

رؤمان

کورپی ژیر چه تره که

رازو غه فوور

پیداچوونه وهو بزارکردنی زمانه وانی
فوئاد عه بدولپرهمان

دیزاینی بهرگ
قوباد حه سهن

كۆرى ژېر چەترەكە

بابەت: رۆمان

نووسەر: رازاوغە فوور

پېداچوونەو ەو بزارکردنى زمانەوانى: فوئاد ەبدوئېرەحمەن

بەرگ: قوباد ەسەن

دیزاين: ئومىد مەمەد

تیراژ: دانە

نرخ: دینار

چاپى يەكەم ۲۰۲۰

شوینى چاپ:

ئەبەرىيە بەریتى گشتى كىتەبخانەكان
ژمارەى سپاردنى () ى سالى ۲۰۲۰ پیدراوہ

مافى ئەچايدانەوہى ئەم بەرہەمە،

تەنہا بۆ نووسەر رېگە پیدراوہ

رؤمان

کورپی ژیر چه تره که

رازو غه فوور

پیداچوونه وهو بزارکردنی زمانه وانی
فوئاد عه بدولپرهمان

دیزاینی بهرگ
قوباد حه سهن

سەر له به یانی رۆژیکی شه ممه بوو. کات هیشتا وهک هەر به یانییه کانی تر بو من زوو بوو، که له خه و به ئاگا بوومه وه، که میک خۆم کیشایه وه. به هیواشی چاوم به ناو ژووره که مدا گیرا. سهرنجم که وته سهر په نجه ره ی ژووره که، که ریک به رامبه ر جیگای نووستنه که م بوو. هه ستم به شنه بایه کی خۆش و فینیک کرد، که له درزی په نجه ره که وه ئه هاته ژووره وه و جووله ی به په رده کان ئه کرد، وهکو سه مایان پی بکات. له ناو جیگا که مه وه هه ستم چهند ههنگاو یکم بو لای په نجه ره که وه نا. به ئه سپایی په رده که م لادا. بینیم تیشکی خۆر تازه به دهر ئه که ویت. له بهر خۆمه وه وتم: (ئای ئه مرۆ، که رۆژیکی جوانه!) ئاسمانیکی شین. تیشکیکی زیپرین. شنه بایه کی فینک. هه مووی تیکه ل به جریوه ی به یانییه کی وه رزی به هار ببوون. که میک به ناو ژووره که دا هاتوچۆم کرد. چاوم که وته سهر دهفته رو پینووسه که م، که هه موو کات له سهر میزه پچوو که که ی لای جیگا که مه وه دامئه نان. زۆر له سه رخۆ له سهر قه راغی جیگا که م دانیشتمه وه. ده ستم دایه پینووسه که وه دهفته ره که م. هه ولما دشتیک به میشکما بیت. چهند چرکه یه ک وه ستم. له وکاته دا هیچ بیرو که یه ک به میشکما نه ئه هات. بیرمه کرده وه باسیک دهر باره ی ژیان بنووسم. به خۆشییه کانی و ناخۆشییه کانی. تالییه کانی و شیرینییه کانی. جوانییه کانی و ناشرینییه کانی. باسیک بیت دهر باره ی بلندی و به رزی مرۆفیک بیت، کاتیک، که ره و به رووی چه پۆکی قورسی ژیان ده بیته وه، به لام هه ر ملاملانیشی له گه ل ده کات له پیناوی مانه وه ی و گه یشتنی به خواسته کانی. بیرم کرده وه باس له که سایه تییه ک بکه م، که هه ر چهند گیژاوو گه رده لوولی ژیان زیاترو توندتر راپیچیان ده کرد، به لام ئه م زیاترو توندتر به ربه ره کانیی ده کرد. له و ساته دا ته نها که سایه تییه ک به قوولی به بیرمدا هات، بناری هاوړیم بوو. بی بیرکردنه وه یه کسه ر

دهستم دايه موبايله كه م. زهنگيكم بو ليدا.. دواي چند چركه يهك وهلامى دامه وه. وتى:

- ههلوووو؟

وتم:

- بنار گيان چوني؟ پيشهكي داواي ليبور دنت لي ئه كه م، چونكه كات هيشتا زووه. بهلام من ئه م به يانييه، هه ر وهكو هه موو به يانييه كاني تر زوو خه به رم بووه وه. چاوهر پي ته له فوني فه ر هاديش بووم. وهكو ئه زانيت دويني رويشته وه بو كوردستان، هيشتا دهنگي نييه. بنار وتى:

- ئى.. چي بووه؟ ئيستا خيره وا ته له فونت كرد؟

وتم:

- ئينشائه للا خير ئه بيت.

له و كاته دا بنار باويشكيكي دوورو دريژي دايه وه.

وتم:

- به خوا وا دياره هيشتا تير خه وه بوويت. من زوو خه به رم كرديته وه. بنار وتى:

- نا نا چاو كه م، من فيرم به يانيان له بهر ئيشكر دن هه ر زوو خه به رم ئه بيته وه. گوي مه ده ري، ئيستا پيم بلي چي بووه؟ وا به م به يانييه زووه ئه لي كه له شيريت؟!

پي كه نيم. وتم:

- هيچ نه بووه، بهلام حه ز ئه كه م ئه مر و به يه كه وه بر وينه ده ره وه. پي كه وه له ده ره وه نانيكي به ياني بخوين ئه گه ر توش حه ز بكه يت؟ بيرم كر ده وه تو ته نيائيت. منيش ته نيام. ئيمر و ش كه سمان ئيشمان نييه. روژه كه ش زور خو شه. ئيتر بو له ماله وه بين؟

بنار وتى:

- فینک گیان، به خوا راست ئەکهیت، منیش زۆر حەز ئەکەم. بەلام هەست ئەکەم زۆر گیانم ئیشیت، بئ تواناو لاوازم. بەلام زۆریش بۆ بینیت بە پەرۆشم.

وتم:

- بنار گیان، کهواته ههسته شاوهریک بکه، با لهشت سووک بیت، ئەوسا ئیسراحت ئەکەیت. من له ماوهی نیو کاتژمیر لات ئەبم. وا دیار بوو بنار هیشتا خۆی ئەکیشایهوه. تۆزیک بیدەنگ بوو. ئینجا وتی: - دە باشه، بەلام پەلەم لی مه که، ئاماده ئەبم، بەلام کاتم ئەوئیت. وتم:

- بنار گیان، سەرەتا پیم وتیت ئەچین بۆ نانخواردن. واته برسیمه. تاکو ئەگەینه شوینی خواردنه که زیاتر له کاتژمیری کمان ئەوئیت. بنار به پیکه نینیکه وه وتی: - باشه باشه، ئاخر دەبا پەشیمان نه بمه وه. دواتر وتی:

- باشه فینکی دلم، گالتهم له گەل کردیت، هەر ئیستا خۆم ئاماده ئەکەم. منیش هەر زۆر به خیرایی خۆم ئاماده کرد، ئەوه ندهم پی نه چوو گەیشتمه لای بنار. مالی بنار له مالەکهی منه وه زۆر نزیک نه بوو. بەلام له بهر ئەوهی هیشتا به یانی زوو بوو، ئوتومبیل زۆر به سەر شه قامه وه نه بوو. زوو گەیشتمه سەری. که گەیشتم، ئەو خۆی ئاماده کردبوو، له بهر دەرگای مالەکهی خۆی چاوه پئی ئەکردم. من ئوتومبیله کهم وه ستاندو ئەویش خیرا ئاماژهی بۆ کردم و بانگی لی کردم و وتی: - وه ره دابه زه.

وتم:

- کچی وه ره.. خیرا سەرکه وه.. من وا له برسا خهریکه هار ئەبم. بنار هاتو سواری ئوتومبیله که بوو. به پیکه نینه وه وتی:

- ئىستا بەرەو كۆي بېرۆين؟

وتم:

- لاي مالى خومانەو رىستورانتيكى تازە كراوۋتەو، خواردنهكانى زور خوشن. خواردىنى جوراوجوريان هەيە. ئەزانم تو بە دلت ئەبىت. ئەللى

چى بچين بو ئەوئ؟

بنار ديسان بەپىكەنىيەو. وتى:

- بە دلى خوت خوشكم، كويت بە دلە، ئەچين بو ئەوئ. گرنگ ئەوۋەيە من دەعوەتم. پارە نايەم.

منيش پىكەنيم. وتم:

- بەلى جەناب. بىگومان دەعوەتت.

كاتىك گەشىتىنە رىستورانتهكە، سەرە گىرابوو. تاكو سەر جادەكە. وا ديار بوو بە دوو كاترمىرى تر سەرمان بەر نەئەكەوت.

وتم:

- بنار گيان، بە خوا هەتا ئەم سەرەيە تەواو ئەبىت، من لە برسانا ئەمرم.

ئەویش قاقايەكى لى داو وتى:

- خوا نەكات بمرىت، دە با بېرۆين بو شوئىنىكى كە.

وتم:

- ئەللى چى ئەگەر بېرۆين بو مالى خومان، خو نزيكە!

بنار وتى:

- بە خوا من نازانم، خوت چون بە باشى ئەزانىت، من وا ئەكەم.

وتم:

- دە باشە.. ئەزانى چى؟ ئەرۆين بو مالى خومان نانكى باش ئەخوين،

دوايى ئەرۆين بو بازار. ئەگەر تاقەتيشمان هەبوو، ئەچين بو پارک.

بنار وتى:

- به خوا فینک گیان تو زورت به دسته وهیه و که می دهرئه خهیت. دهی
فهرموو با برۆین.

پاش تۆزیک گه یشتینه مالّه وه. دهرگا که م کرده وه. چووینه ژووره وه. بنار
چاوئیکی به مالّه که دا گئراو وتی:

- ئای مالی بی پیاو!

خیرا قسه که م بو ته واو کردو وتم:

- به خوا ناخوشه.. دوو رۆژه رۆیشتوو، که چی زۆری بیر ئە که م.

بنار سهیریکی کردم. وتی:

- خوا له یه کتان نه کات. فه رهاد زور کوری چاکه. خوا لیتنه سینیت.

وتم:

- سوپاست ئە که م. دهی ئیستا پیم بلی.. ههزت له چیه؟

بنار سهیریکی کردم. به زهرده خه نه یه که وه وتی:

- هه رچی هه بیئت به زیاد بیئت. تو وهخت بوو له برسانا بمخویت. ئیستا

پرسیار له من مه که وه خه می منت نه بیئت.

هه ردوو کمان پیکه نین. به ره وه چیشته خانه که رۆیشتین. بنار رۆیشت

بو لای قوری و چا لینان. منیش تا وه یه کم دهرهینا وه دستم به هیلکه وه

رۆن دروستکردن کرد. ئینجا هه رچی له سه لاجه که دا هه بوو له ماست،

پهنیر، مره با، زهیتوون، گوین، هه موویم دهرهینا. له سه ر میزه که دام نا.

به رچاییه کی زور خو شمان ئاماده کردو به رامبه ر یه ک دانیشتین. من چام

بو خو م و بنار تی کرد. له وه ئە چوو هه فته یه ک بوو بیئت هه ردوو کمان هیچمان

نه خو ارد بیئت. ئە وه نده مان برسبوو، هه ر به دم خو اردنه وه بنار له پر

دهستی دایه موبایله که ی و به پیکه نینه وه وتی:

- سهیریکه! خو له برسانا که چه که مم بیر چوو. با قسه یه کی له گه ل بکه م.

چاوت لئی هه فینک خان چونت شپرز ه کردم؟!

وتم:

- بنار گیان، ده جاری تو ئه و موبایله دانی. نانه کهت بخو. با هیلکه و رو نه کهت سارد نه بیته وه. به خوا ئیستا لانه خه وتوو، هیشتا بو ئه و زوو.

بنار سهیریکی کردم هه زوو موبایله کهی دانایه وه. وتی:
- راست ئه کهیت. دهی.. باشه.. دوا یی قسه ی له گه ل ئه که م. وا ئه مه شت به قسه ئه که م، به لام ئه گه ر من باش تو بناسم، شتیکت له ژیر سه رایه!
ئه ته ویت باسی بکهیت. وا نییه فینک گیان؟

من ئه مزانی بنار چند زیره کو وریایه، هه روه ها ههستی زور به هیزه. من بروام به وه هه بوو. که زور زوو له من تیئگات، به لام من له سه ره تا وه نه مه و یست خو م وا نیشان بدهم، که ئه مه ویت نه نییه کانی ژیانی ئه و بزنام. هه ر بو یه له وه لایمی پرسیاره کهی ئه و خو م گیل کرد. باسی شتی ترم هی نایه پیشه وه. وه کو پرسیار کردن له باره ی لانه وه. لانه؛ کچی تاقانه ی بوو. ته مه نی بیست سال بوو. خه ریکی خویندن بوو له شاریکی نزیک خو مان. کچیکی زور زیره کو له سه ر خو بوو.

ئه و سه ر له به یانییه بو هه ردو کمان زور خوش بوو. به راستی من زور ده میک بوو چا وه ریم ئه کرد دانیشتنیکی تایبه تم هه بیت له گه لی. هه ر دوو به دوو پیکه وه دابنشین.

من و بنار نزیکه ی بیست و چوار سال بوو یه کترمان ئه ناسی. ها ورپی و خوشه ویستی یه کتر بووین. له خوشک زیاتر بووین بو یه کتر. به ر له بیست و چوار سال، کاتیک گه یشتینه دورگه ی گوام له ئه مریکا، له وی بو یه که م جار یه کترمان بینی و یه کترمان ناسی. هه ر له و کاته وه بووین به ها ورپی یه کتر له یه کتر دانه براین. ریکه وت وا بوو، هه ردوو لاما ن به ر یه ک ویلایهت بکه وین. بنار ئافره تیکی زور ساده و له سه رخو بوو. زیره ک، وریا، به توانا بوو. له هه مووی گرنگتر حه زی به ها ورپییه تی مروقی به توانا و تیگه یشتوو ئه کرد. بنار ها ورپی زور که می هه بوو. له

مروڤى درۆزنو دووړوو خوى دووره پهریز نه گرت. ئا فره تیک بوو زور
 برپواى به خوى هه بوو؛ قسه ی له جیى خویدا نه کرد. له بهر نه و هو یانه به
 ده گمن هاوړپیه تی خه لکی تری نه کرد. هاوړپیکانی نه بووا یه وه کو خوى
 خاوه ن ویژدان بوونایه و راستگو بوونایه. زور خوى به که سی تره وه
 خه ریک نه نه کرد. نه ک له بهر نه وه ی خه لکی لا گرنه نه بوو. نه خیر، به لکو
 خوى دوور نه گرت بو نه وه ی خه لکان تا کو تووشی گرفتی نه که ن. له گه ل
 نه وه شدا زور ریژی له خه لک نه گرت. حه زی به یارمه تی خه لکیش نه کرد.
 له هه مان کاتدا بو په یوه ندییه کانی له گه ل خه لکیدا سنووری خوى دائه نا.
 برپواى به سه ربه ستی و تایبه تمه ندی که سیتی خوى هه بوو. برپواى به وه
 هه بووه موو که سیک پیویسته مافی نه وه ی هه بیته سنوور بو هاوړپیه تی
 و تایبه تمه ندیتی خوى دابنیت. هه ر بو یه؛ خوى له هه موو که سیک نزیک
 نه نه کرده وه. خاوه نی هه ستیکی جوان بوو. حه زی به خوشی و به خته وه ری
 هه موو که س نه کرد. به هیچ جوړیک به خیلی و چا وچنوکی تیادا به دی
 نه نه کرا. من هه ر بو یه نه وه نده م خوشویست، هه موو روژیک شتیکی
 تازهو جوانترم لی به دی نه کرد. بو یه میش بیرم کرده وه ته نها بنار
 شایسته ی نه وه یه که وه ک که سایه تییه ک بیکه م به پالوانی رو مانه که م.
 نه و روژه دواى نه وه ی نانی به یانیمان پیکه وه خوارد، پیکه وه بریارماندا
 بچین بو بازار. دواى چهند کاتژمیریک گه ران به ناو چهند بازارپیکدا
 هیچیمان به دل نه بوو. گه راینه وه بو ماله که ی خو م.
 بنار زوری کرد، که برواته وه بو ماله که ی خوى، به لام من نه مهیشت؛
 حه زم کرد زیاتر لام بمینیتته وه. نه گه ر چی من خوشم وه کو نه و ته نیا
 بووم به لام زورم به زه یی به ته نیاییه که ی نه ودا نه هاته وه. نه گه رچی نه و
 هه موو کات پیی نه وتم:
 - فینک، خه می منت نه بیته. من زور باشم.

بنار ماوهیه ک بوو تهندروستی خراپ بوو، به لّام هیچ کاتیک گلهیی نهئه کرد له وهی پیی ئه تلایه وه. زور جار پرسیارم له تهندروستی نه کرد، به لّام هه موو جار هه ر هه مان وه لّامی نه دامه وه. ئه یوت: - زور باشم، خه مت نه بیّت.

زور جار من، له تهندروستی نه وه ئه ترسام. به لّام نه وه هه موو کات گالتهی به من نه کرد. ئه یوت:

- رۆله، مه رج نییه هه ر کهس نه خووش بکه ویّت پیی بمریّت. جاری وا هه یه کهسه که هیچ نه خووش نییه، له پرپکا نه مریّت. هه موو خه لک نه لاین خو فلان کهس به خوا ساغو سه لیم بوو، که چی شه و له جیگا که یدا ره ق بوو. ئیتر نه مه ژیا نه. به رای من ژیا ن بر و ابوونه به خو، خو شه ویستییه، خوا په رستییه، تامکردنی خو شی و ناخو شییه کانه به تاسه وه. ناخو شییه کان گه رچی زوریش بن، یا ن ته واو قورسو ئالوزیش بن، نه بیّت نه ترسین. هیچ له مردن سل نه کهینه وه نه ترسین. بر و امان به وه هه بیّت؛ رۆژیک نه بیّت مردن له ده رگامان بدات و میوانمان بیّت. وه کو چو ن بر و امان به ژیا ن هه یه، نه بیّت بر و امان به مردنیش هه بیّت. ئیتر تو بو ئه ترسیت؟ کی هه یه نه مریّت؟ کی نامریّت؟

منیش هه موو جار پیم نه وت:

- بنار گیا ن به خوا تو زور ئازایت. خو زگه م به خو ت. تو خوا هه رچی کاتیک پیویسیّت به من بوو، پیم بلّی، با ئاگادارت بم.

نه ویش نه یوت:

- باشه.

به لّام هیچ کاتیک داوا ی یارمه تی لی نه کردم. من هه ندیک جار له سه ر نه وه لی تو وره نه بووم. به لّام نه وه هه موو جار نه یوت:

- توورە بە. من گوی نادمی. ئەزانم تۆ لە ئیشیت. ئەرکت زۆرە. من چۆن ئەوەندە تریش سەر قالت ئەکەم؟

ئەو رۆژە من و بنار لە مالى خۆمان زۆر شتمان باس کرد لە بارەى بیکەسى، تەنھایی، ماندووبوون، کارکردنى زۆر. ھەروەھا نائارامى جۆرى ژيانمان. بەلام من حەزم ئەکرد بنار زیاتر باسى خۆيم بۆ بکات بۆ ئەوەى ئەو پەلە ھەورەى، کە بەرى رووناکی لە ژيانى گرتبوو، برەوئیتەو. بەلام بۆ من زۆر ئاسان نەبوو، کە بتوانم ئەو بەستەلەکە بشکینم تاکو بچمە نیو ژيانى کەسینکی وەکو بنارەو. ھەر بۆیە جۆراو جۆر بابەتم دەست پینئەکرد بەلام ھیچم دەست نەئەکەوت. لە دوا جاردا ئەو وتی:

- فینک، تۆ ئەتەوئیت بەچی بگەیت؟ ئەتەوئیت چی بزانی؟ پرسیارەکانت زۆر نامۆن بە من! خۆت ئەزانیت من حەزم لە خەتى راستە؛ پینچاوپینچ ناتگە یەنیتە ھیچ شوینیک. راست برۆ، ئەگەیت، بە ئاسانیش ئەگەیت. ئیستا پیم بلئ ئەتەوئیت چی بزانی؟
وتم:

- تۆ بۆچی ھەموو کات دل تەنگو غەمباریت؟ بۆچی پینکەنین دوورە لە لیوہکانت؟ من ھەست ئەکەم تۆ دل ت بە ھیچ شتیک خوش نییە! بۆچی وایت؟ پیم بلئ بەلکو من بتوانم یارمەتیت بدەم!
بنار سەیریکى کردم. بە زەردەخەنە یەکەو وە وتی:
- سەیرم کە، بزانه ئەو نییە پینئەکەنم؟

وتم:

- ئەزانم پینئەکەنیت، بەلام ھەرگیز تۆم نەبینووە لە دلەو پینکەنیت. ھەموو کات ھەست ئەکەم تۆ خەمیکى قورست بە کۆلتا داو، ھەست ئەکەم لە ناختا، شتیک ھە یە بۆتە بەر بەستیکى گەورە بۆ تام وەرگرتنت لە خوشى ژيان! ئەمەوئیت بزانی چییە! ئەمەوئیت بزانی ئەو ھویانە چین ناھیلن ئارامو

ئاسودە بېت! تۆكەسىكى ئەوئەنە باشىت، شايستەى ئەوئەى دىلخوش بېت.
من ئەمەوئىت يارمەتت بدم، له قولايى دلمەوئە حەز بە خوشبەختت
ئەكەم. ئىستا پىم بلى ئەو ھويانە چىن؟

بنار وتى:

- فېنك گيان، ئىنجا تۆ بۆ ئەتەوئىت بزانت؟ ھەر چىيەكە، كىشە نىيە..
وتم:

- بنار گيان، من ھەستت پى ئەكەم! حەز ئەكەم بزانت بۆ ئەوئەى يارمەتت
بدم. تاكەى ئەو ئازارانەت ئەشارىتەوئە؟ بۆ ئەيانشارىتەوئە؟ ئەى
ھاوپىيەتى و خوشكايەت ماناى چىيە؟ حەز ئەكەم خۆت دلتم بۆ بکەيتەوئە،
باسى ئەندىشەو خەمەكانتم بۆ بکەيت. بپروا بکە، تۆ چەند زىرەك بېت،
ئىتر ناتوانىت بېشارىتەوئە. بەلام منىش ناتوانم زورت لى بکەم. حەز ئەكەم
بپروا متمانەت بە من ھەبىت.

ھەردووگمان بۆ ماوئەيەكى كەم بىدەنگ بووین. بەلام ئەو ھەر سەيرى
ئەكردم، وا ديار بوو دوودل بوو لەوئەى بىھوئىت شتىكم بۆ باس بكات. له
پرىكدا بە دەنگىكى كەمىك بەرز ھاوارى كرد. وتى:

- فېنك چى بوو؟ ئەوئە خەيالت بۆ كوئى رۆىشت؟

وتم:

- بۆ لای تۆ.

وتى:

- بۆ؟

وتم:

- من و تۆ وەكو دوو خوشكى ئازىزى يەكترىن. وەرە دلى خۆتم بۆ
بکەرەوئە. چىت ھەيە بۆم باس بکەو خەمت نەبىت.

بنار وتى:

- راسته. منیش تۆم له جیی خوشکی خۆم داناوه، بهلام ژيانی من جگه له كچه تاقانهكه، هيچ شتيكي تری تيادا نيه. وهكو خۆت ئەزانیت من هيچم ناویت، تهنه خۆشی و بهختیاری بۆ ژيانی كچهكه. من به هه موو شتيكدا تپهريوم. كه می خۆشی. زۆری ناخۆشی. بهلام ژيان چيه؟ هه ر ئەويه. من تهنه ئەمه ویت كچهكه پاشه پوژيكي روونی هه بیت ئەگه ر بوو، هاوسهريكي باش بدۆزیته وه. ژيانی من ئاسوودهيه. ئەزانم تۆ خه می منته، بهلام من پیت ئەليم دلنبايه، من دلم خۆشه و ئاسووده م.

ئینجا زه رده خه نه يه كي خسته سه ر لیوی و وتی:

- ته واو، من رازیم ئیتر ئەوه ژيانی منه.

منیش سه يريكم كرده وه. به هه مان شیوه ی ئەو زه رده خه نه يه كم بۆ كرده وه. وتم:

- بنا ر گیان، به خوا قه ت درۆم لی نه بیستوویت، بهلام راستیش ناكه ییت. ئەزانم زۆر زی ره كیت. ئەتوانیت به هه ندیک قسه و جووله بۆ ماوه يه ك هه لمبخه له تینیت؟ بهلام به داخه وه، ناتوانیت له گه ل مندا به رده وام ئەوه بكه ییت.

هه ردووكمان وه ك یه ك پيكه نین. ئەو وتی:

- فینك؟ ئەوه تۆ به راسته؟ ئەته ویت چيروكي ژيانی من بنوو سیته وه؟ وتم:

- به لی.. ئەگه ر ئەم شته بیزارت ناكات.

بۆ ماوه يه ك هه ردووكمان تۆزیک بیدهنگ بووین. سه يريكیم كرده وه. وا دیار بوو ئەو خه یالی به لایه كي تر دا رۆیشتبوو، یاری به موستيله كه ی په نجه ی ئەكرد. نه مويست له بیركردنه وه ی بچرینم. له سه ر خۆ له جیی خۆم هه ستامه سه ر پی. به ره و چیشته خانه كه رۆیشتم. له سه ر میزی نانخواردنه كه قاپيک میوه م دانا بوو، دهستم دایه وه له م گرت. بر دم خسته م

به رده می. ئەو له و کاته دا سه ریکی هه لبرێ، زۆر به وردی ته ماشایه کی کردم. وهک ئەوهی بزانیته من چیم ئەویته! به لام پیش ئەوهی بهیلم ئەو هیچ بلایته. وتم:

- بنار؟ ئەزانیه زانایانی دهروونی چی ئەلین؟

بنار بزیهک گرتی. وتی:

- زانایانی دهروونی ئەلین چی؟

وتم:

- زانایانی دهروون ناس ئەلین، ئەگەر شتیکی بیزاری کردیت، باسی بکه. له گهله خۆت، یان له گهله کهسیک که بروات پیی هه بیته. ئەگەر کهسیکیش بیزاری کردیت، یان رقت له یه کیکی بوو، وینه کهی بکه بهو شیوه ناشرینهی، که خۆت ئەیبینیت؟

ئهمجاره بنار به راستی پیکهتی. وتی:

- به خوا زۆر چاکه، ئەتهویته به زانیاری دهروونی قه ناعه تم پی بکهیت؟

خۆ ئەزانم ئەو قسه یه زۆر راسته، به لام...

من خیرا قسه کهم پی بری. وتم:

- به لامی ناویته. من ئەزانم چه زیش ئەکهیت.

تۆزیک وهستاو وتی:

- فینک جارێ واز بیته. با بیریکی لی بکه مه وه.

وتم:

- باشه، به لام یهک شت بزانه ئەبیته هه رچیت باس کرد، هه مووی راست

بیته، نه زیادو نه کهم.

بنار وتی:

- تۆ ئەتهویته من چیرۆکی خورشیدو خاوه رت بو باس بکه م؟

وتم:

- نا.. چیرۆکی بنارو کامه رانم بو باس بکه.

که وام پیوت، چاوی زهق بووه وه. تۆزیک بیدهنگ بوو وهک بیهویت بیر بکاته وه. وتی:

- چیی؟ تۆ ئه وه چووزانیت؟ کی ئه مه ی بۆ باس کردوویت؟
وتم:

- تۆ خۆت جاریک شتیکی که مت بۆ باسکردم. وا دیاره بیرت چۆته وه. کاتی خۆی زۆر دلم پیت سووتا. زۆرم هه ز ئه کرد زیاترم بۆ باس بکهیت. هه زم ئه کرد بزانه وه خۆشه وستییه چیی به سه ر هات؟! به لام تۆ باست نه کرده وه.

له و کاته دا بنار بۆ ماوه یه ک بیدهنگ بوو. هه ر ته ماشای دیواره که ی به رامبه ری ئه کردو خه یالی رویشتبوو. له پریکدا به ئاگام هینایه وه. وتم:
- بنار گیان، ئه گه ر پیت گرانه، ئه وا هیچ باسی ناکهین. وا دیاره برینی کۆنتم کولانه وه.

بنار دوای چه ند چرکه یه ک چاوی ترووکاند. هه ناسه یه کی قوولی هه لکیشا. به جۆریک هه ستم پیکرد، که گرو توره یی و ئه ندیشه ی رابردووی، هه موو روخساری به شیوه یه کی ئاشکرا گرته وه، ئینجا سه یریکی کردم. وتی:
- به لئ باسی ئه کهین، به لام ئیستا نا، کاتیکی که. به راستی ئیستا له پرسیاره که ت زۆر سه رسام بووم. جگه له وهش، تۆ پرسیارای سی و پینج سالی پیش ئیستم لی ئه کهیت.

وتم:

- ئه گه ر بیرت چۆته وه، ئه وه هیچ، هه ر باسی ناکهین.

وتی:

- چی؟ چیم بیر چۆته وه ئازیز؟ که ی ناوی خۆم بیر چۆوه، ئه و کاته ئه وه شم بیر ئه چیته وه.

وتم:

- دە.. باشە.. كەواتە كەي ئامادە بوويت، پەيوەندىم پىۋە بكە بۇ ئەوھى دەستىپىكەين، بەلام ھەول بەدە با زۆر دووريش نەكەوئتەوھ. بە تايبەت ھەتا فەرھاد لىرە نىيە، من كاتم زۆرە. خۆت ئەزانىت، كە پىياو لە مالدا بوو، ئەبىت وەكو منال خەرىكى بىت. تو خوا وا نىيە؟
بە پىكەنىنەوھ وتى:

- بەلى.. واىه..!

ئىنجا ھەستا برۋات، وتى:
- وەلامت لى ئەگىرمەوھ.

وتم:

- باشە بۇ ئەمشەو لىرە نايىت؟
وتى:

- نايىت. لانه گيان، بەيانى يەتەوھ. بۇ چەند رۆژىك لە لام ئەمىنىتەوھ. منىش ئەمەوئت بەيانى، پىش گەرانەوھى، بچم بۇ بازار ھەندىك شتى پىۋىستى بۇ بىكرم. خواردىكى خوشى بۇلى بنىم.
وتم:

- زۆرم پى خوشە. پىشەكى چاوت روون.
بنار لەو كاتەدا ھەستا برۋات، بەلام بە چواردەورى خۇيدا چاوى ئەگىرا وەكو شتىكى لى ون بووئىت. منىش سەيرم لىھات. وتم:
- ئەوھ بۇ چى ئەگەرئىت؟

بەدەم پىكەنىنىكەوھ. وتى:

- ئەيەرۆ.. خۇ بىرم چوو، كە ئەم بەيانىيە تو ھاتىت بە شوئىنما. وامزانى خۇم ھاتووم. بۇ كىلى سەيارەكەم ئەگەرەم.
ھەردووكمان دامانە قاقاي پىكەنىن.

زۆر جار بیرم له ژيانی بنار ئەکردهوه. خۆم به خۆمم ئەوت، ئەبیت ئەو داماوە چۆن ژيانی به سەر بهریت؟ به تەنها له ولاتی غەریبی کهسیکی لا نهبیت له کهسوکار. تەنها کهسیک، که بیتوانیایه هاواری بۆ بهریت، من بووم. منیش وه نهبیت ئەوهنده نزیک بم. هه موو جار بریارم ئەدا، که ئەبیت به ئەوپهری توانامه وه یارمهتی بدهم، چونکه بنار تاکه کهسیک بوو، که ئەمناسی بهو هه موو چاکیتییه وه. ئەوهی له بناردا هه بوو، له هیچ کهسیکی تردا نه م بینی بوو. بنار له وه کهسه تایبه تانه بوو، که زۆر که من، به لام به داخه وه له ژيانیکی زۆر تەنهاو قورسو پر له ئەندیشه ئەژیا. ماوهی پانزه سال له گه ل میرده کهیدا ژيانی به سه ربرد، به لام چۆن ژيانیک! مه گه ر هه ر خوا بۆ خۆی بزانی ت چۆن بوو. من خۆم له نزیکه وه ئاگاداری شه ره کانیان بووم، که چه ند جار میرده کهی به شه و ئەیکرده سه ر جاده به بی هۆ. ئاگادار بووم، که سه ری شکاند، ئاگادار بووم، که قو لی شکاند. بناری بی ده سه لات تەنها هاواری بۆ من ئەهینا. منیش خیرا رامئه کرد هه تا فریای بکه وم. جاریکیان من له سه فه ر بووم کاتیک شه ریان بوو بوو. بنار له داخانا ده دهنک حه بی خواردبوو بۆ ئەوهی کۆتایی به ژيانی خۆی بهینیت، به لام کاتیک میرده کهی، که بینیبوو زۆر بی هیزو بی ره نگه، ئەبیات بۆ نه خو شخانه. ئەو شه وه له نه خو شخانه ئەیهیننه وه. دوا ی چه ند روژیک، که گه رامه وه له سه فه ر، رویشتم بۆ لای. بنار بۆی باس کردم، که میرده کهی شه ویک به سه رخۆشی هاتبو وه وه. هه ر ئەو شه وه پارهییه کی زۆری له کازینۆ به یاریی قوما ر دۆراندبوو. بناریش پیی وتبوو:

- ئەو پارهییه ی، که له وی دۆرانت باشتەر بوو بۆ خۆمانی سه رف بکه یت. هه ر ئەو شه وه داوا ی لێ کردبوو که ئیتر واز له قوما رکردن بهینیت.

به لّام له بهر ئه وهی کابرا ته واو سه رخوش بوو. زور خه فه تباریش بوو
بو پاره که ی، په لاماری بناری دابوو؛ زوری لیدابوو. ئه میس له تاو ئازاری
له شو گیانی، چنگیک حه بی خوار دبوو بو ئه وهی به ته واوی رزگاری بی
له و ژیانه ناخوشه ی که هه بیوو.

من زور دلم بو ی به داخ بوو. بنار ژیان ی پر بوو له ناخوشی، گریان،
سووکایه تی پیکردن. ئه وهی من بزنام، ئاگاداری بم، بنار له گه ل میرده که یدا
له سالی کدا که متر له چوار مانگ قسه یان ئه کرد به یه که وه. سه رجه می
مانگه کانی تر هر شه رو لیکدابران بوو. لانه گیانیس له و نیوانه دا تووشی
جوړه ها کیشه ی دهروونی بوو بوو. هه موو جار من سه رزه نشتی بنارم
ئه کردو پیم ئه وت:

- توژیک به ئارام به، ئه زانم خه تای تووشی تیا یه.

بنار له وه لّامدا ئه یوت:

- فینک گیان، ئه و کابرایه جگه له رهفتاره ناشرینه کانیسی، به راستی
شیتته. وا هه ست ئه که م نه خوشی دهروونی هه بیته. زور به ی جار شتیک
ئه دوزیتته وه بو ئه وهی شه رپم له گه ل بکات. من وه لّامی ناده مه وه. به لّام
ئه و ژوور به ژوور دوامئه که ویته. پیم ئه لیت:

- بو وه لّام نایه یته وه؟ ئه وه زمانت شکاوه؟ یان قسه ت پی نییه؟

ئینجا ئه لیت:

- هه ی بی قیمه ت.. هه ی بی که رامه ت.

دوایی ئه که ویته جنیودان به باوکو دایکم. منیش دواتر خو م پی ناگیریت. ئه و
رهفتاران ه ی وام لی ئه کات وه لّام بده مه وه. ئه وسا ئه بیته به شه رپکی گه وره.
چه ند مانگیک قسه م له گه ل ناکات. ئه مه حالی منه. به لّام من ئه م شتانه و
له وه ش زیاترم ئه زانی له باره ی ژیان ی بناره وه. زور جاریش ئاموژگاریم
ئه کرد، به لّام وه کو پیشینان وتوویانه: که زوره ات، قه واله به تاله.

رۆژی دوايى، ھەر، كە لە خەو ھەستام، ھيشتا لە نيو جيگا كەمدا بووم، دەستم بۆ تەلەفۆنە كەم برد بۆ ئەوەى پەيوەندى بە فەرھادى ھاوسەر مەو ە بکەم، چونكە دوو رۆژ زياتر بوو رۆيشتبوو، بەلام ھيچ دەنگى نەبوو. بينيم بنار نامەى ناردبوو، تيايدا ئەيوت، كەوا ئەمپرو ئامادەيە، چاوەرپىيى من ئەكات. منيش، خيرا، پيش ئەوەى تەلەفۆن بۆ فەرھاد بکەم، وەلامى نامەكەى بنارم دا يەو ە. پيم وت: كە وا منيش ئامادە ئەبم لە قاو ەخانەيەكى نزىك مالى خومان بيينم. كاتو شوينمان ديارى كرد. خيرا، زورى نەبرد، وەكو بروسكە دەرچووم، بە خومو پينووسو پەراو ەكە مەو ە. نەمويست لە سەر لاپتۆپە كەم ھيچ شتيك بنووسمەو ە بۆ ئەوەى بنار زياتر برپواو متمانەى بە من ھەبيت. زورى پى نەچوو، خوم گەياندە ئەو قاو ەخانەيەى، كە برپارمان لە سەر دابوو بچين. گەيشتمە ژوورەو ە. چاوم بە شوينە كەدا گيرا. بنارم نەبينى، بەلام رويشتم لە پەنايە كدا لە سەر كورسيەك دانيشتم، كە ئەو جيگايە شوينى دوو كەس بوو. ميژيكي خرى جوانيش لە بەردەميدا دانرابوو. شوينە كە تا بلئيت سادەو ساكار بوو، بەلام شوينى ەسانەو ە بوو، چونكە زور بيدەنگو ئاسوودە بوو. خەلكەكانى، كە لەوى بوون، ھەمووى تيكرآ خەرىكى خویندەنەو ە بوون، يان شتيان دەنووسىەو ە. پاش كەميك كچيكي جوانكيە ھاتە بەردەم. پرسيارى لى كردم، وتى:

- ئەكرىت ليرە دابنيشم ھەنديك شت بنوسمەو ە؟

منيش پيم وت:

- داواى ليبوردين ئەكەم. چاوەرپىيى ھاوړيكەم ئەكەم.

ھەر لەو كاتەدا بنار تەلەفۆنى بۆ كردم. وتى:

- من تۆزيك درەنگ ئەكەوم، چونكە لە ريگا كارەساتى ئوتوموبيل

روويداو ە. ھەول ئەدەم لە ريگايەكى ترەو ە بيم.

زۆرى پى نه چوو، بنار گەيشت. خىرا داواى دوو قاوهى گەرم و خوشمان
کرد. له گەل دوو پارچه كىكى قانىلاو چۆكلىت. پىم وت:
- فەرمووو با دەست پىبكهين ئەگەر به تەواوى بىرارت داوه. ئەگەر
هيشتا دوودلىت. پىم بلئى بزنام بۆ دوودلىت؟
بنار وتى:

- نا. خۆت ئەزانىت من، كه قسه م کرد، قسهى من په يمانه. په شيمان
بوونه وهى تيا نيه، به لام من ئەمه وىت، چىروكى من له مندالىمه وه دەستى
پى بكهيت، هەتا. ئەو كاتهى خۆت ئەيزانىت.
وتم:

- بىگومان، ئەگەر توخۆت وات پىخۆشه! منيش زۆر حەز ئەكەم، به لام
ئەبىت راستگۆ بىت له به سه رهات و رووداوه كاندا.
وتى:

- دلنبا به هەر وا ئەبىت. كه واته. با بگه پىينه وه بۆ ساله كانى حەفتاو
چوارو حەفتاو پىنج.
وتم:

- دەى. وا گويم لى گرتووى!
بنار وتى:

- ئەوهى بىرم مابىت، ئەو شتانهن، كه له مندالىما زۆر كارىان تىكردوم.
ئىستاش جىگاو شوينه وارىان له دل و مىشكدا ماوه. هەندىك له برينه كانم،
هەر چهنده زۆر كۆن، به لام هيشتا سارىژ نه بوون، ناشبن. بنار له پرىكا
له قسه كردن وهستا، بىدەنگ بوو. ئىنجا دەستى دايه كوپه كهى به رده مى،
هەلگرت، قومىكى له قاوه كهى داو كوپه كهى به هيواشى دانايه وه.
ئىنجا هەناسه يه كى قوولى هەلكيشا. كه مىك سەرى دانه واند. ديار بوو
بىرى ئەكرده وه باشتره له كويوه دەست پىبكات! داوى توژىك سەرى

هه لبرپیه وه. به لام هیشتا بیدهنگ بوو. زور به قولی سهیری نه کردم. منیش زور به پهروشه وه چاوه پروانی نهوم نه کرد. بنار پیش نه وهی هیچ بلیت، بینیم روخساری به ته واوی گورا. به دهنگیکی نزم، به لام پر له گرو نه ندیشه. وتی:

- فینک گیان، من هه ر له منالیمه وه خوّم به بهرپرسیار زانیوه به رامبه ر خیزانه کهم، خوشه ویستی نه وان، وای له من کردوه، که ژیانی خوّم فه راموش بکه م. خوشی نه وان خوشی من بووه. به لام من زور بیده سه لات بووم. هه ر به بی ده سه لاتیش هیناومه.. هیچ تواناییه کم نه بووه تا کوو به ره نگاری هیچ شتیک بیمه وه، به لام.. زور جار هه لویستی نارّه زایم هه بووه به رامبه ر به کاره ساته کان، که روویان نه دا.. هه رچه نده هیچ شتیکیان له ژیانم نه نه گوری. چیرۆکوو به سه رهاتی ئیمه بهم جوّره بوو. خیزانه که مان بریتی بوو له دایکم و باو کم. به خوّمه وه چهوت منال بووین. هه ندیک له به سه رهاته کان، که هیشتا بیرم ماون، من ته مه نم زور منالتره له وهی، که بکه ومه باسکردنی. نه و کاته من ته مه نم هه شت سال بوو. نازداری خوشکم دوو سال له من گه وره تر بوو. نه و ته مه نی ده سال بوو. نیازی برام سالیک له من منال تر بوو. ته مه نی چهوت سال بوو. خونچه ی خوشکم ته مه نی شهش سال بوو. نه شمیلی خوشکم ته مه نی پینچ سال بوو. نه و ژینی برام ته مه نی چوار سال بوو. هاوژین له هه موومان منالتر بوو. نه وسا هیشتا ته مه نی دوو سالان بوو. دایکم هه موو سالیک منالیکي نه بوو. تا وای لیّهات دکتوره کان پیمان وت: نابیت ئیتر منالی که ی ببیت. چونکه باری ته ندروستی به ره و خراپی نه رویشت. بنار له گه ل ده ستپیکردنی نه م قسانه یدا روخساری گورا و خه یالیکي قوول بردییه وه.

خه ياله قووله كه ي بنار، ديمه نيكي تری هاويشته نيو ئه م رومانه وه، كه سه رده مه كه ي چل سال بهر له و ساته مان بوو، كه تيايدا پيکه وه دانيشتبووين.

بنار وتی:

- ئه وه نه ي بيرم مابيت، له و سالانه دا ئيمه له خانويه كي بچووكا ئه ژيان له كو لانيكي كو ن، له گه ره كيكي قه راغ شار. خانووه كه مان پيکه اتبوو له ژووريكي دانيشتنی گه وره، كه به هيچ شتيك گه رم نه ئه بوو. دوو ژووري نوستنمان هه بوو. يه كيكيان تاييه ت بوو بو دايكم، باوكم، خوشكو برا بچووكه كانم. ئه ويتريشيان تاييه ت بوو به من و نازداري خوشكم. هه ر له زووه وه باوكم من و نازداري خوشكمي جيا كردبووه وه به بيانوي ئه وه ي، كه ئيمه گه وره ين، ئه بيت به جيا بين ئيمه ش زورمان پيخوش بوو. هه نديك جاريش نيازمان ئه برده ژووره كه ي خو مان له گه ل ئيمه ئه خه وت. ژووريكي تريشمان هه بوو پيمان ئه وت ژووري هه وره بان. دايكم شتي زياده ي تيايدا هه لئه گرت. موبه قتيكي يه كجار بچووكمان هه بوو، كه ته نها يه ك كه س ئه يتواني ئيشي تيايدا بكات، ئه و كه سه ش به رده وام هه ر دايكم بوو. هه يوانيكي خنجيله مان هه بوو، كه به دوو پله ئه يروانييه سه ر هه وشه يه كي فراوان، كه لايه كي چيمه نتو بوو. لايه كه ي تريشي دايكم پري كردبوو له گو له نه سرين و شه وبوو هه ميشه به هار. هه ر تو زيک له ولاي تره وه، به دريژايي بن ديواري هه وشه كه مان، ديسانه وه دايكم رازاندبوويه وه به گو له باخو ريحانه ره شه. له هه مووي جوانتر داريكي تووي زور گه وره شمان هه بوو له ناوه راس تي هه وشه كه دا بوو، له هاوينا ندا سي به رو هه وا يه كي فينكو خوشي پي ئه به خشين. به تاييه ت، كه دايكم ئيواران جيگاي لي دائه خست له سه ر قه ره وي له كان بو ئه وه ي تاكوو كاتي

نوستن جیگاكانمان فینك بیټ. ئینجا تۆزیک ئاورشیننی باخچه که ی ئەکرد. بۆنیکی خۆش و ههوایه کی فینکی دروست ئەکرد. دەرگای حهوشه که مان ئاسن بوو. به رهنگیکی زهردی کال بۆیاخ کرابوو. دیواری حهوشه که مان به بلۆک دروست کرابوو. له دیوی کۆلان به له بغی چیمهنتۆ سواغ درابوو. چه ند سالیکی بوو له و ماله دا ژیانمان به سهر ئەبرد. ئیواره یه کی مه یله و درهنگ، وهرزی زستان بوو. هه ور به ته وای بهری ئاسمانی گرتبوو. دیار بوو هه ره شه ی به فربارینی ئەکرد. بیرمه ئەو ئیواره یه باو کم که میک دواکه وتبوو، ئیمهش هه موو چاوه ریمان ئەکرد. دایکیشم زۆر شپرزهو بی ئارام بوو. ترسو دوودلی به ته وای تهنگیان پیه لچنی بوو. هه ر هاوتوچۆی بوو، جاریک بوو سه ربان، جاریک بوو به رده رگا، بوو ئەوه ی بزانیټ که ی باو کم ده رئه که ویت تا کو دلی ئارام بیته وه. ئەوه بوو یه که م جار بوو، که باو کم به و جو ره دواکه ویت. باو کم هه موو ئیواره یه ک له کاتی خۆیدا ئەگه رایه وه. به لام ئەو ئیواره یه وا نه بوو. منیش هه رچه نده منال بووم، به لام هه ر وه ک دایکم ترسیکی زۆر سه ری لیدابووم و دوودلی کردبووم. زۆر به ئەسپایی خۆم دزیه وه، رویشتم بوو حه وشه. گه یشتمه به رده می ده رگا که. سه یریکی ئەملاو ئەولای خۆم کرد ئینجا درزیکی دەرگای حهوشه که م کرده وه. تا کو بزنام باو کم ئەبینم بوو ئەوه ی زوو بچم هه والی خۆش به دایکم بگه یه نم؟ له دووره وه باو کم بینی. له سه ری کۆلانه که وه ده رکه وت، به خیرایی به ره و لای ماله وه ئەگه رایه وه. ئەو کاته ده ستیک جلی مرادخانی له بهر بوو. پالتۆیه کی ره شی ئەستووری به سه ردا کردبوو. جامانه یه کی زلیشی له ملییه وه ئالانبوو. دوو کیسه ی گه وره شی به بن دهسته وه بوو. سه یرم کرد باو کم زۆر نزیکه خه ریکه ئەمبینیت. هه ر زۆر به هیواشی به دلکی خۆشه وه درزی ده رگا که م داخسته وه. چاوه ریم کرد، که خوی له ده رگا که بدات. چه ند خوله کیکی

پيچوو باوكم له دەرگاكهی دا، ئینجا خیرا دەرگاكه م بۆ كردهوه. كه منی
بینی، وتی:

- ئەوه چۆن وا زوو ئەو دەرگایهت كردهوه؟

پيکه نینیک گرتمی. به دهنگیکی بهرز وتم:

- باوکه گیان به خیر بیتهوه.

باوكم وتی:

- هەر بژیت بنار خان.

له دەرگای حهوشهكه هاته ژوورهوه. من خیرا کیسه كانم له دهستی
وهرگرت، به لام زۆر قورس بوون. ئەویش پیش ئەوهی بگاته بهر
هه یوانهكه، وتی:

- ئەوه چیه؟ بۆ كهس دیار نییه؟ بۆ وا بیدهنگن؟ ئەلینی له تو زیاتر مالهكه
كهسی تری تیا نییه!

دایكم و خوشكو براكانم له ژوورهوه بوون، وا دیار بوو ئاگاداری تهقهی
دەرگاكه نه بوون.

وتم:

- باوکه گیان، هه موویان له ژوورهوه. هه موومان چاوه ری تو مان ئە کرد
بیتهوه. زۆر ترساین بۆ وا دواكه وتیت؟ دایكم هەر دووعا ئەكات بۆ تو.
باوكم به لاچاوێك سهیریکی كردم به ره وروی هه یوانهكه ئەرۆیشت. وتی:
- ئەهی كوا بۆ كهسیان دیار نین؟

باوكم، كه، گه یشته بهر هه یوانهكه خهريك بوو پیلاره كانی دابكه نیت،
دایكم و نازدار به پرتاو هاتن به ره وروی باوكم. دایكم زۆر به په رۆشه وه
رووی كرده باوكم. وتی:

- ئەوه پیاوهكه بۆ وا دواكه وتیت؟ خو من خهريك بوو دلم بیچری.

ئینجا رووی كرده نازدار. وتی:

- ده کچم ئەو زەرفانە لە بنار وەرگرە، بیه بو مووبەقەکە.
ئینجا رووی کردەوہ باوکم. وتی:

- سألح بەخیر بییتەوہ. دلّم زۆر کەوتە مەراقەوہ! دە پیمان بلّی بو وا
درەنگ گەراپیتەوہ؟ بەخوا من و منالەکان وەخت بوو شیت بین.
نازدار کیسەکانی لە من وەرگرتو لە پشت دایکمەوہ وەستا. وتی:

- باوکە گیان بەخیر بییتەوہ.

باوکم، بی ئەوہی وەلامی دایکم و نازدار بداتەوہ، پیللّاوہکانی داکنە،
چووہ ژوورەوہ. لە سەر سووچیکی تاکیک لە قەنەفەکانی ناو ھۆلەکە
دانیشت، پالی دایەوہ. وتی:

- ئەوہ ئیوہ چیتانە؟ ئەم ھەموو پرسیارە چییە ئەیکەن؟ دە بیەلن
ھەناسەیک بەم. مشتەریی عەرەبی زۆرم لا بوو شتی زۆریان ئەویست.
ئێ خۆ ناتوانی دەریان بکەیت! ئەوان ھاتبوون شت بکرن. منیش چۆن
ئەبیست دەست بنیم بە رزقی خۆمەوہ. ئیستا زانیتان بو دواکەوتم؟ دەی...
خیرا ئیوہش خواردن حازرکەن.

پیش ئەوہی باوکم لە قسەکانی بییتەوہ، دایکم بە خیرایی بەرەو چیشخانەکە
رۆیشت. ئینجا باوکم وتی:

- زۆرم برسییەو زۆریش ماندووم. ئەوہ پاکیزە چیی لیھات؟ بو کوئی
چوو؟ خۆ ئیستا دایکتان لیرا بوو!

خونچە وەلامی باوکمی دایەوہ. وتی:

- باوکە... دایکم لە مووبەقەکە یە خەریکی چیشت تیکردنە. بانگی کەم؟
وادیار بوو دایکم گوئی لە باوکم بوو، بەخیرایی لە چیشخانەکەوہ ھات
کەوگیریکی بەدەستەوہ بوو، رووی کردە باوکم. وتی:

- سألح دە ھەستە برۆ جەکانت بگۆرە. دەستنوژی بگرە، تاکو تو حازر
ئەبیست، منیش سفرەکە حازر ئەکەم. بەخوا ئیمەش برسیمانە. چاوہرپی
تۆمان ئەکرد.

باوكم وتى:

- باشه.. وا ئەرۆم خۆم دائه كه نم. ئهى نياز كوا؟

دايكم وتى:

- نياز له ژوورى هه وره بانه كه يه. يارى ئه كات.

من وتم:

- باوكه ئه وه تا له قالد رمه كان هاته خواره وه.

باوكم چاوى لىبوو نياز هاته خواره وه. بانگى كرد. وتى:

- سه گباب ئا وه ره. ئا ئه وه له كوئى.

نياز خوى خسته باوه شيبه وه. پشتا و پشت له سه ر رانى دانىشت. ده ستىكى

بو ريشى برد.

باوكم پى وت:

- خو ئيمرو بى حه ياييت نه كرد. ئيمرو پياو بوويت؟

نياز وتى:

- به لى باوكه. زور پياو بووم. زورى پينه چوو، دايكم و نازدار سفره ي

ئيواره يان داخست، هه موو له گه ل باوكمان دانىشتن. نانى ئيواره مان

خوارد.

ناومال و شتومه كه كانمان زور ساده و ساكار بوون. دوو تاك قه نه فه ي

ساده مان له هۆله كه دانا بوو. له گه ل چه ند ته پله كيك. هه روه ها فه رشى كى

ئه ستوورى جوان و گه وره، كه باوكم زورى حه ز لىبوو. هه موو كات

باسى گه رموو گوپى نايابى ئه و فه رشه ي بو ئه كردين. ئنجا ئه يوت،

فه رشى ئيرانى فه رشى چاكه هيچى لىنايه ت، گه رموو گوپه، پر به پرى

ژووره كه مان بوو. له راستيدا ئه و فه رشه ره نگه كانيشى زور جوان

بوو. هه روه ها چه ند دۆشه كيكى لو كه و چه ند پشتيبه ك، كه باوكم زياتر

حه زى به دانىشتنى ئه كردن، دواى ماندوو بوونى روژيكى دوورو دريژ.

تهلهفيزيونىكى بچووكيشمان ههبوو له سهر ميژىكى لاکيشى دانرابوو. پارچهيهک قوماشى به سهردا درابوو بو ئهوهى زستان شى نهگريّتو هاوينيش تۆزو خۆلى تينهچيّت. ئهوه تهلهفيزيونه تهنها باوكم خۆى ئهيتوانى تهماشاي بکات. بهلام ئيمه بۆمان ههبوو تهنها روژانى ههينى بو ماوهى يهک کاتژمير سهرى فليمى کارتۆن، يان ههر شتيکيتر بو منال بيت، بکهين. به پرواي باوكم وا بوو، که تهماشاکردنى تهلهفيزيۆن رهوشتى منال تيک ئهدات. باوكم زۆر گووى نهئهدا بهوهى شتى گرانبههامان بو بکريّت، بهلام ههموو شتى پيويسىتو خۆمان ههبوو. باوكم جارو بار دهستى زۆر ئهگرتهوه بو ئهوهى بو دوا روژ مالىكى باشترو ژيانىكى خوشتريمان بو پيکهوه بنيت. ههموو کات پيئهوتين روّله من هيچم له ئيوه ناويت، تهنها ههول بدن، کوشش بکهن. وانهکانتان جوان لهبهر بکهن. بو ئهوهى زوو دهرچن، دواروژتان رووناک بيت. دايکيشم ههتا خوا ههز بکات به دهستمانهوه ماندوو ئهبوو. خهريكى ههموومان بوو. سهرو جلى ئهشتين. چيشتو نانى بو ليئهناين. زۆر جاريش ئيشى بازارپيش ههر له سهر شانى خۆى بوو. خو ئهگەر نهخوش بکهوتينايه، ههر دايکم ئهبيردين بو نهخوشخانه. دايکم ههتا بلييت دايكىكى دلسۆن، ئازاو لهش سووک، به خزمهت بوو. زۆر به توانا بوو. لهگهّل ئهوه ههموو هيلاکيهدا، زۆربهى جار ئهبووايه سهريكى له مالى نهنه ههلاو بايه. ههروهها ههوالى ههموو خوشکو براکانى بزانيايه. دايکم دلّى پر بوو له خوشهويستى بهرامبهر ههموو کهسيک. زۆر دلّى به خهلكى ههژار ئهسووتا. ههزى ئهکرد يارمهتى دراوسيکان بدات، به تايبهت باجى خاتوونى دراوسيمان، که پيريژنيكى زۆربيكهس، داماو، بى دهسهلات بوو. زۆر له دهميکهوه بيوهژن بوو. له ژيانيدا سى جار شووى کردبوو، بهلام له هيچ ميژديكى مندالى نهبوو. تهنها دراوسيکان يارمهتريان ئهدا. زۆر جار دايکم خواردنى

بۆ ئەنارد. ھەندىك جار باوكم ئەيزانى، ھەندىك جار يش نهئەزانى، ئەو ئىوارەيه پيش ئەوھى باوكم له بازار بگەرئەوھ، دايكم دوو قاپ چيشتى بۆ جياكردهوھ. پىي وتم:

- بنار گيان، كچى شيرينم ئادەى وەرە، ئەو خواردنە بۆ باجى خاتون بەرە. بەخوا ئىستا برسپەتەى، ھىچيشى نيه بيخوات. بەقوربان خيرا برۆ ئەو چيشتانەى بۆ بەرە، تا باوكت نەھاتۆتەوھ. خىرىكيش بۆ خۆت بگە.

ھەموو جار منيش بە بى دەنگى خواردنەكەم له دايكم وەرئەگرت، بەراكردن بۆم ئەبرد. باجى خاتون له ژوورىكى بچووكى ھەوشەى مالىكدا ئەژيا. خاوھن مالەكە له زۆر دەمىكەوھ باجى خاتوونى ئەناسى، ھەر لەبەر ئەوھ بچوكترين ژورى سەردالانەكەى دابوئە تاكوو تيايدا بژى. ھەر، كە ئەگەيشتمە مالەكە، خۆم ئەكرد بە ژوورەكەى باجى خاتووندا، ژوورەكە له سەر دالانىك بوو، له دەستى راستەوھ. رىك ئەچووم له دەرگای ژوورەكەيم ئەدا. ئەو ئەيزانى منم. خيرا ئەيوت:

- ئەوھ تۆى بنارە گيان؟ وەرە.. وەرە.. ياخوا بەخىر بىيت، چيت بۆ ھىناوم؟ ئەم جارە دايكت چى بۆ ناردووم؟

دايكم ئىمەى وا فير كرددبوو، كە ھەر كەسىك ھەر چىيەكى لى پرسين، بلين نازانين. باجى خاتوونيش، وابوو كە پرسىارى زۆرى ئەكرد، نازانم ئەو ژنە بۆ ئەوھنە ھەزى بەپرسىار كردن بوو؟ ھەر كاتىك من ئەچووم، ئەو دەستى ئەكرد بە پرسىاركردن. منيش ھەر ئەم وت:

- من ھىچ نازانم. خواردنم بۆ ھىناوى.

كە ئەچوومە ژوورەكەيەوھ، قاپە چيشتەكانم ئەدايە دەستى، باجى خاتوون دەستى رائەكيشا بۆ دولابىكى سەوزى بچكۆلە. كە له سووچىكى ژوورەكەيدا دانرابوو. ئەيوت:

- بنار گیان ئا ئەو قاپە چینگۆ سپییەم بەری، خوا بمکات بە قوربان، با چیشتهکانی بکەمە ناو.

ئەو دۆلابە لە تەختە دروستکراوو. بۆیاخیکی سەوزی تۆخ کرابوو لەهەندیک لایەو کال ببوو. دەرگاکی تەلی بیژنگ بوو. لە ناوێکەیدا دوو رەفە تیادا بوو. چەند پارچە کەلوپەلیکی شووشە، فافۆن، مسی کۆنی تیادا بوو. لەگەڵ یەک دوو مەنجەلی مسی بچکۆلە. بەلام هەموو جار باجی خاتوون پێی ئەوتم:

- قاپە چینگۆ سپییەکەم بەری.

هەر، کە قاپەکەم ئەدایە دەستی، هەردوو قاپە چیشتهکەیی بە سەر یەکا قەلپ ئەکردهو ناوی، تاکو ئەو بە هیواشی ئەجوولایەو، من چاویکم بە ناو ژوورە بچکۆلەکەیدا ئەگیرا. ژوورەکەیی زۆر سادەو ساکار بوو. شیوازیکیی زۆر سەیرو ناوازی هەبوو. هەر چەندم ئەکرد بۆم راست نەئەبوو، کە ئەو ژوورە چۆن دروستکراوو؟ لە چی دروستکراوو؟ دیوارەکانی لە هەندیک لاو رووخابوو. گل و خشم ئەبینی. لە هەندیک لای تریشەو، وەکو ئەو و ابوو، کە بە چیمەنتۆ سواغ درابیت. بەلام بنمیچەکەیی دارەپایەکی جوان بوو. هەر چەند ئەچووم، هەموو جار ئەمویست دارەکان دانه دانه بژمیرم. بەلام باجی خاتون ئەوئەندەیی پرسیار ئەکرد، هەموو جار لێی تیک ئەدام. هەر لە ناوەرستی ژوورەکەدا کومباریکیی کالەو بووی درای تیادا بوو، کە ئەوئەندە کۆن بوو، کەس نەئەزانی ئەو کاتی خۆی فەرش بوو، یان هەر کومباریکیی کۆن بوو! باجی خاتوون تەنها دەستیک نوینی کۆن و چلکنی لە سەر ئەو کومبارە دانابوو، کە بە بەردەوامی لە سەری رانەکش. تەختەکەیی حەمامی شکاویش لەولاو دانرابوو. تەرمۆزیکیی ئاوی لە سەر بوو. رەنگەکەیی شینیکی کال بوو لە بەردەمەکەییو

بهلوعه يه كي دريژي ليدهرپه رپوه دهره وه. باجي خاتوون زور جار به مني تهوت:

- بنار گيان، قوربانن بم پيش، تهوه ي برويت، برو به گولزار خان بلي با بيت تهو تهرموزه م بوم پر كاته وه له ئاو. به خوا له نيوهرپوه ئاوي تيادا نه ماوه. زورم تينيووه، منيش هه نديك جار به كيشمه كيش ته مبرده به رده م بهلوعه كه ي، كه له هه وشه كه ياندا بوو. بوم پر ته كرد له ئاوو بوم ته هينا يه وه ژووره كه ي. هه زم نه ته كرد به گولزار خان بليم، چونكه تهو ژنه هه موو جار گويم لي بوو ته ي بولاندو دوعاي خراپي له باجي خاتوون ته كرد، زور لي بيزار بوو. گولزار خان يه كيك بوو لهو ژنانه ي، كه له هه مان مالدا له ژووريكي جياوازدا ته ژيا له گه ل مي رده كه ي و دوو منالي، به لام هيچ هه زي به يارمه تي باجي خاتوون نه ده كرد، زور جار بيزاريشي ته كرد. باجي خاتوون، دواي ته وه ي، كه خواردنه كه ي قلپ كرده ناو قاپه كه ي خوي، قاپه كاني دا يه وه ده ستم. وتي:

- بنار گيان، به دا يكت بلي ناييت ئيواران قاپ بشورريت. خراپه! منيش بيته وه ي هيچ پرسيار يكي لي بكه م بوچي خراپه؟ بروام پي ته كرد. ته موت: - باشه باجي خاتوون، قه يناكه توش مه يشو. من خوم به دا يكم ته ليم. ئينجا باجي خاتوون به شه له شه ل هه لئه ستايه سه ر پي و له ناو سه به ته يه كي پووشي بچووكدا، كه له ناو تاقي په نجه ره كه يدا دا ينا بوو. دوو ده نك نو قول ي با ده مي ده رئه هينا و ته يخسته ناو ده ستم. ته يوت: - ته وه بو خوت. به شي كه سي لي نه يه يت.

منيش ته موت:

- باشه، هه مت نه بيت، به شي كه سي لي نا يه م. قاپه كانم هه لئه گرتو به خيرايي ته گه رامه وه مال له وه. زور به ي ئيواران ته مه ئيشي من بوو.

باوكم ئەگەر ئىۋارە بوۋايە، يان نيوەرۇ بەھاتايە تەۋە بۇ ماللەۋە، بە ھىچ جۇرىك كەسمان بۇمان نەبوۋ لە دەرەۋە بىن. ئەبوۋ ھەر كەس لە شوينى خۇى دابنىشىت. كەسىش دەنگە دەنگى لىۋە نەيەت، چونكە باوكم بە دەنگە دەنگى ئىمە خىرا توورە ئەبوۋ. بۇيە ئىمە تەنانەت لە نيوان خۇشماندا لەگەل دايكىشم زۇر جار بە چرپە قسەمان ئەكرد. باوكم، كە ئەگەر پايەۋە بۇ ماللەۋە خىرا ئەچۈە ھەمام. ئەگەر خۇى نەشتايە دەستنوئىژى دەشت، بىجامەكەى لەبەر ئەكرد، چاۋەرپى خواردىنى ئەكرد، كە ئەبوۋايە ئامادە بوۋايە. باوكم زۇرى ھەز بە پاكى و خاۋىنى ئەكرد. دايكم لە چىشتخانەكەۋە بانگى نازدارى ئەكرد. ئەپوت:

- نازدار... ئا دەى ۋەرە كچم يارمەتيم بە، خىرا ئەۋ سفرەيە ئامادە بكە. باوكم ھەر زوۋ ئەچۈە سەر سفرەكە. ئىمەش بە ترسىكەۋە، بەبى دەنگى ئەچۈينە لەسەر سفرەكە لە چواردەۋرى دائەنىشتين. چاۋەرپىمان ئەكرد تاكو دايكم خواردەنەكەمان بۇ تى بكات. بىگومان باوكم لە پىشدا بەر لەۋەى دەست بكات بە خواردن. ھەموۋ جار ئەى وت:

- بسم الله...

ئىنجا دايكم، خواردەنەكەى بۇ تىئەكردىن. بىدەنگ ۋبە ترسەۋە خەرىكى خواردن ئەبوين. كە تەۋاۋىش ئەبوين، يەك بە دۋاى يەك ئەمانوت:

- بەزىاد بىت.

ئەگەر يەكىكمان بىرمان بچوۋايەۋ نەمان وتايە بە زىاد بىت، ئەۋا ئەۋ ئىۋارەۋ شەۋە بە خۇشى بەسەرماندا تىنە ئەپەرى. زۇر جار باوكم داخى ماندۋىي خۇى، ۋكەم دەرامەتى ئەۋ رۇژەى بازارى بە ئىمە ئەرشت. باوكم زۇر جار لەسەر شتىكى بى نرخ ئازارىكى تەۋاۋى ئەداين، كە ھەرگىز بىرمان نەچىتەۋە. ئەمەش ۋاى لە دايكم ئەكرد، كە

توورهبیت، لهسه‌رمان هه‌لبداتی، ئەو کاته شه‌ریکی گه‌وره هه‌لئه‌گیرسا. بیگومان من هه‌رگیز ئازاری دایکم، خوشکو و براکانم بیرنه‌چۆته‌وه. هه‌موو له ئاست گرژی و توندی باوکم بی ده‌سه‌لات بووین. بیرمه جاریکیان هه‌لوێستیکم دژی باوکم نواند، کاتیک کاریکی نابه‌جی، دل‌ره‌قانه‌ی به‌رامبه‌ر به‌ نه‌وژینی برا بچکۆله‌م کرد. نه‌وژینی برام ئەو کاته ته‌مه‌نی پینج سالان بوو. ئەو ئیواره‌یه باوکم، که گه‌یشته ماله‌وه، نه‌وژین هیشتا له به‌ر ده‌رگا له‌گه‌ل دوو سی هاورپی وه‌ک خوی ته‌مه‌ن هاوتا، یاری توپ توپینیان ئەکرد. باوکم هه‌ر له دووره‌وه نه‌وژینی بینبوو، که گه‌یشته ماله‌وه، دایکی بانگ کرد. وتی:

- پاکیزه؟ ئاده‌ی برۆ نه‌وژینم بۆ بانگ که.

دایکم چوو به‌رده‌می. وتی:

- سالح به‌خیر بیته‌وه.

باوکم هه‌یچ وه‌لامی به‌خیره‌هاتنه‌وه‌که‌ی بۆ نه‌سه‌نده‌وه. خیرا وتی:

- کوا..؟ ئەو هه‌تیوه.. کوا؟ برۆ هه‌ر ئیستا بۆم بیته. زۆر به‌ توره‌یییه‌وه هاورای ئەکرد.

سه‌یریکی ده‌روبه‌ری خوی کرد له ناو حه‌وشه‌که. چاوی به‌ لقه‌ داریک کهوت، له پریکا دانه‌ویه‌وه خیرا هه‌لیگرت. دیار بوو ئاماده‌ی کرد، به‌و داره له نه‌وژین بدات. داره‌که دوو هه‌ینده له بالای نه‌وژین دریژتر بوو. دایکم وتی:

- سالح؟ ئەو داره‌ت بۆ چیه؟ قه‌ت ناشی به‌ته‌مابیت به‌و داره له نه‌وژین به‌یت!؟

- باوکم زۆر به‌ توره‌یییه‌وه وتی:

- به‌خوا ئەبیت ئەو داره‌ی تیا بشکینم!

باوكم به بهر ههيوانهكهدا ئههاتو ئهچوو. ههر، كه نهوژيني بينى،
هاوارى كرد. وتى:

- نهوژين؟ نهوژين ئا وهره سهگباب، ئا وهره بزنام چيت ئهكرد له
كولان؟ وهره بزنام بو له كولان بوويت؟ مالت نيهه يارى تيا بكهيت؟
نهوژينيش ههموو گيانى ئهلهرزى. له ترسان دهستى كرد به گريان.
منيش لايهوه راوهستا بووم. وتم:

- باوكه، توخوا لى مهيه، يهكهه جاريتى، عهفوى كه.
بهلام باوكم ئهوهنده تووره بوو، گووى به قسهه كهس نهدا. زور به
رقهوه، به بهر چاوى منو دايكمهوه به توندى به دارهكهه دهستى
كهوته ليدانى نهوژين. ئهيكيشا به ههموو گيانيدا. دايكيشم هاوارى لى
كرد. وتى:

- بهسه.. بهسه بى بهزهه.. وازى ليهينه. ئهه كوژيت.
نهوژين خيرا دهستى كرد به گريان و هاوار هاوارو ئهيووت:
- باوكه گيان، توخوا ليم مهيه.. باوكه..
منيش كهوتمه گريان و ههموو گيانم كهوته لهرزين، بى دهسهلات
ئهگريام. به دهم گريانهوه هاوارم له باوكم ئهكرد:
- توخوا باوكه، بهسه.. بهسه باوكه...كوشتت. نهوژين مناله.. ده بهسه..
ده بهسه!؟

دايكم جاريكى تر به توپهيههوه هاوارى له باوكم كردهوه وتى:
- ئهه كابر بو وا ئهكهيت؟ ده واز لهو مناله بينه چى كردوه؟ خوا
بتگريت. ئهه مناله چى كردوه؟ بو واى لى ئهكهيت؟ خو تو كوشتت!
ئينجا من جاريكى تر كهوتمه پارانهوه له باوكم. وتم:
- باوكه گيان.. بو خاترى خوا نهوژين زور مناله. باوكه گيان توخوا
بهسه!

به دەم گریانه وه هاوارم ئەکرد. باوكم ئاورپكى لى دامه وه. وتى:
- ئەگەر لا نه چیت له بهر چاوم، هەر ئیستا له وهش خراپتر له تو ئەکه م!
وتم:

- باوکه؟ له من به له جیاتی ئەو. باوکه گیان دەستت ماچ ئەکه م توخوا
ئەو منالە.. بهسى لى به؟!

دایکم نهیئه ویرا نزیکیته وه. زور به کول ئەگریا. ئیتر به بی دەسه لاتی
هاواری ئەکرد. له رقاندا نهیئه زانی چی بکات. بی چاره هاواری ئەکرد.
ئهیوت:

- ده باشه، بیکوژه.. دهی بیکوژه. با دلت ئیسراحت کات. خوا ههقی
ئیمهت لى بسینیت، خوا ههقی ئەو منالە بهسته زمانهت لى بکاته وه، دایکم
زور ئەگریاو ئە کرووزایه وه. نهوژینیش هەر هاواری ئەکردو ئهیوت:
- باوکه گیان توخوا من گوناخم... وام لى مهکه... توخوا بهسه، ئیتر
تۆبه، بهخوا نارۆمه دهره وه. بهخوا تۆبه... ئیتر له کۆلان یاری ناکه م.
منیش ئیترله وه زیاتر خۆم پى رانه گیرا. له ترسی ئەوهی باوكم زیاتر
ئازاری نه دات، خۆم خسته بهردهمی باوكم، بهری نهوژینم لى گرت.
نهوژین مندالیکی زور لاوازو بچکوله بوو. له ترسی ئەو کاره ی
باوكمو له خهفتهی دایکم، توورپهیی گرمی و ههستیکی زور په شیویم
لا دروستبوو. ئەو ههسته وای لیکردم به ههموو هیزی خۆم پال به
باوكمه وه بنیم. باوكم له جی خوی خزا. نه مزانی چۆن ئەو هیزه م
بو هات! هەر له و کاته دا نهوژین رایکرد. خوی خزانه ژیر بالی من.
منیش خیرا باوهشم پیا دا کردو خیرا دهستیم گرتو بردمه ژووره که ی
خۆم و نازدار. دهرگام له خۆمان داخست. خۆش به ختانه نهوژینم له
ژیر دهستی باوكم رزگار کرد. به لام گویمان لیبوو باوكم هەر هاواری
ئەکرد. ئهیوت:

- به خوا ئه مجاره له كۆلان بتبينم، خواي گه ورهش نه عوزوبيللا له ژير دهستم دهرت ناكات. سه گي سه گباب، له كۆلان توپ توپين ئه كهيت؟ ئه ي له ماله وه بو نايكهيت؟ ئاخر تو چيت بچيته تپيه وه؟ سهلكي سيري؟ قنچكي پيازي؟ فرنه گوله.. به خوا ئه مجاره هه ر هه لته واسم.

باوكم ئه و شه وه، تاكو چووه ناو جيگاكه شي، هه ر هه ره شه ي ئه كرد. ئه و شه وه نه وژين لاي منه وه نووست. شه و هه تا به ياني له ناو جيگاكه ي هه ر دائه چله كي. تاي لي هاتبوو. دايكيشم ئه و شه وه چه ند جاريك هات سه ري لي داين. كه به ياني روژ بووه، دايمك داواي لي كردم جله كاني نه وژين بگورم. به لام كاتيک ويستم جله كاني بگورم، هه ر، كه دهستم به ر شانو ملي كه وت، هاواري كرد. نه يهيشت بيگورم. دايمك بانگي كردم. وتي:

- بنار گيان قهيناكا جاري وازي لي بينه. وا هاتم. من خوم، جله كاني بو ئه گورم.

كاتيك دايمك هات، بيجامه كاني له بهر داكه ند. بينيمان هه موو شانو پشتو قاچي شينو مور ببوونه وه. هه نديك شويني خويني تيا دا تيزابوو. هه موو جيگاي داره كان به جواني له سه ر له شي ده ركه وتبوون. نه وژين بو ماوه ي هه فته يه ك نه خو ش كه وت. ئه مه برينيكي يه كجار قوولي له ناخدا هه لكه ند، كه واي لي كردم بو هه موو ژيانم له بيرم نه چييت.

دایکم تاکو پۆلی شه شه می سهره تای خویندبوو. ههر بۆیه، که دهستی به تال بوایه، زۆر جار له گه لمان دانه نیشته، یارمه تیی ئەداین. ههر پرسیاریکمان لئ بگردایه؛ وه لامی ئەداینه وه، ئەگەر بیزانییایه. باوکم له بهر ئەوهی له ژیانیدا، ههر له مندالییه وه ماندوویی زۆری چیشتبوو، که سایه تییه کهی زۆر جیاواز بوو. نه رمی پیوه دیار نه بوو. هه ندیک جار له قسه کردنی، هه لسه که وتیا دل ره قیی ئەنواند. به تایبته له گه ل دایکم. بۆیه به رده وام ئەو که سایه تییه ی باوکم، بوو بوو به هوی ناهیمنی، نائاسوودهیی له ماله که ماندا. هوی سهره کی کیشه کانی مالی ئیمه جیاوازی که سایه تیی نیوان دایکم و باوکم بوو. ئەوه ندهی دایکم دل نه رم و هیمن بوو. ئەوه نده باوکم توورپه و دل ره ق بوو. هه موو کات ئەبووایه ئیمه له ماله وه بووینایه. ئەگەر وا ریک بکه وتایه و باوکم بگه رایه ته وه له ئیش، دایکم له مال نه بوایه، ئەوا ئەو شه وه ئەبوو به شه ریکی گه وره له ماله که مانا. زۆر جار باوکم له سه ر شتیکی بچووک، کیشه یه کی گه وره ی دروست ئەکرد، یان هه ندیک جار باری نائاسایی دهروونی خوی، به دایکم یان به ئیمه ده رئه بری. روژیکیان له نیوه پۆیه کدا باوکم له بازار گه رایه وه ماله وه. دایکم له و کاته دا رویشتبوو بو سهردانی فاته خانی دراوسیمان، که ماوه یه ک بوو زۆر نه خۆش بوو. باوکم که گه یشته ماله وه زانی دایکم له ماله وه نییه. زۆر رقی هه لسا. هاواری له نازداری خوشکم کرد. زۆر به توورپه ییه وه لئی پرسی. وتی:

- نازدار؟ ئەوه دایکت له کوئییه؟

نازدار له پرسیاره کهی باوکم شله ژاو شپرزه بوو. ههستی کرد باوکم توورپه یه. به ترسه وه وتی:

- باوکه گیان دایکم له مالی فاتمە خانى دراوسیمانە. دایکم دەمیکە حەز ئەکات سەردانى بکات، بەلام هەر بۆى ریک نەئەکەوت.

باوکم قسەکەى بە نازدار برى. وتى:

- من سەد جارم پیوتووە حەزم بە هاتو چۆى دراوسى نییە... نازانم... ئەم دایکەتان بۆ تیناگات؟ یان ئەو، هەر حەز ئەکات قسەى من بشکینیت! بۆچى بە قسەم ناکات؟

باوکم بە توورەى بە ناوەرەستى حەوشەکەدا هاتوچۆى ئەکرد. وەکو شتیکی زۆر بە نرخى لى ون بوویت. هاوارى بە سەر نیازو نەوژیندا ئەکرد. ئیمەش ترسیکی یەکجار زۆرمان لى نیشتبوو. نەمانئەزانى دواى ئەوە چى روو ئەیات! نازدار بە ترسیکەوہ رویشتە بەردەمى باوکم. وتى: - باوکه، دایکم ئیستا خۆى یەتەوہ.

نازدار هەر بە ترسەوہ لە سەر قسەکانى بەردەوام بوو. وتى:

- باوکه، توخوا، کە دایکم هاتەوہ، لى توورە مەبە. ئیمە کە نەخۆش ئەبین فاتمە خان خیرا یەت سەردانمان ئەکات. تۆش ئەزانیت دراوسى ئەبیت وا بیت. باوکم هەر، کە گوئی لە نازدار بوو واى وت، ئەوہندەى تر توورە بوو. وتى:

- چەنە چەن، ئەم قسانە چیه فیرى بوویت؟ وەلا تەواومان کرد! ئینجا نۆرەى تۆیە! بەخوا قاچتان ئەشکینم بچنە مالەدراوسى. نازدار خیرا لە قسەکەى پەشیمان بۆوہ. وتى:

نە.. نە بەخوا.. باوکه.. ئیمە بۆ هیچ کوی نارۆین.

ئینجا رووی کردە من. وتى

- بنار، بچۆ بە شوین دایکما. پى بلى با هەر ئیستا بیتەوہ. بلى باوکم هاتۆتەوہ.

ھەر بەوھنەى يەكە دوو، رامکرد. چووم بە دوای دایکما. مالى فاتمه خان له کۆلانی پشتمانهوه بوون. له دوورهوه بینیم دوو کورپی تهمن سیانزهو چوارده سال له پال دیوارهکەى مالى فاتمهخاندراوهستابوون. من نهمنه ناسین. دیاربوو کورپی گهرهک نهبوون. ھەر له دوورهوه سهیریان ئەکردم، منیش، که نزیکبوومهوه، ھەر له خومهوه ترسیکم لی نیشته. کۆلانهکەش زور چۆل بوو، چونکه کاتی نیوهرو بوو. کەس به دهرهوه نهبوو. به لام ئەبووایه برۆیشتمایه به دوای دایکما، چونکه باوکم زور تووره بوو. ھەر چۆنیک بیت، من خوم له کورپهکان گیل کرد. زور به خیرایی به بی ئەوهی سهیریان بکهه دهستم کرد به دهرگا لیدانی مالى فاتمه خان. یهکیک له کورپهکان هاته پیشهوه. سیسیکی دهموچاو ترسناک بوو. زور دریژ بوو. شهروالیکی رهشو کراسیکی قاوهیی له بهردا بوو. وتی:

- کچی؟ ئەوه بو له دهرگای مالان ئەدهیت بهم نیوهرویه؟ من هیچ گویم به قسهکەى نهیا، خیراترو توندتر له دهرگاکهه دا بی ئەوهی هیچ بلیم، یان تهنانهت سهیریشیان بکهه. ئینجا ئەوهی تریان قهلهویکی خرپلانه بوو. ئەویش شهروالیکو کراسیکی رهشی له بهردا بوو. لیم هاته پیشهوه. وتی:

- ئەوه گویت لی نیه چیت پیئهلیت؟ له دهرگای ئەو ماله مهیه. وهره.. دهی.. وهره دواوه. ئەو ماله چۆله. کەسى لی نییه!

منیش ناچار هاتمه وهلام. بی ئەوهی سهیری روخساریان بکهه. وتم:

- دایکم له وئییه. ئیوه کین؟ ههقی منتان چیه؟

سیسهکهیانم لی هاته پیشهوه. وتی:

- تو.. درۆ ئەکەیت. ئەمه مالى ئیوه نییه! من ئەزانم مالتان له کوئییه.

دایکیشته لیره نییه. ئیستا ئەرویت، یان به قژ راکیشان بتهمهوه؟

ھەر، که وای وت، خهریک بوو له ترسان زهرنهقم بچیت. ئینجا به ههموو

هیزی خوم، زیاتر به دهرگاکهه ما ئەکیشاو ئەم قیزان، هاوارم ئەکرد:

- دايکه.. خيڙا ٺه و ده رگايه بکه ره وه. دايکه.. دايکه.. دايکه ٺه و کورانه
خه ريکن ليٺ ٺه يه ن. دايکه گيان خيڙا بيکه ره وه..

هر، که قيژاندم، ٺه وان رايان کرد، ليٺ دوورکه و تنه وه. منيش له ترساندا
ٺه گريام، هه موو گيانم ٺه له رزي. له پريکدا ده رگاکه کرايه وه. دايکم بوو.
وتی:

- بنار گيان، ٺه وه چي ٺه که يت ليڙه؟ کچم بو ٺه گريت؟ قوربانن بم چي
بووه؟ بو وا ٺه که يت؟ بو وا ٺه قيژينيت؟

منيش، که دايکم بيني، خيڙا باوه شم به ناوقه دي دايکما کرد، ٺه گريام.
ٺه مويست پيٺي بليٺم چي روويدا. به لام له ترسانا هيچم بو نه ٺه و ترا نه م
ٺه تواني هيچ بليٺم. دايکيشم هه ر پرسيا ري لي ٺه کردم، ٺه يوت:

- ده کچم پيٺم بليٺي بو ٺه گريت؟ چي بووه بو وا ٺه که يت؟ هه ر ٺه وه نده م وت:
- دايکه.. خيڙاکه، با بروينه وه. باوکم تو ٺه ويٺ.

ٺيتر دايکم ٺه وه نده ي تر، ترسا. زور به دهنگي کي به رز پرسيا ري ليکردم.
وتی:

- چيٺي؟ باوکت؟ هاتوته وه؟ بو؟

وتم:

- نازانم، به لام زور تو وره يه.

دايکم وتی:

- ٺينجا باوکت که ي تو وره نييه؟

دايکم وا شپرز ه بوو، بي ري چوو عه باکه ي بهينيت. له نيوه ي ريگا وتی:

- ٺا.. ٺه يه رو؟ بنا...ر خو عه باکه م بي ر چوو!.. برو با بگه ريينه وه مالي فاتمه
خان عه باکه م بهينمه وه. خو هاوار هاواري تو زي ره ي پيکردم.

به هر حال، به ريگاوه باسه که م له دايکم گه ياند. دايکيشم هه ر ٺه يوت:

- وه ي.. به قوربانن بم. دايکت بم ري. بنار گيان به خوا ٺه زانم خه تاي من

بوو. ئەى چى بكم؟ ئەوئش دراوسئيه، عهئبه، دراوسئئش ئەجرئ گرانه. ئەو ژنه داماو ده مئكه نه خؤشه. ههر ئەبووايه سه رئكم لئ بايه. به دم قسه كردنه وه، گهئشئئنه ماله وه. باوكم له بهر دهرگا چاوهرئئ ئەكردئن. ههر، كه داكئمئ بئئئ، ئەوه ندهئ تر خؤئ تووره كرد، روخسارئ خؤئ گرژو مؤن كرد. پئش ئەوهئ داكئم هئچ بئئت. باوكم پئئ وت: - باشه؟ ئافرهت... تو... خوا؟ من چهنء جارم به تؤ وتوو هاتوچؤئ دراوسئ مه كه؟ پاكئزه واز له خه لك بئنه!. ئئستا بهم قرچهئ نئوه رؤئه مالم منال چؤن به جئءئئئت! گوايه دراوسئكه ت گرنگتره له مناله كانه؟ داكئم وتئ:

- ده باشه.. پئاوه كه بؤ كوئ چووم؟ تؤ بؤ وا تورهئ؟ چووم بؤ لائ نه خؤش.

باوكم به ردهوام بوو له سه ر گرژئ ومؤنئه كهئ خؤئ. به توورهئ بئيه وه وتئ:

- ئئئا تؤ كانه نه دؤزئيه وه برؤئت بؤ لائ نه خؤش، ئئستا نه بئئت؟ بهم نئوه رؤئه؟

ئئا داكئم وئستئ كه مئك باوكم ئارام كانه وه به دم پئكه نئنه وه وه كو گؤئ له قسه كانه باوكم نه بووبئت وتئ:

- سالح؟ ئەوه چؤن بوو تؤش وا بهم نئوه رؤئه هاتئته وه؟ خئر بوو؟ كه داكئم ئەو پرسئارهئ كرد، باوكم وه لامئ نه بوو. به لام روخسارئ باوكم سه رتاپا گؤرا، خه مئكئ زؤر هه موو رووئ گرته وه. باوكم سه رئ دانه وانء، نئمچه ئاورئكئ له من دايه وه وتئ:

- ئادهئ بنار، ئەو قاپئه پئوهئيه، با بچئنه ژوره وه. سه رئكئ باوكم كرد هه ستم كرد باوكم خه مئكئ قورسئ هه لگرتوه، به لام داكئم زؤر بئئاكانه،

به خیرایی پیش من و باوکم کهوت. به رهو چیشتهخانه که ههنگاوی نا. بانگی
من و نازداری کرد. وتی:

- دهی، کچینه خیرا سفره که ئاماده بکهن.

باوکم به بیدهنگی چووہ ژووری نوستنه کهی. وهکو هه موو روژهکانی تر
بیجامه کهی له بهر کرد، چووہ ژووری دانیشته که، کهوته قسه کردن
له گه ل نیازو نه وژین. من و نازداریش خه ریکی دانانی خواردن بووین بو
سه ر سفره که. ئاگام لی بوو باوکم هه ر سهیری ئه کردم. له پریکدا بانگی
لی کردم. وتی:

- بنار؟ ئاوهره پیشه وه. بزائم چیته؟

منیش سه رم دانه واندبوو. ئه مویست باوکم ده موچاوم نه بینیت. به لام، که
بانگی کردم، چوو مه به رده می وه ستام.
باوکم وتی:

- ئه وه چیته کچم؟ ئه لی گریاوی؟
وتم:

- نهء باوکه نه گریاوم.
باوکم وتی:

- پیم بلی بو گریاویت؟
وتم:

- باوکه نه گریاوم!
باوکم وتی:

- چیه؟ ئه ته ویت دروم له گه ل بکهیت؟
وتم:

- نهء باوکه، به لام ئه ترسم له دایکم تووره بیت!
باوکم وتی:

- نه، توورپه نابم ئەگەر راستیم پى بلیت.

منیش به ترسیکی زۆرهوه، ئەوهی روویدابوو، بۆم گێرایهوه.

باوکم ههستایه سهر پى. دهموو چاوی سوور بووهوه. هاواری کرد. وتی:

- پاکیزه... کچی پاکیزه... ئەوه توو ئاگات لیه؟ ئاگات لیه چی رووی داوه

له بنار؟ توو ئەو سهگبابانهت نهبینی؟ نهتناسین؟ نهترانی کی بوون؟

دایکم له چیشتهخانهکهوه بهرهو دهنگی باوکم هات. وتی:

- من، که هاتمه دهرهوه، کهسم نهدی. بنار ئەوهنه هاواری کردبوو، ئەوان

له ترسانا ههر رایانکردبوو، لهو ناوه نهمابوون. بهلام وا دیاره کوری

گهڕهک نهبوون. ئەگینا بنار خووی ئەیناسین.

وتم:

- باوکه توو نهتوت توورپه نابم؟

باوکم وتی:

- کچی خۆم، ئەگەر دایکت بهم نیوهپۆیه نهپۆیشتایه، تۆش تووشی ئەو

بهزمه نهئهبوویت! ئەوانه دز بوون. ویستووایانه بچنه مالی فاتمه خان.

وایان زانیوه کهسی لی نییه. قور به سهر ئەو ماله. بهخوا دیاره داویان

بۆ ناونهتهوه.

دایکم، ئیتر له تاو ئەوهی باوکم ئەوهندهی تر توورپه نهبیت، وتی:

- فاتمه خان زۆر دهمیکه نهخۆشه، ئەو مال و منالهی زۆر بی خزمهتن،

کهس نییه چیشتیکیان بۆ لیبنیت. من ئەمرو تۆزیک خواردنم بۆ کردن،

بۆم بردن. تۆش هاتیهوه بنارت نارد به دواما. خو من سالیک لهوی

نهئهمامهوه. با تۆزیک خۆت بگرتایه. ئەو کچهت بۆ نارد؟

ئیتتر باوکم بی دهنگ بوو. بهلام ئیمه قهت باوکمان وا نهبینی بوو. زۆر

بی تاقهت و غهبار دیار بوو. دایکم ههموو جار دوایین کهس ئەبوو، که

ئههاته سهر سفره بۆ نان خواردن. باوکم ئەبووایه یهکهم کهس بۆ نان

خواردن ئاماده بىت. بەلام ئەو نيوەرپۆيە، ھەموومان پىكەوہ ئامادەبووين.
تەنھا باوكم نەبىت. ئەو ھەر لە جىيى خۆى دانىشت. سەرى دانەواندبوو.
خەياللى رۆيشتبوو. ھەر وەكو لە مالەكەشدا نەبىت، وابوو. دايكم وتى:
- سالىح... سالىح ئەرى پياوہكە، ئەوہ بۆ نايەيتە سەر سفرەكە نانەكەت
بخۆيت؟ منالان ھەموو چاوەرپۆين؟

باوكم لە سەر خۆ سەرىكى بەرز كردهوہ. وتى:
- ئيوہ نانى خۆتان بخۆن. عافىتتان بىت. من ھىچم بۆ ناخورىت! دايكم
خىرا رۆيشتە لاي باوكمەوہ. دەستىكى خستە سەر شانى. وتى:
- بۆ نان ناخۆيت؟ چىتە؟ خۆ نەخۆش نىت؟
باوكم وتى:

- ھىچم نىيە. ئيوہ نانى خۆتان بخۆن.
دايكم رووى كرده ئىمە. وتى:
- منالينە ئيوہ دەستپىيكەن. نانى خۆتان بخۆن.

دايكم ھەر ئەوہندەى وت، باوكم ھەلساو رۆيشت بۆ ژوورى نوستنەكەى.
دايكم ھەر سەيرى ئەكرد، دايكىشى لاي ئىمە بوو. دايكم لە سەر سفرەكە
لەگەلماندا دانىشت. خواردنى ئەكرد بە دەم ھاوژين و نەوژينىەوہ. بەلام
وا ديار بوو ھەموو خەياللى ھەر لاي باوكم بوو. لە پرىكا ھەستاو وتى:
- نازدار ئاگات لە منالان بىت. خۆيان نەخنكىنن. من ئەچم بۆ ئەوديو بۆ
لاى باوكت. بزەنم چىيەتى؟

نازدار وتى:
- باشە دايكە گيان. خەمت نەبىت. كە دايكم رۆيشت بۆ لاي باوكم، نازدار
رووى كرده من. وتى:

- بنار؟ باوكم چىيەتى؟ گويم لى بوو پرسىارى لە تۆ ئەكرد! چى بووہ؟
وتم:

- نازانم. باوكم زور غه مباره! تو بلی چی رویدابیت له بازار؟
ئو نیوه پویه که سمان به باشی نانمان بو نه خورا. هه موومان خه می
باو کمان بوو. ئه بی تووشی چی هاتبیت له بازار؟ خونچه داوای ئاوی
کرد، بیرمان چوو بوو ئاو له سهر سفره که دابنیین. من هه ستام برؤم ئاو
بو خونچه بهینم. کاتیک به بهردهم ژووره که ی باوكم و دایکدا تیپه ریم،
باوكم بینی چاوی ئه سرپی. دایکیشم ئه گریاو به ده م گریانه وه ئه یوت:
- دهی خواجه هه قیان بسینی. خواجه ئه م زولمه قبول نه که ییت! خواجه ئه مه
تا که ی؟

گویم له باوكم بوو وتی:

- ئه ومنالانه بیتاوان بوون. خه تایان نه بوو. به لام خو که س ناتوانیت هیچ
بلیت. هه موو له ئاستی ئه م جانه وه رانه دا ناپیاوین. نه من، نه دراوسی
دوکانم، که سمان نه مانئه ویرا هیچ بلین. دهسته کانی پیشمه رگه خوش
بیت، که به شه و یه نو ئه یان توپینن. ئه م کورپی قه حبانه ههر بو ئه وه
باشن بیان توپینیت. هه موو ئه لپی سه گو گورگن که وتوونه ته گیانی ئه م
میلله ته، به راست و چه پدا دانه پلوسن.

منیش که میک گویم گرت. ئه موست تیگه م، بزانه باوكم باسی چی بو
دایکم ئه گیریته وه. به لام هیچ تیغه ئه گه یستم. له و کاته دا نازدار هاواری
کرد. وتی:

- بنار ئه وه چیت کرد؟ ده ئاوه که بهینه.

منیش خیرا خوم کرد به چیشته خانه که دا به په له جامیک ئاوم بو خونچه
برد. نازدار دهستی دریژ کرد، ئاوه که ی لی وه رگرتم. به تووره ییه وه وتی:
- ئا بینه، ئه لپی چوویت بو سه رچنار ئاومان بو بینی! ئه وه بو ئه وه نه ت
پی چوو؟ چییه ون بوویت؟

بی ئه وه ی هیچ بلیم، جامه ئاوه که م دایه دهستی نازدار. به لام خه یالم لای

باوكم بوو. له سهر سفره كه دانيشتمه وه له گه ل ئه وان توژيك نانم خوارد.
ديسان گه رامه وه بو لاي دايكم و باوكم.. گويم لي بوو باوكم وتي:
- منيش ئيتر له خهفته تانا دوكانم داخست، گه رامه وه بو ماله وه! پاكيزه، به
خوا دلم زور تهنگه، قهت ئه وهنده دلم به كهس نه سووتاوه! وهخته شيت
ئه بم بو ئه و منالانه.

دايكيشم هر ههولي ئه دا دلي باوكم بداته وه به قسه به لام، نه يئه زاني
چي بلت. منيش بابه ته كه م لا ببوو به كيشه يه كي زور گوره! ئه مويست
بزانه ئه و شته ي روويداوه چي بووه؟ ئه بيت چهند گوره بوو بيت، كه وا
باوكمي خستوته ئه و خه مه وه! من هه موو كات باوكم ئه بيني به توورهي،
ئه مه ش واي لي كردبووم كه بيگومانم له دلره قي و بي به زه يي باوكم. ئيتر
دوا جار تيگه يشتم چي روويداوه.. له به رده م دوكانه كه ي باوكمدا دوو
مندالي ته من دوانزه و سيانزه سال هه موو روژيك يه كي ته خته يه كي
چلكن و چهند قوتوه بوياخيكي بچوكيان پيبوو له گه ل چهند فلچه يه ك، تاكو
بوياخي پيلاوي خه لكي پي بكن، خويان و دايكو باوكيان پي به خيو
بكن. ئه م دوو برايه هه موو روژيك بي كيشه و گرفت ئيشي خويان
ئه كرد، دوايي ئه روويشتمه وه مالي خويان. خه لكي ئه و ناوه زوريان خوش
ئه ويستن وريزيكي زوريان ليئه گرتن. به لام، ئه و روژه چهند كه سيك له
پياوه كاني سه ددام، چوون بو ئه وه ي ئه و دوو منداله پيلاوه كانيان بو بوياخ
بكن. كاتيک، كه ته واو بوون. پاره يان نه داونه تي. يه كيك له منداله كان زور
به جواني داواي پاره كه ي كردبوو. كابراي به عسيش به منداله كه ي وتبوو
هسته سهر پي ئينجا داواي پاره بكه. منداله كه، كه هه لساوته سهر پي،
كابراي به عسي به هه موو هي زي خوي يه ك زله ي به لا روومه تدا كيشابوو
به جوړيك لووتي پر كردبوو له خوين! مناله كه ي تر، كه براكه ي بوو، پيي
ناخوش بووه. هه لساوته سهر پي و به ئينزيباته عه ره به كه ي وتوووه:

- بۆ وا له براكهه ئه كههت؟ خو هيچي نه كردوه.
هه، كه واي وتوه، سياني تريش له پياوهكاني سه ددام يه نه پيشه وه
له مناله كان، به هه موو ئه كه وه نه ليداني ئه و دوو منداله بۆياخچيه تاكوو
هه موو سه روچاويان ئه كه ن به خوین. پاشان به شه ق وپاله په ستو ئه يان
خه نه ناو پيكابه كه يانه وه ئه يان به ن. كاتيک ئه مه له بهر چاوی باوكم
روويدابوو، باوكم بي دهسه لات بووه. نه يتوانيوه هيچ بکات. له داخانا
دوكانه كه ی داخستوووه و گه راوه ته وه بۆ ماله وه. باوكم كاتيک، كه ئه و
رووداوه ی ئه گيرايه وه بۆ دايكم. ئه يوت:

- پاكيزه، من بۆيه خه فته ئه خوّم، چونكه نه متواني هيچ بکهه م. زورم
به زه يی به و منالانه دا هاته وه. زور بي دهسه لات بوون. هه ر چه ند ئه و
گه وادانه شه قيان تی هه لئه دان. منداله كان هاواريان ئه كرد ئه يان وت، خاتر
الله هيچمان نه كردوه. ئينزيبا ته كانيش زياتر وه كو توپ شه ق شه قينيان
پي ئه كردن. به خوا وا بزانه ئيسقاني ساغيان له گيانياندا نه هيشته. هه موو
سه روچاويان كردن به خوین. ئيمه ش له و ناوه بي دهسه لات بووين،
هيچمان پي نه ئه كرا. به لام له دلما ئاگرم تيبه ر ببوو بۆيان وه خت بوو
شيت ئه بووم. ئای.. پاكيزه، كه ناخوشه له بهر چاوت زولميكي وا ببينيت،
نه توانيت هيچ بکهه ت.

دايکيشم ئه يوت:

- مه گه ر هه ر خوا هه قيان بستيني. ئيوه چيتان پي ئه كریت؟ ئينجا وه لالا
هه ر كه سي له ئيوه، يه ك قسه ی بگردايه، هه ر له ويا له وان خراپتريان لي
ئه كردن. ئه و درندانه هه موو كات حازرن بۆ عه زيه تدانی كورد، ئه وه داخی
دويني شه ويان له دلا بووه، كه پيشمه رگه چيان پي كردن. دهسته كانيان
خوش بيت.

دوای سالیك مالمان گواسته وه بۆ خانویه کی تر. ئەو خانووه، رووی له سەر قه برانی شار بوو. خانووه که مان، له بهر ئەوهی تازه بوو، هه مووی به چیمه نتۆ دروستکرا بوو، شیوه که ی جیاواز بوو، ژوره کانی که میک گه وره تر بوو. به لام زۆر سارد بوو. منیش خۆم زۆر سه رما برده له بووم. هه موو کات له تاو سه رما پال سوپا عه لادینه که مانم گرتبوو. من هه رگیز ئەو روژه م بیرناچیته وه. ئەو روژه. کات ئیواره بوو. به فریکی زۆر باریبوو. باوکم هه ر، که گه یشته ماله وه، که وته دهنگه دهنگ له گه ل دایکم. من و خوشکو براکانم له ژووری خۆمان بیدهنگ دانیشتبوین چاوه پری باوکمان ئەکرد. هه ر وه کو ئیواره کانی پیشو تاکوو ده ست و ده موچاوی بشوات، خۆی بگۆریت بۆ نان خواردنی ئیواره ئاماده بین، به لام گویمان له باوکمان بوو هه تا ده هات دهنگو هاواری به سه ر دایکدا به رز ئەبووه وه، دایکیشم زۆر له سه رخۆ بوو، هیچ تووره نه ئەبوو، ته نها ئەیوت:

- ده باشه کابرا.. تو بۆ وا ئەکهیت؟ ئەو هه موو شه پرو فه رته نه یه ی بۆ چیه؟ باوکیشم هه ر له سه ر قسه ی خۆی ئەرۆیشت و زیاتر تووره ئەبوو. ئیمه ش نه مان ئەزانی چی بووه! منیش له نیو خوشکو براکاندا رۆبیککی سووری جوانم له بهر بوو به سیمی زه رد شیوه ی پاقلاره ی تیا کرابوو. ئەو روژه دایکم بۆی کړیبووم. زۆر دل م پئی خۆش بوو. نازانم به چه ند بۆی کړیبووم، به لام دیار بوو زۆری پاره پیدابوو، چونکه زۆر گه رم و خۆش بوو. منیش که گویم له و هه موو هاوارو دهنگه دهنگه بوو، به ره و ژووری دانیشتنه که رۆیشتم، که دایکم و باوکی لیبوون. هه ر، که باوکم چاوی به من کهوت، خیرا هاته پیشه وه، سه یریکی کردم به تووره یی وتی: - ئەمه ی به ری جه نابیتی؟ ئەمه؟ دوو دینارت داوه به و رۆبه؟ توخوا تو ئەقلت تیايه؟

ئىنجا ھەر بەو تورەيىيە رووى كرده من. وتى:

- خىرا.. ھەر ئىستا برۆ دايكەنە. بەياني ئەبىت دايكت بىياتەوہ بو كابرأى دوكانار. ئەم دايكە بى مىشكەت لەوہ ئەچىت پارەى دۆزىيىتەوہ. نازانىت دوو دىنار چۆن پەيدا ئەكرىت، خىرا برۆ دايكەنە تاكو خۆشتم پىوہ نەسووتاندوہ.

منىش ھەر زۆر بە ترسەوہ رامكردهوہ ژوورەكەى خۆمان. دلم لە خەفەتانا قولپى ئەدا، زۆر گريام، چونكە بە راستى حەزم لى بوو. زۆر لام جوان بوو. بەلام لە ترسى باوكم خىرا دامكەند، تۆپەلم كرد ئىنجا فرىمايە ناو كەنتورەكەوہ. ھەربە دەم گريانەوہ چووم لە سەر جىگاكەى خۆم دانىشتم. پاش تۆزىك چووم دەرمەيتايەوہ. ديسان لەبەرمكردهوہ. لەبەر ئاويىنەى كەنتۆرەكە سەيرىكى خۆم كرد. تۆزىك بە ناو ژوورەكەدا ھاتم و چووم، حەزم لىبوو لەبەرمابىت. نازدارى خوشكم لە سەر جىگاكەى خۆى دانىشتبوو. كتيبيكى لەبەر دەستا بوو ئەيخوينەوہ. سەرىكى ھەلبىرى. سەيرىكى كردم. وتى:

- ئەى بى ئەقل. دە برۆ دايكەنە. ئەم ھەموو شەرو بەزمە لە سەر ئەم رۆبەى تۆ بوو. بزانه چەن قسەى ناخۆشى بە دايكم وت.

- دەبرۆ بىەرەوہ بە باوكم. بلى نامەويت، با بەياني دايكم بىگەرئىنيتەوہ بو دوكانەكە. ئەوہش ئەگەر كابرأ رازى بىت، كە وەرىبگريتەوہ پارەكە بداتەوہ بە دايكم. منىش بە ترسىكى زۆرەوہ سەيرىكى نازدارم كرد. وتم: ئەى ئەگەر رازى نەبىت؟ چى ئەبىت؟

نازدار وتى:

- ھىچ. ھەر ئەبىت ئامادەبين بو شەرىكى لەمە گەورەترو قورسترا! منىش خىرا بەناچارى، بە قسەى نازدارى خوشكمم كرد، رۆبەكەم داكەند. بردم بو دايكم. بە دەم گريانەوہ دوعام ئەكرد، كە بەياني دووكاندارەكە

رۆبه که له دایکم وەرگریتهوه، پارهکهی بداتهوه، بۆ ئەوهی باوکم ئیتر
شهر له گهڵ دایکم نهکات. هەر له و کاته دا دایکم هاواری لیکردین بچین
نانه که مان بخۆین، ئیمهش هەر وهکو هه موو ئیوارهکانی پیشو چووین
کۆبووینهوه بۆ نان خواردن، بهلام خواردنی چی؟ دایکم له خهفتهی
من، منیش له داخی رۆبه کهم، که لییان سه ندمه وه. که سمان هیچمان بۆ
نهئه خورا. باوکیشم جار جار هەر له ژیره وه مۆرهبه کهی لی ئه کردم.
وهکو ئەوهی بلیت خهتای من بوو مه زاجیم تیکدا بوو.

ئیمه هه موو راهاتبووین. زۆربهی کات خۆمان بۆ کاره سات ئاماده ئه کرد.
وهکو ئەوه وه له وهش خراپتر. من تینه ئه گه یستم بۆ ئه بیته هه موو کات
باوکم وا تووره بیت؟ که ئه گه رایه وه وه ماله وه، پرسیارم ئه کرد. ئه بیته
باوکی هاوړیکانیشم هه موو هەر وهکو باوکی من تووره بن؟

به یانی، که باوکم له خه وه له ستا، گویم له دهنگی بوو. به دایکمی ئه وت:
- کچی ئافرهت گوئی بگره. دوایی منالان، که رویشتن بۆ قوتابخانه کانیا،
تۆش ریک ئه چیته وه بۆ لای دووکانداره که وه پاره کهی لی وه رئه گریته وه.
باشه؟ رۆبه کهشی بۆ ئه به یته وه.

دایکم به دهنگی زۆر کزو بیتاقه تانه وتی:

- به سه ئیتر پیاوه که تیگه یستم. ئه یبه مه وه. با منالان برۆن.. ئه وکچه گوناح
بوو زۆری هه زلی بوو. باوکم خه ریک بوو دهنگی به رز ئه کرده وه وتی:
- کچ گوناح نیه. بۆ گوناحه؟ جلی زۆره با ئه وه رۆبه نه بیته، تۆ ئه زانی
دوو دینار چۆن په یدا ئه کریته؟ ئیتر دایکم هیچی نه وت. منیش هیشتا بۆ
رۆبه کهم دلم پر بووله خه فته. رویشتم بۆ قوتابخانه.

کاتی که له قوتابخانه گه رامه وه بۆ ماله وه، دایکم بانگی کردم له لای خۆی.
داینیشانم. وتی:

- كچى خۆم.. گوى بگره! باوكت راستى كرد. ئەو رۆبه زۆر گران بوو. به دوو دىنار بوو. به خوا پارەى يەك فەردە برنج بوو. كە بەشى چەند مانگىكمان ئەكات. قەيناكە، گووى مەدەرى، با خوا دەست بدات شتى لەوہ جوانترو باشترت بۆ ئەكړم. ئەزانم زۆرت به دل بوو. ئەزانم زۆر ئاقلیت و لیم تینەگەیت.

منیش هیچم نەوت. بەلام، له دلى خۆمدا زۆرم پیناخۆش بوو. دایکم بەردەوام بوو له قسەکانى. وتى:

- ئیستا زانیت من بۆ ھەمیشە به تۆو نازدار ئەلیم كۆشش بکن؟ بۆ ئەوہى زوو دەربچنو و ببن به فەرمانبەرىك، يان مامۆستایەك بۆ ئەوہى پارەى گیرفانى خۆتان ھەبیت. پيويستیان به كەس نەبیت. چاوتان لیبە؟ من هیچ پارەى خۆم نيبە. چاوەرىی دەستى باوكتانم. ئەگەر ئەو پارەم نەياتى، من هیچم پى نيبە.

منیش ھەر گویم له قسەکانى دایکم ئەگرت، بەلام له پرىكدا وتم:

- ئەى تۆ بۆ نەبوویت به مامۆستا؟

دایکم دەستىكى ھینا به سەرمدا. وتى:

- بنار گیان، كچى خۆم، سەردەمى ئیمە ژيان وەك ئیستا نەبوو.. جياواز بوو.

وتم:

- چۆن؟

دایکم وتى:

- من كچى گەورەى مال بووم، دایکم ھەر سالەى منالیکى ئەبوو. ئینجا خۆى فریا نەئەكەوت خزمەتى منال، مێرد، مال، میوانیش بكات. لەبەر ئەوہ منى له قوتانخانە دەرھینا، بۆ خزمەتى خوشكو براكانم. كاتیکیش، كە خوشكو براكانم گەورە بوون، پيويستیان به من نەما. منیش گەورە بووم

داواکارم هات. ئەوسا باوکم و تیان با دەست بە چارەنوووسییه وە
نەنیین. با بپروات شوو بکات. کە شووم کرد بە باوکتان، تەمەنم هەژدە
سال بوو. ئیتر بۆیە نەمتوانی خویندن تەواو بکەم.

منیش لەو کاتەدا لە زۆرینە ی قسەکانی دایکم حالی نەبووم، بەلام تیگەیشتم
دایکم بۆ ئەیویست خویندن بە ئیمە تەواو بکات. ژيانی خیزانیمان زۆر
نارەحەت و ئالۆز بوو. هەموو کات شەپ بەردەوام بوو. زۆر مندال
بووین، بەلام بیرکردنەو هەمان زۆر قوول بوو. بیرمە. من و نازداری
خوشکم خوشکو برا بچوو کە کانمان راھینابوو لە سەر ئەوە ی، کە باوکم
گەیشتە مالهەو، ئەوان بچن بۆ خەوتن، یان لەگەڵ خۆمان ئەمانبردنە
ژوورە کە ی خۆمان بۆ ئەوە ی دەنگە دەنگ نەکەن. تا باوکم توورە نەبییت.
هەموو جار دایکم پینئەوتین هەر چەند ترسان لە هەرچی شتییک قورئان
بخوینن. منیش هەر ئیویارە یە ک، پیش ئەوە ی باوکم بگاتە مالهەو، حەوت
جار ئایە تی (قل هو الله احد) م ئەخویند. هەتا ئەچووم بۆ قوتانخانە و
ئەگەر مەو، من هەر لەو خەیاڵەدا بووم ئەبییت ئیمشە و باوکم لە سەر
چی شەپ لەگەڵ دایکم بکات؟ ئەبییت چی رووبدات؟ خۆم بە خۆم ئەوت.
نا من هیچ شتییک ناکەم تا کو باوکم توورە بییت، بەلام ئە ی ئەوانی تر؟
ئەوان زۆر بچوو ک بوون. بە هەر حال، ژيانی مندالییمان زۆر بە ترسناکی
بەسەر برد. حەزم ئەکرد بیرەوەر یە کی خۆش باس بکەم. کاتییک، کە
مندال بووم، بەلام هیچ نادۆزمەو، جگە لە گریان، هاوارو ئەشکەنجە..
ترس.. ئاژاوە.. دووبەرەکی، کە وردە وردە لە نیوانماندا دروست بوو.
ترسمان لە باوکمان. وای لی ئەکردین درۆ بکەین. بۆ ئەوە ی خۆمانی
پی بپاریزین، لە لیدان بە دەستی باوکمان. من تیگەیشتم هەر ئازاریکی
گیان، لەش چاک ئەبیتهو، ئەگەر چی زۆریشی پی بچیت، بەلام ئازاری
دەروون هەرگیز چاکبوونی نییە. ئەوە تا من دوا ی ئەم هەموو سالە هیشتا

ههستی پینئه کهم. ئەو ئازارانه زۆر قوولن. ئیمه، سهره پرای ئەم هه موو کاره ساتانه، باوکیشمان زۆر خوش ئەویست. کاتیگ دایکم ئەتۆرا، ئەچوو بو مالی باپیرم، بیگومان ئەوان سهرزه نشتی باوکمیان ئەکرد، کهچی من زۆرم پیناخۆش ئەبوو. به لام دیسان من هه لویستم نه بوو، چونکه مندال بووم. ئیمه بهم جوړه ژیانمان به سهر ئەبرد. تهنه شتیگ، که جیگای پیکه نین بوو بو خۆم و خوشکو براکانم، ئەوه بوو کاتیگ، که تهواو گه و ره بووین، ئەم به سهرهاته بوو، که ههر چه ند باسمان ئەکرده وه، هه موو پینکه نین. بیرمه له هاوینی هه مان سال کاتی پشووی قوتابخانه بوو. ئیمه ئەو کاته هه موو له هه وشه ئەنوستین. جیگای من و نازدارو نیازی برام تۆزیک دوورتر بوو له لای جیگای باوکم و دایکه وه. به لام هه ندیک جار که دایکو باوکم قسه یان ئەکرد من گویم لی ئەبوو. به یانه کیان من زوو خه بهرم بووه وه. گویم لی بوو زۆر به نزمی و له سهر خو دایکم به باوکمی ئەوت:

- سالح؟ ئەتوانیت ئەمپرو تۆزی درهنگتر برۆیت بو ئیش؟

باوکم وتی:

- بو؟ پاکیزه خان به ته مای چیت؟

دایکم وتی:

- ئەمپرو. به ته مام مناله کان بهرم بو خه سته خانه بیانکوتم، ناتوانم به ته نهنا چوار منال بهرم. به خوا دهره قه تیان نایه م! ده تۆش وه ره، خو هیچ نابیت، ئەگه ر جاریگ له گه لما بییت!

باوکم له سهر جیگا که ی خوی راست بووه وه. به دهنگیکی نیمچه توورپه، وتی:

- ئەری ئافرهت. تو ئەلی شیت بوویت! ورینه ئەکهیت؟ من ئەچم بو بازار پارهتان بو پهیا ئەکه م. خو ناچم بو یاری. تۆش ئەوه ئیشی خۆته برۆ

بیگهردی خوشکت به رهو به یه که وه برۆن، یان نازدار به ره له گه ل خۆت.
دایکم وتی:

- سالح گیان، خۆت ئەزانی تاکو ئەچم به دواى بیگهردی خوشکمد،
نیوهی رۆژه که ئەروات. جگه له وهش، ئەوه نهی ئەچم به دواى ئەودا،
ئەگه مه خهسته خانه.

باوکم وتی:

- ده باشه نازدار به ره له گه ل خۆت!

دایکم وتی:

- نازدار ئەبیت له دیار مال بیت، ئاگای له بنارو نیاز بیت. ئینجا ئەبیت
چیشته لیبنیت بو نیوه رۆ.

باوکم وتی:

- پاکیزه خان، باش گوی بگره. من ئەبیت برۆم بو بازار. تۆش برۆ ئیشی
خۆت بکه.

ئهو به یانییه باوکم زوو خۆی کۆکرده وهو نان و چای به یانی خوارد.
من له و کاته دا به زه ییم به دایکدا هاته وه. چونکه زۆر بی دهسه لاتانه به
باوکمی وت:

- باشه.. برۆ، چیبکه م ئەبیت خۆم به ته نها برۆم بیان به م.

باوکم دواى ئەوهی نان و چای به یانی خوارد، رۆشنت. من و نازداری
خوشکم جیگا کانمان کۆکرده وه. له سه ر یه کیک له قه ره ویله کان هه لمانچنی.
به چه ند پارچه قوماشیکى بی که لک جوان دامانیۆشین بو ئەوهی هه تاویان
لی نه دات. دواى دایکم بانگی کردم. وتی:

- بنار گیان، ئەمرۆ ئەبیت یارمه تیی خوشکه که ت به یت. ماله که هه مووی
گه سک به یت، پیاله کانیش بشۆیت. نازداری خوشکت ئەمرۆ چیشته
لیئه نیت. باشه؟

وتم:

- نهء من له گه ل تو يه م بو خهسته خانه! تو به تهنه ناتوانيت برؤيت!

دايكم وتى:

- بنار؟ من چيم وت؟ ههر ئه وه يه. تو ئه بيت له مال بيت يارمه تى نازدار بهيت.

دايكم قسه كانى برى. به سه رسورمانيكه وه! وتى:

ئينجا تو چون ئه زانى من ئه مرؤ ئه روم بو خهسته خانه؟

وتم:

- دايكه گيان من حه ز ئه كه م له گه ل تو بيم، ئه م به يانبيه گويم لى بوو چيت به باوكم وت!

دايكم به سه رسورمانه وه سه يريكى كردم. ئينجا ههنگاويك ليم هاته پيشه وه. وتى:

- چيبيى؟ گويت له چى بوو؟ گويت له ئيمه گرتبوو؟

وتم:

- نهء، نه به خوا. گويم لى نه گرتبوون. به لام نازانم بو ئه م به يانبيه زوو خه به رم بو وه وه!

دايكم وتى:

- ئى... گويت له چى بوو؟ چيمان وت؟.

منيش زور به ترسه وه ئه وه ي، كه گويم لى بوو، بوم گيرايه وه. خو شبه ختانه دايكم ههر زوو توور ه بونه كه ي سه ر ده موچاوى ره ويه وه. وتى:

- كچى شيرينم. ئه زانم چه ند دلت به من ئه سووتى. به لام قه يناكا. من حه ز ئه كه م تو له مال بيت له گه ل نازدار. له وان هيه ئه و زياتر پيوستى به تو

بيت، چونكه ئه مرؤ يه كه م جاري تى چيشتمان بو لى ئه نيت.

وتم:

- دايکه؟ ئاخِر تو ناتوانى به تهنه برۆيت. دايکم وا ديار بوو هيوای بریبوو له وهى که سيک هه بیته بتوانیت له گه لیا بروات. بویه هه زوو که وته ئاماده کردنى خونچه و ئینجا نه شمیل. منیش هه ته ماشای دايکم ئە کرد، بیرم ئە کرده وه. له پریکدا وتم:

- دايکه؟ ئەى بو به باجى زهینه بى دراوسیمان نالیته بیت له گه لئا؟ بیرته ئەو روژه چى پى وتیت؟

دايکم وتى:

- نه وه لا! بیرم نییه چى پى وتم؟

وتم:

- من بیرمه، پى وتیت. توخوا پاکیزه خان، هه کاتیک ئیشیکت به من هه بوو، پىم بلئ با بىم یارمه تیت بدهم. بیرته؟

دايکم ئەم جاره به زهرده خه نه یه که وه سه یریکی کردم. وتى:

- به خوا بنار توش به شى خوته ئە زانى! ئینجا ئیستا ئە ته ویت من بهم به یانییه بچم به باجى زهینه ب بلیم مال و منالت به جى بهیله، له گه ل من وه ره بو خهسته خانه؟ نابیت. کچم شتى وا نابیت. عه یبه. خو ئەو ژنه کفرى نه کرد وای وت.

وتم:

- من ئەچم بانگی ئە که م. خو باجى زهینه ب نه منالی هه یه نه هیچ. هه ر میردیکی پیری هه یه.

دايکم قسه که ی منى به دل بوو. منیش خیرا چووم بو مالی باجى زهینه ب. ماله که یان چه ند مالیک له خوار مالی ئیمه وه بوو. که گه یشتم، بینیم ده رگا که یان کرابوو وه. به لام من به هیواشى چه ند جاریک به ده رگا که ما کیشا. باجى زهینه بم بینى له هه یوانه که ی خو یاندا خه ریکی ناوساجى بوو

سووری ئەکردهوه. دانیشتبوو له بهردهم پهره میزیکى بچووکو و تهشتیک هه ویر. له گهڵ پنهو تیرۆکیک. هه ر که منى بینى، سه ریکى لار کردهوه. وتى:

- وه ره ژووره وه. دهى وه ره سووره گول، بزانه چیت ئەوى؟
منیش به شه رمیکه وه چوومه ژووره وه. وتم:

- باجى زهینه ب، دایکم ئیشى پیتته. ئەتوانیت بییت بو مالمان؟
باجى زهینه ب وتى:

- بنار گیان. ئیستا بیم بو مالتان؟ بو؟ ماله کهم، وه ره جارێ دانیشه، با چایه کت بو بینم له گهڵ ئەو نواساجیه و ماستیکى زور جوانیشمان هه یه. ئەزانه توو چه زت لییه. وتم:

- نانو چای به یانیم خواردوو. باجى زهینه ب، ئەبییت زوو بییت، دایکم ئەیه ویت له گهڵیا برۆیت بو خهسته خانه!
باجى زهینه ب وتى:

- ئەیه رۆ.. بو..؟ دایکت چیه تى؟ نه خو شه خوانه خواسته؟
وتم:

- نه وه لا نه خو ش نییه. به ته مایه خوشکو براکانه به ریت بو خهسته خانه ی شیره که بو ئەوه ی دهرزیان لى بات. ئەلیت سه ره ی کوتانیان هاتوو. له و کاته دا باجى زهینه ب نواساجیه کی خسته ناو تاوه که وه. وتى:
- بنار گیان، ده توو وه ره نواساجیه ک به ره و بیخو. ئەها چه ند جوانه! ئال بووه. ئەلیی روومه ته کانی خو ته.

وتم:

- باجى زهینه ب ناخوم. دایکم په له یه تى. ده خیراکه. عه باکه ت به به سه رتاو وه ره.

باچی زهینه ب وتی:

- ده باشه بنار گیان تو ئیستا برۆ. به دایکت بلی ئەم دوو ناساجییەم
ماوه سووری ئەکه مه وه. هەر ئیستا ته واوبم، یه م. پیی بلی تاكو من یه م،
با ئەو خۆی ئاماده بکات.

ئیتتر به ره و ده رگای ده ره وه رویشتم. وتم:

- خیراکه باچی زهینه ب دایکم ئاماده یه.

که گه رامه وه ماله وه. دایکم و مناله کان ئاماده بوون. زۆری پی نه چوو،
باچی زهینه ب خۆی به مالمندا کرد. سی ناساجیی جوانیشی له گه ل
دهستی خۆی بو هینابووین.

دایکم و باچی زهینه ب سواری عه ره بانه یه کی دوو ئەسپی بوون، منالانیان
سه رخست و رویشتن بو خهسته خانه. باچی زهینه ب ژنیکی ته مه ن
په نجا سال بو. چوار کورپی گه وره ی هه بوو. هه موویان به یانیان زوو
ئه رویشتن بو بازار بو ئیشکردن. باوکیشیان پیاویکی پیری نه خوش
بوو. ده میک سال بوو له ئیش و کار که وتبوو. هه موو کات له بهر ده رگای
مالی خۆیان دانه نیشت. سه یری خه لکی ئەکرد. هه موو کات سینییه ک
تووتنی پی بوو. له گه ل چه ند په ره یه کی سیغار، که بو خۆی ئەپیچایه وه و
ئه یکرد به جگه ره. به لام خیزانیکی زۆر بی وه ی و بی ده نگ بوون. باوکم
له کۆنه وه ئەیناسین. ئیمه یان زۆر خوش ئەویست. زۆر جار دایکم، که
حه مامی گه رم ئەکرد، به باچی زهینه بی ئەوت: ده تۆش وه ره کچی،
ده ستیک له خۆت به. خو هیشتا ئاوه که گه رمه. ئەویش زۆری پی خوش
ئەبوو. ئەهات و دوایی دوعای خیری بو ئەکردین.

هەر، که ئەوان رویشتن. منیش خیرا به ده م گۆرانی وتنه وه هه رچی
دایکم پیی وتبووم له پاککردنه وه ی مال شتنی پیاله کانی به یانی، زۆر
به خیرایی هه موویم ته واو کرد. نازداریش خه ریکی بامی قنچک کردن

بوو. دایکم له شه و هوه گوښته که ی لیتا بوو. روڼ و پیازی برنجه که شی
قرچاندبوو. ئه وه ی مابوو، شله که بوو، که ئه بوو ایه نازدار دروستی
بکر دایه. نازداریش هر چو نیک بوو، چیشته کانی لیتا. هه موو کاته که ش
نیاز پاسکیلیکی سی تایی هه بوو، هر به چواردهوری هوشه که دا
لیئه خوړی. جار جاریش له بهر خو یه وه ئه ی وت: ئه ها! دیسان تابه که ی
په نچهر بوو. ئه بیت بیبه م بو دوکانی په نچهرچیه که، چاکی بکه مه وه. هر
خوی دانه نیشته به خه یالی خوی ئه بوو به کابرای په نچهرچی. ئه ویش
به و شیوه یه خوی مه شغول کردبوو. له پریکدا له دهرگا درا. هه موومان
رامان کرد دهرگا بکه ینه وه. که دهرگامان کرده وه، ئاواز خانی دراوسیمان
بوو. دهستی کچه ناونجیه که ی گرتبوو، که ته مه نی نو سالان ئه بوو. ناوی
ژیان بوو. نازدار وتی:

- ئاواز خان، فهرموو.. وهره ژووره وه.

ئاواز خان وتی:

- ئه لیبی پاکیزه خان له مال نییه؟

نازدار وتی:

- نه وه لالا. دایکم له مال نییه. ئیشت پیی بوو؟

ئاواز خان وتی:

- ویستم دایکت گوئی ژیانم بو بسمیت. ئه زانم دایکت گوئی هه موو
کچی گهره کی سمیوه. به لام قه یناکا ههرکاتیک ئه و گه رایه وه ئیمه ش
سه رئه ده ینه وه.

ژیان زور هاوړی من بوو له قوتانخانه. جارو بارهش له مالی خومان
به دزیی باوکه مه وه یاری چیشته قولی و بووک بوو کینه مان ئه کرد. له گه ل
به یان و به هاری خوشکی. ئه وان سی خوشک بوون. ئاواز خان ویستی
بروات. خیرا وتم:

- ئاواز خان؟ دە توخوا با ژيان ليړه بيت؟ بو خومان يارى ئەكەين.

ئاواز خان به پيځه نينيكه وه وتی:

- باشه، بنار خان له بهر خاترى تو با ژيان ليړه بيت. به لام بنار گيان ناگر نه كه يته وه! چونكه دايكت ليړه نيه. باشه به قوربان؟ ئاواز خان مه به ستى چيشته قولى بوو، كه نه يكهين. وتم:

- ئاواز خان مه ترسه به خوا چيشته قولى ناكهين. ئيتر هه، كه ئاواز خان روښت. ده رگاي هه وشه كه م داخست. وتم:

- ژيان؟ دهى وه ره با يارى بكهين.

ژيان وتی:

- يارى چي بكهين؟ خهت خه تين؟ وتم:

- نا... باوكم ئەمان كوژييت!. ژيان چاوى زهق كرده وه به هيواشى به ترسيكه وه وتی:

- بو؟ بو ئەمان كوژييت؟ وتم:

- چونكه باوكم هه زناكات به ده باشير له سه ر عه رزه كه بنوسين، باوكم ئەليت خراپه دوايى ئەمرين. ژيان ده ستى گرت به ده ميه وه پيځه نى وتی:

- ويى.. بيسميلاه!. وه لا من ئەترسم. ده باشه ئەى چى بكهين؟ وتم:

- هه لماقو. ئەزانيت هه لماقو چون ئەكريت؟ ژيان توژيك وه ستا وه كو بيه ويت بيري ليښكاته وه وتی:

- توژيك ئەزانم. كه واى وت، خيرا چووم به رده كانم هينا، كه له تووره كه يه كدا هه لمگرتبوو. ده ستان به يارى هه لماقو كرد. هه ر زوو تاقه تمان چوو. وتم:

- ژيان، هه ز ئەكهيت من گويت بو بسم؟

ژيان ده مى داچه قاند چاوى كرده وه وه كو برواى نه كرد بيت كه من وام پيوت به پيځه نينيكه وه. وتی:

- ها ها چى..؟ بنا رها ها ها ئەزانىت؟ تۆش ئەزانى وهكو پاكيزه خان
بكهيت؟ ژيان هەر پيئهكهنى له پريكا وهستا. سهيريكي كردم ئنجا وتى:
- ئا.. دهى.. باشه. بۆم بسمه. من حهزم له گوارهى چهقالهيه.

هەر، كه ژيان وتى باشه، من خيرا ههستام، چوومه ژوورهكهى دايكم.
كهنتورهكهم كردهوه. قوتوويهكم دهرهينا، كه گوليكي ئيخهى تيادا بوو.
هه موو جار دايكم، كه خوى جوان بگورپايه، يان بۆ مالانيك برؤيشتينايه
ئهو گولهى له سنگى ئەدا. زۆر جوان بوو، موورووى سهوزى پيوه بوو،
چوار پلپلهى پيادا هاتبوووه خوارهوه. بهلام دهرزیهكهى دريژ بوو. خيرا
گولهكهم دهرهينا. بى ئەوهى بيشۆم، يان پاكى كهمهوه، به ژيانم وت:
- دانیشه. بهلام قسه نهكهيت. هاواريش نهكهيت، چونكه هيچ نايه شيت.

ژيان زۆر كچيكي فهقيرو بى دهنگ بوو. وتى:

- باشه. بهخوا هيچ ناكهم. دهى با برؤينه دهرهوه، من حهزم له حهوشهيه.
منيش گولهكهم له ناو دهستم شارذبوووه بۆ ئەوهى نازدار نهيبينيت.
ژيان له سهر قادرمهكانى بهر ههيوانهكه دانيشت. به هەر دوو دهستى
دهموچاوى خويى شارذبوووه. وتى:

- بنار؟ خيراكه.. دهى.. خيرا. ئەزانىت من هيچ ناترسم!

وتم

- ژيان بيدهنگ به. ئەزانم ناترسيت. هيچ نايه شيت. هەر ئيستا بۆت كون
ئكههه. ئەگه ر ئاقل بيت. گوارهكانى خوشمت ئەيهمى.
وا ديار بوو ژيان زۆرى حهز له گوارهكانم بوو. بۆيه له خوشياندا
قاقايهكى گهورهى لى داو. وتى:

- بنار؟ توخوا به راسته؟ گوارهكانى خۆتم ئەيهيتى؟

منيش په رهكهى گويچكهيم گرتبوو، توند ئەمگوشى، هەر وهكو دايكم، كه
گويى كچانى گه رهكى كون ئەكرد. وتم:

- ئەگەر ھاوار نەكەیت، ئاقل بیت، ئەتدەمی. دەی. ئیتر قسه مهكه. ئینجا
دەرزیهكەم ریك گرت، كردم به پەرهی گویجکهیدا. هەر، كه بینیم خوین
هات! پیش ئەوهی ژیان هیچ دەنگیکی لیوه بیت، من خۆم ترسام، یهك
زریکه م کرد ژیانم بهجیهیشت. دەرزیهكەش هەر له ناو پەرهكە
گویجکهیدا مابوو.

به ھاوارهوه رامکرد بۆ لای نازداروتم:

- نازدار؟ فریاكهوه، خیرا.. خیرا.. فریاكهوه.

نازدار به پرتاو هات به دەنگمهوه. وتی:

- چیه؟ چیتکرد؟ کوا ژیان؟ چی بووه؟ بنار چیت له ژیان کرد؟

وتم:

- نازانم. هیچ، هیچ نەکردوه، هەر ویستم گویی بۆ بسمم! دەرزیهكەم
پیاکرد.

نازدار ئیتر، كه گویی لهوه بوو، نهیهیشت قسهكه م تهواو بکه م، وتی:

- چیه؟ چیهیشت کرد؟ ئەوه تو به راستته؟ بنار به راسته؟ ئەی کوا؟

ئەو كچه چیه لیهات؟ بۆ کوی رویشت؟ به راست چون گویت بۆ سمی؟

به چی؟ به چی بۆت سمی؟

نازدار به جاری زەرنهقی چووبوو. هەر پرساری ئەکرد. من خۆم

چەند ترسا بووم. پرسیارهکانی نازداریش ئەوهندهی تر ئەیانشلەژاندم.

به چواردەوری خۆمدا ئەگه پام بۆ گولهكهی دایکم. به لام نەمدۆزییهوه.

دوایی بیرم كهوتهوه، كه نەمویرا دەرزیهكه دەربهینمهوه له گویجکهی

ژیان. ژیانیش هەر به گولهكهوه رایکردبووه بۆ مالی خویان. من پیش

ژیان رامکرد. ئیمه لهو قسانه دا بووین، دایکمان له گه ل باجی زهینه ب به

سواری عه پهبانه یاکی دووئه سپی هاتنهوه. خویان کردهوه به مالا. منیش

به جوړیک شیرزه و ترسابووم، ناوی خۆشم بیر چووبوووهوه. دایکیشم

ئەوئەندە ماندوو بوو، كە خۆى كرد بە دەرگای حەوشەدا، عەباكەى لە سەرى خۆى لا برد، لە ناوەرپاستى حەوشەكەدا لىى دانىشت. دەموچاوى سوور ببوو. ئارەق لە گىانى ئەتكا. خونچەو نەشمىل يەكىى چلوورەيەكى ئەرخەوانىاين بە دەستەوہ گرتبوو. نيوەى زياترى توابووہوہ. بە دەستو مەچەكىاندا ھاتبووہ خوارەوہ. نەوژىنىش بە باوہشى باجى زەينەبەوہ خەوى لىكەوتبوو. باجى زەينەب بردىيە ژوورى دانىشتنەكە. لە سەر يەكىك لە دۆشەكەكان پالىخست، پشتىەكىشى خستە پال. بەلام وا ديار بوو ھاوژىن برسى بوو. ھەر ئەگرىا، ئەكرووزايەوہ. ئەو مالەى ئىمە بە جوړىكى لى ھاتبوو، كەس لە كەس تىنەئەگەيشت. دايكم ھاوارى ئەكرد. ئەيوت:

- ئادەى رۆلە دوو جام ئاوى ساردمان بو بىنن. خو ئەوئەندە گەرمە ھەر خنكاين. ماشەللا لەو گەرمایە، دەى كچم، ئەوہ چىيە بو وا واقتان ورمائوہ؟ سەيرىكى منى كرد. وتى:

- بنار؟ كچم گویت لە من بوو؟

وتم:

- بەلى باشە دايكە گيان.

خىرا رامكرده ژوورەوہ ئاوى سارد بەينم بو دايكم وبو باجى زەينەب. كە گەرامەوہ، دوو جامى فافونم پركردبوو لە ئاو. بەلام لە ترسان ئەوئەندە دەستم ئەلەرزى، تاكو گەياندمە دەستى دايكمو باجى زەينەب، نيوەى رژا بوو. نازداريش لە تاو كەتنەكەى من، بىرى ھىچى نەما بوو. دايكىشم لە كەسمان تىنەئەگەيشت، ھەر ئەى وت:

- ئەوہ چىتانە؟ بو وا شپرزە بووون؟ باش نايەنە بەر چاوم. كوانى نياز؟ نازدار وتى:

- نیاز له ژووره‌وه‌یه. زور ئاقل بوو. هەر یاری کردوه به پاسکیله‌که‌ی.
به‌لام بزانه بنار خانی کچت چیی کردووه!

ئینجا نازدار رووی کرده من. وتی:

- دهی فەرموو خۆت به ناخیرت بۆی باس بکه. چیت کردووه! دهی
فەرموو بیگیڤه‌وه بۆ دایکم.

دایکم جامه ئاوه‌که‌ی لی وەرگرتم، فەرمووی کرد له باجی زهینه‌ب،
ئاوه‌که‌ی دایه دهستی، قومیکێ دا له ئاوه‌که، ئینجا سه‌یریکی کردم. وتی:

- ئه‌یه‌رۆ بنار گیان چیت کردووه؟ دهی خیرا پیم بلی!

هەر له‌ولاه نازدار هاواری کرد. وتی:

- ئه‌وه ئاواز خان خۆی هات. فەرموو.. فەرموو ئاواز خان.

هه‌موو له ناوه‌راستی هه‌وشه‌که‌دا بووین، که ئاواز خان خۆی کرد به
ژووردا. دهستی ژيانی گرتبوو. زور به توره‌یه‌وه هاته ژووره‌وه. ژیانیش
هیشتا ئه‌گریا.

ئاواز خان به ده‌موچاویکی گرژو مۆنه‌وه، بی سه‌لام و عه‌له‌یک رووی
کرده دایکم. وتی:

- پاکیزه خان سه‌یر که، بزانه بنار چیی له ژیان کردووه! سه‌یر که

توخوا شتی وا چۆن ئه‌بیت؟ من ئیواره چی به باوکی ژیان بلیم؟ به‌خوا

حه‌يامان ئه‌بات. ژیانیش ره‌نگی وه‌ک لیمۆ زه‌رد هه‌لگه‌رابوو. هه‌موو

گیانی ئه‌له‌رزی.

دایکم. وتی:

- ئه‌یه‌رۆ.. چی بووه؟ بنار چی کردووه؟

ئاواز خان وتی:

- ئەى پىيان نەوتىت بنار چىي كىردووه؟ گويچكەى ژيانى كون كىردووه
بە گوللى يەخەكەى تۆ؟ پاكىزه خان. بەخوا ئەمشەو باوكى بزانىت، ئەمان
كاتە كولان.

ئىنجا دايكم خىرا ھەستايە سەر پى، بەرەو رووى ژيان روڭىشت. سەيرىكى
گويچكەى كىرد. ئىنجا خەرىك بوو بەرەو رووى من ئەھات.
وتى:

- ئەك دەستەكانت بشكى بنا... باشە؟. چۆن شتى وات كىردووه؟ رۆلە
ئەوھ كەى ئىشى تۆيە؟ بۆ وات كىرد ھا... بۆ وات كىرد؟ بەو خوايە ئەبى
بە دەردىكت بەرم، بە ھەنگوين بلىي ژەھرى مار.

كە دايكم واى وت، خىرا رامكرده ھەمامەكە خۆم شاردهوھ، دەرگام
لە خۆم داخست. ئىتر ئاگام لىيان نەما. دوايى نازدار بۆى گىرامەوھ،
كە دايكم گويچكەكەى تىشى بۆ سىمى بوو. بە ئاواز خانىشى وتبوو
جووتىك گوارەى چەقالەى جوان بۆ ژيان ئەكرىت. بەلام من مامەوھ لە
ھەمامەكە لە گەرمانو لە ترسانا نيوھ مردوو ببووم. دوايى دايكم ھات
بۆ لام دەريھىتام، زۆر لىم توورە بوو، بەلام ھىچى لى نەكردم. ھەرچەندە
ھەرەشەكانى زۆريان ترساندم.

سال ھات و سال روڭىشت ئىمەش گەرە بووین باوكم خانويەكى گەرەو
خۆشى بۆ كرىن لە گەرەكىكى تازە

دوای ئه وهی چهند سالیک به سهر ژیانماندا تیپه ری. گوزه رانیی خیزانه که مان به ره و باشتتر رویشته. باو کم ههر خه ریکی کارو کاسپی بوو، ئیمه ش خه ریکی خویندن بووین. نازداری خوشکم خویندن گه یشته پۆلی پینجه می زانستی. منیش گه یشته پۆلی سییه می ناوه ندی. سه ره تا دلّمان زور به ماله تازه که مان خوش بوو. دایکم و باو کم هه موو روژ ئه چوون بو بازار بو کرینی شتومه کی ناومال. ماله که؛ بریتی بوو له سی ژووری نووستن، هۆلیکی زور گه وره، چیشته خانه یه کی گه وره، ژیر زه مینیکی نه زور گه وره، نه بچووک، به لام هه وشه که ی ههر زور گه وره و خوش بوو، پر بوو له چهند جور دره ختی به ردار. وه کو گیلاس و هه نارو هه لووژه. چهند جوری جیاواز له میو. پر بوو له گولی جوراو جور. من زورم هه ز له باخه که ی ئه کرد، ههر خوم هه زم لیبوو خزمه تمی بکه م. ماله که مان زور خوش و دلگیر بوو. ههر که سیک سه ردان بکردینایه، ماله که مانی به دل ئه بوو. ئه مه ش ئه وه هه سته ی لا دروستکردبووین، که زیاتر دلّمان به ماله که ی خومان خوش بیته. من و نازداری خوشکم زور یه کترمان خوش ئه ویست، وه کو دوو هاوړی نزیک و ابووین. هه موو کات به یه که وه بووین، دلّمان به یه کتر ئه کرایه وه. ههر چهنده ئه وه له گه ل مندا له هه ندیک رووه وه جیاوازی که سایه تیمان هه بوو، به لام، هه ر دوکمان خومان له گه لیدا ئه گونجانده. نازدار زور به ئاسانی تووره ئه بوو. زوریش به ئاسانی دلی چاک ئه بووه وه. وشه یه کی بچکوله ئه یوانی برینیکی گه وره له دلی ئه ودا دروست بکات. به لام من هه موو کات ره چاوی ئه وه دلّه ناسکه یم ئه کرد؛ ئاگاداری وشه وه هه لسوکه وتم ئه بووم له به رامبه ری. نازدار خاوه نی دلیکی زور پر له سوژو خوشه ویستی بوو. هه موو سوژی دنیا له ناو دلی ئه ودا کو ببووه وه. نازدار روخساری که میک له

ئىمە جياواز بوو. پىست ئەسمەرو بالا بەرز بوو. قزى رەشو قورسو
پر بوو. چاوهكانى گەش ومەست بوو پر لە جادو لە ھەلبەست بوو.
ھەردووكمان زۆربەى كاتمان بە كۆششكردن ئەبردە سەر. ھەولمان بۆ
دوارپۆژىكى روون و سەركەوتوو ئەدا. ھەموو كات قسەكانى دايكممان
بىر ئەھاتەو، كە پىي ئەوتىن:

- ھەول بەدن كۆشش بكەن تاكو بە پارەى گىرفانى خۆتان بگەن، بۆ
ئەوھى، كە شووتان كرد، پىويستىتان بە پارەى مېردەكانتان نەبىت.
دەستگىركردنى كارىك بۆ خۆتان ژيانتان خۆشو ئاسوودە ئەكات. ھەر
خۆشتان ئەتوانن ئەو بەكەن. تەنھا بە ھەول و كۆششى خۆتان.

ئەم وشانەى دايكم لە گويماندا ئەزرىنگايەو. زياتر پالى پىوھ ئەناين
ھەول بەدەين، بخوئينىن. نازدار پۆلى شەشەمى زانستى تەواو كرد. بە
نمرەيەكى زۆر باش. لە زانكۆى سلیمانى لە بەشى ئەندازيارى وەرگىرا.
ئەو بۆ ئىمە خۆشترىن ھەوال بوو. ھەموو لە دەمىكەو چاوهپروانى
بووين. دايكم و باوكم چىتر ترسو دلەراوكىيان بەرامبەر نازدار نەما. ئەو
رۆژەى نازدار ھەوالە خۆشەكەى بۆ ھىناين، دايكم ئەو رۆژە لە خۆشيدا
نەيئەزانى چى بكات. خىرا خىرا ماچى نازدارى ئەكرد. ئەيوت:

- ئۆخەى خوايە گيان.. لىت بە زياد بىت. ئىنشائەللا نوخشە بىت لە بنار
گيانىش.

منىش بە پىكەننەوھ ئەم وت:

- بەخوا منىش ھەول ئەدەم دايكە گيان. بەلام پەيمانە نادەمى، كە من
بتوانم نمرەى كۆلچ بەيىم. ھىچ بە تەماى من مەبە.

دايكم دەستى ئەكرد بە پىكەننەو ئەيوت:

- تۆش زىرەكيت ئەگەر سەر لە خۆت تىك نەدەيت.. ئەزانم ئەتوانىت وەكو
خوشكەكەت نمرە بەيىت. ديسان دەستى بەرزئەكردەو بۆ ئاسمان،

ئەيوت ئەي خوايه گيان لىت به زياد بيت. سوپاس بو تو خواي گهوره.
خوشبىهكەي دايكم و باوكم باسكردنى ئاسان نىيه. هەردووكيان به
درىژايى سالانى هاوسەرييان بروا ناكەم ئەوهندهي ئەو رۆژه دليان
خوش بووبيت.

ئەو ئىوارەيه باوكم له ئيش گەرايهوه. دايكم خيرا، هەر له دەرگاي
هەوشەكەوه به باوكمى وت:

- پياوهكە، به خىر بيتهوه.

باوكم وهلامى دايهوه، وتى:

- روت گەش دياره ئافرهت. قسهيهكت پيه بليت..

دايكم زەردەخەنەيهكى كردو وتى:

- ئينجا كاتى مهولوکه هاتووہ بيخوينين.

باوكم وتى:

- مهولوى چى؟ خىر به تەماي چيت؟

دايكم وتى:

- سالىح، به خوا من دەمىکه بو دەرچوونى نازدار قەرارم دابوو. که ئەگەر

نمرهيهكى باش بهينيت، به دلى خوئى، ئەوا مهولوويهكى پيغه مبهري بو

بخوينم! ئينجا نازانم تو ئەليت چى؟ رازيت؟ يا نا؟

باوكم خيرا وتى:

- ئەوه ئەلئى چى ئافرهت؟ ئەي چون رازى نيم؟! به يانى خوم ئەچم بو

مزگهوتى گهوره. به مهلا هەسەن ئەلئىم رۆژى جومعه بيت، مهلا کهريمو

چەند مهلايهكى تریش له گەل خوئى بهينيت. توش خوت هەزت له كئ بوو

بانگى بکهيت، بانگى بکه.. به دلى خوت.

دايكم قسهکانى باوكمى زور به دل بوو. له خوشيدا رووى زياتر گەش

بووه. وتى:

- به خوا سالج گيان چه ز ئه كه م مه ولوويه كي زور خوش و چاك بخوينين،
خواردنيكي باشيش دروست بكهين.

هر ئه و ئيوارهيه دايكم له خوشياندا به تلفون زورينه ي كه سوكارو
دراوسيكاني بانگهيشت كرد، كه بو روژي ههيني بو مه ولووه كه بين!
ئهمه ش شتيكي زور سهير بوو لامان، كه دايكم و باوكم پيكه وه ئه وه نه به
يه كه وه دليان خوش بيت. من و نازدار ئه و شه وه هر به دايكم پيئه كه نين.
هيشتا باوكم به مه لا چه سه ني نه وتبو. دايكم دهستي كردبوو به بانگردني
خزمو كه سو دراوسيكان، ئيمه ش هه موو دلان خوش بوو.

کۆتایی وەرز ھاوین بوو. بەرەو پاییزیکی فینک ئەچووین. نازداری خوشکم کەوتبوو خۆ ئامادەکردن بۆ یەکەمین سالی خویندنی زانکۆی. دایکم و باوکم زۆر شانازییان پێوە ئەکرد. کاتیک قوتابخانە دەستیپێکردووە، من چوومە پۆلی پینجەمی ئامادەیی. منیش حەزم ئەکرد دایک و باوکم وەکو نازدار بە منیشەووە شانازی بکەن. ئەوەندە تر دلایان خوش بکەم. بۆیە رۆژ لە دوای رۆژ منیش زیاتر هەولی خویندەم ئەدا. هەموو رۆژ، بەردەوام کۆششی خۆم ئەکرد. کاتم بە فیرۆ نەئەیا. ئیواران، کە نازدار لە زانکۆ ئەگەراییەووە. من خیرا ئەچوومە لایەووە دائەنیشتم، هەرچی بەسەرھاتی ئەو رۆژەمان بوو، بۆ یەکترمان ئەگێراییەووە. هەندیک بە سەرھاتی خوش، هەندیک بەسەرھاتی ناخوش. زۆر بە پەرۆشەووە گویمان بۆ یەکتر ئەگرت. نانی ئیوارەمان ئەخوارد. ئیوارەو شەومان پال پێوە ئەنا. بەیانیان، باوکم زۆر بەی جار خۆی ئەگەیاندمە قوتابخانە. بە تاییبەت ئەو کاتانە، کە هەوا زۆر سارد بوو، یان، کە بەفر ئەباری. کات گەیشتە وەرزی تاقیکردنەووەی نیووەی سال. ئەو رۆژە دواھەمین رۆژی تاقیکردنەووەی نیووەی سال بوو. هەر ئەو رۆژە تۆزیک لە تاقیکردنەووەکەم دواکەوتم. لە پۆلەکەم درەنگ ھاتمە دەرەووە، روانیم ھاوڕێکانم لەوێ نەمابوون. بەجیان ھیشتبووم. من ھەموو رۆژیک لەگەڵ دوو ھاوڕێی خۆمدا دوای قوتابخانە ئەگەراییەووە بۆ مالاھەو. بە درێژایی ریگا کە قسەمان ئەکرد. بە ھەموو شتیک پینئەکەنین. نەمانئەزانی چۆن ریگا کە تەواو ئەبیت. ھەرچی کەسیکمان ئەبینی ناویکمان بۆ ئەدۆزیەووە، دلمان زۆر بە یەکتر خوش بوو، لە کاتی پشووەکانی نیووەی سال، کۆتایی سالدا سەردانی یەکترمان ئەکرد. ئەوەندە راھاتبووین بە یەکەووە ھاوتوچۆی مالی یەکترمان ئەکرد، تەنانەت دایکەکانیشمان ببون بە ھاوڕێی یەکترھاوتوچۆی یەکتریان ئەکرد. ھاوڕێیەتیمان زۆر

خۆش بوو. هەندىك رۆژ كە ئەگەشتىنە جىگاي پاسەكان، شوينەكە زۆر قەرەبالغ ئەبوو. تەنانەت سوچىكىش نەئەما بۆ ئىمە لىي بوهستين. پىر ئەبوو لە قوتابىيانى زانكوو ئامادەبىيەكانى تىرش. ئىمەش زۆر بە شەرەمەو ئەچووینە سووچىكى ژىر چەترەكە تاكو پاسەكان ئەهاتن. زۆر بە بىدەنگى راءەوستاين. چاوهپىمان ئەكرد تا پاسەكان ئەگەشتن. هەموو رۆژ، كە ئىمە ئەگەشتىنە ئەوى، لە هەمان شوين، لە هەمان كات، سى كورپىشان ئەبىنى. وا ديار بوو ئەوانىش هەر وەكو ئىمە لە كۆنەو هاورپىيە يەكتر بن. بەلام من تىبىنى تەنھا يەككىيانم كردبوو، كە بە بەردەوامى سەيرى ئەكردم. لە نيوان ئەو هەموو كورپانەدا من يەك كورم ئەبىنى تەنھا يەك كور. نەم ئەزانى كىيە؟ ناویم نە ئەزانى چىيە؟ هەر چەند قسەم ئەكرد، چاوم ئەگىرا، ئاگادار بووم لە سەير كردنى. هەتاكو ئەو رۆژەى، كە هاورپىكانم بە جىيان هىشتبووم. ئەو رۆژە ناچار بووم، بە تەنھا مى رىگا بگرم بگەرپىمەو بۆ مالهەو. هەر وەكو رۆژەكانى پىشوو، چوومەو هەمان جىگاي وەستانى پاسەكان. چاوهپىي هاتنى پاسم ئەكرد، تاكو بگەرپىمەو بۆ مالهەو. ئەو رۆژە، هەر چەندە تا رادەيەك سارد بوو، بەلام هەتاويكى خۆش دەرکەوتبوو. خەلكانىكى زۆرىش لە ژىر چەترى وەستانى پاسەكاندا هەر وەكوو من وەستابوون. چاوهپىي هاتنى پاسيان ئەكرد. كەمىك چاوم بە دەورى خۆمدا گىرا. بە رىكەوت چاوم چوو سەر ئەو كورپەى، كە هەموو جار لە هەمان شويندا ئەمبىنى. ئەو لە نيوان هەردوو هاورپىكەيدا پالى بە سووچىكى چەترەكەو دابوو. دەفتەرىكى بەرگ رەشى بە دەستەو بوو. پانتۆلىكى رەشو چاكەتىكى ئەستوورى كاكى و كراسىكى خەت خەتى رەشو تىكەلى لەبەردا بوو. ئەوئەندە قۆزو لىهاتو بوو، حەزم ئەكرد زياتر تەماشاي بكەم. هەر چەندە من بە بيانوى هاتنى پاسەكانەو جار جار ئاورم بۆ ئەدايەو. تاكو چاوم كەوتە ناو چاوى. هەر ئەو كاتە

ههستم به شتیکی نامۆ کرد، که هه‌رگیز ههستم پئی نه‌کردبوو. تهنه‌ئا هه
 بوو.. ئه‌و رۆژه سه‌رنجی منی راکیشا بوو. هه‌رچه‌ند زۆر جار یه‌کترمان
 ئه‌بینی. به‌لام من زۆر گویم پئی نه‌ئهدا، سه‌یرکردنی ئه‌و رۆژه زۆر جیاواز
 بوو. کاتیکی به‌لاجاو سه‌یریم کرد، ئه‌ویش له‌هه‌مان کاتدا سه‌یری ئه‌کردم
 زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی پر ئه‌فسوونی بو کردم. ئه‌و کاته من زۆر شله‌ژام.
 وه‌لامی ئه‌و زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌یم نه‌دایه‌وه. ئه‌و به‌جۆریکی سه‌یری ئه‌کردم
 هه‌ر وه‌ک پیم بلێت، ئیمه‌ ده‌میکه‌ یه‌کتر ئه‌بینین و یه‌کتریش نانا سین. به‌لام
 خه‌ریکه‌ دل‌مان ئالووده‌ی یه‌ک ئه‌بیت. کورپیکی شوخ و شه‌نگ، بالا به‌رز
 بوو. ره‌نگی ئه‌سمه‌ریکی کال بوو. دوو چاوی پر له‌ ئه‌فسوونی پیوه‌ بوو،
 که‌ هه‌تا سه‌یرم ئه‌کرد، زیاتر سه‌رنجه‌کانی رایان ئه‌کیشام. قژیکی ره‌شو
 سمیلکی ته‌نکی هه‌بوو. له‌ هه‌ستی مندا گه‌نجیکی زۆر خوین گه‌رم بوو.
 له‌و ساته‌دا که‌ وتمه‌ هه‌ستیکی نامۆوه، که‌ زۆر به‌ لامه‌وه سه‌یر بوو بۆچی
 ئه‌و کورپه‌ به‌و جۆره‌ هه‌ستی جوولاندم؟ له‌وکاته‌دا ئه‌و پاسه‌ی، که‌ من
 چاوه‌رپیم ئه‌کرد. گه‌یشه‌ جی. وه‌ستا. هه‌ردوو کمان ته‌ماشای یه‌کترمان
 کرد. پاسه‌که‌، که‌ ته‌واو وه‌ستا. من خیرا وه‌کو خه‌لکی تر خۆم هه‌لدایه
 ناوی، چونکه‌ له‌و ساته‌دا زۆر شه‌رم گرتمی. به‌ سه‌یرکردنه‌که‌ی ئه‌و زۆر
 شپه‌زه‌ ببووم. پیشتر هه‌رگیز هه‌ستی له‌و جۆره‌م لا دروست نه‌بوو بوو. به
 لامه‌وه سه‌یر بوو. دل‌م زۆر خیرا لێی ئه‌دا. به‌جۆریکی خه‌ریک بوو له‌ سنگم
 ئه‌هاته‌ ده‌ره‌وه. هه‌ناسه‌م بۆ نه‌ئهدرا. وام ئه‌زانی تووشی شتیکی خراپ
 بووم. کاتیکی چوومه‌ ناو پاسه‌که‌وه، جیگایه‌کی به‌تالم بینی له‌ ته‌نیشته
 کابرایه‌کی به‌ ته‌مه‌ن. خیرا دانیشتم. خه‌لکی تریش هاتنه‌ ناو پاسه‌که‌وه.
 هه‌ر زوو پر بوو. که‌وته‌ جووله‌. سه‌رم به‌رز کرده‌وه. روانیم هه‌مان کور
 له‌ به‌رده‌مما له‌ ناو رپه‌وی پاسه‌که‌دا به‌ پیوه‌ وه‌ستاوه. زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی
 بۆ کردم. ئه‌مجاره‌ خۆم پینه‌گیرا. منیش به‌ هه‌مان شیوه‌ زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی

زۆر خیراوپر له شله ژانم بو کردهوه. هەر چهنده زۆر دلم خوشبوو، بهلام له هه مان کاتدا دلم زۆر تهنگ بوو. وامئه زانی شتیکی زۆر خراپم کردهوه. دهنگی دایکم هاته گویم، که هه موو جار پیی ئه وتین:

- ئه گهر کورپیک له گهلتان پیکه نی، وهلامی مه یه نه وه، به لکو ده موچاوی گرژو مونی پشان بدن بو ئه وهی دوایی تووشی گیرو گرفت نه بن. بروا به کهس مه کهن.

بهلام له راستیدا، له و کاته دا، من نه مه ویست پهیره وی ئاموژگاریه کانی دایکم بکه م. ئه مو یست له و کاته دا یاخی بم، ئه گهر بو چه ند چرکه یه کیش بیته. هه ستم ئه کرد ده موچاوم گری تیبه ر ئه بوو. هه ستم به گهر میه کی زۆر ئه کرد. له سه رتایای گیانمدا. نه مه ئه توانی تیبه گه م بو وام به سه ر هات؟ - تو بلیی ئه مه چی بیته؟

پرسیارم له خۆم ئه کرد؟ دلم زۆر خیرا ترپه ی ئه هات. ئه گهر یه کییک زۆر نزیک بووایه، به ئاشکرا گوئی له ترپه ی دلم ئه بوو. دوای دوو جار له وه ستانی پاسه که، ئه و کابرایه ی لامه وه دانیشتبوو، دابه زی. جیگا که ی چۆل بوو. منیش چوومه شوینی ئه و. کوره شوخه کهش خیرا له شوینه که ی من دانیشته. ئه مجاره دلم خورپه یه کی تری کرد، هه موو گیانم که وته له رزین. خۆم به خۆم وت:

- خوایه گیان، ئه بیته ئه مه چی بیته؟ تو بلیی تیری عیشق بیته؟
که لامه وه دانیشته، زۆر به هیواشی. له ژیر لیوه وه وتی:

- چۆنی؟

وتم:

- سوپاس باشم.

بهلام من ئه وهنده تیکچوو بووم، ته نانه ت نه متوانی بلیم تو چۆنی! زۆر به سه ختی هه ناسه شم بو ئه درا. خوا خوام بوو زوو دابه زیته. پیی وتم:

- من حەز ئەكەم تۆ بناسم.

وتم:

- ناوم بناره.

وتی:

- پیخۆشحال بووم، منیش ناوم کامه رانه.

دواتر كه سمان هیچمان نهوت. بیدهنگ بووین. تاكو پاسه كه راوهستا، ئەو له پیش منه وه دابه زی، خواحافیزی کرد.

هەر بهم شیوهیه، هه موو روژیك من و دوو كچه هاوریكه م، دواى گه رانه وه مان له قوتابخانه، له هه مان شوین، له ژیر چه تری پاسه كاندا ئەوه ستاین. من و کامه رانیس یه كترمان ئەبینی، نیگامان بو یه كتر ئەکرد. هه ندیک جاریش له پاسه كه دا هەر به بی دهنگی له ته نیشتمه وه دائه نیشتم. هیچی نه ئەوت. منیش هه ستم به گری دل و دهروونی کامه ران ئەکرد. به لام، له بهر ئەوهی من هه موو كات هاوریكانم له گه ل بوو، نه مانئه توانی هیچ بلیین. هه رچه نده دلمان، چاومان زوری ئەوت. روژ له دواى روژ هه ستم له زیاد بوندا بوو بو کامه ران. به هه مان شیوه روژ له دواى روژ بارى دهروونی من رووی له نا ئارامی ئەکرد. زور كات له ماله وه بیدهنگ بووم. هه ستم ئەکرد دایكم و خوشكه كانم خه ریکن هه ستم پی ئەكهن. ئەوهش زیاتر تووشی دوودایی ئەکردم. به تاییهت نازدارى خوشكم زیاتر هه سستی به من ئەکرد، چونكه ئیمه زوربهی كات به یه كه وه بووین. جگه له وهی نزیك ته مه نی یه كتریش بووین. زورجار نازدار له بهر زوری وانه كانی له زانكو درهنگتر ئەگه رایه وه ماله وه، به لام من هەر چاوه ریم ئەکرد. چونكه هه ردوكمان هه زمان ئەکرد نانی ئیواره به یه كه وه بخوین. ئەوكه ئەگه رایه وه هەر به دەم نانخواردنه وه سه رگورشته ی هه موو روژه كه ی خوی بو ئەگی رامه وه. منیش دریخیم نه ئەکرد له باسکردنی مامۆستاو

قوتابییەکانی که هاو پۆلم بوون. بەسەرھاتی رۆژەکەم ھەموو بۆ باس ئەکرد. بەلام وا دیار بوو لەبەر ئەوەی ماوەیەک بوو من سەرقالی کامەران و خەیاڵیک لی دابووم بۆم ئاشکرا نەئەبوو چییە؟ زۆربەیی کات بێدەنگ ئەبووم. تەنھا گویم لەو ئەگرت. زۆر جاریش ئەوەندە بێئاگا بووم، ھەر نەمەزانی نازدار باسی چیم بۆئەکات. تەنھا یەک شت لە مێشکەدا ئەھات و ئەچوو، ئەویش (کورپە شوخەکەیی ژیر چەترەکە بوو) که ھەموو ھۆشی بردبووم. زیاتر لەو ئەترسام، که ئەگەر قسەییەک یان باسیک بکەم لەوانەییە شتیکی ئاشکرا بکەم، ئەوکاتە نازدار پیم ئەزانیت. بۆیە وام بە باشتر ئەزانی، که ئەو باسی زانکۆم بۆ بکات. منیش تەنھا گوئیگریک بم. زۆرینەیی جار من ھەر بە لاشە لەگەڵیدا بووم، ئاگادار نەبووم باسی چیی ئەکرد. زۆر جار لی ئەپرسیم:

- بنار؟ چیتە بۆ وا بێدەنگیت؟ ھیچ قسەناکەیت چیتە؟
لە وەلامدا ئەموت:

- ھیچ نیە، ھیچ شتیکی تازەش نییە تا بۆتی باسکەم.

ئەمە زۆر جار دووبارە ئەبوووە. بۆیە نازدار لیم کەوتە گومانەو، که ئەبیت شتیکی ھەبیت، که وای لە من کردبیت زۆر جار بی ئاگابووم لە باسەکانی! تاکو جاریکیان لی پرسیم. وتی:

- ئەو چیتە بنار؟ بۆ وا بێدەنگیت؟ ماوەیەکە باش ناییتە بەر چاوم!
چییە؟ لە وانەکانتا باشنیت؟

لە راستیدا ھەولم زۆردا ھیچی پی نەلیم، بەلام نازدار زۆری ئەکرد. ئەویست بزانی بۆچی من بەو جۆرە لە دەورو پستی خۆم بی ئاگام. ھەر چەند من ئەمویست بە جۆریکی تر خۆم نیشان بەدم، بەلام ئەو شەو نازدار وادیار بوو که بە تەواوی ھەستی پیکردبووم بە جۆریک زۆری لی ئەکردم، که چیتەر منیش نەتوانی درۆی لە گەڵدا بکەم. خۆم

له ناخدا حەزم ئەکرد كەسێك هەبیت بتوانم متمانهی زۆری پێ بكەم، تاكو بتوانم ئەوهی، كە زۆر سەرقالی كردبووم، بۆی باس بكەم. سەرەتا له باسكردنی زۆر دوودل بووم، چونكە خۆشم نەمئەزانی ئەو هەستە چیه؟ بەلام وام ئەزانی، ئەگەر لای ئەو باسی بكەم، ئەوا شتیکی باشم كردوو. نازدار خوشکی گەورەمە، پیم خۆش بوو له نزیكەوه ئاگادار بیت. هەر بۆیه ئەوهی روویدا بوو، زۆر بە راستی، بێ درۆ، بێ هیچ پیچ و پەنایەك، هەموویم تێ گەیاندا. تەنانەت ناوی مالی باوكی كامەران، خییزانەكەشیم بە روونی بێ شاردنەوه پێ راگەیاندا. زۆر دلم خۆش بوو. لهوكاتەدا هەستم ئەکرد باریکی زۆر قورس له سەر شانم لا چوو. ئیتر ئەو پالەپەستۆیهی سەر دلێشم كەم ئەبیتەوه.

نازدار هەر ئەوهندهی گوێی له سەرگورشتهكەى من گرتوو بەوهی زانی، كە من ئەو ماوهیه سەرقالی چی بووم؟ زانی چ هۆكاریك هەبووه كە وا زۆر بەی كات منی بێ ئاگا كردبوو له وانهكانم، تەنانەت له خیزانەكەشمان. پێی وتم:

- بنار گیان، ئەم جارە كە ئەو كورپەت بینی پێی بلی، با بیت بۆ زانكو سەریكم لی بدات.

منیش زۆر بە خۆشحالییهوه وتم:

- نازدار ئەوه تۆ بەراسته؟ ئەتەویت كامەران ببینیت؟ نازدار وتی:

- بەلی بەراستمه. ئەى بۆ نا؟ ئەمەویت بیناسم. وتم:

- بۆچیتە؟ بۆ ئەتەویت بیناسیت؟ نازدار تۆزیک خۆی تورپه کرد. وتی:

- وهیش بنا...ر چەند پرسیار ئەكەیت! تۆ حەقت چیه؟ من ئیشم پێیهتی دواى پیت ئەلیم بۆچیمه!. من لهو كاتەیا زۆر سەرم سورما بوو له داخوازیهكەى نازداربیرم ئەكردهوه، نەم ئەزانی ئەو بۆچی ئەیهویت كامەران ببینیت؟! عەقلم بۆ هیچ شتیك نەئەچوو. بەلام نازدار هەر سەیری ئەكردم چاوهپێی

وه لآمهكهى من بوو. منيش ئيتر به زهردهخه نه يه كه وه وتم: - زور باشه.
هه ر خوا بكات به يانى بيينم، ئەوا پيى ئەليم به زووترين كات بيت بو
خزمه تت.

ئەو شه وه خوا خوام بوو به يانى زوو روژ بيته وه، بو ئەوهى برؤم بو
قوتابخانه، به لكو له ريگا كامه ران بيينم بو ئەوهى داواى لى بكم بچيت
بو زانكو بو لاي نازدارى خوشكم. ئەو به يانيه خوم ئاماده كرد، برؤم
بو قوتابخانه، كاتيک، كه له جاده كهى مالى خومان په ريمه وه، بو ئەوهى
بچم سواری پاس بم، بيينم كامه ران له ويڊا راوه ستابوو. زور سه يرم
ليها ت، چونكه ئەوه يه كه م جار بوو من بيينم لاي مالى ئيمه چاوه پروانى
پاس بكات. كه چوومه ناو پاسه كه وه، خيرا هاته ته نيشتم دانيشت. منيش
به يانى باشم ليكرد. پيم وت:

- نازدارى خوشكم هه ز ئەكات ئەمرو له زانكو بتبينيت.

كامه ران وتى:

- بو؟

وتم:

- نازانم! تو برو بزانه چيت پى ئەليت!

وتى:

- باشه.

ئيتر من ناو نيشانى شويى خويندنه كهى نازدارم پيوت.
ئەو روژه نه مزانى چون روژم به سه ربرد. نه ئاگام له ده رس بوو، نه
له ماموستا. ئەمويست روژ زوو ته واو بيت تاكوو بگه ريمه وه ماله وه
بوئه وهى بزانه نازدار كامه رانى بو چى بوو؟!

ئەو ئىۋارەيە چاۋەپروانى نازدار بووم. ھەر چەندە زۆرم برسى بوو، بەلام كە نازدار گەيشتە ماللەۋە رىك ھاتە ژوورەكەي خۇمان. كە سەيرى روخساريم كرد، زۆر گرژو مۆن بوو. كە بەم شىۋەيە بينيم زۆر دلم ترسا. لە بەر خۇمەۋە وتم:

- ئاخۇ چى بووبىت؟

من نەم ويىرا ھىچ شتىك بللم يان ھىچ پرسىارىكى لى بكم. ھەر لە دلى خۇمدا ئەموت:

- با جارى تۆزىك بەھويتهۋە، با نانىك بخوين.

دىسان بە خۇم ئەوت:

- لەوانەيە ئەۋيش ۋەكو من برسىيى بىت.

بەلام نازدار زۆر پەريشان بوو. ئەيويست ئەۋەي بوو، خىرا باسى بكات. توورپىيەكەي برەويتهۋە. من زۆر لە سەرخۇ لىي چوومە پيشەۋە. بە پىكەننەۋە وتم:

- نازە؟ ئەۋە چىتە؟ بۇ ۋا توورپەي؟ چى بوو؟ ديارە شتىكى خراپ روويداۋە لە زانكو؟

لەو كاتەدا نازدار پشتى لە من بوو. جەكانى ئەگۆرى. ئاورپىكى لىدامەۋە. وتى:

- ئەۋە بە چى پىئەكەنيت؟ ھا؟ بەلى! شتى زۆر خراپ روويداۋە؟ ئەتەويت بزانيت چىيە؟

وتم:

- شتى خراپ ۋەكو چى؟ بەلى بىگومان، ئەمەويت بزنام چى بوو. بەلام توخوا جارى با نانەكەمان بخوين ئەوسا بوم باس بكم. بە ئەسراحتى خوت.

نازدار سه‌یریکی تری کردم. به سه‌رسورمانه‌وه وتی:
- ئه‌ری تو ئه‌لیت ئاگات له هیچ نییه؟ یان خۆت گیل ئه‌که‌یت؟ له و کاته‌دا
دایکم بانگی کردین وتی:
- نازدار.. بنار.. خواردن ئاماده‌یه. وه‌رنه خواره‌وه با سارد نه‌بیته‌وه.
دوایی قسه بکه‌ن.

وتم:

- بو نازه گیان؟ بو ئاگام له هیچ نییه؟ ئه‌گه‌ر زور حه‌ز ئه‌که‌یت باسی
بکه‌یت، فه‌رموو. من ئاماده‌م بو گوێگرتن.
به‌لام وا دیار بوو ئه‌ویش هه‌ستی زور به برسیتی ئه‌کرد. بویه وتی:
- دایکم بانگمان ئه‌کات. با جارئ نانه‌که‌مان بخۆین دوای ئه‌وه باسی
ئه‌که‌م باشه؟

وتم:

- به‌لی باشه. رویشتینه خواره‌وه.
نانمان خوارد. به‌لام نازدار جارو باره سه‌یریکی ئه‌کردم. منیش زور
دوودل بووم له سه‌یرکردنه‌که‌ی!
- ئاخو چی رویدابیت؟ چی بووبیت؟ تو بلی کامه‌ران چووبیت بو لای؟
ئه‌بیت چی پی وتبیت؟ ئه‌م شته په‌یوندی به منه‌وه هه‌بیت؟ نه‌ء. به خوا
بروا ناکه‌م.

خۆم بو چه‌ند ساتیک له‌گه‌ل خۆم ئه‌دوام. به‌لام نازدار هه‌ر پیشی
ئه‌خواره‌وه. منیش دوودلی دایگرتبووم. ئه‌مویست بزانه‌م چیه. به‌لام
ئه‌ترسام له شتیکی نادیار. له هه‌مان کاتدا نازداریش له بیرکردنه‌وه‌یه‌کی
زور قوولدا بوو. پیم وت:

- ئه‌ته‌ویت باسی بکه‌یت؟

وتی:

- ئەي تۆ به يانی تاقی کردنه وەت نییه؟

منیش وتم:

- به لئی.. به يانی تاقیکردنه وهی زمانی ئینگلیزیم ههیه. زۆریشم ماوه تهواوی بکه م.

وتم:

- نازه گیان، ئەگەر ئەته ویت باسی بکهیت، من ئاماده م گویت لئ بگرم. دهی به قوربان. چی بووه؟ چی رویداوه؟ باسی بکه.

وتی:

- نا نا تۆ به يانی تاقی کردنه وەت ههیه، منیش نامه ویت میشتکت به وانه خه ریک بکه م. به يانی پیت ئەلیم.

وتم:

- به يانی چی؟ ئەوه تۆ به راسته؟ نه خیر ئەبیت هه ر ئیستا پیم بلییت.

وتی:

- بنار تا به يانی خۆت بگره. به يانی که هاتمه وه هه موو شتیکت پی ئەلیم. باشه؟

وتم:

- به لئی.. باشه نازه خان، به لام هه رچییه که توخوا تۆ خۆت بیتاقت مه که. هه یچ دلی خۆت سه غله ت مه که. من ئەزانم تۆ له هه موو شتیکت گه وره تریت. من خوشکی خۆم ئەناسم. وا نییه؟ نازدار به پیکه نینه وه سه یریکی کردم.

وتی:

- به لئی به لئی وایه.

ئیتتر هه ردوو کمان بیدهنگ بووین. دایکم گوئی له قسه کانی ئیمه نه بوو. له چیشته خانه که خه ریکی چا لینان بوو. که زانی له نانخواردن ته واو بووین، به خۆی و سینه که وه که دوو پیاله چای له سه ر بوو، هاته ژووری

دانیشتنه که. منیش ههستام. خیرا سینییه کهم له دهستی وهرگرت. وتم:
- دایکه؟ بۆ بانگت نه کردم؟ تۆ له به یانیه وه خهریکی ئیش و کاریت. ده
دانیشه، تۆزیک ئیسراحت که.

دایکم وتی:

- رۆله گیان، ئیوهش ههر له به یانیه وه خوا رۆژی کردۆته وه، خهریکی
مه کته ب و دهرسو دهورن. ئیستاش ئه وه تا به په له نانیک ئه خۆن و دیسان
ئه رۆنه وه سه ره وه بۆ سه عی کردن. من خزمه تتان ئه کهم تا ئه گهن به
نانی خۆتان.

باوکیشم له و لاوه دانیشتبوو. گوئی لی ئه گرتین. وتی:

- ئیمه خۆمان هیلاک ئه کهین بۆ ئیوه تاکو بگهن به نانی خۆتان. ئیوهش
ئه گهر راست ئه کهن کاتیک که پیر بووین پاداشتمان بده نه وه. خزمه تمان
بگهن ئه وهش ئیشی ئیوهیه. دواى تۆزیک من و نازدار رۆیشتییه ژوره کهی
خۆمان وه کوو هه موو شه ویکی که، دهستمان کرده وه به سه عی کردن
تا کوو کاتی خه وتنمان هات.

به یانی که خه به رم بوو وه سه یرم کرد نازداریش به خه به ره، سه یری من
ئه کات. منیش سه یرم لی هات به سه رسورمانیکه وه پرسیارم لی کرد!؟ وتم:

- نازدار؟ ئه وه تۆ بۆ به خه به ریت؟ هیشتا زوو نییه بۆ تۆ؟

نازداریش هیشتا دیار بوو خه والو بوو، به لام مه به ستی بوو چه ند شتییک
به من بلیت، بۆیه زۆری له خۆی ئه کرد. وتی:

- ئه زانم.. هیشتا بۆ من زوه. به لام، پیش ئه وهی برۆیت بۆ مه کته ب
ئه مه ویت چه ند شتییک پی بلیم. بنار گیان ریک بۆ قوتابخانه، ریک بۆ
ماله وه. ئاور له کهس نه یه یته وه. قسه له گهل کهس نه که یت. هه رکه سییک
ویستی قسه ت له گهل بکات تۆ گرنگی پی مه یه باشه؟ گویت لیم بوو؟
په یمانم بده ری که ئیتر بۆ له مه ولا وا ئه بیت.

منیش له بهردهم ئاوینه‌ی که نتۆره‌که‌دا راوه‌ستابووم، هیشتا به ته‌واوی
خۆم ئاماده نه‌کردبوو. جیگا‌که‌ی نازدار ری‌ک به‌رامبه‌ر که‌نتۆره‌که‌ بوو.
منیش پیش ئه‌وه‌ی ئاوری لی بده‌مه‌وه، له ئاوینه‌که‌وه سه‌یری‌کم کرد. زۆر
له داواکاریه‌کانی نازدار سه‌رسام بووم. پرسیارم لی‌کرد وتم:

- ئه‌وه تو باسی چی ئه‌که‌یت؟ من نازانم تو بو وا ئه‌لیت؟ ئه‌ی من بو
کوی ئه‌رۆم؟ هه‌ر ماله‌وه‌و قوتانخانه‌یه!
نازدار وتی:

- بنار، ئه‌وه‌ی پی‌م وتیت ئاشکرایه، بی زه‌حمه‌ت له گوی بگره!
وتم:

- هه‌تا پی‌م نه‌لیت بو؟ هی‌چت به‌ قسه‌ ناکه‌م. من هی‌چ شتی‌کی وام نه‌کردوه
که تو به‌و جو‌ره قسه‌م له‌گه‌ل بکه‌یت. وه‌کو ئه‌وه وایه که من...
نازدار خیرا قسه‌که‌ی پی بریم. وتی:

- چاوه‌که‌م، ئه‌وه‌ی پی‌م وتیت ئاشکرایه. ئیتر پرسیار مه‌که.. برۆ با له
قوتابخانه‌ دوانه‌که‌ویت.

منیش ئیتر جانتا‌که‌م هه‌لگرت و به‌ توره‌یی‌ه‌وه رویشتم بو خواره‌وه. دایکم
له موبه‌قه‌که‌ نانو چای به‌یانیی ئاماده کردبوو. وتی:

- کچم خیرا‌که، ئه‌وه‌نده‌ت کات به‌ ده‌سته‌وه نه‌ماوه. ئه‌وه ئه‌لی ئه‌م به‌یانیه
دره‌نگ خه‌به‌رت بوته‌وه!... منیش نه‌مویست به‌ دایکم بلیم، نه‌خیر دره‌نگ
خه‌به‌رم نه‌بوته‌وه به‌لکو نازدار خان به‌م به‌یانیه‌ ده‌رسم فی‌ر ئه‌کات. بو‌یه
دواکه‌وتم! به‌ ده‌نگی‌کی نیمچه‌ بیزاریه‌وه.

وتم:

- به‌لی.. وا بوو.. دره‌نگ خه‌به‌رم بووه‌وه. دایکم سه‌یری‌کی کردم! به‌لام
هی‌چی نه‌وت. چایه‌کی گه‌رم و قاپی‌ک هیلکه‌و رو‌نی خسته‌ به‌رده‌م.
پارچه‌یه‌ک نانی گه‌رمیشی بو هینام. وتم:

- دايكه؟ ئو نانه مان له كوئ بوو؟ قهه ناشى نياز چوبيت بهم به يانيه سارده نانى بازاری بو هينابين؟ دايكم پيکهنى وتى:
- نه خير. قهه شتى وا نابيت. نياز کوا تاقهتى ئه شتانهى ههيه؟ ئينجا وتى:
- چالاک روښت نانى گهرمى بو هيناوين.

وتم:

- كى.. چالاک؟!

وتى:

- بهلى. چالاک، هاورپى نيازى برات دوينى شهو هات بو ئيره، ليره مايه وه. خو ئيوه كه چوونه سهره وه، خوا نهكات ئاگاتان له هيچ شتيك بيت. ئهم ماله بگويزنه وه ئيوه ئاگاتان لى نيه. وتم:

- دايكه گيان، خوت ئه زانيت ئيمه دهرس وانه كانمان قورسن، ئه بيت ههولى

زور بدهين. به لام ئهى چالاک كهى هات؟ ئهى ناچيت بو قوتابخانه؟

لهو قسانه دا بووين. چالاک هاته ژووره وه. به يانى باشم لى كرد. ئه ويش

زور به دلى خو شه وه به يانى باشى لى كردم. نانى به يانم خوارد سوپاسى

چالاکم كرد. چالاک ته نها هاورپى نياز بوو، كه دايكم و باوكم خوشيان

ئه ويست ريزيان لى ئه گرت. زور له دهميکه وه له گه ل نياز هاورپى بوون.

هر چه ند به اتايه بو مالى ئيمه، دايكم نه يئه هيشت برواته وه. خوا حافيزيم

کردو روښتم. به يانيه كى تا بليت ساردو سه رما بوو. منيش زور چاک

خوم پيچا بو وه وه. پالتويه كى ره شو بو وتيكي ره شو و مليچيكي ره شو

سوورم ئالاندبوو به ملمه وه. به ره و شويني جيگاي وه ستانى پاسه كه

ئه روښتم. هر وه كو هه موو به يانيه كى تر. كه گه يشتمه ئه وي، بينيم

كامه ران له وي چاوهرپى ئه كردم. به زهرده خه نه يه كه وه به ره و رووم هات.

وتى:

- به يانيت باش.

منیش وه لّامم دایه وه. به لّام من تۆزیک رۆیشتمه ئه ولاره راوه ستام. کچیکیش له ولاتره وه راوه ستابوو. ده میک بوو ئه مناسی. ناوی په یمان بوو. به لّام چه زم پیی نه بوو. زۆربه ی جار ئه مبینی له قوتانخانه. به لّام من گرنگیم پی نه ئه دا. ده موچاو خرو چاوی گه وره و جوانکیله بوو. زۆر کورته بالا بوو. سالیک له دوا ی من بوو، واته ئه و له پۆلی چواری گشتی بوو. نازانم بۆچی ههستم ئه کرد ئه و کچه رقی له من بوو؟ باش بوو زۆر نه وه ستام. پاسیک هات. من سه رکه وتم. کامه ران له ته نیشت منه وه دانیشته. خیرا په نجا فلسی پاره ی پاسه که ی بۆیام. به لّام من بۆ ئه وه ی کهس له و خه لکانه ی ناو پاسه که تینه گهن، نه متوانی هیچ بلیم. که دانیشته. وتی:

- بنار، من زۆر چه ز ئه که م زیاتر بتناسم. ئه وه ژماره ی ته له فۆنه که مانه. ئیمرو دوا ی گه رانه وه ت له قوتابخانه، په یوه ندیم پیوه بکه. زۆر چه ز ئه که م قسه بکه یین. تکایه من زۆر له ده میکه وه یه چه ز ئه که م قسه ت له گه ل بکه م هه ندیک قسه هه یه پیویست ئه کات پیت بلیم.

من هیچم بۆ نه وترا. له و کچه ترسم زۆر هه بوو. نازانم بۆ دلّم زۆر ئه ترسا. کامه ران هه ر به رده وام بوو له سه ر قسه کانی. وتی:

- تو ژماره ی خۆتم مه یه ری، به لّام په یمانم به ری، که ئیمرو ته له فۆنم بۆ ئه که ییت.

من هه ر هیچم نه وت. کامه ران وتی:

- ئه وه بۆ هیچ نالییت؟ دوینی چووم بۆ لای خوشکت، هیچی بۆ باس کردیت؟

وتم:

- نه خیر هیچی پی نه وتوم.

وتی:

- ده باشه... ئيمرۆ قسه م له گه ل بکه. پیت ئەلیم چی بوو.
له راستیدا دلم وهخت بوو شهقی ئەبرد. به لام زوریش ئەترسام. هه موو
قسه کانی نازداری خوشکم له گویمدا ئەزرنگایه وه، که پیی وتم وه لامی
کهس نه ده یته وه! کامه رانیش هه ر قسه ی ئەکرد. له پریکدا وتم:
- باسی چیتان کرد له گه ل خوشکم؟
وتی:

- من ئیستا ئەبیت دابه زم. هه ر ویستم پیت بلیم پیویسته ته له فونم بو
بکهیت. دوا ی کاتزمیری چواری پاش نیوه رۆ چاوهر پیت ئەکه م.
خواحافیزی کرد، دابه زی. پیش ئەوه ی دابه زیت، من په نجا فلسه که م خسته
ناو گیرفانی. به لام کامه ران ههستی پی نه کرد.

- ۱۲ -

به دريژايی ئه و رۆژه من هه ر خه يالم لای قسه کانی نازدارو کامه ران بوو. ئه بێت چيان وتبیت؟ نازدار دوينی شه و بۆچی وا توورپه بوو؟ ئه ی خوايه گيان، من چيم کرد؟ بۆ باسم کرد؟ خۆزگه هيچم نه وتايه به نازدار. من ئه و رۆژه هه ر له خه يالی ئه و باسه دا بووم. ليم ببوو به مه ته ليکی گه و ره و بۆم هه لئه ئه هات. کاتيک گه يشتمه ماله وه، که س له ماله وه نه بوو. کات ده و روبه ری يه کو نيوی دواي نيوه رۆ بوو. نه مزانی دايکم له کوييه! به لام ئه مزانی خوشکو و براکانم له قوتابخانه ن. بيرم که وته وه، که کامه ران پيی وتم:

- ته له فۆنم بۆ بکه.

زۆرم برسی بوو. چوومه موبه قه که. سه یرم کرد ته نها يه ک مه نجه ل له سه ر ته باخه که دانرا بوو. که سه ری مه نجه له که م هه لدايه وه، بينيم ساوهر بوو. چه ند پارچه گوشتيکی له سه ر بوو. سه ری مه نجه له که م دانايه وه. له به ر خۆمه وه وتم:

- ئه ميش باشه، خراپ نييه.

بينيم له سه ر ميژي نانخواردنه که قاپيک ترشيایي سووری که پر بوو له سيرو ترۆزی، سيوی بن ئه رن، قه زوانی شين دانرا بوو. ئه وه نده ره نگه که ی جوان و بۆنه که ی خۆش بوو چه زم ئه کرد له وکاته دا هه مووی ته واو بکه م. خيرا دوو سي پارچه م له ترۆزيه که خسته ناو ده مم. زۆر ترشو خۆش دروستکرا بوو. زانيم ترشيایه خۆشه که ی نه نه چه لاومه. ئينجا رۆيشتمه وه لای ته باخه که. به هيواشی ئاگری ته باخه که م داگيرساند. چوومه سه ری بۆ ژووره که ی خۆمان بۆ ئه وه ی خۆم بگۆرم. دواي ئه وه ی که جله کانی قوتابخانه م داکنه د پهرده ی په نجه ره که م لا برد. سه یری ده ره وه م کرد. ژووره که ی ئيمه وا که وتبوو که په نجه ره يه کی گه و ره ی تيا دا بوو،

ئەپرۋاننىيە سەر جادەكەى دەرەو، بە ئاسانى ھەرچى بە سەر جادەكەدا
 بېرۋىشتايە ئەبىنرا. من لەو كاتەدا خەيالەكانم زۆر پەرشو بلاوبوون.
 ئەوھى بە لای خۆيدا زياتر ئەبىردم بېگومان تەنھا كامەران بوو. لە قوولايى
 بىرکردنەوھەكانمدا بووم. پىرسىيارم لە خۆم كرد. لەبەر خۆمەوھە وتم:
 - پىويست ئەكات من تلفونى بۆ بكەم؟ ئەى ئەبىت چى وتبىت لەگەل
 نازدارى خوشكم؟! يان نازدار چى بەو وتووه؟ باشە ئەى نازدار بۆ وا
 توورەو بى ئارام بوو؟ ئەبىت چىيان وتبىت؟ ئەبىت باسى چىيان كردبىت؟
 ئەم بەيانىيە كامەران دلى خوش بوو! بەلام دوينى نازدار تورە بوو!
 پىرسىيارەكان زۆر بوون. بىرکردنەوھەم زياتر خەرىك بوو ئەيخستە
 گىژاوهوھە. بىروام وابوو، ئەگەر تلفون بۆ كامەران بكەم بېگومان شتم بۆ
 روون ئەبىتەوھە. بەلام لە پىرىكا سەرنجم بۆ شوينىكى تر رۋىشت. ئەوئىش
 سەرجادەكەى دەرەوھە بوو. كاتىك پەيمانم بىنى لەگەل كورپىكى كورته
 بالاي وھك خوى شان بە شان ئەپروىشتن. پىش چەند رۆژىك لەگەل
 كورپىكى تردا بىنىبووم! بۆكەمىك تۆزىك سەرسام بووم. بەلام زۆر گويم
 پى نەدا. پەردەكەم دايايەوھە. دەرگاي ژوورەكەم كردەوھە بۆ ئەوھى بچمە
 خوارەوھە نانەكەم بخۆم. ھەر ئەوھەندەى دەرگاكام كردەوھە بۆنى ساوھرى
 سووتاوھات بە سەرمدا. نەمزانى چۆن خۆم گەياندە چىشتخانەكە. كاتىك
 گەيشتم، گويم لە قرچو ھورپى ساوھرەكە بوو كە ئەسوتا. منىش زۆر بە
 نائومىدى ئاگرى تەباخەكەم كوژاندەوھە مەنجەلەكەشم خستە ناو ھەوزى
 قاپ شتتەكە. زۆرم پى ناخوش بوو. چونكە ئەبووايە خۆم ئەو رۆژە
 چىشتم لى بنايە. بۆ ئەوھى نەزانن من خواردنەكەم سووتاندوھە ھەولم
 دا بىشارمەوھە. دىسانەوھە ساوھرلىبىنم بەلام كاتىكىش گەرام ساوھرى تر
 بدۆزمەوھە، نەمان مابوو. بە ناچارى ئەو نيوھرپويە ماستو چام خوارد.
 دواى تۆزىك پشوودان، بە خۆم وت:

- بنار؟ ئیستا به تەمای چیت؟ تەلەفۆنی بۆ ئەکەیت؟ باشە بۆ؟ چیت پێ ئەلیت؟ زۆری خۆش ئەوییت؟ دەی توخوا یەعنی باسی چیت بۆ ئەکات؟ لەبەرتۆ شەو نانویت؟ نانی بۆ ناخوریت؟ ئیجا ئەو کە کیشە ی منە! من هەقم چییە؟ کێ پێی وتوو منی خۆش بویت؟ هەر بە ناوەرپاستی مووبەقە کەدا ئەهاتم و ئەچووم. بیرم لەم شتانە ئەکردهو، بە دەم بیرکردنەو وە چومە ژووری دانیشتنە کە لەوی

کورسییەکی شینی جوانمان هەبوو. وا ریککەوتبوو لە تەنیشت تەلەفۆنە کەوێ دانرابوو. بە هیواشی کە هیشتا من لەم خەیاڵانەدا بووم، لە سەر ئەو کورسییە دانیشتم. دیسانەو خۆم بە خۆم وت:

- کچی بنار، ئەو تۆ باسی چی ئەکەیت؟ ئەی گوایه تۆ خۆشت ناویت؟ ئەی بۆ کە دیار ناویت بۆی ئەگەر پێیت؟ ئەی بۆ کە ئەیبینیت، دلت خیراتر لی ئەیات و شەرم ئەتگریت و سورو شین ئەبیتەو؟ ئەی بۆ؟ ها؟ دەی وەلامی ئەمانەش بەدەرەو! ئەی بۆ هەموو کات لە ناو میشکدایە؟ نازانیت شەو کە ی دیتو دەرپوات، ناو ئاوت بوو بە کامەران. دیسان بەخۆم ئەوتەو ئەی باشە ئەگەر تلفۆنی بۆ نەکەم، چۆن بزانی لەگەڵ نازدار چی روی داو؟ چیان بەیەک وتو؟ ئەو هەش خەمیکی گەرە بوو.

لە پریکدا چاوم کەوتە سەر کاتژمیرە کە ی بە دیواری هۆلە کەوێ هەلواسرابوو. کات ژمیر سی و چل دەقە ی پاش نیوهرۆ بوو. خیرا دلم کەوتە تەپە تەپ. وتم:

- ئەی خوایه گیان ئیستا من چی بکەم؟ تەلەفۆن بکەم، یان نا؟ نەم ئەزانی چی بکەم. هەر وەکو ماخۆلان بە ناوەرپاستی ژوورە کەدا ئەهاتم و ئەچووم. کات گەیشتە چواری پاش نیوهرۆ. کاتی هاتنەوێ خوشکو براکانم بوولە قوتابخانە. من هیشتا بریارم نەدابوو چی بکەم. لەبەر خۆمەو وە وتم:

- باشه دەی، چی ئەبیت ئەگەر تەلەفۆنی بۆ بکەم؟ خو دنیا ئاخر نابیت!
هەر خووم بە خووم ئەوتەو:

- ئەی چی ئەبیت ئەگەر نەیکەم؟

قسەکانی نازدار ئەهاتنەو بەر گویم. لە پریکدا دوا بریارمدا کە بە هیچ
جووریک بیرى لى نەکەمەو. تەنانەت ئەگەر لە سەر ریگاش بینیم خوومی
لى دوربخەمەو. چونکە ئەمزانی مالى ئیمە گونجاو نییە بۆ هیچ جووریک
لە هەست، سۆز، پەيوەندی خووشەویستی. ئەو هی پئی بوتریت پەيوەندی
کەسایەتی لە مالى ئیمەدا بوونی نەبوو. ژیان لە مالى ئیمەدا راستە ئەگۆرا.
هەر وەکو هەر خیزانیکی تر. بەلام شتیکی هەبوو زۆر گرنگ بوو، کە لە نیو
خیزانی ئیمەدا نەبوو. ئەو هەش لە یەکگەشتن بوو. دایکم و باوکم یەکتریان
خووش ئەویست. بەلام، کە گیروگرفتیک ئەهاتە ریگەیان، نەیان ئەتوانی
بە شیوہیەکی گونجاو باش ریگاچارەى بۆ بدۆزنەو. هەر بۆیە کیشەى
بچووک بە شەرى زۆر گەرە کۆتایی ئەهات. ئەمەش هەمیشە وای لە
ئیمە ئەکرد، کە نەتوانین تەنانەت بۆ بچووکتین شت لە ژیانماندا بریاری
بۆ بدەین. هەمیشە دوودلی، ترس، پیشکەوتەى بریارەکانمان بوون. هەر
ئەمەش وای لە من کرد کە نەتوانم بریاریکی وا بۆ خووم بدەم. هیجگار
بەو جوورە دوودلی کردبووم. زۆر جار، کە کیشەیهک لە ناو خیزانەکەماندا
رووی بدایە دایکم لە باوکمی ئەشاردەو. من و نازدار بە دایکمان ئەوت:
- بە باوکم بلیت با بزانی.

ئەویش پئی ئەوتین:

- نا... باشترە نەزانیت. چونکە باوکتان مەسەلەکە گەرەتر ئەکات. خوومان
هەر چۆنیک بیت چارەسەرى ئەکەین. بەلام کە ئەو زانی ئەوا قوولتر
ئەبیت ئەوسا دراوسیکانیشمان لى تینەگەیهنیت.

ئەو سالانەى ئىمە بەرەو گەرەبوون ئەچووين، باوكىشم بىگومان تەمەنى زىادى كىردبوو، زىاتر لە جاران توورپەتر بوو. ئارامى تەواو كەم ببوو. زۆربەى كات لەگەل ئىمە بە تايبەت لەگەل نىازى برام دەنگە دەنگى زۆريان ئەبوو. جارىك لە سەر قوتابخانە، جارىك لە سەر سەيارە، جارىك لە سەر ئىمە، زۆر جارىش لە سەر ئەوھى كە باوكم حەزى بە ھاوپىكانى نىاز نەئەكرد. پىي ئەگوتن برادەرى خراپ. ئىمە زۆر بە تەنگ دلى باوكمانەو بووين. ھەولمان ئەدا نەھىلین باوكم تورە بىت. بەلام باوكم خوى مروقىكى زۆر بى ئارام بوو.

گىروگىرتى مالى ئىمە ھەرگىز نەئەبراىەو. زۆربەى جار من و نازدار، كە لە خویندن ئەگەراىنەو، ھەردووكمان خومان ئەخزانە ژوورەكەى سەرەو. خوا خوامان بوو پىويستىمان بە ئاودەستىش نەبىت بۆ ئەوھى نەچىنە خوارەو. تەنھا كۆشى خومان ئەكرد. ئەگەر لە ھەفتەيەكدا دوو جار خومان لە ھەمام بشتايە باوكم توورە ئەبوو. ئەبوت:

- ئەمە چىيە؟ ئەو بۆ ئەوھندە خەرىكى خوتانن؟ ئىوہ بۆ كوى ئەچن؟
خویندن ئەوھى ناوئەت. ئىوہ بە تەماى چىن؟

ھەزار پرسىارى ئەكرد. نازدار لە جىاتى ئىمە وەلامى ئەداىەو. پىي ئەوت:
- باوكە گىان، ئىمە ئەرۆينە ناو خەلكەو. ئەوانەش يان دكتور، يان مامۆستاو خەلكى رۆشەنبىرن ھەموو پاكو تەمىزن. ئەبىت ئىمەش وەكو ئەوان واىن. خومان پاك رابگرىن. بۆنمان خۆش بىت. دواى ئەوھش. ھىچ مەبەستىكمان لە دواى ئەوھوہ نىيە. ئىمە ئەمانەوئەت رووگەش و بۆن خۆش بىن. ھەموو قوتابىيەكانى تىرىش ھەر وەكو ئىمەن. باوكە گىان. تو خەمت چىيە؟

باوكم گويي بهم قسانه‌ي نازدار نه‌ئيا له پريكا دهنگي بهرز نه‌كرده‌وه.
ئه‌يوت:

- ئه‌وه توو بو ئه‌وه‌نه دهمت دريژه؟ ئه‌وه‌ي من ئه‌يليم هه‌ر ئه‌وه‌يه. هه‌فته‌ي
يه‌ك جار به‌سه. ئيتر بو كوي ئه‌چن؟ ئه‌وه خه‌مي من نيه. سالان خه‌لكي
مانگي دوو جار خوي ئه‌شت. ئيتر توو... جه‌نابت... هه‌فته‌ي جاريك خوت
بشووت به‌كه‌مي ئه‌زانيت؟ ده‌ي موباره‌ك نه‌بيت. وه‌لله ته‌واومان كرد.
ئيتر باوكم به‌بو له‌بو له‌بۆل به‌جي ئه‌هيشتين ئه‌رويشت. ئيمه‌ش به‌دزي
باوكمانه‌وه هه‌فته‌ي سي جار سه‌رمان ئه‌شت. ته‌نها دلخوشكه‌ري ئيمه
دايكم بوو. من و نازدار هه‌تا بمانتوانيايه نه‌ئه‌چووينه خواره‌وه. به‌لام زور
جار دايكم ئه‌هاته ژووره‌كه‌ي ئيمه‌و باسي خه‌فه‌تي خوي بو ئه‌كردين
رازي دلي لاي ئيمه‌ باس نه‌كرد.

شهوئیکیان دایکم له باوکم زور دلگران بوو. هاته سه ره وه بو ژووره که ی ئیمه. ئیمه ش له و کاته دا ویستمان پشوویه ک وهر بگرین. توزیک گوئی له گورانی بگرین؛ چونکه من و نازدار له و کاته ی گه یشتبووینه مال وه خه ریکی سه عی کردن بووین. که دایکم هاته ژووره که ی ئیمه، ئیمه گویمان له گورانی عه بدولحه لیم حافظه گرت. به دهنگیکی زور کز. ته نها خو مان نه مان توانی گویمان لی بیت، چونکه نه گهر باوکم گوئی لی بووایه نه مانزانی تووره نه بیت. زور ده میک بوو ئیمه ته سجیلیکی زور کونمان هه بوو. قهت نه مان نه ویرا به کاری بهینین، گوئی له گورانی بگرین. بو یه که م جار من داوای نه و شریته م له هاورپییه کم کرد، که بوم بهینی.. تا توزیک گوئی له گورانی بگرین. دایکم، که هاته ژووره وه، ههر به هیواشی له سه ر قه راغی سیسه مه که ی نازدار دانیشت. وتی:

- خوا قووه تتان بات، نه وه چی نه که ن؟ ههر خه ریکی سه عی کردن؟ نازدار وتی:

- به لی دایکه گیان، نه ی چی بکهین؟ تا قی کردنه وه نزیک بوته وه نه بیت زیاتر خو مان ماندو بکهین. دایکم وتی:

- یاخوا رو له گیان رهنجتان به زایه نه روات. دلم زور بوتان نه سوتی، حه ز نه که م جارو باریش بینه خواره وه پشوویه ک بهن. دایکم چاویکی گپرا به ژوره که یا. وتی:

- باشه ئیوه بو ههر خزاونه ته نه م ژووره تانه وه؟ بو نایه ن ته ماشای ته له فزیون بکه ن؟ ههر بو زاخاوی میشتکتان باشه رو له گیان. توزیک گوئی له هه واله کان بگرن، بو نه وه ی ئاگاتان له دهورو بهرتان بیت. بزائن چی هه یه؟ چی روو نه دات؟ ههر قوتابخانه به ته نها نابیت. ته له فزیونیش زانیاریی زوری تیایه.

منیش بهرامبهر نازدار له سهر جیگاگهی خوم دانیشتبووم. کتییبکم له بهردهمدا بوو. تهواوم کربوو. ئەمویست بچمه سهر دهرسیکی تر، بهلام، که دایکم هاته ژوورهکه، وای پی وتین. من و نازدار سهیریکی یه کترمان کرد. ئینجا من وتم:

- دایکه؟ تو جاری واز له وانه بیینه. باوکم له خوارهوه چی ئەکات؟ تو بلیی گویی لیمان بییت؟

دایکم ئاورپکی له تهسجیلهکه دایهوه، وتی:

- نا بروا ناکهم، خوتان چون گویتان لییه؟ من لیروهوه به ئاستهم گویم لییه! خهمتان نه بییت.

ئینجا دایکم بهردهوام بوو له قسهکهی. وتی:

- رۆله گیان... باوکتان که تووره ئەبییت ئیوه گویی مهدهنی. خهفته مهخون. چی بکهین ئەوه باوکتانهو تهبیعهتی وایه. خو به ناشکوری نه بییت ئیمه راهاتووین له گهله ئەم تووره بونهی باوکتان. ههر ئەوهندهی من ئەمهوویت پیتانی بلیم، ئەوهیه، کچهکانم خهفته مهخون. خهه خواردن باش نییه. دوایی تووشی نهخووشی ئەبن. من باش ئەزانم، که باوکتان چهندی ئیوه خووش ئەوویت. ئەوهنده له گهلتان ئەلیت بو ئەوهی باشتترین مروقتان لی دهر بچیت. بهلام کیشهی باوکتان ئەوهیه نازانیت چون معامه له تان له گهله بکات. ئەو هیشتا و نازانیت ئیوه مناله کهی جارن. باوکتان زور هه زئه کات باشتترین کهس بن. بهلام نازانیت مناله کانی من باشتترین منالن. قوربانانان بم.

دایکم وتی:

- هه ز ئەکهه یهک شت بزنان. ئەویش ئەوهیه؛ ههر کهسیک ئەیهوویت خووی له هه موو دنیا دا باشتترین کهس بییت. بهلام هه ز ئەکات منداله کهی له خووی باشتتر بییت. کچهکانم، له بیرتان بییت باوکیشتان ئەیهوویت ئیوه له خووی باشتربن.

نازدار قسه که ی به دایکم بری. وتی:

- دایکه گیان پیویسته باوکم بزانیّت ئیمه منال نین. ئەبیّت بزانیّت ئیمه چاکه و خراپه ی خوومان باش ئەزانین. ئیتر له وه زیاتر چی ئەویّت له ئیمه؟ له وه زیاتر چی بکهین باشه تا ئەو توورە نه بیّت؟ تو پیمان ئەلییّت وەرن سهیری ته له فیزیون بکهن. ئیمه چند جاریک که دهرسی زورمان نه بوو ئەهاتین، هەر بۆ ئەوهی له گه‌ل یه کتر دابنیشین. به لام باوکم خیرا تلفزیونه که ی ئەکوژانده وه ئەی وت:

- برۆن بخهون، یان ئەیوت:

- برۆن دهرسه کانتان بخویننه وه، هیشتا کات سه‌ری ئیواره بوو، باش ئەیزانیّت ئیمه وا زوو ناخه‌وین ئەگەر خوومان بمانه‌ویّت بخه‌وین، پیویستمان به و نییه بیرمان بخاته وه.

منیش هەر گویم گرتبوو دوایی وتم:

- دایکه گیان خوا توومان لی نه‌ستییّت. وه‌کو ئەلییّت گوئی مه‌ده‌نی ئیمه گویمان نه‌داوه‌تی. چی بکهین؟

ئینجا رووم کرده نازدار. وتم:

- نازه گیان، باوکیشم چۆته ته‌مه‌نه‌وه، بیتاقت بووه.

له پریکا دهرگای ژووره‌که کرایه وه. دهرگاکه بهر دیواره‌که کهوت. ده‌نگیکی زور گه‌وره‌ی دروستکرد. من له سه‌ر جیگاکه‌ی خووم دانیشتبووم. پر به دل داچله‌کیم. زور ترسام. ناو دلم یه‌ک خورپه‌ی کرد. سه‌یرم کرد باوکم له ناوه‌راستی ژووره‌که‌دا راوه‌ستاوه.

وتی:

- ئەوه چیه جه‌نابتان موئته‌مه‌ری چیتان به‌ستووه؟ به ته‌مای چین؟ ها؟

رووی کرده دایکم و وتی:

- دايكى ئاژاوه، ئەو چىيان فير ئەكەيت؟ ھا...؟ چى...؟ دەرسى چىيان
دائەيەيت؟ وەكو خوتيان لى بکە باشە؟ بە خوا ميختان ئەكيشم ميخ. گوئ
لەم دايكەتان مەگرن خراپە خراپ. بە تەمايە سىسەمى تازەتان بۆ بات
بەکرد ئەم سىسەمانە عەيبىيان چىيە؟ يان ھەر ئەيەويت پارەکانم سەرف
بکات! ئەزانم لە چى ئەترسيت... ئەزانم!

دايكم دواى ئەوہى كە ھەر سەيرى باوكمى ئەکرد ئيتر خوى پى رانەگىرا.
وتى:

- بەسە. عەيبە. بەسە ئەم قسە ناخوشانە تا كەى؟ توخوا كى كچى
وەكو توى ھەيە؟ ئىنجا ئەمانە قابىلى باشتىن و چاكتىن شتىان ھەيە. بۆ
ئەوہندە ناشوكرىت؟ دواى ئەوہ بۆ كوئى ئەبەيت؟ ھەر ئەبىت بۆ ئەمانى
سەرف بکەيت. تو بۆ كى رەنج ئەدەيت؟ خوت بۆ كى ھىلاك ئەكەيت؟
من و نازدار نەمان زانى، كە شەرى ئەو جارەى باوكم و دايكم لە سەر
ئىمە بوہ. بۆيە ھەردووكمان زورمان پى ناخوش بوو. لەپرىكا وتم:
- دايكە؟ ئىنجا باشە ئىمە سىسەمى تازەمان بۆ چىيە؟ بە خوا ئىمە ھىچ
گلەيىمان نىيە. پىويستيشمان بە سىسەم نىيە. توخوا دايكە، ئەوہ كەى
موشكىلەيە؟

نازدارىش خىرا قسەكەمى پەسەند كردو وتى:

- وايە. نامانەويت، سىسەمەكانمان عەيبى نىە. باوكم كە گوئى لە قسەكانى
ئىمە بوو دەموچاوى ئارام بۆوہ. دەستىكى كيشا بە سىسەمەكەى نازدارا
وتى:

- ھا. سەيرى كە، ئەم دارە ئەوہنە چاكە بە بيست سالى كە ھىچى لىنايەت.
باوكم دلى بە قسەكانى ئىمە زور خوش بوو. رووى كردە دايكم وتى:
- خانم، گوئى لى بوو؟ كچەكان خويان باشتەر ئەزانن.
ئىنجا ھەر بە دەم قسەكانىيەوہ ئاورىكى لە موسەجلەكە دايەوہ. وتى:

- ئەى ئەمە كىيە گۆرانى ئەلئىت؟ ئەم دەنگە ناخۆشە كىيە؟

منىش خىرا وتم:

- باوكە، ئەوۋە عبدولحەلىمە.

باوكم گۆرانىيەكەى وەستان. وتى:

- جا بۆ گوى لە حەسەن زىرەك يان عەلى مەردان ناگرن؟ باشتەر نىيە؟

ھاوارم كرد. وتم:

- باوكە نەكەى، ئەوۋە شىرىتى ھاورپىكەمە بەيانى بۆى ئەبەمەوۋە.

باوكم وتى:

- ئەى بۆ دايكتان ھەر ئەلئىت؛ وەشىش توخوا دايكىان بمرئىت ئەو كچە

داماوانە ھەر خەرىكى سەعى كردنن. ئەى ئەوۋە نىيە خەرىكى گۆرانى

لئىدانن؟! كوا دەرس و دەورتان؟

باوكم خەرىك بوو شىرىتەكە لە موسەجىلەيە دەربھئىت، ديسان ھاوارم

كردەوۋە. وتم:

- بابە نەكەيت، ئەوۋە ھىنى ھاورپىكەمە. بە خوا من نەم كرىوۋە.

بەلام باوكم زۆر بە تورپىيەوۋە شىرىتەكەى دەرهئىنا، شكاندى، ئىنجا فرىي

دايە ناوہ پراستى ژورەكەوۋە. وتى:

- ئەم جۆرە گۆرانىيانە رەوشتتان تىك ئەيەن... نايىت گوى لەمانە بگرن.

ئىنجا بە بۆلە بۆل رۆيشتە خوارەوۋە. من ونازداربە بىدەنگى سەپرىكى

يەكترمان كرد. دايكم سەرى دانەواندبوو پر بە دل خەفەتى ئەخوارد.

نازدار وتى:

- بنار؟ بۆچى لە ھاورپىت داواى شىرىت ئەكەيت؟ بەيانى چى پىئەلئىت؟ خۆ

ئىشالا نالئىت باوكم شتىكى واى كرد!

- وتم: نەخىر. ھىچى پىئالئىم، بەلام ئەتوانم بە رۆژانەكەم بۆى بكمەوۋە.

نازدار وتى:

- ئەگەر تۆ پارەت پېنپە، من بەيانی لەرپى زانکۆوہ ئەچم بۆت ئەکرم. لەو کاتەيا دايکم سەرى دانەواندبوو ئەگرىا. ھەردوکمان سەيرىکمان کرد. وتم:

- دايکە، توخوا تۆ پيمان ناليت بۆچى ئەگریت؟ دايکم بە فەقیانەى جەگوردیەکانى چاوى سڤى. سەريکى بەرزکردەوہ. وتى:
- وەلا رۆلە بۆ بەدبەختى ونەگبەتى خۆم ئەگریم. وا دیارە ئیوہش لەمن بەد بەخت تر ئەبن.

نازدار بەزەردەخەنەيەکەوہ سەيرىکى دايکمی کرد. وتى:
- دايکە ئیستا تۆ خۆت ئامۆژگارىت کردین. دە تۆش گوی مەيەرى باشە؟ خەفەت مەخۆ. ھەردوکمان دەستمان کرد بە پیکەنین. دايکیشم لەبەر خۆیەوہ بزەيەک گرتى وتى:

- خوا ئیوہم لینەستینی، بەخوا ھەر ئیوہ خۆشى منن. لە ھەمان کاتدا گویمان لە دەنگى نەوژین بوو دايکمی بانگ ئەکرد. بەلام ھەستمکرد دايکم نايەويت وەلامى نەوژین بداتەوہ. زۆرم سەير لیھات. وتم:
- دايکە نەوژین بانگت ئەکات.

دایکم زۆر بە دەنگیکى کزو پر لە خەفەتەوہ وتى:
- ئەزانم. گویم لییە!

نازدار وتى:

- ئەى بۆ جوابى نايەیتەوہ؟ من گویم لییە نەوژین زۆرى بانگ کردیت. منیش ھەر سەيرى دايکم ئەکرد چاوەرپى وەلامى بووم. بەلام دايکم وا دیار بوو حەزى نەئەکرد ھیچ لای ئیمە بدرکینیت. ھەر وەکو ئەوہى بزانیت نەوژین چى ئەويت! یان داواى چى لى ئەکات. تائەھات دەنگى نەوژینیش نزیکتر ئەبوو. ئەوہندەى پى نەچوو نەوژین ھاتە ژوورەکە. وتى:

- دایکه؟ بۆ جوابم نادهیتهوه؟ بزانه من چهندم بانگ کردیت!

دایکم سهیریکی ههلبیری. وتی:

- باشه برۆ. ئیستا منیش یه مه خوارهوه. من و نازدار سهیریکی یه کترمان کرد. ئینجا رووم کرده نهوژین. وتم:

- نهوژین گیان چیت ئهویست؟

نهوژین لهو کاته دا سهیری شریته شکاوهکهی ئهکرد، که له سههه فهرشهکه کهوتبوو. وتی:

- ئهوه چییه؟ ئهه شریته کی شکاندوو یهتی؟

من خیرا ههلسام، ههلمگرتهوه. وتم:

- دهی.. تو ههقی ئهوهت نهبیته. دایکم بۆ چی بوو؟

نهوژین ههه سهیری ئیمههی ئهکرد، سهیریکی دایکمی کرد. بهلام هیچ تینهگهیشته. له پریکدا وتی:

- دایکه من کالهه ئهویته بۆ یاری، ئهوه چهند جارم پنی وتیت؛ ئهبیته بۆ یاری ئههجاره کالهه تازهم ههبیته. ئهگینا نایه لن یاری بکهه! کالهکانم ههمووی تهقیون. به کهلک نایه.

ئینجا ئیمه تیگهیشتهین. دایکم بۆ وهلامی نهوژینی نه دایه وه. دایکم دیسانه وه رووی کرده وه ئیمه. وتی:

- داخی ئههیش، ئیستا من چی بکهه؟

ئینجا رووی وهرگیرا بۆ نهوژین. وتی:

- نهوژین گیان، بهخوا ئهگهر ئیستا به باوکت بلیم تو داوای کالهه تازه ئهکهیت، ئهیکات به فهرتهنه. ئههمشهه ئهمانکاته دهرهوه.

ئیترا ههموو بیدهنگ بووین. سهیری یه کترمان ئهکرد. نهمانئه زانی چی بلین. نهوژین زور به کهساسی هاته لای منه وه دانیشته. سهیریکی کردم. منیش دلم زور پنی ئهسوتا. وتم:

- نه وژين تو ليړه دانیشه. من ئیستا ئه پومه خواره وه بو لای باوكم. پیی
ئه لیم؛ تو پیویستت به کاله ی تازیه. به لام تو چه ندت پاره پیویسته بو
کړینی کاله که ت؟

نه وژين وتی:

- ئه وهی من ئه مه ویت، به سی دیناره. زور گران نییه.

نازدار وتی:

- چی؟ سی دینار زوره. دانیشه توش به م شه وه، با باوكم ئه وه نه ی تر
تووره نه بیت.

دایکم رووی تیگردم، به شیوه یه کی نیمچه پارانه وه. وتی:

- کچی خوم دانیشه. شتی وا مه که. ئیستا باوكت دوو قسه ی ناخوشت پی
ئه لیت. واز بینه جاری وه ختی نیه. وتم:

- دایکه ئه وهنده نابیت، تو پیت وتین، باوكتان هه رچییه کی وت، گوی
مه دهنی، خه فته ی لی مه خون. ئه وا منیش، به قسه ی تو ئه که م. ئه پوم
داوای پاره ی لی ئه که م. هه رچییه کیشی وت گوی ناده می. یان ئه مماتی،
یان تووره ئه بیت. ئه و کاته من هیچ نالیم. یه مه وه سه ره وه. ئینجا دایکه
گیان توش به یارمه تی خو ت ئه وه نه خه فته مه خو.
نه وژين وتی:

- توخوا داده بنار به راستته؟

وتم:

- به لی. به راستمه. جاری توش لیړه به نه یه یته خواره وه. لیړه چاوه ری
به. ئنجا منیش به ترسیکی زورو دله راوکییه که وه به پلپلانه کاندای چومه
خواره وه. بینیم باوكم له ژووری دانیشتنه که به تهنه له سه ر تاکیک
کورسی به رامبه ر ته له فزیونه که دانیشتنه وه گوی له هه واله کان ئه گیرت.
منیش زور به ئه سپایی خوم به چی سخانه که دا کردو هه ناریکی گه وره م

دەرھینا له ناو سه به ته یه کی نایلوندا دایکم له سهر میزه خره که داینابوو. به خیرایی هه لموه راند له گه ل هه ندیک شتی تر دا خسته سهر سینیه که به ره و هوله که رویشتم. باوکم ته ماشای تلفزیونه که ی ئه کرد. به لام له وه ئه چوو خه یالی له جیه کی تر بیت، چونکه زور بی ئاگا بوو. زور به هیواشی ته پله کیکم راکیشایه به رده می باوکم ئنجا سینیه که م خسته سهر ته پله که که. وتم:

- باوکه فهرموو. بابه تی زستانه بخو. باوکم له پیش ئه وه ی سهیری خواردنه کان بکات، سهیریکی منی کرد. وتی:

- ئه وه چییه؟ چیت بو هیناوم؟

وتم:

- باوکه گیان، من ئه زانم تو زورت چه ز له هه ناره، ئیستا بوم هه لوهرانی ده فهرموو.. بیخو. ئه وه هه ناری شارهبانه. ئه وه ش شیلمی کولاهه پاکیزه خان کولانویه تی. زور به له زه ته. ئه وه ش گویزی سویرکراوه به لام ئه مه یان که م بخو له بهر پاله په ستوی خوینت.

وا دیار بوو باوکم ههستی کردبوو، که من داواکاریه کم هه یه. بویه به زه رده خه نه یه که وه وتی:

- دهسته کانت خوش بیت.

وتم:

- یاخوا عافیتت بیت. ئه و شیلمه ش دایکم کولانویه تی. خه مت نه بیت. هینی بازار نییه.

باوکم وتی:

- دهستی خوش بیت. دایکت زور پاکو ته میزه. به لام قسه ی خومان بیت شیلمه کولاهه که ی بازار تامی خوشتره، که به لایا ئه پرویت، ئه و بونو به رامه یه ی و ئه و هالاوه ی تیرت ئه کات.

وتم:

- به راست باوکه؟ ئەى خۆ تۆ ھەموو جارێک ئەلێت شتی بازار پاک نییە.
مەیکرن!

باوکم وتی:

- کچم خۆی وایە. بەلام بەخوا تامیان خۆشترە. بەدەم پیکەنینهو وە وتم:
- باوکه؟ وریابە. با دایکم گوئی لی نەبیّت، بەخوا دووایی توورپە ئەبیّت،
ھیچمان بو لێنانیّت.

باوکم پیکەنی. وتی:

- بەخوا ژنی وەکو دایکتان لە هیچ شوینیکا نییە. تەنھا یەک پاکیزە ھەیه.
وتم:

- باوکه دایکت زۆر خۆش ئەویّت؟

باوکم سەریکی بادا. وتی:

- ئەى لە بنار! توخوا ئەو پرسیارە؟ ئەرەو لەلا، ئەى چۆنم خۆش ناویّت؟!
تۆزیک بیدەنگ بووین. باوکم دەستی کردبوو بە خواردنی ھەنارەکە.
منیش ھەر بیرم ئەکردەوہ چۆن باسی نەوژین و کالەکانی دەست پییکەم.
ئینجا باوکم وتی:

- ئەوہ دایکت چی لیھات؟ بو نایە دانیشیّت لەگەلمان؟

وتم:

- لە سەرەوہیە لەگەل نازدارو خونچە.

سەیریکی باوکم کرد. وتم:

- باوکه؟ داواکاریەکم ھەیه!

باوکم بە بزەییەکەوہ سەیریکی کردم. وتی:

- ھەر باسی پارە نەکەى!

منیش ئیتر وەستام. باوکم چاوہرپی ئەکرد قسەبکەم. وتی:

- دەى فەرموو بنار خان، بزىنم داواكارىيەكەت چىيە؟
وتم:

- بۇ خۇم نىيە. بەلام، پارەم ئەوئىت.

باوكم وتى:

- ئى دە وابلئ.. پارەت بۇ چىيە؟ بۇ كى؟ بۇ مەكتەب؟ ئەى مانگى پىشوو
نەمدائىتى؟

وتم:

- نا.. باوكمە مەكتەبى چى؟ ئەوہ سالى جارىكە پارە كوئەكەينەوہ بۇ تەلەبە
فەقىرەكان.

وتم:

- داوايان لە نەوژىن كردووہ ئەبىت كالهى تازە بكرىت، چونكە كالهكانى
هەمووى تەقىوہ.

باوكم وتى:

- ئەمە كى داواى كردووہ؟ ئىنجا مەكتەب هەقى كاله و پىلاوى كورى
مىنان چىيە؟

وتم:

- باوكمە گىان مەكتەب هەقىان نىيە. بەلام نەوژىن لە تىپى تۆپ تۆپىندايە،
ئەبىت جلو پىلاوى باش بىت، بۇ ئەوہى بتوانىت باش يارى بكات. تۆ حەز
ئەكەيت ھاورىكانى نەوژىن گالته بە نەوژىن بكن؟ باوكم بە توورەيى
سەيرىكى كردم. وتى:

- نەوہللا. كەس حەددى نىيە گالته بە منالى من بكات.

مىنىش وتم:

- دە كەواتە، حاجى گىان بىنە. ھەر ئىستا سى دىنارم بەرى، چونكە بەيانى
ئەبىت بروات بىكرىت.

باوكم زور به سه ساميه كه وه سه يريكي كردم. وتي:
 - باشه ده برؤ چا كه ته كه م له ژوري ئه و ديوه، به عه لاگه كه وه هه لواسرا وه
 بومي بينه. زور به په له رويشتم چا كه ته كه م بو هينا. دامه دست باوكم.
 جاريكي تريش له ته نيشتييه وه دانيشتمه وه. باوكم توزيك چا كه ته كه ي
 هيناو برد. ئينجا دهستي كرد به گيرفاني بهر باخه له كه يدا جانتايه كي
 ره شي بچووكي ده رهينا، كردييه وه چهند دينا ريكي ده رهينا. وتي:
 - فهرموو. بگره، ئه وه سي دينا. ئه وه ش، سي روبي تر بو خوت. وتم:
 - نا... باوكه، من پارهم ناويت.

باوكم پي كه ني، وتي:
 - ئه زانم. به لام ئه و دوو روبعه هه قى ئيشى مو حامييه ته كه ي كه كردت بو
 نه وژين. ئه وي تريش به ياني برؤ شريتيك بكره وه بو ره فيقه كه ت.
 هه ردوو دهستي باوكم ماچ كرد. وتم:
 - باوكه گيان، خوا رزقت بات، بو ئيمه ت بهيلىت. به خوا من پارهم ناويت.
 پاره كه شم توند خستبو وه ناو دهستم. هه ر پيئه كه نين. باوكم وتي:
 - ده برؤ هه ليگره، باسي مه كه. با ئه وانيكه شم ليهار نه بيت. برؤ، دايكت
 بانگ كه بابيئه خواره وه، توزيك له م شتانه بخوات. خيرا رامكرده
 سه ره وه پاره كه م يابه دست دايكم بو كاله كاني نه وژين. به لام باسي
 پارهي محاماته كه ي خوم نه كرد.

دايكم ئيمه ي وا فير كردبوو، كه هه رگيز كيشه و گرفتى ناو خيزانه كه مان
 لاي كه س باس نه كه ين. هه موو جار ئه يوت، پيوست ناكات هيج كه سيك،
 به بارو دوخي ژياني ئيمه بزانيت. هيج كه سيك له هاوريكاني ئيمه نه يان
 ئه زاني ئيمه چ جوړه گرفتيمان هه يه له ناو خيزانه كه ماندا. دايكم هه موو
 جار، كه ئاموژگاري ئه كردين، پي ئه وتين:

- كچه كانم. ئه گه ر ئيوه باسي باوكتان، يان باسي يه كترى بكه ن له ده ره وه
 يان لاي هاورييه كي زور خوشه ويست و نزيكتان ئه وه بزنان، كه ئه و

هاورپييه تان هاورپييه كى تىرى وه كو ئيوه نىزىكى هه يه كه بوى باس بكات. ئىنجا هەر بهو شيوه يه باسه كانمان ئه رونه دهره وه ئه و كاته خه لكان به چاوى ريزه وه سه يرمان ناكهن. خو هه رچى رووبدات ئه وه تايبه ته به مالى خو مان خيزانى خو مان. هه ر خو شمان به رپرسيارين له چاكردى. ئه و كاته ئه بينه بنيشته خوشه ي ژير داني خه لك. خه لك گالته مان پى ئه كه ن، نه ك يارمه تيمان بده ن! ئيمه سه رانسهر به گوئى دايكمان ئه كرد. هه موو هاورپيكانى من و نازدار، ته نانه ت نيازى براشم واين ئه زانى ئيمه خو شترين ژيانمان هه يه.

بيگومان سه باره ت بهو هه موو گىروگرفتانه ي كه هه ميشه له مالى ئيمه نه ئه برا، دهنگو شيوه ي كامهران له ميشكمد، له چاومدا، هه رده م خو ي ئه نواند. هه ستم ئه كرد روژ به روژ من زياترم خو ش ئه ويست. زياتره هه ستم بوى ئه جوولا. ئه ويش هه موو كات كه منى ببينييايه زور به په رو شه وه ئه هاته به رده م له ژير ليوه وه سلاويكى لى ئه كردم كه ته نها من ئه متوانى گويم لى بيت. به لام له ترسى ده وروبهر، ترسى باوك، ترسى دايكو برا ته نانه ت نازدارى خوشكيشم نه مه ئه توانى هيچ دهرفه تىكى بده مى، كه بتوانيت قسه م له گه لدا بكات. زور جار ئه و ئه ويست ليم نزيك بيته وه. به لام من نه م ئه ويرا هه نكاويك لى نزيك بيمه وه.

خوشه ويستىيه كه مان تا ئه هات گه وره تر ئه بوو. به لام ترسيشمان له گه ليدا زياتر ئه بوو. زور راسته، كه ئه لىن تيشكى خوشه ويستى هه رگيز ناشارد ريتته وه. خوشه ويستى له چاودايه. زمان هه موو شتيك ئه لىت، به لام چاو ناتوانيت درو بكات. ئه وه ي ئاقل و زانا بيت، له زمانى چاو تى ئه گات. چاوه كانى كامه رانىش باسى هه موو خوشه ويستى دلى بو ئه كردم؛ تىي ئه گه ياندم، كه چه ند منى ئه وييت. منيش زور باش ئه متوانى وه لامى ئه و خوشه ويستىيه بده مه وه. بگره به زياتريش. زورى نه برد، بى ئاگا بووم

که خۆم بینیه وه له ده‌ریای خۆشه‌ویستی کامه‌راندا مه‌له‌م ئە‌کرد له گێژهنیدا گێژم ئە‌خوارد. هه‌موو هه‌ست، هۆش، خه‌یالم لای کامه‌ران بوو. هه‌موو سات بیرم ئە‌کرده‌وه ئاخۆ چی بکات؟ ئاخۆ چی بخوات؟ که‌ی ئە‌خه‌ویت؟ که‌ی له‌ خه‌و هه‌لئه‌ستیت؟ چی ئە‌کات؟ چی ناکات؟ جۆره‌ها پرسیا‌ری له‌و شیوانه‌. خۆزگه‌م ئە‌خواست، که هه‌موو شتی‌کم له‌ باره‌ی ژیا‌نییه‌وه بزانیایه‌. به‌لام بی‌گومان زۆر به‌ستراوه‌ بووم. جگه‌ له‌و هه‌موو پرسیا‌رانه‌، یه‌ک پرسیا‌ری‌تریشم ئە‌کرد

- ئاخۆ رۆژیک بی‌ت من و کامه‌ران بتوانین به‌ یه‌که‌وه دابنیشین، سه‌ربه‌ست بین، ئاخۆ بتوانم باسی خۆشه‌ویستی خۆمی بۆ بکه‌م؟

هه‌ستم ئە‌کرد خۆشه‌ویستی بۆ من کاریکی قورسو گرانه‌. هه‌ره‌یچ نه‌بی‌ت له‌مالی ئیمه‌دا که‌س بر‌وای به‌و هه‌سته‌ پیرۆزه‌ نه‌بوو! ئاخ‌ر بۆچی هه‌ستیکی وا پیرۆز که‌ خواوه‌ندی گه‌وره‌ به‌ ئیمه‌ی به‌خشیبی‌ت له‌ یه‌که‌م ساتی بونمانه‌وه، ئە‌ویش بۆ به‌رده‌وام بوونی ژیا‌نه‌ که‌واته‌ بۆ ئە‌بی‌ت ئە‌مه‌نده‌ هه‌ولی نوکولی کردنی بده‌ین کاتی‌ک که‌سی‌کمان خۆشه‌وی‌ت؟! خۆ ژیا‌ن بی‌ خۆشه‌ویستی مانای نییه‌. خۆشه‌ویستی گه‌وره‌ترین... پیرۆزترین لوتکه‌ی هه‌ستی مرۆقه‌. ئە‌ی بۆ ئە‌بی‌ت باسکردنی شووره‌یی بی‌ت؟ به‌ رای من ئە‌و که‌سه‌ی یه‌کیکی به‌ دل خۆش نه‌ویستی‌ت، بی‌گومان مرۆف نییه‌! مرۆف کاتی‌ک هه‌ستی به‌ خۆشه‌ویستی کرد رووح و دل و گیا‌ن و جه‌سته‌ی ئارام ئە‌بی‌ت. ژیا‌نی لا خۆشتر ئە‌بی‌ت. هه‌موو که‌سیکی خۆش ئە‌ویت. که‌واته‌ بۆ بشارد‌ریته‌وه؟

ئێواره‌یه‌کیان من و نازدار له‌ ژووره‌که‌ی خۆمان دانیشتبووین. نازدار خه‌ریکی قژ چاککردن بوو، منیش خه‌ریکی جیاکردنه‌وه‌ی ده‌رسه‌کانم بووم. هه‌ردوو‌کمان ئە‌و ئێواره‌یه‌ زۆر بی‌ده‌نگ بووین. ئاگادار بووم نازدار هه‌ر سه‌یری ئە‌کردم، وا دیا‌ر بوو ئە‌یویست شتی‌کم پی‌ بلی‌ت. به‌ هیواشی لێی پرسیم. وتی:

- بنار، هیشتا تۆ کامهران ئەبینیت؟
من نەمويست بە راستی وەلام بەدەمەوہ. بەلام نەمزانی چۆن وتم:
- بەلێ هەندیک جار ئەیبینم. بۆ پرسیار ئەکەیت؟
نازدار وتی:
- ئمم.. ئەی من چیم پیوتیت، بیرت چوو؟
وتم:
- نازدار چیت پی وتم؟ تۆ هیچت بە من نەوت! باسیشت نەکرد، من نازانم
کامهرانت بۆ چی بوو؟
نازدار وتی:
- ئەی گوايه تۆو کامهران ئیتر قسەتان نەکردووہ؟ خۆی هیچی بۆ باس
نەکردی؟
وتم:
- نەخیر. من و کامهران هیشتا قسەمان نەکردوہ. من چاوەرپی تۆ بووم
شتیکم بۆ باس بکەیت.
ئینجا نازدار تۆزیک وەستاو سەیریکی کردم. وتی:
- سەیرە! ئەی کەواتە ئیوہ هیچ پەیوەندیتان نییە؟
وتم:
- نازە؟ تۆ خوشکمی پیویستە تۆ لە هەموو کەس زیاتر بروام پی بکەیت.
من و کامهران تەنھا بە چاوو رووح قسە ئەکەین.
نازدار قاقایەکی لیداو وتی:
- بەلێ..؟ بە چی قسە ئەکەن؟ بەچاو بەچی؟ خۆشەویستی کوا هەیه؟
رۆلە تۆ باسی چی ئەکەیت؟ من ئەمەوئیت نەهیلێ کەس هەلتخەلەتینی. بە
کوردییەکە، کەرت کات! ئەو قسانە هەر لە فلیما هەیه.
وتم:

- باشه من دەمیکه ئەزانم تۆ بپروات بە وشتانه نییه. دە پیم بلی چیت بە کامهران وت؟

نازدار وتی:

- زۆرمان قسه نه کرد. هەر ئەوهندهم پى وت:

- دوور كهوه ره وه له بنار. بنار مناله و بى ئەقله!

منیش بە سه رسورمانیکه وه وتم:

- ئى... ئەى وه لامى کامهران چى بوو؟

نازدار وتی:

- وا دیار بوو کامهران زۆر بپروای بە خوی هه بوو.

پى وتم:

- من ههز ناکه م وا باسى بنار بکهیت. من بنارم خوش ئەویت. دووریش ناکه ومه وه.

هەر، که نازدار ئەوهى پى وتم، له خوشیدا خهريک بوو دلم له سنگم ئەهاته دهره وه. وتم:

- نازدار ئەوه تۆ به راسته؟ کامهران وتى بنارم خوشه ویت؟

نازدار وتی:

- ئەوه چیه؟ بۆ وا دلت خوش بوو؟ ههى بى ئەقل. هه موو کورپک ئەو قسانه ئەکه ن. خو شتیکی زۆر زهحمهت و قورس نییه بۆ ئەوان. درۆ زۆر ئاسانه، بپروا بکه کامهران نهک به تۆ، له وانیه به سه د کچی تریشى وتبیت. خو ئەوان هیچیان لى نایهت، کهس محاسه بهیان ناکات، بۆ کورپ زۆر ئاساییه ئەگەر چى بکات، دواى کچ بکه ویت، هه زله ده کچ بکات، قسه بکات، هەر چیه ک بکات، هه مووی ئاساییه. کۆمه لگا ره خنهى لیناگریت. به لام، ده وه ره تۆ بپرو به کورپک بلی خوشم ئەویت، بزانه هەر ئەو کورپه به یانی لای هه موو هاوړپیکانی باست ناکات؟ کچم گوی بگره، هه موویان وان.

قسەكەيم پى بىرى. وتم:

- نازدار؟ بىروا بىكە كامەران جىاوازه.

نازدار وتى:

- باشە من تىناگەم، تۆ هېشتا قسەت لەگەل نەكردوہ چۆن ئەزانىت؟ چۆن

بىرواى پى ئەكەيت؟

وتم:

- نازانم. من تەنھا بە دل ئەيىبنم، دلّم پىم ئەلئىت كامەران درۆ ناكات.

نازدار وتى:

- بنار ئەقلىت لەدەست مەيە. جارى بىر لە خۆشەويستى مەكەرەوہ. هېشتا

زووہ. كاتى زۆر ماوہ. تۆ هېشتا منالئىت زۆرت ماوہ تىبگەيت.

وتم:

- نازدار، تۆ بە راستە ئەو قسانە ئەكەيت؟ تۆ لەو بىروايەداى خۆشەويستى

كات، شوين، تەمەنى بۆ دائەنرئىت؟ يان خۆتى بۆ حازر ئەكەيت؟ من لەو

بىروايەدام تۆ لە هېچ تەمەنىكا خۆشەويستى ناكەيت. چونكە؛ تۆ بىرواى

بە خۆشەويستى نيە. دل كە هەستى بە خۆشەويستى كرد. هېچ شتىك

نايوەستىنى. نازدار بەردەوام بەقسەكانم پىئەكەنى.

ئەو شەوہ، تا درەنگ من و نازدار ھەر ئەو باسانەمان ئەكرد. بەلام كەسمان

نەگەيشتىنە ئەنجام. نازدار بە هېچ شىوہيەك بىرواى بە خۆشەويستى

نەبوو. نەك ھەر ئەوہش، گالئەشى پى ئەھات. ھەموو جار پىسىارم لى

ئەكرد، كە ھەست بە خۆشەويستى ناكەيت بەرامبەر بەكەس؟ لە وەلامدا

ئەيوت:

- ھەرگىز بىروام بە خۆشەويستى نيىە.

من چاوہرپىم ئەكرد رۆژىك لە رۆژان نازدار ئەو ھەستەى لا دروست

بىئىت. بەلام تا ئەو كاتەش ھەر رووى نەدابوو.

پۆلى پىنجه مى ئامادەيىم تەواو كرد. بە نمرەيەكى زۆر باش. ھەر چەندە زۆر سەرقالى كۆشش كردن بووم. بەلام خەرىكى خۆشەويستىي كامەرانىش بووم، كە زۆرىنەي كاتى لى بردبووم. تەنھا شتىك ھەبوو، كە ھەموو كات دلخوشى ئەكردم، ھەر چەندە كىشەي ناو خىزانەكەمان وەك خۆي بوو، ئەويش ئەو ھەبوو، كە لە ناخەو ھەبوو، لە دواروژى خۆش و رووناك ئەكردەو. دوودل نەبووم لە ھىچ شتىك. پۆلى شەشم دەستى پىكرد. من و كامەران ھەر وەكو جاران لە ھەمان شوينى پاسەكان يەكترمان ئەينى، بى ئەو ھىچ قسەيەك لەگەل يەكتر بەكەين. خۆشىي ئىمە تەنھا ئەو تۆزە بينىنە بوو لەو كاتانەي كە چاوەرپىي پاسەكەمان ئەكرد كە بگات ئىمەش خىرا سەركەوين. جىگايەك بۆ خۆمان بگرين. من و كامەران زۆرىنەي كات ھەولمان ئەدا لاي يەكترەو ھەدا بنيشين. ھەر چەندە ھىچمان نەمان ئەو ھىچ قسە لەگەل يەكتردا بەكەين، چونكە ئەوانەي لە ناو پاسەكەدا ئەبوون زۆربەيان ھاورپىي من و ئەو بوون. جگە لەو ھەش، زۆر جار خەلكى گەرەكى خۆمانى تىادا ئەبوو كە ئەو ھەش بۆ من باش نەبوو. تاكو ئەو رۆژەي كە كۆتايى تاقىكردنەو ھى نيو ھى سال بوو. ئەورۆژە سالىكى تەواو تىپەرىبوو بە سەر يەكتر ناسينمان. تا ئەو كاتەش ھىچ گۆرانكارىيەكى ئەوتۆ نەبوو لە نيوان ئىمەدا. ئەو ھى بمان توانىيە تەنھا تلفونكردن بوو ئەويش جاروبار بۆ ھەوالپرسينى يەكتر. كامەران چەند جاريك داواي لى ئەكردم كە گەلیدا بچمە دەرەو. بەلام من ھەر جارەي بە بيانووي شتىكەو ھە داواي لىبوردنم لى ئەكرد. بەلام لە راستىدا زۆرم ھەز ئەكرد. من و كامەران قسەمان كەردبوو بە يەك، كە نايىت، ھىچ كەس يەك بەم پەيوەندىيە ئىمە بزانيىت. ئەو ئەيزانى كە من چەند بە تەنگ دلى دايكو باوكمەو ھەم. بۆيە پەيمانمان بە يەكتر دابوو بە ھەموو

توانایه کمان ئەگەر کەسیک هەستی پێ بکردینایه ئیمه ئەبوایه نکولی لێ بکهین. تاقیکردنەوهی نیوهی سال دەستی پێ کرد. من و شیلان و تریفهی هاوڕێم هەموو روژیک هەر وهکو جارێ چاوه‌ڕێی یه‌کترمان ئەکرد. به‌یه‌که‌وه ئەگه‌راینه‌وه. به‌ره‌و شوینی پاسه‌کان ئەرویشتین. به‌رده‌وام هاوڕێی نزیک یه‌کتر بووین. زۆرمان یه‌کتر خوش ئەویست، ئاگاداری هەموو شتیکی یه‌کتر بووین. به‌لام من نهم ئەویست که‌سیان به‌په‌یوه‌ندیی من بزانی له‌گه‌ڵ کامه‌ران. من کامه‌رانم هەموو روژیک ئەبینی. له‌هه‌مان شوین. له‌ژیر هه‌مان چه‌تری راوه‌ستانی پاسه‌کان. دیار بوو ئەو زۆر به‌په‌روشه‌وه له‌و شوینه‌دا چاوه‌ڕێی منی ئەکرد. هه‌رگیز من نه‌مه‌زانی هه‌ستی هه‌یه‌پێی ئەلین خوشه‌ویستی، تا ئەو کاته‌ی کامه‌رانم بینی له‌جیگه‌ی راوه‌ستانی پاسه‌کان. کامه‌ران هەموو جارێک که‌ئەیبینیم به‌جۆریک سه‌یری ئەکردم دل‌می دائه‌چله‌کاند. ئینجا نیگایه‌کی پر ئەفسونی پشان ئەدام. سۆزو هه‌ستمی ئەله‌رزاند ئەوکاته ئارامی ون ئەبوو له‌گیانم. ئەو روژانه تیئه‌په‌رین له‌هه‌مان شوین، له‌هه‌مان کات، ئەمبینه‌وه دووباره، له‌هه‌مان شوین گویم له‌ده‌نگی ئەبوو، پێی ئەوتم چۆنی. ئەو کاتانه ئەمزانی خوشه‌ویستی ده‌ردو ژانی زۆری پیوه‌یه، ئەمزانی کامه‌ران له‌گه‌ڵما هاوسوزو هه‌سته‌م بوو. بێ ئەوه‌ی به‌خۆم بزانی به‌جاری هەموو دل‌می بردبوو.

له‌کو‌تایی روژی تاقیکردنەوهی ئەو نیوهی ساله‌ که له‌گه‌رانه‌وه‌دا بووین بۆ ماله‌وه له‌گه‌ڵ هاوڕێکانم زۆر دل‌مان خوش بوو. قاقای پیکه‌نینمان دنیا‌ی هه‌لگرتبوو. کامه‌رانم بینی راوه‌ستا بوو. کاتیکی که‌پاسه‌که‌گه‌یشت. ئیمه سه‌رکه‌وتین. دوا‌یی پاسه‌که‌ که‌ده‌ستی به‌رویشتن کرد من کامه‌رانم نه‌بینی. خیرا له‌په‌نجه‌ره‌ی پاسه‌که‌وه به‌زه‌رده‌خه‌نه‌وه ئاو‌رێکم لێ دایه‌وه. ئەویش به‌زه‌رده‌ده‌خه‌نه‌وه ته‌ماشای کردم. شیلان له‌ته‌نیشتمه‌وه

دانیشتبوو. ههستی پئی کردین. پئی وتم:

- ئەوه چی بوو؟ خو بالا بهرز سهرنهکهوت؟
وتم:

کئی؟ بالا بهرز کئییه؟ شیلان ئاورپکی خیرای لیدامهوه. دیاربوو چاورپی
ئهو وهلامه ی نهدهکرد. ئنجا وتی:

- چیه؟ تا که ی ئەتهوئیت بیشاریتهوه؟ من دهمیکه ئەزانم ئەو کورپه شیتت
بووه. بهلام نازانم ئەگەر توش وابیت! یان نا؟
وتم:

- شیلان واز له م قسانه بیئه. من نازانم تو باسی کئی ئەکهیت!
شیلان بهسهرسورمانیکهوه سهیریکی کردم. وتی:

- بو نازانی؟ ئەو کورپه ی له ژیر چهترهکهدایه. ئیستا زانیت کئی ئەلیم؟
وتم:

ئینجا له ژیر ئەو چهترهدا ههموو روژیک سههه کهسی لییه.
شیلان وتی:

- بهلئ زوری لییه، بهلام تهنه ئەوه وا به عهشقهوه سهیرت ئەکات.
من ههه ئەموت نازانم باسی کئی ئەکهیت، شیلان ئیتر وازی هیئا. وتی:
- باشه با وا بیت بنار خان، تو ئەتهوئیت سههه له من تیک بدهیت، وا نییه؟
وتم:

- نا... بهلام هیچ شتیک نییه تاکو پیت بلیم.

شیلان به دهم پیکه نینهوه وتی:

- وایه.. وایه.

ئیتتر خوئی و تریفه دابهزین. خواحافیزیان کرد.

ئهو روژه زور سارد بوو. رهشهبايهکی توند ههلیکردبوو. جار جاریش
بارانیکی زور به خوړ دایئهکرد. من هیچ کات هههه لهوه نهبوو چهتر

هه لېگرم. ئەمزانى تائەگەمە مالەوہ ئەبم بە چۆلەكەى لە ئاو كەوتو. پاسەكە
وہستا. وا بزائم من چوارەم كەس بووم دابەزيم. زۆر بە خیرایى هەنگاوم
ئەنا. خوا خوام بوو زوو بگەمە مالەوہ، چونكە لەو كاتەدا بارانەكە زۆر بە
خوڤ ئەبارى. بەلام گويم لە ناوى خۆم بوو. يەككە بانگى لىكردم:
- بنار خان؟ بنار؟

كە ئاورمدايەوہ. سەيرم كرد كامەرانە. چەتريكى گەورەى پيئە. بە خیرایى
بەرەو لای من ديت. منيش دوودل بووم كە بوەستم؟ يان برۆم؟! چونكە
زۆر نزيك بوومەوہ لای مالى خۆمان. هەر وەها زۆريش ئەترسام يەككە
لە دراوسيان بمانبينيت. بەلام ئەو هەر بانگى ئەكردم بەرەو لای من
ئەهات. منيش لە شوينى خۆمدا راوہستام. بەلام هيچم نەوت. كامەران
هاتە پيشەوہ. وتى:

- چۆنى، باشى بنار خان؟ ئەوہ ويستم شتيكت پى بلیم. لەبەر ئەوہى
ئيمرۆ كۆتايى تاقىكردنەوہ كانمان بوو، حەزم كرد بزائم ئەگەر ئەتوانيت
لە كاتى پشووى ئەم نيوہى سالە لە شوينيك بتبينم؟ شوينيك كە خۆت
هەلبژيريت. حەزيش ئەكەم يەككە لە ھاوريكانى خۆت لەگەل بيت.
منيش لە ترسى ئەوہى كەس نەمان بينيت، هيچم نەوت. تەنھا ئەوہندە
نەبيت كە ئەمويست برۆم. كامەران هەستى كرد كە من زۆر نا ئارامم.
نامەويت لەويدا بم لەگەل ئەو. بۆيە زۆر بە خیرایى كۆتايى بە وشەكانى
هیناو وتى:

- دە باشە گیانەكەم. ئيمرۆ يان بەيانى ئەگەر توانيت قسەيەكم لەگەل بكە.
بيريكيش بكەرەوہ لەوہى كە پيم وتيت باشە؟
وتم:

- باشە... برۆ خوات لەگەل.

كامەران وتى:

- بنار؟ ئەو چەترە بەرە لەگەڵ خۆت با تەرنەبیت.
وتم:

- نا.. سوپاس.. نامەوئیت تازە تەر بووم. پیکەنیم.
کامەران وتی:

- من بۆ تۆم هیناوه خیرا بیگره، با برۆم.
منیش ئەم ویست بروات، تاكو كەس نەیبینیوین. بە خیرایی لیم وەرگرت
بەلام لە ترساندا خەریک بووم زیڕەم ئەکرد. من هیشتا هەنگاوم نە نابوو.
کامەران دەستی لە سەیارەیهکی کرێ راگرت. رویشت. منیش ئیتر بەرەو
مالهوه رویشتم. بەلام بینیم کچه جوانه کورته بالاكهی دراوسیمان که
ناوی پەیمان بوو، لە مالی ئیمه دیتە دەرەوه. که چاوی به من کهوت،
زۆر ترسا. وتم:

- پەیمان؟ ئەوه چی ئەکهیت لە مالی ئیمه؟
وتی:

- هاتم بۆ لای تۆ!
منیش وتم:

- بۆ... لای... من؟ بۆ..؟ هیچ ئیشت بە من هەبوو؟
وتی:

- نا... هەر ویستم سەرت لی بدەم.
بەلام که سەیرم کرد، هەستم ئەکرد ئەیهوئیت بروات. وتم:
- دە فەرموو با بچینه ژوورەوه. بەم بارانه بۆ کوئی ئەپوئیت؟
وتی:

- نا. قەیناکا. ئەبیت برۆم.
لە راستیدا من زۆر سەرسام بووم لەو رەفتارهی پەیمان. هیچ کاتیک
سلاوی لە من نەکردبوو. منیش هیچ خوشم نەئەویست. کهواته بۆچی

ئەبىت سەر لە من بدات؟ ئەو پرسىيارىكى بى وەلام بوو لەو كاتەدا. بەلام كاتىك چومە ژورەو، سەيرم كرد تەنھا نيازى برام لە مال بوو. ھەر خۆى بە تەنھا بوو. ئەو ھەندىك وەلام بوو بۆ پرسىيارەكەى من، كە پەيمان ھاتبوو بۆ لای نياز، نەك بۆ لای من، چونكە ئەو ئەيزانى من ھىشتا لە قوتابخانە نەگەر اوومەتەو. بەلام من ھىچم نەوت لەگەل نيازھىچ پرسىيارىكىشم لى نەكرد. چونكە باش ئەمزانى كە درۆم لەگەل ئەكات راستىم پى ناليت. بە ھەر حال بينى پەيمان زۆر تووشى دوودلى كردم. لە بەر خۆمەو ئەموت:

- بۆ ئەبىت لەو كاتەدا كە من بۆ يەكەم جار لەگەل كامەراندە بەرپىگادا برۆم تەنھا بۆ دوو ھەنگاو ئەبىت پەيمان بينم؟! كى ناليت ئەوئىش منى نەبينەو؟ خۆ زۆر لىمانەو نەزىك بوو! ئەى ئەگەر ئەو ئىمەى بينىبىت؟ تۆ بلىى بە نياز نەلېت؟

من ئەم پرسىيارانەم لە خۆم ئەكرد. ھىشتا بە جەكانى قوتابخانەو بووم. لە پرىكدا گويم لە دەنگى داىكم بوو. بانگى لى كردم. منىش خىرا چووم بە دەنگ داىكمەو. وتم:

- داىكە ئەو تۆ لە مال بوويت، كە من ھاتمەو؟
داىكم وتى:

- نا وەلا رۆلە. منىش ھەر ئىستا دواى تۆ گەشىتمەو.
وتم:

- ئەى تۆ منت نەبينى، كە دابەزىم لە پاسەكە؟
داىكم وتى:

- نا... پاسى چى؟ ئىنجا بۆ ماشالە باران ئەھىلېت ھىچ بينىت؟ من لە مالى مەلېخە خانى دراوسىمان بووم. تۆزىك ناساغە. عەمەلىياتى رىخۆلەكوئىرەى بۆ كراو. وتم:

- تا کهس له مهکتەب نه هاتۆته وه بابچم به په له سه ریک له و ژنه به م.
که دایکم وای وت، تۆزیک هاتمه وه سه رخۆم. زۆر ترسابووم له وهی
دایکم بینیبیتمی. ئیتر من چووم جله کانی قوتابخانه م بگۆرم. رویشتمه
سه ره وه. له خه یالی قسه کانی کامه راندا بووم. دایکم بانگی لی کردم وه.
وتی:

- بنار؟ ده کچم وه ره خواره وه با نانی نیوه پۆ حازرکه یین. ئەوه ئەلیت
برسیت نییه؟

خیرا به ئاگا هاتمه وه. رویشتمه خواره وه.

- دایکم وتی:

- بنار؟ ئەو چه تره گه وره یه هینی کییه؟ ئیمه چه تری وا گه وره مان نیه.
منیش وتم:

- چه تری منه، هاوپییه کم له پاسه که له بیرى چوو. من هینامه وه. دایکم
وتی:

- ئەو چه تره گه وره یه، خو ئەوه به شی سی کهس ئەکات.

من ئیتر هیچم نه وت. رویشتم خو م به ئاماده کردنی خواردنی نیوه پۆ وه
خه ریک کرد. ته نها من و دایکم و نیاز بووین. من خو م ئاماده کردبوو، ئەگه ر
نیاز شتیکی زانیبیت، پرسیارم لی بکات بلیم چی؟ دایکم یا پراخیکی تیکه لی
دروست کردبوو. ئەوه نه جوان، بۆن خو ش بوو. پر بوو له باینجان،
کوله که، سلقی زۆرو پیازو په تاته. ئینجا پر له په راسوو، پاقله ی ده نک
گه وره. به لام من هه ر نه مزانی تامی چی ئەدات. ئەوه نده ئەترسام. دایکم
وتی:

- بنار؟ تاقیکردنه وه کهت چۆن بوو؟

وتم:

- زۆر باش بووم، سوپاس بو خوا پرسیاره کان ئاسان بوو.

له پریکا، نیاز هه لیدایه و وتی:

- مانای وایه ئیمسال یه کهم ئه بیت. وا نییه؟

وتم:

- ئیمسال یه کهم و دووه می نییه. به نمره ی به رزو نزمه.

ئینجا نیاز وتی:

- من مه به ستم نمره ی به رزه. به ته مای شوینی باشیت؟

وتم:

- خوا بکات. زورم هه ز لیه بيم به پاریزهر.

نیاز قاقایه کی لیداو وتی:

- چی؟ بو پاریزهر؟ ده دانیشه بابه.. پاریزهر..

منیش رووم تیکرد. وتم:

- بو نا؟ من چیم که متره له وانه ی بوون به پاریزهر. منیش وه کو ئه وانم.

ئه گهر باشتريش نه بم.

نیاز ئه مجارهش پیکه نی. وتی:

- ئیمرو بنار قسه ی خوشمان بو ئه کات.

وتی:

- کچم به رز مه فره با نزم نه نیشیته وه.

وتم:

- ئه گهر به هویت بيم به پاریزهر، مانای وایه به رز ئه فرم؟

وتی:

- به لی برۆ بو خۆت ببه به ماموستا.

دایکیشم روی کرده نیاز به توره ییه وه وتی:

- ئه وه تو بو وا ئه لیت؟ له باتی ئه وه ی پالی پیوه بنیت یان پشتگیری لی

بکهیت؟ ئینجا چیه ماموستا خراپی چیه؟ باشتريش ئیشه. ئه وه ی که تو

زۆر به گرنگی ئەزانیت مامۆستا وانەى خویندنى ژيانى فير ئەكات. بۆچى
له توانای خوشكه كهت كه مئه كه يته وه؟ تو چۆن برايه كيت؟ نياز ههستايه
سه ر پى. وتى:

- ده باشه. ياخوا ببیت به دکتۆره. بۆچى به قسهى من ئەبیت؟ به خوا
ئيوهش سهيرن...!

من هيچ وه لامىكم نه دايه وه. به لام بريارمدا كه ئەبیت من هه موو هه ول و
كو ششيكم بو ئەوه بيت كه بيم به پاريزهر. ئيواره نازدار گه رايه وه له
زانكو من هيشتا دوودلى ئەوه بووم، كه ئەگه ر يه كيك منى ديبيت له گه ل
كامه ران. به لام كهس تا ئەو كاته هيچى نه وتبوو. دوو هه فتهى پشوومان
ته واو كرد. من ته نها جاريك توانيم قسه له گه ل كامه ران بكه م. ئەويش
كاتيك كه خونچهى خوشكم چاوه ديبرى بو ئەكردم ته نها خونچه ئەيزانى
كه من قسه له گه ل كامه ران ئەكه م.

یەكەم رۆژی دەستیپكردنەوہی قوتابخانەمان بوو. دوای پشووئ نیوہی سال، كاتیك ئەگەر پامەوہ لە قوتابخانە، كامەران بە ھەمان شیوہ چاوەرپوانی ئەكردم. لە شوئینك نزیك مائی خوومان. كە لە پاسەكە دابەزیم. خیرا بەرەو رووم ھات بە زەر دەخەنە ئەفسوناویەكە یەوہ. زۆر بە نەرمی ھەنگاوی ئەنا. پانتۆلیکی خوڵەمیشی، كراسیکی رەش، چاكەتیکی خوڵەمیشی لە بەردا بوو، لە بەر چاوی من كامەران تەنھا كور بوو. لە دلی مندا قۆزترین كور بوو لە ھەموو جیھاندا. جگە لەو ھەموو شەنگو شوخیتییە، كە ھەی بوو. كامەران رەوشتی پیاوانە بوو، ئەو ھەش زیاتر سەرنجی منی رانەكیشا. تاكو ئەو كاتە من شارەزای بووم. كامەران تاقانە بوو لە دلی مندا. ھەركاتیك من بەرەو رووی ئەچووم، ھەست و ھۆشم بەجۆریك ئەگۆرا، وامئەزانی تەنھا خووم ئەوین لە ناو باخو گول و گولزارێكداین، كە تەنھا یەكتر ئەبینن. چوار دەورمان پەرە لە ھەمە جۆر بولبولو بالندەئ رەنگاو رەنگ. ئەو كاتانە ژیانم بە جۆریكی تر ئەبینی، ھەموو شتیكم بە جوانترین شیوہ ئەبینی. رەنگەكان توختر ئەبوون، دەنگەكان خوشتەر ئەبوون. دلم ھەر وەكو بالندەئەكی سەركوت خەریك بوو ئەفری. ئەو كاتانە ژیان پەر مانا بوو، ئەو كاتانە ھەزم ئەكرد چركە نەرپوات. كات بوەستیت، چاو نەتروكیت، ھەناسەم بگرم نەوہكا دلم بفریت. كاتیك ئەھاتمەوہ ھۆش خووم، كە ئەو بانگی ئەكردم. بانگی كردم. وتی:

- بنار.. زۆرم بێر كردیت. ھەزم كرد بە تەنھا بت بینم. توژیك قسە بكەین. وتم:

- منیش بێرم كردیت، بەلام بە خوا من زۆر ئەترسم یەكێك بمانبیینت. ئەوسا تووشی گێرو گرتی زۆربیین.

كامەران وتی:

- من هەر ویستم هه‌والت بزانی، بزانی نمره‌کانت چۆن بوو؟ خو ئیمه ناتوانین زوو زوو ته‌له‌فۆن بو یه‌کتر بکه‌ین. من قسه‌م زۆره ئه‌مه‌ویت پی‌ت بلیم. بنار تو ئه‌زانیت من چه‌ندم تو خوش ئه‌ویت؟ له‌و کاته‌دا شه‌رمیکی زۆر گرتمی و سه‌رم داخست. له‌به‌ر شه‌رمی خو‌م ویستم باسه‌که‌ بگۆرم.

وتم:

- زۆر باش نه‌بووم. من ئه‌مه‌ویت نمره‌ی چاکم هه‌بی‌ت. که وام پی‌وت، کامه‌ران سه‌یریکی کردم. وه‌کو بلیت ئه‌زانم ئه‌ته‌ویت باسه‌که‌ بگۆریت. زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌ک گرتی.

وتی:

- خه‌مت نه‌بی‌ت. هه‌یشتا کاتمان زۆرماوه به‌لام بو باش نه‌بوویت می‌شکت به‌چییه‌وه مه‌شغووله؟

سه‌یریکم کرد. به‌لام نه‌متوانی بلیم گیانه‌که‌م می‌شکو دلم هه‌مووی به‌تۆوه مه‌شغووله. بو من ئه‌زانم خه‌وو خواردن چییه؟ بو من ئه‌زانم نووستن چییه؟ هه‌موو ژیانم بووه به‌کامه‌ران. ئه‌مویست پی‌ی بلیم تو بو‌ی به‌و خوینه‌ی له‌ناو دلما دیتو ده‌چی‌ت. به‌لام ته‌نها سه‌یرکردنی ئه‌و چاوانه‌ی زمانی سرکردبووم. هه‌یچم بو نه‌ئوترا. ئه‌ویش هه‌ر سه‌یری ئه‌کردم. به‌زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌که‌وه وتی:

- بنار، ئیستا شتی‌کم پی‌ وتیت. وه‌لامت نه‌بوو! بو.. ناته‌ویت پی‌م بلیت؟ وتم:

- نا.. ئیستا نا. کاتی خو‌ی پی‌ت ئه‌لیم.

ئه‌ویش وا دیار بوو باش له‌من تیگه‌یشت. ئینجا سه‌یریکی ترم کرد زۆر به‌نازه‌وه. وتم:

- کامه‌ران با له‌وه زیاتر لی‌رده‌نا وه‌ستین نه‌وه‌کا یه‌کیک بمانبیت.

وتی:

- ده باشه گیانه کهم. ئاگاداری خۆتبه و دلنیام بکه له هه والی خۆت. باشه؟

وتم:

- باشه جاری خوا حافیز.

ئیتتر من کامه رانم جی هیشت. تۆزیک رویشتم. له نزیک مالی خۆمان

دایکم بینی له بهر ده رگای مالله وه وه ستابوو. من هه رگیز نه مبینی بوو

دایکم له بهر ده رگا رابوه ستیت. بۆیه دلم زۆر ترسا ئه و کاته ی زانیم

دایکم شتیکی زانیوه خیرا چوومه ژووره وه. وتم:

- دایه گیان چۆنی.. باشی؟ ئه وه خیره وا لی ره وه ستاوی؟

دایکیشم تۆزیک روخساری ناته واو بوو. وتی:

- بو نابیت؟ چاوه پئی تۆم ئه کرد.

منیش هیچم نه وت. خیرا خۆم له بهر چاوی ون کرد. رویشتمه چیشته خانه که.

سه یرم کرد دوو مه نجه ل چیشته له سه ر ته باخه که یه. سه ری مه نجه لیکم

هه لدا یه وه. برنج بوو. دایکم له دوامه وه بوو. وتی:

- دیاره برسیتته؟

وتم:

- به لی زۆریش.

وتی:

- باشه، ئیستا نیازو خونچه ش یه نه وه. تۆش خیرا برۆ جله کانت بگۆره،

وه ره خواره وه، با نان بخۆین ئیمه ش برسیمانه.

وتم:

- ئه ی چاوه پروانی نازدار نه که یین؟

دایکم وتی:

- نازداری چی؟ ئەمڕۆ لەوانە یە درەنگتریش بێتەو. باوکی ھاوڕیەکیان ئەمەری خۆی کردوو، لەگەڵ ھەموو ھاوڕیکانی تری ئەچن بۆ تەعزی. گەیشتمە ژوورەکە ی خۆمان. خێرا جلەکانم داکنەند. چوومەو ھاوڕیەکی خوارەو بۆ چیشخانەکە. دایکم خەریک بوو خواردنەکانی ئامادە ئەکرد. منیش دەستم دایە قاپەکان بێخەمە سەر سفرەکە. وتم:

- وەلا باشە، ئەو نازداریش فیۆی تەعزی چوون بوو. بوو بە سەرەژن. دایکم وتی:

- ئی کچم ژیان وایە. لە پیشا منالی، دوا یی گەورە ئەبیت، ئینجا پیر ئەبیت. جاران باوکم ئەیوت؛ لە گەنجی بۆ پیری، لە پیری بۆ مردن. وتم:

- نا توخوا دایکە باسی ئەو ھیان مەکە. من لە مردن ئەترسم. ھەر لەو کاتەدا نیاز خۆی کرد بە مالا. دوا بە دوا ی ئەویش خونچە. بەلام دەموچاوی خونچە زۆر پەشو کابوو. ھیچی نەوت. خێرا خۆی گەیانە ژووری سەرەو. خواردن ئامادە بوو. دایکم چەند بانگی کرد بەلام خونچە وەلامی نەبوو. ئینجا دایکم رووی کردە من وتی:

- بنار گیان، ئادە ی کچم برۆ بزانه خونچە بۆ نایەتە خوارەو چییەتی؟ نیاز وتی:

- لە پاسەکە یا بوو لەگەڵ من، کەچی بینیم ئەگیا. کە دابەزین پرسیارم لی کرد. ھیچ وەلامی منیشی نەدایەو. وابزانم یەکیک دوا ی کەوتبوو. پیشم وت: پیم بلی کئیە، با بچم قەپۆزی بۆ خوارکەم. یان وەکو مزراح بە شەق بێخولینمەو.

دایکیشم سەیریکی کرد. وتی:

- دە بەسە فشه فش. لیمان بوویت بە فس فس پالەوان، ھەتیو بەرگە ی شەقیک ناگری. کئی ئەلیت لە مەکتەب تووشی موشکیلە نەبوو؟

منیش له ولأوه وتم:

- نیاز ئەوه تۆ بۆ هه موو کات میشتکت بۆ شتی خراپ ئە پروات؟
نیاز وتی:

- ئی وایه. من ئە زانم. موعه دهل به رده رگای مه کته بی کچان پره له کور.
ئە وهستن تا کو دوایان که ون. له وانه یه خونچه ش یه کیک دوای که وتبییت؟
منیش وتم:

- ئینجا ئە گهر واش بییت ئە وه گریانى بۆ چیه؟
دایکم وتی:

- ده له جیاتیی ئە وه هه موو قسه یه، ههسته برۆ بزانه خوشکه کهت چیه تی!
وتم:

- باشه، با له نانخواردن ته واو بم، ئە چم. جارئ با ئە ویش تۆزیک ئارام
بیته وه.

هه ر زوو، که له نان خواردن، بووینه وه قاپیک چیشتم تی کرد، ویستم
برۆم بۆ سه ره وه. دایکم وتی:

- خواردنی بۆ مه به. جارئ برۆ بزانه چیه تی؟ دوایی بیهینه ره خواره وه
با نانه که ی لی ره بخوات.

وتم:

- باشه. تۆ برۆ ئیسراحه تیک بکه. خه مت نه مییت.

وه ستام تا کو دایکم خۆی کرد به ژووری نوستنه که ی خۆیاندا. منیش هه ر
زۆر به په له به قاپه چیشته که وه خۆم گه یانده ژووره که ی خۆمان، که چووم
سه یرم کرد خونچه زۆر به که ساسی به رامبه ر ئاوینه ی ده رگای که نتۆره که
دانیشتبوو، سه یری خۆی ئە کرد. منیش به هیواشی لیی نزیک بوومه وه. وتم
- خونچه گول ئە وه چیه؟ ئە لیی بیری خۆت ئە که یت. وا به رامبه ر ئە وه
ئاوینه یه دانیشتوویت. پیکه نیم، وتم:

- چیتە؟ بۆ وا بیزاری؟ پیم بلی چی بووه؟
خونچه ئاورپکی لیدامه وه. ئینجا به هیواشی هه‌لستایه سه‌ر پی. وتی:
- هیچ نییه. هه‌ر خۆم بیتاقه‌تم.

وتم:

- خونچه، خۆت ئەزانی من چه‌زم به نازو نوز نییه. چیتە بیلی؟ من
خوشکتم. ئەگه‌ر به من نه‌لیت، ئەه‌ی به کێ ئە‌لیت؟ ها؟ ده‌ی خیراکه.
ئه‌وه‌ش خوارده‌نه بۆمه‌یناویت وه‌ره لامه‌وه دانیشه نانه‌که‌ت بخۆ قسه‌شم
بۆ بکه. خۆ ئەگه‌ر نه‌شمتوانی یارمه‌تیت بده‌م، هه‌ر هیچ نه‌بیت خه‌مه‌که
له دلت ده‌رئه‌چیت.

خونچه قسه‌کانمی به دل بوو. دوا‌ی تو‌زیک خۆهینان و بردن وتی:
- ئەم‌رۆ له ده‌رسی عه‌ره‌بیدا ست ناهیده داوا‌ی لیکردین ئینشایه‌ک
بنووسین.

وتم:

- ئی، تا ئیره‌ باشه. ئینجا چی بوو ئینشاکه‌ت نه‌زانی؟
خونچه وه‌ستا. سه‌یریکی کردم. وتی:
- ئی.. ده بهیله‌ قسه بکه‌م.

وتم:

- به‌لی باشه، خاتون، فه‌رموو ته‌واوی که. خوارده‌نه‌که‌شت بخۆ، با سارد
نه‌بیته‌وه.

خونچه به قسه‌که‌ی من بزه‌یه‌ک گرتی. وتی:

- من خه‌ریک بووم بیرم ئە‌کرده‌وه چۆن ده‌ست پیبکه‌م. جارێ هیچم
نه‌نووسیوو، که‌چی ست ناهیده هه‌ر سه‌یری ئە‌کردم. ئینجا دوا‌ی تو‌زیک
ها‌ته لامه‌وه راوه‌ستا. هه‌ر سه‌یری په‌ره‌که‌ی به‌رده‌می ئە‌کرد. له پریکا
وتی:

- خونچه، دەسپړيکت پييه؟

منيش نه مزاني بوچييه تي؟ وتم:

- به لي ماموستا، پيمه.

وتی:

- ده باشه هر ئيستا نهو دەسپره بيينه به ليوتا نهو سووراوهی لی
بکهره وه.

منيش سهريکم بهرز کرده وه. به سه رسورمانیکه وه وتم:

- من؟ له گه ل منته؟

ست ناهيده به دهنگيکی زور بهرزو به توورپه يه که وه وتی:

- به لي له گه ل تومه.

منيش وتم:

- باشه خونچه، نهی تو چیت به ست ناهيده وت؟

خونچه رووی کرده من و وتی:

- بنار گیان، ست ناهيده قسه که ی زور به دهنگی بهرز وت، به جوریک

هه موو قوتابيه کان گوئیان لی بوو. هه موو ئاورپان دايه وه و سه يری

منيان کرد. منيش وتم:

- ماموستا، به خوا سووراوم نه کردو وه.

که چی پيی وتم:

- دروش نه که ییت؟ هه ر ئيستا بیسره. دهی.. هه ر ئيستا نه گه ر درو ناکه ییت.

کاتيک، که خونچه نه وه ی بو گيرامه وه، زور لام سهير نه بوو، چونکه

خوشم هه مان شتم به سه ر هاتبوو. به لام له گه ل ماموستايه کی تر. زورم

خه فته خوارد بو خونچه. چونکه نه زانم له و کاته دا هه سته به چی کردبوو.

وتم:

- خونچه گیان، دهسره که ت هينا به ليوه جوانه کانتا؟

خونچه وتی:

- بهلی دهره که شم بهرز کرده وه پیشانی قوتابییه کانم دا، ئینجا دهستم کرد به گریان. دهره که شم دا به خوی، بهست ناهیده. که چی هیچی نهوت. ئیتر رویشت چوو لای تهخته ره شه که وه وهستا. به لام من هیچم بو وه لام نه درایه وه، نه متوانی یهک وشه بنووسم. زور تهریق بوومه وه. زورم شهرم کرد، په ره ئینشاکه شم هه روا دایه دهستی. ئه زانم به یانی یهک سفری گه وره م ئه داتی. من ئه زانم ئه و ماموستایه منی خوش ناویت. وتم:

- خونچه گیان ئه و ماموستایه، ئیشی ئه وه نییه قوتابی خوش بویت، یان رقی لی بیی. ئه و ئیشی ئه وه یه وانه ی تازه تان فی بکات. به لام دایکم به یانی له گه ل ئه و هه موو ئیش و کاره ی که هه یه تی ئه و ئیشیکی تریشی بو دروست بوو.

خونچه وتی:

- ئینجا ئه وه په یوه ندیی به مه وزوعی منه وه چییه؟

وتم:

- بهلی په یوه ندیی زوره. به یانی دایکم ئه بیی بچیت بو لای ست سه عدییه ی به ریوه بهر بو ئه وه ی ئه و باسه ی تی بگه یه نیت. توش خوار دنه که ت ته و او بکه. هیچ خه مت نه بیی. ئه و شتانه هیچ کیشه نین. ست ناهیده ئا فره تیکی دل پر له رقه. دلی خوش نییه، له بهر ئه وه هه ز ناکات که سیش دلی خوش بیی.

پاشان چوومه خواره وه بو لای دایکم. دایکم خه ریک بوو خوی ئاماده ئه کرد بروات بو مالی نه نه هه لاو. پرسیاری لیکردم. وتی:

- بنار؟ زانیت خونچه چییه تی؟ بو گریا؟

وتم:

- بهائی زانیم.

ئیتتر هه موویم بۆ دایکم گئیرایه وه. دایکم زۆر توورپه بوو. زۆریشی پئی ناخۆش بوو. وتی:

- چۆن ئەتوانیت کچی من بهو شیوهیه بشکینیت له بهردهم هاوڕیکانی؟
به چی هه قییک؟
وتم:

- دایکه بهیانی بچۆ بۆ قوتابخانه بۆ لای بهرپۆه بهر، شکاتی لی بکه.
دایکم وتی:

- ئینجا بهیانی بۆ؟ ئیستا ئەچم. خو ست سه عدییهی بهرپۆه بهر ناسیاوه.
خزمیشه. ئەگەر ئیستا نه چم، بهو خویه تا بهیانی دلم ئەتهقی. بۆ کچه کهی
من یه عنی ته ربیبیه تی نییه؟ کهی من سووراو بهکار ئەهینم تاکو ئیوه
بهکاری بهینن. ئەیه پۆ! هه موو روژ خونچه به بهردهمی خو ما ئەرواته
دهره وه. من سووراوم نییه. ئیتتر خونچه له کوئی بوو؟ شهرت بیت ئیستا
برۆم، به قوربانی ئەبم ست ناهیده وا به کچی من بکات؟ ئەیه پۆ که سیش
نا خونچه؟
وتم:

- دایکه ئیستا مه چۆ. بهیانی بچۆ بۆ قوتابخانه.
دایکم وتی:

- بهو خویه بنار گیان، ئەمشه و خهوم لیناکه ویت. هیشتا زووه، کات
زۆری ماوه باوکت بیته وه. تو ئاگات له مناله کان بیت. که هاتنه وه له
مه کتهب خواردنیا بهری. سه عیشیان پئی بکه. منیش تازه نارۆم بۆ مالی
باوکم. باشه کچم؟
وتم:

- برۆ دایکه، خوات له گهل.

دوای چهند کاتژمیریک، ورده ورده باوکم و نازدارو منالان هه موو هاتنه وه. به لام دایکم هیشتا نه هاتبو وه وه. هه ر کامیکیان خویمان ئە کرد به مالدا، هه والی دایکمیان ئە پرسى:

- ئە وه دایکم له کویه؟

منیش هه ر ئە وه ندهم ئە وت:

- تو زیکی، که یه ته وه.

به لام باوکم بریاری دابوو نانی ئیواره نه خوات تاکو دایکم ئە گه رپته وه. منیش له راستیدا زور دلم له مه راقدا بوو. چونکه دایکم زوری پیچوو بوو. دوا جار، باوکم بانگی کردمه ژووری دانیشتنه که. وتى:

- بنار؟ رۆله دایکت بو ئە وه نه ی پی چوو؟ تو بلیی ئە و ژنه چی به سه ر هاتبیت؟ منیش وتم:

- باوکه، خه مت نه بیت ئیستا یه ته وه. ئە گه ر برسیته باسفره حازر که ین. باوکم به دوودلیه که وه وتى:

- ده باشه رۆله خه ریک بن، به خوا من زورم برسیه. وادیار بوو هه موو چاوه رپی ئە وه یان ئە کرد. خیرا نازدار و نه شمیل ده ستیان کرد به سفره ئاماده کردن. نه وژین و هاوژین سه یری تلفیزیونیان ئە کرد. منیش له موبه قه که خه ریکی چیشته تیکردن بووم. دایکم خو ی کرد به مالا. به لام رووی خو ش بوو. وا دیار بوو له ئیشه که یدا سه رکه وتوو بوو. دایکم عه باکه ی له سه ری داگرت. به ره و ژووری دانیشتنه که رویشته. باوکم هه ر، که چاوی به دایکم که وت، وه کو گول گه شایه وه. وتى:

- ئە ری ئافره ت؟ ئە وه تو له کو ی بوویت؟ خو دلمان که وته خواره وه! دایکیشم به خو بایانیکه وه، وه کو بلیت ئیشه که م ته واو سه ری گرت، چوو له لای باوکه وه. وتى:

- تۆزى سەبر بگره هەموو شتتكت بۆ باس ئەكەم. ئىنجا داىكم تۆزىك سەرى ئەم لاو ئەولای خۆى كرد دەنگى بەرزكردەوه. وتى:

- ئەوه خونچه كوا؟ ئەترسم هیشتا هەرلەسەرەوه بىت! باوكم وتى:

- نازانم. من خونچەم هیشتا نەبىنيوه. هەرنەشى وت، باوكە بەخىربىتتەوه. ئىمە ئەبوايه هەموو بەيانىەك كە باوكم ئەرۆيش بۆ بازار پىمان بووتايە باوكە خواحافىزت بىت. كە هاتىشەوه بۆ ماللەوه پىمان بووتايە بەخىر بىتتەوه. بەلام وا ديار بوو خونچه هیشتا غەمبارى كارەساتەكەى مەكتەبى بوو. بۆيه لە ژوورەكەى سەرەوه خۆى عاسى كردبوو. پاش تۆزىك خونچه بە هيواشى بە پلىكانەكاندا هاتە خوارەوه. داىكم دەستى بۆ راوهشانى بانگى كرد. وتى:

- وەرە كچم دانىشە نانهكەت بخۆ. دواى روى كرده باوكم وتى:

- سالىح گيان، جارى توش نانهكەت بخۆ هەموو شتتكت بۆ باس ئەكەم. داىكم سەرەتا باسى كرد كە ست ناهىدە ئەمرو له پۆلدا چىي بە خونچه وتوو. باوكىشم هەر زۆر بى سەبرانه گوئى گرتبوو. چاوهرى بوو داىكم لە قسەكانى بىتتەوه. ئىنجا داىكم باسى كرد كە هەموو شتتكتى گەياندۆتە جەنابى بەرپۆه بەر. ئەوئيش زۆرى پى ناخۆش بووه، كە ئەو مامۆستايە بەو جۆره رەفتارى لەگەل خونچه كردوو. لەبەر ئەوهى خونچه قوتابىيەكى زىرەكو رهوشت جوانه، هىچ كيشەيهكى لەگەل هىچ كەسىكدا نەبووه. هەموو زۆر لى رازىن. بە داىكمى وتبوو بەيانى قسە لەگەل مامۆستاكهى ئەكات ئەبىت لەبەردەمى هەموو قوتابىيەكاندا باسى خونچه بكات. كە چەند قوتابىيەكى بەرئزه زىرەكه رهوشت بەرزە.

باوكم وتى:

- دەستت خوش بېت. چاكت كرد. ئېمه خۇمان بەرپرسىارين لە بەخيوكردنى
منالمان نەك ست ناهيده. ئەگەر منالەكەمان ھەلەيەكى كرد، بە خۇمان
بلىن چارەسەرى بکەين. ئەوہ ئىشى ئېمەيە.

خونچە ئەو کاتە تەمەنى شانزە سال بوو. لە پۆلى چواری گشتى بوو.
قوتابىيەكى زۆر زيرەکو بە توانا بوو. ھەموو ھاورپىکانى خوشيان
ئەويست. ھەتا بلىيت لە سەر خۆو ئاقل بوو. بەلام لە ئىشکردنى ناومالدا
تاقەتى نەبوو. کاتىک منداڵ بوو، زۆر گورج بوو، ھەزى لە ئىشى مال
بوو. بەلام تا گەرەتر ئەبوو، زياتر گوپى بە وانەکانى ئەدا. زياتر ھەزى
لە خویندن ئەبوو. بالا بەرزو چاو رەشو خوین گەرم بوو. قزىكى
رەشو خاوى ھەبوو. ھەموو کات لىوى ئالو روومەت پەمەيى بوو.
کەمىک گوشەگير بوو. زۆر جار خوى جيا ئەکردهوہ. تىکەلمان نەئەبوو.
لە ھەموومان جوانتر بوو. ھەندىک جار ھەستم ئەکرد، لەبەر ئەوہى
سىيەم کچ بوو لە ريزدا. بۆيە زۆر گوپى بە کارى ناومال نەئەدا. ھەموو
کات، دايکمو من زۆرترين ئەرکمان خستبووہ سەرشانمان. خوشکىكى
دلسۆزىش بوو. خاوہن ھەستىكى قوول بوو، کە زۆر جار تەنانەت
دايکىشم لىي تىنەئەگەيشت.

دوای چەند مانگیگ لە کۆشش کردنی زۆرو خو ماندووکردنی زیاتر، جیاپان کردینهوه بۆ تاقیکردنهوهی کۆتایی سال. من نمرهکانم زۆر باش بوو. ئەو روژەیی که هاتمهوه بۆ مالهوه بۆ خو ئامادهکردن بۆ تاقیکردنهوهی کۆتایی نهچوممه دهرهوه تاكو يهکهه روژی دهستیپکردنی تاقیکردنهوه. ههموو کاتهکه ههه له مالهوه خهريکی کۆششکردن بووم. يهکهه روژ دهستمان به تاقیکردنهوه کرد. روژیکی زۆر ناخۆش بوو. ههه، که گهيشتمه بهردهرگای قوتابخانه بهو بهيانیه زوه دوو ئاساييشی حيزبی بهعس دوو قوتابی پۆلی شهشيان له قوتابخانهکهوه به بهر چاوی ئيمهوه راپیچ کردو برديان. کهه نهيزانی بۆ کوييان بردن. دوو کورپی گههچ وهکو ئيمه هاتبوون بۆ تاقیکردنهوهی کۆتایی پۆلی شهشههه. تاقیکردنهوهی کۆتایی پۆلی شهشههه له گهه دواناوهنديی سلیمانی کورپاندا بوو. تهها يهک پۆل بوو. چونکه ههموو قوتابخانهکان پرېبوون. ئيمه جيگهه مان بۆ نه مابوو. ئەو روژ نهک به تهها بۆ من بهلکو بۆهه موو قوتابيهه کانی که له ههه مان پۆلدا بوين روژیکی ناخۆش بوو. ههموو روژیک دوای تاقیکردنهوه که ئەهه پامهوه بۆ مالهوه نمرهه بۆ خووم دانهه. ههه نديک جار باش. ههه نديک جاريش زۆر باش. من له راستيدا ههوللی خووم ئەهه. به زياديشهوه. زۆر هيلاک ئەهه بووم. تهه نانهه ت دايکهه و نازداري خوشکيشم له گهه لما ماندوو ئەهه بوون. من دلم بهوه خووش بوو کاتيک، که نمرهکهه وهه رگرت، دلی دايکهه و باوکهه خووش کرد، ههموو هيلاکيهه کهيان بير ئەهه چيتهوه. چونکه من هههستم بهو ماندوو بونهه ئەهه وان ئەهه کرد. ههه منيش هههستم بهو خووشيهه ئەهه وان ئەهه کرد. ههموو ههه و ليکمه بۆ ئەهه وان بوو، که دليان خووش بکهه تاكوو شانازيم پيوه بکهه، سهريان بههه رز بکهه مهوه. بههه لام زۆر جار باری کومه لايهه تيبی خيزانهه کهه مان، ئاژاوهه و نارپيکی نارپههه تهه ئەهه کردم. زۆر

جاریش ئازاری دەر وونی ئەوەندە زۆری بۆ ئەهینام تەنانەت لە قوتابخانە
هەموو شتیکم بیر ئەچوووە. ئەمە بیجگە لە باری سیاسی کە زۆر
کاریگەری گەورە کردبوو سەر توانایی بیرکردنەووە دروستکردنی
ترسو دوودلی لە ناخماندا. زۆربەیی جار بە شەو پیشمەرگە دائەبەزینە
ناو شار بۆ زەبر وەشاندن لە چەتەکانی رژیمی بەعس. ئەیانکرد بە
تەقە و تۆق و فەرتەنەیهک، ئەوەی کە هەموو روژەکە ئەمانخویندەووە
تاكو بەیانی پێوەی ماندوو ئەبووین، لە ترساندا لە میشکمان ئەهاتە
دەرەووە هەموویمان بیر ئەچوووە. ئەمە چەند جارێک لامان دووبارە
ئەبوووە. بەلام من هەرگیز نەم ئەویست کۆل بەدم. ئەوەی ئەمویست
بیکەم ئەبووایە بمکردایە. هەموو کات بە خۆم ئەوت:

– ئەگەر پیشمەرگەکانمان گیانی خۆیان بخەنە سەر دەستیان. بە
شەوی ساردو تاریک، بەشەوی بەفرو رەشەبا گیانی خۆیان بخەنە
سەردەستیان بێنە ناوشار بۆ رووبەر و بوونەووەی ئەم درپندانە لە
پیناوی رزگاری و سەربەستی بۆ کوردوستان. ئەی بۆ من نەتوانم لە مالی
گەرم، لە بەر رووناکیی گۆپدا کۆشش بکەم؟ بەم جۆرە خۆم و رەم بە
خۆم ئەدا کە هەتا تواناییم هەبێت نەهیلیم دوودلی و ترس بەسەر میشکو
دلما زال بین .

تاقى كوردنه وهى كۆتايى پۆلى شەش تەواو بوو. ئەو رۆژە كە گەرەمە مالهە. زۆر ماندووبووم. دايكم خواردنىكى زۆر خوشى لىنابوو. ھەر، كە گەيشتمە مالهە، دايكم لە ناو دەرگای ھەوشە كە دا چاوەرپى ئەكردم. پىي و تم:

- كچى خۆم بە خىيربىيتەو، ئەو تاقىكردنەو ش تەواو. ئىنجا ئىستا وەرە نانكى باش بخۆ بە بى دوودلى وپەلە پەل. دوايى برۆ بو خۆت بخەو. كەس نايەت بە لاتا بو ئەوھى لەخەو راتپەرپىنى بلى ھەستە سەعيەكەت بكە. تۆئىستا پىويستىت بە پشووە چونكە ئەزانم چەند ماندوويت!

منيش و تم:

- ئەي بزەنم پرسىارت نەكرد چۆنم وەلام داوھتەو؟ باش بووم؟ باش نەبووم؟ دايكم وتى:

- نا. پىويست بە پرسىار ناكات، چونكە تۆ ئەوھندە خۆت ماندوو كرددووە ھەر چۆنىك وەلامت دابىتەو، گلەبىت لە سەر نىيە. نمرەكەشت ھەرچەندىك بىت موشكىلە نىە.

زۆر دلّم بە وەلامەكەي دايكم خوش بوو، زەردەخەنەيەك گرتىمى. زانيم دايكم متمانەي بە منە، كە ئەتوانم پاشەرۆژىكى باش بو خۆم دروست بكەم. ئەوھى كە من مەبەستم بوو بىكەم، ئەوھ بوو دلى دايكو باوكم خوش بكەم.

چەند ھەفتەيەك بە سەر تاقىكردنەو ھەكانماندا تىپەرپى. سەر لە بەيانىيەكيان. كاترئمىر نۆو نىوي سەر لە بەيانى بوو. زەنگى تەلەفۆنەكەمان لىي دا. ئەوكاتە من لە موبەق خەرىكى پيالە شتن بووم. دايكىشم خەرىكى

لینانی شله‌ی کوله‌که بوو. که گویم له زهنگی ته‌له‌فونه‌که بوو. وازم
له پیاله شتتن هینا، رامکرد وه‌لامی ته‌له‌فونه‌که بده‌مه‌وه. به دهم
راکردنه‌وه‌وه‌هاوارم کرد. وتم:

- نمره‌کانمان هات، به خوا نمره‌کانمان هات!

ئینجا خیرا ته‌له‌فونه‌که‌م هه‌لگرت و وتم:

- به‌لی؟!!

ده‌نگیک بوو. وتی:

- بنار؟ چۆنی باشی؟ وتم:

به‌لی کیی جه‌نابت؟

وتی :

- جوانم، جوان. ئەوه چیته ده‌نگم ناناسیته‌وه؟ خیرا هه‌ر ئیستا وه‌ره بو
قوتابخانه نمره‌کانمان گه‌یشتوووه. منیش له‌وی چاوه‌ریت ئەکه‌م.
وتم:

- جوان گیان به راسته؟ زۆر باشه. هه‌ر ئیستا دیم.

خیرا به راکردن هه‌ر دوو پلیکانه‌م به یه‌کیک ئەبریی. هه‌ر بو ئەوه‌ی
زوو بگه‌مه ژووره‌که‌ی سه‌ره‌وه هه‌تا خۆم به په‌له بگۆرم. خۆم ئاماده
کرد. به‌وه‌نه‌ی یه‌کو دوو، هاتمه‌ خواره‌وه.

دایکم بانگی لی کردم. وتی:

- بنار؟ ئەوه کی بوو؟ چی بوو رۆله؟ بو وا شپرزه بوویت؟

منیش هه‌ر راکه‌راکه‌م بوو. خیرا برۆم زوو بگه‌مه قوتابخانه. تاکیکی
پیلاوه‌که‌م له پی کردبوو. تاکیکیشی هیشتا هه‌ر به‌ده‌ستمه‌وه بوو. دایکم
وازی نه‌هینا هه‌تا به‌ر ده‌رگای هه‌وشه دوامکه‌وت. وتم:

- دایکی خۆشه‌ویستم، ئەچم بو قوتابخانه. نمره‌کانمان گه‌یشتوووه.

دایکیشم وتی:

- ئۆخەي! ئى دەۋابلى رۆلە.. ئىتر لەم دوودلىيە رزگارمان ئەبىت.
انشاءالله بە دلى خوش ئەگەپىتتەۋە. نمرەكانت بە دلى خۆت ئەبىت.
بنار گيان. ئەگەر خوانەخواستە واش نەبوو، ئەۋە هيچ خۆت بىتاقەت
مەكە. تۆ ھەولى خۆتت داۋە. پشت بە خوا نائومىد نابىت.
كاتىك گەيشتمە قوتابخانە، ھەر منى لى نەبووم. ھەموو ھاورپىكانم لەۋى
لە ژوورى بەپىۋەبەر نىۋەى دانىشتبوون نىۋەيشيان بە پىۋە بوون.
ھەموو دوودل و رەنگ ھەلبىزركاۋ ترساۋو ديار بوون. بىستبوويان
كە نمرەى زۆر نەھاتوۋە. منىش ۋەك دايكم وتى، نەمئەويست خۆم
بىتاقەت بكەم. ھەموو بىدەنگ دانىشتبووين چاۋەپى بەپىۋەبەرمان
ئەكرد. زۆر بى ئارام بووين.

بنار لیږه دا پیی وتم:

- فینک گیان، با لیږه دا تاویک بوهستین. ئەوهی تر هه لئه گرین بو چهند روژیکی تر. ئیمرو زورمان باس کرد. ئەزانم توش زور ماندو بوویت. وتم:

- بنار گیان هه موو باسکردنیکی رابردو ئەگەر خوش بیت یان ناخوش ئازاری خوئی هه یه. بیره وه رییه کانی توش زوربهی وه کو خواردنه وهی په ردخیکی تیکه ل له ژه هرو هه نگوین وایه. جا بنار گیان، به دلی خوت. چهندت پی خوشه؟ چونت پی خوشه وائه کهین ئەمرو زورت باس کرد. بنار وتی:

- زور سوپاست ئەکه م فینکی دلم. ئەم یاده وه رییه هه ستیکی نامویان لا دروست کردووم. زور جار حه ز ئەکه م بگه ریمه وه بوکاته کانی که رابورد بو ئەوهی زور شت هه یه خوزگه ئەخوالم بمتوانییایه بیانگووم. به لام، ئاخ داخه که م که ناتوانم. ئەو روژانه روژانیکی سهیر بوون. ئەو روژانه بوون که رویشتن. تیپه رین. وتم:

- بنار گیان، روژگار وایه که رویشت ئەروات. هیچت بو جیناهیلیت کات وه کو شمشیر وایه، نه بیریت، ئەو تو ئەبریت. دواي چهند روژیک په یوه ندیم به بناره وه کرد. داوام لیکرد دانیشتنیکی تر بکهین. به رده وام بیت بو گیرانه وهی به سه رهاته که ی. به لام بنار پیی وتم:

- فینک گیان، توژیک ناساغم. جاری تاکو باش نه بم، ناتوانم بتبینم. هه ر چهند هه ولم دا تابزانم هوئی نه خوشیه که ی چییه؟ به لام ئەو هیچی پیی نه وتم. ته نها وتی:

- هەركات هەستم كرد باشم خۆم پەيوەندىت پيۆه ئەكەم.

هەفتەيەك تىپەرى. بنارپەيوەندى پيۆه كردم وتى:

- فينك گيان، ئەمرو هەست ئەكەم باشتەرم، ئەگەر ئامادەى ئەمەويت خۆم بيم بو مالتان، بو بەردەوام بوون لەسەر باسەكە. منيش خيرا پيخوشحالى خۆم دەربرى. بەلام كاتيک بنار هات، چاوم پيیکەوت! بينيم رەنگى روخسارى تەواو تىكچوو بوو. پرسىارم ليکرد. وتم:

- بنار گيان بوچی وا بى رەنگيت؟

بنار بەكزيەكەوه وتى:

- هيچ نيبه، تۆزىك پالەپەستوى خوينم نزمه. ئەوهش هيچ كيشه نيبه. زوو زوو ئاوم بوينە. ئەبيت ئاو زور بخۆمهوه. بنار زورى پەله بوو. وتى:

- دەى خوشكم، با دەست پيیکەين. ئەگەر ئامادەى. ئەگەر ئامادەش نيت ئەوا بو خۆمان ئەرۆينه دەرەوه بو پياسە. وتم:

- بنار گيان من چاوهرى تۆم ئەکرد. زور بە پەرۆشم بو زانىنى رووداوو بەسەرھاتەكانت. ئيستا قاوهيهكى خوشت بو ئەكەم. ئيمرو تۆزىك ساردە. وا بزنام قاوه خوشه.

بنار وتى:

- كچى تۆ دلى دل. ئەوه چۆنت زانى من قاوهم حەزلييه؟ پەرداخىك ئاويشت بيرنەچييت.

هەردووكمان پيیکەنين. بە دەم قاوه خواردنەوهوه بنار دەستى کردەوه بە باسکردنى بەسەرھاتەكان.

زۆر به په رۆشه وه چاوه رپی به رپوه بهرمان کرد. دواى يهک کاتژمير گه يشت. ئيمهش له و کاته دا، خهريک بوو له تاو دوودلی شه قمان ئه برد. کهس قسهى بو نه ئه کرا. خوا خوامان بوو به رپوه بهر زوو دهرکه ويته ورزگارمان بيته. هه ر که گه يشت هه موو له بهرى هه ستاين. سه ره تا وتى:

- فهرموو دانيشن. ئيستا له نمرهى بهرزه وه دهست پيئه کهم. ئينجا سوپاسى کردين بو هه ولدانمان. هيوای بو خواستين سه رکه وتوو بين له ژيانماندا. پاشان دهستی کرد به دابه شکردنى نمره کان به سه رماندا. من نمرهى خوّم وه رگرت. به دلم بوو. زۆر دلم خوښ بوو. خيرا بى وهستان ملی ريگام گرت له گه ل هاوړيگانما به ره و ماله وه روښتئين. ئه مويست دوو بالم هه بووايه بفرمايه بو ئه وهى به زوترين کات بگه مه ماله وه. به دايکم بليم دايکه گيان ئيتر دلت خوښ بيته. منيش وهکو نازدار پاشه رپوژيکم بو خوّم ديارى کرد.

که گه يشته ماله وه، دايکم له بهر ده رگا چاوه رپی ئه کردم. ته ماشام کرد مالى ئيمه پر بووه له خزم و که سوکار دۆست و دراوسى. دايکم به هه موو که سوکارى وتبوو. هه موو دنيای له من وروژانبوو ئه وانيش هاتبوون چاوه رپی هه والى خوښيان ئه کرد. منيش به دهم پيکه نينه وه به ره و روى دايکم روښتتم. وتم:

- دايکه گيان، نمره کهم به دلى تويه.

دايکم له خوښيا هاته پيشه وه و باوه شيكى پياکردم. هاوارى کرد وتى:
- سوپاس بو تو خوايه گيان، ليت به زياد بيته. شوکور توش خه مت نه ما.
دايکم خيرا خيرا ماچى ئه کردم. ئه وهى له مالى ئيمه بوو ئه و روژه هه مووى

رای کرده دەرەوہ. وایان ئەزانی بەلگە نامە ی دکتۆرام وەرگرتوہ! دایکم و خوشکەکانم ھەرچی لەوئ بوو ھەموو باوەشیان پیاکردم پیرۆزباییان لێئەکردم. ھەموو ئاسودەو ئارام بوون. دلایان بو من خوشبوو. پینئەکەنین قسە ی خوشیان ئەکرد. تەنھا من نەبیئت! ھەر ئەھاتم و ئەچووم. نەمئەتوانی لە ھیچ شوینیکیدا جی بە خۆم بگرم. ھیشتا زۆر دوودل بووم چونکە؛ ھەوالی کامەران نەبوو. نەمئەزانی کە نمرەکانی ئەویش چۆن بوون! ئاخۆ دەرچوبیئت؟ ئەگەر دەرچوبیئت، ئەبیئت نمرە ی چەندی ھینابیئت؟ ئاخۆ ئەوبچیتە کوئ؟ لە چ کۆلیجیک بخوینیئت؟ لە چ شاریک بخوینیئت؟ من ھەموو کاتە کە خەیاڵم لای کامەران بوو. ھەرگویقولای ھەوالیک بووم لەلایەن کامەرانەوہ بیئت. چونکە ئەوہ شتیکی زۆر گرنگ بوو لای من کە بیزانم. ئیوارە باوکم ھاتەوہ مالەوہ. بە دەستووری جارن روخساری گرزو مۆن و مرچ دیار بوو. بەلام من بەروییەکی زۆر خوشەوہ رویشتم بەرەو رووی باوکم. وتم:

- باوکە، بەخیر بییتەوہ. ھەوالی خوشم پینئە. باوکم ھەر زۆر بیباکانە سەیریکی کردم وتی:

- ئی... ھەوالی خوش؟ وەکو چی؟

باوکم چوار زەرفی بە دەستەوہ بوو. دەستم برد زەرفەکانی لی وەر بگرم. وتم:

- باوکە نمرەم وەرگرت. ئەتوانم برۆم بو کوللییە. بە دلی خۆم و خۆت.

باوکم وتی:

- چی...؟ کە ی...؟

وتم:

- ئیمپرو. ئەم نیوہ پۆیە.

باوكم توزيک بيدهنگ بوو. ئينجا وهكو برواي نه كرده بيت كه من چيم پي وت. به زهرده خه نه يه كه وه وتي:

- هه ي ناره سهن، نه وه ئيستا پيم نه لييت؟ نه ي بو زووتر پيتان نه وتم؟ نه بووايه تو ههر زوو پيت بوتمايه. نه ي تو نازانيت من چهند خه مي تو م بوو؟

باوكم خهريك بوو تووره نه بوو. خيرا فريا كه وتم. وتم:
- باوكه گيان، به خوا ويستم كه هاتيه وه بوت بكم به شتيكي خوشتر. شتيكي كوتوپر وهكو ئيستا. ئيستا دلّت خوش نييه؟ سهيركه ئيتر ئيمشه و دلّت خوش نه بيت شه ويش خه وي خوش نه بينيت. باوكم پيگه ني. وتي:
- نه ي كه زور زانيت. ده بلّي له خوشي خوم تو م بير چوه. باشتره راستيه كه بلّييت.

وتم:

- به خوا باوكه، نه گهر نه زانيت نه مرؤ نه ماله ي ئيمه چهند كه سي لي بوو بروا ناكه يت. دايكم هه موو دنياي له من كو كرده بو وه هه رچي دراوسي، خزم، كه س، هاورپيكانمانه هه مووي هاتبوون. له خوشيا نه مانئه زاني چي بكه ين.

باوكم دهستي خسته سهر شانم. وتي:

- ئافه رين كچي خوم. زور دلّت خوش كردم. له خوا به زياد بيت. نه ركو ماندوبووني من و دايكتو خوت هه سنده وه. سوپاس بو خوي گه وره، كه وا توش ته واو بوويت له م هه نگاهه قورسه. پشت به خوا كوللييه ي باش وه رت نه گريت. نه وه ئيتر خه مي تو شمان نه ما.

وتم:

- به لي بابيه گيان. ته واو. سوپاس بو خوا بو ئيوه ش.

باوكم وتى:

- كچم، تۆش زۆر خۆت ماندوو ئەكرد. ئاگادارت بووم. بۆيه من ههموو كات پييم ئەوتن ههول بدن هيچى تر مهكهن ههتا تهواو ئەبن له م پۆلى شهشه.

من هيشتا زهرفهكانم به دهستهوه بوو. ئەمويست بزنام چييان تيادايه.

باوكم هاته پيشهوه. وتى:

- ئەو كيسهيه ترى رهشكهى تيايه. (رهش ميرى) دهريبهينه. يهك بۆلى جوانم بۆ بشۆرهوه ئنجا بيخه ره ناو قاپيكي قوول و بيخه ره ناو فريزه ره كه با چاك سارد بيت. من ئەم ئيوارهيه ئەوه ئەخۆم به ناني گهرمهوه. منيش وتم:

- به سه رچاو باوكه گيان. هيچ خه مت نه بيت. له وكاتهيا ئەم ويست پرسياريك له باوكم بكه م به لام زۆر له وه لامه كهى ئەترسام. باوكيشم هيشتا خه ريكي زهرفهكان بوو ئەيويست به تاليان بكات. باوكم سه يريكي كردم وتى:

- بنار چيته كچم؟ ئەته ويت بلى چى؟

وتم:

- باوكه، ئەمه ويت پرسياريك بكه م، به لام له وه لامه كهى زۆر ئەترسم. باوكم سه ريكي هه لبرى به پيكه نينه وه وتى:

- كچى خۆم، هيچ مه ترسه پرسيارى خۆت بكه، بۆ ئەترسيت؟ ئەمشه وه هه رچى داوا بكه يت بۆت ئەبيت! چونكه دلّت خۆش كردوم. منيش كه گويم له وقسانهى باوكم بوو دلم زۆر خۆش بوو وتم:

- باوكه، ئەگهر له جامعه كاني ده ره وهى سليمانى وه ربگيريم، ئەهيليت برۆم؟ ريم لى ناگريت؟

باوكم وتى:

- بۆ ريت لى بگرم؟ كچم تۆ بۆ خويندن ئەچيت. ئيتىر بۆ ريگر بم؟ پيغه مبه ر
فهرموويه تى اطلب العلم ولو بالصين. خو تۆ ناچيت بۆ صين. من به قه د
هه موو دنيا بروام پيتانه. ئەزانم چۆن ئاگادارى خوتانن. خويندن زۆر
پيوسته بۆ هه موو كه س. هه تا بخوينن كه مه. من ئەگه ر ئەقلى ئيستام
ئەوسا هه مبووايه وازم له خويندن نه ئەهينا.

بيگومان باوكم زۆر برۆاى به خويندن هه بوو. زۆرى حەز له خويندنه وه
بوو. هه موو جار پيى ئەوتين كاتى كه گهنج بوه حەزى كردوو كۆليج
ته واو بكات. به لام زۆر هۆ هه بووه كه ريگرى بووه. هه ر بۆيه زۆر هه ولى
له گه ل ئيمه دا ئەداو پالپشتمان بوو. هه ر به دەم قسه كردنه وه ميوه كانم له
كيسه كان دهرهينا. ترى ره شكه كه م شته وه. له سه ر داواكارى خوى دواى
خستمه ناو فريزه ره كه بۆ ئەوهى زۆر سارد بيت تا كاتى نانخواردن ئاماده
بيت. دواى گه رامه وه بۆ لاي دايكم و خوشكه كانم. ئەوان له حه وشه كه
دانىشتبوون. هه موو دليان خو ش بوو. به لام كه چووم لايان دانىشتم
باس هه ر باسى من بوو، كه ئەگه ر باوكم بهيلىت من بچمه شارىكى تر بۆ
خويندن جگه له هه ولير. دايكم ئەيوت:

- ناوه لله ناييت، باوكتان ناهيلىت. ته نها بۆ هه ولير قه يناكا ئەتوانيت برۆيت.
به خوا بنار گيان، منيش رازى نابم تۆ برۆيت بۆ به غاو مووسل. نا..نا..
كچى خو م هه ر بۆهه ولير.

منيش وتم:

- توخوا دايكه واز بينه. ته گه رهى تى مه خه. باوكم رازيه.

دايكم وتى:

- نه خير باوكت هيچ رازى نيه.

وتم:

- دايکه من پيش تۆزىك قسەم لەگەڵ باوكم كرد. كه هەوالى دەرچونەكەم
پى وت، پرسىارى ئەوەشم لى كرد. باوكم وتى من برۆام پىتە. ئەتوانىت
تەنانتە بۆ صىنىش بچىت.

هەموو دەسىان كرد بە پىكەنين.

دايكم وتى:

- نا. نا. باوكت مەبەستى صىن نىيە.

وتم:

- ئەزانم. باوكم مەبەستى چىيە. بۆيە ئەلیم باوكم رازىيە بۆ هەر كوئ
برۆم. ئىنجا منىش تكات لى ئەكەم لىمى تىك مەيە.

نازدار وتى:

- ئىوہ جارى باسى چى ئەكەن؟ هىشتا زووہ بۆ ئەوہ.

ئىنجا رووى كرده من. وتى:

- بنار گيان، ئىستا كى ئەلئىت تۆ لە هەولير وەرئەگىرىت؟ لەوانەيە لە
شوىنىكى تر نمرەكەى تۆيان بویت. جارى پەلە مەكە، چونكە پرکردنەوہى ئەو
فۆرمە ئەبىت زۆر ورياو شارەزابىت، ئەگىنا تووشى هەلەى زۆرگەورە ئەبىت.

منىش وتم:

- من مەبەستم ئەوہيە، كه بزنام لای باوكم ئاساييە ئەگەر بۆ شارەكانى
تر برۆم؟ ئەگەر لە هەولير وەرئەگىرام؟ شوکور بۆ خوا باوكم رازىيە
هېچ كىشەمان نىيە. بەلام نازانم دايكم بۆ ئەلئىت نەء؟

دايكىشم خيرا وتى:

- ئى كچم، تۆ زمانى عەرەبى نازانىت. جگە لەوہش، تۆ زۆر كچىكى
ورياو شارەزانىت. زوو برۆا بە خەلك ئەكەيت. فرۆ فىلت نىيە. ئەوہش

خراپه. تۆ تیکه‌لی خه‌لکی خراپ نه‌بوویت. ئەترسم دوایی تووشی گیرمه‌و کیشهی زۆر بیت. ئینجا تۆش شه‌رمن، جوانکیله. هه‌تیو مه‌تیوی عه‌ره‌ب تیو بئالین. جا ئەوسا چی بکه‌ین؟ نابیت مروّف هه‌موو کات دلپاکو ساویله‌ک بیت. من نالیم بروام پیت نییه. به‌لام ئەلیم خه‌لکی خراپ زۆرن. وتم:

- دایکه گیان، تۆ وا ئەزانیت من ته‌نها کچم ئەچمه ئەوی؟ تۆ وا ئەزانی ئەو که‌سه خراپانه ته‌نها له ناو عه‌ره‌بدا هه‌ن؟ دایکه گیان. وا نییه. که‌سانی خراپ له هه‌موو شوینیکا هه‌ن. من ناچم بۆ ئیشکردن هه‌تاکو په‌یوه‌ندی و هه‌لسوکه‌وتی زۆرم هه‌بیت. من بۆ خویندن ئەچم؛ واته ته‌نها من په‌یوه‌ندیم له‌گه‌ل چه‌ند که‌سانیکی که‌م ئەبیت. ئەو کاته من زۆر ئاگاداری هه‌لبژاردنی هاوړیکانم ئەبم. ئەمه ئەگه‌ر پیویستی کرد، هاوړیی تازهم ببیت. مروّقی باش و خراپ له ناو هه‌موو جوّره جیاوازه‌کاندا هه‌ل ئەکه‌ویت. نه کورد هه‌مووی باشه، نه عه‌ره‌بیش هه‌مووی خراپه.

زۆرمان قسه کرد. به‌لام دایکم هیشتا هه‌ر دوودل بوو. هه‌ر به دەم ئەم قسانه‌وه سفره‌ی ئیواره‌مان له هه‌وشه ئاماده کرد، هه‌موو بۆ نانخواردن دانیشتین. دایکم ئەو روژه خواردنیکی زۆر خووشی کردبوو، چونکه هه‌موومان دلّمان زۆر خووش بوو. خه‌ریک بوو له نان خواردن ته‌واو ئەبوین باوکم روی کرده من. وتی:

- ئەری روّله، بنار؟ ئەوه کوا تریکه؟ خو تۆ به خیری وتت خه‌مت نه‌بیت! هه‌موو دایانه قاقای پیکه‌نین. منیش خیرا هه‌ستام، رامکرد. چووم بۆم هینا. وتم:

- باوکه گیان به خوا بیرم چوو. ئیمرو هه‌یچ ئاگام له خۆم نییه. زۆر دلّم خووشه.

باوکم وتی:

- ئەزانم دەى گوى مەدەرى. هېشا ئەتوانم بىخۆم.

ئىنجا باوكم قاپەكەى لى وەرگرتم. وتى:

- دەست خۆش كچم، بە خوا چاك سارد بووه. ئىستا خۆشه بىخۆيت.

منىش چەند دەنكىكم لى سەندو بە نانى گەرمەوه خوارم. وتم:

- ئا، كە بە لەزەتە.

بەلام لەگەل ئەو ھەموو خۆشییەدا من خەمىكى زۆر گەورە لە دلما

بوو. ئەویش خەمى كامەران بوو. ھەر كاتىك ئەمويست تەلەفۆنى بۆ

بكەم يەكك پەيدا ئەبوو. منىش ئەگەرامەوه دواوه. ھەستم كردبوو دايكم

شتىك ئەزانىت، بەلام دلنيا نەبوو. چونكە؛ ھەر چەند بمويستايە برۆمە

دەرەوه ئەگەر خۆى نەيتوانيايى، ئەوه يەكك لە خوشكەكانمى لەگەلما

ئەنارد. ئەمە جگە لەوھى نيازى برام ھەموو كات گوىى لە تەلەفۆنەكانم

ئەگرت. ھەر كات لەگەل ھەر كەسىك قسەم بگردايە، زۆر بە وريايى

خۆى ئەگرت، چاودىرىى ئەكردم. بەلام گرنگ ئەوه بوو من لە وان ورياتر

بووم. ئاگام لىيان بوو، من كاتىك ئەرۆيشتم بۆ ھەر كويىەك پرسىيارم بە

دايكم ئەكرد. بەلام نياز ئەيويست من پرسىيار بەو بكەم. منىش ھىچ كاتىك

نەمئەھىشت ئەو ئاواتەى بىتە دى دللى خۆش بىت. ئەمەش زياتر توورەى

ئەكرد. ئەو شەوه زۆر دلّم خۆش بوو. لە ھەمان كاتدا ناخۆشيش بوو.

ئەو ئىوارەى دواى نانخواردن منو نازدار رۆيشتىنە سەربان. لەوى

لە سەر جيىگاكانمان دانىشتىن، سەيرى ئاسمانمان ئەكرد باسى شتى

جۆراوجۆرمان ئەكرد. نازدار ئەيويست ئامۆژگاريم بداتى بە شىوہىەكى

ناراستەوخۆ. تا ئەو كاتەى نازدار ماندوو بوو خەوت. بەلام من

نەمئەتوانى بخەوم. ئەگەر بۆ كات ژميرىكىش بىت، دلّم زۆر خۆش بوو.

بەلام بىرکردنەوہم لە دوارۆژو ھەوالى كامەران نەئەھىشت بخەوم.

به یانی، که روژ بووه وه خیرا له ناو جیگا کهم هه لسام چوومه خواره وه به ره و چیشته خانه که مان. دهستم به چا لپنان کرد، ههزم نه کرد به رچاییه کی زور تایبته بو هه موان دروستبکه م. نه مزانی هه موو به یانییه ک دایکم زوو له خه وه له نه سیته، به رچاییمان بو ناماده نه کات. هیشته کات زور زوو بوو. گویم له دهنگی دایکم بوو که به پلیکانه کاندانه هاته خواره وه. که گه یشته لای من وتی:

- نه وه چییه؟ بو وا زوو هه لستاوی؟ دهی باشه دیاره له خوشیدا خه وت لی نه که وتوووه.

به ده م پیکه نینه وه وتی:

- به خوا منیش زور دلم خوشه بنار گیان. دهی با بزنام چیت بو دروستکردووین؟

وتم:

- هه رچی تو ههزت لیبت دایکی شیرینم. سه یرکه، نه وه ماستی نابلاخ. نه وه گویزی هه ورامانی نایاب. نه وهش سه رتویژی چه ورو جوان. هیلکه شم کولاندوه.

دایکم خیرا قسه کهی پی بریم. هاته پیشه وه سه یریکی سه رمیزه کهی کرد. وتی:
- ئینجا وه لا بنار خان، نه گهر تو که بیانوو بیت، زوری پیناچیت نه مانخه یته سوال. وتم:

- بو دایکه گیان؟ بو نه تانخه مه سوال؟

دایکم وتی:

- ئی رو له دوو جوور خواردن به سه، نه وه موو شته چییه؟
وتم:

- نهی تو نازانیت مناله کانت هه ر یه کهی ههزی له شتیکه؟ بو نمونه من ماست ناخوم، که واته نه بیت شتیکی تر هه بیت بیخوم. نه ویش گویزو

هیلکەیه، دوای ئەوەش خونچە، هیلکە ناخوات، کەواتە ئەبێت شتیکی تر بۆ ئەوهەبێت. هەرودەها باوکم تەنھا هیلکەو روونە ئەخوات.

دایکم سەیریکی کردم. وتی:

- باشە... باشە. بە قوربان لەو ئەچیت تو بتهوی نازی زۆر بە خوشکو براکانت بەیت. بەخوا من فیڕی ئەوەم نەکردوون. هەرچیم داناو لە سەر سفرە هەر ئەوە بوو. بنار خان، لەو ئەچیت تو بتهویت یاسا بگۆریت؟ خۆ هیشتا نەچوویتە کوللیه یاسا.

وتم:

- دایکە گیان بەخوا ئەزانم، بەلام ئەم بەیانیه با وابیت، خواردنی جوړاو جوړ هەبیت بە دلی من. باشە؟ ئەی باشتترین دایک؟ دایکم نە ی زانی چی بلیت. وتی:

- باشە با ئەمڕۆ وابیت. هەردو کمان پیکەنین

ئیتەر وردە وردە هەموو هاتنە خوارەو. سەریان سوڕما بوو، کە من لە پیش هەموویان خەبەرم بۆتەو. بەرچاییم بۆ ئامادەکردوون. کوردی خۆمان ئەلیت (ئاش لە خەیاڵیک، ئاشەوانیش لە خەیاڵیک) راستە، ئەو روژە من زۆر دلخۆش بووم بەلام بیرکردنەوهم لە کامەران زیاتر خەوی لی زراندبووم. ئەوان شتیکیان ئەزانی منیش شتیکی تر. خواخوام بوو زوو روژ تێپەریت بۆ ئەوەی تەلهفون بۆ کامەران بکەم. بەلکو هەوالیکی بزنام. هەموو کات بەیانیاں باوکم کاتژمێر ئەبوو بە هەشت بۆ سەر ئیشەکە ی ئەرویشت. زۆر بەی جاریش دایکم کە پێویستی بە شتومەکی تایبەت بووایە هەر خۆی ئەچوو بە بازارو ئەبووایە لەگەڵ باوکم برۆشتایە بۆ ئەوەی زوو بگەریتەو هەو فریای دروستکردنی خواردنی نیوهرۆ بکەویت. منیش هیوام ئەخواست ئەو روژە وابیت. بۆ ئەوەی من بتوانم هەوالیک بزنام. بەلام بۆ رهشی بەختم، ئەو روژە دایکم هیچ پلانیکی چوونە دەرەو هە نەبوو. هیوام بریبوو خەریکیش بوو دلم ئەتەقی. من و کامەران زیاتر لە شەش هەفتە

بوو يه كترمان نه ديپوو. هيچ هه والي كيشم نه ئه زاني. زور بيرم لي ئه كرده وه. هه تا كه ي من ئه م هه سته ي خوم بشارمه وه؟ زور جار به بيرمدا ئه هات، ئاخو ئاسايي بيت ئه گهر دايكم پيي بزانييت؟ يان ئه گهر خوم وه كو مروقيكي راستگو قسه له گهل دايكم بكه م وه كو دايك وكچ باسي بكه ين؟ ئاخو كاتي ئه وه هاتوه كه هيچ نه بيت بتوانين به ئاشكرا قسه بكه ين؟ به لام هه نكاوي يه كه م ئه مويست بزانيم ئاخو كامه ران هيشتا له سهر خوشه ويستي خوي بو من به رده وامه؟ هيشتا بير له من ئه كاته وه؟ چونكه من به راستي ههر روژيك، له روژه كه ي تر زياتر خوشم ئه ويست. هه موو جار كه بيرم لي ئه كرده وه وامئه زاني هه موو دنيا ههر ئه وي تيايه. به تنه ا خوا ههر ئه وي دروست كر دووه. ههر چند روخساري ئه هاته پيش چاوم دلم زياتر په له په لي ئه كرد، هه موو گيانم گهرم دائه گيرسا، وه كو ئه وه ي خوينم قوولپ بدات. من ئه و كاتانه نه مئه زاني ئه و هه سته چييه؟ ئه بيت چي ناو بنيم؟ تو بليي ئه وه خوشه ويستي بيت؟ ئه و هه سته زور نامو بوو به من. به لام زور لام خوش بوو، چونكه روژ به روژ هوگري ئه و هه ستانم ئه بووم، ئالووده ي ئه و دلله راوكيييه ببوم. خوشه ويستي من بو كامه ران زور كه م وينه بوو. خوشه ويستيه كه ي من بو كامه ران بريتي نه بوو له تنه ا يه كتر بينين، كات به سه ربردن. ئيمه له ماوه ي دوو سالي په يوه نديماندا تنه ا چهند جاريك يه كترمان بينبوو قسه مان كر دبوو. من له ترسي كه س و كارو هاوري، دراوسي، نه مئه تواني زور له گه ليا بچمه ده ره وه ئه و يش هه ميشه ئاگاداري ويسته كاني من بوو، چونكه ئه يزاني من زور ره چاوي دابوو نه ريتي كومه لگا ئه كه م نامه وييت كه س په نچه ي گومان و تاوانم بو رابكيشييت، به هه مان شيوه به تنگ ره وشتي خوم و خيزانه كه مه وه بووم. بيگومان ئه و يش زياتر ئاگاداري ئه وه ي ئه كرد. بويه من له گهل ئه و خوشه ويستيه مدا ريزيكي يه كجار زورم لي ئه گرت، چونكه ئه و يش وا بوو بو من. په يوه نديي ئيمه په يوه نديي رووح بوو. خوشه ويستي ناخو گيان بوو.

بنار له قسه کردن وهستا. ههستایه سهر پی. منیش سهرم ههلبری. زانیم ماندوو بوو. خیرا پیم وت:

- ببووره. به خوا من زور زیاتر له خوینه ریک ههز ئەکه م گویم له رووداوو به سه رهاته کانت بیت. بویه بیرم نه بوو ئاویک، شه ره به تیک، شتیکی خوشت بو بینم بیخوئیه وه.

بنار پیکه نی. وتی:

- تانها قاوه یه کی خوشم بو بکه، له گه ل ئاویکی سارد. منیش له راستیدا خوم ههزم له قاوه بوو. پیم وت:

- بنار گیان، هه ر ئیستا بوت ئەکه م. به سهر چاو. به ده م دروستکردنی قاوه که، پیم وت:

- ئەزانیت بنار گیان؟ ئیستا کهس به و جوره له خوشه ویستی تیناگات. زور کهس هه ن گالته به چاره نووسی یه کتر ئەکه ن. له م زه مانه دا خوشه ویستی بوته یاری و گالته جارپی. ئەوه ی توش ئیستا باسی ئەکه ییت، بو ئەم کاته شتیکی زور گه وره یه. له وانه شه گه نجه کانی ئیستا گالته یان پی بیت. بنار سه یریکی کردم. به زه رده خه نه ناسکه که ی خوئیه وه. وتی:

- فینک گیان، له هه ر کات و سه رده میکدا، که دوو کهس یه کتریان خوش ویست، ئەبیت به راستی و پاکی یه کتریان خوش بویت. دوور له درو، دوور له به رژه وهندی تاکه کهسی، وئاره زوو خواستی سیکسه وه بیت. خوشه ویستی، که ریگای به ره و هه زو ئاره زوو ویستی سیکس بوو، ئەوه زور به ئاسانی، به خیرایی خوشه ویستییه که ئەره ویته وه، په یوه ندیه که کۆتایی پی دیت. بیگومان ئیستاش. نالیم هه مووی، به لکو له نیوان زورینه ی گه نجه کانمان وا باوه. که واته خوشه ویستی بووه به پردیک

بۆ گەيشتن بە ئارەزۇەكان. ھەندىك جار سىكس. دوايى لە يەك پچرانن،
ئىنجا دلشكاندن. وردە وردە باوهر نەمان بە خوۆ بە خوشەويستى. زۆر
كەس نازانن ھەز لەگەل خوشەويستيدا دوو ھەستى جياوازن. باسكردنى
كاتىكى زۆرى ئەويىت. بە ھەر حال، با بىينەوہ سەر باسەكەى خوۆمان.
بنار وتى:

رۆژیکی سەرلەبەیانى، كامەران تەلەفۆنى بۆ كردم. خوش بەختانە خۆم
وہلامى تلفونەكەم دایەوہ. ھەر ئەوہنە وتم بەلى. فەرموو. وتى:
- بنار، شتیكم ھەيە، ئەمەوئیت بتدەمى. ئەمەوئیت ھەر ئیستا بە پەلە بیئت.
چاوەرئیت ئەكەم.

تەلەفۆنەكە داخرايەوہ. من شپرزەيى گرتى. نەگەيشتە ئەوہى بزنام شتەكە
چى بوو كامەران ئەيوەيست بمداتى لام سەير بوو! چونكە قەت شتیكى وا
روى نەدا بوو. نیگەرانی گرتى كە ئەو چاوەروانم بكات، منیش نەتوانم
برۆم! دایكم و خوشك و براكانم ھەموو لە مالەوہ بوون. منیش وەخت بوو
شیت ئەبووم. خەيالم رۆی. لەبەر خۆمەوہ پرسىارم ئەكرد:
- ئاخۆ كامەران منى بۆ چى بیئت و چیم بداتى؟

ئەمە بوو بە ماخۆلانى میشكم. تۆزىك بە ناو مالەكەدا ھاتموو چووم، بیرم
ئەكردەوہ چۆن بتوانم برۆمە دەرەوہ بە چ جۆرە بیانویەكەوہ؟ دوايى خۆم
پى رانەگىرا. داوام لەدایكم كرد كە ریم پيبدات بچمە دەرەوہ لەگەل خونچە
بۆ كرپنى چەند پيويستىەكى خۆم دوايش كە لە بازار تەواو بووم ئەچم بۆ
مالى نەكە ھەلاو. سەرەتا دایكم چەند پرسىارىكى لى كردم. وتى:

- بۆ؟ بۆ ئەتەوئیت بچیتە دەرەوہ؟ چیت پيويستە؟ ئەى نابيئت خۆم بۆت
بكرم؟

وتم:

- دایكە گيان، ئەو شتەى من ئەمەوئیت تۆ لى نازانى. ئەبيئت خۆم بچم. تۆ
بۆ خەمتە؟ خۆ بە تەنھا نارۆم خونچەش لەگەل خۆم ئەبەم. دایكم وتى:
- باشە. بەلام زوو بيئتەوہ، تاقەتى شەرو فەرتەنەم نیە. خۆت ھەموو شتیك
ئاگادارى.

وتم:

- دايکه گيان، خه مت نه بيت. زوو يه مه وه وهک پيم وتيت له وان هيه سه ريکيش له نه نه حه لاهو بيه م. زوري بير نه که م.

نه وه نه ي دايکم رازي بوو، خيرا من وخونچه خومان گوري له مال ده رچوين. کاتيک له پاسه که دابه زين له مالي کامه ران نزیک بوينه وه بينيم کامه ران لاي مالي خويانه وه راوه ستابوو چاوه ريي نه کردم. که مني بيني به ره و پيرم هات. ليم نزیک بو وه وه. به زه رده خه نه يه که وه وتي:

- روژ باش. بنار خان چونيت؟

وتم:

- روژ باش کامه ران. زور باشم، نه ي تو چوني؟

کامه ران سه ريکي خونچه ي کرد، ويستي سلاوي ليکات. خيرا پيموت:

- کامه ران. نه مه خونچه ي خوشکه م.

خونچه ش به شه رميکه وه وتي:

- پيخوشحالم.

کامه ران به زه رده خه نه يه که وه وتي:

- خونچه خان منيش پيخوشحالم.

کامه ران روي کرده من وتي:

- نه م دياريه بچووکه م لي بگره. بو تويه. به لام با که س نه ي بينيت.

من زور سه يرم لي هات. چاوه پرواني نه وه م نه نه کرد. ده ستم برد ليم

وه رگرت. دياريه که له ناو زه رفيکي بچکوله دا بوو. هر له و کاته دا کچه

هاورپيه کي پورم بيني. که زور ده ميک بوو نه م ناسي. به و ناوه دا

تيده پيري. هرچه نده لي مانه وه نزیک نه بوو. به لام، گومانم له وه بوو ئيمه ي

بيني بيت. بويه زور ترسام. به کامه رانم وت:

- من نه بيت خيرا بگره پيمه وه. ئيترسوپاسم کرد بو دياريه که ي. وتم:

- خوا حافيز.

ئەویش زۆرى لى نەكردم. منو خونچەى خوشكم به خىرايى رۆيشتين.
كامه رانمان به جيھيشت. سواری پاسيک بووين. به رهو مالى نەنە حەلاو
به پرى كەوتين. كە گەيشتینه مالى نەنكم دەرگاكيان كرابووه. بينيم له
حەوشەكيان باجى عەتى دانىشتبوو هەويرى ئەشيلا. هەر، كە چاوى به
من كەوت، وتى:

- فەرموو.. فەرموو.. بنارخان گيان، خونچە گول، وەرئە ژوورەوه. نەنە
حەلاو، پووره بيگەردتان هەردووكيان له ژوورەوهن. ئيمەش هەردووكمان
سلاومان له باجى عەتى كرد. ئينجا وتم:

- باجى عەتى گيان، ئەى كەى يەيت بۆ مالى ئيمە نانمان بۆ بكەى؟ ئيمەش
نانمان هاتۆتە كزى.

باجى عەتى وتى:

- وهى وه بان چاوم. بنار گيان. ئيشالا هەفتەى داهاوو هەر خوا مەقەدەر
نەنيرى ديمە كنتان. بەلام به دايكت بلى باجى عەتى دەلى با كاك سالى
پەرەميژيكي خاس بسيني بهو خودايە پەرەميژەكەتان هيچ كەلكى نەمايه.
مانگى رابردى خەريك بوو گرمان تيۆهرييت!

وتم:

- ئەيەرۆ باجى عەتى ئەوه به راسته؟

وتى:

- ئەرى به خوا بنار گيان. هەر خوا رەحمى پيكردين. ئەگين ئيستا تەعزى
كەشمان تەواو بيبوو.

وتم:

- ئەيەرۆ..! خوا نەكات. ئەى بۆ دايكم باسى نەكردوو؟ كەواته به باوكم
ئەليم تاكو پەرەميژى تازە نەكړييت، باسى نانى تيرى نەكات! خونچەش
له ولاوه وتى:

- ناوشکینهش. باوکم شیتی ناوشکینهیه.

هه موومان پیکه نین. باجی عه تیمان به جیهیشت. باجی عه تی ئافره تیکی رۆح سووکی گورجو گۆل بوو. کوردی رۆژه لآت بوو. زۆر له ده میکه وه له سلیمانی جیگیر ببوو. چهند سالیکی زۆر بوو نانی بو مالی باپیرم و هه موو که سوکارو خزمانمان ئەکرد. زۆر دهست و چاو پاک بوو. هه تا بلیت بی ته ماع بوو. ئیشی زۆری بو ئەکردین هه ر مانگیک ئەهات نانی بو ئەکردین. له کۆتایی رۆژه کهش که له ئیش ته و او ئەبوو دایکم ئەیویست یارمه تی بدات شتیک زیاتری له حه قی خۆی بداتی. به لام، ئەو رازی نه ئەبوو! ئەی وت:

- پاکیزه خان، به خوا ئەوه ندهم ناکه ویت ئەو پارهی هه جگار زۆره. دوا جار دایکم به زۆر ئەخسته گیرفانی. ئەو کاته هه تا کو له چاو ون ئەبوو ئەو هه ر دوعای خیری بو ئەکردین. که چووینه ژووره وه. نه نکم زۆر به په رۆشه وه به ره و روومان هات.

وتی:

- ئەی یاخوا به خیر بین. ئەوه چۆن بوو هاتن؟ بنار گیان به خوا چاکت کرد هاتیت ئەمرۆ پووره بیگه ردت به ته مایه شفته مان بو دروست بکات ئەگه ر خوا ریکیخات. منیش هه ر به ده م پیکه نینه وه چووم دهستی نه نکم ماچکرد ئەویش سه ری ماچ کردم. ئینجا خونچهش دهستی نه نکمی ماچ کرد. هه ر له و کاته دا پووره بیگه رد، خۆی کرد به ژووره که دا سه یریکی ئەملاو ئەو لای خۆی کرد. وتی:

- خو ره شه باش نییه بلیم به ده م ره شه باوه هاتوون. ئەوه چۆن بوو؟

هه موو پیکه نین. من وتم:

- به خوا پوری گیان، ئەمرۆ توژی ئیشی خۆم هه بوو. به دایکم وت هه ز ئەکه م سه ردانیکی ئیوهش بکه م. به خوا زۆرم بیر ئەکردن. پوورم ئەمجارهش زۆر به دلخۆشیه وه وتی:

- کچی یاخوا بهخیر بین. چاومان روون بووهوه. نازانم بو لهوهتهی
گهورهبوون، ئیستا ئهوهنده نایه ن بو لام؟!
وتم:

- پوری گیان، ئاخر ئیمه گهورهبووین. دهرسو وانهکانیشمان زورو قورس
بوون. کاتی پشوودانیشمان ئیمه یارمهتی دایکمان ئهدهین وهکو ئهزانیت
ئیمهش ماشه لا زورین. ئهرکمان زوره. دایکیشم چوته تهمهنهوه وهکو
جاران گهنج نییه. زیاتر پیویستی به ئیمهیه یارمهتی بدهین.
نه نه حهلاو ههر تهماشای ئهکردم. وا دیار بوو دلای به قسهکانم خوش بوو.
بویه زور به پهله وتی:

- ئهی بهقوربانقان بم. تا ئهتوانن یارمهتی دایکتان بدن. بهخوا زور هیلاک
بوو به دهستانهوه. ئیتر کاتی ئهوهی هاتوووه تۆزیک بحهویتهوه.

پووره بیگهره هاته تهنیستمهوه دانیشته. به زهردهخهنهیهکهوه وتی:

- بنار؟ ئهزانی ئهمرۆ بهتوام چی لی بنییم؟

منیش ههر وهکو خوی به زهردهخهنهیهکهوه. وتم:

- بهلی.. ئهزانم.

پوورم وتی:

- چیه زانی؟ نهخیر نازانیت.

من پیکه نیم. سهیریکی نهنکم و خونچه م کرد. وتم:

- بهلی... ئهزانم. بهتوامی شفتهی لهگه ل نسکینه، لوبیای کولاو.

پوورم بوی تهواو کردم. وتی:

- نانی تیری تازه، ته ره تیزه، ماستاوی کولکن. ئهلی چی به دلته؟

وتم:

- ئینجا شت هیه لهوه خوشتتر؟ به زیاد بیت، پووری گیان. هرچی تو
بیکهیت، خوشو بهتامه. دهستهکانت خوش بیت.

پوورم وتی:

- بنار؟ ئەوہ چۆن زانیت؟ دایکم پئی وتیت؟ خو ئەزانم ساحیر نیت! ھەموو پیکەنین. وتم:

- بەلێ. نەنە ھەلاو پئی وتم. بەخوا دەمیگە شفتەم نەخواردووہ. کەواتە چاک بوو ھاتین.

پاش ئەوہی نانمان خوارد ھەر زوو گەراینەوہ بو مالاوہ. کە گەشتینە بەردەرگای مالاوہ من پیش خونچە لە دەرگای مالاوہ چوومە ژوورەوہ. ھەولمدا کەس سەرنجی بە لامدا نەیت. خیرا بە پلیکانەکاندا بە بیدەنگ چوومە سەرەوہ بو ژوورەکەم. دەرگام پیوہدا. بە پەرۆش بووم بزانی دياربیه کە چییە. لە زەرفەکەم دەرھینا بینیم شووشە یەک بونی قیجی یە. لەگەل پەرە کاغەزیکی بچووک نووسینیکی تیاوو. زۆر گویم بە شووشە بۆنە کە نەدا، بەلام ویستم بزانی نوسراوہ کە چییە؟ کە ھاتمە سەر ئەوہی نووسینی ناو پەرە کاغەزە کە بیخوینمەوہ، لە پریکدا دایکم دەرگای ژوورەکە ی کردەوہو ھاتە ژوورەوہ. وتی:

- ئەوہ چییە بنار؟ بو وا شپرزەیت؟ بو خیرا رات کردە سەرەوہ؟ ئەوہ چییە بە دەستەوہ؟ بینە بزانی چییە؟

منیش کاغەزە کەم لە ناو دەستما بوو، بە ھەموو ھیزی خۆم ئەمگوشی بو ئەوہی پچووکی بکەمەوہ. بەلام دایکم ھەر ئەیویست بزانی چیم پییە؟ زۆر ترسام، نازانی چۆن دایکم گەشتە سەرەوہ، منیش بی ئاگا بووم! ترسو سەرسورمان، لەو کاتەدا وایان لیکردبووم کە نەم ئەتوانی ھیچ بلیم. لە راستیدا ھەزیشم نەئەکرد درۆی لەگەل بکەم. بەلام، لە ھەمان کاتیشدا نەمئەویرا راستیی پی بلیم.

ھەر لەو کاتەدا گویم لە دەنگی باوکم بوو دایکمی بانگ کرد. پاکیزە.. پاکیزە..! ئەوہ لە کویت؟ من و دایکم بە لامانەوہ شتیکی سەیرو زۆر نااسایی بوو،

نیگه رانتر بووم. چونکه هه موو کات باوکم دواى کاتژمیر شه شی ئیواره
ئه هاته وه بۆ ماله وه. به لام ئه و ئیواره یه زووتر گه رایه وه. دایکم، که گوئی
له دهنگی باوکم بوو، وازی له من هیئا، نه وهستا. به په له چووه خواره وه.
گویم لی بوو. وتی:

- به لی.. به لی.. سالح ئه وه چیه؟ وا هاتم. خیره وا زوو هاتیه وه؟
باوکم. وتی:

- به خوا ئافرهت هه ستمکرد توزیک ناساغم. ئیتر بریارم دا بگه ریمه وه.
دایکیشیم پیی وت:

- هیچ نییه. له وانیه توزیک سه رمات بوو بیت. هه ر ئیستا خوار دنیکی گه رمو
گورپ بۆ ئه هیتم بیخوویت. دواى چایه کی خه ست و خوئی بکه به سه را.
به خوا ئینشه لالا تا به یانی عه له مت تیا نامینی.

تاكو ئه وان خه ریکی ئه و مشتومره بوون، من شووشه بۆ نه كه م شارده وه.
ئه و گه رانه وه زووه ی باوکم، ئه و ساته منی له تهنگو چه له مه یه کی زور
رزگار کرد. به لام گویم له دایکم بوو بانگی کردم. وتی:
- بنار، خیرا وه ره خواره وه ئیشم پیته.

هیشتا نامه که م نه خویندبووه وه، به لام خه ریک بووم شیت ئه بووم بۆ ئه وه ی
بزانم چی بۆ نووسیوم! ئه ویشم شارده وه. چوومه خواره وه. بۆ به رده می
دایکم. هیچم نه وت. ئه و خیرا رووی تیکردم و وتی:

- بنار، وا مه زانه هه روا به ئاسانی وازت لی دینم، هیشتا پرسیارم ماوه
بیکه م. به لام جارێ بابزانم باوکت چیه تی، بۆ بیتاقه ته؟
ویستم باسه که بیر دایکم به رمه وه. وتم:

- به راست باوکم چیه تی؟ ئه ی کوانی؟ له کوئییه؟
دایکم. وتی:

- له هه مامه که یه ده ست نوێژ ئه شوات. ئیتر به بی دهنگی گه رامه وه بۆ
ژووره که ی سه ره وه.

بەلام دلم خۆش بوو، لەبەر ئەوەی ئەو ساتە نینگەرانییەم لى تىپەرى.
خونچەم بانگ کرد. پىم وت:
- خونچە. ئەگەر داىكم پرسىيارى لى كرديت، هەر پىي بلى چووين بۆ بازارى
عەسرى. بەلام بنار هىچى بە دل نەبوو. دوايى چووين بۆ مالى نەنە حەلاو.
خونچە بە پىكەنىيەكەوہ سەيرى كردم. وتى:
- بنار گيان هىچ مەترسە. من هىچ نالىم.

- ۲۵ -

نامەكەى كامەرانم خویندەوہ. ئەم پارچە شىعرەى لە سەر نووسرا بوو:
- ئەشىت خۆر روژ جىبھىلئىت و لە شەودا هەلئىت.
- ئەشىت مەسىح جارئكى تر بىتە سەر زەوى روئكى تر ببىنئىت.
- ئەشىت داىك كۆرپەى نازى بە دەستى خۆى بخنكىنى.
- بەلام ناشئت ئەم دلەى من واز لە دلئ بھىنئىت.
هەر لەو كاتەى، كە ئەو ھۆنراوہىەم خویندەوہ، برىارمدا من ھەتا مابم
ئەبئت ئەم دلەى منئش تەنھاو تەنھا بۆ كامەران بئت. ئەو خۆشەوئستىيە
لەو كاتەوہ كرايە بەرى من. بوو بە نان و ئاو، ھەموو ئەو شتانەى كە
مروؤف پىوئستى بئت بۆ ژيان.

من له و کاته وه به ته وای زانیم که کامه ران چه ندی من خوش ئه ویت. دواى
ئه وهى که نمره ی کۆتایی سالمان وهرگرتبو من بو ماوه یه کی زور هیچ
هه واییکی کامه رانم نه زانی. ئه و دوو جار په یوه ندیی به منه وه کرد. به لام
من نه مئه توانی وه لامی بده مه وه. هه ستم ئه کرد له ماله وه هه موو چاودیری
من ئه که ن. به تاییه ت دایکم و نیازی برام. به لام نازدارم له هه موو هه واییک
دورخسته وه که به کامه رانه وه په یوه ست بیته. چونکه ئه مزانی نازداری
خوشکم چه زی به کامه ران نه ئه کرد! نه مئه زانی هۆکاره که ی چیه؟ وام بیر
ئه کرده وه، که رهنگه له بهر ئه وه بیته ترسی هه بیته، له دایکم و نیازی ئه گهر
پییمی بزانی، ئیتر کیشه یه کی گهره له ماله که دا دروست بیته. ئه و کاته نازدار
ناتوانیته یارمه تیم بدات. بویه من هه ولم ئه دا زور ئاگاداری هه لسوکه وتی
خوم بم. ئه و ساته ی چه زم ئه کرد په یوه ندی به کامه رانه وه بکه م، بو بی
به ختی من که س نه ئه چووه دهره وه. باوکم چه ند رۆژیک بوو نه خوش بووله
ماله وه مایه وه. دایکم ئاره زووی چوونه بازاری نه بوو. خوشک و براکانیشم
به بهرده وای هیچ نه بیته، دووانیان هه ر له ماله وه ئه مانه وه.
گویم لی بوو زهنگی ته له فونه که مان له پر لییدا. خیرا رامکرد هه لی بگرم.
دایکم وتی:

- بنار بو وا رائه که یته؟ خو چه ریکی ملی خوت ئه شکینیت!

ته له فونه که م هه لگرت. دهنگی پوورم بوو. وتی:

- بنار، به دایکت بللی میردی سه بیحه خان ئه مری خوی کردووه. با
به یانی بیته. ئه چین بو ته عزیزکه ی.

من گویم له وه هه واله بوو، زور دلم خوش بوو. بو مردووکه نا، بیگومان
بو ئه وه ی که به یانی دایکم به دلنیا یی ئه پرواته دهره وه. ئیتر ئه و کاته
من ئه توانم قسه له گه ل کامه ران دا بکه م. هه ر ئه و شه وه هه رچی چه بو

دەرمانیکى باش هه‌بوو له ناو دەرمانخانه‌که ماندا دام به باوكم. دواى ئه‌وهى كه برپارى دابوو هيچ دەرمانیک نه‌خوات. هه‌ستم ئه‌کرد ئه‌ویش بيزار ببوو له ماله‌وه. باوكم به قسه‌ى كردم. دوعام ئه‌کرد به‌لكو تاكو به‌يانى چاك ببیته‌وه و ئه‌ویش بروات بو ئيش. به‌يانى زوو له خه‌وه‌ه‌ستام. نانى به‌يانيم ئاماده‌کرد. كه‌وتمه مال و حه‌وشه‌ پاك‌کردنه‌وه. ورده ورده هه‌موو له خه‌وه‌لسان. وا بزاتم باوكم له ته‌قه ته‌قى من خه‌به‌رى بووه‌وه. وتى:

- ئه‌رى ئه‌وه تو له كه‌يه‌وه ئه‌وه‌نه گورج و گول بوويت؟
وتم:

- بابه گيان ئيتر دلّم خۆشه‌وه ئه‌مه‌ويّت يارمه‌تیی دايمك بدهم. بو نابيت؟
باوكم وتى:

- بو نابيت زور باشه ئافه‌رين. دايمك هيلاكه. پيوستى به يارمه‌تیه.
وتم:

- باوكه گيان چون بوويت؟ له‌وه ئه‌چيت شوکور باش بيت. وا نيه؟
باوكم وتى:

- يا ره‌بى روله‌ عه‌مر دريژ بيت. به‌خوا ئه‌وه حه‌بانه‌ى دوينى شه‌وه كه تو ياتمى زور باش بوون. هه‌ر ئه‌لييت نه‌خۆشيش نه‌بووم. ئه‌ى روله بو زووتر نه‌تدامى؟

وتم:

- باوكه گيان، تو هه‌موو جار ئه‌لييت من بروام به‌حه‌بو دەرمان نيه.
خوم هه‌ر چاك ئه‌بمه‌وه..

باوكم وتى:

- ياخوا روله سه‌رفرازى مالى خوا بيت. وه‌لا هه‌ر ئه‌ليى نه‌خۆشيش نه‌بووم.

وتم:

- سوپاس بۆ خوا باوکه گیان، یاخو قهت نهخوش نهبيت. باوکه گیان
تۆش تۆزیک ئاگات له خۆت بیت. ئەوهنه ماستاوی ساردی بازار مهکره
خواردنی بازار وهکو جاران پاک نهماوه.

باوکم وتی:

بهخوا راست ئەکهی بنار، ئیتر تهواو. ههموو خواردنی دنیا به قوربانی
چیشتهکانی پاکیزه خان بیت. ههر دوکمان پیکه نین

باوکم رویشته بهرهو ژووری چیشتهخانهکه. منیش خیرا چووم چایهکی
جوانم بۆ تیکرد. بهیانیان باوکم ههزی له خواردنی هیلکهو روون ئەکرد.
ئەویشم بۆ دروست کرد. ئینجا قاپیک ماستی جوانم خسته بهردهمی.
زۆری پیی خوش بوو. دایکم هاته ژووری چیشتهخانهکه. رووی کرده
باوکم. وتی:

- به خوا بنار له وهتهی دلێ خوشه، گورج بۆتهوه.

وتم:

- دایکه گیان. تۆ ههز ناکهیت یارمهتیت بدهم؟

دایکم وتی:

- بهرهوه لا.. چۆن ههز ناکهم؟ ئینجا کوا تۆ ههموو روژیک پیش من
به خه بهر بیتو بهرچاییمان بۆ ئاماده بکهیت!

منیش وتم:

- نا.. نا.. ههموو روژ نا.. دوایی فیڕ ئەبيت، ئینجا منیش لیڕه نابم. ئەوسا
کی بۆت بکات؟ باش نییه. با فیڕ نهبيت.

دایکم بزه گرتی. باوکم وتی:

- راست ئەکهیت. ههر ئەوهندهی خۆت ههزت کرد. زۆر نا.

وتم:

- دایکه، بیرته دوینی پورم وتی، چاوه ریټ ئەکات بچن بو ته عزیزکه؟
دایکم وتی:

- ئەی چۆن. ئیستا له گه‌ل باوکت ئەرۆم. تۆش ئەگەر هه‌زت کرد، ئیمپرو
چیشتی شمان بو لیبنی.

منیش به پیکه‌نینه‌وه وتم:

- ئینجا من که‌ی چیشتم لێناوه؟ به‌لام هه‌ول ئەدهم شتی که‌ بو خومان
دروست بکه‌م. ئەزانم تۆ بو نیوه‌رۆ نایه‌یته‌وه.

دایکم وتی:

- نه‌وه‌لا... نایه‌مه‌وه. ئەی رۆله ئیمه‌ له‌گه‌ل مالی سه‌بیحه‌ خان بۆره
خزمايه‌تییه‌ کمان هه‌یه. هه‌ر عه‌بییشه‌ بی‌مه‌وه. به‌خوا دوا‌ی سه‌بیح گیان
گله‌ییم لێ ئەکات.

باوکیشم سه‌یریکی منی کردو بزهی‌ه‌ک گرتی. وتی:

- نا... نا... ئافره‌ت! با سه‌بیحه‌ خان گله‌ییت لێ نه‌کات. ئەی عه‌یبه‌. چۆن
ئه‌بیټ؟ هه‌ز ئەکه‌یت شه‌ویش له‌وی به‌.

دایکم وه‌کو بر‌وای نه‌کرد بیټ له‌ پش‌نیا ره‌که‌ی باوکم. به‌ سه‌رس‌ورمانیکه‌وه
سه‌یریکی باوکم و منی کردو وتی:

- توخوا س‌ال‌ح؟ به‌ راسته‌؟ قه‌ینا‌کا ئەم شه‌و لای سه‌بیح بم‌ینمه‌وه؟ باوکم
سه‌یریکی لار کرده‌وه. وتی:

- نه‌خیر. هه‌یچ به‌ راستم نییه‌! خاتون. ئەوه‌نه‌ لای خاوه‌ن ته‌عزیزکه‌ دانیشه‌،
که‌ لیټ بیزار نه‌بیټ. ئەو ژنه‌ ئیستا ئەوه‌نه‌ هیلاکه‌، خوا خوا‌یه‌تی شه‌و
ده‌وری چۆل بیټ هه‌تا تو‌زیک به‌ه‌و‌یته‌وه. خو، که‌ می‌رده‌که‌ی مرد مانای
ئەوه‌ نییه‌ ئیوه‌ش ئەو بکوژن. ئیستا برۆ له‌ لای دانیشه‌ تا کو دوا‌ی نیوه‌رۆ.

ئیت‌ر دایکم زۆر بی هیوا بوو. رووی کرده‌وه من. وتی:

- باشه‌ کچم. به‌ قسه‌م بکه‌. ئیستا فرسه‌ته‌. خوټ فی‌ر بکه‌. دوا‌ی که‌
شووت‌کرد خو من نایه‌م خوار‌دنت بو دروست بکه‌م.

وتم:

- جارى ئۇ مەسەلە يە زۆرى ماوۋە. تا ئۇ كاتە ھەر فېر ئېم.
دايىم باوكم رۆيشتن. منىش رۆيشتە ھەشە. دەستم كرد بە باخ
پاككردنەوۋە. شەوى پېشوو رەشەبايەكى زۆر توند ھەلى كوردبوو. ھەرچى
لق و پۆپى درەخت و گول و گەلا بوو، لە ناو ھەشەكە ۋەرىبوو. ھەموویم
كۆكردەوۋە. ئىنجا چوومە ژوورەوۋە. ھېشتا كات زوو بوو. كەس لە خەو
ھەلنەستابوو. نىازى براشم خۆش بەختانە ئۇ شەوۋە لە مالى ھاورپىيەكەى
مابوۋەوۋە. چوومە لای تەلەفونەكە. بەلام زۆر دوو دل بووم تەلەفون بو
كامەران بكەم. بېرىم دابوو ئەبېت ھەوالى بزىنم، قسەى لەگەل بكەم.
تۆزىك ۋەستام، ئىنجا دەسكى تەلەفونەكەم ھەلېرى ژمارەكەم لېدا. دواى
چەند جەرەسىك ژنىك ۋەلامى دامەوۋە. كە گوومانم نەبوو ئۇ ھەپسەخان
بېت. وتم:

- بەيانىت باش. بى زەحمەت كامەران لەوئىيە؟ ئەتوانم قسەى لەگەل بكەم؟
وتى:

- تۆ كىت؟

وتم:

من ھاورپى كامەرانم!

وتى:

- كامەران ھاورپى نىيە.

وتم:

- بەلى ھەيەتى. من ھاورپى ئۇوم.

وتى:

- نەخىر كامەران ھاورپى نىيە. جارىكى تىش تەلەفون بو ئىرە نەكەيت.

ھەر خىرا تەلەفونەكەى بە روومدا داخستەوۋە.

زۆرم پى ناخۇش بوو. ئەو ھەلۋىستە دىلى زۆر ناخۇش كرد. تەواو ھەستى برىندار كردم. نەمزانى چى بكام. من چاۋەپروانى ئەو ھەلۋىستە نەبووم. دەستم كرد بە گريان. بىرم لە قسەكانى ئەو ژنە ئەكردەوہ. بۇچى واپىيوتم؟ زانيم، كە ئەوہ دايكىتى. بۇيە زۆر دلگران بووم. ھەر لەو كاتەدا خونچە زۆر بە ھىۋاشى ھاتە ژوورەكە، لىم نزيك بووہوہ. وتى:

- رۆژ باش، بنار گيان ئەوہ ئەگرىت؟ چى بووہ..؟ خونچە تۆزىك بىدەنگ بوو ئىنجا لىم ھاتەپىشەوہ ديسان وتى:

- بنار، بۇ ئەگرىت؟ خۇ تۆ زۆر دلت خۇش بوو! چى بووہ؟ دە قسە بكام! باوكم باشە؟ منىش بە ھىۋاشى سەرم بەرزكردەوہ. وتم:

- ھىچ...ھىچ نەبووہ.

وتى:

- ئەى كەواتە بۇ ئەگرىت؟ بۇ پىم نالىيت؟

منىش بۆم باس كرد، كە چى روويداۋہ. خونچە زۆر لە سەرخۇ پىي وتم:

- بنار گيان، خۇت بىتاقەت مەكە. تۆ ماۋەيەكە باست نەكردەوہ. منىش لەراستىدا وام زانى ئەو پەيوەندىە تەواو بوہ!

وتم:

- نا خونچە گيان، ئەو خۇشەويستىيە ھەرگىز تەواو نابىت. ئەوہ خۇشەويستى دلو گيانمە.

خونچە ھەر ئەيوىست ئارامم بكاتەوہ. بەلام من گريانم بۇ راگىر نەئەبوو. ناچار وتى:

- ھەستە ئەمجارە ھەولىكى تر بدەرەوہ، بەلكو دەستت بكامەويت. وتم:

- نا... كامەران ئەبىت خۇى ھەول بدات. من ئىتر داواى ناكم.

بەلام لە مىشكى خۇمدا بە خۇم ئەوت:

- كى ئەلەيت كامەران ئاگادارى ئەم باسەيە؟ لە وانەيە لە مال نەبىت، خونچە وتى:

- پيويست به گريان ناكات، دايك هەر وا ئەلئيت بئى ئەوهى ئەو كەسه
بناسى. ئەگەر كامەرانت خۆشبوئيت تۆ هەر ئەبئيت ريزى لى بگريت.

هەر لەو قسانەدا بووين نازدار هاتە ژوورەوه. هئيشتا چاوى ئەخوراند.
تازە لەخەو هەلستا بوو. وتى:

- ئەوه چييه ئەو كۆبوونەوهيه؟ چى بووه؟ ئەوه كوا دايكم؟ باوكم باش
بووه؟

منيش وتم:

- بەلئى باوكم زۆر باش بوو. دايكيشم رۆيشت بۆ پرسەى ميژدى سەبيحه
خان. ئەوهش ئيمەين. نازدار تۆزيك ليم نزيك بووهوه. وتى:

- ئەوه بۆ وا قسه ئەكەيت؟ ئەلئيت لئيان ياووت، ئەوه گرياووت؟! چييه؟
خيژه؟

- وتم هيچ نيهه. خيژه.

وتى:

- نا.. تۆ گرياووت. ئيستا پيم بلئى چى بووه؟!

وتم:

- نازدار گيان هيچ نەبووه. ئەوهى بوو، تەواو بوو.

وتى:

- ئەهى بۆ لە منى ئەشارنەوه؟ بۆ پيم نالئيت؟

خونچه وتى:

- بنار تەلەفۆنى كردووه بۆ كامەران، دايكى كامەران وتوويه تى ئيتىر
تەلەفۆن بۆ كامەران مەكە!

نازدار تۆزيكى تريش ليم نزيك بووه، بە ساردببەكەوه وتى:

- ئينجا چييه؟ تۆش تەلەفۆنى بۆ مەكە. چش. كور بپاوه؟ ئەو كئيه؟

كامەران چييه؟ چى لە تۆ زياتره؟ خوى بە چى ئەزانئيت؟ تۆ خوت بئى

ئەقل كىردوو. من پىم وتيت ئەو دايكەى ناهىلىت ئىوہ خوشى بىين. تو
بىرتە سەرگول چىى وت؟

وتم:

- بەلى باشم بىرە، بەلام كى ئەلىت سەرگول قسەى خوى نىيە؟ من بروا
بەو قسانە ناكەم.

نازدار رويشتە بەرامبەرم لەسەر قەنەفەكە دانىشت. وتى:

- رۆلە گيان، بە خوا سەرگول سويىدى بو خواردم كە درۆ ناكات. ئەو ژنە
كە دايكى كامەرانە ناهىلىت ئىوہ بە يەك بگەن. چونكە كچى پوورى يان
كچى خالى خويان بو داناوہ. منىش وتم:

- خوى ئەكرد كچى ھەموو تايەفەكەيان بو دائەنا كامەران منى خوش
ئەويت، نەك خالوزاو پورزا. خونچە لەولاوہ ھەلى دايە بە تورەيىيەكەوہ
نازدارى بانگ كرد. وتى:

- نازدار خان دە وازى لى بىنە. ئەو قسانە چىيە توش ئەى كەيت؟ كى
ئەلىت سەرگول خوى ئەو قسانەى دروست نەكردبوو؟ دواى ئەوہش
بنارو كامەران يەكتريان خوش ئەويت. خو زەمانى بەرد نىيە دايك بە زور
ژن بو كور بەينىت!

نازدار روى كرده خونچە. وتى:

- تو جارى منالىت. لە قسەى گەورەدا قسە مەكە. بنار ئەبىت بزانى كە زور
لە كامەران زياترە.

ئىنجا روى كرده من. وتى:

- بنار تۆزىك ئەقلت ھەبىت. ئەو ژنە دايكىكى زور زالە وەكو ئەلین
قسە ھەر قسەى خويەتى. ھەرچىى وت، ھەر ئەوہيە. كەس بوى نىيە لە
قسەى دەربچىت. ئەو كە زانى توو كامەران يەكترتان خوش ئەويت، خىرا
ھەرەشەى بو ناردىت. بەلام تو باسى خوشەويستى ئەكەيت. ئەى ئەو بو
ھەوالت ناپرسىت؟

وتم:

- چونکه من خۆم پیم وت تهلهفون نهکات... له بهر نیاز له بهر دایکم له بهر باوکم. خونچه دیسان ههلی دایه و وتی:

- کامه ران هه ر چهند تهلهفون نهکات من وهلام نهدهمه وه. هه موو جاریک باوکم یان نیاز یان دایکم له مالن. بویه منیش بانگت ناکه م. پیشتیش وامزانی ئیوه په یوه ندییه که تان نه ماوه! هویه کی تریش که پیمنه وتیت. نه ترسام که پیت بلیم توش تهلهفونی بو بکهیت نه وسا تووشی شهرو به زم بیت له گه ل دایکم یان نیاز. بنار گیان، من ئاگادارم کامه ران هه ولی یاوه قسه ت له گه ل بکات. به لام واده ر نه که ویت مالی ئیمه دژی په یوه ندی پاکو خوشه ویستی راستین.

ئینجا نازدار جاریکی تر رووی کرده خونچه. وتی:

- قهت ناشی توش خه ریکی به زمی عیشقو دلاری بیت؟ ها ها ها وه لا ته واومان کرد.

خونچه وتی:

- نه خیر من هیشتا تووشی نه بووم، به لام نه گه ر بوو، من وه کو بنار ناکه م. وتم:

- خونچه گیان؟ جارئ تو واز له و قسانه بیته. نازدار توش فه رموون برۆن به رچاییه که تان بخون. هه موو شتم حازر کردووه.

نازدار وتی:

- جارئ توش واز له به رچایی بهینه. بنار خان، پیم بلی بزائم ئیستا به ته مای چیت؟

وتم:

- نازانم.. ناتوانم بلیم وازی لیئه هیتم. ناشتوانم بلیم جاریکی تر تهلهفونی بو نه که م.

خونچه وتی:

- واته تۆ دەرگای جهه نهه م بۆ خۆت ئەکههته وه، یان وازی لی بهینه ئیتر
بیری خۆتی به رهوه یان ههول بده خۆت قسه له گهه کامه ران بکهیت. بزانه
ئهو ئه لیت چی؟ له وانیه ئاگای له هیچ نه بیته.

منیش ئه وهندهی تر گریام. وتم:

- به سه. ئیوه ئه وهندهی تر دلتان ناخۆش کردم. من ئه لیم خۆشم ئه ویت
کامه رانیش منی خۆش ئه ویت. ئیتر دایکی چی ئەکات با بیکات. من گوی
نادهمی.

ئینجا نازدار وتی:

- بنار تاکو ئیمه نانی به یانی ئه خوین تۆ برۆ خۆت بشۆ، ئه وه چه ند روژیکه
وه کو ژنی مال خه ریکی ئیشیت. که ته واو بوویت له خۆشتن جوان خۆت
بگۆره ئه چین بۆ سالۆن. قژت میش بکه، ئه و برۆ پرانه ت ئه لیی فلچه یه
تۆزیک باریکو ریکی بکه. با ئیتر تۆزیک له قوتابی زانکو بچیت. ئیتر
کامه رانیش پشت گوی بخه. هه زاره ها کوری له و باشتر مه منونت ئه بیته.

منیش ئه مجاره زۆر به تووره ییه وه وتم:

- له وه ئه چیت ئیوه له من تینه گهن! من ئه لیم هه زار کوری ترم ناویت. یه ک
کورم ئه ویت به هه زار شیوه خۆشی بویم. سه د سالی تریش لیم بپرسن
کیت خۆش ئه ویت؟ ئه لیم کامه ران.

نازدار وتی:

- به لئ.. به لئ.. زۆرمان گوی له و قسانه بووه به سه به س. که چوویته
زانکو نه ک کامه ران دایکی کامه رانیشت بیر ئه چیته وه. نازدار شیوازی
قسه کردنه که ی گۆری. ویستی به شیوه یه کی شیرین زمان بم دوینیت تاکو
رازی بم به قسه کانی.

ئینجا وتی:

- به قوربان.. واز بهینه. به خوا تو ئەوەندە جوان و رهوشت بهرزیت ئەوەندە ئاقل و کچی چاکیت برۆا بکه هه موو زانکو شیتت ئەبن! پیم بلی کئی وهک تو جوانه؟

- به پیکه نینیکه وه له سه ره وه بو خواره وه سه ییریکی کردم. ئەمجاره وتی: راسته که میک کورته بالای.

تۆزیک له قسه که ی وه ستاو بزه یهک گرتی. ئینجا دیسان دهستی پیکرده وه به قسه. وتی:

- به لام جاری ماویشته دریژ بیت. دیسان دهستی پیکرده وه وتی:

- سه ییری ئەو قژه پرو خاوه، کهس نازانیت رهنگی قژت چیه. قاوه ییه؟ خورما ییه؟ هه ر ئەلی تیشکی خوره ئە بریسیکیته وه، ماشه لالا چاو گه شو گه وره وه رهنگ ههنگوینی. پیست ئەلی گوله باخی په مه یی کاله. ده مو لیو ئەلی یا قووتی ئاله. به خوا تو قهت مکیاجت ناوی. تو له وه ناچیت به خوت بزانی. تو بیجگه له وه ی، که چهند جوانی. له هه موومان له سه رخوتری. به سه لیه تریت. هه موو شتیک ئەزانیت. قسه زانیت. هه ر تو ئەتوانیت بو هه موو شتیک باو کم رازی کهیت. تو سه ر له هه موو شت ده ره ئە کهیت. ئیتر من تیناگه م ئەو کامه رانه چیه تو خوشت ئەویت؟ جاری زوه.. زوو بو ئەو جوړه په یوه ندییانه که وا جدی بیت.

به ناچاری. بو ئەوه ی ئیتر نازدار بیدهنگ بیت، ئەوەندە له سه ر ئەو باسه نه روات، وتم:

- باشه. وا من ئەرۆم بو چه مام. دوایی خوم ئاماده ئەکه م بو ئەوه ی برۆین بو سالۆن. ئیوهش برۆن نه شمیل له خه وه لسیین. بو ئەوه ی که ئیمه رویشتین ئەو ئاگای له هاوژین و نه وژین بیت. تا ته واو ئەبم ئیوهش نانه که تان بخون.

ههفتهیه کی تر تیپه پری. هیچ دهنگو باس نه بوو. ئه چووم به لای ته له فوننه که دا. هه لم ئه گرتو دامنه نایه وه. ئه مویست ته نها جاریکیش بیته گویم له دهنگی کامه ران بیته. هه ر چوونیک بیته هه والیکه بزانه. هه موو روژ هه زار پرسیار له میشکمه ئه هاتو ئه چوو. به لام هیچ وه لام نه بوو. دوا ی هه فته ی پینجه م. بریارم دا که ئه مجاره هه ر ئه بیته قسه ی له گه ل بکه م. بی ترس دهستم دایه ته له فوننه که. ژماره که م لیدا. دهنگی کامه ران هاته گویم. وتی:

- هه لائو. یه ک بروسکه به ناودلما تیپه پری.

هه مان سات گویم له دهنگی نیازو چالاکی هاوپی بوو، که له ده رگای حه وشه ئه هاتنه ماله وه به ره و ژووری دانیشتنه که.

منیش خیرا ته له فوننه که م داخسته وه. ژماره ی شیلانم داواکرد. چونکه ئه مزانی کامه ران ته له فونم بو ئه کاته وه. ویستم خه ته کم مه شغووول لی بدات. له هه مان کاتیشدا ویستم نیاز بزانیته من له گه ل شیلان قسه م ئه کرد، بو ئه وه ی پرسیار نه کات. که میک له گه ل شیلان باسی هه ندیک شتمان کرد. به لام دللم هیشتا خیرا خیرا لی ئه دا، هیشتا تیپه رم نه کردبوو به سه ر ئه وکو تو پریانه ی که له یه ک ساتا رویان دا. هه ر بویه له کورته قسه کانم بریه وه، خوا حافی زیم له شیلان کرد. ئینجا چالاک زور به پرتاو خوی کرد به ژووری دانیشتنه که دا. منی بینی له وی زور به دلکی خوشه وه. وتی:

- بنار؟ ئه زانیته له کو ی وه رگی راویت؟

وتم:

- نه خیر هیشتا نازانم. بو تو زانیوته خوت له کو ی وه رگی راویت؟

وتی:

- به لی من له به غدا.

وتم:

- خوڻي له خوت.

وتی:

- به خوا من حهزم لهوئ نبييه.

چالاک وتی:

- بيستوومه که خه لکی سلیمانی هه مووی له (مووسل) وه رگیراون.

له وانه يه توش لهوئ بیت!

وتم:

- له هه ر کوئ وه ر بگیریم من گوئ ناده می، گرنگ نيه. ئەي که واته، تو بو

له به غا وه ر گیراويت؟ تو خه لکی کویت؟

چالاک ه پیکه نینیکه وه وتی:

- به خوا منیش تیناگه م! خوم ئەو پرسیاره م کرد؟ به لام برؤا بکه نازانم

بو؟ به هه رحال من به یانی پرست بو ئەکه م، وه لامیشت ئەدهمه وه.

وتم:

- له کی پرسیار ئەکه يت؟

وتی:

- تو هه قت نه بیت.

نیاز هاته ژووره وه. وتی :

- ئەوه دایکم له کویتیه؟ ئەي جه ماعت کوان؟ ئەلئی کهس له مال نبييه.

وتم:

- دایکم له ته عزیزیه. نازدارو خونچه و نه شمیل له بازارن. نه وژین و هاوژین

له هه وشه ن. نازانم چی ئەکه ن! ئەوهش من خیوی مالله که.

نیاز وتی:

- باشه دایکم کهي یه ته وه؟

وتم:

- وهكو پيم وتيت، دايكم ئەمرو جووه بو ته عزى. ئيتر هر خوى ئەزانيت
كهى ئەگه پيته وه.

نيازو تى:

- خوزگه بمزانيايه ژن بو ئەوه نهى حهز له ته عزيه؟

وتم:

- مهسه له كه حهز نيه.

وتى:

- ئەى چيه؟ هر بلين يه كيك له م شاره مرد، دايكم ئەبيت بچيت.

وتم:

- وا نيه. دايكم تهنه ئەچيت بو ته عزى ئەو كه سانهى، كه ئەيانناسيت.
ئەگه نه چيت. تووشى عهيبه ئەبيت. گلهيى لى ئەكهن. چوونه ته عزى
پيوسته. ئەبيت بچيت بو دلنه وايى خاوهن مردووه كه.

چالاک وتى:

- كاكه، ئيستا تو چيت ئەويت له دايكت؟

نياز وتى :

- خواردن. برسيمه. ئەزانم بنار هه موو ئيشيك ئەزانيت، به لام نازانيت
خواردن دروست بكات.

منيش ويستم بليم برنجى سوورم دروست كردووه له گه په تاتهى
سووره وه كراو. به لام چالاک هه زوو قسه كهى قوسته وه، وتى:

- كه واته ئەچينه وه مالى خومان، يان ئەچين بو كه بابى وه لى.

وتم:

- بو كوئى ئەرؤن؟ من برنجى سوورم كردووه، په تاته شم سوور كردوته وه.
به لام ئەگه ر ئيوه كه باب ئەخون، منيش كه بابم ئەويت، يان له گه ل من برنج

ئەخۇن؟

نياز وتى:

- ئەي باوكە گيان. ئەبىت چۆن برنجىكت لىتابىت؟ بەخوئا من ناخۇم.

چالاكىش ئارەزووى خۇيەتى.

ئىنجا رووى كرده چالاك. وتى:

- ئەلىي چى بچىن بۇ كەباب؟ وا نىيە؟

چالاك سەيرىكى منى كرد. وتى:

- نا من حەز ئەكەم برنجە سوورەكە بخۇم.

نياز وتى:

- رۆلە تۆ بۇ ئەوئەنە نەگبەتى؟ برنجى برنج بىت بنار لىبىنىت ئەبىت تامى

چۆن بىت؟! ھەستە با برۆين، ئەو كەبابە خۇشەي وەلى لە كىس خۆت

مەيە. دەعوەتى من بە.

منىش وتم:

- برۆن ئارەزووى خۆتانە. بەلام كە گەرانەو بەشى منىش بەينن. ئەگىنا

بە باوكم ئەلىم نياز خواردى مالاوئەي نەخوارد. كفرى نىعمەتى كردووه.

ئىنجا خۆت ئەزانى ئەو كاتە باوكم چىت پى ئەكات.

ھەردووكيان دەستيان كرد بە پىكەنين. چالاك وتى:

- كاكە من كەباب ناخۇم. من نامەوئىت مام سالىم لىم تورەبىت. ئىستا من

حەزم لەم چىشتەي مالاوئەيە. با بزائىن بنار خان چى دروستكردووه!

پاش ئەوئەي نيازو چالاك نانى نيوەرۆيان خوارد، خواردنەكەشيان زۆر بە

دل بوو. زۆرى پىنەچوو روئىشتن. من ھەر خۇم بەتەنھا لەمالەوئە مامەوئە.

ھىندە دلّم تەنگو ناخۇش بوو، ئارەزووى ھىچم نە ئەكرد. چاوەرپىم

ئەكرد دەنگىك لە تەلەفونەكەوئە بىت دەنگى كامەران بىت، بەلام ھىچم

نەئەبىست. داىكمو خوشكەكانم ھەرچەند برۆىشتنايەتە دەرەوئە، ھەوليان

له گه ل ئەدام كه له گه لئاندا برۆمه دەرەوه. به لام من هه موو كات يه ك
وه لامم ده بوو بۆيان. ئەويش ئەوه بوو كه هه زم به چونه دەرەوه نيه. ئيتتر
ئەوانيش وازيان لئ ئەهينام. زۆرترينى كات خۆم به خويندنه وهى كتيبه وه
خهريك ئەكرد. به لام، دواى خويندنه وهى چەند لاپه ريه ك، كاتي ك به
ئاگا ئەهاتمه وه من له قولايى خه يالدا بووم له گه ل كامه ران. زۆر به
په رۆشه وه چاوه رى هه واليم ئەكرد. زۆر جار هه مان پرسيارم له خۆم
ئەكرد وه ئاخۆ قسه كانى سه رگول راست بن؟ ئاخۆ ئەم خۆشه ويستيه
بۆ هه موو كه س وا بيت؟ يان ته نها بۆ من وا قورسه؟ ئەى خوايه گيان.
من بۆ ناتوانم يه ك چر كه له ميشكى خۆمى دەر كه م؟ ئەمه خۆشه ويستيه
يان سزاي ژيانمه؟ هه زاران پرسيارم له خۆم ئەكرد. زۆر جار ئەمويست
له گه ل خوشكه كانم برۆم بۆ بازار يان بۆ مالى خالو پوره كانم. به لام،
زۆرى نه ئەبرد په شيمان ئەبوومه وه. هه ر ئەو رۆژه شيلان ته له فونى بۆ
كردم. وتى:

- بنار؟ هه والى خوشم پييه!

وتم:

- ئادهى خيرا هه والى خوش وه كو چى؟

وتى:

- وا هه موو له په يمانگاي ته كنيكى (مووسل) وه رگيراوين. به ته مام له گه ل
برا گه وره كه م بچم بۆ مووسل بۆ زانينى شوين و ريگه مان. ئەته ويت
له گه ل ئيمه بيت؟

منيش پرسيارم ليكرد:

- بۆ كهى ئاماده بم؟

وتى:

- هه فتهى داها توو. به لام هيشتا كاته كه مان ديارى نه كردوه.

زور دلم بهو ههواله خوش بوو. بیرکردنه وهم له کامه ران هه موو هوش و
 گوشتی لی بردبووم. شهو ههتا بهیانی له دلی خومدا ته گبیرم نه کردو
 برپارم نه دا، که رۆژ بیته وه، چی بکه مو چی نه که م. که رۆژیش نه بو وه وه،
 قسه رهقه کانی دایکیم بیر نه که وته وه. خوم به خومم نه وت: (نهء جارئ
 په له مه که. شت خوی دهر نه که ویت. با جارئ توزیکی تریش چاوه ری
 بکه م.) من به هیچ جوریک هه والی کامه رانم نه زانی. نه م زانی نمره کانی
 چون بوون؟! نه م زانی کامه ران له کوئی خویندن ده ست پیئه کات؟ بروام
 نه نه کرد من بتوانم جاریکی تر کامه ران ببینمه وه! په یوه ندی هه که مان پچرا.
 هه ر دوکمان زور له یه کتر بیئاگا بووین. به لام کامه ران بو یه ک خوله ک
 له میشو دلی من دانه برپا. هه موو کاته که کامه ران له ناو مندا نه ژیا.
 چاوم نه یه ده بینی. به لام رووح لی و ن نه ده بوو، گویم له ده نگی نه بوو
 به لام هه موو کاته که هه ستم به چرپه ی نه کرد. بو نیم نه ده کرد به لام
 هه موو شوینیک بونی نه وی لیئه هات. من و کامه ران چه ند دوور بووین،
 نه وه نده ش نزیک بووین. هه ستم نه کرد هه موو کاته کان کامه ران له گه ل
 مندایه دلم خوش بوو به وه ی که من له کامه ران دانا بریم! نازانم بو به
 به رده وامی نه وه هه ستم هه بوو!؟ به لام دلم به شتیک خوش بوو هه رچه نده
 زور نادیار بوو. نه و چه ند که ره تیک په یوه ندی به منه وه کرد، به لام من
 هیچ کاتیک نه م توانی وه لام بده مه وه. هه ر به و شیوه یه برده مه سه ر
 تا پشووی هاوین هه مووی ته واو بوو. رۆژیکیان زور دلم ته نگ بوو.
 هه زم نه کرد لای که سیک دلی خوم بکه مه وه. باسی خه م و خه فه ته کانم
 بکه م. بویه برپارمدا بچم سه ردانی شیلانی هاویریم بکه م. من و شیلان
 سی سال بوو یه کترمان نه ناسی. زورمان یه کتر خوش نه ویست، جگه
 له وه ی هاویری قوتا بخانم بوو، دراوسیشمان بوو. شیلان کچی بچووی
 دایکی بوو. لای خیزانه که ی زور خوشه ویست بوو. ته له فونم بو کرد که

ئەمە ویت بچم بیبینم. بەلام کاتیک گەیشتمە مالی شیلان مالەکیان پر بوو
له خەلک. مالی براو خوشکەکانی هەموو لەوی بوون. ئیتر منیش زۆر
نەمامەو مالئاواییم له کەسوکارەکی کرد، بە شیلانم وت:

- شیلان گیان، ببورە من ئەبیت برۆم، تۆ میوانیکی یەکجار زۆرت هەیه
پیویست ئەکات لای ئەوان بیت. ئەگەر ریککەوت جاریکی تر سەرئەیه م.
ویستم خیرا ئەوی بەجیبهیلیم. بەلام دیار بوو شیلان هەستی بە شتیک
کردبوو. بۆیه هەر، کە هەستام برۆم، له ناو دەرگای حەوشەکەدا پیش
ئەوهی خواحافیزی لی بکەم. هاتە نزیکمەوه. وتی:

- بنار گیان چیتە؟ زۆر پەست و غەمبار ئەتبینم. چی بوو؟ ئەترسم باوکت
نەهیلت بچیت بۆ مووسل بۆ خویندەنەکەت!

وتم:

- نا.. نا.. وا نییه. باوکم کیشەیی نییه. من له راستیدا بۆ شتیکێ تر هاتبووم
بەلام قەیناکا هەر کاتیک توانیت تەلهفۆنم بۆ بکە با قسە بکەین.
شیلان وتی:

- بیگومان، با بزانی ئەمان کەیی ئەرۆن، ئەوسا قسەت لەگەڵ ئەکەم.
ئیترا خواحافیزیمان له یەکتر کرد، بە خیرایی گەرامەوه مالەوه. هەر، کە
گەیشتمە مالەوه بینیم نیازو چالاکی هاوڕیی له حەوشەدا راوەستابوون.
سلاوم لیکردن. دایکم زۆر بە پرتاو بەرەو رووم هات. وتی:

- ئەوه بۆ ئەوهنەت پیچوو؟

منیش وتم:

- بە هەموو رویشتن و گەرانەوهم یەک کاتژمیرم پی چوو. ئەوه من یەک
مانگو نیوه نەرۆیشتوو مەتە دەرەوه. دە ئیترا دلم شەقی برد. چیتان له
من ئەویت؟

نیاز هاتە پیشەوه. وتی:

- ئەو جەنابت بەم ئىوارەيە لە كۆى بوويت؟
وتم:

- بۆ؟ لە مالى شيلان بووم.. ناييت؟
وتى:

- ئەى بە كەست وتبوو؟
وتم:

- بەلى ئيمە لەكەيەو بە بى پرس چووينەتە دەرەوہ تا ئيسا بى پرس برۆم؟
وتى:

- باشە ئەم چوونە پيوست بوو؟
خەريكبووم توورە ئەبووم. ئەمويست هاوار بکەم بليم، بەسە. بۆ خاترى
خوا من تاقەتى خۆم نەماوہ ئەم ھەموو پرسيارە چييه؟
لەو کاتەدا باوکم گويليمان بوو لەژورى دانىشتنەکەوہ ھاتە دەرەوہ.
وتى:

- ئەوہ چييه؟ مەحکەمەى چى لە بنار ئەگریت؟
منيش خيرا وتم:

- باوکە ھيچ نيينە. ئيمە قسە ئەکەين بەيەکەوہ.
ويستم ئەوچونە دەرەوہيەى من نەبيتە ھوى دروست بوونى ناکۆكى
نيوان باوکم ونيان. بەلام باوکم وتى:

- کورە ئەوہ پيت ئەليم. باش گوى بگرە. تاکو من مايم کەس بوى نيينە
پرسياريان لى بکات. تيگەيشتى؟
نياز خوى توورە کرد. وتى:

- دە وەلا لەمەولا، ئەوہى بى پرسى من لەم مالە برواتە دەرەوہ قاچى
ئەشکينم.

باوكم زۆر توورپه بوو. ئيتير بوو به شهرو فهرتهنه له بهر ئه وهى من دواى زياتر له مانگيك چوومه دهره وه. من جگه له خه مى كامهران كيشه يه كى تریشم هه بوو. ئه ویش ئه وه بوو، كه نيازى برام كه وتبووه گومانه وه له من. زۆر به وردى چاوديرى هه لسوكه وتى ئه كردم. منیش ئه مزانى، ئاگادارى ئه وه بووم بويه هيچ شتيكى پيوه نه ئه بينيم. هه زى ئه كرد بيگومان بيت له وهى كه ئه گهر شتيكى وا هه بيت. چونكه؛ كاتى خوئى ئه و كچهى كه ناوى پهيمان بوو من وكامهرانى بينى بوو. هه ر ئه و روژهى كه بو يه كه مجار به يه كه وه رويشتين. ئه وكاته من ئاگادار نه بووم كه ئه و په يوه ندى له گه ل نيازى برامدا هه يه. زۆر خيرا باسى منى بو كردبوو. ئه ویش برى پى كردبوو. به هه موو شيوه يه ك چاوديرى له سه ر من دانا بوو. منیش هه ر چه نده زۆر بيدهنگو شه رمن بووم، به لام هه تا بليت زيتو وريا بووم. ئه گهر خووم نه مويستايه، كه س نه يئه توانى هيچ شتيك له من ببيستيت يان ببينيت. ئيمه هه رچه نده ئه و كاته ته مه نمان هه ژده و نوژده سال بوو، به لام زۆر هو شيارو تيگه يشتوو بووين. كامهران زۆر تيگه يشووانه بيرى ئه كرده وه. زۆر به تهنگ منه وه بوو. هه ر ئه وه ش بوو زۆر سه رنجى راكيشابووم. هه رچه نده من وكامهران ئه وكاته به ته واوى ليك دابرابووين به لام نياز ئه وهى نه ده زانى.

شەو نەخە وتم. ھەتا بەیانی ھەر ئەمدیو ئەودیوم بوو. بەیانی كە
رۆژ بوو ھو ھەم وئرا برۆمە خوارەو. زۆریشم برسی بوو. سەیریکی
نازدارو خونچەم کرد. ھەر دووکیان خەویکی خوشیان لی كە وتبوو
نەمویست كەسیان خەبەر بکەمەو بەلام سەیرم کرد، نەشمیل چاوی
کردبوو ھو. سەیری منی ئەکرد. وتی:

- بنار، ئەو تۆ دوینی شەو نوستیت؟
وتم:

- زۆر كەم، تۆ چۆن ئەزانیت؟
وتی:

- ھەر چەند خەبەرم ئەبوو ھو، تۆ بەخەبەر بوویت. ئاگادارت بووم.
وتم:

- بەلی وا بوو، هیچی وا نەخە وتم.
وتم:

- نەشمیل گیان، ھەستە برۆ خوارەو ھەستەو؟ چی ئەكات!
وتی:

- باشە، ئیستا ئەچم. جاری با تۆزیک خۆم بکیشمەو...!
نەشمیل خۆی کیشایەو. تۆزیک چاوی ھەلگۆفت. ھەر سەیری منی
ئەکرد.

وتم:
- دە ھەستە.. بەسە تەمەلی دەی... فەرموو برۆ بو خوارەو ھەستەو
نانو چای بەیانی ئامادە کردوو، یان نا؟ چونکە من زۆرم برسییە.
ناش وئرم برۆمە خوارەو.

نەشمیل وتی:

- ئەى چۆن نان ئەخۆیت؟ خواردنەكەت بۆ بهینمه سەرەوه؟

وتم:

- جارى برۆ بزانه وهزە چۆنه؟

نەشمیل رۆيشته خوارەوه. دواى تۆزىك هاتهوه سەرەوه. وتی:

- دايكم ئەلێت بۆ نايەن نان و چاكەتان بخۆن؟

وتم:

- نەشمیل؟ باوكم هەلساوه له خەو؟ نياز هەستاوه؟

وتی:

- نا.. نا.. كەسيان هيشتا هەلنەستاون. خەمت نەبيت. دايكيشم وتی: ئيمرۆ

ئەچين بۆ مالى نەنه هەلاو. وتی: زوو خۆتان ئاماده بكەن. نازدارو

خونچه هەستينه. با زوو ئاماده بن.

وتم:

- بۆ دايكم به تەمايه كەى برۆين؟ هيشتا زۆر زووه.

نەشمیل وتی:

- يەعنى تۆ خوشكەكانى خۆت ناناسى؟ چەنديان كات ئەويت بۆ ئەوهى

ئاماده بن؟ جارى نازدار يەك كاتزميرى ئەويت، هەتا بريار ئەدات چى

له بەر بكات. ئينجا قژ چاككردى. ئينجا مكياج كردن. به خوا بۆ دواى

نيوهرۆش ريك ناكهويت. بەلام خونچه باشه زوو ئاماده ئەبيت ئەو

لهوانهيه بلێت نايەم. تاقەتم نيبه. ئينجا ئەبيت يەك سەعاتيش سويندى

ئەوو بەدين تاكو رازى بكەين له گەلمانا بيت.

له پريكدانازدار سەرى بەرز كردهوه. وتی:

- بۆ خاترى خوا، ئەو هەموو قسەيه چيبه بەم به يانيبه زووه؟ توخوا

ئۆيۈ بۇ وا ئەكەن؟ ئەگەر ئۆيۈ خوا غەزەبى لى گرتوون، خەبەرتان
بۆتەوۈ دە بېرۇنە خوارەوۈ؟ با ئۆمەش بخەوين؟ دەى بېرۇن... دەى.
وتم:

- باشە باش... توورە مەبە خانم. وا ئەچينە خواری. بەلام دايكم بە
تەماى مالى باپيرمانە. ئۆمرو بچين. بۇ نيورۇ.
نازدار وتى:

- باشە... دە جارى ئۆيۈ فەرموون بېرۇن. ئەوسا قسەيەكى لى ئەكەين.
ھېشتا زوۈە. دايكم بۇ ئەوۈنە پەلەيەتى؟ نازدار سەرى خۆى داپوشىيەوۈ.
وتم:

- ئۆخەى. بە خوا من زورم پى خۆشە. حەز ئەكەم ئۆمرو بچمە دەرەوۈ.
نەشميل وتى:

- بەلى بنار گيان، تۆ پىويست ئەكات تۆزىك بېرۇيتە دەرەوۈ لە مالەوۈ
دوورکەوۈيتەوۈ.

خونچە ھەر لە ژىر جىگاگەيەوۈ دەنگى كەمىك بەرزكردەوۈ وتى:
- بى زەحمەت ئەتوانن بېرۇنە خوارەوۈ؟ دەرگاگەش دواى خۆتان داخەن؟
بە دايكىشم بلين من نايەم. تاقەتم نىيە.

ئىنجا نەشميل سەيرىكى كردم. بە پىكەنىكەوۈ وتى:
- ئەھا.. چىم پى وتيت؟ گویت لىبوو؟ ئەوۈ خونچە خان ديسان تاقەتى
نىيە بىت.

منيش وتم:
- جا بانەيەت. كەيفى خۆيەتى. دايكىشم كە زانى نايەت نەوژين و ھاوژينى
لا جىدىللىت. ئەو كاتە خومان ئەرۇين.

لەو ساتەدا چاويكم لە نەشميل نووقاند. لە پرىكدا نازدار ھەستا لە سەر

جیگاگه‌ی دانیشْت. بی ئه‌وه‌ی چاوی بکاته‌وه. سه‌رو قژی وا به ناو یه‌کدا
چووبوو، ئەتوت له ناو گه‌رده‌لوولیکه‌وه هاتۆته‌وه. توورپه‌و بیزار. وتی:
- ئەری من تیناگه‌م! ئیوه بۆ نارۆنه‌ خواره‌وه؟ به‌ دایکم بلین منیش نایه‌م.
خیرا پال که‌وته‌وه چه‌رچه‌فه‌که‌ی راکیشایه‌وه به‌ سه‌ر خۆیدا. وتی:
- نه‌یه‌نه‌وه سه‌ره‌وه.

من و نه‌شمیل به‌ ده‌نگیکی نزم پیکه‌نین. به‌ هیواشی هه‌ستاین برۆین.
ئینجا ده‌رگاگه‌مان داخست. به‌ ده‌م قسه‌وه رویشتینه‌ خواره‌وه.
وتم:

- به‌ خوا نه‌شمیل ئه‌وه چه‌ند روژیکه‌ دوو سی دانی بنه‌وه‌م زۆر
ئه‌یه‌شیت. نازانم چیه‌!
نه‌شمیل پیکه‌نی. وتی:

- ده‌ی... ئینجا نۆره‌ی دان ئیشه‌یه. کچم تۆزیک فرسه‌ت به‌ خۆت بده‌.
ئیه‌ستا که‌ی کاتی ئه‌وه‌یه؟! تو له سه‌ر رویشتنیت بۆ خویندنه‌که‌ت.
وتم:

- راسته‌. به‌لام ئه‌م شتانه هه‌ر ئه‌بیت.
نه‌شمیل؛ خوشکی بچووگمان بوو. ئیسک سووک و چاو کال بوو، سپی
پیست و قژ لوول بوو. زۆر له‌ش سووک و ئازا بوو. وه‌کو په‌روانه به‌
ده‌ستمانه‌وه بوو. تۆزیک هارو بزێو بوو. به‌لام لای هه‌موو خوشه‌ویست
بوو. به‌ تاییه‌ت دایکم زۆری خوش ئه‌ویست. بۆ هه‌ر کوئ برۆیشتایه
له‌گه‌ل خۆی ئه‌بوايه بیبردایه. هه‌ر چه‌نده من چه‌ند سالیک له‌و گه‌وره‌تر
بووم. به‌لام زۆر ریکبووین. هیچ کات بی دلی منی نه‌ئه‌کرد. زۆر جار
بۆ ده‌ربیرینی خوشه‌ویستیه‌که‌ی به‌ منی ئه‌وت:

- خۆزگه‌ تالیک قژت بوومايه یان ده‌ستیکت بوومايه.

زۆر جار نەشمیل لە گەل نازدار دەنگە دەنگیان ئەبوو. لە بەر ئەو هی نازدار خوشکی گەورە بوو؛ لە رادە بەدەر خوشی ئەویستین حەزی ئەکرد ئاگاداری هەموو ژیانمان بێت. من هەموو کات وەکوو دایک ئەهاتە پیش چاوم. بەلام نەشمیل لە گەل من هەر ئەتوت ماستی مەییووە. ئەو هی من لیم داوا بکردایە بی هیچ پرسیاریک بۆی ئەکردم. زۆرمان یەکتەر خوش ئەویست. نەشمیل زۆر جار لای من ئەخەوت. ئەیوت با شەو ئاگام لیت بێت چونکە زۆر جار ئاگادار بوو کە من زۆرینە هی شەوان خەوم لێنە ئەخەوت. دوودلی خیزانە کە مان و کامەران بووم. زۆر جار ئەو دلنە وایی منی ئەدایەو کاتیکیش کە ئەو لە گەل خونچە دەنگە دەنگو کیشە هی ئەبوو، من پشتگیری لێ ئەکرد. هەرچەندە خەتای ئەویش بوایە. ئەویش منی خوش ئەویست بە رادە هی کی زیاتر لە وانی کە. بە برۆای من تیکرای خیزان ئەبیت پشتگیری لە یەکتەر بکەن بە هەموو شیوێهێک لە هەموو کات و ساتیکدا هەر چۆنیک بێت شیوێهێ و جۆری گیر و گرتەکانیان چونکە هەر ئەوان لە کۆتاییدا پشت و پەناو تەواو کەری یەکتەرن.

به هر حال، ئەو رۆژە دایکم به دەست خونچەو نازدارەو ماندوو بوو. نازدار کاتیکی زۆری ویست بۆ خو ئامادەکردنی. خونچەش هەر ئەوی وت: - من تاقەتم نییە وازم لیبینن با له ماله‌وه بم. به‌لام له کۆتاییدا هەموو ریککەوتین. کەس له ماله‌وه نەمایه‌وه. به‌لام من هەر دانم ئەیه‌شا. دەقه به دەقه ئازارم زیادى ئەکرد. به جۆریک که له مالى باپیرەم بووین نەمتوانی هیچ بخۆم. هەرچەندە پوورم یا پراخیکی گەلامیوی زۆر خووشی لینابوو. بۆن و بەرامەکەى ماله‌کەى پر کردبوو. کاتیک، که هەلیان رشته سەر سین بنی ئەو مەنجەله گەرەیه پر بوو له دووگو پەراسوو پاقلەى دەنک گەرە. به‌لام هەر چەندم کرد له دوو سی دانە زیاترم بۆ نەخورا. ئەو‌ه‌ش لەبەر ئەو‌ه‌ى نەنکم زۆری لی ئەکردم. نەنکم و پوورم هەر میخەک بوو ئەیاندامی بیخەمە سەر شوینی ئازارەکە. بۆ ئەو‌ه‌ى ئازارەکەى بشکیت. به‌لام ئازار هەر زیادى ئەکرد تا تەواو بیزار بووم. ئینجا خالە سمایلێشم لەولاوه هاتبوو به‌ خو‌ی و بوتلیکی شووشە که له بنەکەیدا تۆزیک ئاوی تیادا بوو. هینایە بەردەمم. وتی:

- بنار گیان، یەک قوم لەمە به غەرغەرەیه‌کی باشی پی بکه هەر ئیستا چاکت ئەکاتەوه برۆابکه دکتۆرو شتیشی ناوی.

منیش سەیریکی بوتله‌کەم کرد. نەمزانی چیی تیا‌ه. وتم:

- خالە؟ ئەوه چییە؟ دەرمانی سحرییە؟

به پیکەنینیکەوه وتی:

- رۆله. گوئی... له خالی خۆت بگره. ئەمە شازی دەرمانه. له سحریش موهیم‌تره. برۆا بکه شتی وا له هیچ شوینیکا نییە. ئیستا تۆزیکت بۆ ئەکەمە پیالەیه‌کەوه وه‌کو وتم غەرغەرەى پی بکه له ناو دەمتا. هەرچی پیسی ناو دانەکانته نایهیلێت.

هەر چۆنیک بوو خۆم راگرت تاكو هه مووان نانی نیوه پڕۆیان ته واو كرد.
ههستم ئەكرد دهموچاوم قورس ئەبوو. روومه ته كانم تايان لی ئەهات.
دايكم سه يریکی كردم. وتی:

- ئەیه رۆ ئەوه بۆ وات لیهات؟ خو هه موو دهموچاوت ئاوساوه! ههسته..
هەر ئیستا بابروین بۆ لای دکتور محمد سه عید. دکتوریکی زور باشه.
نه شمیل له ولاوه هاواری كرد. وتی:

- راوهستن با منیش بیم له گهلتان. نازدارو خونچه دهستیان كرد به پیکه نین.
نازدار وتی:

- وهیش كه گوناچه نه شمیلی داماو ههردوو دایكه كهی به جیی ئەهیئن.
خونچهش وتی:

- ده توخوا ببیهن له گهڵ خۆتان. با له و کولیچه خۆشانهی پووره بیگهرد
نه خوات.

نازدار وتی:

- ئەهی ئەو پاقلاره جوانه بۆ نالییت پره له شيله؟

له ولاشه وه پووره بیگه ر ئەوه نهی تر ویستی نه شمیل شییت بکات. وتی:
- به خوا یهك محه له بیم کردوو دهست و ده می پیوه ئەخوریت. پره له
گولاو دهنك دهنك گویزیشی تیايه. ئینجا سه ره كهشی به دارچین هه ر كهس
ناوی خۆیم له سه ر نوسیوووه.

نه شمیل هه ر سه یری ئەکردین. به لام، دیار بوو چهزی له خواردنه كانیش
بوو. له هه مان کاتیشدا ئەیویست له گهڵ من بییت چونكه زور خه می بوو.
ناچار وتی:

- قه یناکه. كه هاتینه وه ئەخۆم.

هه موو پیئه كه نین. دایکم وتی:

- شله گیان لی ره به له گهڵ خوشکو براکانت به.

ئىنجا دايكم روى كرده نازدار. وتى:

- ئەگەر زورمان پى چوو. ئىوہ برۆنەوہ، شتىكى باش لىنى بۇ باوكت باشە؟ ئىتر ئىمە خواحافىزىمان لە نەنكمو پوورم و خالم كرد. خىرا ئەويمان بەجىھىشت. خالە ئىسماعىل تەمەنى چل سالىك ئەبوو. ژنى نەھىنا بوو. بەلام چەند سالىك بوو ئافرەتتىكى خوش ئەويست. كاربەستى حوكمەت بوو. لەو كاتەدا ئىشى زور باش بوو. زور مروقىكى دلپاك و دلسوز بوو بۇ نەنكمو پوورم. زور بە جوانى خزمەتى باپىرمى ئەكرد. هىچ كاتىك بۆلەو گلەبىم لى نەئەبىست. ژيانى زور بە سادەبى و ئاسانى بەسەرئەبرد. بەختەوہرى خوى خستبووہ پىناوى ئەوان. دەستمان لە سەيارەبەكى كرى راگرت، بۇ ئەوہى برۆين بۇ لاي دكتور. لە ريگا لە ناو سەيارەكەدا سەرم زور گىژى ئەخوارد لەبەر ئازارو لەبەر برسيتى. هەستم ئەكرد لە تاو ئازار چاوم ئەرزى نەئەبىنى. بەلام لە پرىكدا چاوم بە يەككەوت وامزانى كامەران بوو. كابراى سايق بە جورىك بە خىرايى ئەرۆيشت كە ئەگەر ئىسعافىشمان بانگ بكردايە وا بەو خىرايە نەئەرۆيشت. بەلام من خىرا ئاورم دايەوہ وەكو منال چۆن لە كورسى دواوہ دائەنىشىت زوربەى كات سەيرى دەرەوہ ئەكات. منىش ھەر بەو جورە ويستم بزنام ئەوہى دىم كامەران بوو؟ بەلى خوى بوو! لەگەل چەند كەسىكدا راوہستابوو. نزيك لە مالى خويان. ئىمەش ريگامان وا بوو كە بەو شوينەدا برۆين. ھەر لەو كاتەدا دلم كەوتە پەلەپەلو ھەناسەبەكى قوولم ھەلكيشا. لە بەر خۆمەوہ وتم:

- ئۆخەى. توزىك دلم ئاوى پياكرا.

ھەر لەبەر خۆمەوہ پىئەكەنيم.

دايكم سەيرىكى كردم. بە سەرسوورمانىكەوہ وتى:

- ئەوہ چىتە كچم؟ بۇ وا ئەكەيت؟ دايكم واى زانى لە تاو ئازارەكەم وپىنە ئەكەم.

وتم:

- هیچم نییه. به لّام که ی ئەگهین؟ زۆرمان ماوه؟

دایکم وتی:

- هیچی وامان نه ماوه. وا گه یشتین. کاکای سایه ق مالی ئاوابییت. ئەوهنده

خیرا لی ئەخورپیت، ئەلییت هه نار بو نه خوش ئەبات!

دایکم هه ر ئەوهنده ی وت. گه یشتین. که گه یشتینه ژووره وه، دکتوره که

دوای سلّو چه ند پرسیاریکی لی کردم. ئینجا سهیری ناو ده می کردم.

وتی:

- ئەوه چه ند رۆژه وایت؟

وتم:

- دو سی رۆژیکه ئازارم هه یه. به لّام ئیمرو هه ر زۆر خراپه.

وتی:

- دانه کانت هه موویان زۆر باشن و پاکن. به لّام سی دانی خریت وا خه ریکن

سه رده ره که ن له بهر ئەوه پوکه که ت ته قیوه. ئەم چه ند رۆژه ی که ش ئازارت

ئەبییت، تاکو هه مووی به ته واوی دینه دهره وه. ته نها ئەتوانم حه بی ئازارت

بو بنووسم.

ئەوه هه والیکی ناخوش بوو. به لّام ئەو ته نها راستی پی وتم. من زۆر

په له م بوو بگه رپینه وه. به هیوای ئەوه بووم، که کامه ران له هه مان شویندا

بییت، تاکو بیبینم. به لّام، که گه رپینه وه، کابرای شوفیر به شوینیکی تره وه

ئیمه ی گه رانه وه بو ماله وه. ئیتر کامه رانم نه بینی. که گه یشتینه وه ماله وه

نازدارو نه شمیل و خونچه گه رابوونه وه ماله وه. نه شمیل به پرتا و هاته

به رده مم. وتی:

- بنار گیان چون بوویت؟ شیلانی هاوپیت ته له فونی بو کردیت. وتی با

په یوه ندییه کم پیوه بکات.

منیش وتم:

- نه شمیل گیان ئازارم زوره. ناتوانم قسه بکه م. به یانی ته له فونی بو ئه که م.
نه شمیل وتی:

- نا... ئیستا بوی بکه چونکه شیلان وتی: ئیشیکی گرنگم پییه تی. نازدار
وخونچه هر گوئیان له دهنگم بوو هاتنه لامه وه بزانه دکتور چی پی وتم؟
منیش بوم گیرانه وه.

نازدار وتی:

- ئه وه دانه خریکانی دواوه یه هاتنه دهره وه ی زور ناخوشه. ئازاری زوره؛
چونکه ئیستا پوکه کهت ته واو رهق بوه هر ئه شبیت بینه دهره وه. هیچ
که لکیشی نیه.

وتم:

- راسته کهیت. دکتور حمه سعیدیش پیی وتم: که ته واو هاته دهره وه ئه بیته
زیاتر له جارن دانم بشوم. چونکه ئه و دانانه نزیک قورگن خواردنیان تیا
کوئه بیته وه دواپی بوگن ئه کهن، پاشان بونی دهم ناخوش ئه بیته. نه شمیل
ئهم جاره به توره پییه وه هاته وه بهرده م.

وتی:

- بنار؟ ئه وه پیم نه وتی تلفونیک بو شیلان بکه؟

منیش به زهرده خه نه یه که وه وتم:

- به لی باشه نه شمیل خاتوون. هر ئیستا بوی ئه که م.

ئهمجاره ش نه شمیل گه رایه وه بو لام. وتی:

- بنار؟ پوره بیگه رد قاپیکی له هه موو شیرینیه کان بو ناردیت. منیش بوم
هه لگرتویت. با کهس نه ی خوات.

وتم:

- دهستان خوش بیته ئه مشه و بو باوکمی دانی. من جاری نابیت هیچ بخوم،
ئازاریشم زوره.

رۆیشتم بۆ لای تەلەفونەکه. بەلام گویم له قرچەیی داخستنی دەرگای ژوورەکهی نیاز بوو، که به هیواشی داخرا. تەلەفونەکه مان له شوینیکدا دانرابوو له نیوان ژووری نیازو ژووری دانیشتنەکه ماندا. منیش خیرا گەرآمە دواوه. ههستم کرد نیاز له ژووری خۆیهتی ئەیهویتی بزانییت من تەلەفون له گەڵ کێ ئەکه م. ئیتر وازم له تەلەفونکردن هینا. دام نا بۆ به یانی. دهنکیک له حه به کانم خوارد، دوايي رۆیشتمه ژووری سه ره وه. وا دیار بوو بۆ ئازار بوو. له هه مان کاتدا بۆ خه وتنیش بوو. چونکه هه ر پاش تۆزیک ئاگام له دنیا نه ما. کاتیکی خه به رم بووه وه. نازدار بانگی ئەکردم:

- بنار... بناری خوشکم؟ ئەوه چیت لیها ت؟ بوورایته وه؟

منیش چاوم کرده وه به هیواشی سه یریکی ئەملاو ئەولای خۆم کرد. وتم:
- ئەوه به راست سه عات چه نه؟

نازدار هه ر له ژوور سه رم وه ستابوو. زۆر به قوولی ته ماشای ئەکردم.
به پیکه نینیکه وه وتی:

- سه عات ده و نیوه! تو قه ت ئەوه ندە له ناو جیگایا نه ماو یته وه!
دایکم وتی:

- برۆ بزانه بنار بۆ هه لئاستییت له خه و؟
وتم:

- نازانم، زۆر سه یر بوو دوینی شه و که حه به که م خوارد دواي تۆزیک هه ستم کرد گیژ بووم. بۆیه هه ر زوو هاتمه سه ره وه. برۆا بکه له وه ته ی عه قلم به دنیا ئەشکی ئەوه ندە قوول و خۆش نه نوستووم. ئای که خۆشه خه وی بی ترسو دوودلی.

نازدار وتی:

- ده ی که واته هه سته... هه سته برۆ شتیکی بخۆ. تو چه ند رۆژیکه هیچت نه خواردوه.

پیش ئەو هی هه لېسم دەستیکم برد بۆ دەموچاوم. ههستم کرد گووپه کانم
تۆزیک نیشتبوونه وه. ئازاره کهشم زۆری فەرق کردبوو. ئینجا تۆزیک خۆم
کیشایه وه. رویشتم بۆ خواره وه بۆ چیشتخانه که. دایکم خه ریکی کفته
خرکردن بوو. خونچه و نه شمیلیش یارمه تییان ئەدا. نیازیش دانیشتبوو
سهیری ئەوانی ئەکرد. هەر، که چاوی به من کهوت خیرا دهستی کرد به
پیکه نین وتی:

- وهی ماشه لالا که جوانی!

هه موو ئاورپیان دایه وه. سهیریان کردم. منیش خیرا رامکرده بهر ئاوینه کهی
که له بهر چهوزی دهست شۆره که هه لواسرا بوو. به لام پیش ئەوهی من
سهیری خۆم بکه م گویم لی بوو نیاز به دایکمی وت:

- بنار دەموچاوی خوار بووه.

هەر، که وای وت هه موو رایان کرد تا بزنان چی بووه؟ چیم لی هاتوووه؟
به لام کاتیک سهیری خۆم کرد لایه کی روومه تم زۆر له لایه کهی تر
ئاوساوتر دیار بوو. ئەوهش وای کردبوو که شیوهی دەموچاوم سهیر
بنوینیت.

دایکم ته ماشای کردم. وتی:

- بنار گیان خیرا به ئاوی سارد دەموچاوت بشۆ. ئیستا زۆر نابات ئەو
ئاوساویهت ئەنیشیته وه.

به قسهی دایکم کرد. ئەو رۆژهش هیشتا هەر که میک ئازارم هه بوو. به لام
کاتی ئەوه هاتبوو خۆم ئاماده بکه م بۆ خویندنه کهم. کاتی رویشتم نزیک
ببووه. پاش نیوه رۆی ئەو رۆژه له گه ل نازدار رویشتین بۆ بازار. هه رچی
پیویستیم هه بوو بۆ مووسل هه موویم کړی. نازداری خوشکم بۆ یه که مجار
هه ندیک سووراوو سهر روومهت و ماسکارای بۆ کړیم، ئەگه رچی هیشتا

نەئمەزانی چۆن بەکاریان بهینم. جلی پەیمانگا هەر وەکو هەموو زانکۆکانی
عیراق بۆ کچان تەنورەیی خۆلەمیشی و کراسی سپی و چاکەتی شینی تۆخ
بوو. نازدار هەمووی بۆ کریم. لەگەڵ جووتی پیلای خۆلەمیشی کال
جانتایەکی شینی تۆخ بۆ ئەوەی لەگەڵ جەکانم ریک بکەویت. خەریک بوو
کات درەنگ ئەبوو. خۆمان بە دوکانی باوکمدا کرد. باوکم خەریک بوو
دوکانی کۆئەکردهوه، کە ئیمەیی بینی تۆزیک سلەمیەوه وتی:

- ئەوه ئیوه بەم درەنگە چی ئەکەن لێره؟ له کوی بوون؟

نازدار وتی:

- باوکە خۆت ئەزانی بنار ئەوەنەیی نەماوه بپروات بۆ مووسل. پیویستی بە
شتومەک بوو.

باوکم قسەکەیی بە نازدار بری. وتی :

- ئی؟ ئینجا چیت ئەوی؟ پارەت ئەوی؟ خو ئیوه هەر ئەزانن بلین بیئە. خوا
نەکات یەکیکتان بلین هانی.

ئیمەش هەردوگمان پیکەنین.

نازدار وتی:

- باوکە گیان یاخوا تۆ تەمەن درێژ بیت. ئی هەر ئەبیت تۆ بماندەیتی. ئیمە
جاری پارەمان نییە.

باوکم سەیریکی کردین. وتی:

- ئەزانم... ئەزانم... تاكو ئیوه پی ئەگەن، ئیمە خوینمان ئەبیت بە ئاو. دەی
با برۆین بۆ لای سەیارەکە. ئینجا ئاوریکی له من دایەوه وتی:

- ئی! تۆ پارەت ناوی؟

منیش بە شەرمیکەوه وتم:

- نەء باوکە گیان، نەء.

نازدار سیخورمەیهکی لێیام. وتی:

- باوکه؟ بنار شهرم ئەکات قسه بکات. چۆن پارەى ناوئ؟ چەند روژيکى
که ئەروات بو شارىکى که. ئەبیت پارەى پيبت.

باوکم وتى:

- ئاخ.. بمزانيايه ئەم محاميتيه چيه تو ئەيکهيت؟ خو کچه که خوئ زمانى
ههيه. خوئ ئەگەر بيهويت، قسه ئەکات.

منيش هەر له ژير ليوه وه وتم:

- باوکه، دوايى با بگهينه ماله وه.

ئەمجارەش باوکم ئاورىکى تری ليدايينه وه. قسه کانى به دل نه بوو. به لام
ناچار وتى:

- باشه، بابە باشه، با جارى بزائين پاکيزه خان چيى بو ليناوين.

کاتیک گهيشتینه ماله وه. خونچه وتى:

- بنار؟ شيلان ديسان تلفونى بو کردیت، ئەلئت با قسه يه کم له گهل بکات.
پيش ئەوهى شته کانم له زهرفه کان دهر بهينم رويشتمه لای تلفونه که داواى
شيلانم کرد. زانيم نیاز به هه مان شيوه خوئ ليگرتوم بويه منيش به دهنگى
بهرز قسه م له گهل شيلان کرد. تاكو شيلان وتى:

- بنار ئەوه بو وا هاوار ئەکهيت؟ خو من کهر نیم. به خوا گويم ليته.

شيلان هەر پيئه کهنى. نه يئه زانى مه سه له چيه!

وتم:

- شيلان گيان دوينى نهم توانى وه لامى تلفونه کهت بده مه وه، چونکه زور
نه خوئش بووم. شيلان زور به په له وتى:

- خوانه کات نه خوئش بيت، بنار گيان ويستم پيت بلیم، به يانى من و کاک
شيروانى برام ئەچين بو مووسل، ئەگەر ئامادهيت ئەوه توئش له گهل ئيمه
وه ره.

وتم:

- شیلان ئەى تۆ نەتوت ھەفتەى داھاتوو ئەرۆين؟ بۆچى وا كاتەكەتان
گۆرى بۆ بەيانى؟ من ئەمرو زۆر شتى پيويستيم كړيوه. بەلام هيشتا
ئامادە نيم.

شیلان وتى:

- ئى دە من چى بکەم بنار گيان، بەخوا کاک شيروانى برامە ئەلئيت ھەر
بەيانى بۆم ئەکرئت، ئەوئش ئئشى خوى ھەيە.
وتم:

- بە خوا زۆرم ھەز ئەکرد. بەلام وھکو پيم وتيت من جارئ حازر نيم.
زۆر سوپاستان ئەکەم.

دواى ئەوھى تلفونەکەم داخستەوہ لەگەل شیلان جارئى تر زەنگى
تلفونەکە لئى دايەوہ. ھەر خۆم وەلامم دايەوہ دەنگئک بوو نەم ئەناسى.
دواى چۆنى و چاکى ليم پرسى جەنابت کئيت؟

وتى:

- بيخالم. نام ناسيتەوہ بنار؟

وتم:

- بمبوورە. کام بيخال؟

وتى:

- بيخال رەزا.

وتم:

- بيخال گيان بمبوورە، کہ دەنگتم نەناسيئەوہ. ئيمە دەمئکە لەگەل يەک بە
تلفون قسەمان نەکردوہ. وا نيئە؟

وتى:

- موشکيلە نيئە بنار گيان، ھەزم کرد پيروزابيئت لئى بکەم، کہ لە کولليەى
ياسا وەرگيرائت. دلم زۆر خۆشە چونکہ ھەر تۆ ئەناسم لەو کۆمەلەى کہ
ناومان دەرچووہ. منئش ھەر گويم لئى گرتبوو تا لە قسەکانى تەواو بوو.

ئىنجا وتم:

- بىخال ئەو تۆ باسى چى ئەكەيت؟ كولىيە ياساى چى؟

بىخال تۆزىك وەستاو وتى:

- بنار باوكت سالىح محمد نىيە؟

وتم:

- بەلى. تەواوہ.

بىخال وتى:

- كەواتە خۆتى.

وتم:

- بىخال گيان من لە پەيمانگاي تەكنىكى مووسل وەرگىراوم. بەتەمام چەند

رۆژىكى تر برۆم بۆ وەرگرتنى ژوورو دەستپىكردى خويندن. نازانم تۆ

باسى چى ئەكەيت!

بىخال وتى:

- من پيش دوو رۆژ لە ھەولير بووم. ناوى تۆم بينى لە سەر ئەو ليستەى

كە ناوى ئەو قوتابيانەى تىادا بوو، كە لە كولىيەى ياسا وەرگىراون. تەنھا

ناوى تۆم بينى كە بيناسم. زۆر دلّم خۆش بوو. دوينى ويستم پەيوەندىت

پيوە بكەم بەلام ژمارەى تەلەفونەكەتم ون كردبوو. ئەمرو دۆزيمەوہ.

حەزم كرد بزانم كەى ئەرۆيت بۆ دەستپىكردى خويندن؟ ويستم بزانم

ئەچىتە بەشى ناوخۆ؟ يان شوقە ئەگرىت؟ بۆ ئەوہى بە يەكەوہ بين!

كاتىك بىخال لە قسەكانى بووہوہ. وتم:

- بىخال گيان زۆر سوپاست ئەكەم. منيش زۆرم پى خۆشە تۆ لەو كولىيە

وەرگىراويت، پيرۆزبايىت لى ئەكەم. بەلام من ناوم لە مووسل ھەيە!

لەوانەيە شتىكى ھەلە ھەبىت، چونكە نابىت لە دوو شوين ناو دەرچىت..

دوايى خۆم ئەچم بۆ ھەولير بزانم چىيە. چۆن ناوم لەوئيش ھەيە؟

به سهرسورمانیکی زورهوه ته له فونه کهم له گه ل بیخال داخسته وه. له لایه ک دلم خوش بوو، چونکه من ههولم نه وه بوو بچمه کوللیه ی یاسا. به لام بیرم نه کرده وه نه ی هاوری خوشه ویسته کانم چون به جی بهیلم؟ دواپی په شیمان نه بوومه وه. چونکه هاوری کانم هه ر خوشه ویستن له دلم. به لام نه کوللیه خهونی چند ساله ی منه دیته دی. من هیشتا هه ر له شوینی خومدا وه ستابووم، بیرم له قسه کانی بیخال نه کرده وه. له به رده م خومه وه وتم: ئای له وه واله چند خوشه! نه بم به پاریزه ر؟ کولیجی یاسا ورامیاری؟ نه ی که ده میکه خهونی پیوه نه بینم! که واته خهونی منالیم یه ته دی؟! تو بلی نه مه راست بیت؟ تو بلی خه وه نه بیت؟ نه ی خواجه گیان. نه گه ر راست بیت! نه وسا خوم نه زانم چون به رگری له حقی خوم و هه موو ئافرته تیک نه کهم. نه م خه یالانه م نه کرده وه له به ر خوشمه وه پیته که نیم وتم:

- تو بلی راست بیت؟ بر وا ناکه م! هه ناسه یه کم هه لکیشا به رویه کی خوشه وه به ره و روی دایکم رویشتم بوئه وه ی پی بلیم بیخال چی پیوتم. دایکم به سه رسامیه وه سهیری نه کردم. وتی:

- بنار؟ له گه ل کی قسه ت کرد؟

وتم:

- هاوریه کی خوم بوو. شتیکی زور سهیری پی وتم بر وا ناکه م وا بیت! له ولاره نازدارو باو کم هاتن. نیازیش له ژوره که ی خوی بوو. هه موو هاتن نزیکمبوونه وه. باو کم وتی:

- چی بووه کچم؟ قسه ی چی پیوتی؟

وتم:

- زور سهیره، پیم نه لیت له هه ولیر له کوللیه ی یاسا ناوم هه یه له گه ل نه و! نیاز به پرتا و هاته دهره وه له ژوره که ی خوی. وتی:

- غه له ته. تو له مووسل ناوت دهرچووه. هه ولیری چی؟ له وانیه یه کیکی که بیت. ناوتان له یه ک بچیت.

باوكم تۆزىكى تىرىش له من هاته پيشه وه. وتى:
- كچم، ده تۆ وه ره دانيشه له سهر خۆ بۆمان بگيره وه بزانه ئه و هاورپيه ت
چى پى وتيت.

منيش ديسان باسم كرده وه.

نياز وتى:

- ئه وه ئيوه بۆ تيناگهن؟

باوكم خيرا قسه كه ي پى برى. وتى:

- تۆ سه يرى ئه م هه تيوه ناكه يت. تۆ چووزانى ههر له خۆته وه قسه ئه كه يت.
بنارى خۆشكته كه سى تر نيه. ته وا وه. به يانى ئه چين بۆ هه ولير بزانه و ايه
يان نا؟

نازداريش وتى:

- ئينجا چيه. له وان هيه له هه ردوو لا ناوت ده رچووبيت. به لام خۆت يه كيكيان
هه لئه بژيريت. ئه گهر غه له ت بيت ئه وا ده رئه كه وييت.

ئه و شه وه ههر كه سه ي شتيكى ئه وت. ههر كه سه ي بيرو بۆ چونيكي هه بوو.
ته گبيرمان كرد كه به يانى من و باوكم و نازدار برۆين بۆ هه ولير بۆ ئه وه ي
بزانه شتى وا هه يه؟

- ۳۰ -

كاتيك، كه رۆيشتين گه يشتينه زانكو، زانيمان بيخال راستى كرد. ناوى
من له پيش ناوى ئه ويشه وه دانرابوو. نمره كه ي من له نمره ي ئه وان
به رزتر بوو. ئه مه ش واى ليكردم كه جاريكى تىرىش بير بكه مه وه له وه ي كه
ئه مويست بيكه م. من زۆرم پى خۆش بوو كه بيم به پاريزه.

دوای ئەوەی که گه‌راینه‌وه بۆ ماله‌وه باوكم وتی:

- بنار، كچی خۆم، من حەز ئەكەم لەگەڵ مامە سابیرتا قسەبكەم. بزانی
ئەو ئەلیت چی؟ مامە سابیرم پارێزەر بوو. لە زۆر دەمیگه‌وه خەریکی
ئیشی دادگا بوو. كاتێك باوكم پرسیری لێ كردبوو. وتبوی ئیشی
پارێزەری بە كه‌لكی ئافرەت نایەت. كه‌س بپروای بە ئافرەت نییە تاكو
بەرگری لێ بكات. دایكم و باوكم هه‌لوێستان گۆرا. باوكم وتی:

- لەم ولاتە ی ئیمەدا كه‌س گوی لە ژن ناگریت. هەتا پارێزەریکی پیاو
هەبیت، كه‌س نایه‌وێت ژن پارێزەری بیت.

هەرچەندە من زۆرم هه‌ول دا كه‌ رازیان بكەم كه‌ پێویست ئەكات ئەو
بیرو بۆچوونانەیان بگۆرن دەربارە ی كه‌ ژن ناتوانیت ئیشی پارێزەری
بكات. بەلام، ئەوان زۆر بە ره‌قی بەرپەرچیان ئەدامه‌وه. بە هیچ شیوه‌یه‌ك
دایكم حەزی نه‌ئەكرد. هەر ئەیوت:

- بنار گیان، تۆ چوار سالی دوورو درێژ ئەخوینیت، دوایی كه‌س گویت
پینادا. ئەم ولاتە ی ئیمە زیاتر بپروایان بە پیاوه بۆ ئەو جۆره ئیشانه. زۆر
كه‌سی تر هه‌مان قسه‌یان ئەكرده‌وه. دایكیشم زیاتر خەمی ئەوەی بوو، كه‌
زوو خویندنه‌كەم ته‌واو بكەم و بگه‌ریمه‌وه. ناچاریان كردم، كه‌ رازی بم
بە چوونم بۆ مووسل. لە جیاتی هه‌ولێر. بەمەش یه‌كێك لە هه‌ره‌ خه‌ونه
گه‌وره‌كانم پووچەل بووه. یه‌كەم نائومی‌دیم لێره‌وه ده‌ستی پێكرد.

به یانی روژیکی شه ممه بوو باوکم و دایکم خویان ئاماده کردبوو. بو ئه وهی بم بهن بو مووسل. هر له زووه وه منیشیان خه بهر کرده وه. دایکم بهرچایی ئاماده کردبوو. جلی جوانی له بهر کردبوو. منیش که هه لستم له خه و زور له سهر خو خوم ئاماده کرد. دهستیک جلی جوانم له بهر کرد. به بی دهنگی چومه خواره وه بو ئه وهی؛ که سیان له خوشکه کانم خه بهر نه که مه وه. که چومه ژووری چیشته خانه که، بینم باوکم و دایکم خهریکی نانخواردنی به یانین.

دایکم وتی:

- دهی وهره.. کچم. توش شتیک بخو. با له ریگه برسیت نه بیته. ئه گهر ئیستاش برسیت نییه قهینا که خه مت نه بیته. به خوا مه نجه لیک شفته م سوور کردوته وه. جوان پیچاومه ته وه له گهل دهسته واره یه ک نان بو ریگا. خه یارو ته ماته شم جنیوه.

باوکم وتی:

- ئه ی دهسته کانت خوش بیته. به خوا شت هر له خوت یه ت. ته رموزه که ش پر که له ئاو.

منیش سه یرم ئه کردن، زور دلّم خوش بوو. که ئه مبینی باوکم ئاوا به شان و بالی دایکدا هه ل ئه دات. هیوام ئه خواست هه میشه وا ریک بن. باوکم سه یریکی کردم. وتی:

- کچم وهره دانیشه. هیچ نه بیته چایه ک بخوره وه.

منیش دلّم پر بوو له گریان، به زور خوم گرتبوو. نه مئه ویست به جییان بهیلم. دلّم زور خوش بوو به خیزانه که م. هر سه یرم ئه کردن بیرم لی ئه کردنه وه که ئه وان چهند دلّیان به من خوشه. هر چهند هه ستم ئه کرد ئه وانیش دلّیان پر بوو له قولپی گریان، به لام ئه وان له بهر من به و جوره

خویان دهرنه ئەخست. به ناچاری له بهر دلی باوكم چووم له تهنیشت باوكمه وه دانیشتم بۆ ئەوهی شتیك بخۆم. دایكم چایه کی بۆ تیکردم دایه دهستم. باوکیشم پاروویهک په نیری بۆ کردم. به بی دەنگ دایه دهستم. منیش که ویستم لی وهربگرم سهیریکم کرد بزانه باوكم بۆ بیدهنگه. که سهیرم کرد ههردوو چاوی پر بوون له فرمیسک. به لام، ئەویوست له منی بشاریته وه. منیش ئیتر له وه زیاتر خۆم پی رانهگیرا فرمیسکه کانم هاتنه خواره وه. پاروهکه م له دهستی باوكم وهرگرت دهستیم ماچ کرد. به قورگی پر له گریانه وه وتم:

- باوکه گیان. هیچ خه مت نه بیته. به خوا زوو ئەگه پیمه وه بۆ سهردانتان. ئینجا باوكم رووی تیکردم. وتی:

- بنار گیان ئەزانم. خه مم نییه، به لام جیگه ت زۆر دیار ئەبیته. دایکم وتی:

- بنار. دهی... کچم، برۆ خواحافیزی له خوشکو براکانت بکه. با برۆین. با درهنگ نه بیته.

منیش وتم:

- نا دایکه! هه ز ناکه م کهسیان خه بهر بکه مه وه هه موو خه وتون. خه وه کهسیان زۆر خوشه. هیشتا زوه.

به لام، له راستیدا زۆرم هه ز ئەکرد باوهش بکه م به هه موویاندا. یه ک به یه ک پییان بلیم چه ند م خوش ئەوین. ئەوه ندهی دلم خوشه به رویشتنه که م، ئەوه ندهش دوورکه وتنه وه م له وان ئەمتاسینیته. نازانه چۆن بتوانم شه و روژ به ری بکه م له دووری ئەوان؟ زۆر دلم تهنگ بوو. من و دایکم هه ر له مشتومری ئەو باسه دا بووین. کاتیکم زانی یه ک به دوا یه کدا هاتنه خواره وه. هه موویان له چوار دهورم کۆبونه وه. پیش ئەوهی من هیچ بلیم ئەوان ئەگریان. وایان ئەزانی من ئەچم بۆ شوینیك که قه ت ئیتر نایه مه وه.

ئەوان چەند بە داخ بوون بۆ دوورکەوتنەوئەکەى من. منیش لە وان زیاتر بە داخ بووم. نازدار، خونچە، نەشمیل باوەشیان پیاکردم خواحافیزیان لیکردم. هەموو ئەگریان. دلمان نەئەهات لە یەک بینەو، بەلام نیاز لە خەو هەلنەستا بوو.

دایکم وتی:

- ئەوە نیاز دلێ نایەت خواحافیزیت لیبکات.

منیش زانیم وا نییە. بەلام لەبەر دلێ دایکم هیچم نەوت. نەمویست بێ خواحافیزی برۆم. رویشتم زۆر بە هیواشی دەرگای ژوورەکەیم کردەو. سەیرمکرد. نوستبوو. منیش نەمویست خەبەری کەمەو. لای جیگاکیەو دەفتەرێک و قەلەمێک دانرابوو. دەفتەرەکەم هەلگرت. چەند پەرەیهکم لێ نوشتاندهو تا گەیشته سەر یەک پەرەى پاک. لیمنووسی: نیاز گیان خوا حافیز. خوشم ئەوییت. ئیمزای خۆم لە ژێرەوێ کرد. لە ژوورەکەى هاتمە دەرەو و دەرگاکی پێویدا. دواى لە دایکم پرسى. وتم:

- دایکە؟ ئەى بۆ نەوژین و هاوژین نەبەین لەگەل خۆمان؟

دایکم وتی:

- نا. وازیان لى بینە، ئەوان نوستوون. برۆا ناکەم حەزکەن بێن. من و نەوژین زۆرمان یەک خوش ئەویست. چوومە ژوورەکەى دایکم و باوکم. سەیرم کرد هاوژین خەویکی قوولێ لیکەوتبوو. ماچیکم کرد. پاشان چوومە لای نەوژین. بانگم کرد. وتم:

- نەوە گیان، من ئیستا ئەرۆم. ویستم پیت بلیم خواحافیز.

نەوژین هیچى نەوت. بەلام کاتیک لێى ورد بوومەو، گویم لە هەنسکی گریانی بوو. کە ئەوهم بینی خیرا بەتانییەکەى سەیریم هەلدایهو. وتم:

- نەوژین؟ ئەو چیتە؟ بۆ ئەگرى؟

وتی:

- ئەى تۆ ئىمرۆ نارۆيت؟

وتم:

- بەلى ئىستا ئەرۆم. نەوژين زۆر بە كەساسى

وتى:

- دە من بۆ تۆ ئەرگريم بىرت ئەكەم.

وتم:

- نەوہ گيان، ھەستە خۆت بگۆرہ، وەرہ لەگەلمان. ھەز ئەكەم بىيت. كە

وام پى وت، وتى:

- توخوا دادە بنار گيان بە راستە؟ بىم؟

وتم:

- بەلى. خىرا كە جەكانت بگۆرہ.

ھەر وەكو كيچ لە جيگاكەى راپەرپى، نازانم چۆن وا زوو ئامادە بوو.

دايكم دەرگاكەى كردهوہ. وتى:

- كچم باوكت لە ناو سەيارەكەيا لەوساوہ چاوہرپىمانە. دەبرۆ، ئەوہ

خەرىكى چىت؟

وتم:

- دايكە گيان ھەز ئەكەم نەوژين بىت لەگەلمانا.

دايكم وتى:

- نەوژين بۆ بىت؟ با لە مال بىت لەگەل ھاوژين.

وتم:

- نەء. من ھەز ئەكەم با لەگەل من بىت.

دايكم ئاورپىكى دايەوہ لە نەوژين. كاتىك ئەو خۆى ئامادە كردبوو. دايكم

بە بزەيەكەوہ وتى:

- ئەو پرسە گورگانەيە چىيە ئەى كەيت؟ ئەوہ نىيە خۆى ئامادە كردوہ.

سەير چەند جوانيش خۆى گۆرپوۋە.
ھەردوكمان دەستمان كرد بە پيگەنين.
نەشميل ھات. وتى:

- بنار باوكم خەرىكە توورە ئەبىت. ئىتر جارىكى تىرش خواحافىزىم
لەھەموويان كردهوۋە. پەيمانم دانى كە بە زووترىن كات بگەرېمەوۋە بۆ
سەردان.

ھەستم كرد باوكم زۆر دل ئارام دل خۆش بوو. كاتى كە ئەرپۆيشتىن،
بەرەو مووسل لە ريگا بە ھەردووكيان ھەر ئامۆژگارىيان ئەكردم. باوكم
وتى:

- رۆلە. منو دايكت شانازىتان پېوۋ ئەكەين. بەردەوام بوو لە قسەكانيا
وتى:

- كچەكەم. ھەر چەند ئىمە زۆر ھىلاك ئەبىن لە پەرۋەردەكردنو
بەخىوكردى ئىوۋ، بەلام، كە ئەبىنين ئىوۋ، رەنچو كۆششى ئىمەو خۆتان
بە خۆرايى ناھىلن بىروات. زۆر زوو، ماندووبونەكەمان ئەحەويتەوۋە.

دايكم ئەوۋەندەى شت لى كۆكردبوومەوۋە ئەتوت مال ئەگويزىنەوۋە. ھىندەى
خواردن بۆ پىچابوومەوۋە وای ئەزانى مووسل ھىچ خواردنىكى تيا نىيە.
پاشان بە درىژايى ئەو ريگايە ھەر ئامۆژگارىي ئەكردم. ئەيوت:

- بەقوربانىت بم. ئاگادارى خۆت بە. متمانە بە كەس مەكە. بە تايبەتى
موسلاوى.

دايكم مەبەستى بەعسىيەكان بوو. بە تايبەت پياوۋەكانى سەددام. ديسان
وتى:

- بنار گيان، توخوا خۆت بى خواردن مەكە. بە تەنھا نەچىتە دەرەوۋە. بىروا
بە عەرەب نەكەيت. ئەوانە دوژمنمانن. بەخواقەت حەزىان لە كورد نىيە.
ئەوۋە پىت ئەلېم، حەز لە كورپە عەرەب نەكەيت.

دایکم زور کیشهی هه‌بوو ئەگەر ئیمه تووشی دلداری ببین. نازانم بو وا بوو! هیچ کاتیک نەمان ئەویرا لەگەڵ دایکم باسی خوشه‌ویستی بکەین. ئەو روژە هەرچی دایکم ئەیوت باوکیشم بۆی ئیمزا ئەکرد.

منیش بیگومان لە کۆتاییدا وتم:

- بەلێ باشه. تۆو باوکم خەمتان نەبیت. بە باشی ئاگام لە خۆم ئەبیت. دایکم سەیریکی کردم بیدەنگ بوو. من زانیم دایکم مەبەستی چی بوو لەو سەیرکردنە. منیش بە بیدەنگی سەیری روخساریم کرد. لە میشکی خۆمدا وتم:

- ئەهێ ئەگەر کامەرانم بینی، چۆن قسەهێ لەگەڵ نەکەم؟ بە خوا داوای لیبوردن ئەکەم. ناتوانم ئەو بەلێنە بدەم.

باوکم تەنها بوو یەک جاریش لە ریگا نەوہستا. بەردەوام لێی ئەخوری. داوای پاروی شفتەهێ ئەکرد، منیش هەر زوو زوو سەرو لەفەیه‌کم بوو باوکم و نەوژین ئەکرد. هەموو کاتەکە نەوژین بیدەنگ بوو. بەلام داوای ئەوہی پاروہ شفتەکەم بوو کرد، دامە دەستی. سەیریکی کردم. وتی:

- دادە بنار؟ تۆ ئیتر هەر لە مووسل ئەبیت؟ نایەیتەوہ بوو لامان؟ زورم سەیر لێهات لە پرسیارەکەهێ نەوژین! وتم:

- نەوژین گیان بوو وا ئەلێیت؟ کێ وای پێوتیت؟

نەوژین وتی:

- کەس هێچی پێ نەوتووم. بەلام، خوشکی سامانی هاورپیم، کە چوو بوو بەغا ئیتر نەگەراییەوہ بوو مالەکەهێ خۆیان.

وتم:

- بوچی نەگەراییەوہ؟ شووی کرد؟

وتی:

- نازانم. سامانی رەفیقم پێی وتم: پێش چەند سالیک، کە خوشکەکەهێ

رۆیشت بۆ زانکۆ، ئیتر قەت نەهاتەوہ.

ہەموو بیدەنگ بووین، من نەمویرا ہیچ پرسیاریک بکہم! نەوہ کا شتیئک ئاشکرا بیئت، کہ نەمەویئت باوکم پیی بزانیئت. بەلام دایکم ئاورپیکی لی دامەوہ وتی:

- نا بنار شتی وا ناکات! نەوژین گیان، دادە بنار یەتەوہ. خەمت نەبیئت. زۆرم حەز ئەکرد بزانیئم خوشکی سامان چی بەسەر هاتبوو. بۆ نەگەر ابووہوہ. بەلام دایکم باسەکە ی ون کرد. لەو کاتەدا ہەموو بیدەنگ ببووین. منیش ہەر لەو خەیاڵەدا بووم ئەبیئت ئەو کچە چی بەسەر هاتیئت. وتم:

- نەوژین گیان من کہ تەواو بووم، ئەگەریمەوہ. تۆش ئەبیئت ئەمسال زیاتر خۆت ہیلاک بکہیت. جارو باریش لە کاتی پشووەکانتا بچیت بۆ دوکان یارمەتی باوکم بدەیت.

نەوژین سەری هینایە لای گویمەوہ. وتی:

- دادە بنار، زۆر حەز ئەکەم بچم. بەلام، باوکم زۆرم لی توورە ئەبیئت زۆرم تەریق ئەکاتەوہ.

من لەو کاتەدا نەمەتوانی ئاموژگاری نەوژین بکہم. بەلام بە هیواشی پیئم وت:

- تەریق مەبەرەوہ. ئەوہ باوکتە.

بە پیکەنینیکەوہ دەستم کردە ملی. وتم:

- نەوہ گیان ئەبیئت ئەمسال یەکەم بیئت.

باوکیشم وتی:

- بەلی، بەتەمابە. تاکو تۆپ تۆپین وەستا بیئت سەعی ناکات. ئیتر بەچی یەکەم ئەبیئت؟ بەتەمایە بۆمان بیئت بە عەدنان درجال. دایکم بۆ ئەوہی باسەکە بگورپیت خیرا پرسیاری لە باوکم کرد. وتی:

- ئەرى... چەنمان ماوہ بگەین؟

باوکم وتی:

- زۆرمان نەماوہ. بەخوا باش ھاتین، باش بوو ئەو سەگ و گورگانە زۆریان رانەگرتین. کەواتە پاکیزە.. خوا یاربى، ھەر ئەمپروۆش ئەگەر پىنەوہ. منیش وتم:

- باوکە ئەمشەو ماندووی. ئیسراھەتیک بکە، بەیانى زوو بگەرپرەوہ. دایکم وتی:

- ئەیەرۆ... مانەوہى چى؟ بەخوا من لە مالى خوما نەبیت، خەوم لىناکەویت. ھەر ئىستا، تۆمان دابەزان ئەگەر پىنەوہ.

کاتیک گەیشتینە بەشى ناوخۆ لە مووسل، زۆربەى زۆرى ھاورپىکانمى لى بوو. ھەموو جىگاوشوینى خویان گرتبوو. شىلانى ھاورپىشم ھەر زوو بەرەو رووم ھات. وتی:

- یاخوا بەخیر بىت. بنار گيان خەمت نەبیت. من و توو جوان و رزگار لە یەك ژوورداین. ژوورەكەشمان زۆر خۆشە.

ھاورپىکانم خیرا ھەموو ھاتن. یارمەتییانداين بۆ بردنە ژوورەوہى شتومەكەكانم. ھەر چەندە زۆرى زیاد بوو، پىويستيم پىي نەبوو. ھەر بۆیە دامنا، بەدەست دایکما بىنیرمەوہ. باوکم و دایکم برپاریان دابوو ھەر ھەمان رۆژ بگەرپىنەوہ بۆ سلیمانى. دایکم ویستی خواحافىزىم لىبكات. بەلام وتم:

- دایكە پىش ئەوہى برۆیت پىم بلى خوشكى سامان بۆ نەگەرپایەوہ؟ چى بەسەرھات؟ دایکم ئاورپىكى لە باوکم ونەوژىن دایەوہ. چونكە؛ ئەوان لەناو سەیارەكەدا بوون، چاوەرپى دایكمیان ئەکرد. بەلام دایکم نەویوست ھەروا برۆات پىش ئەوہى چىرۆكەكەى خوشكى سامانم بۆ باس بكات. دایکم وتی:

- هەرچهنده ئیستا کاتی ئەو پرسیاره نیه. بهلام به کورتی بۆت باس ئەکه م. وتم:

- دهی.. توخوا.. خیرا بۆم باس که. دایکم وتی:

- ساکار تاقه کچی مالی کاک کمال بوو. زۆر بهناز گهوره کرابوو، زۆریان خوش ئەویست. ئەویش وهکو تو، که پۆلی شهشی تهواوکرد نمرهیهکی باشی هینا، له زانکۆی بهغا وهرگیرا. بهلام بهخوا نازانم چی ئەخویند.. دواي چهند مانگیك هزی له کورپیکی عه ره ب کرد، له زانکۆ هاوړی خوی بوو، کورپه که یه که م سال داوای کرد، مالی باوکی رازی نه بوون. دووهم سال هه ر داوای کرد ئەمجارهش رازی نه بوون. والحاسل مالی باوکی ساکار بههه موو شیوهیه ک کورپه که یان ره فز ئەکرد. وتم:

- بۆ؟ بۆ بهدایان نه بوو؟ ئەوان کورپه که یان ئەناسی؟ دایکم وتی:

- نا.. ناسینی چی؟ هه ر ئەیان وت، فه قیره. ناشرینه. سوالکه ره. وتم:

- یه عنی، حوکمی کویرانه! دایکم وتی:

- ئیتر من نازانم.. مالی کچه که زۆر دهوله مه ندو وه جاخ زایه بوون. ساکاریش زۆر جوان بوو. ئی رۆله دایکو باوکی هه موو که سیك هه ز ئەکات کچه که ی باشتترین بهخت بیئی. مالی باوکی ئەو کورپه ش وهکو باسیان ئەکرد زۆر که م دهست بوون.

بهلام کچه که زۆری خوشویست. وتم:

- ئەی باشه دوايی بۆ نه هاته وه؟ چی به سه رهات؟ له وکاته یا باوکم هاواریکی کرد له دایکم وتی:

- پاکیزه ئەوه چیه؟ خواحافیزی ئەو هه موو قسه یه ی بۆ چیه؟ دایکم ئاوړیکی تری له باوکم دایه وه وتی:

- خۆزگه تو ئەوه نه بیسه بر نه ئەبوی. وتم:

- دایکه خیرا. تا باوکم توپه نه بوه. ئی.. ئی.. دوايی؟ دایکم وتی:

- تۆش ئىستا بىرت ئەكەۋىتەۋە پىرسىيار بىكەيت؟ ئىتر دوا سالى خويندىيان بو، پىش ئەۋەى تەخەروج بىكەن كورپەكە جارىكى تىرش داۋاى كرد. كاك كمالەكە زور كەلە رەق بو ھەر رازى نەبوو. دواجار كچەكە بىپارى يابوو ئەگەر مالى باوكىشى رازى نەبن ئەو ھەر شوۋى پىبكات. دەر كەوت كچەكە قسەكەى خوى برده سەر شوۋى كرد بە كورپەكە. لەوكاتەۋە لە بەغا مایەۋە. نەھاتەۋە بو سلیمانى. مالى باوكىشى حاشايان لىكرد. ئەوكاتە سامان زور منال بو، بەلام وادىارە بو نەۋزىنى باس كردو. وتم:

- باشە. دايكە گيان، برؤ با باوكم لەۋە زياتر چاۋەرپىت نەكات. خەمىشت نەبىت. ئىنجا باۋەشىكم پىاكرد. نەۋزىنىش لە سەيارەكە دابەزى، باۋەشىكم كرد بەۋىشا وتم:

- نەۋە گيان، خەمت نەبىت. من ئەگەرپىمەۋە بو لاتان ۋەكو خوشكى سامان ناكەم. پىكەنى جارىكى تىرش باۋەشى پىاكردم. دواجار چومەۋە لای باوكم خواحافىزىم لىكردن. ھەر ئەو كاتە گەرپانەۋە بو سلیمانى. من و ھاورپىكانم، ھەر كەس لە شوۋى تايبەتى خۇيدا، جلو بەرگو شتومەكەكانى خۇمان رىكخست. زوو بوو بە شەو. بەلام ھەرچوارمان زور غەمبار بوۋىن. ئەگرىيان، يەكترىشمان ژىر ئەكردەۋە. ھەموومان يەكەم جارمان بو، كە لە كەسوكارمان دوور بىكەۋىنەۋە. من زور بىرى دايكم، باوكم، خوشكو براكانم ئەكرد. بە تايبەت نازدارى خوشكم. ئەمزانى ئەۋانىش بە ھەمان شىۋە بىرم ئەكەن. بە ناچارى زوو خۇمان كرد بە ژىر جىگاۋە خەوتىن.

ئەۋ شەۋە بىرم لە زور شت ئەكردەۋە ئەبىت كامەران لە كوى ۋەرگىرا بىت؟ لە چ كۈچەيەكى ئەم ولاتەدا بىت؟ ئاخۇ لە كوى خويندىنى تەۋاۋ بكات؟ ئومىدم نەما بوو كە من جارىكى تر كامەران ببىنمەۋە. چونكە؛ ھىچ ھەۋالىكىم نەئەزانى.

به یانی زوو هه موو له خه وه لساين، به جوانترین شیوه خو مان ئاماده کرد، به ره وه شوینی خویندن به ری که وتین. کاتژمیر هه شت له به ردهم هۆلی خویندن راوه ستابووین چاوه ریی مامۆستامان ئە کرد. ئەو رۆژه یه که م وانهمان کاتژمیر نو دهستی پیکرد، تا کو کات ژمیر دوانزه و نیوی نیوه پۆ ئیمه وانهمان هه بوو. کاتیک ته واو بووین، زورمان برسی بوو. یه که م رۆژمان بوو. نه شارهزا بووین. نه مان ئە زانی بو کوی بچین؟ له کوی خواردنیک بخوین؟ ته نها ئیمه ئەم چوار که یه کترمان ئە ناسی. چه ند که سیکی تریش. به لام ئە وانیش هه ر وه کو ئیمه بوون. من و شیلان له پۆله که مان به په له هاتینه دهره وه. شیلان وتی:

- ده با بچین نانیک بخوین. من مردم له برسا.

منیش وتم:

- باشه بو کوی برۆین؟ خو ئیمه شاره زای هیچ شوینیک نین.

من ئە مزانی کافیتریا یه که هه یه، به لام نه م ئە زانی خواردنیا ن هه یه، یان نا؟ چونکه هیشتا نه رۆیشتبووینه ئە وئ.

شیلان بۆله بۆلی ئە کرد. وتی:

- من برسیمه. ئیستا شتیک نه خو م، ئە مر م له برسانا.

منیش وتم:

- منیش زورم برسیه. به لام بو کوی برۆین؟ ئیمه ته نها ئەو کافیتریا یه ئە زانین. با برۆین بو ئە وئ. شیلان خیرا قسه که می به دل بوو.

منی په لکیش کرد به ره وه کافیتریا که. منیش به ناچار ی دوا ی که وتم. به دم قسه و پیکه نین، باسی ئەو رۆژه و مامۆستای تازه، هاوړیی تازه. شته کان، روودا وه کان. هه موو زور تازه و جیاواز و خوش بوون. هه ر له و کاته دا، که زور به خیرایی به ره وه خوار ئە بووینه وه. بو کافیتریا که. له پر چاوم

کهوته سهر کهسیک، که زور دوور نهبوو لیمانهوه. بهلام نزیکیش نهبوو. هندیگ گرفتم ههبوو له ناسینهوهی چونکه لهو برپوایه دا نهبووم که لهو شوینه دا بیبینم. من له جیی خومدا وهستام. شیلان ههنگاوی گورهی نا. ههنگاوهکانی خیراتر کرد. ئاوریکی لی دامهوه. وتی:

- ئه ری ئه وه تو بو له ویدا چه قیویت؟ ده برؤ. بنار چیتته؟ خیراکه. من له به یانییه وه ئه لیم برسیمه. توش ناروویت.

من کاتیک، که سهیرم ئه کرد، زیاتر بوم روون ئه بووه وه، که ئه و کهسه کئیته! بویه زیاتر چه قیم، زمانم سرپوو. توانام نهبوو که پیی بلیم بو وام به سهر هات! ئه گهر هاوارو دهنگی شیلان نهبووایه، ئه وه ئه موت بی گومان ئه مه خه وه من ئه بیبینم. کاتیک ئه مویست بلیم شیلان، ئه وه تا ئه و کهسهی که دلی دزیووم، ئه وه تا ئه و خه وهی که ناتوانم لیی به ئاگا بیمه وه. ئه وه تا ئه و ریگایه ی که لیم دووره هه رگیز نایگه می! ئه وه تا ئه و کهسه ی هه موو وشهکانی ژیانمی له ئامیز گرتوه. ئه وه تا ئه و کهسه ی وتی توم خوش ئه ویت ئه و کهسه ی هه موو خه یاله کانم بوو. هیزو مانای ژیانم بوو، ئه وه تا هه ست و خوشیی ژیانم ئه وه تا رووناکیی چاوم ئه وه تا ئه وی من به دوایدا عه ودالم ئه وه کامه رانه، خوشه ویستی ژیانم. ههر له شوینی خوم راوه ستابووم. قاچم سرپ بوو. نه مئه ویست چاوم بترووکیتم نه کا لیم ون بنیت. نه م ویست بجوولیم. ئه گهر خه و بیت با خه به رم نه بیته وه. ئه گهر راستیش بیت ده با بفرم بولای. ئه مویست بلیم، من چوار مانگه خه وو خواردم ههر ئه مه یه. بو چوار مانگه من چوار چرکه ئه م خوشه ویسته م بیر نه چوه.

شیلان هاته وه بو لام. به توریه یه وه. وتی:

- ئه وه تو پیم نالییت چیتته؟ بنار؟ خو تو پیش توژیک زور باش بوویت. ئیستا چی بوو وا رهق بوویت؟ به خوا ئه گهر نایه یه، من ئه روم... جیت ئه هیلم.

وتم:

- شیلان سهیرکه. ئەوه کئییه؟

شیلان ئاورپکی دایهوه. وتی:

- چی..؟ کئییه..؟

وتم:

- کامهران. ئەوه تا لیڤهیه.

شیلان بی ئەوهی ئاور باتهوه، دهستی راکیشام. وتی:

- ده توخوا برۆ... کامهرانی چی! خوا ئەزانی ئیستا ئەو له کوئییه! ده برۆ

دهی. ئیستا کهی وهختی ئەوهیه؟

وتم:

- به خوا ئەوهتا، ریک له دواتهوهیه. وا بهرهو لای ئیمه دیت!

شیلان وتی:

- بنار لهوه ئەچیت تو شیت بووبیت، ئی ئینجا ئیستا تو به تهمای چیت؟

جاری با برۆین نانیک بخۆین.

من هر جووله م لی برابوو.

شیلان وتی:

- ئەوه چیته؟ بنار ئەوه تو بهراسته؟

کامهران تهواو نزیك ببوووه، که خهریک ئەبوو بیت بهرهو روومان من

به هه موو هیزو توانامهوه رامکردو شیلانیشم بهجیهیشت. ئەویش هر

هاواری ئەکرد:

- بنار؟ بنار؟ راوهسته! ئەوه بو را ئەکهیت؟

من هیچ گویم پی نه دا. ههتا ئەمتوانی خیراتر رامئهکرد. ئەمویست به زوترین

کات بگه مهوه بو بهشی ناوخۆ. کاتیک که گهیشتم چوومهوه ژووره کهی

خۆمان. خۆم دا به سهر جیگا کهمدا. برسیتی و ماندوویم بیرچووبوووهوه.

ههستم تهنه به يهك شت ئهكره؛ خوشهويستی و تاوان. نه مئه زانی بو له و كاته دا؟ گريانيك ئه گريام كه ههستم ئه كره ئاگريكي زور به كلپه ناخم ئه سووتينييت. ههستم ئه كره من بو چوار مانگ بي بهش بووم له وهى گويم له دهنگى كامهران بيت يان چاومان به يهك بكه وييت. هيچ هوپهك نه بوو! بو نابيت؟ من له شارى خومان نه توانم بو يهك چركه بيدوينا يان ئه گهر بيينا ئه بيت به دزيه وه بيت؟ به لام له شارى غه ريبى بيينا. ئاسان بتوانم قسه ي له گه ل بكه م. خو ئه گهر ئه وه هه له بيت لي ره ش هه ر هه له يه! نازانم، له و كاته دا هه موو هه سته كانم تي كه ل و پي كه ل ببوون. هه ر ئه و كاته زانيم خوشهويستی كافر. برواي به هيچ شتيك نييه. بي دينه. ئه وهى كه هه ستي بي ئه كات ئه بيينا راسته. خوشهويستی چه وسينه ره. ماندووت ئه كات. له ژيانت ئه بات. پيرت ئه كات. به لام خوشيت ناداتي. خوشهويستی داگيركه ره. ورده ورده هه موو پارچه كانت داگير ئه كات. دوايي له ناوت ئه بات. خوشهويستی خو په رسته. ئه ليت تهنه هه ست به من بكه و هيچي تر. تاكو له ناوت ئه بات. خوشهويستی ئه گهر تهنه چركه يهك خوشيت بداتي ئه وه به روژو هه فته و مانگو سال نازارو ئيشت ئه داتي. له گه رمه ي ئه م جه جاله ي ناو دل و ناخو هه ستمدا بووم، كاتيک جوان هاته به رده مم. وتي:

- ئه وه تو بو وا ئه كه يت؟ ئه م گريانه چييه بنار گيان؟ هه سته تو خوا پيم بلن چيته؟ بو وا بيتاقه تي؟ جوان به رده وام بوو له سه ر قسه كانى وتي:

- به خوا منيش زور بيري دايكم ئه كه م. ئيستا خوا خوامه بگه ريمه وه بو سلیمانی. منيش هه ر گويم نه دا به قسه كانى جوان. جوان ديسان وتي:

- بنار، پرسيارم كره له شيلان. كه چي وتي، بنار رويشته وه بو به شى ناوخو. ئه ي تو برسيت نيه؟

وتم:

- نا... برسیم نییه.

جوان وتی:

- ده ههسته وهره له گهلمان. من و دوو هاوری ترم ئه پوین بو ئه و بهر جاده که. ئه لین له وئ چیشتهخانه ی خوشی لیه.

هه ر چه ند چه زم ئه کرد برؤم، به لام زور نا ئارام بووم. زیاتر چه زم به تهنهایی ئه کرد. دوا ی سه عات و نیویک، له پریکدا شیلان خوی کرد به ژووردا. من هیشتا له سه ر جیگا که ی خوم بووم. بیرم له رۆژانی رابردو ئه کرده وه، که من و کامه ران چون یه کترمان خوش ویست، چون ده ستمان پیکرد. ئه ی باشه بو هه موو شت گؤرا؟ له پریکدا بو ماوه ی زیاتر له چوار مانگ کامه ران دهنگی نه ما؟ من هه موو جار ئه و پارچه هؤنراوه یه م ده رئه هینا و ئه مخوینده وه. ئه وهنده ی تر دلم په ریشانی ئه بوو. ئاگام لی نه بوو چون شیلان وا نزیک ببوه وه له من. هه ر ئه وهنده گویم لی بوو وتی:

- بنار بو له گه ل جوان نه پویشتی؟

وتم:

- جار ی برسیم نییه.

وتی:

- ئه وه به راست، تو چون وا زوو له چاو ون بوویت؟

وتم:

- شیلان ئه وه تو وا قسه ئه که ییت؟ ئه لیه هیچ نازانیت، یان خوت گیل ئه که ییت؟

وتی:

- نه خیر باش ئه زانم، به لام تو بو وات کرد؟ پیویست نه بوو وابکه ییت.

وتم:

- راست ئەكەيت! با رۆژيک بکه ويته داوی خوشه ويستی، ئەوسا پیت ئەلیم
چۆنە!

ئینجا شیلان قاقایه کی لیداو به دەنگی کی بهرز وتی:
- من؟ هەرگیز نامه ويت خوشه ويستی بکه م.
وتم:

- خوشه ويستی پرسیار ناکات، خوی دیت.
رووم کرده شیلان. وتم:

- شیلان خان، بیرته رۆژه که ی هاتم بۆ مالتان بۆم باس کردیت ئەو
خوشه ويستی ه چۆن دروست بوو؟ کاتیکی من کامه رانم خوش ويستی،
من بریارم نه دابوو، که خوشم بوویت، به لکو چاره نووسو رۆژگار ئەو
بریاره یان دابوو به سه رما. بۆیه هەر له یه که م بینیمه وه، من زۆر به
قولی ههستم به کامه ران کرد. ئەویش به هه مان شیوه. ئیمه بی قسه کردن
ته نها به چاو خوشه ويستی که مان گه یانده یه ک. ئەوهش ته نها خوشه ويستی
راسته قینه یه، چونکه زمان درۆ ئەکات، به لام چاو ناتوانیت درۆ بکات.
خوشه ويستی وشه نییه، زۆر له وشه زیاتره.
شیلان وتی:

- من ئەزانم تۆ چاوه رپی ئەوه نه بویت کامه ران لی ره ببینیت! تۆ توشی سه ر
سورمانیکی زۆر سه یر بویت، که ئەوت بینی. ئەوهش کاتیکی که می ئەویت و
دوایی باش ئەبیت. ئیستا گرنگ ئەوه یه که تۆزیک ئارامی به خۆت بده یت.
وتم:

- راست ئەكەيت. بۆیه ئیستا ئەرۆم تۆزیک خۆم به ته نها پیاسه ئەکه م.
خیرا رۆیشتم، شیلانم به جی هیشت. من ئەمزانی کامه ران هیشتا له ژیر
ده سه لاتی دایکو باوکیدا بوو. ته نانه ت خوشکه گوره کانیشی. من ئەمزانی
دایکی هه ز به و په یوه ندییه ی ئیمه ناکات. به لام نه م ئەزانی هۆکه ی چییه.

من چاک ئەمزانی، که کامهران به راستی منی خوښ ئەوئیت. به لام، که بیرم له قسه رهقهکانی دایکی ئەکردهوه ئەکهوتمه گومانهوه که ئەبئیت کامهران به قسهی دایکی کردبئیت. ئەو روژه میشکم به جاریک جه جال ببوو. ئەم ویست بگه مه ئەنجامیکی راست و ته و او. به لام خوښه ویستییه که به سه رما زور زالتر بوو. میشکم شتیکی ئەوت دلش شتیکی تر. له بهر ئەوه نه ئەگه یشتمه ئەنجام. بو ماوهی چهند روژیک ئەمویست خوڻ دور رابگرم له و شوینانهی که ئەو بوی ئەروات. بیگومان به بۆنهی چهند که سیکه وه زانیم که له کوئ له چی به شیک وهرگیراوه. ههروهها زانیم وانهکانی له چ به شیکه. ههندیک جار بیرم ئەکردهوه ئەگونجیت من پرسیار بکه م بلیم بو وات کرد؟ ناخو ئەو ئاگاداره له راسپاردهکانی دایکی یان نا؟ ئەمویست لئی بپرسم بو له ماوهی چوار مانگدا هیچ ههولیکی نه دا که من ببینیت؟ که ئەو چوار مانگه له من به چوارده سال روئشت. هه ر چرکه یه ک من چاوه ری هه والیک بووم. هه ر چرکه یه ک چاوه ری بینیکی بووم. هه موو روژ له خوڻ ئەپرسی تو بلئیت ئەو هیشتا منی خوڻ بوئیت؟ یان ئەوه هه مووی یاری بوو؟ ئەی بو هه ر هیچ هه والیکی نه دامی؟ زورم حه ز ئەکرد ئەو پرسیارانهی لی بکه م. به لام قسه ناخوڻه کانی دایکی زور ریگرییه کی گه وره بوون. نزیکه ی هه فته یه کم به و دوودلی به و خه مانه وه برده سه ر. له لایه ک خوڻکردن له کامهران. له لایه کی تریش دل خورپه و خوڻه ویستی و سووتانی ناخ. من هه موو کاته که به به رده وامی له شهرو به ربه ره کانی دل و میشکمد بووم. ئەو به یانیه ی که من توژیک خه ریک بوو باری دهروونیم باشتەر ئەبوو که له خه و هه ستام زوو خوڻ ئاماده کرد. شیلان جوان و رزگاریش خه ریکی خو ئاماده کردن سه رشتن بوون. ئەو به یانیه هیچ شتیک به رنه ئەکهوت

نه ئاوينه نه مکیاج نه جلوبه رگ. فرکان فرکانیکیان بوو. ئەتوت بو حەفلە
ئەچن. بەلام من پیش ئەوان تەواو ببووم. دانیشتبوم سەیری ئەوانم
ئەکرد. جارو بار لەبەر خۆمەو وە تۆزیک پیئەکەنیم بە شەرەکانیان لە
سەر جل گۆرینەو وەکانیان. رزگار حەزی زۆر لە پیلاوی جوان ئەکرد.
بەلام پیلاوی کەسمان بو ئەو نەئەبوو. پیئەکانی زۆر بچووک بوون.
لە کاتیکیدا من و شیلان زۆرمان حەز لە هەموو شتیکی بوو. لە جلی
جوان، پیلاو، متومورو، مکیاج. خۆشبەختانە خەریک بوو زۆر ریک
ئەکەوتین بو شت گۆرینەو وە. هەرچەندە، لە پیوانەدا کەمیک جیاوازیمان
هەبوو. لەگەڵ ئەوەشدا هەموو شتیکی یەکترمان بو ئەبوو. بەلام جوانە
هیچی کەسمانی بو نەئەبوو. ئەمەش زۆری تۆرە کردبوو. جوانە بالای
بەرزو لەشی پر بوو. قژی لولوو چاو کەژال بوو. شیلان کەمیک
کورت و خریلە بوو. پیستی گەنمی و چاوی رەش بوو. رزگاریش کەمیک
لاواز بوو. بەلام تا بلیت ئیسک سوک بوو. دواي ئەوەی کە هەموو
تەواو ئامادە بوین، رویشتین بەرەو کافیتریاکە بو ئەوەی؛ نانی بەیانی
بخوین. ئەو روژە وانە یەکەممان سەعات دە دەستی پیئەکرد. بۆیە
هیچ پەلەمان نەبوو. ویستمان بە ئیسراحتی خۆمان کاتیکی خوش بە
سەر بەرین بەیەکەو. کاتیکی هەر چوارمان بەرپی کەوتین من بە ریگاوه
بیرم لەوە ئەکردهو، کە ئەگەر کامەران لەوی بیت من چی بکەم؟ لە
دلی خۆمدا بریارم دابوو کە بە هیچ جۆریک نەیدوینم. نامەویت ببینم.
بەلام ئەگەر ئەو هات من چۆن بتوانم پشتگوئی بخەم؟ ئەمویست بە
سەر هەموو هەست و سۆزەکانی خۆمدا زۆر زالبم. بەلام ئەی چۆن
پیئەنەلیم تۆ لە کوی بوویت؟ کاتیکی کە دایکت نامە تال و قسە
ژەهراوی بو ئەناردم؟ ئەی بو ئەوەندە بیباک بوویت؟ کاتیکی تۆ پیئە
ئەوتم چەندت خوش ئەویم! ئەی تۆ بلیت ئەوە هەمووی درۆ بووبیت؟

ئەي ئەو ھۆنراوھيەي ياتمى ئەوھش درۆ بوو؟ نابىت! ھەموو شتىك درۆ بوبىت! ئەي كوا قسە خۆشەكانت كە دلمى ئەگەشانەوھ؟ نىگاي چاوه جوانەكانت كە ئەستىرەي ژيانمى ئەدرەوشانەوھ ھەر ئەو نىگايەت پەيامى عەشقىكى ئەبەدى پىئەوتم. لە ھەمان كاتدا لەوپەرى قوولى خۆشەويستىمدا ئەمويست بە ھەموو ھىزمەوھ برىندارى بكەم، بۆى بسەلمىنم، كە خۆشەويستى ھەر قسەي سەوزو سوور نىيە. ئەم ويست بچمە بەردەمى بە ھەموو ھىزى خۆمەوھ پىي بلىم ھەي درۆزن. ئەم ويست ئازارىكى بەدەم سەد ئەوھندەي خۆشەويستىكەم بە ئازار تر بىت. بەلام ھىچ ھىزىك نەبوو كە ھاوتا بىت بەرامبەر خۆشەويستىكەم ولەھەمان كاتدا دلشكاندەكەم. من ھەر لەم خەيالانەدا بووم كاتىك كە گەيشتىنە بەردەم كافىتيرىاكە. من پىش ئەوان كەوتبووم. خەرىك بوو ئەچوومە ژوورەوھ. بىنىم كامەران رىك لە سەر كورسىيەك بەرامبەر دەرگاكە دانىشتووھ. من خەرىك بووم ئەگەرەمەوھ دواوھ. شىلان لە پشتەوھ بوو. وتى:

- خىر؟ چىيە؟ ئەوھ بۆ وەستاي؟ دىسان تۆ پىشمان كەوتىت؟ ئىستاش ناتەويت برۆيت؟ چىيە؟ كىي لىيە؟

زۆر بە تورەيىيەوھ ئاورىكم لە شىلان دايەوھ وتم:

- بەسە. شىلان ئەوھ چىتە؟ ئەوھ كامەرانە. نايىبىنيت؟ دە فەرموو تۆ پىش كەوھ.

شىلان وتى:

- ئىنجا چىيە؟ كەيفى خۆيەتى. دە برۆ مىزىك بگرە. ئەوا خەرىكە ھەموو مىزەكان ئەگىرىت.

لە پرىكدا جوان وتى:

- ئەرى ئەو ھەموو بۆلە بۆلە چىيە؟ دە برۆ بنار. خىرا. با دانىشىن.

منیش ھەر بە دەم رۆیشتنەوہ بە توورہییہکەوہ، وتم:

- باشە من تیناگەم ئیوہ خۆتان بۆ پیش ناکەون؟

رۆیشتەم. کە بینیم تەنھا یەک میژ بەتال بوو بۆ چوار کەس. کە ئیمە

ئەمانتوانی دانیشین لە سەری. منیش خیرا دەفتەرەکانم لە سەر دانا. وتم:

- دەی فەرموو دانیشن. کئی ئەچیت خواردن بەینیت؟

جوان وتی:

- تۆ ورزگار. رزگار دەستی گرت بە دەمیەوہ پیکەنی وتی:

- وەلا من ناچم، قاچم تیکەل و پیکەل ئەبیت، دواى ئەکەوم. ھەموو

دەستمان کرد بە پیکەنین. وتم

شیلان، ئەی تۆ؟

شیلانیش وتی:

- بەخوا من لەوانەییە ببووریەوہ.

وتم

- ئەوہ ئیوہ بە راستانە؟ باشە بۆ شەرم ئەکەن؟ یان تەمەلن تاقەتان نییە

لە ریزا بوەستن؟

جوانە وتی:

- ھەستە کچم، با خۆم و خۆت برۆین، بە تەمای ئەم دوانە بین لە برسە

ئەمرین. ئەوانیش ھەر پئی ئەکەنین.

من و جوان چووین شیرو چا بەینین. بۆ ھەمووان. لەگەل لەفەى ھیلکە.

کاتیک گەراينەوہ، من دانیشتم لە تەنیشت رزگارەوہ لە پڕ کە سەرم

ھەلپری ریک بەرامبەرم کامەرەنم بینى زانیم کە جیگاکی گۆریبوو. وا

دانیشتبوو کە بەرامبەر بە من بیت. چاوم کەوتە ناو چاوی. ھەستیکی

زۆر ناارامیی دامی. ھەر نەمزانی چۆن ئەو لەفەییەم خوارد. چونکە بە

دریژایی ئەو کاتە ئەو چاوی لە سەر من بوو. هەرچەندە هەموو کاتە کە
من هیچ گویم پێ نەدا.

رزگار لە تەنیشت منەو دەنیشت بوو. وتی:

- بنار خان ئیتر چیت ئەوێت؟ قۆزترین کورپی ئێرە چاوی لە سەر تۆیە.
هەر تەماشات ئەکات.

منیش ئەم زانی باسی کامەران ئەکات بەلام ویستم خۆم گیل بکەم. وتم:
- کێیە؟ کوا؟ ئەی من بو کەس نابینم؟

وتی:

- ئەوەتا بەرامبەرتە!

وتم:

- کامە؟ ئا.. ئەو.. چاکەت شینە تۆخە؟ جوان وشیلان خیرا ئاوریان دایەو
تا بزانی کێیە. بەلام هەردوکیان قاقایەکی گەورەیان لێدا وتیان:
- جا خۆ هەموو چاکەتە کەیان شینی تۆخە.

ئێمە خواردنمان تەواو کرد. دوایی بەرپیکەوتین بەرەو هۆلی دەرس
خویندیمان. ئەو رۆژە کات پینجی پاش نیوهرۆ بوو کە تەواو ببووین.
زۆر هیلاکو ماندوو بووین بە هیواشی بەرەو بەشی ناوخۆ ئەگەر پێنەو.
لە پریکدا گویمان لە دەنگیک بوو بانگی ئەکردین:

- بنار؟ جوان؟ شیلان؟

هەرسیکمان لە شوینی خۆمان راوەستاین. سەیریکی یەکترمان کرد.
جوان وتی:

- ئەوە کێیە بانگمان ئەکات؟

ئاورمان دایەو.

من وتم:

- ئەو بەيانە، ئامۇزاي يەككە لەو كورپانەي كە لە گەليان دويىنى شەو پيى
وتم كە ئامۇزاکەي ليىرەيە.

جوان وتى:

- ئينجا ئيمە بۇ بانگ ئەكات؟

شىلان وتى:

- ديارە ئيشيكي پيمانە.

منيش، كە جوان ديقەتم ليدان. وتم:

- ئا... ئەزانم ئيشى چيى پيمانە. ئەوا من ئەرۇم بە دۇعا. بۇ ئيوە.

جوان وتى:

- بۇ كوى ئەرۇيت؟ تۇ كەسيان ئەناسيت؟

وتم:

- بەلى. بەيان خان، ئەيەويىت بەو كەسانەمان بناسيىت. من نامەويت. بۇيە
ئەرۇم.

شىلان وتى:

- كچى دە تۇ بۇ ئەوونە شيتيت؟ راوہستە. بە خوا ئەگەر وا نہيىت، تۇو
كامەران قەت ناتوانن قسە بکەن. ئەمە باشتيرين فرسەتە.

وتم:

- شىلان. من نامەويىت لەگەل كەسا قسە بکەم، ناشمەويىت كەس بناسم.
من ويستم برۇم. بەلام لەو كاتەدا بەيان و ھاوريكىنى زۇر نزيك ببوونەوہ.

بەيان ھاواری كردهوہ. وتى:

- بنار بۇ كويى ئەرۇي؟ يەك دەقە جاوہرى كە. ئيتىر ئەوان گەيشتبوون.
من نہمتوانى برۇم. وتم:

- چيت ويست وا بانگت كردين؟

بەيان پيىكەنى. وتى:

- بنار؟ ئه وه تو بۆ هر په له ته؟ من ويستم ئه م هاوړې تازانه تان پي
 بنا سينم. له سهر داوا كاري خو يان. هه ز ئه كه ن بتانناسن.
 منيش سه يريكي شيلان و جوانم كرد. وتم:
 - به لي فهرموو پيمان بنا سينه.
 به يان سهره تا وتي:
 - با پيتان بليم ئه مه كورې مامي منه. ناوي به ختيا ره.
 ئينجا رووي كرده وه كورپه كان. وتي:
 - ئه مه ش بنار خان، شيلان خان، جوان خان.
 پاشان رووي كرده ئيمه. وتي:
 - ئينجا سهره ي ئه م براده رانه يه، كه پيتان بنا سينم. هر چه نده من خو م
 ئيمرو ناسيو من به بونه ي ئاموزا كه مه وه. كاك كامه ران، كاك دلشاد، كاك
 توانا.
 هه موو ته و قه يان كرد له گه ل يه كدا. به لام من دهستم دريژ نه كرد بۆ
 كه سيان بۆ ئه وه ي له گه ل كامه ران ته و قه نه كه م. ته نها وتم:
 - پيخوشحال بووم. بي ئه وه ي سه يري كه سيان بكه م رو يشتم.
 زور به خيرا يي به جيم هيشتن. به لايه ني كه مه وه هه فته ي چه ند جاريك
 له گه ل هاوړې تازه كانماندا يه كترمان ئه بيني. به لام ته نها من بووم كه به
 هيچ جوړيك قسه م له گه ل كامه ران نه ئه كرد. هر چه نده له ناو قوولا يي
 دلدا ئه مو يست نه ك ته نها به كاتزمير دانيشين و قسه بكه ين به لكو به
 روژو هه فته و مانگ ته نها دانيشم سه يري چاوي بكه م. رازو گله يي لي
 بكه م. به لام كرامه تم به هيچ شيوه يه ك ريگاي نه ئه دام. ته نها شيلان بوو،
 كه هه موو باسه كانى ئه زانى. جوان و رزگار ته نها هر هه ستيان به شتيك
 كرد بوو. به لام من هه موو كات سه رم لي تيك ئه دان.

بهه موو شیوهیه ک خۆم دوور ئەخسته وه له کامه ران. ئەم زانی نزیک بونم تهنه ئازاریکی زۆرم ئەدات وهیچی تر. زۆر جار ئەمویست کامه ران له شوینیکا بگرم، به هه موو هیزی خۆم به روویدا هاوار بکه م، بلیم:

- پیم بلی بو وات کرد؟

ئەمویست پرسیا ری لی بکه م. ئەگەر هیشتا منی خوش ئەویت، یان نا؟ زۆر بیزار بووم له خۆدەر خستنی ک، هه مووی درۆ بوو. خۆم وا پشان ئەدا که، من به هیچ جوړیک گوئی پی ناده م. ئیتر نه مویست بیشارمه وه. به تایبه تی کاتی ک کامه ران له هه ر کوئی بوینایه به رامبه رم دائه نیشیت. سه یری ئەکردم. بی ئەوه ی چاوم لی بترو کینیت. بو هه رکوئی برۆیشتی نایه له نزیکترین شوین لای منه وه دائه نیشیت. هه موو کات چاوی بو ئەگیرام. نیگای پر له سۆزو عه شقی لی ئەباری. من بیزار بووم. ئەمویست ئیتر راستی بزنام. ئیتر قسه ی می شکو دلم بییت به یه ک. روژ له دوا ی روژ زیاتر بی ئارامتر ئەبووم. به رده وام هه ستم شتیکی پی ئەوتم، ئەقلیشم شتیکی تر هه موو کاته کان من له گوماندا بووم. چه ند جاریک من و کامه ران وا ریک ئەکه وت پیکه وه به تهنه بین. به لام من نه مئه توانی پرسیا ری لی بکه م. ته نانه ت نه مئه توانی سه یریشی بکه م. خه ریک بوو که ئەم بینی تو ره ئەبووم. به لام ئەو زۆر به پیچه وانه ی منه وه بوو، ئاگادار بووم زیاتر ئەیویست خۆی نزیک بکاته وه به لام بیده نگ بوو، ئەوه ش وای له من ئەکرد که زیاتر رقم هه لبستی وبی بروا بم. زۆر جار هه ستم ئەکرد ئەویش چاوه روانی منی ئەکرد که شتیکی پی بلیم. تا کو روژیکیان له کافیتریا که له سه ر میزیک له پال په نجه ره یه کدا به تهنه دانیشتی بووم چاوه ری شی لانم ئەکرد. کامه رانی ش تو زی ک دوور له منه وه به تهنه

دانیشتبوو. سهیریکی کردم بهلام زوری نهبرد هاته نزیك ئەو میزهی
که من لهسهری دانیشتبووم. هیشتا به پیوه بوو. وتی:
- بنار چونی؟ ئەوه چۆنه به تهنهات؟ کوان ئەوانیتر؟
مه بهستی هاوړیکانم بوو. بهرویهکی گرژو مۆنهوه بی ئەوهی سهیری
روخساری بکه. وتم:

- تۆزیکتری دههکهون. کامهران تۆزیک نزیك بووه ئینجا وتی:
- بنار، ئاساییه ئەگەر تۆزیک لهگهلتا دابنیشم؟! زور سهیرم لیهات لهو
پرسیاره ئینجا سهیریکم بو بهرز کردهوه، دلّم وهخت بوو له خوشیدا
ئوهستا. بهلام هه بهگرژو مۆنی وهلامم ئەدایهوه. وتم:
- فهرموو.. بو دانانیشت؟ بهلام کاتیک روخساریم بینی کامهران له من
زیاتر دوودلی و شلهژانی پیوه دیار بوو. هه رکه سهیرم کرد زانیم که
ئهگەر له من زیاتر به پهروشتر نه بیت، ئەوه بیگومان که متریش نییه.
دوای تۆزیک لیوردبوونهوهی له من، زور به دوودلییهوه وتی:
- ئەمه ویت پرسیاریکت لی بکه م؟! منیش به هه مان شیوه رووگرژییهوه.
وتم:

- بهلی.. فهرموو..

وتی:

- تۆ په شیمانیت لهو روژه که خومان به یه کتر ناساند؟ من ئەوه م ریك
خست بو ئەوهی بتوانین پیکهوه بین. نزیك بینهوه.
وتم:

- تیناگه م.

وتی:

- لهو روژهوهی که بهیان ئیمه ی به یه کتری ناساند، تۆ هیچ قسه م له گه ل
ناکهیت. زور رووت گرژه له گه ل من. حه ز ئەکه م بزانه بو؟

وتم:

- زۆر شت ههيه له رابردوودا روويداوه منيش ههه ئه كه م بزانه بۆ؟

وتی:

- چين ئه وانه؟

وتم:

- به راست؟ نازانیت چين؟ ئه ته ویت بزانیته؟

وتی:

- به لای زۆریش.

وتم:

- بۆ خۆت لای ون کردم؟ بۆ چوار مانگ خۆت لای شاردمه وه؟ بۆ دهنگت نه ما؟ تۆ زۆر به ئاسانی منت له یاد کرد! ئه توانی وه لای ئه و پرسیارانه بدهیته وه؟ تۆ درۆت له گه ل من کرد. هه رچیت وت، له رابردوودا هه مووی درۆ بوو. وا نییه؟

سه یڕیکی کردم. زۆر به سه رسوورمانه وه. وه کو ئاگای له هیچ نه بیته. هه لویسته یه کی کرد. ئینجا وتی:

- بنار بۆ وا ئه لیت؟ بۆ ئه و پرسیاره ئه که یته؟ ئه ی تۆ خۆت پیت نه وتم ته له فۆنم بۆ مه که له بهر ئه وه ی مای ئیمه که وتوونه ته شکه وه؟ بیرت چوو؟ دوا ی ئه وه ی، که تۆ ئه وه ت پێ وتم، منیش ئیتر نه مویست تووشی گیرو گرفتت بکه م. ته نها له بهر ئه وه بوو. من ئه مزانی لیره ئه تبینم، زانیم تۆ لیره وه رگیراویت. ئیتر به پێویستم نه زانی تلفۆن بکه م بۆ ماله وه کیشه ت بۆ دروست بکه م. ئه و رۆژه ی که زانیم گه یشتویت، خوا خوام بوو زوو خۆمت تی بگه یه نم بێم بۆ لات، بۆ ئه وه ی قسه بکه ین. به لام نه مئه زانی چۆن؟ به چ ریگه یه ک؟! تۆ هه رچه ند منت ئه بینی روت

وهرئه گيڙا. من داوام له بهيان كرد به يه كترمان بناسينيټ هه تا بتوانين به
ئاشكرا قسه له گه ل يه ك بكهين. هه رچيشم له رابردودا پيوتيت هه مووی
راستی بوون. ئيستاش خوشم ئه ويټ له جاران زياتر. نه خير هه رگيز
دروشم له گه ل نه كردوويت. خوټ داوات كرد كه دوور بين.. منيش زور
به گالته پيكرده وه وتم:

- نا... وانیه! مهسه له شتيكى تره.

وتی:

- وهكو چي؟ من هيچي تر نازانم!

وتم:

- موشكيه نيهه. با هه ر له دلي خوټا بيټ. پيويستيش ناكات بيزاني. تازه
گرنگ نيه!

كامه ران خيرا وتی:

- نا... به راستي چيه؟ من زور هه ز ئه كه م بزانم! هه موو شتيكيش
گرنگه. چي هه يه پيم بلي.

وتم:

- دايكت هه ره شه ي ليكردم، كه ئيتر په يوه نديت پيوه نه كه م. كاتيک كه
من ئه متواني قسه له گه ل تو بكه م، به لام ئه وه نه يهيشت. من وام هه ست
كرد تو خوټ نه تو يستوووه قسه م له گه ل بكه يت.

وا ديار بوو كامه ران ئاگاي له هيچ شتيك نه بوو، چونكه زور به
سه رسوورمانه وه وتی:

- بروا بكه من ئاگاداري شتي وا نيم. ئه وه دايكم له خوټه وه قسه ي
كردوووه.

ئيتر من هه ر چهند گله ييم لي كرد، به لام ئه وه هه ر نكولي لي ئه كرد. وتی:
- وا نيهه. من هه ر خوشم ئه ويټ. منيش بيرم ئه كرديټ. منيش پرسيارم

زۆر بوو. بەلام تۆ هیچ کاتیکت نەدا بە من تاکو قسەت لەگەڵ بکەم. من بێ ئاگام لەم شتانە. هیچ کاتیک دایکم هیچی بە من نەوتووە. من ھەرچپەیکەم لە رابردودا پێت بەراستەم بوو. مەبەستم بوو. بەلام من ھەز ئەکەم ئەم پەيوەندییە زۆر نەینی بیت، تەنھا نیوان خۆمان بیت...

پێت ناکات کەس بزانیت.

منیش، ھەر چەندە تارا دەیک بروام بە بێ ئاگایی ئەو نەبوو، بەلام لە باسەکەدا پیم وت:

- تۆ زۆر ئازاری من داوە. بە گوی پینەدانت. ئەگەر نەتوانی گرنگی بەدەیت بە یەکیک، کەواتە نابیت باسی خۆشەویستی لەگەڵ بکەیت. ھەز ئەکەم بزانیت، یەکیک لە بنەما گرنگەکانی خۆشەویستی گوییدانە. من لیبوردنم زۆرە دلیشم زۆر گەورەییە. بەلام، کە رویشتم ئەرۆم. وریابە...

کامەران پیکەنی. وتی:

- واتە ئەمە ھەرەشەییە؟

وتم:

- چۆنی دائەنییت وای دابنی. بەلام پێش ھەموو شتیک ئەووە راستییەکە ئەبیت بیزانیت.

لە دوورەووە شیلانم بینی. ئەھاتە ژوورەووە. بە دەست راوێشاندن بانگی کردم، کە برۆم. خۆی نەئەویست بیتە ژوورەووە. منیش داوای یارمەتیم لە کامەران کردو رویشتم.

کاتیک من تیگەیشتم، کە کامەران ھەز ناکات بە هیچ جوړیک پەيوەندییە منو ئەو ئاشکرا بیت کەس بزانیت، ئەوھش لەبەر ئەووە بوو؛ کە لەو کاتو زەمانەدا ھەر کەسیک پەيوەندییەکی ببوایە ھەندیک کەس بە چاویکی کەم سەیریان ئەکرد. بوختان و قسەیی نابەجییان دوا ئەخست.

- شیلان؟ شیلان؟ ئەو ە چییە؟ خەیاڵت بۆ کوی رویشتوو؟ چییە وا
لەبەر خۆتەو ە ەەر پیئەکەنیت؟

شیلان ەەر بە هیواشی سەیریکی کردم و وتی:

- ھا؟ چی؟ بانگت کردم؟

وتم:

- بەلێ بانگم کردیت. بەلام هیچ ناوئیت. ەەر ئەمەویت بزانی چیتە وا
لەبەر خۆتەو ە ئەلێی بە دەم مەلایکەتەو ە پیئەکەنیت؟ ویستم بەئاگات
بینمەو ە، ئەو دەفتەرانەت کردۆتەو ە. ئاگاشت لە دنیا نەماو ە. چییە!
خەیاڵت لە کوئیە؟ ھا... پیم بلێ... دەی!

هەستام چوومە لایەو ە. شیلانیش ەەر پیئەکەنی، خۆی ئەهیناو ئەبرد.
و ەکو تۆزە شەرمیک بکات. لە پریکدا قاقایەکی گەورە ی لیداو وتی:
- بە خوا بنار گیان لەو ە ئەهچیت لە عەشقا بم، عشق.

وتم:

- چییی؟ تۆ...؟ عشق...؟ بیرتە... تۆ چیت بەمن وت؟ تۆ قەت خۆشەویستی
ناکەیت. بیرتە.. وات پیوتم؟ ئادەی، کئیە؟ خیرا پیم بلێ کئیە ئەو عاشقە
نادیارە.

ئەو ەەر پیئەکەنی. منیش وتم:

- ئەو ە کئیە وا عەقل و هۆشی لی بردووویت؟

شیلان ەەر بە دەم پیکەنینهو ە وتی:

- دە باشە تۆزیک تەحەمول کە. ئیستا ەموو شتیکت پی ئەلیم.

وتم:

- دەی خیرا... ەتا ئەوانی تر نەهاتوونەتەو ە.

ئەمجارەش پیکەنی. وتی:

- ئەزانیت کئیە؟

وتم:

- نا... ده بیللی شهقم برد.

وتی:

- ده باشه ئیستا پیّت ئەلیم. ئیمرۆ، که تهواو بووین، له هۆلی ژماره ههشت. کاتیک هاتینه دهری، تو له گهڵ مامۆستا هاشم مهشغوولی قسهکردن بوویت. لهو کاته دا کابرا فرسهتی هیناو پیی وتم، دواى تهواو بوونی وانهکان، ئەیهویتی بمبینیت له شوینیک پیّت نالیم کوئییه. بهلام ئەو پیی وتم، که چاوهریم ئەکات بو ئەوهی قسه بکهین.

وتم:

- ئی.. ئی؟ کابرا کییه؟ من ئەیناسم؟

وتی:

- ئی.. ئیتر چووم. ئەویش هات. پیی وتم، ئەیهویتی پهیوهندیی هاورپییهتییه که مان توندترو به هیزتر بیّت.

وتم:

- ده باشه کییه؟ ناوی ههیه خو جنۆکه نهبوو.

شیلان به دهنگیکی بهرز پیئهکهنی، دیار بوو دلی زور خوش بوو.

وتی:

- پیّت نالیم خۆت ئەیزانی. من ئەزانم تو شهیتانی زوو ههست به شت ئەکهیت.

وتم:

- من ههستم کردوه به کهسیک. بهلام، ئەترسم ئەو نهبیّت.

شیلان وتی:

- نا. مهترسه بیللی.

وتم:

- لهوانه يه هه له بم، به لام من ئەلیم توانا.

شیلان قاقایه کی تری به رزی لیداو وتی:

- ئەها، پیم نه وتی ئەزانیت؟ به لی توانایه.

وتم:

- دەمیکه من ههستم پیکردوو. چاوه رپی ئەم رۆژه بووم. باشه ئەه

من له کوئ بووم؟

وتی:

- تو رویشیت بۆ دهرسه که ی تر. من نه هاتم.

وتم:

- چی پی وتیت؟ بهس هه ر ئەوهنده؟

ئینجا شیلان دهنگی بهرز کردهوه. وتی:

- چیتر؟ به لی. جاری هه ر ئەوهنده بهسه. به لام من ئەزانم توانا منی

خۆش ئەویت. هه ر چهنده باسی نه کردهوه. هیشتا. به لام من ههستی پی

ئەکه م.

منیش سهیریکی تری شیلانم کرد. وتم:

- شیلان گیان، من بروات پی ئەکه م. دەمیکیشه من له سهیرکردنی توانا

تیگه یشتووم بۆ تو. کاتیک پیکه وهین، ئەو هه ر قسه بۆ تو ئەکات. هه موو

کات چاوی له سه ر تویه. زۆر له نزیکه وه ئاگاداریت ئەکات. گویت پی

ئەدات. کاتیکیش دیارنابیت، هه والت ئەپرسیت. بۆت ئەگه ریت. ئەمانه

هه موو نیشانه ی خۆشه ویستین. خۆشت باشتەر ئەزانیت، ئەگه ر وا بیت

یان نا. به بروای من توانا کورپکی زۆر باشه. هیوای خۆش بهختیت

بۆ ئەخووزم.

هه ر له و کاته دا ئیمه ئەو باسانه مان ئەکرد، جوان و رزگار خویان کرد

به ژوورداو به پیکه نین و قریوه قریو به ره و رووی شیلان هاتن. جوان هاته لای شیلانه وه.

وتی:

- هه ی ده لال، ئەوه تو چیت ئەکرد له و په نایه له گه ل توانا؟ ها؟ ده ی دانی پیانی. ئە ی موجریم. ئەوه شتمان لی ئەشاریته وه؟ ئەمه له که یه که وه فییری ئەم به ره لاییه بوویت؟

جوان هه ر پیئه که نی و ئەیکیشا به شیلاندا. له هه مان کاتدا رزگار به دهفته ره کانی ئەیکیشا به سه ری شیلاندا. رزگار به ده م پیکه نینه وه ئەیوت:

- ئەوه توانا چی پی ئەوتیت له و په نایه؟ ها؟ رازی بوویت؟ ته واو؟ قه ناعه تی پیی کردیت؟ شیلانیش بی ده سه لات نه یئه زانی چی بکات. جاریک پیئه که نی. جاریکیش خوی توورپه ئەکرد. نه یئه زانی چی بلیت. زور سه رسام بوو له وه ی، که ئەوان چۆن له و شوینه دا ئەویان بینیبوو! ئیتر وتی:

- هیچ... به خوا هیچ. ده ئیتر به سه. ئیوه هه قتان چیه؟

منیش هه ر به مه نزه ره که یان پیئه که نیم وتم:

- ده به سه واز له که چه که بهینن. خوی پیتان ئەلیت.

هه موو پیئه که نین و شیلان نه یئه ویست هیچ به وان بلیت. به لام تازه ناچار بوو، که باسی بکات. زور به ناچاری وتی:

- ده باشه ئەلیی غه زه بن له من ئالاون. ده دانیشن با بۆتان باس بکه م. ئیمه ئیتر زانیمان که وا شیلان و توانا چیرۆکیکی خوشه ویستی تۆمار ئەکه ن.

شىلان و توانا، ھەموو كات ھەموو روژ بە يەك گيان بە يەك دل يەكيان ئەويست. خۆشەويستىيەكەيان واى لىھاتبوو زۆربەى كەس لە زانكوو پەيمانگا ئەيانزانى. ئەوانىش خويان زور بى باك بوون. ناويان لە سەر زمانى زۆرىنەى خويندكاران بوو. كاتىك ناوى شىلان ئەبرا، ناوى تواناش ئەبرا. وەكو نازناوى ئەوى لى ھاتبوو. ئەو دووانە ببوونە سىبەرى يەكتر. زۆربەى جار ھەر خويان بە يەكەو ئەھاتن و ئەرپويشتن. بەلام ھاورپىيەتيشيان لەگەل ئىمەدا ھەرگىز لاواز نەبوو. ھەموو كات پالپشتى يەكتر بووين. ريزمان روژ بە روژ زيادى ئەكرد بۆ يەكتر. من و كامەرانىش لە ناو دلى يەكتردا ئەژياین. روژ لە دواى روژ زياتر يەكترمان خۆش ئەويست. بەلام لە بەر چاوى ھاورپىكانمان ئىمە تەنھا ھاورپى يەكتر بووين. ھەر چەندە ئەو زور قورس بوو بۆ من بەلام منىش لەو برۋايەدا بووم كە ئەو شتىكى باشتەر بۆ من لە ترسى كەسوكارى ھەردوو لامان. تەنھا كاتىك كە من و كامەران توانىيتمان پىكەو قسە بكەين ھەر ئەو كاتانە بوو كە ئەگەر پەينەو بۆ سلیمانى. بە تەنىشت يەكەو دئەنىشتين. ھەرچیمان ھەبوو باسمان ئەكرد. بىگومان تەنھا ھاورپى نزيكەكانمان ئەيانزانى. ئەوانەى كە لەگەلمان ئەگەر پەنەو. ھەر لەو كاتەى كە سەرقالى خويندن بووين چەند سەيرانىكى خۆشمان بە يەكەو رىكخست. روژىكى سى شەمە بوو. ھەموو دانىشتبووين باسى ئەو ھەمان ئەكرد كە ئىمە تاكو ئىستا سەيرانىكمان رىك نەخستو. ھەر يەكەمان شوينىكى لە خەيالدا بوو. ھەر يەكەمان ھەزمان ئەكرد جىگايەكى تری جوانى كوردوستان ببينين. بەلام لە دوايیدا بریارماندا لە سەر ھاوینە ھەوارەكانى ئاكرى و ھاوینە ھەوارى سۆلاقو سەرسەنگ. بریارماندا بە ھەموو ھاورپىكانمان رابگەيەنين كە روژى ھەينى برۋين

بۆ ئەو جیگایانە. ھەر کەسیگ ھەزی لی بیئت ئەتوانیئت لەگەڵماندا بیئت. ھەموو ھاوڕیکانمان کە بەم ھەوالەیان زانی ھەموو دلخۆش بوون. ئییمە ی چوار کچە ھاوڕیکە لای خویندکارەکانی تر ریزمان زۆر بوو. ژمارە ی ئەوانە ی ھەزیان لیبوو لەو گەشتە بەشدار بن لەگەڵماندا جگە لە گروپەکە ی خۆمان نزیکە ی ھەفتا کەس ئەبوون. بۆ ئییمە ژمارە یەکی زۆر بوو. بەلام لەگەڵ ئەو ھەشدا پیمان خۆش بوو کە سەیرانیکی لەو جۆرەمان بۆ ساز بیئت. بۆ روژی دوای بە تەواوی زانیمان کە چەند کەس بە راستی بۆ سەیرانە کە ئامادەن لەگەڵماندا بەشدار بن. ھەر ئەو روژە بەرنامە ی تەواومان دانا. بپارماندا بچینە بازارو شتومەکو خواردنی پیویست بکړین. من و جوان و کامەران و بەختیار رویشتین بۆ بازار بۆ گوشت، سەوزە، میوہ، برنج، روڤ، دوشاو کړین. ھەر چی پیویست بوو کړیمان. بردمانەوہ بۆ بەشی ناوخوایە کەمان. کچانی تر لەگەڵماندا ئامادەکاریان کرد. یەکیگ گوشتی چاک ئەکرد یەکیگ سەوزە ی پاک ئەکرد، یەکیگ میوہ ی ئەشتەوہ. چەند کەسیگیش فاسولیا ی سەوزیان ئەشتەوہ، لەت لەتیان ئەکرد. ھەر چۆنیگ بوو بە نیوہ ناچل شتەکانمان چاککردو ئامادەمان کرد. بۆ روژی پینچ شەممە من و شیلان و جوان دوو جۆر شلەمان لینا. بپارماندا برنجە کە لە کاتی سەیرانە کەماندا لە سەر دار لیبنین. شەوی پینچ شەممە کچان کەوتبونە گەران لە بەشەکانی تر بە دوای جلی کوردیدا بۆ لەبەرکردن بۆ روژی سەیرانە کە. بە ھەر حال ھەموومان سەرقالی خوئامادەکردن بووین. لە راستیدا من و شیلان زۆربە ی ئەرکی سازکردنی سەیرانە کەمان خستبووہ سەر ئەستوی خۆمان. دیار بوو ھەزمان ئەکرد لە ناو ھەموواندا دەرکەوین، کە گورجو گۆلین.

ئەو بەیانىيە زووەى كە بە نياز بووین بۆ سەيرانەكە برۆین، كچان
هەموو جلی كوردیان پەيدا كەردبوو. تاكوو لەبەرى بكەن. چونكە؛ پيشوتر
بريار وابوو كە ئەبیت هەموو بە جلی كوردیەو سەيرانەكە بكەین.
من خۆم دەستیک جلی كوردی جوانم هەبوو. بە لای جوان و شیلان و
رزگاریشەو زۆر جوان بوو. كە پيشانمدان وتیان، كەس لەوہى تۆى
لە بەردا نايت. كراسەكەى من برنجۆكى رەش بوو. خۆم بە دەستی
خۆم بە پوولەكەى رەنگاو رەنگ دامدوورى بوو. رەنگەكانى زۆر جياواز
بوو. پەمەییەكى تۆخ، زەردوو شینیكى پیرۆزەیی، لەگەل مۆرىكى كال.
هەموویم بە شیوەى گۆلى جۆراجۆر دادووریبوو. سەر فەقیانەكانیشم
هەمووی بە پوولەكەى رەش دادووریبوو. ئەو كراسە شیوەیەكى زۆر
ناوازەو جوانی هەبوو. هیلەگو ئاوەلكراسەكەشم زەردیكى سوورمەییى
بریقەدار بوو. هەندیک متومووروی زۆر نایابیشم لەگەلدا ریکخستبوو.
پشتینیكیشم لە هەمان جۆر برنجۆك، بە پوولەكە دروستكەردبوو، كە
زۆر بە تاقت بە شیوازیكى هونەرى ریکم خستبوو. كە بەیانى هەستاین
لە خەو هیچ شوینىك بەر نەئەكەوت. هەر كەسە خەرىكى شتیك بوو.
نە حەمام، نە ژوورەكان، نە چیشخانەكە. هەر كەس مەژغۆلى شتیك
بوو. ئەگەر لە حەمام نەبووايە، كترییەك ئاوی گەرمى بە دەستەوہ
بوو بە ملدا سەرى پى ئەشتو بۆلەیشی ئەكرد. لەسەر هەمووشیك
شەرو فران فران بوو. بە هەر حال، دیمەنىكى زۆر سەیرمان هەبوو.
ئەگەر چى من لە سەرەتادا زۆر بەوان پیکەنیم بەلام، لە دوايیدا ئەوان
هەموو بە من پینئەكەنین. چونكە من نە ئاوی ساردم بۆ مایەوہ سەرى
پى بشۆم نە ئاوی گەرم. ئەگەر چى من لە هەموویان زیاتر قژم بۆنى
چیشتو خواردنى لى ئەهات. دواى كاتژمیریک كورەكان پاسەكانیان

هینا وهاتن. که پاسه‌کان وهستان، کوره‌کان چاویان له ئیمه بوو به جلی کوردیی ئالو و الاوه وهستاوین. ههر یه‌که‌مان مه‌نجه‌لی گوره، بچووک، سینی، پریاسکه و جانتاو به‌رهو کیسه‌ی سه‌فه‌ریمان به ده‌سته‌وه‌یه، خیرا دابه‌زین. له‌گه‌ل به‌یانی باشدا هه‌لمه‌تیاں کرد، که یارمه‌تیی پیوستمان بدهن. کچان ته‌واو خۆمان رازادبووه‌وه. به جلی کوردی ئالو وال. که‌میک ئاراییشت، خۆمان وا جوان کردبوو. کوران به ئاسته‌م ئه‌یانناسینه‌وه. من له ناو ئه‌وه هه‌موو ژماره خویندکارانه‌دا ته‌نها چاوم بو کامه‌ران ئه‌گی‌را، تا به‌دیم کرد. من سه‌رنجی ئه‌وم راکیشاو ئه‌ویش سه‌رنجی منی راکیشا، که بینیم ده‌ستیک جلی کوردیی شالی ره‌نگ خاکی له‌به‌ر کردبوو. ئه‌و جلانه‌ی ههر له خۆی هاتبوو. کامه‌رانیش هه‌ر، که چاوی به من که‌وت، زۆر به سه‌رسورمانه‌وه تیئنه‌روانیم. ههر وه‌کو یه‌که‌مجاری بیت بمبینیت. که هه‌موو چووینه ناو پاسه‌که‌وه ههر یه‌کیک له شوینیک دانیشته جیگای خۆی گرت. من ویستم لای کامه‌رانه‌وه دابنیشم. به‌لام ئه‌وم بینی لای دلشاده‌وه له‌ریزی پشته‌وه دانیشتبوو. زۆر سه‌یرم لی هات! ئه‌و رووی کردبووه لایه‌کی‌تر وه‌کو نه‌یه‌ویته خۆیم تیئگه‌یه‌نی، من هیچ تیئنه‌گه‌یشتم بو وه‌های کرد! زۆرم به لاوه سه‌یر بوو. ئیتر ناچاربووم لای یه‌کیک له هاو‌ریکانمه‌وه دابنیشم. جوان به چاو پرسیاری لی کردم. منیش ههر به چاو وه‌لامم دایه‌وه، که هیچ تیئناگه‌م. هیچ نازانم. هه‌تا گه‌یشتینه سه‌رسه‌نگ. هه‌موو به گۆرانی و چه‌پله‌ لیدان می‌شکی کابرای سایه‌ق مان بردبوو. به‌لام ته‌نها که‌س له‌ویدا که دوودلی دایگرتبوو من بووم. چه‌ند جاریک به بیانوی قسه‌کردن له‌گه‌ل شیلان ئاورم ئه‌دایه‌وه. به‌لام له‌گه‌ل هه‌موو ئاوره‌کانی مندا کامه‌ران رووی وه‌رده‌گی‌را. دوا‌ی چه‌ند کاتژمی‌ریک گه‌یشتینه هاوینه‌هه‌واری سه‌رسه‌نگ. له‌وی دابه‌زین. هیشتا شته‌کانمان دانه‌گرتبوو کچه‌کان ده‌ستیاں گرت، که‌وتنه هه‌له‌په‌رکی.

کورپه کانیس هه ندیکیان گۆرانییان ئهوت، هه ندیکیشیان ته پلایان لی ئه دا. دهستمان کرد به دامه زرانندی شوینه که مان. من و جوان خیرا داوامان له کورپه کان کرد که دارو چیلکه مان بۆ بدۆزنه وه بۆ ئه وهی دهست بکهین به برنج لینان. چونکه ئیمه زۆر بووین. برنجه کهش کاتیکی زۆری ئه ویست. ئیتر هه موو کهوتنه گه ران به دوا ی دارو چیلکه دا. ورده ورده ئاگرمان کرده وه. دنیا مان کردبوو به چه ره دوو که ل. هه تا بلای کاتیکی خۆش بوو. هه موو پیئنه که نین قسه ی خۆشمان ئه کرد، من هه ر چه نده مه شغوولی برنج لینانه که بووم. چاویشم هه ر بۆ کامه ران ئه گیرا. به لام به هیچ جوړیک نه مه بینی. به ختیار له و کاته دا زۆر یارمه تی ئه داین به سه تل ئاوی بۆ ئه هینان، ئاگره که ی بۆ ئه گه شان دینه وه. تواناو دلشادیش به هه مان شیوه. زۆر به هیواشی به ختیارم بانگ کرد. داوام لیکرد که بگه ریت بزانی ت کامه ران له کوپیه؟ بۆ نایه ت له گه لمان بی ت؟ چونکه کورپه کانی تریش به هه مان شیوه هه ر کهس خه ریکی شتی ک بوو. کچه کانیس هه ر یه که ی ئیشیکی ئه کرد. ته نها کامه ران بوو دیار نه بوو. که سیشمان نه مانئه زانی هوکاره که ی چییه؟ بۆچی خوی ونکردوه؟! به ختیار دوا ی توژیک گه رایه وه بۆ لای من. وتی:

- بنار کامه ران ئه لیت هه ز ئه که م به ته نها بم.

منیش پرسیارم لی کرد. وتم:

- بۆ وا ئه لیت؟ چی بووه؟ کهس هیچی وتوووه؟

به ختیار وتی:

- بنارگیان، برپوا بکه کامه ران له وه زیاتر هیچی تری نهوت. هه ر ئه وه نه هه ز ئه کات به ته نها بی ت.

منیش زۆر سه رم له و قسه یه سوپما!

وتم:

- باشه، به دلی خوئی. ئیمهش بیزاری ناکهین.

به لام له دلی خوئدا وهخت بوو شهقم ئه برد! ئه بیئت چی بوو بیئت؟ ئه و
روژه بو هه مووان روژیکی یه کجار خوش بوو، به لام تهنها بو من ناخوش
بوو چونکه کامه ران تهنها یه ک وشه قسه ی له گه ل نه کردم. هه ر چهنده
من خووم وا دهرئه خست بو هاورپیکانم که منیش وهکو ئه وان دلم خوشه
کاتیکی خوشم هه یه. ئه و کاره ی کامه ران کردی خووم و هاورپیکانمی
خستبووه گومانه وه. هه ر چهند کچه کان پرسیاریان لی ئه کردم که بوچی
وهکو ئه وان دلخوش نیم. به لام من هیچ وه لامیکم بویان نه بوو. ناچار
چوومه لای کامه رانه وه. پرسیارم لی کرد. وتم:

- کامه ران، ئه وه چیته؟

وتی:

- هیچم نیه، زور باشم.

وتم:

- بو قسه م له گه ل ناکه ییت؟

وتی:

- ئه وه نییه قسه ئه که یین؟

وتم

- بو.. وا گرژو مۆنیت؟ ئه مه ویت بزانه بو وا خوت دوور خستوته وه له
هه موو کهس؟

ئه و زور به توور هیه وه وتی:

- ئینجا ئه وه گرنگه لای تو؟ له پرسیاره که ی زور سه یرملیه ات

وتم:

- بیگومان. زوریش گرنگه. ئه مه ویت بزانه. چی بووه؟

وتی:

- هیچ نه بووه. هەر چهز ئەکهه به تهنا بهم. منیش زۆر به توورپهیی سهیریکم کرد. به تهوسیکهوه وتم:

- ئەه که وایه، بۆ له بهش نه مایتهوه؟ ئیمرو ئەوی زۆر چۆله ئەو توانی به تهنا بیت.

ئینجا کامه ران سهیریکی بهرز کردهوه وتی:
- زۆر راسته ئەبوو وا بکهه.

که وای وت، من زۆر پهست بووم. رویشتم، بهجیم هیشت. رویشتمه لای جوان و شیلان، ئەگه رچی ئەو خواردنانه ی به دهستی خۆم دروستم کردبوون چهزم ئەکرد ئەو لێی بخوات. ئەو روژه کامه ران هەر لهو شوینه ی که یه کهه جار لێی دانیشتم هیچ نه جولا بوو. له سهه بهردیک دانیشتبوو. بن داریکی سیبهه ری خۆش بوو. ئیمهش کهمیک دووربووین لای ئەوهوه. کاتی نان خواردن نزیک بووهوه کچان سفره یان راخست. هەر کهس قاپو کهه وچکی خوی دهرهینا سههوزه وه زه لاته و ترشیاتیشمان پی بوو. ته نانه ت ماستاویشمان کردبوو. سفره یه کی زۆر پرو دهوله مه ندمان ئاماده کرد. چه ند جاریکیش جوان و رزگار بانگی کامه رانیان کرد بیته سهه سفره نان بخوات، به لام ئەو وه لامی کهسی نه ئەدایه وه. دوا جار من چوومه لایه وه. پرسیارم لی کرد. وتم:

- کامه ران. چهز ئەکهه نان بخویت.

وتی:

- ناخۆم، برسیم نییه.

وتم:

- چۆن برسیت نییه؟ هه موو روژه که هیچت نه خواردوووه. هه مووش برسیمانه. ده ههسته وه ره.

وتی:

- ئەلئيم برسيم نيبه!

وتم:

- كامهران؟ تو ئەزانيت؟ من ئەم ھەموو ھيلاكييەم لەبەر تو بوو؟ ھەز

ئەكەم خواردنى دەستی من بخۆيت!

ھەر لەو كاتەدا، شيلان و توانا ھاتنە لامانەو. توانا وتى:

- چييه كاكە؟ بۇ نايەيتە نامان؟ چى بوو؟

شيلان وتى:

- ئەرى كامهرانە مۆن بۇ خۆت تۆرانووه؟ ھەستە وەرە نانئىك بخۆ

لەگەلمان.

كامهران لقيك دارى وشكى بە دەستەو بوو. بە خۆلى بەردەميدا ئەيخشان

وھكو بيهوئيت ويئەيەك بكيشيئت. بە ھيواشى سەريكى بەرز كردهو، وتى:

- ئيوه برۆن، نانى خۆتان بخۆن. من برسيم نيبه.

منيش وتم:

- رۆژانى كە، تا ئەم كاتە تو دوو جار نانت خواردووه! ئەى ئيستا چۆن

ئەلييت برسيم نيبه؟

توانا وتى:

- دە باشە، نان مەخۆ. بەلام، وەرە لەگەلمان دانيشە.

جوانەش ھەر بە دەم پيئەننەو لە دوورەو ھات. فەقيانەكانى كردبوو ھە.

ملى خۆى لى ھەل كردبوو. ھاتە پيشەو، بە سەرسورمانيكەو وتى:

- ئەو چييه وا ليئە كۆمەل بوون؟ خواردنەكانمان تىكرد. ھەموو چاوەرپى

ئيوه ئەكەن.

ئىنجا نزيك بوو ھەو لە كامهران. وتى:

- كامهران ئەو چييه؟ ئەو بۇ وا مۆرە ئەكەيت؟ ئەم مەكرە چييه لە خۆت

ناو؟ ھەستە.. دەى ھەستە.

كامهران هيچ وه لامي نه دايه وه. ئينجا شيلان وتي:
- ئهري ده كامهران؟ بهسه توخوا ئه م سهرانه خوشه مان لي تيك مهيه.
كامهران ههر هيچي نهوت. ههر سهرى داخستبوو يارى به چيلكه كهى
دهستى ئه كرد. توانا وتي:

- كاكه ئيمه هه موو روژ سهران ناكهين. كي ئه لئيت جاريكي تر بو مان ريک
ئه كه ويته وه. ئه و خواردنه خوشانه له كيس خوت مه ده. به خوا دوايي
بيرى ئه كه يت.

شيلانيش. قسه كهى تواناي مور كرد. وتي:
- كامهران جاريكي تر منو بنار ئه م خواردنه خوشانه دروست ناكهين.
ههسته وهره تاكو هه مووى نه خوراوه.
منيش. ئيتر وتم:

- شيلان توانا جوان، ئيوه برؤن، دهست پييكه ن به نانخواردن. ئيستا
ئيمه ش يهين.

ئه وان رويشتن. كامهران ههر سهرى دانه وانديوو. به هيچ شيوه يهك
سه يري منى نه ئه كرد. به دهنگيكي پر له سوزو خو سه ويستى بانگم لي
كرد. وتم

- كامهران گيان، بو وا ئه كه يت؟ بهس پيم بلي چي بوه؟ بو وا توورهي؟
ئه و ههر هيچي نهوت. ديسان وتم:

- باشه به قوربان، هيچ مه خو. به لام خوت بيتاقهت مه كه. من نازانم بو ليم
عاجزيت. به لام ههر چيه كه هه ليگره بو دوايي. با هاوريكانيشمان ئه وه نه
پرسيار نه كه ن.

كامهران به رويه كي زور گرژو مونه وه سهرى هه لبري. وتي:
- برو وازم لي بهينه. نامه ويت قسه م له گه ل بكه يت. برو بو لاي هاوريكانت
با بيزار نه بن.

راستی من لهو ساته دا ههستم به توورهبیهکو به بی ریژییهکی زور کرد. ههستم کرد که زور خوم ماندو کردبوو زیاتر هه ر له بهر خاتری ئه و. بهلام ئه و لهو ساته بهو جوړه ههلوئیستی بهرامبه ر به من نواند. من ئیتر هیچی ترم نهوت چاوم پر بوو له فرمیسک زور بهخیرایی بهجیم هیشت. رویشتم چوومهوه ناو هاورپیکانم. بهلام خوا خوام بوو کهس دهموو چاوم نه بینیت. رزگارم بینی قاپیکی گرتبوو به دهستهوه پر بوو له خواردن به رهو رووی من هات. وتی:

- بنار ئه وه تو له کویت؟ بهخوا فریات نه که وتمايه هیچیان بو نه هه هیشتیتته وه.

قاپه که ی دایه دهستم. منیش قاپه که م لی وه رگرت. وتم:
- بو؟ خو خواردنه کان زور بوون.

وتی:

- تو ئاگات لی نییه. ماشه لالا کورپه کان چی ئه که ن!
وتم:

- گرنگ ئه وه یه، به دلایان بیت.
رزگار وتی:

- هه ر زوریان به دل بوو. دهستان خوش بیت. ئیستا من ئه پوم یارمه تی کچه کان ئه یه م. دواپی ئه که ریمه وه بو لات.
ئه و رویشتم. سه یرم کرد دلشاد قاپیک چیشتی به دهسته وه بوو به ره و لای من ئه هات، نزیک بووه و به دم زه رده خه نه یه که وه هاته پیشه وه.
وتی:

- بنار ئه وه م بو تو جیا کرده وه. چاوم بو گیرایت دیار نه بوویت. سه یرکه چه ند خه م خورتتم! ئه ها چون فریات که وتم؟
پیکه نیم وتم:

- دلشاد گيان، زور سوپاس. ئەو ەتا رزگاريش قاپىكى بۇ جيا كر دوومە تەو،
دە تۇ بړو ئەو قاپە خوار دنە ببە بۇ كامە ران.
دلشاد بە بيزار يە كەو ە سە يريكي كر دم. وتى:
- چى؟ بنار؟ وتت بۇ كى؟

وتم:

- بۇ كامە ران..

دلشاد خيرا شيو ەى دەمو چاوى گورا. وتى:
- كامە ران بۇ؟ لە كوييە؟ ئەى خوى بۇ نايەت؟
قاپە چيشته كەشى ەەر بە دەستەو ە بوو. وتم:
- نازانم.

ئيتەر من دلشادم بە جيھيشت. رويشم. لە ژير درەختيكا زور بە بيتاقە تى
دانيشتم. كچان و كورانيش ەموو تير نانيان خوار دبوو، خەريكي ەلپە ركى
بوون. ەەر لەو كاتە دا من سە يري ئەوانم ئە كر د تۆزە تۆزە بە نابە دلى
خوار دنە كەم ئە خوار د. جاريكي تر دلشاد ەاتە لامەو ە. لە تە نيشتمەو ە
دانيشت. وتى:

- بنار؟ بۇ وا بيتاقەت دياريت؟ ئەللى خەفە تيكي گەورەت ە ەيە؟ ئەم روژە
زور خو شە، سە يركە ئەو ديمە نانە چەند جوانن، بە خوا كوردستان لە
ەموو شوينكى دنيا جوانترە، خو زگە بمانتوانيايە ەموو مانگيك دوو
سە يرانمان بكر دايە.

ئينجا تۆزيك بي دەنگ بوو. ديسان وتى:

- ئەو ە بنار بۇ ەيچ ناليت؟ من ئەللم تو خەفە تيكت ە ەيە.
وتم:

- نا. خەفە تى چى؟ ەەر تۆزيك ەيلاكم.

دلشاد سە يريكي كر دم. وتى:

- بنار. ئەمرو تۆ لە ھەموو كچەكان جوانتریت. ئەزانی لە چى ئەچیت؟
من سەیریكم كرد، پیکەنیم. چاوەرێ بووم قسەیهكى سەیر بكات. چونكە
دلشاد یهكیک بوو لە ھاوړیکانمان، كه ھەرگیز لە قسەى خوش و نوكتە
زیاتر ھیچ ترمان لى نەئەبیست. وتم:
- دلشاد لە چى ئەچم؟ توخوا شتیكى ناشرین مەلى. پیکەنیم.
وتى:

- لە پەپوولە. بنار، تۆ لە پەپوولە ئەچیت.
سەیرکردنەكەى بە لامەوہ زۆر سەیر بوو. وتم:
- پەپوولە؟ بۆ لە پەپوولە ئەچم؟ تیناگەم.
بە پیکەنینە بەھیزەكەى خویەوہ وتى:
- جا بۆ پەپوولە خراپە؟ خۆزگە یهكى بە منى بووتایە چەند جوانى ئەلى
پەپوولەیت.
وتم:

- نا. پەپوولە، نەك ھەر جوانە، ناسكیشە، بەرگەى ھیچ ناگریت. بەلام من
زۆر بەھیزم. لەوہیانامن لە پەپوولە ناچم.
دلشاد وتى:

- بنار؟ من مەبەستم جلەكانتە، رەنگاو رەنگە، زۆر تاقانەیه، زۆر جوانە.
وہك پەپوولە ناسكیت، بى وەبیست.
چاوى بریہ چاوم. ھەناسەیهكى ھەلكیشا. وتى:
- خوشت..

وتم:
- خۆم چى؟ لیم نەھاتوہ؟
سەیریكى كردم چاویكى كز كرد. ئینجا زەردەخەنەیهكى كرد.
وتى:

- زۆر شت..

هیشتا قسه که ی ته و او نه کردبوو. به ختیار زۆر به پرتاو، بانگی کرد. وتی:

- دلشاد.. دلشاد.. کوره ده وهره. ئه وه تو له کویت؟ وهره با بچین بزاین

کامهران چی لیتهات! نایبینم! دیار نه ما!

منیش خیرا هه ستام. وتم:

- چی؟ مه به ست چیه بو دیار نه ما؟

به ختیار وتی:

- نازانم له به یانیه وه له سهر به ردیک دانیشتبوو له و په نایه. به لام ئیستا

رۆیشتم بو لای له وئ نه مابوو.

دلشادیش ههر به ساردییه که وه، به پیکه نینیکه وه وتی:

- له وانیه رۆیشتییت، ده ست به ئاو بگه یه نیت. کاکه؟ خو کامهران منال

نییه.

من هه ستام، بی ئه وه ی هیچ بلیم. رۆیشتم بگه ریم به دوا ی کامه رانا.

رۆیشتم به ره و لای پاسه کان، بینیم له وه ی له ناو یه کیک له پاسه کاند

راکش بوو. ئیتر پاشه و پاش گه رامه وه دوا وه.

له دوا ی نانخواردن، هه موو به کومه ل بریارماندا برۆین بو هاوینه هه واری

سؤلافت. له نیوه ی ریگا هه ندیک له هاوړیکانمان پیشنیاریان کرد،

دهنگیان بهرز کرده وه، که پاسه کان بووهستن، له و شوینه دا دابه زین،

چونکه ئه و شوینه دیمه نه که ی زۆر دلگیرو دلرفین بوو. بریاره که سه ری

گرت. هه موو دابه زین، ههر که سه په لی هاوړی و دهسته خوشکی خوی

گرت. که وتنه گورانی وتن، ده ستیا به هه لپه رکی کرد. له وئ دیسانه وه

جیگامان دامه زراند بو چا لینان، چه رهس و میوه خواردن. به دریژیایی

ئه و رۆژه من ههر نیگه ران بووم. به لام به هه موو شیوه یه ک هه ولم

ئه یا به سهر خومدا زال بم، هه تا نه هیلم هیچ خه م و بی تاقه تییه کم

پیوه دیار بیت. تواناو شیلان دهستیان گروتبوو هه لئه په رین. ئیمهش به رامبه ریان له گه ل رزگارو جوانو به ختیار راوه ستابووین قسه مان ئه کرد. کاتیکم زانی دلشاد له دواوه هات دهستی راکیشام. زور به دلئیکی خوشه وه وتی:

- دهی با ئیمهش بچین هه لئه په رین.

من دهستم راکیشایه وه دواوه وتم:

- نا. من نازانم هه لئه په ریم.

دلشاد هه ر به پیکه نینه وه وتی:

- دهوهره ئیستا من فیرت ئه کهم.

جوان هاته پیشه وه وتی:

- من یه م، دهی با برۆین. دلشاد واز بینه بنار خه می کامه رانییه تی.

دلشادیش خه ریک بوو بروات به لام، که جوان وای وت، گه رایه وه لای من. وتی:

- چیه؟ بنار چی بووه؟ بو خه می کامه رانته؟

وتم:

- هیچ نه بووه، ئیوه برۆن تا هه لئه په رکیکه ته و او نه بووه.

به ختیار هاته نزیکه وه وتی:

- من نازانم کامه ران له چی په ست بووه! به خوا منیش بیزار بووم،

له وه ته ی هاتووین بو ئیره هه موو روژه که من هه ر ویستم بزانه له چی

بیزاره. که چی ئه و که لله ره قه. هه ر هیچی نه وت.

دلشاد وتی:

- باشه بنار تو هیچت پی وتووه تووره ی کهیت؟

وتم:

- نه به خوا، من زور به نه رمی قسم له گه ل کرد. به لام نه و پی و تم؛
نایه ویت قسه ی له گه ل بکه م. ئیتر منیش به جیم هیشت، نه چوم به لایا،
پرسیاریشم لی نه کرده وه.

جوان وتی:

- که واته توش پیویست ناکات خوت بیتاقت بکه یت.

رزگاریش وتی:

- به یانی هر زوو من هه ستم کرد کامه ران دهموو چاوی ته و او نه بوو.

دلشاد وتی:

- که واته هه موو بو ریزی هه لپه رکی با برۆین.

ئیتر به هه موو منیان راکیشا بو ناو هه لپه رکی. نه و روژه یه که م جارم
بوو که هه لپه رم. له و سهیرانه فیژی هه لپه رکی بووم. کامه رانیش هه موو
کاته که له ناو پاسه که دا بوو سهیری نه کردین. جار جاریش تواناو به ختیار
نه چوون بو لای به لام ئیتر من هیچ نه مدوان. زور به ری کوپیکی نه و
سهیرانه مان به ری کرد. هه موو دلخوش بوون. سوپاسی یه کترمان کرد
بو نه و کاته خوشه، بو ماندوو بوونمان بو یه کتری. هه تا بلیت روژیکی پر
له ئاسووده یی و خوشی بوو بو هه موویان جگه له من و کامه ران.

ئەو كاتە من نەمەزانی كامەران بۆ وا گۆر ابوو. هەستم بە هیچ هەلەیهك له خۆمدا نەئەكرد. ئەمزانی كامەران منی زۆر خوش ئەوئیت، بەلام نەمزانی بۆچی ئەو رۆژە له سەیرانەكەدا لیم نیگەران بوو؟ تەنها هەستیکم لا دروست بووبوو، كه رەنگە ئەو دل پیسی تیادا هەبیت.

دوو حەفته بە سەر ئەو رۆژەدا تیپەری. هەركاتیک من كامەرانم ئەبینی روم وەردەگیژا بەلایهکی كەدا ئەرۆیشتم. دلێشم، له ناو هوه هەنجن هەنجن بوو. زۆر جار دەیویست خۆی نزیك بكاتەوه قسەم له گەل بكات. بەلام من کاریکی وام ئەكرد كه هەست بكات كه گرنگی پی نادەم، نامەوئیت قسەی له گەل بكەم. زۆر جار شیلان و جوان پییان ئەوتم، كه پرسیری لی بكەم ئەو رۆژە بۆ وابوو؟ منیش هەموو جار له وهلامدا ئەموت. من ئەزانم هیچم نەكردوه، هیچیشم نەوتوه، بپروام بە خۆمه كه هەلە نیم. له بەر ئەوه من هەرگیز پرسیار ناكەم بۆ؟ هەموو ئەیان زانی كه من تارادەیهکی زۆر كەلله رەق بووم، له بەر ئەوه ئەوانیش ئیتر پرسیاریان نەدەكرد. هەتاكو رۆژیکیان من و هاوړیکانم له كافیتریاكه دانیشتبووین. یهكیک له هاوړیکانمان ناوی ئاراس بوو هاته بەردەمان وهستا. زەرفیکی گەورەیی به دەستهوه بوو. وتی:

- ئەوه رەسمەکانی سەیرانەكەمانه بۆ هەمووتانم شتۆتهوه. هەر كهس نوسخەیی خۆی بەرئەكهوئیت. منیش دەستم برد وەریگرم. له پریكدا دەستیك هات و بردی. كه سەیرم كرد توانا بوو. له گەل كامەران. هاتبوون بۆ رەسمەكان ئەگەر ان. ئیتر من دەستم بردهوه دواوه. توانا وینهکانی دەرھینا. ئیمەش چاوه ریمان ئەكرد سەیریان بكەین. كامەرانیش چەند رەسمیکی له توانا داوا كرد، كه تەماشایان بكات. ئینجا یهك رەسمی گرت بە دەستهوه. هاته لای منەوه.

وتی:

- فەرموو، سەیری خۆت کە خانم. بزانه چی ئەبینیت؟ منیش دوو هەفتە ی
تەواو قسەم لەگەڵ نەکردبوو. بە لا لووتیکەووە سەیریکم کرد.

وتم:

- چییە؟ خۆم و جوانە ئەبینم.

وتی:

- باش سەیرکە. باش سەیری خۆت کە! هەموو گیانت چاک دیارە!

وتم:

- نەخێر هیچ کویم دیار نییە!

وتی:

- بەلێ. سینگت هەمووی بە دەرەووە بوو. کراسەکەت زۆر تەنک بوو. من
حەزم بەو جلە نەبوو لەبەرتا. هەر، کە بەو شیوەیە بینیمیت عەقلم تیک
چوو.

وتم:

- ئینجا ئەم هەموو توورە بوون و قسە نەکردنە هەر لەبەر ئەوە بوو؟ من
هەر ئەوەم پێ بوو. بڕوام نەکرد تۆ بەو شیوەیە توورە بیت.

وتی:

- بەلێ زۆر توورە بووم. ئینجا ئەوە کەم بوو؟ کورەکان هەموو هەر
سەیریان ئەکردیت. منیش پێم ناخۆش بوو. سەیرانە کەم لێ تیکچوو.

وتم:

- بەلام من زۆرم پرسیار لیکردیت. تۆ هەر ئەتوت هیچ نیە. دواجاریش
پیت وتم. قسەم لەگەڵ مەکە؟ وتی:

- ئاخر حەزم نەکرد لەویا باسی کەم. چونکە تۆ تازە وا هاتبوویت، خۆ
ئەمزانی جلی کەت پینیه تا بیگۆریت.

توانا وتی:

- کامهران پښوښته کات تو له سهر مه سره فی خوت سهیرانیکی که مان بو دروست بکه یته وه، چونکه تو نهو سهیرانه ت له ئیمه ش تیکدا.

شیلانیش وتی:

- نه ره وه لا، هه قی خوښه تی. چونکه له منیشتان تیکدا.

منیش وتم:

- وه لا که س لی تیک نه چوو من نه بیټ. کامهرانیش خه تای خوښ بوو.

کامهران به لا چاویک سهیریکی کردم. وتی:

- لیم ببووره. بنار گیان، نه زانم دواي نهو هه موو هیلاکییه. نهو سهیرانه م له تو تیکدا.

دلشادو جوانه ش هاتن گوښیان له قسه کانمان بوو. دلشاد وتی:

- لیبور دنی چی؟ تو وا نه زانیت هه روا ئاسانه؟ بنار لیټ نابوو ریټ. منیش لیټ نابوورم.

منیش هه ر سهیرم نه کردن.

کامهران وتی:

- دلشاد؟ تو نه گهر قسه ی باش نازانیت. خراپیش مه که. بنار نه زانیت من بو تووره بووم.

وتم:

- به لی. ئیستا زانیم، دواي دوو هه هفته. هه ر وه کو دلشاد وتی لیبور دنی ئاسان نییه.

جوانیش هه لی دایه وتی:

- ناقه یناکه، بنار گیان، نه مه یه که م جاریتی لی ببووره. هه ر چه نده نازانم موشکیله که ی کامهران چی بوو؟ به لام، من نه لیم لی ببووره.

شىلان و تواناش ھەر داواى سەيرانيان ئەکرد. ھەموو فران فرانى
رەسميان بوو، سەيران ئەکردو بەيەكتەر پى ئەكەنين. ھەر جارېكىش
كامەران رەسميكي منى ئەدۆزيەو، پشانى ئەدام. ئەى وت:

- ئەھا، سەيرى كە، سەيرى كە، خۆت ئەبيني؟

كامەران ئەوھنەى وا پيووتم ھەتاكو دەستم كرد بە پيکەنين وتم:

- دە باشە زانيمان، تەواو، ئيتر لەبەرى ناکەم.

ھەموو كەوتينه پيکەنين. ئيتر ھەر كەس ويئەى خۆى وەرگرت.

توانا وتى:

- دەى... با تەگبىرى سەيرانىكى تروش بکەين. بۆ شوينىكى تر. تاكو پەشيمان
نەبونەتەو.

ئەو رۆژە لە جياتى ئەوھى تەگبىر بۆ سەيرانىكى تر بکەين، تەگبىرمان
بۆ گەرانەوە كرد بۆ سلیمانى. چونكە نزيك ببويەنەوە لە كۆتايى سالى
خويندن. وانەكانمان كەم ببونەوە. رۆژانى پشوومان زيادى كردبوو. ئيمە
بريارمان دابوو رۆژى چوار شەممە سەفەر بکەين و شەممە بگەرپينەوە
بۆ مووسل

من و کامه ران و شیلان و توانا و رزگار و جوان، دواى ته و او بو و نى و انه کانمان رویشتین بۆ گه راج. بۆ ئه وهى پیکه وه سواری پاسیک بین و بگه ریینه وه بۆ سلیمانی. کات خه ریک بوو درهنگ ئه بوو. به لام ئیمه بریارمان دابوو که ئه و روژه ئه بیت سه فەر بکهین. به هه ر حال، پاسیکمان ده ست که وت به ری که وتین. هه ر نیو کاتژمیک ئه رویشتین له خالی پشکنین رایان ئه گرتین. زوریان رائه گرتین چونکه هه موو شتیکیان ئه پشکنی. ریگا که خوی ئه وهنده دوورو دریژ نه بوو به لام له بهر راوه ستانی زور هه ر نه ئه برایه وه. زوری ریگامان بری. به لام کاتیک گه یشتینه خالی پشکنینی که رکوک به ره و سلیمانی برۆین له وى له سایه قه که یان پرسى؟ وین رایح؟ کابرای سایه ق وتی:

- للسلیمانیه. بۆ سلیمانی.

ئه و ئاساییشانه ی پشکنینیان ئه کرد، وتیان:

- (طریق سلیمانیه مسدود، یالله وارجعوا لکرکوک) کوردیکی خویشان هه ر له ویا وه ستا بوو

وتی:

- کاکه، ریگای سلیمانی گیراوه. بگه ریینه وه بۆ که رکوک. ئه گه رنا له وانه یه، ئییوه ش بکه و نه نیوان شه رو پیکدادان و ته قه و کیشه و گرفتى زوره وه. ئیمه ش زور ترساین، چونکه ئه مانزانی باسی چی ئه که ن! ئه مانزانی زوربه ی جار به شه و. پیشمه رگه ئه هاتنه ناو شار په لاماری شوینی دامه زراوه کانی سه ر به رژییمان ئه دا. ئه وسا ئه بوو به ته ق و توق و فه رته نه. پیشمه رگه هه موو کات ده ستی خویمان چاک ئه وه شاندا.

هه ر چه نده بۆ روژی دواى به عسیه کان ده ست دریژی زوریان ئه کرده سه ر که سانی بی ده سه لات و بی تاوان. بۆ تۆله ی خویمان و چه ند که سیکیان

ئەگرتو ئەكوشت.

بەلام، ئىمە ناچار بووين بەو ئىوارەيە بگەپىنەوہ بو ناو كەركوك.
خەممان لى ھات. لەوئى چى بكەين؟ بو كويى برۆين؟
توانا وتى:

- كەس خەمى نەبىت. مالى نەنكم لىرەيە. ئەرۆين بۆلاى نەنە ئامىن! ئىستا
نەنكم زۆرى پى خوش ئەبىت.

ئىمە كەسمان نەمان بىستبوو كە نەنكى توانا لە كەركوك بىت. بۆيە زۆر
سەير بوو لە لامان كاتىك ئەو باسى مالى نەنكى ئەكرد. ھەموو دەستمان
ئەكرد بە پىكەنين.

كامەران وتى:

- توانا؟ ئىستا كەى وەختى گالتەيە؟ با بچين شوينىك بدۆزىنەوہ ئەمشەو
تايابمىنەوہ تا بەيانى ئەگەپىنەوہ.

توانا وتى:

- كاكە گالتەى چى؟ بەخوا مالى نەنكم لىرەيە. ئىستا ئەتان بەم بو ئەوئى
ئىمەش ھەر وامن ئەزانى گالتەمان پى ئەكات. لەوہ ئەچوو توانا تورەبو بىت
لە پرىكا دەنگى بەرزكردەوہ وتى:

- ئەرى بو برؤا ناكەن؟ ئەلىم بەخوا بە راستمە، مالى نەنكم لە گەرەكى
ئىمام قاسمە.

سايەقەكەش ھەر گوئى لە ئىمە گرتبوو چاوەرپى ئەكرد بزانى ئىمە
بريارى چى ئەدەين. ئەوئىش لە پرىكدا وتى:

- ئەرى كاكە؟ ئىستا بو كوئتان بەرم؟ تواناش وتى:

- كاكە برؤ بو گەرەكى ئىمام قاسم. كە گەيشتىنە ئەوى پىت ئەلىم مالەكە
لە كويایە.

کابرای سایه ق زور پیاویکی باش بوو. تاکو بهر ده می مالی نه نه ئامینی بردین. توانا له دوودلییه کی زور رزگاری کردین. هر، که گه یشتینه بهر ده رگای مالی نه نه ئامین توانا چند جاریک له ده رگای دا. ئیمه ش کردبوومان به پیکه نین، چونکه هیشتا برومان پی نه ده کرد که راست بکات له گه لمان. ئه ویش هر سویندی بو ئه خواردین که نه کی له وی ئه ژی. ئه وهش مالله که یه تی. دوا ی چند جاریک له ده رگا دان گویمان له دهنگی ژنیک بوو. پرسیاری کرد:

- ئه وه کییه؟

توانا وتی:

- منم نه نه ئامین.. توانام. ده رگا که بکه ره وه.

ده رگا که زور به خیرایی و فراوانی کرایه وه. هر به دهنگیکی زور پر له خو شی، نه نه ئامین هاواری کرد:

- توانا گیان؟ ئه وه چون بوو هاتیت؟ ئه وه بهم ئیواریه تو چی ئه که ییت لیره؟ وهی قوربانن بمروله گیان.

خیرا باوه شی پیا کردو ماچی کرد. ئیمه ش هر سه یرمان ئه کردن. تواناش بو ی گیرایه وه چون هاتووین. ئینجا رووی کرده ئیمه و وتی:

- نه نه، ئه مانه ش هموو هاواری و خوشه ویستی منن. ئه بییت هر چونیک بییت ئه مشه و جیگامان بکه یته وه.

نه نه ئامین وتی:

- وهی یا خوا به خیر بین... قوربانن بمر. مال مالی خوتانه. ئه تانخه مه سه ر چاوم.

ئیمه ش یه ک یه ک باوه شمان پیا کرد. وه ک بلایت زور ده میکه نان و پیازمان له گه ل خواردوو. نه نه ئامین به فرموو فرموو بردینیه ژووره وه. هر ئه وه نده ی گه یشتینه مالله خنجیله و جوانه که ی، نه نه ئامین لیمان ون

بوو. ئېمەش ھەر پېئەكەنن بەو دۆخەى بە سەرماندا ھاتبوو. دلېشمان لای شارەكەمان بوو. ئاخۆ ئېمشەو چىى تيا روو بدات؟ نەنە ئامین بۆ ماوہیەك دیار نەما. ئېمە خۆمان ئەوہندە مەشغوولى قسەو باسى خۆمان بووین، نەنە ئامینمان ھەر لە یاد نەمابوو. من زۆرم تینوو بوو. ھەستام بەرەو چىشتخانەكە چووم ئاو بۆ خۆم و ھاورپكانىشم بەینم. تەماشام کرد نەنە ئامین خەرىكى چىشت لینانە. وتم:

- نەنە ئامین ئەوہ خەرىكى چىت. با یارمەتیت بدەم.

وتى:

- ناھىلم. تۆ دەست بۆ ھىچ نەبەیت.

وتم:

- چۆن ئەبىت؟

وتى:

- بەس مۆلەتم بەن یەك چارەكى تر خواردن ئامادە ئەبىت.

لە راستیدا نەنە ئامین ئافرەتییكى زۆر بە خولق بوو. ئەو شەوہ زۆر رىزى لى گرتىن. ھەر چەندە بە تەمەن بوو، بەلام گورجو گۆل و ئازا دیار بوو. تەنھا خۆى بوو لەو مالەدا ئەژيا. دواى ئەوہى كە مېردەكەى ئەمرى خواى کردبوو ئىتر دوو كورپەكەى ژنيان ھىنابوو. یەككىيان لە سلیمانى و ئەوى تریان لە كەركووك نىشتەجىبوون. ئىتر نەنە ئامین لەو مالەدا بە تەنھا ماپۆوہ.

كات زۆرى نەخایاند منو شیلان چووینە لای نەنە ئامین پرسىارمان لىکرد، كە پىويست ئەكات ئېمە چى بكەين؟

وتى:

- رۆلە گيان بە خوا ھىچم ناوئىت. ئىوہ لە سەفەرەوہ ھاتوون. رىگاتان برپوہ. برۆن دانىشن. ئىستا خۆم ھەموو شتىك ئامادە ئەكەم.

ئىمە گويمان به قسهكهى نهدا. سفرهيهكى جوانمان ئاماده كرد. نه نه ئامينيش خواردنيكى تا بلييت به بون و بهرامه ي ئاماده كرد. زوو زوو پيى نهوتين:

- دهى فهرموون.. توخوا شهرم مهكهن. به خوا زورم ليناوه. له راستيدا خواردنهكهى نه نه ئامين زور به تام بوو. خوشى ههتا بلييت ئافرهتيكى ئيسك سووكو روو درهوشاوه بوو.

شهويكى زور خوشمان لهويدا به سهر برد. نهوه بو يهكهه جار بوو، كه من و كامهران و شيلان و توانا به شهو به يهكهوه له يهك شويندا بين. بهلامانهوه ريكهوتيكى زور سهير بوو. نازانم نهو شهوه بو نهوهنده شهرمان نهكرد؟ زوو زوو كامهران به تيليكي چاو سهيريكى نهكردم و بزهيهكى نهخسته سهر ليوى. منيش به بزهيهكى شهرمانهوه وهلامم نهدايهوه. ههر دوو كمان ههر چاوپركييمان بوو. جوان ههستي پي كردين. وتى:

- نهوه تو ئيمشهو سهري خوت به فهتاره نهدهيت. با نهو ژنه تينهگات. وتم:

- ئينجا چيمان كردووه؟ خو نهو لهو بهرهوه دانيشتوووه. منيش لهم بهرهوه. سهيري يهكتريش نهكهين؟ نهمه چيه جوان خان دهى توش لي ره ليم ببه به خهسو. جوانه ههر پينهكهنى نهى وت:

- تو سهيري نهو دهلاله ناكهيت؟ سهيري كه چون خوى ريك خسته لهگهله نهكى توانا؟ ئيمه پينهكهنين.

بهلام شيلان و توانا نهتوت ههزار ساله ژنو ميژدن. كهوتبوونه ههواى خويانهوه. ههر قسهيان بو نه نه ئامين نهكردو پينهكهنين. له دوايدا نه نه ئامين زانى كه كورهزاكهى خوشهويستى شيلانه. بهو ههواله زور دلخوش بوو. كاتمان گهياندهبووه دوانزهى شهو. زورمان خهوه نههات.

به لّام كه سمان نه مانئه ويست بخه وين. جوان و رزگار داوايان كرد كه بيكه ين به شهو. ئيتر بچين بخه وين.

من رووم كرده نه نه ئامين و ليّم پرسى:

- نه نه ئامين گيان، ئيمه له كوي بخه وين؟

ئه ويش وتى:

- به خوا رۆله گيان وه كو ئه يبينن من ته نها ئه م ژووره و ئه و هه يوانه م

هه يه. ئه گه ر چه ز ئه كه ن ئيوه ئه توانن له م هه يوانه له گه ل من بنوون. با

كو ره كانيش بچنه سه ربان. له وي قه ره وي له هه يه.

وتم:

- زور باشه.

هه موو كه وتينه جيگا داخستن. هه ر كه س شويني خو ي ده ستنيشان كرد.

جيگاي خو مان گرت. كامه ران و تواناش هه ر كه س جيگاي خو ي برده

سه ربان. شه و باشمان له يه كتر كرد.

به یانی هر زوو له دهنگه دهنگی دراوسیکانی نه نه ئامین خه بهرم بووه وه. له ناو جیگا کهم هه لسام. بینیم نه نه ئامین ناو و چای به یانی ئاماده کردوه. کاتژمی هیشتا هوتی به یانی بوو. چووم بو مووبه قه کهی نه نه ئامین. وتم: - روژ باش، نه نه گیان چونی؟ باشی؟ به خوا چاک بوین به ئهرک بو. نه نه ئامین ئاورپکی لی دامه وه وتی:

- به قوربانت بم بو وا ئه لیت؟ ئیوهش وه کو توانان. یاخوا به خیربین. کچه شیرینه کهم برۆ ئه وانهی کهش هه لسینه. توژیکی تر کابرای سایه ق دیت به دواتانا.

منیش خیرا شیلان و جوان و رزگارم خه بهر کرده وه وتم: - کچینه خیرا کهن با زوو ئاماده بین. تا کو ناو و چا ئه خوین کابراش دیت به دوامانا.

هه موو خیرا که وتنه خو کو کردنه وه جیگا و مالمان بو نه نه ئامین کو کرده وه. هه ر له و کاته دا شیلان له ناوه راستی هه وشه که وه دهنگی به رزکردبووه هاواری ئه کرد. ئه یوت: - توانا.. کامه ران..

چه ند جاریک بانگی لی کردن به لام که سیان وه لامیان نه بوو. منیش به هه لم زانی که بچم کامه ران خه بهر بکه مه وه. بویه خیرا قسه کهی نه نه ئامینم قوسته وه، که وتی:

- بنار گیان برۆ ئه وانی کهش خه بهر بکه ره وه با درهنگ نه که ون. خیرا به سه ر په یژه که دا سه رکه وتم بو سه ربان. هه ر له دووره وه هاوارمکرد. وتم:

- هه لسن.. هه لسن ئه ی ته مه له کان. خیرا.. وا ئیمه ئه روین به جیتان ئه هیلین. که سیان وه لامیان نه بوو. دوو سی هه نگاوی تر لیان چوومه پیشه وه. بانگم کرد:

- توانا؟ کامه ران؟ ئەو ه بۆ هه لئاستن؟ ئاخىر درهنگ ئەبىت. ئەوا ئىمه خو مان
ئاماده كىردوو ه. دووايى گلهيى نه كه ن ها. ئەرۆين به جىتان ئەهيلين.
من هەر ئەم جوړه قسانه م ئەكرد توانا بى ئەوهى سهيرم بكات وتى:
- باش... باش، ئەگەر ئازان ده برۆن به جىمان بهيلن.
منيش كه وتمه پىكه نين. وتم:

- دهى.. تۆش ئەزانيت دل مان نايهت، خو ت ئازا مه كه به سه رمانا.
توانا وتى:

- پورزا گيان من ده مي كه به خه به رم. كامه ران ئەلئى يه ك ساله نه خه وتوو ه.
نازانم بۆ ئەوهنده خهوى قورسه؟! خو من ئيمشه و له بهر قسه كىردنى ئيوه
خه وم لى نه كه وت. مالتان ئاوا بىت. ئەوه ئيوه ئەو هه موو قسه يه چى بوو
شه و كىردتان؟ ئەوه به راستى كهى خه وتان لى كه وت؟
منيش هەر قاقام بۆ لى ئەدا. وتم:

- بۆچى بوختانمان بۆ ئەكه يت؟ كوا قسه مان كىردوو ه؟
توانا وتى:

- باشه باش، با وا بىت. خو من گويم له هه موو قسه كانتان بوو. پىكه نى.
كامه ران ئىنجا چاوى كىرده وه. وتى:
- منيش گويم لىتانه. ئەوه چىيه به م به يانييه؟ چى بووه. بنار برۆ خواره وه.
وا تۆزىكى تر دىين.
وتم:

- نا.. تۆزىكى ترى چى؟ هەر ئىستا. ئەزانيت ئەو ژنه له كه يه وه يه به رچايى
ئاماده كىردوو ه؟ چاوه رپى ئيوه يه. ئىنجا بىرتان چوو پاسه كه ئەوهنده ي
نه ماوه بىت به دوامانا؟
هەر، كه وام وت، هه ر دوو كيان سهيرىكى يه كترىان كىردو له سه ر
جىگا كه يان راپه رين.
كامه ران وتى:

- به خوا راست ئەكەیت.

ئینجا توانا به دوایدا وتی:

- بهخوا من بیرى ئەوهم هەر نەمابوو. ئەى كورى عاسمان خو بیرمان چوو.

ئیتەر، پیش من، به جیگاو پیخهوهكه یانهوه رایانكرده خوارهوه. خواردنی به یانیمان تهواو كرد. زوری پی نه چوو پاسهكه هات به دوامانا. ئیمهش یهك یهك باوهشمان به نه نه ئامینا كردو هه موو مالمواواییمان لی كرد. ئەویش به زمانی شیرین و قسهی جوان و به دوعا خویندن خوا حافیزیی گهرمی لی كردین. سهر پاسهكه كه وتین و كه وتینه ری. له دواى دوو كاتز میر گه یشتینهوه سلیمانی. لهوئى، پیش ئەوهی له یهكتر جیا ببینهوه شیلان ههر له پاسهكه هاته لای منهوه. پیى وتم:

- بنار... ئەمهوئیت شتیكت پی بلیم. كه رویشتیتهوه بو مالهوه ئەم جاره زور ئاگات له خوت بیت ههتا ئەگه ریینهوه بو مووسل باشه!؟ وتم:

- بو؟ بو هیچ ههیه من نهیزانم؟

وتی:

- بهلی. بهلام ناتوانم ئیستا پیتى بلیم. كه گه رایینهوه، پیتى ئەلیم. باشه؟ به نابه دلی وتم:

- باشه. ئەى بو زوتر پیت نه وتم؟ وتی:

- چهزم نه كرد وهزعت لی تیک بدهم. بهلام هیچی وا نیه ههر توژیک ئاگات له خوت بیت وریا به. قسه مهیه به دهستهوه.

ئیتەر پاسهكه له گه راج وهستا. لهوئى دابه زین، خوا حافیزیمان له یهكتر كرد. ههر كهس سواری سه یارهیه کی كری بوو به رهو مالهوه به ری كه وتین. كاتیك گه یشتمه بهر ده رگای مالهوه مان، دایكم بینی له ناو ده رگاكه دا وهستا بوو. وهك ههستی كرد بیتم من لهو روژهدا ئەگه ریمهوه. كاتیك

چاوی به من كهوت، زهردهخه نه گرتی. وتی:

- ئەها! من وتم ئیمرۆ بناڕ یه ته وه؟

خیرا له سه یاره كه دابه زیم، به خۆم و جانتا كه مه وه به ره و رووی چووم.

دایكیشم خیرا به ره و پیریم هات باوه شی پیدا كردم ماچی كردم. وتی:

- یاخوا به خیر بیته وه. من ئەمرۆ دلم لییدا بوو ئەمزانی یه یته وه! ئینجا

منی به ره و چیشته خانه كه برد.

وتی:

- وه ره... وه ره بزانه خه ریکم چی لی ئەنیم. ئەو خوارده نی تو به دلته.

ئەزانم هه زت لێیه. برنج و بامیی تازه.

وتم:

- دایكه گیان ده ستت خۆش بیته. هه رچی تو لێی بنیته خۆشه.

ئینجا هه والی هاوړیکانی لی پرسیم. منیش هه ر وه لامیکی کورتم دایه وه.

ئەمویست زوو بچمه سه ره وه جانتا و شته کانم به رمه ژووره كه ی خۆمان

بو ئەوه ی پرسیا ری زۆرترم لی نه کات. به لام ئەو زۆر وریا بوو. وازی

له پرسیا ر نه هینا. وتی:

- بناڕ؟ ئەوه به راست؟ چۆن به م به یانییه زوو ئیوه گه یشتنه وه سلیمانی؟

سه عات چه ند ئیوه له مووسله وه ده رچوون؟

وتم:

- زوو.

دایکم پرسی:

- زوو كه ی؟

وتم:

- دایكه، ئەمه ویته خۆم بشۆم. هه مام گه رمه؟

خیرا له دایکم دوور كه وتمه وه، بی ئەوه ی هیچ ئاوړیک بده مه وه، چووم

به ره و هه مامه كه. به لام دایکم وتی:

- بنار پیش ئه وهی بچیته همام برۆ بۆلای باوکت له ژووری دانیشتنه که راکشاوه. تۆزیک نه خۆشه.

که دایکم وای وت، خیرا بی وهستان چوومه لای باوکم. باوکم له سه ر تاکیک له قه نه فه کانی هۆله که راکشا بوو. به په تۆیه کی رهنگ قاوهیی خۆی داپۆشیبوو. رهنگی وا دیار بوو، که تۆزیک ناساغ بیت. که باوکم بینی خیرا چوومه بهردهمی. دهستیم ماچ کرد. وتم:

- باوکه گیان؟ ئه وه چیته؟

باوکم خیرا به روویه کی خۆشه وه سه ری بهرزکرده وه. وتی:

- بنار؟ ئه وه که ی هاتیته وه؟

ئینجا بزهیەک گرتی و سهیریکی چوارده وری خۆی کرد. وتی:

- بۆیه ئه لیم ماله که م رووناک بۆته وه.

ههردوو کمان پیکه نین. وتم:

- هه ر ئیستا هاتمه وه، دایکم پیی وتم تۆ ناساغی. باوکه گیان چیته؟

باوکم هه ناسه یه کی هه لکیشا وتی:

- به خوا رۆله گیان دهردی پیرییه. ئه ی نه تبیستوه ئه لین پیری و هه زار

عه یب؟

وتم:

- توخوا وا مه لئ. باوکه تۆ که ی پیریت؟

دایکم له چیشته خانه که هه ر خه ریکی چیشته لینان بوو. من و باوکیشم هه ر

قسه مان ئه کرد. کاتیک خواردن ئاماده بوو. دایکم بانگی کردم، که بچم

نانی نیوه رۆی له گه ل بخۆم. به لام من زۆر ئه ترسام که پرسیارمی ترم لی

بکات. پرسیارم کرد. وتم:

باوکم له گه لمان ئه یه ویت نان بخوات؟

دایکم وتی:

- شۆربای ترشی به نه عنام بۆ دروست کردووه. دوایی بۆی ئه به م.

- ۴۱ -

هاوژین و نهوژین له قوتابخانه بوون. من و دایکم له چیشتهخانه که پیکه وه دانیشتین دوو به دوو نانمان خوارد. دایکم هه ندیک پرسیاری لیکردم. منیش هه ر باسه کانم له دایکم تیک ئه دا. پرسیاری باوکم لی کرد. وتم:

- باوکم بو نه خوشه؟ نه خوشیه که ی چیه؟

له و کاته دا بوو که خه ریکی چا خواردنه وه بووم نه شمیل و خونچه هه ردووکیان پیکه وه له قوتابخانه گه رانه وه. منیان بینو به تاسه وه باوه شیان پیدا کردم. دایکم وتی:

- خونچه؟ نه شمیل؟ ئیستا نان ئه خون؟ یان چاوه ری نازدارو نیاز ئه که ن؟ نه شمیل وتی:

- من زورم برسییه نازدار هیشتا زوری ماوه بیته وه. منیش وتم:

که واته ئیوه برؤن جله کانی مه کته بتان دا که نن. منیش ئیستا خواردنه که تان بو ئاماده ئه که م.

خونچه له به رامبه رم دانیشت چاویکی لی ترووکاندم. لی تیگه یشتم که ئه یه ویت هه لسین پیکه وه بچین بو ژووری سه ره وه. من هه لسام برؤم. ئه ویش به دوامدا هات. دایکم وتی:

- بنار بو کوئی ئه پوویت؟ خو تو وتت خواردنیان بو ئاماده ئه که ییت؟ هه موو دایانه قاقای پیکه نین. وتم:

- باشه، جارئ ئه چم جله چلکنه کانم ئه هیتمه خواره وه بو ئه وه ی بیرم نه چیت بیان شووم. دایکه؟ تو برؤ لای باوکم هه قی هیچت نه بییت. دایکم وتی:

- باشه من وا ئه پووم بو لای باوکت چایه کی بو ئه به م.

کاتیک من و خونچه گه یشتینه ژووره که ی خوومان. خونچه زور به ترسه وه
له گوچکه م نریک بو وه وه. چرپاندی به گویمدا. وتی:

- بنار تو هیچ هه والی کامه ران نه زانیت؟ نه بیینیت؟ نه زانیت له کوئییه؟ من
هه ر سه یرم کرد. وتم:

- خونچه نه و پرسیارانه بو نه که یت؟

خونچه زور به هیواشی وتی:

- دهنگت به رز مه که نیاز له ماله. وا بزنام نیستا هاته وه.

وتم:

ئینجا با له مال بیت؟ چیییه؟ تو ئیمرو پرسیار ی سه یر له من نه که یت؟!

وتی:

- کچم نیاز زانیویه تی که کامه ران له مووسله له گهل تو خه لک نیوه ی
دیوه به یه که وه.

کاتیک که خونچه وای پی وتم، خیرا قسه کانی شیلان هاته وه خه یالم.

وتم:

- خونچه گیان، نیوان من و کامه ران هیچ شتیک نییه. به لی له وئییه نه بیینم.
به لام ته نها هاوریین. له وه لامدا وتی:

- چی؟ هیچ رووی نه داوه؟ یان ناته ویت هیچم بو باس بکه یت؟ له وه
نه چیت متمانه ت به من نه مابیت!

من نه مویست هیچ بلیم تا کو شیلان نه وه ی نه یزانی پیم بلیت. کاتیکم زانی
دهرگای ژووره که مان کرایه وه. سه یرم کرد نیاز بوو به روخساریکی

گرژه وه، بی نه وه ی بلیت به خیر بیته وه. وتی:

- نه وه که ی هاتیه وه؟ له گهل کی هاتیه وه؟

وتم:

- ده تو جاری بلی به خیر بیته وه.

نیاز وا دیار بوو ئەویست شتیک بلیت بەلام دوودل بوو. منیش لەو کاتەدا خەریکی جانتاکەم بووم ئەمکردهوه. ئەمویست جله چلکنهکانمی لئ دەربهینم.

خونچه وتی:

- ئەگەر ئەتەویت؟ من ئیستا بۆت ئەخەمه ناو غەسالهکهوه بو ئەوهی بۆت ئاماده بیئت.

ئینجا تەواو لیم نزیک بووهوه چرپاندی بە گویمدا. وتی:

- ئەوه بە راست کهی ئەرۆیتەوه؟

منیش بە زەردەخەنەیهکهوه. وتم:

- کچی ئەوه کهی پرسیاره؟ خو من ئیستا هاتمهوه.

خونچه خیرا وتی:

- تو خوا ببوره بنار گیان، بە خوا حەز ئەکەم زۆر بمینیتەوه.

نیاز هەر لەویدا وهستا بوو لە پەنجەرەکهوه سهیری دەرەوهی ئەکرد.

دیار بوو گوئی لە قسهکهمان بوو. هاته لامانهوه. رووی کرده من. وتی:

- خووم ئەتبهمهوه. وهعد بە کهس مهیه.

وتم:

- دە جارئ پەلهی رۆیشتنهوهی منتان نهبیئت. وا دیاره بیرم ناکەن!

لە قسهکهم بەردهوام بووم. ویستم ئەو گرژی و مۆنییهی برهویتهوه.

پرسیارم لئ کرد. وتم:

- نیاز گیان.. ئەمسال لە دەرسهکانتا چۆنیت؟

نیاز بە تەوسیکهوه وهلامی دامهوه. وتی:

- زۆر باشم بە تەمای کوللییهیهکی باشم. وهکو تو ناچمه پهیمانگا.

منیش وتم:

- پشت بە خوا... باشترین شوین ئەچیت.

جله کانم به دستمه وه هه لگرت و رویشتم بۆ خواره وه بۆ لای غه ساله که.
دایکم له ویدا راوه ستابوو ته ماشای ئەکردم. هات، لیم نزیک بووه وه.
چرپه یه کی کرد به گویمدا.

وتی:

- نیاز هیچی نهوت؟ منیش زۆربه توره ییه وه سه یریکم کردو
وتم:

- ئەوه چیتانه؟ چی روویداوه؟ من ئاگادار نیم؟
دایکم وتی:

- کچی وس به، وس. دهنگت بهرز مه که ره وه. تاقه تی شه پمان نییه!
وتم:

- بۆ شه پ؟ کی شه پ ئەکات؟

وتی:

- کهس.. کهس.. وهره با بچینه ژووری دانیشتنه که له گه ل باوکت تۆزیک
دانیشین.

وتم:

- باشه باوکم بۆ نه خو شه؟ باوکم چیه تی؟

دایکم وتی:

- هیچ تۆزیک سه رمای بوه.

وتم:

- با بچم خواردنه که بۆ نه شمیل و خونچه ئاماده کهم ئینجا یه م بۆ لاتان

دایکم وتی:

- خه مت نه بیته، نه شمیل وا خه ریکه ته واو ئەبیته. خۆم بۆم ئاماده کرد.

پیکه نیم وتم:

- ئەو چىيە بۇ وا بى سەبرن؟

- دايكم وتى:

- ئى كچى خۆم ئەوان برسسيانە. تۆش لەگەل خونچە چوويته سەرەوہ.
زۆرتان پى چوو. راستە ئەلین تیر ئاگای لە برسى نىيە.
وتم:

- كەواتە جارى با جەكانم بشۆم. ئىنجا يەم بۇ لای باوكم.

كاتىك بۇ لای باوكم چوومە ژوورەوہ جارىكى تىرش دەستيم ماچ كرد.
باوكم خيرا دەموچاوى روون بووہوہ. وتى:

- ياخوا كچم بەخىر بىيئەوہ. وەرە لای خۆم دانىشە با بزائم بىرمان
ناكەيت؟

باوكم لە خوشىيى من ئەو رۆژە زۆر باش بوو. كەوتە نان خواردن.
وہك بلىت نە خوشيش نە بووبىت. ئىنجا كەوتە پرسىاركردن لىم. لە بارەى
خويندەنەكەمەوہ لە بارەى چۆنيەتتى ژيان بەسەربردنم لە بەشى ناوخۆ
لە بارەى پەيوەندىم لەگەل ئەو كەسانەى لە بەشى ناوخۆ لە ناو زانكودا
پىكەوہىن. چۆن ھەلسو كەوت لەگەل يەكتر ئەكەين، لە كاتىكدا يەكترمان
جارىك بە باشى نەناسيوہ؟ ھەستم ئەكرد باوكم بە وردى و بە قوولى
پرسىارى دەكرد. نۆرە ھاتە سەر من وەلام بەدەمەوہ. بەلام من ھىچ
كاتىك خۆم ئامادە نەكردبوو بۇ ئەو پرسىارانە. ھىچ كاتىكيش پرسىارى
وام لە خۆم نەكردبوو. نە پىش ئەوہى بچمە ژيانى بەشى ناوخۆ نە
كاتىكيش كە لەوى دەژيام. ھەر بۆيە بە شپرزەيىيەكەوہ وتم:

- باوكە، تۆزە تۆزە شارەزای يەكتر بووين. تەنھا وەلامم لە وكاتەدا
بروابوون بوو بەيەكتر.

پیش نیوه پۆیه کی ئارامو خوش بوو. منو بنار بو جارێکی تر بریارماندا یه کتری له هه مان جیگا ببینین. به رامبه ر یه ک دانیشتین. له پال شووشه ی ئه و قاوه خانه ی که زۆربه ی کات لێی دانه نیشتن و ئه یروانییه سه ر بازارێکی گشتی و جه نجال. وتم:

- بنار؟ باوکت بو ئه و پرسیاره ی لێ کردیت؟ ئه گه ر بیویستایه پرسیاره ی که ت لێ بکات، تو ئه تتوانی وه لامی بده یته وه؟
بنار وتی:

- نازانم، باوکم پرسیاره کانی له شوینی خوی ئه کرد. هه ندیک جار زۆر ئه ترسام باوکم پرسیاره ی ترم لێ بکات. هه ر چه ندیک باوکم لای من هه تا بلێیت رۆشنبیر بوو. به لام له پرسیاره کانی ئه ترسام. باوکم چونکه راست بوو درۆزنی هه ر زوو ئه ناسییه وه..

- خو هیچ پرسیاره ی گومانایه ی نه کرد؟

- نا... به لام ئیمه ریژی باوکمان زۆر ئه گرت. ئه ترسام جوړه پرسیاره یکم لێ بکات توانایه ی وه لامدانه وه یم نه بیته. وه کو پیشتر بۆم باس کردیت، باوکم که سییک بوو، خیرا هه لئه چوو. راسته به تیگه یشتنی من که سییکی رۆشنبیر بوو. چه زی زۆر له شت زانین بوو به لام ئیمه تینه ئه گه یشتن که سایه تییه که ی بۆچی وا بوو؟!

- بۆچی چون بوو؟ مه به ستت چیه؟

- نه مانئه زانی بۆچی که سییکی وه ها توور په یه! ته نانه ت ئیمه ش، که منالی ئه و بووین نه مانتوانی له هه ستو ناخی تیگه یین! به لام رۆژگار بۆی سه لماندین که باوکم چون مرۆفیک بوو! چه ند مرۆفیکی زیره ک بوو! هه موو ئامۆژگاریه کانی بو ئیمه راست بوون. هه موو ئه وانه ی باوکم بۆی باس کردبووین، له کاتی خویدا به راستمان نه ئه زانین به لام دوایین جار

بۆمان دەرکەوت که هەر هەمووی راست بوون. خەلکی وایان ئەزانی
باوکم کەسی خۆش ناوێت بەلام وا نەبوو. دوایی بۆمان دەرکەوت، که
لەبەر ئەوەی روژنەبوو، حەزی زۆری لە پەندو ئامۆژگاری، شیعەر
چیرۆک خۆیدنەوه بوو. خاوەنی ئەزمونیکی زۆرو میسکیکی فراوان
بوو. باوکم خەلکی چاک دەناسی. حەزی بە مروۆقی درۆزن، دووڕوو
نەبوو. حەزی لە کەسانیک نەبوو که تەنها لەبەر سوودی تایبەتی خۆیان
بیانەوێت. باوکم لەو کەسانە بوو؛ که زۆر راست بوو لەگەڵ خۆی لەگەڵ
هەموو کەس. ئەگەر کەسیکی نەویستایە هۆیەکی گەورە لە دواوە بوو.
ئیمە که گەرە بووین. لە باوکمان تیگەشتین. کەسایەتی باوکم زۆر
جیاواز بوو. من تا ئیستا هیچ کەسیکم نەدیووە بە وینەیی باوکم راست
بووێت.

بنار قسەکانی تەواو کرد. دیار بوو بە راستی زۆر شانازی بە باوکییەوه
ئەکرد. تۆزیک وەستا. دەستی برد بۆ جانتاکەیی که کەمیک گەرە بوو.
زنجیرەکەیی کردەوه. وتی:

- ئاخر بۆیە حەزم لە جانتای گەرە نییە! هەموو جار مۆبایلەکەمی تیا
ون ئەبێت.

منیش سەیرم کرد. بە پیکەنینهوه وتم:

- خەمت نەبێت، منیش وەک تۆم.

ئینجا دەستیکی گرت بە ناوچەوانییەوه جاوی داخست. وتم:

- بنار گیان چیتە؟ ئەگەر بیتاقەتی ئەوەستین. نانیک ئەخۆین.

بنار وتی:

- بەلی. با جارێ تۆزیک بووەستین. من ئەمەوێت پەیوەندی بە سلیمانییەوه

بکەم. قسەیهک لەگەڵ دایکم بکەم. پێیان وتم نەخۆشە.

بنار، مۆبایلەکەیی دەرھینا. تلفۆنی بۆ سلیمانی کرد. ئەوەی سەرسامی

کردم، ئەو بوو که گویم له دەنگی بوو به ته له فۆنه که قسه ی له گه ل دایکی
ئه کرد، زۆر به دل خووشی قسه ی خووشی بو دایکی ئه کرد، هه وه کو یه کیک
که زۆر ته ندروستی باش بیته ته نانه ت تایه کیشی لی نه هاتیته. هه ستم به
دلخووشیه که ئه کرد له دهنگیدا. له جیگا که م هه لسام. چووم دوو په رداخ
ئاوم بو هه ردوو کمان داوا کرد. گه رامه وه لای. سه یریکم کرد وتم:

- بنار به سه ته واو. دایکت باشه. ئەو ته له فۆنه ت ته واو که.

بنار ئە یویست وا خووی ده ربخات که ته ندروستی زۆر باشه. له کاتی که دا
به زۆر خووی راگیر کرد بوو. هه ستم پیکرد ئازاری سه رو گیانی چهند
زۆر بوو. ئاوه که م دایه دهستی. خیرا لیی وه رگرتم. له سه ر میزه که ی
به رده می داینا. به گه رمی خوا حافیزیی له گه ل دایکی کرد. تو زیک له ئاوی
په رداخه که ی خوارده وه. وتی:

- فینک گیان به خوا من له بهر دوو کهس نامه ویت بمرم، یه که میان دایکم.
ئه گه ر شتیکم لی بیته ئه ویش ئه مریت.

وتم:

- ئە ی دووهمیان کییه؟

به که ساسیه که وه وتی:

- لانه گیانی کچم. ئە گه ر من بمرم، ئەو زۆر بی کهس ئه بیته.

وتم:

- ده بهس وا بلای. خوا نه کات.

بنار هه ردوو چاوی پر بوون له فرمی سک.

وتی:

- ئامین. خوا نه کات. من هیچ کاتیک له مردن ناترسم. به لام وهک پیم
وتیت ته نها خه می ئەو دوو که سه مه. ئینجا تو بلای مردن و ژیان به دوعا

بیته؟

وتم:

- نا.. به دؤعا نابیت، به لام جاری زووه بؤ ئەو باسانه. خوا تۆش و دایکیشیت
تەمەن درێژ بکات. ئیستا بنار گیان ئەلی چی؟ ئەتوانیت بەردەوام بیت
یان هەلیگرین بؤ روژیکی که؟ بنار وتی:

- ئیستا ئەمە تەواو ئەکەین، دواوی نانیک ئەخۆین ئنجا ئەپۆینەوه بؤ
مالهوه. سبهینی لای کافیتریاکە ی مالی خۆمانهوه تەواوی ئەکەین ئەگەر
له ئەمرو باشتر بووم. وتم:

- هیوادارم زۆر باش بیت. کهواته با ئیستا دەست پێبکەینهوه بزانی مالی
ئیه بؤ وا کهوتبونه پرسیار له تۆ؟ چییان بیستبوو.

بنار جاريكى تر به فلاش باك منى گيپراوه بو به سه رهاته كانى له سليمانى.
وتى:

- باوكمم به جيپهيشت. چوومه ژووره كه ي تر كه دايكى لى بوو. دايكم
خه ريكي جل قه دكردن بوو. له سه ر قه راغى سيسه مه كه ي دانيشتم. به
هيواشى وتم:

- دايكه بوچى هه ر يه كه تان پرسيارىكى سه يرم لى ئه كات؟ چيتان
بيستوو؟ هه ز ئه كه م بزانه.
دايكم وتى:

- كچم، من هه ميشه ئاموژگاريتان ئه كه م. ئه ليم ئاگادارى خو تان و ره وشتى
جوان، نه ريتى جوانى خو تان بن، با كه س نه توانيت قسه ي ناشرين، بى
ماناتان دوا بخات.

من گويم له قسه كانى دايكم ئه گرت. پيى وتم:
- روله، هه موو كه س هاوړيت نيبه. هه نديك هاوړي له كه سوكار باشتن
دلسوزترن. به لام هه نديكيان هه ر وه كو مار وان خو يان ئه وه نده نزىك
ئه خه نه وه هه ر بو ئه وه ي چاك پيته وه بدات.

ئينجا سه يريكى ناو چاوى كردم. زور به تيژى. وتى:
- ئيستا ليم تيئه گه يت.

منيش زور بى باكانه وتم:

- نا... من نازانم تو باسى كيىم بو ئه كه يت؟! هاوړيكانى من هه موو زور
چاكو باشن. ئيمه زور دلسوزى يه كترين. ئه زانم ئه وان هه رگيز باسى
من ناكهن. دواى ئه وه ش من هيج باسيكم نيبه. ئيتر نازانم ئيوه بو وا
خه متانه؟

دايكم وتى:

- ئەو ھەندەت پىي ئەلېم متمانە بە كەس مەكە. ئاگات لە خۆت بىت. تۆ
ئەو ھەندەت نەماو ھەندەت تەواو بىت. جا لەبەر ئەو ھەتا بۆت
ئەكرىت، بە رىكى بۆو بە رىكى ھەرەو.

وتم:

- دايكە ھەموو قسەكانت راستن، بەلام خەمت نەبىت. كەس بە من ناویرىت.
من زۆر وريام. دايكم وتى:

- يا خوا وا بىت.

لە پرىكدا خونچەو نەشميل ھاتنە ژوورەو ھە قسە بىكەن. زەنگى تەلەفۆنەكە
لیدا. خونچە بەرەو تەلەفۆنەكە گەرايەو. وەلامى تەلەفۆنەكەى دايەو.
نەمان زانى كى بوو.

دايكم وتى:

- خونچە ئەو كى بوو؟

خونچە وتى:

- كەس نەبوو! ژمارەكە ھەلە بوو. دوايى ھاتە پەناى منەو وتى:

- بنار كامەران بوو، داواى تۆى كرد. بەلام من وتم بنار خۆى ئەشوات.

منيش وتم:

- باشە چاكت كرد. بەلام لە دلى خۆمدا وتم:

- كامەران منى بۆ چىيە؟ خۆ ھەمووى چەند ساعاىكە جىابووينەو. من

ئەمزانى ئەگەر شتىكى گرنگ نەبىت كامەران تەلەفۆن ناكات.

ئەو بوو بە كىشەيەكى زۆر گەرەلام. ھەر پرسىارم لە خونچە ئەكرەو،

كە بە راستى كامەران بووبىت؟

ئەویش وتى:

- بەلى تۆى ويست. منيش پىم وت تۆ لە ھەمامىت.

وتم:

- ئافەرىن. چاك بوو وات پى وت، بانگت نه كردم.
ئىتر ئه وه بوو به خولياى سهرم. له بهر خومه وه ئه موت:
- بو ئه بيت كامهران ته له فون بو من بكات؟! ئه بيت چى روويداييت؟ خو
ئهمانىش ئه وه نده پرسىار له من ئه كه ن!
خه م داىگرتم. ديسان له بهر خومه وه وتم:
- ئه ي چى بكه م باشه؟
خيرا چوومه ژووره كه ي خوم. خونچه م بانگ كرد. پيم وت:
- خونچه پيوسته بچين بو بازار. هه نديك شتى پيوستم ئه وي. ئه بيت
بيكرم.
خونچه خيرا پيش من ئاماده بوو. هه ردووكمان چووينه خواره وه بو لاي
دايكم.
وتم:
- دايكه من ئه بيت برؤم بو بازار.
دايكم وتى:
- باشه كچم. ده نه شمىليش بهرن له گه ل خوتان.
وتم:
- نهء تاكو ئه وخوى ئاماده ئه كات، درهنگ ئه بيت.
دايكم وتى:
- به لام زوو بيته وه.
وتم:
- له وانه يه سه ريكيش له مالى نه نكم بدهم.
دايكم هيچ ريگر نه بوو. ئيمه خهريك بوو ئه روشتين. خونچه پيلاوه كانى
له پى كرد. گويم له دهنگى چالاک بوو. هاته ژووره وه. زور ترسام.
نه مئويست بمبينت. هه ولما له ده رگاي چيشتخانه كه بچمه ده ره وه.

بەلام ئەو ھاتە بەردەمم.

وتى:

- بنارخان چۆنى؟ باشى؟ ئەو تۆش لىرەيت؟ كەى گەپرايتەو؟ ئەى بۆ
لەگەل من نەھاتيتەو؟ كەى ئەرۆيتەو؟ ئىوھش چوار رۆژتان ھەيە لىرە
بن. وا نىيە؟

من نەمويست وەلامى ھىچ پرسىيارىكى بدەمەو. بە دەنگى بەرز خونچەم
بانگ کرد. ھاوارم لى کرد:
- خونچە.. خونچە.. دە خىراکە.

بۆ ئەوھى كەس گوئى لە پرسىيارەكانى چالاك نەبيت.
خونچە وتى:

- دە بەس ھاواركە، گويم كەر بوو! ئەوھتا من ئامادەم. دەى با برۆين.
خىرا. وەكو ھەورە بروسكە لە مال چووينە دەرەو. ھەر دوو ھەنگاو
دووركەوتىنەو.
وتم:

- خىرا... پىم بلى چى بوو؟ بۆ وا ھەمووتان تۆقيون؟
ھەر بەدەم رۆيشتنەو تا گەيشتىنە سەرجادەكە خونچە قسەى بۆ ئەكردم
وتى:

- رۆژىكيان گويم لە نياز بوو. بە دايكىمى وت، كە وا تۆ لەگەل كامەراندا
لە مووسل بە يەكەوھن، پەيوەندىي خۆشەويستى لە نيواندا ھەيە! بە
شيوہيەكى زۆر خراپ باسى تۆى ئەکرد. ئىنجا ھەرەشەى زۆريشى
ئەکرد. ئەيوت ئەوھى بيستووئەتى ئەگەر راست بيت! ئەوا زۆر بە خراپى
ئازارى كامەران ئەدات، ئىتر ناشەيلىت تۆ بچيتەو بۆ مووسل.
كە ئەو ھەوالەى پىدام، زۆر توورە بووم.

وتم:

- خونچه؟ كى ئه وهى به نياز وتووه؟

خونچه وتى:

- نازانم. بىگومان هەر كه سىكه له مووسل له گه ل خوتاندايه. بويه دايكىشم هه موو كات هەر پيٽ ئه لىت متمانه به كهس مه كه. تو خوا بنار گيان ئاگات له خوت بيٽ. نياز زور به راستى ته لهى بو داناويت. ئه يه ويٽ ئه وهى له ميشكيدايه، بيكات.

وتم:

- خونچه گيان، من كامه رانم خوش ئه ويٽ. هه زارى وه كو نياز، ناتوانيت زورم لى بكات واز له كامه ران بهيټم. من هيچى خراپم نه كردوو. من ريگا به هيچ كه سىك نادم نازارى كامه ران بدات. په يمانت ئه ده مى ئه وهى نياز به ته مايه بيكات، هه رگيز بوى ناچيته سه ر.

ئو روژه قسه كانى خونچه، هەر چند زور به ئاگاي هينامه وه، به لام زوريشى دل ته نگ كردم.

وتم:

- خونچه گيان. بينينى كه سوكار، كه له دووره وه بو لايان ئه گه رپيته وه زور خوشه، به لام كيشه و گرفت زور ناخوشه. كه بى هو بوت دروست بكرت. هەر ئو روژه من و خونچه روشتين بو بازار هه نديك شتى پيوستم كرى زورمان پى نه چوو گه رايه وه بو ماله وه. كه گه يشتينه ماله وه كات نزيكى ئيواره بوو. هەر خوم كرد به ژورا نه وژينو هاوژين له حه وشه بوون ياريان ئه كرد خيرا به ره و رووم هاتن باوه شيان پيا كردم. داده بنار به خير بيٽه وه. منيش باوه شم پيا كردن زور دلم خوش بوو هه موو خه فه تم بيرچوو. وه كو منال له گه لايانا منيش كه وتمه يارى توپ توپين. كاتيكم زانى نازدار خوى كرد به مالدا له گه ل هاورييه كى كه زور ده ميك بوو هاوريى نازدار بوو ناوى تاڤگه بوو كچيكي بالا به رزى چاو جوان بوو.

نازدار باوهشی پیاکردم وتی:

- ئادهی بزنام بنار؟ چۆن وازوو فریای بازار که وتی؟ تو که ی گه یشتیتته وه؟

ویستم وهلامی پرسیاره که ی نه یه مه وه. وتم:

- بو؟ توش هزت ئه کرد له گه لم بییت بو بازار؟

وتی:

- شتم زور پیویسته بیکرم.

وتم:

ئینجا ئه وه که ی موشکیله یه؟ به یانی ئه رۆین.

وتی:

- ده باشه، ئه زانم تا قگه ش هز ئه کات بییت له گه لماندا.

تا قگه وتی:

- بو بازار من هه موو کاتیک ئاماده م.

نازدار وتی:

- ئیستا یه کیک پیم بلی چیمان هه یه بیخوین؟ ئیمه وا له برسانا خه ریکه

ئه بوورینه وه.

هه موومان چوینه ژوره وه. دایکم دیسان خه ریکی خواردن دروست

کردن بوو. بونی رۆن و پیاز قرچاندن دنیای پر کردبوو. ئه و ئیواره یه

هه موو کۆبوینه وه، سفره یه کی دورودریژمان داخست. به هه موو یارمه تی

دایکمان ئه یا. دلمان به یه کتر خووش بوو. کاتیک نه شمیل و خونچه

خواردنه کانیا ن له سه ر سفره که دا ئه نا، نه وژین و هاوژینیش قاپو

که وچک په رداخ و دۆلکه یان دانه نا، کاتیک سه یرم ئه کردن هه موو پیکه وه

ئیشیان ئه کرد، هه موو دلخووش بوون. منیش له خووشیاندا گه ز گه ز بالام

ئه کرد. خووشیه که ی من له هه موویان زیاتر بوو. دایکم هات سه به ته یه ک

سه وزه ی به دهسته وه بوو دای نا.

وتى:

دهى فەرموون خۆ كەس ميوان نىيە. رووى كرده تاڭگە، وتى:
- دەى تاڭگە گيان، فەرموو.. دەست راکىشە. ياخوا بە خىر بىت. تاڭگەش
لەتەنىشتى نازدارەو دەنىشتىبوو زۆر بە شەرمەو

وتى:

- نەبەخوا پاكىزە خان، من شەرم ناكەم خەمت نەبىت. خواردەنەكانت زۆر
بۆنيان خۆشە. ئەزانم تامىشيان خۆشترە.

ئىنجا دايكم سەيرىكى منى كرد وتى:

- بنار، برۆ لاي باوكتەو دەنىشە. بەلكە بە خۆشى تۆو شتىك بخوات.
وتم:

- باشە بەلام با ئەوشتە بەينم ئىستا يەم.

دايكم وتى:

- شت چىيە؟ ھەموو شتىك ھىناو.

سەتلىكى بچكۆلە ترشياتى مووسلم بۆ باوكم كرىبوو، چونكە ئەمزانى
چەندى ھەز لەو ترشياتەيە. بەلام لە ناو جانتا كەمدا شارەبومەو، بۆ
ئەو دەى كەسيان نەى بينن. خىرا چومە سەرەو سەتلە ترشياتەكەم برده
چىشتخانەكە، كرده قاپىكى قوولەو بەردەم لە بەردەم باوكمدا بۆم دانا
باوكم سەيرىكى كردم وئىنجا سەيرىكى ترشياتەكەى كرد.

وتى:

- قەت ناشى ئەو ترشياتە خۆشەكەى مووسل بىت؟

وتم:

- بەلى باوكە خۆيەتى. بەتايبەت بۆ تۆم ھىناو. سەيرىكى ئەوانىشم كرد
وتم:

- ئەوانىش ئەتوانن بىخون بەلام دواى تۆ.

دایکم وتی:

- چیه ئیمه ئالی له ژنه دۆمه کهین؟

وتم:

- نه. دایکه گیان، تۆش ئه توانیت بیخۆیت. به لام باوکم زۆری ههز لیه. هه موو جار باسی ئه کرد منیش هیچ کاتیک نه متوانی بۆی بهینم، به لام ئه مجاره کاتم هه بوو.

باوکم وتی:

- ئه ی یاخوا رووسور بیت رۆله. ئه ی ئافهرین. به خوا ئیشیکى باشت کردوه، هه ر بۆنه که ی دل یه حیا ئه کاته وه، سه یری ئه و رهنگه جوانه! جار جار پارچه یه ک خه یاری ئه خسته ده می. ئه یوت:

- به خوا به له زه ته. ئا ئه مه ترشیاته. ئه ری به خوا. ئه ی ئافهرین بنار خان دهسته کانت خوش بیت.

نازداریش له ولاوه وتی:

- ئه ی ده تۆزیک به شی ئیمه ش به ن. خو ئیمه ش نه فسمان هه یه. بۆنی زۆر خوشه.

ئیتر ئه و ئیواره یه زۆر به خوشی نان خوراو هه موو دل خوش بووین. دوا ی دوو رۆژی تر هه ر سه رله به یانی زوو هه لستم له خه و، خۆم ئاماده کرد. چوومه خواره وه دایکم بینی زۆر جوان خۆی گۆری بوو. ده ستیک جلی کوردی تازه ی له بهر کردبوو. باوکیشم به هه مان شیوه خۆی گۆری بوو. زۆر سه یرم لیها ت وتم:

- باوکه؟ تۆ بۆ له خه و هه ستاویت به م به یانیه زوو؟ ئیستا باشتريت؟

باوکم وتی:

- له خوا به زیاد بیت. بنار گیان زۆر باشم. دانیشه شتیک بخۆ په له مان نیه.

وتم:

- باوكە خۆم ئەپۆم. من ھەزناكەم ئۆھ بۆن ھەراچ.

دايكم پيگەنى:

- وتى چى؟ گەراچى چى؟

وتم:

- بۆ؟ ئۆھ بەتەماي چىن؟ سەيرىكى دايكم كرد. وتم:

ئەي تۆ بەم بەيانىھ بۆ وا جوان خۆت گۆرپۆھ؟

دايكم پيگەنى وتى:

- ھەلا بۆ مووسل! وتم:

دايكم؟ مووسلى چى؟ مەبەستت چىھ؟

باوكم وتى:

- ئىستا ئەھى پىناوئىت من زۆر باشم. چەند رۆژىكە لە مالم، ئىسراھەتى تەواوم كردووه. ھەز ئەكەم بۆن مووسل. دايكىشت تۆزىك پياسە بكات. دوئىنى شەو منو دايكت تەگبىرمان كرد خۆمان بىبەينەھ بۆ مووسل.

منىش زياتر سەرسام بووم. لە ھەمان كاتدا نىگەران بووم بۆ ھاورپىكانم. وتم:

- ئەي باشە بۆ زووتر پىتان نەوتم؟ چونكە ئەوان ئىستا لە گەراچ چاھەرىيى من ئەكەن.

ئىتر ھىچم نەوت، چونكە زانىم قسەكردن كەلكى نىيە. ئەوان خۆيان ئامادە كردووه، ھەز ئەكەن خۆيان بمبەنەھ. بە ناچارى بەرھو تەلەفۆنەكە چووم، تەلەفۆنىكم بۆ شىلان كرد. پىموت:

- باوكمو دايكم ئەمگىرنەھ بۆ مووسل. ئۆھ برون چاھەرىيى من مەكەن.

پیش هاوړ پیکانم گه یستمه وه مووسل. له بالکونی ژووره که ماندا کورسیه کم داناو که وتمه چاوه پیکردنیا. من زیاتر خه یالم لای کامه ران بوو. وام هه ست نه کرد زور ده میکه لئی دابراوم. بیرم له وهش نه کرده وه، که ئاخو کئی بوو بیټ باسی په یوه ندیی من و کامه رانی به نیازی برام گه یان دبیټ! بشیټ که سیک بوو بیټ رقی له من یا خود له کامه ران بیټ؟ ئینجا بیرم له قسه کانی دایکم نه کرده وه. هه ر له می شکمدا ئه م هیناو ئه م برد. بیرم بو لای که س نه ئه چوو که ئه و باسه ی به نیازی برام گه یان دبیټ. ئه مویست بیرم بو ئه وهش بجیټ، ئاخو که سیک هه بیټ روژیک له روژان من هیچ ئازاریکم پی گه یان دبیټ؟ تا کو ئه ویش به رام بهر به وه ویستیټی توله م لی بکاته وه؟ ئه م جوړه خه یالانه به می شکمدا ئه هاتن. تا کو له پریکدا گویم له لی دانی دهرگای ژووره که بوو. خیرا به ره و دهرگاکه چووم. هه ر پیش نه وه ی دهرگاکه بکه مه وه، گویم له دهنگی شیلان بوو. وتی:

- کچی نه و دهرگایه بکه ره وه و هره خواره وه. توی شتمان له گه ل سه رخه. دهرگاکه م کرده وه. شیلان به زه رده خه نه یه که وه پیی وتم:

- برؤ له بالکونه که وه سه یر بکه.

خیرا چوومه وه سه ر بالکونه که. له محاجه ره ی بالکونه که وه سه یری خواره وه م کرد. بینیم تواناو کامه رانی شیان له گه لدایه. دلم خوش بوو.

وتم:

- ده باشه.. تو برؤ.. وا هاتم..

شهو ههموو پیکهوه کۆبووینهوه. ههر کهس باسی مال و کهسوکاری خۆی کرد. به خۆشییهوه سه‌رگوزشتهی ئەو چەند رۆژە پشووه کهمەیان ئەگێرایهوه. باسی مالی نەنە ئامینمان کردەوه. بەلام ههموو کاتەکه، من ههر ئەمویست پرسیاریان لی بکه‌م، که ئایا ئەوان شتیک بزانی دەربارەهی ئەو قسه‌و باسانەهی، که له مالی خۆمان هاتنه بهر گویم.

خۆم بۆ رانه‌گیرا وتم:

- شیلان؟ بیرته پیش چەند رۆژیک پیت وتم ئاگاداری خۆت به؟

شیلان به شپرزەبییه‌که‌وه سه‌یریکی کردم. وتی:

- ئی چی بوو؟ هیچ روویدا؟

له شوینی خۆی هه‌لساو هاته تەنیشتمه‌وه. به دەنگیکی نزم وتی:

- به‌لی بیرمه.. هیچ.. هه‌روا.. بۆ هیچ بوو؟

وتم:

- نا.. هیچی وا نه‌بووه به‌لام ویستم بزانی بۆ ئەو رۆژە ئەو قسه‌یه‌ت پی

وتم! ئەزانی ویستت شتیکم پی بلییت به‌لام پیت نه‌وتم. وت بۆ دوایی. وا

بوو؟

شیلان تۆزیک بیده‌نگ بوو.

ئینجا وتی:

- به‌لی وا بوو. به‌لام خۆ هیچ کیشته نه‌بوو له ماله‌وه؟

وتم:

- نه‌خیر. به‌لام پرسیارێ زۆریان لی کردم. خونچه‌ی خوشکیشم پی وتم

که گوايه که‌سیک له هاورپیکانم باسی منیان کردوه. به جۆریکی ناشرین

بوختانیان بۆ کردووم. هه‌ز ئەکه‌م بزانی ئەو که‌سه کیه‌و بۆچی؟

جوان و رزگار ههر زۆر به په‌شو‌کاو‌ییه‌وه ته‌ماشای یه‌کتریان کرد. ئینجا

ته‌ماشایه‌کیان کردم. وه‌ک ئەوه‌ی هیچ شتیک نه‌زانی.

شىلان وتى:

- بنار. ئىمە ھەموو كات بە يەكەوھەين. كەسشىمان باسى يەكتر ناكەين. بۆ
ھىچ كەسىك. خۆشت زۆر چاك بېراو متمانەت بە ئىمە ھەيە. ئىتر دۇنيا بە،
كە ئىمە نىن. كەسشى ناتوانىت باسى تۆ بكات بە خراپە لە لاي ئىمە.
وتم:

- بىگومان، من دۇنيام ئىوھ نىن. بەلام ھەر ئەبىت يەكك بىت نرىك بىت لە
منەوھ! كەواتە ئەبىت كى بىت؟
جوان وتى:

- بنار. ئەوھش ئاسانە دۆزىنەوھى.

وتم:

- چۆن؟

وتى:

- بە پرسىيار.

وتم:

- نا... نامەوئىت ھەموو دنىام لى تىبگەيەنن، چونكە من ئەمەوئىت ئەوھىشى
زانىويەتى بىرى بچىتەوھ. چونكە؛ ئەگەر شتەكە تەواو مەلووم بىت لاي
نيازى بىرام، ئەوا لە تەواو كرىنى خويندەكەم ئەبىت بە رىگر. منىش بە
راستى زۆر مەبەستمە، كە خويندەكەم بە بى كىشە تەواو بكام. ئىنجا
روم كرىدە شىلان. وتم:

- شىلان؟ ئەمەوئىت بزانم تۆ چۆن زانىت؟ كى بە تۆى وت؟ تۆ بۆ بە منت
وت، ئاگات لە خۆت بىت؟ ئەمانە ھەموو ماناي ئەوھىە تۆ شتىكت ئەزانى!
وا نىيە؟

شىلان تۆزىك وھستاو وتى:

- ئى باشە، خۆ تۆ شوکور لە مالەوھ ھىچ موشكىلەيەكت بۆ دروست
نەبووھ.

وتم:

- چۆن وا ئەلئیت؟ بەلئ. دایکم و نیاز ئیستا زۆر باش بە پەيوەندیەكەى من و كەمەران ئەزانن. بەلام، نیاز ئەیهوئیت بەلگەى تەواوى دەست بكهوئیت. شیلان وتی:

- بنار گیان، منیش كەسئك پرسىاری لئ كردم. وا بزائم تۆش ئەى ناسیت. بەلام من پئیم وت ئیوه تەنھا ھاوړئین. وا دیاره براكەت زۆرى خەلك راسپاردوه. زۆریش مەبەستئتی بزائیت. بۆیه پئیم وتیت ئاگادارى خۆت بە. بەلام شت ھەر ھەر ئەكەوئیت، خەمت نەبئت تۆ ھىچى خراپت نئیه. جوان وتی:

- بنار گیان، بئگومان بە. ئئمه ھەرگیز باسى یەكتر ناكەین بۆ كەس. ناھئلئین كەسئش باسماں بكات. ئئمه تازە خوشكى رووحى یەكترین. بۆ ماوہیەك بئ دەنگ بووم، بیرم لە قسەكانى ئەوان ئەكردەوہ. لە پړئكا شیلان وتی:

- جوانه بئلئیم؟

جوانه وتی:

- چى؟ چئیه ئەلئیت؟

شیلان وتی:

- نەوزاد كئیه؟

جوانه ھەستایە سەر پئ وەك شئت بەرھو شیلان چوو. بە نئوہ تووړهئى وئئوہ. پئكەئین. وتی:

- باسى بكەیت ئەوكوژم.

شیلانئش وتی:

- وەللا ھەر باسى ئەكەم. ئەى بۆ بنارو رزگارئش نەیزانن؟

منیش ھەر سەئرم ئەكردن جوانئش ھەر ھەرەشەى ئەكرد. رزگارئش وەكو من ئاگادارى ھىچ نەبوو. وتی:

- جوانه؟ ئەترسم ئەو كورە بىت، كە پىش رۆيشتنە وەمان بۆ سلىمانى ھات بۆ لات! جوان ھەر پىئەكەنى دەموچاوى جاريك سوور ئەبوو وە. جاريك زەرد. زۆر شەرمى ئەكردو پەشۆكابوو. رزگاريش بە پىكەننە وە ئەيوت: - دەى شيلان مەيشارەو، بىرتە ئەو شەو چى بە تۆ كورد كە بينىتى لەگەل توانا؟ بىرتە؟ شيلانىش وتى:

- ئاخىر بۆيە ئەمەويت حەقى خۆمى لىبكەمەو. بەلام جوانە ھەر ھاواری ئەكردو ئەيوت:

- شيلان؟ مەيلى. توخوا مەيلى.

منيش بە لايەكى چاوسەيرىكم كوردو وتم:

- شيلان؟ ھىچمان پى مەلى. ئەگەر جوان خۆى حەز نەكات، منيش نامەويت بيزانم.

ئىنجا جوان ھەر بە دەم پىكەننە وە ھاتە لامەو دەستى كرده ملم. وتى:

- ئەو چىيە عاجز بوويت؟

وتم:

- نا. عاجز نابم. بەلام، ھەر ئىستا تۆ وتت ئىمە خوشكى رووھين، ئەى ئەگەر واىە! بۆ نايەليت شيلان قسە بكات جياوازيما چىيە؟ ئەو بزانيت منو رزگار بۆ نەزانين؟ ئەى تۆ بۆ ھەموو شتىكى من ئەزانيت.

جوانە ھىشتا دەستى لە ملىدا بوو. رووى وەرگىرامو بە زەردەخەنەيەكەو وتى:

- دە باشە خاتوون، تۆ توورە مەبە. بەلام من، كە نامەويى باسى بكەم چونكە ھىچ نەبوو. ئەو شيلانە شت گەورە ئەكات. شيلانىش وتى:

- ئى تۆ بەتەماى چى ببىت لەوە زياتر؟ كورەكە پىى وتيت خۆشى ئەوييت. جوان وتى:

- ئى منيش پىموت، من خۆشم ناويت ئىتر تەواو.

دوای چەند روژیک من وهاورپیکانم تەگبیرمان کردبوو که ئەو روژە کلاسهکانمان تەواو بوو هەموو بەیەکەو بەچین بو شوینیکی خوش. پیکەو نانی نیوهرۆ بخۆین. هەموو بەدەم پیکەنینهو رویشتین. هاورپیکانی تریشمان دۆزییەو. دلشادو بەختیار بوون. بەلام چەند گەراین، کامەران و توانامان بو نەدۆزرایەو. ئیمەش بریارماندا بەجیان بهیلین. کاتیکی. که له رویشتندا بووین، گویم له ناوی خۆم بوو بانگ ئەکریم. له دواو کەسیک بانگم ئەکات. بنار... بنار... ئاوورم دایەو. بینیم کچیکە، که زۆر شیویم ئەکرد هەر وەکو ئەو بوو که بیناسم. بەلام ئەو شتیکی چاوەرواننەکراو بوو، که من لهو شوینەدا ئەو بینیم. وەستام. لیم نزیکبوو وەو. وتی:

- سلاو. بنار؟ ئەتوانم تۆزیک راتبگرم؟

بە سەرسامییەکەو و تم:

- سلاو. فەرموو؟ تۆ منت بانگ کرد؟

وتی:

- بەلی. کاتت هەیه تۆزیک قسە بکەین؟

و تم:

- من و هاورپیکانم، بە تەماین بچین بو نانخواردن. کاتیکی تر ئەکریت؟

وتی:

- من بەیانی زوو ئەبیت بگەریم وەو بو سلیمانی. ئەگەر ئەکریت ئیستا،

تەنها چارەکیکم ئەویت له کاتی خۆت.

بەردەوام بوو له قسەکردنی. دیسان وتی:

- تۆ نام ناسیتەو؟. من پەیمانم. من تۆ ئەناسم.

ئىنجا تەواو زانىم كىيە. لەبەر چاوم زۆر گۆرا بوو دەمووچاوى تەواو
مكياج كردبوو. جلى وهكو ئيمهى لەبەر كردبوو. تۆزىك زەحمەت بوو بۆ
من بيناسمەوه. وتم:

- باشە. فەرموو

وتى:

- پرسىارىكى تايبەتم هەيه. زۆر رات ناگرم. هەر ئەوهندەى چارهكەيك.
وتم:

- باشە بابروين بۆ كافىتيرىاكە.

داواى مۆلەتم لە هاوړيكانم كرد. وتيان:

- باشە چاوهړيت ئەكهين.

لهگەل پەيمان رۆيشتين، له كافىتيرىاكە دانىشتين. پەيمان ديسان پرسىارى
كرد. وتى:

- بنار؟ ئەزانيت من كيم؟

وتم:

- بەلى. پەيمان ئەزانم كىيت.

وتى:

- منو نياز پەيوەنديمان پيکهوه هەبوو.

وتم:

- ئەمزانی شتيك هەبوو.

به پيکهنينيکهوه وتى:

- حەزمان له يەك كردبوو.

وتم:

بەلى. ئىستا فەرموو! پرسىارهكەت چيه؟ هيشتا پەيوەنديتان ماوه؟

وتى:

- نه خيږ. نه خيږ. ده ميکه په يوه نديمان به يه کتره وه نه ماوه. بهس هر ويستم پرسيارکت لي بکه م. په يوه ندي به نياز ه وه نيه. حه ز نه که م به راستي وه لامم بده يته وه.

وتم:

- بيگومان. نه گهر بتوانم وه لام نه ده مه وه.

وتی:

- نه زانم تو له گهل کامه ران قادر هاورين. به لام هر ويستم بپرسم تو هاوريه تيت چونه؟ تا چ راده يه که له گهل کامه ران؟

وتم:

- کامه ران هاوريمه. تو نه وت بو چيه؟ پرسيار بو نه که يت؟

وتی:

- له راستيدا له وانه يه پرسياره که م تو زيک لات سه ير بيت. من نه مويست بيم بو نه و پرسياره به لام هاوريكه م زوري ليكردم.

وتم:

- په يمان، خوت نه زاني هاوريكانم چاوه ريم نه که ن.

په يمان وتی:

- باشه نه مه باسه که يه هاوريه کم هه يه له زانکويه ماوه يه که له مه و پيش کامه راني بينوه. نه ليت له وکاته وه، که بينوي تي خه ريکه شيت نه بيت بو کامه ران. زوري به دله. زوري خوش نه وي ت. حه ز نه کات خوي پيناسي ني ت. به لام من پيم وتو وه وا بزانه په يوه ندي له گهل کچيک هه يه ناوي بناره. مه به ستم تويه! کاتيک په يمان قسه کاني نه کرد، زور به خي راي نه يويست وشه کاني له دم بباريت، ده سته کاني شي زور نه له رزين، وه کو نه تواني ت زال بيت به سه ر خوي دا. ترسيکي زوريشم له ناو چاوه پردروکاني به دي نه کرد. خيرا خيرا قسه کاني نه کرد. زور به په رو شه وه بو، که گو يي له

وهلامى من بيت. منيش دواى ئه وهى كه زور به تيژى چاوم بريبووه
چاوهكانى بى ئه وهى هيچ حسابيكي بو بكم. زور له سه رخو به هيمنى
به دم پيكنه نينيكه وه كه هه مووى تورهي لئيه بارى پيموت:

- ئاها... ئه وه پرسياره كه ته؟ تو له سليمانيه وه هاتوويت ته نها بو ئه
پرسياره؟ دواى ئه وهش تو چون ئه زانيت من و كامه ران په يوه نديمان
هه يه؟ چون شتيك به هاوريكه ت ئه لئيت كه خوت دلنيا نيت له راستيه كه ي؟
ئيستاش هاتوويت پرسيار له من ئه كه يت؟ ئه ي بو ناچيت له كامه ران
پرسيت؟ له وان هه ئه و باشتر وه لامت بداته وه! ئه ي زانكو كوري تيانيه
كه هاوريكه ت به دلي بيت جگه له كامه ران؟ من وه كو بزائم تو هيشتا
قوتابى پولى شه شيت! هه قى ئيمه و هاوريه تي ئيمه ت چيه؟

په يمان هه ر سه يري چوارده وري خوى ئه كرد، زور بى ئارام بوو بو
زانينى وه لامه كه م خهريك بوو شيت ئه بوو. منيش بيياكانه قسه م بو
ئه كرد..

وتم په يمان:

- برؤ. به هاوري كه ت بلى من و كامه ران ته نها هاوريين. ئه گه ر ئه و
وه خته بوى شيت بيت با بچيت خوى قسه ي له گه ل بكات، بزانه ئه و ئه لئيت
چى؟ وا بزائم ئه وه باشترين ريگايه. ئيستاش ئه بيت من برؤم. هاوريكانم
چاوه ريمن. به دؤعا.

هه موو كاته كه په يمان بيدهنگ بوو. به لام هه ر، كه وام پى ووت، په يمان
روخسارى گهش بووه وه. وهك بلييت مژده يه كي خوشم پى دابيت. چه زم
نه كرد زور له گه ليده دانيشم. هه لسام، به جيم هيشت. من په يمانم ئه ناسى.
گومانم هه بوو، كه جگه له نيازى برام، له هه مان كاتدا له گه ل چه ند كوريكي
تريشدا په يوه ندى هه بوو. چونكه چه ند جاريك ئه مبيني له گه ل كورى
جياوازدا. به وه ناوبانگى به خراپى روشتبوو. هه رچه نده خوى كچيكي

خراپ بوو، کیشه که له وهدا بوو باسی هه موو که سیکیشی به خراپی
ئه کرد. هیچ کهس له ژیر دهستی دهرنه ئه چوو. ته نانه ت هاوړی نزیکه کانی
خویشی. له بهر ئه و ره وشته ی کهس هاوړییه تی نه ئه کرد. هه ندیک له م
زانیا ریپانه م له زمانی نیازی برام و هه ندیک له هاوړیکانی په یمان خو ی
بیستبوو. کاتیک نیازی برام به راستی له په یمان تیگه یشت وازی لیهینا.
ئه گهر چی پیشتر زوری خوش ئه ویست. نیاز کاتیک په یوه ندیی له گه ل
په یمان هه بوو، هه موو کات دلخوش و سه رفراز ئه مان بینی. نه ک من
به لکو هه موو ئه و راستیی ه مان ئه زانی. به لام کاتیک په یوه ندیی له گه ل
په یمان پچراند نیاز به ریژه ی له سه دا سه د گورپا. ئه وهش له ئه نجامی
ناپاکی په یمان بوو. هه ر ئه وهش وای له نیاز کرد به و جوره بر وای به
هیچ کچیک هیچ ئا فره تیک نه مینی. له بهر ئه وهی نیاز وازی لی هینا بوو
په یمانیش ئه یویست توله بکاته وه به وهی که کیشه له نیوان من و کامه راندا
دروست بکات.

بنار قسهی بۆ کردم. وتی:

- فینک، خۆشهویستی کاتیک ریگری زۆر بوو، برۆا بکه زیاتر بههیزتر
ئه بیئت. زیاتر گلپه ئه سینیت. ههر چهند به منیان ئهوت واز بهینه، کامهران
بۆ تۆ نییه، من زیاتر به دهستو به دەم ئه مگرت. ههستم رۆژ به رۆژ
پهرهی ئه سه ند. نهک تهنها دلم. به لکو، هه موو ئه ندامه کانی گیانم هاواری
کامهرانی ئه کرد. نازانم ئه وه ههسته چی بوو؟

وتم:

- بنار، زۆر باش لیت تیئه گهم. ئه وهی تۆ بۆ کامهران ههت بوو، ههزو
خۆشهویستی نه بوو. ئه وه زۆر له وانه زیاتر بوو. ئه وه ههستهی تۆ عه شق
بوو. تۆ عاشقی کامهران بوویت، چونکه... نه گویت له کهس ئه گرت،
نه چاویشت ههچی ئه دی. عاشقیش نابینیت. بیگومان ناشیبیستیت. تهنها
دوای دلی ئه که ویت.

بنار وتی:

- فینک؟ ئه ی نه تیبستوه ئه لین؛ عاشق ئه وه که سه یه، که خۆشهویسته که ی
هه زار عه یبه و یهک باشه ی تیا دا بیئت، ئه وه تهنها ئه وه پارچه باشه ی ئه بینیت.
واز له هه موو شته کانی تری دینیت؟

وتم:

- وادیاره راسته. بیگومان تۆ سه لماندت. من ئیستاش که سه یری چاوت
ئه کهم، خۆشهویستی تیا به دی ئه کهم. که ناوی ئه وه دینیت. چاوت
ئه بریسکیته وه، پرشنگ ئه داته وه، که باسی ئه وه ئه که یت ئه تبینم هیشتا،
دلت په له په ل ئه کات. ئه بیئت ئه وه خۆشهویستییه چهند گه وره وه به هیز
بوو بیئت! تۆ جگه له به ره ره کانی خیزان و که سوکار له نیو په یمانگه شدا
تووشی ململانی و پیشبرکیش بوویت.

وتم:

بنار؟ ئەزانىت ھەز بە چى ئەكەم؟

بنار وتى:

- ھەز بە چى ئەكەيت؟

وتم:

- ھەز ئەكەم ئەگەر بۆ يەك چارەكيش بىت لە ژياندا كامەران بىنم...
پرسیارى لى بکەم كە تا چ رادەيەك تۆى خۆش ويستووہ. ئاخۆ عەشقى
تۆى لە دلدا بووبىت؟ ئەلین دل ئاوينەى دلە. ئاخۆ ئەم قسەيە راست بىت؟
بنار سەيرىكى كردم. وتى:

- تۆش لەوہ ناچىت كەست خۆش ويستىت. ئەى چۆن راست نىيە؟! دل
قەت بۆ يەككە لى نادات ئەگەر ئەو كەسەش ھەستى نەبىت بۆت.

وتم:

- كەواتە ئەويش تۆى چاك خۆشويستووہ.

بنار وتى:

- بىگومان بە...

وتم:

- بنار، با بىينەوہ سەر باسەكە. دوايى پەيمان چىي بە سەر ھات؟

بنار بە پىكەننەوہ وتى:

- پەيمان لاي من رسيوا بوو. ھەر ئەو رۆژە لەوہ زياتر دانەنىشتم لەگەلئا.
ئەو نەيتوانى من بترسىنىت. دواى ئەوہ خۆى ھەولى دابوو قسە لەگەل
كامەران بكات.

وتم:

- كامەران خۆى ئەوہى پى وتى؟

بنار وتى:

- به لئی. کامه رانیش گویئی لئی نه گرتبوو. بواری نه دابوو قسه که هی بکات. هه موو قسه کانی به شیوه هیه کی زور رهق به رپه رچ دابوو هه وه. بنار وتی:

- په یمان. بووبوو به یاری دهستی گه نجه کان. به شیوه هیه ک ناوبانگی دهر کردبوو، که هه ر هه موو ئه یانناسی. به لام ئه زانیت؟ سهیر له وه دا بوو، دواى چهند روژیک، یه کیک له هاوړی کونه کانم، که زور یه کترمان خوش ئه ویست، هات بو لام. ویستی به تهنه قسه م له گه ل بکات. وتم:

- ئه مه یان چیی ئه ویست؟ هه ر بو کامه ران؟ هه ر نه لئی ئه ویش هه زی لئی کردبوو؟ بنار وتی:

- نا... نا. ئه و هات ئاگادارم بکات، که په یمان به ته مای چییه! ئه و هاوړییه م ناوی چنار بوو، له زانکو ئه یخویند. په یوه ندیمان زور نزیک بوو. هات بو لام پیی وتم، بنار من به دزیی هه موو که س هاتووم. تکام وایه له جه ماعه تی زانکو که س نه زانیت که من هاتوم بو لای تو. چونکه ئه و چه تیوه، که ناوی په یمانه دهست و پیوه ندی زوره که قسه ی بو ئه گیرنه وه. چنار به رده وام بوو له سه ر قسه کانی. پیی وتم:

- بنار. په یمان بریاری داوه به هه رچی ریگایه ک بیت کامه ران له تو دوور بخاته وه. چنار پشتگیری زوری لیکردم. هه لویستی ئه و وا بوو که نه یه لم کامه رانم لئی زهوت بکات. ئه یزانی که من کامه رانم چهند خوش ئه ویت. هه ر له بهر ئه وه بوو که هاتبوو ئاگادارم بکات. هه موو ئه یانزانی په یمان کچیکی خراپه. هه موو شتیکی لئی ئه وه شیتته وه.

دواتر چنار جاریکی تر هاته وه بو لام. ئاگاداری کردم که ئه وه ی به ته مای کامه ران بوو، هه ر په یمان خوی بوو. هه روه ها په یمان هه ر هه شه ی کردبوو

ئەگەر كامەران بەو رازى نەبىت. ئەوا بە دەستى نىياز بە كوشتى ئەيات!
وتم:

- بنار؟ تۆ بە سەرھاتەكان وا ئەگىرپىتەو، كە تۆ لەو كاتەدا چەند بە
سەبروبە ئارام بوويت! ھەر وەكو ژنىكى دىنيا ديو، روبەروى كىشەكانى
خۆت بویتەو.

بنار وتى:

- دە جارى تۆ گوئى بگرە. بزانه چى روويدا؟!!

وتم:

- دەى تو خوا... بەردەوام بە... بزنام پەيمان خان بە نىيازى چى بوو؟
بنار وتى:

- ئىنجا ھەر ئەو رۆژە چنار پىي و تم، كەوا پەيمان برىارى داو، كە بچىتە
لاى نىيازى برامو پىي بلىت، كە لە مووسل منو كامەرانى بە يەكەو
ديو. ھەموو كەس بە شىوہيەكى نابەجى باسما ئەكەن. من نەك تەنھا
لەگەل كامەران، بەلكو پەيوەندىم لەگەل كەسىكى ترىشا ھەيە، بۆ ئەوہى
ئەو قسەيە بگاتە دەم كامەران، ئەوسا كامەران واز لە من بەيىت. ئەمە
لە كاتىكدا ئەگەر نىياز برىوى بە قسەكانى نەكرد. واتا پەيمان دوو پلانى
ھەبوو... بۆ ئەوہى منو كامەران لە يەك بكات. چونكە نەيتوانى كامەران
رازى بكات

من لە خۆشەويستى خۆمو كامەران زۆردلنيا بووم، بەلام بە ھىچ
جۆرىك لە رەوشتى پەيمان دلنيا نەبووم. ئەمزانى ھەموو جۆرە فرۆ
فيلك بەكار ئەھىتت بۆ ئەوہى كامەران ھەلبخەلەتتتو لە يەكترمان
بكات. من زۆر ترسم لى نىشتبوو چونكە لە لايەك لە مالەوہ ئەترسام
كە پەيوەندىي منو كامەران بە تەواوى بزنان. لە لايەكى ترىشەوہ خەمى
كامەرانم بوو كە بە بۆنەي منەوہ تووشى كىشەيەكى گەورە بىت. پەيمان

به پەرۆشه وه چاوه رپیی هه والی جیا بوننه وهی من و کامه رانی ئە کرد. بۆ ئە وهی به ته واوی پلانه کانی جیبه جی بکات. هه رچونیک بوو بۆ هه فتهی دوا ی ئە وه من خۆم گه یانده وه سلیمانی، بۆ ئە وهی هه ندیک شت به دایکم بلیم، ئاگاداری بکه مه وه. نه وهک په یمان می شکی نیاز تیک بدات، تووشی شه رو گرتنی بکات. ئە و جار ه من خۆم ویستم به ته نها برۆمه وه. ته نانه ت کامه رانی ش نه زانی ت. به لام، ئە و شه وهی، من خۆم ئاماده ئە کرد، که برۆمه وه، ته نها جوان له ژووره که دا بوو. ئاگادار بوو. لئی پرسیم:

- بۆ جاننا ئاماده ئە که ی ت؟

پیم وت:

- به یانی سه فه ر ئە که م. به لام تکا ئە که م نامه وی ت که س بزانی ت. جوان زۆری کرد، که بی ت له گه لم بۆ ئە وهی به ته نها نه بم له ریگا. هه ر چه نده من چه زم نه ئە کرد. به لام ئە و هه ر قسه ی خۆی برده سه ر.

به یانی زوو بوو. بی ئه وهی کهس بزانیته، من و جوان رویشتین بو گه راج. سواری سه یاره یه کی کری بووین و به ره و سلیمانی رویشتین. که گه یستمه مالّه وه، کات نزیکی نیوه پو بوو. هه موو سه ریان سورما بوو. دایکم زور به شپرزهییه وه به ره و رووم هات. وتی:

- ئه وه بو هاتیه وه؟ نه خوشیت؟ چی بووه کچم؟ چی رووی داوه؟
وتم:

- نا.. دایکه گیان. مه ترسه. هیچم نییه. زور باشم.

نازدار له مالّه وه بوو. هاته بهر ده مم. وتی:

- به راستی هیچت نییه؟ ئه ی تو ههفته ی رابردو لی ره نه بوویت؟ ده پیمان بلّی چی بوه؟

وتم:

- ئیستا ئیوه چیتانه؟ ئه تانه ویت برومه وه؟ بو کهس نالیته به خیر بیته وه؟
ئه وه چیتانه؟

خوم به سه ریاندا تووره کرد. به لام ئه وان زور سهیر بوون؛ شپرزه و ترساو دیار بوون.

دایکم وتی:

- نه. کچم نامانه ویت برویتته وه. به لام، به لامانه وه سهیره، که ئیمرو هاتیه وه! چونکه تو مانگی جاریک ئه گه ریته وه، یان دوو جار.

نازدار وتی:

- من ئه زانم شتیک هه یه. هه ر وا بی هو نییه.

وتم:

- به لی. وایه. تو راست ئه کهیت. به لام پیم بلین ئیوه چیتانه؟ باش نایه نه بهرچاوم! نیاز له کوئییه؟

دایکم وتی:

بۆچیتته؟ هیچ بووه؟

وتم:

- دایکه خۆزگه تۆ ئهوهنده له ههموو پرسیاریکا پرسیاریکت نه کردایه. قوربانته بم. تۆ بۆ ئهوهنده ئهترسیت؟ من ئه لیم نیاز له کوویه؟ دایکم و نازدار زۆر ترسان. نه یانته ویست پیم بلین. ههه پرسیاریان ئه کرد، که من بۆ به تهنه گهراومه تهوه. دواى ئهوهى دانیشترین، نه شمیل وتی: - نیاز رویشتۆته دهرهوه. ئهیه ویت بیت به پیشمه رگه. جارێ بۆ ماوهی پینچ دهقه دهمم داچهقاو چاوم زهق بۆو.

وتم:

- چیییییییی؟

نه شمیل وتی:

- به خوا سێ روژه رویشتوووه له گهله ئاسوی هاورپی. کاتیکم زانی دایکم دهستی کرد به گریان. منیش وتم: - به راستتانه؟ بۆ رووی؟ چۆن رووی؟ باوکم چۆن هیشتی؟ دایکم و نازدار ههه به بیدهنگی ئه گریان. منیش نه مئه زانی چی بلیم. بروام نه ئه کرد وا بیت. به لام، دایکم ههه ئه یوت: - نازانم بۆ وای کرد؟ ههه له خوویهوه وهکو شیتی لی هاتبوو. پیی وتم؛ واز له خویندن ئه هیتم، ئه رۆم ئه بم به پیشمه رگه. من ئیتر نه متوانی باسی هیچ بکه م. گو مه که بۆ منی به دبخت زیاتر قوول بووهوه.

نازدار وتی:

- سێ روژه له م ماله دا له گریان زیاتر هیچی ترمان نه کردوووه. بزانه دایکم نه چیشتیکی لیناوه، نه هیچ. ههه ئیمه خه ریکین قسه ی بۆ ئه که یین. نازانین

چی بکهین له گه ل دایکم! منیش زیاترو زیاتر خهفت دلی گرتم. نه مئه زانی
بیر له چی بکه مه وه. وتم:

- ئه ی خوايه؟ ئه بیټ ئه م هه موو شتانه چی بن؟ تو بلی ئه مه ش له ژیر
سه ری ئه و کچه تیوه دا نه بیټ؟ تو بلی ئه مه ش پلانی ئه و شهیتانه نه بیټ؟
من هه ر بیرم ئه کرده وه. ئه هاتم و ئه چووم. سهیری دایکمم ئه کرد وه کو
منال بو نیاز ئه گریا. دوعای ئه کردو له خوا ئه پارایه وه که کورپه کهی
سه لامهت بیټ. به هیواشی چوومه لایه وه. دهستیم گرت. وتم:

- دایکه گیان، تو پیم بلی نیاز چون ئه و بریارهیدا؟ له بهر چی؟ شه ری بوو
له گه ل باوکم؟ یان له دهرسه کانیا خراب بوو؟
دایکم به دهرسریک چاوه کانی سرپی. ئینجا وتی:
- نه به خوا روله گیان باوکی داموت نه شه ری له گه ل کردو وه، نه قسه شی
پی وتوو ه.

وتم:

- ئه ی چون؟ من هه فته ی پیشوو لیم پرسى له دهرسه کانتا چونى، که چی
وتی زور باشم. من تیناگه م چون نیاز بریاری ئه وه ی داوه؟! ئه ی ئاسو
که ی ئه وهنده هاوړی نیاز بووه؟ نیاز چون بروای پی کردو وه؟
من هه ر پرسیارم ئه کرد. هیچ تینه ئه گه ی شتم. دایکیشم هه ر ئه گریا.
نازداریش هه ر له بیرکردنه وه دا بوو.

له پریکدا نه وژین وتی:

- با. چون؟ کاک ئاسو هه موو شه ویک ئه هات بو لای کاکه نیاز. ئه چوونه
ژووره که ی خویمان. قسه یان ئه کرد.

وتم:

- که واته، ده میکه ریگه ی داناوه. ئه مه تازه نییه.

رووم کرده دایکم. وتم:

- دايکه؟ نياز چۆن هيچى نەوت؟ بۇ ئەيەويت پروات؟

دايكم وتى:

- نە بەخوا رۆلە، ھەر ماوہيەك بوو ئەيوت من ھەز ئەكەم بيم بە
پيشمەرگە. رقم لە بەعسە. رقم لە سەددامە. جار جار واى ئەوت. بەلام
من ھەر بە گالتە تىئەگەيشتم، چونكە نياز وا گەورە نەبوو. نياز ھيشتا
زۆر منالە.

منيش وتم:

- ئى ئىستا چى بکەين؟ چۆن بزانيں لە کوييە؟

ئىنجا دايكم کەوتە کيشان بە سنگى خويدا. ئەگريا. ئەيوت:

- بەخوا ئىتر نايينمەو. تازە نياز تەواو. تازە نياز رۆى. ئەى دايكت بمرى
ئاخۆ ئىستا لە کوييە؟

ئيمەش ھەر قسەمان بۇ دايكم ئەکرد، كە تۆزىك بە ئارام بيت. بەلام
كەلكى نەبوو. باوكيشم كە ھاتەو. زۆر لە دايكم باشتر نەبوو. تاويك
توورە نەبوو. تاويكيش ئەگريا. كەس ھەستى برسيتتى نەمابوو. ھەموو
غەبارو چاو بە فرميسك بووين.

نزیکي ئیوارە بوو. نازدار ھاتە نزیکمەوہ دانیشت. وتی:

- بنار؟ تو ھەر وا نہاتوویتەوہ. من ئەزانم شتیک ھەیە. پیم بلی چییە؟!
وتم:

- نازدار گیان، من ھاتمەوہ دایکم ئاگادار بکەمەوہ لە پەیمان. نازانم تو
بیرتە، کە پەیوہندیی خوڤشەویستی لەگەل نیازدا ھەبوو؟
نازدار وتی:

- وا بزەنم شتیکي کەم لەو بارەییەوہ ئەزانم. ئی ئینجا؟
ھەموو مەسەلەکەم بو نازدار گێرایەوہ. بی زیادو کەم. وتم:
- ئینجا من ویستم قسە بکەم لەگەل نیاز، کە دانیای بیت من ھیچم نییە
لەگەل ئەو کورە. کامەران.

نازدار دوای ئەوہی باش گوئی لی گرتم. وتی:
- بنار؟ ئینجا تو بە راستی ھیچ پەیوہندیت نہماوہ لەگەل کامەران؟ بە
راستی وەلامم ئەوئیت.
وتم:

- بەلی ماومە. بەلام ھەندیک جار درۆی سپی پیویستە.
نازدار پیکەنی. وتی:
- درۆ ھەر درۆیە.

وتم:
- نہخیر وا نییە. ھەندی جار ئەگەر ئەو درۆیە نہکریت، چەند کەسیک لە
ناو ئەچن. بەلام ئەگەر ئەو درۆیە بکریت کەس لە ناو ناچیت. من ئەگەر
کامەرانم خوڤش بووئیت، یان نا، ئەوان چ زەرەریک ئەکەن؟ ئەمە شتیکە
پەیوہندیی بە خوڤمەوہ ھەیە. بەلام ئەوان بەرژەوہندیی خویان ھەیە.
لەم مەسەلەییەدا پەیمان بە بۆنەیی منەوہ تۆلەیی خوئی لە نیاز ئەکاتەوہ.

ئەویش ئىستا ھەزى لە كامەران كەردووە. بە نیازە بە تىرىك دوو نیشان
بشكىنیت. من نامەوئیت ئەو ئاواتەى ئەو بئتە دى. ئەوەندەى نیازى برامم
خۆش ئەوئیت، ئەوەندەش كامەرانم خۆش ئەوئیت. ناشمەوئیت كەسیان
تووشى ھىچ زىانىك ببن. فەرموو. ئەوەش ھەموو باسەكەى منە.
نازدار ھەپەسابوو، كە گوئى لەم قسانەى من ئەگرت. وتى:

- بنار؟ تۆ باسى چى ئەكەیت؟

وتم:

- نازدار، مەسەلەكە بە راستى ئەمەيە. من ئەگەرئیمەوہ. كە گەرپامەوہ، ئەو
كاتە لەگەل داىكم باسى بكە. با ئەویش ئاگادار بئت. ئەترسم پەيمان لە
پشت ئەم رۆيشتنەى نیازەوہ بئت. بۆ ئەوہى بە گرتى بات. ئەو بەعسى
چلگاو خۆرانە ھەموو شتىكيان لە دەست دئت.

شەو نوستم. نەمزانى چەند كاتژمير بوو خەوتبووم. بەلام لە پرىكدا
خەبەرم بووہوہ. بەبئ ئەوہى ئاگادار بم، لە سەر جىگاگەم دانىشتبووم
ئەگريام. پاش چەند چركەيەك ئىنجا بە ئاگا ھاتم، زانيم بۆ ئەگريم. خونچە
ھەمان سات خەبەرى بووہوہ. سەيرى كردم. وتى:

- بنار ئەوہ بۆ ئەگريت؟

وتم:

- ویش... كە خەويكى سەيرم بينى!

ھىشتا بىرم لە جۆرى خەوہكەم ئەكەردەوہ، خونچە لە ناو جىگاگەى
ھەستاو ھاتە لای منەوہ. وتى:

- گلۆپەكە داگيرسينم؟

وتم:

- نا... بەلام زۆر سەير بوو.

خونچە وتى:

- چی سهیر بوو؟ خهوت بینی؟

وتم:

- به لئی. ئەزانی چی بوو؟ له خهوما ئاسۆ. هاوړی نیاز شههید کرا بوو. لاشه که یان هینابوووه بو مالی باوکی. نیازیش به دواى تهرمه که ی ئەوه وه بوو. به لام پیلایى له پیا نه بوو. ههر بیجامه ی له بهرا بوو. زور ترسام. تو بلیی ئەو خهوه مانای چی بیټ؟

خونچه وتی:

- ئینشا ئەللاه خیر ئەبیټ، هیچی خراپ نابیت.

نازدار له ژیر جیگا که ی هاواری کرد. وتی:

- ده به سه.. قسه به سه.. سى شه وه نه خه وتووین. با توژیک بخه وین.

خونچه وتی:

- ههسته بزانه بنار خهوی چپی دیوه.

نازدار وتی:

- به یانی بۆم بگیره وه. ئیستا بخه وه.

من چه ندم کرد، خهوم لی نه کهوت. ئەوشه وه ههر بیرم له و خه وه م ئەکرده وه. بۆم لیکنه ئەدرایه وه. به ههر حال به یانی که هه موو هه ستاین خونچه خه وه که ی منی بو دایکم گیرایه وه.

دایکیشم وتی:

- هیچ نییه. انشالله ته مه نی دريژ ئەبیټ. نیازیش دیاره زورمان بیر ئەکات. ئیمه هه موو زور غه مبار بووین. من خه ریک بووم خۆم کوئه کرده وه بو ئەوه ی بگه ریمه وه بو مووسل، دایکم به زوری ئیمه خه ریک بوو نانو چای به یانی بو دروست ئەکردین. له پریکدا له ده رگای مالی ئیمه درا. زور به توندی به خیرایی. هه موو راما نکرده ده ره وه بزاین کیه؟ سه یرمان کرد خوشکی ئاسویه سه ری له قورپناوه. هاواری ئەکرد ئاسویان شه هید کرد.

وهرن تو خوا وهرن، سهیری کهن بزائن چهند گهنجو جوانه. ئەو برایه م
هاواری ئەکردو ئەگریا. له خۆی ئەدا. من، که ئەوه م بینی، هۆشم به
خۆم نه ما. نه مئه زانی چی رویداوه؟! به لام کاتیک هۆشم هاته وه دایکم و
خوشکی ئاسۆ دانیشتبوون ئەگریان، لیان ئەپرسیم خه ونه که م چۆن بوو؟
چهند جاریک بۆم گیرانه وه.

مالیان دراوسیی مالی خۆمان بوو. زۆر نزیک بووین. هه موو رویشتین
بۆ ئەوئی. دوايي زانیمان، که ئاسۆ هه ر له نزیک سلیمانی که وتبووه
بۆسه وه. خیرا له وئی گووله بارانیان کردبوو. دایکم و ئیمه هه موومان
ترسو دوودلی گرتینی سه باره ت به نیاز، که ئاخو چیی به سه ر هاتیبیت.
من ئەو روژهش له سلیمانی مامه وه. نه متوانی سه فه ر بکه م چونکه به
راستی دلمان لای نیازی برام بوو. شه و داها ت. خه ریک بوو هه موو
ئەچووین بۆ ژووری خۆمان بۆ خه وتن. له پریکدا له ده رگای ده ره وه
درا. باوکم رویشت ده رگا که بکاته وه. بینیمان نیاز بوو. به جلیکی قورپاوی
پیسه وه خۆی به مالدا کرد. له وه ئەچوو شه ش مانگ بیت خۆی نه شتیبیت.
دایکم، که چاوی پی که وت، له خۆشییانا بوورایه وه. ئیمه ش هه موو له
جیی خۆمان سه ربووین. نه مانئه زانی چی بلین. به لام ئەو هه والی ئاسوی
له ئیمه ئەپرسی. وتی:

- ئیمه له یه ک جیا بوونه وه. هه ر که سمان به لایه کدا رویشتین.

نیاز نه یئه ویست له وه زیاتر باسی هیچمان بۆ بکات. ئەو شه وه نه نوستین.
شپه رزه ببووین. ترسو خۆشی و ناخۆشیمان هه ر هه مووی تیکه ل به یه ک
ببوو. به یانی که هه موو له خه وه لساين، باوکم له کاتی ناخواردنی
به یانی داوو. نیازی بانگ کرد. منیش هه ر له ویدا دانیشتبووم. له گه ل
دایکم و نازدار. باوکم زۆر غه مبارو په ریشان بوو بۆ ئاسۆ. دایکیشم هه ر
زۆر ئەگریا و جار جاریش ئەیوت:

- ئەى خوايه لىت به زياد بىت، كه نياز گىانت پى به خشينه وه.
باوكم رووى كرده نياز. وتى:

- نياز؟ كورم، باش گوى بگره. من ئەزانم تو بوچى ويستت بروى؟ باش
لىت تيگه يستم. تو جيگاي شانازى ئيمه يت. به لام بىرت نه چىت، تو خاوه نى
چوار خوشك، دوو برا، دايكىك، باوكىكى پىرو هىلاكيت. من ئەگەر شتىكم
لى بىت، كى ئاگاي له م خىزانه ئەبىت؟ من پىر بووم. هىلاكم. هر كاتىك
به لاي هاتم ته واو ئەبم. ئەوسا ئەم ماله پىويستى به تو ئەبىت.
نياز وتى:

- من حەز ئەكەم به رگرى له خومان بكەم له هەموو كوردستان، نەك
تەنھا له خىزانەكەم.
باوكم وتى:

- قسەكەت زور جوانه. زور راسته. هەموو ئەبىت به رگرى له كوردستان
بكهين. به لام مەرج نىيه هەموو كەسىك به يەك شىوه به رگرى لى بكات
رووبه پرووى دوژمن بىته وه.
نياز وتى:

- تىناگەم مەبه ستت چىيه؟
باوكم وتى:

- بو تىناگەيت؟ مەبه ستم ئاشكرايه. شەر تەنھا به تفەنگ ناكريت! شەر
به پىنوس ئەكرىت. هەندىك جار پىنوسه كه كارىگەرى وه ك تفەنگ وايه.
ئەگەر زياتریش نه بىت. كورم تو ئەتوانيت به خویندن، به روشنبىرى
دوژمن له ناو به رىت.

نياز له تاو خەفەتى هاوريكهى هىچى بو نه وترا. زور خەمبارو پەريشان
بوو.

من ئەو رۆژە گەپامەوہ بۆ مووسل. دواى ماوہیەك، كە گەپامەوہ، بۆ سلیمانی نازدار بۆى باس كردم، كە نیاز لە دەمیكەوہ لەگەل ئاسۆى جوانەمەرگ خەریكى ریکخستنى ناوشاربوون. زیاتر لە چەند سالیک. بەلام ئیمە ھەموومان بى ئاگابووين. تاكو نیاز بریاری دابوو، كە بە تەواوی پەيوەندیی بە پیشمەرگەوہ بکات، بچیتە ریزی شوپش. لە ریگا کاتیک لەگەل جوانەمەرگ جیائەبنەوہ، ئەكەونە بۆسەى بەعسییەکانەوہ. ئاسۆ شەھید ئەکریت. نیاز خووش بەختانە رزگاری ئەبیت، ھەر ئەو شەوہ لە مالیک خووی ئەشاریتەوہ تاكو کاتی گەرانەوہى بۆ مالەوہ. ئاسۆ زۆر لە دەمیكەوہ لەگەل پیشمەرگە بوو. ئیتر، كە نیاز گەپایەوہ، بریاریدا كە تەنھا خەریكى خویندەكەى بیت چونكە باوكم تەندروستیى لەو كاتەدا زۆر خراپ ببوو.

دوای ئه وهی من گه پامه وه بو مووسل دایکم له گه ل نیاز باسی هه موو شتیکیان کرد بوو که وا من هیچم نییه له گه ل کامه ران. ههروه ها دایکم به نیازی وتبوو، که په یمان به ته مایه ئازاری بدات و توله ی لی بکاته وه. ئه بیته زور ئاگاداری هه ل سوکه وتی بیته. چونکه له وانه یه به هو ی یه کییک له خزمه تکاره کانی رژیمی به عسه وه توشی کیشه ی گه وره ی بکات. چونکه په یمان و باوکیشه ی یه کییک بوون له لایه نگره کانی رژیمی به عس.

یه که م سالمان ته واو کرد. سالیکی پر له خو شه ویستی نیوان من و کامه ران بوو. پر بوو له ریزو وه فاداری نیوان من و هاوړیکانم، هه موو وه کو خوشکو برامان لیها تبوو هیچ کات پشتی یه کترمان بهر نه ئه دا بو هیچ که سییک. ئیمه نمونه ی راستی هاوړیه تی پاکو بیگه رد بووین. مؤله تمان نه ئه دا به که س دوو به ره کی و نا کوکی بخاته نیوانمانه وه. یه کگرتو بووین بو یه به هیز بووین، هه میشه به ته نگ دلی یه کتره وه بووین خو زگه مان ئه خواست که هه میشه هاوړیه تیمان هه ر بمینیت و ئاگامان له یه کتر بیته. پشوی هاوین دهستی پیکرد. زیاتر له دوو مانگو نیو ئیمه له ماله وه بووین. من و کامه ران نه مانتوانی ته نها بو یه ک جاریش یه کتر ببینین. من به دایکم وتبوو، که په یوه ندیم له گه ل کامه ران نه ماوه. ئه وه ش ته نها بو دلنیا بوونی دایکم بوو. کامه رانیش هه ر له بهر به کانی دابوو له گه ل دایکو خوشکی، چونکه وه کو پیمزانیبوو ئه وان به به رده وامی داوایان لی کردبوو که واز له من بهینیت و به هه موو شیوه یه ک بهرپیچی ئه و خو شه ویستییه یان ئه کردین.

پشوی هاوین یهک ههفتهی مابوو تهواو بیت رویشتم بۆ مالی شیلان بۆ ئهوهی تهگییر بکهین له بارهی گهراڤانهوهمان بۆ مووسل. باوکم، یان شیروانی برای بمان بهنهوه. بریارماندا دوو رۆژ پیش دهست پیکردنهوهی خویندیمان ئیمه بگهپینهوه، بۆ ئهوهی شوینیکی باشمان دهست بکهویت له بهشی ناوخۆ. ههروهها ئهوه کهسانه، که خۆمان دهمانویست له ههمان ژوردا لهگهلماندا بن. به دلی خۆمان ههلیانبژیرین چونکه ئیمه تنها ئهمانتوانی که ژوو رو هاوپی ههلبژیرین بۆ ئهوه سالهی که لهگهلماندا بن. زۆر به پهروشهوه من خۆم ئاماده ئهکرد بۆ گهراڤانهوه بۆ مووسل بۆ دروستکردنی دواپۆژیکی رووناک بۆ خۆم. بهلام؛ خۆشهویستی کامهران به جۆریک کاری تیکردبووم ترسیکی وای خستبوه دلمهوه ههستم ئهکرد به تهواوبوونی خویندن تهواوبوونی پهیوهندیهکهشمان ئهبیت. چونکه کهسووکاری ههردوو لامان بهجۆریک ههولیان ئهیا که له یهکتر دوورمان بخهنهوه ههموو هیزو کۆششیکیان تیا بهکار ئههینا. بهلام خۆشهویستی ئیمه زیاتر به هیزتر ئهبوو، رۆژ له دواي رۆژ ئیمه زیاتر ههستمان به نزیکی ئهکرد. زیاتر کلپهی خۆشهویستی له دلمانا گری ئهسهند.

کاتی ئهوه هات که برۆینهوه بۆ مووسل. ههروهکو پلانمان دانابوو باوکم من و شیلانی بردهوه بۆ شوینی خویندیمان. ههروهوه رۆژه که گهیشتیڤهوه بهپهوهبهری بهشی ناوخۆ بانگی کردین پیوتین ئهتوان بۆ ئهمسالتان باشتترین ژوو ههلبژیرن. ههروهها ئهتوانن هاوړیکانیشتان ههلبژیرن. من و شیلان زۆر دلمان خۆش بوو. ههروههه مان هیشت ئهوه قسهکهی تهواو بکات، خیرا من وتم:

- بیگومان ههروهکو سالی رابردوو جوان و رزگارمان ئهویت. بهپهوهبهر ئهوه ههلهی به ئیمهوه چهند کهسانیکی تریش دا، چونکه

باشترین کچانی بهشی ناوځو بووین، که هیچ جوړه کیشه یه کمان له گه ل
که سدا نه بوو. هه موو کاتیش له کاتی خویدا ئاماده بووین. هیچ کات دوا
نه ئه که وتین ئه وهش شتیکی زور گرنګ بوو له و کاته دا. هه ر ئه و روژه
به خیرایی ژووره که مان وهر گرت. که وتینه پاککردنه وهی. خیرا چوار
دو شه کمان وهر گرت و خستمانه سهر سیسه مه کان. ئاماده مان کرد بو
جوان و رزگار. سیسه میکی زیاده شمان وهر گرت، هه ر بو خومان ئه گه ر
میوانیکمان هات. ئه و ساله ئیمه زور دهسه لاتدار بووین. به ریوه بهر
زوری خو ش ئه ویستین. ته نانه ت جاریکیان خوار دنیکی زور خو شی
بو کردین بوی هینا ئین. ئه وهنده زور بوو به شی زورینه ی کچه کانمان
دا. من و شیلان هه ر زو و دهستان کرد به ریخستنی ژووره که مان،
چاککردنی که نتوره که مان وهه لواسینی جله کانمان. ئیمه ئه وهنده دلمان
خو ش بوو، هه ر دو کمان ئه توت له سجنی ئه بو غریب رزگار مان بووه. هه ر
قسه مان ئه کردو پی ئه که نین. ئه و روژه زور به ی کچه کان گه رابونه وه،
به لام که سیان به قه د ئیمه دلان خو ش نه بوو. روژی دوا یی هه ر به یانی
زو و له خه و هه لسا یین. ویستمان هه موو شتومه که کانمان به ته واوی چاک
بکه یین دوا یی برؤین نانیکی به یانی بخوین له گه ل کچه کانی ژووره که ی
دراوسیمان. ئیمه هه ر خه ریکی پاککردنه وهی ژووره که مان بووین، له و
کاته دا یه کیک هات له ده رگا یدا. وتی:

- بنار کوریک له خواره وه بانگی تو ئه کات. ئه یه ویت بتبیینیت.

منیش پرسیارم کرد کییه؟

شانیکی هه لته کان و وتی:

- نایناسم. نازانم کییه؟

من و شیلانیش سه یریکی یه کترمان کرد. وتم:

- ئه بی کی بیت؟

شىلان وتى:

- نازانم. برۆ بزانه كىيە؟

وتم:

- شىلان؟ من لەم كاتەدا چاوه رىي كەس نىم. كامەران دوو سبەى ئەگەر پىتەو. تۆ خۆت پىتوتم.

شىلان وتى:

- دە بەشكەم قەرارى گۆر پىت. نابىت؟

وتم:

- باشە وەرە لەگەلم، نەوەكا ئەو نەبىت.

شىلان وتى:

- نايەم تاقەتم نىيە. خۆت برۆ. ئەگەر منت وىست، بانگم مەكەو پىكەنى.

ئىنجا وتى:

- دە برۆ.. كچى ئەو تۆ چىتە؟ خۆ ناتخون!

وتم:

- باشە من ئەرۆم. بەلام ئەگەر توانام بىنى بە خوا پىت نلیم. هەقم نابىت. ئىتر بە بۆلەبۆل چوومە بەر ئاوينەكە، سەرىكى خۆم کرد، دەستىكم بە قژمدا هینا. وتم:

- ئىستا چى ئەبىت ئەگەر لەگەلما بىت؟ شىلان سەرىكى هەلبرى. وتى:

- ئەو هىشتا لىرەيت؟ دە برۆ... بە خوا ئىستا هەركەسىك بىت رۆىشتوو.

وتم:

- كىيە؟ تۆ ئەزانىت كىيە؟

وتى:

- نازانم. بەلام كى ئەلەيت كامەران نىيە؟

وتم:

- كئى ئەلئىت ئەوہ؟ لەوانەيە ئەويش نەبيت. ئەمجارەش شيلان سەپرىكى
كردم
وتى:

- بەخوا تۆش سەپرى! ئى ھەر كەسىك بيټ چيە؟ دە برۆ.. تا نەرۆيشتووہ.
من ئەلئىم لەوانەيە كامەران بيټ!
كە شيلان بۆ دوہم جار ناوى كامەرانى برد، خيرا دلم كەوتە تەپەتەپ.
وتم:

- ئەي كەواتە چۆن وا برۆمە خوارەوہ؟ ئەبيټ خۆم بگۆرم. خيرا
كەنتۆرەكەم كردەوہ. ئەو جالانەي كە لە بەيانىەوہ خەرىكى بووين چاكامان
ئەكرد ھەموويم دەرھيټايەوہ بۆ ئەوہي جليكى زۆر جوان لەبەر بكەم.
شيلان يەك زرىكەي كرد بە سەرمداد.
وتى:

- ئەوہ چى ئەكە...يټ؟ ئيمە لە دوئيئيوہ خەرىكى چى....ن؟ بنار خان كەواتە
ئەبيټ خۆت ھەمووى چاك بكەيتەوہ. من ھەر خەرىكى گەران بووم
بەدواي جليكى زۆر جوانا، بۆئەوہي كامەران دواي ئەو ھەموو كاتە
بەجوانترين شيوہ بمبيټ. شيلانىش بەردەوام ھاوارى ئەكرد بەسەرما
ئەيوت:

- دەبرۆ... كچم. دەبرۆ... دەي. بەلكو ئەوہ كامەران بيټ! تۆ سى مانگە
نەتديوہ. ئەي بىرى ناكەيت؟

لەو كاتەدا من زۆر دوودل و شپىرزه بووم. نەمئەزانى ئاخۆ ئەوہ كامەرانە؟!
كە لە شيلانىشم ئەپرسى، بليى ئەوہ ئەو بيټ. لە وەلامدا ئەي وت:
- نازانم. لەوانەيە ئەو بيټ!

شيلان ھەر پيئەكەنى. بە ھەر حال. رويشتم، دلم زۆر خۆش بوو. ھەر
ئەوہندە قاچم خستە سەر پليكەي يەكەم قاچم ترازا. ھەتاكو قاتى دووہم

خۆم پى نه گىرايه وه. به لام هه ستامه وه رۆيشتم. ئيمه له نهۆمى سييه م
بووين. هيشتا نهۆمىكم مابوو دابه زمه خواري. من هه موو ميشكم لاي
ئه وه بوو. ئه گهر كامهران نه بيت. ئاخو كي بيت؟ له وانه شه كامهران بيت!
ئه گهر ئه و بيت! ئيستا ئه و ئه بينم ئيتر گرنه نيهه چيم ليههت، كاتيک
گه يشتمه ده رگاي ده ره وه. بينم، كامهران و يه كيک له هاوپرکاني به ره و
خواره وه ئه پرون پشتيان له منه، خه ريکن دوور ئه که ونه وه. منيش توزه
توزه خه ريک بوو هه ستم به ئازار ئه کرد. بويه نه مه تواني خيرا خيرا
برۆم. له تاو ئه وهى زياتر دوور نه که ونه وه به دهنگيکي زور نزم و پر
شه رم، هاوارم کرد.

- كامهران. كامهران.

ئه ويش وه کو چاوه ري ئه و دهنگه بيت خيرا ئاوري لي دامه وه. به ره و پرووى
من گه رايه وه ده موچاوى زور دلخوشي پيوه ديار بوو. هه رچه ند من
ئه مويست خيرا برۆم. به لام، له بهر ئازارى قاچم نه مه تواني. ئيتر له
جيگاي خوڤدا راوه ستام. ئه ويش هه تا ئه هات هه نگاهه کاني گه وره ترو
خيترتر ئه کرد هه تا ته واو نزیک بووه سلاوى ليکردم. ئينجا وتى:

- ئه وه كچى تو كهى گه رايته وه؟ خوڤم من وامزاني به يه كه وه ئه گه ريينه وه؟
وتم:

- سلاو له توش. من باوكم هيناميه وه. له گه ل شيلانيش. ئه ي توانا پيى
نه وتيت؟

وتى:

- به لى پيى وتم، به لام من، حه زم ئه کرد وه کو جاران هه موو به يه كه وه
بگه ريينه وه.

وتم:

- ئه ي تو كهى گه يشتيت؟

وتى:

- ئىستا. جانتاكەم لە بەشى ناوخۆ داناو هاتم بۆ لای تۆ بزنام هیچتان ناویت؟

وتم:

- ئیمە برسیمانە، بەتەمابووین بچین بۆ نانخواردن. ئیوہ ئەلین چی؟ کامەران زۆر بە سۆزەوہ سەیری ئەکردم. روخساری پڕ بوو لەئارامی. ھەستم ئەکرد تا رادەییەکی زۆر دلخۆشەو ئاسودەییە.

وتى:

- زۆر باشە، کەواتە شیلان بانگ بکە با ھەموو پیکەوہ برۆین.

وتم:

- ئەی توانا؟ نەگەیشتوہ؟

کامەران وتى:

- نازانم. من و بەختیار ھەر ئىستا گەیشتین، کەسمان نەدیوہ. ھاتین بۆ لای ئیوہ.

وتم:

- باشە ئیوہ لیرەدا چاوہرئ بن. من ئەچمە سەرەوہ. بە شیلان ئەلیم کە خۆی ئامادە بکات دوایی ھەموو بە یەکەوہ ئەرۆین بۆ خوارەوہ بۆ نان خواردن.

من گەرپامەوہ بۆ لای شیلان. قاقیشم ھەر ئازاری زیادى ئەکرد، کاتیک گەیشتمە سەرەوہ تەواو ھیلاک ببوم. گەیشتمە ژورەکە شیلان خۆی ئامادە کردبوو. پیموت:

- ئەوان چاوہرینمان ئەکەن، کە برۆین.

وتى:

- باشە منیش ئامادەم، بەلام ئەوہ بۆ وا خراپ ئەرۆیت؟

به پيکه نينه وه وتی:

- ئە ترسم له خوڤی کامه ران که وتبیت، یان بوورابیتته وه.

وتم:

- جارئ تو چوزانیت ئەو کهسه کامه ران بوو؟

قاقایه کی گه وره ی لیدا. وتی:

- چۆن نازانم گیانه کهم، ئە وه من حهزم کرد بۆت ببیت به شتیکی کوتوپر بۆ ئە وهی زیاتر دلت خوڤی بیت. من ئە مزانی ئە وه کامه رانه بۆیه نه هاتم به لام تو خوڤت شهل کرد. ئینجا چوویتته به رده می.

شیلان هه ر پیئه که نی. منیش بۆم باس ئە کرد که چۆن که وتم. به لام ههستم ئە کرد قاچم له جی چوو بیت. رویشتینه خواره وه. من هه موو دهقه یه ک ئازاری قاچم زیاد ی ئە کرد. تا کو وام لی هات، که نه توانم برۆم. به لام بینینی کامه ران هیزی پی ئە دام، گو رپم ئە به سه وه. کاتی که گه یشتینه خواره وه بینیمان ببوون به سی کهس. یه کی که له وان توانا بوو. کاتی که هه موو خیرا خیرا به کو مه ل ئە رویشتن، من که میک دوا که وتبووم له بهر ئە وهی نه مه ئه توانی وه کو ئە وان برۆم. هه موو مه شغوولی قسه و پی که نین بوون. هه ر کهس باسی شتیکی خوڤی ئە کردو له پر ی که داهه موو به یه که وه پیئه که نین. وادیار بوو هه موو زۆر بیری یه که ترمان ئە کرد. کامه ران ئاورپیکی له من دایه وه. وتی:

- ئە وه چییه بنار؟ بۆ وا خراپ ئە رویت؟ ویستم پرس یارت لی بکه م؟ به راست؟ ئە وه چیتته؟

وتم:

- که هاتم بۆ لات له سه ر پی پیل یکه کان که وتمه خواره وه. ئە و کاته ههستم به ئازار نه ئە کرد. به لام ئیستا زیاتر ههست به ئازار ئە که م هه موو گیانم تی که شکا وه. کامه ران به زۆر خوڤی را گرتبوو ئە یویست پیئه که نیت. به لام،

دوایی زور به توندی پیکه نی. به دەم پیکه نینه وه وتی:

- ئەهی ئیستا چی بکهین بچین بو خهسته خانه؟

وتم:

- نا.. نا. چاک ئەبم. خهمت نه بیئت.

وتی:

- ده باشه. گیانه کهم له سهه خۆ برۆ، په له مه که. ئەوان ههه ره پویشتن ئاگیان له من نه مابوو خه ریک بوو دوور ئەکه وتنه وه. ئیمهش به هیواشی ره پویشتن. من زیاتر خۆم خسته بوه حالی جاو وا خۆم پیشان ئەدا به جاریک که ههه ناتوانم برۆم، بو ئەوهی خۆمان به تهنه بین. هه ره دوکمان زور بیر یه کترمان ئەکرد.

ئهو ئازارهی گیانم چه ند زور بوو. به لام ئەوهنده دلم خۆش بوو، که ئەگه زور له وه زیاتر ئازارم هه بوایه من ههه گویم پی نه ئەیا. تهنه له بهر ئەوهی کامه رانم له گه ل دا بوو. کامه ران زور به په ره شه وه سه یری ئەکردم به دەم زه ره ده خه نه یه که وه وتی:

- کچی بنار، به خوا زورم بیر ئەکردی!. ئەلیی چه ند سه له نه مبینیویت. ئەوکاتانهی که بیر یه که سیک ئەکهیت زور دورو درین هه ره نارۆن! هه ره ته واو نابن! ئەوه بوایه؟ بنار تۆش وابوویت؟

وتم:

- کامه ران، که تۆم بین ی، هه موو خه مو گرفته کانی پیشووم بیر چۆ وه وه. به راستی ئەوکاتانه زور دورو درین بوون، شهو رۆژ لای من ببوو به هه زار سه عات. کات ته واو نه ئەبوو. وهیش کامه ران گیان به خوا زورم بیر ئەکردیت. ئەزانی ئەو سی مانگه به سی سال له من رویشت. ئاخۆ تۆش وا بووویت؟

کامه ران وتی:

- به خوا بنار گیان، منیش ههروا بووم. به لام تهنه شت ئه وهیه، من نامه ویت تو تووشی کیشه بکه م. خوت له من باشتر ئه زانیت که سوکاری منیش و توش چی ئه که ن.

وتم:

- باشه بو بیان ناخوشه؟ دایکت بو وا ئه کات؟

کامه ران وتی:

- بروا بکه نازانم.

وتم:

- چون نازانیت؟ ئه بیت شتیک هه بیت؟

وتی:

- هه ر ئه وهنده ئه لین ئیمه کچی ئه وان ناهینین بو تو. که پرسیار ئه که م بو؟ کهس وه لام ناداته وه.

وتم:

- زور سهیره. منیش هه رچی زانیویه تی پیم ئه لیت واز بهینه، چونکه ئه مه سه ر ناگریت. منیش تیناگه م بو؟ بو هه موو نارازین؟ ئه بیت شتیک هه بیت. به لام من هه ر ئه بیت بیزانم.

کامه ران پیکه نی وتی:

- هیچ نییه، به لام که زانیت به منیش بلی.

وتم:

- کامه ران بو ته له فونت بو نه کردم ئه وه موو کاته؟ کامه ران له جیی خوی راوه ستا. توژیک ده موچاوی گرژ کرد. وتی:

- باشه بنار؟ ئه وه تو به راسته پرسیار ئه که ییت؟ تو شتت بیر ئه چیتته وه؟ دوا جار که قسه مان کرد، تو به منت نهوت ته له فونم بو مه که؟ با کهس نه زانیت پیکه وه ماوین؟ خوت داوات کرد بیرته؟ من حه زم ئه کرد گویم

لهدهنگت بیټ، چهزم ئهکرد بتبینم، زورم بیر ئهکردیت، بهلام من ویستم بهقسه ی تو بکه م کاریک نه که م تو توشی گیروگرفت بیت. له بهر ویستی تو، خو م ون کرد. بنار گیان تو ئه لئی تا ئیستاش نازانی من چی ئه که م له بهر دلّی تو ژیانی تو؟! بنار گیان من نایه لم که س دلّی تو عاجز بکات، نایه لم، که س به یه ک وشه ی ناشرین و خراپ ناوت به ریټ. ته نانه ت ئه گهر که سی خوشت بیټ، من به جوړیک خوشم ئه ویټ، چه ز ناکه م که س له گول کالترت پیبلیټ، تو له دلّی منا پاریزراویت، تو له چاومایت، من بریارم داوه وه کو گول بتپاریزم. من له وهه وایه ش ئه ترسم که به لاتا تیپه ر ئه بیټ، من ئه مه ویټ ئاگام لیټ بیټ، کاریک نه که م تو ی پی ئازار بده م. ئه م هاوینه زورجار چه زم ئه کرد به لای مالتانا تیپه رم تا کو بت بینم به لام که بیرم ئه کرده وه ئه ی ئه گهر که سیکی تو منی بینی؟! بویه به هیچ جوړیک بیرم له وه نه ئه کرده وه کاریکی منالانه بکه م تا بیټه کیشه بو تو. دوا ی ئه وه ش بو خو مان بخه ینه کیشه وه؟ من و تو ئه مانزانی، که پشووی هاوین ته واو بو، بو ئیره ئه گه ریینه وه، یه کتریش ئه بینن. قسه کانی کامه ران هه مووی راست بوون. به لام من له وکاته دا چه زم ئه کرد زیاتر بیدوینم گویم لیټ بیټ چون باسی خوشه ویستی هه که ی خویم بو ئه کات. ئه مو یست بزانه م ئه وه موو عیشقه ی له دلّی مندا هه یه ئه ویش به هه مان شیوه هه سته پیئه کات؟ وتم:

- ئه ی باشه که واته زورت بیرکردم. وانیه؟ پیکه نیم به نازه وه سه یریکم کرد وتم، راست... راست پیم بلّی. به خوا تو وره نابم. کامه ران وتی:

- بنار ئه وه تو به راسته؟ تو خوا ئه وه پرسیاره؟ ئه ی چون بیرم نه کردیت؟ سه یرکه، ئیمه سال به سال گه وره ئه بین. ئه بیټ ئاگامان له هه لسوکه وتمان بیټ. نابیت شتیک بکه ین ئه وه نده ی تر که سوکارمان تو وره بکه ین. ئه بیټ

ئەمسال لە پار باشتەر بین. ئەی گەرەبوون، پینگەشتن مانای چیه؟ ئینجا تۆزیک وەستاین. وتم:

- راست ئەهکەیت، کامەران گیان منیش هەزئەهکەم زۆر ئاگاداری کردەوهکانمان بین. کامەران با تۆزیک پشوو بدەم. بەخوا قاچم ئازاری زۆرە. کامەران هەر سەیری ئەکردم لەجی خۆی راوەستا. وتی:
- باشە با تۆزیک لێردا راوەستین. تواناو شیلان و بەختیار خەریک بوو دورئەهکەوتنەوه. وتم:

- کامەران بانگیکیان لێکە با بەجیمان نەهیلن. کامەران خیرا دەستی کرد بە هاوار هاوار بەختیار توانا کاکە راوەستن. هەرسیکیان خیرا ئاوریان دایەوه. لەجی خۆیان وەستان. کامەران بەمنی وت:

- بنار گیان تۆ تۆزیک لێرەیا لەسەر ئەو کورسیه دانیشه، باچم پێیان بلیم بچنە کام چیشخانە. جیگەشمان بو بگرن. کامەران رویشت بۆلای ئەوان منیش نەم ئەزانی لەتاو ئازاری قاچم چیکەم. تۆزیک دانیشتم کامەران گەراییەوه وتی:

- بنار گیان خەمت نەبیتم پیم وتن بچنە نزیکترین چیشخانە. ئەها ئەوهتا زۆر نزیکە، هەمووی چەند هەنگیاویکی کەیه، ئیتر کە نانیشت خوارد دەنکی حەبی پاراسیتۆل بخۆ، چاک ئەبیتم. خەمی گەرانهوشت نەبیتم بە تەکسی هەموو ئەگەرینەوه. باشە؟ وتم:

- زۆر باشە کامەران گیان حەبیشم پێیه. هەربەدەم قسەکردنەوه هەستامە سەرپی وکەوتینە رویشتن. کامەران دیسان سەیریکی تری کردمەوه. وتی:

- بنار زۆرم خۆش ئەویتم. برۆا بکە هەموو کات لە خەیاڵمای. خۆ کە دەنگم نابیت مانای ئەوه نیه بیرت ناکەم، یان خۆشم ناویت. برۆا بکە، روژ لە دوای روژ زیاترم خۆش ئەویتم. حەز ئەهکەم هەموو کات

له بهرچاوم بیت، گویم له دهنگت بیت، ئاگادارت بم، بنار گیان من نازانم
چۆن بۆت باس بکه م، چه ندم خوش ئەوئیت، به لام ئەتوانم بلیم، ژیانم بی
تۆ بیمانایه. تۆ له ناو دلما تواوئیته وه.

دلّم خیرا کهوته لیدان وهکو ئەوهی یه که م جار بیت کامه ران ناخی دلیم
بۆ باس بکات، پیم بلیت خوشم ئەوئیت. به دەم بزەو دلکی خوشه وه، وتم:
- کامه ران گیان، ئەی تۆ نازانیت منیش چه ندم خوش ئەوئیت؟

کامه ران به پیکه نینه وه وتی:

- با. شتیك ئەزانم به لام ده پیم بلی چه ند؟

وتم:

- به دووری زه مین بۆ ئاسمان. به قه د هه موو ئەستیره کان. به قه د هه موو
وشه ی خوشه ویستی. به قه د هه موو ده ریاو رووبارو ده ریاچه کان. به
قه د هه موو چرکه و ساته کانی ساله کان. به قه د هه موو خه فه ته کان، که
له دلی مرۆقه کانی دنیا دا هه ن، خوشم ئەوئیت. به راده ی ئەو هه موو
گله بیانه ی له تۆ هه مه. به قه د ئەو ئازارانه ی، که له دلی عاشقه کانداهه یه،
خوشم ئەوئیت.

کامه ران هه ر سه یری ئەکردم. بی چاوتروکاندن. وتی:

- کچی ئەوه زۆره.

وتم:

- هیچ زۆر نییه بۆ تۆ..

وتی:

- ئەمه ی تۆ باسی ئەکه یت عشقه. منیش زۆرم خوشه ئه ویست. به لام من
وهک تۆ هیشتا نه بووم به شاعیر.

هه ردوو کمان ده ستمان کرد به پیکه نین. ورد ورد ئەرپویشتین. له هه ره
کاته خوشه کانی ژیانمان بوو، که به یه که وه ئەمان برده سه ر. ئەو رۆژه

به یه که وه نانمان خوارد. که گه راینه وه بۆ بهش، جوان و رزگاریش
 گه یشتبوون. ئەوانیش دوو ئەوهندهی تر شتیان هینابوو. نه مانئه زانی
 له کوئ دایانبینین. زۆر دلایان به شوینه که یان خوش بوو. ئەو شه وه
 ئەوهنده مان قسه کرد، ههتا به یانی که سمان نه نوستین. هه ر پیئه که نین و
 قسه مان بۆ یهک ئەگی راپیه وه. به لام تهنها من حهزم ئەکرد شه و دوو
 سهعات بیت بۆ ئەوهی به یانی زوو برۆم بۆ کافیتریاکه و نانی به یانی
 له گه ل کامه ران بخۆم. شه و تا به یانی هه زار شتم له میشکی خۆمدا
 دئه رشت به یانی، که کامه رانم ئەبینی ئەموت ئەمانه ی پی ئەلیم به لام هه ر
 زوو، که چاوم پی ده که وت هه موو شتم بیر ئەچۆوه، تهنها ئەمویست
 چیژ له و کاتانه وه رگرم، که به رامبه ر ئەو دا ئەنیشتم. تهنها سهیری
 چاوی یه کترمان ئەکرد. بی ئەوهی یهک وشه بلین، هه موو شتی کمان له
 یه کتر ئەگه یاند. زۆر به ی هاورپیکانی کامه ران له گوماندا بوون ئەگه ر ئیمه
 هیچ په یوه ندییه کمان هه بیت، چونکه دووهم سالمان زۆر که م به یه که وه
 ده بوین له بهر قسه و باسی بی به زه بیانه ی کۆمه لگاو ترسی که سوکار.
 ئەو ساله چواره م سالی په یوه ندییا که مان بوو، که هیشتا زۆرینه ی خه لک
 نه یانئه زانی، ته نانه ت دلشاد، که هاورپی زۆر نزیک ی کامه ران بوو، له
 هه مان کاتدا هاورپی نزیک ی منیش بوو، هه موو کات خه ریکی گالته و گه پ
 بوو؛ ژیا نی زۆر به ئاسانی وه رگرتبوو، گالته ی به هه موو شت ئەکرد. له
 هه موو ماوه ی، که ئەمناسی، هه رگیز هیچ شتی کم به واتا لی وه رنه ئەگرت.

رۆژیکیان له دەرگای کافیتریاکهوه ئەهاتمه دەرەوه بەرەو هۆلی خویندن
ئەپۆیشتم. هەر خۆم بووم. بە تەنھا. زۆر بە خیرایی، بە پەله ئەپۆیشتم.
له دورەوه گویم له دەنگی دلشاد بوو. بانگی لێ کردم. وتی:
- بنار بوو هەستە. چاوەرێبە. ئەوه چییە وا را ئەکەیت؟ خۆ ئەلێی راویان
ناویت.

من هەر ئەپۆیشتم. ئەمزانی ئەیهوئیت بموہستینئیت بۆ قسەو پیکەنین،
بەلام من ئەو رۆژە له کلاسەکەم دوا کەوتبوم بۆیە زۆرم پەله بوو.
ئەویش هەر بانگی لێ ئەکردم. منیش ئاورپیکم لیدایەوه وتم:
- دلشاد من پەله مە تۆ ئیستا چیت ئەوئیت؟ من ئەبیت برۆم.
وتی:

- ئەی دە بوو هەستە؟ ئیشم پیتە. قسەم هەیه. ئەمەوئیت پیتی بلیم.
وتم:

- دلشاد توخوا هەلیگرە بۆ دواپی.
کە وام وت، له پریکدا شتیکی گەرە تەپەیی کردو هاتە بەردەم. دلشاد
بوو، خۆی هەلدایە بەردەم، ئیتر نەمتوانی برۆم. راوہستام.
وتم:

- وی ئەوه چی بوو؟ چییە ئەوہندە گرنگە ئەو شتە ئەبیت ئیستا بیلییت؟
سەیریکی کردم، بە پیکەنینیکەوه وتی:
- لهوه زیاتر ناتوانم چاوەرێ بکەم.
وتم:

- چاوەرێی چی؟
دلشاد دەستیکی برد بۆ لای چەناگەیی بزەیهک گرتی. وتی:

- بنار من دەمیکە ئەمەوئیت شتیکت پی بلیم. بەلام تو کاتم نادەیتی.
وتم:

- دلشاد، من ئیستا زۆرم پەلەیه، ئەتوانیت هەلیگریت بو دوایی؟
وتی:

- نەخیر... ناتوانم. ئیتر ناتوانم.. ئەبیّت پیّت بلیم. خەریک بوو هەستم پی
ئەکرد ئەیهوئیت چیم پی بلیت، باسی چیبکات. بەلام حەزم نەکرد وابیت.
بۆیه هەر لەو کاتەدا لە بیرى خۆمدا خۆم بە درۆ ئەخستەوه ئەموت،
نا.. وا نییه، شتی وا نابیت. من هەر بە خیرایی ئەرۆیشتم ئەویش هەر
بەردەوام بوو لە سەر قسەکانی، لە پریکدا بە پیکەنینیکەوه وتی:
- بنار؟ من تووم خۆش ئەوئیت.

منیش هەر بە دەم رۆیشتنەوه ئاوریکم لیدایەوه، وهکو خوی بە پیکەنینەوه
وتم:

- ئەزانم. ئینجا چیه؟ منیش تووم خۆش ئەوئیت. ئیمە هاوری یهکین
بیگومان یهکترمان خۆش ئەوئیت.

من بەردەوام بووم لەسەر رۆیشتنەکهه. بە هەمان شیوه بازیکی تری
دایهوه بەردەمم. دیسان وتی:

- بنار، تکایه تەنها پینچ دەقەم بەری، من ئەلیم خۆشم ئەوئیت. وهکو توانا
بەختیار، کامەران نا. من وهکو خۆشهویست خۆشم ئەوئیت، ئەلیم دەمیکە
بیرم لی کردووئیتەوه. چاوهری بووم کاتیکی باش بدۆزمەوه. تاپیت بلیم
چەندم خۆش ئەوئیت، تاپیت بلیم که شهوو روژ تو له خەیاالی مندای.
ژیانم هەمووی بوو بە تو. زۆرم چاوهری کرد، ئیتر ناتوانم.

که گویم لەو قسانە بوو، بە تەواوی وهستام. وتم:

- ئەوه چیتە؟ ئەلیی فلیمی هیندی دەر ئەکهیت! دلشاد؟ خو من ئەمزانی

تۆ شىتتى. بەلام بەم جۆره نا. ئەوہ تۆ باسى چى ئەكەيت؟
دەستم كردهوہ بە رۆيشتن. ئەو ھەر بە دواما ئەھات. وتى:
- بنار بە خوا بە راستمە. گالتە ناكەم. زۆرم خۆش ئەوييت. بپوا بكە.
من تاكو ئەو كاتەش ھەر بپوام پى نەئەكرد. ئەو ھەر ئەيوت:
- خۆشم ئەوييت. ھەر يەك جار كاتيكم بەرى، تا بۆت بسەلمينم كە
چەندم خۆش ئەوييت. تەنھا يەك جار. تكات لى ئەكەم. سەيركە كچ چەند
زۆرە. بەلام بە خوا من لە پارەوہ ھەر دلم بە تۆوہيە.
وتم:

- دلشاد. تو خوا واز بيئە. ئەوہ چيئە؟ تۆ ئەللى ئاگات لى نيئە. من و
كامەران يەكترمان خۆش ئەوييت؟
وتى:

- بەلى ئەزانم!... بەلام ئەوہ كەى پەيوەنديئە؟ ئەوہ كەى خۆشەويستىئە؟
تۆو كامەران بەناو پەيوەنديتان ھەيە، كامەران گوینادات بەتۆ. من زۆر
لەو زياتر تۆم خۆش ئەوييت.
وتم:

- دلشاد، ئيمە چوار سالە پەيوەنديمان ھەيە. من ئەزانم كامەران چەند
منى خۆش ئەوييت. ھەر خوا ئەزانيت منيش چەندم ئەو خۆشئەوييت. دە
بپۆ، با لەوہ زياتر درەنگ نەكەوم.
دلشاد سەرى دانەواند تۆزىك بيئەنگ بوو، ئينجا ھەربەدەم رۆيشتنەوہ
وتى:

- باشە با بيم لەگەلتا. بەيەكەوہ بپۆين. منيش لەو ناوہ كلاسيكم ھەيە.
وتم:

- باشە بپۆ. بەلام بە ھيچ جۆرىك باسى نەكەيتەوہ لەگەلما باشە؟

دلشاد وتی:

- پهیمانت نادهمی. توش بیرى لى بکه ره وه.

ئینجا به توورپه ییه وه سه یریکم کرد، وتم:

- ئاخر با پیّت نه لیم شیّت.

دلشاد وتی:

- ئەگەر شیّتیش بم، ئەوه بزانه من شیّتی تۆم. به خوا بنار به راستمه.

زۆرم خۆش ئەوییت. تۆ وا ئەزانی گالتهت له گه ل ئەکه م؟

وتم:

- هیوادارم گالته پیّت.

دلشاد وتی:

- بنار تۆزیک بیرى لى بکه ره وه. جاری وه لامم ناویت.

وتم:

- دلشاد، ئەگەر تۆ به راستی منت خۆش ئەوییت؟ باسی نه که یته وه له

گه ل ما.

که وام پی وت، دلشاد چاوی پر کرد له فرمیسک. وتی:

- بو وام پی ئەلیت؟ به راستی زۆر بریندارت کردم. به لام چونکه، بروام

پی ناکهیت. منیش زۆرم خۆش ئەوییت. بروا بکه، هه رگیز بیزارت ناکه م و

پیّت نالیمه وه. به لام من ئەوهنده به راستمه که ئەتوانم بلیم دواى ته واو

بونمان نیشانهت ئەکه م.

منیش سه یریکم کرده وه. به پیکه نینه وه وتم:

- واش نا. بو وا به په له؟

وتی:

- ده باشه به دلی تۆ، کهى ویستت مارهت ئەکه م. به خوا بنار تۆ هه ر

ئوهنده بلی باشه. من باوکم هه موو شتیکم بو ئەکات.

وتم:

- دلشاد گيان، به خوا منيش زورم خوش ئەوييت، بەلام بپروا بکه وهکو
نيازي براميت. تکات لئ ئەکهه جارئکی که باسی مهکه.

ئيتر به توورپهیی ههه کهس روئشتين بو کلاسی خوومان. بەلام من ههه
بیرم له قسهکانی دلشاد ئەکردهوه ئەو کاتانهی که من ههه وهکو برايەکه
قسهه لهگهه کرد بوو. بەلام ئەو ههه موو کاتهکه چاوهرپئی کردبوو که
به من بلئيت خوشم ئەوييت. زور سهیرم لئ هات. زورم بهزهیی پيادا
هاتهوه. خوا خوام بوو ئەو روژه زوو بگهه ريمهوه بو لای کچهکان بو
ئوههی ئەو شته سهیرهیان بو باس بکهه. بەلام که بوم باس کردن ئەوان
زور پيکهنين و پروايان نهئهکرد. منيش هئشتا ههه سهههه سوورپما بوو
خوم به خومم ئەوت:

- باشه من چون هيچ ههستم پی نهکردبوو؟

به کچهکانم وت:

- به هيچ جوړئ باسی نهکهه لای تواناو بهختيار، هيچ کهسيک. بو
ئوههی کامهران پيئ نهزانيت. تاکو هاورپيهتيان تيک نهچيت لهگهه دلشاد،
چونکه ئەوان زور نزيکی يهکتر بوون. هيچ نهبيت کامهران دلشادی زور
خوش دهويست.

چەند ھەفتەيەك تىپھەرى، زانىمان كە ئاھەنگى جەژنى دوو بەھار دەست پىئەكەت، ئەو جەژنە؛ ئاھەنگىكى زۆر جوان بوو ھەموو سالىك لە مووسل لە ھەرزى بەھارا ئەگىرا، خەلك بە جۆرەھا جلو بەرگى جوان جوانو رەنگاو رەنگەو ئەو رۆژە ئەچوونە سەر جادە. ھەروەھا بە گول و وینەو شتى سەير سەير سەيارەى جوان جوانيان ئەپازانەو. ئەوكاتە لەھەموو لایەكى شارى مووسلەو خەلك ئەھاتن بۆ سەير كردنى ئەو ئاھەنگە. ئىمەش برپارماندا دواى تەواو بونمان لە كلاسەكانمان. ھەموو برۆين بۆ ئەوى، بەلام لە رىگا كامەران پىي وتم:

- ئەيەويت ھەر خۆم و خۆى بين.

ئىتر خۆمان لەوانى تر جياكردەو. چووين نانكىمان خوارد. ئىنجا رۆيشتين بۆ ئاھەنگەكە. دواى ئەوھى كە ئاھەنگەكە تەواو بوو. ئىمەش گەپاينەو. خەرىك بوو نزيك ئەبوینەو لە ھەرگای پەيمانگە. ھىشتا دوو ھەنگاومان مابوو، لە دوورەو دىشاد و بەختيارمان لەگەل كچىكا بينى، بەلام من و كامەران نەمان ئەناسى. دىشاد ھەر كە چاوى بە ئىمە كەوت، خىرا بەرەو رووى ئىمە ھات. قولى كرد بە قولى كچەكەيا. زۆر بە پەلە خۆى گەياندە لای ئىمە، وتى:

- ئەوھ لە كوئى بوون؟ زۆر گەرام بە دواتانا. بەلام نەم دۆزىنەو. ئىوھ رۆيشتن و قسەتان نەكرد. ئىتر ئىمە چووين بۆ بازار. نازانم كچەكانى تر لە كوئى؟ تواناش ديار نىيە!

كامەران وەلامى ھىچ پرسىارىكى نەدايەو. بەلام وتى:

- ئەى ئەمە خوشكەكەتە كە باست كرد؟ دىشاد زۆر بە خىرايى و بە دلىكى خوشەوھ وتى:

- بەلى خۆيەتى داليای خوشكە.

كامهران وتى:

- خوشحال بووم.

به لام دلشاد رووى كرده خوشكه كهى. وتى:

- داليا.. ئه وهش كامهران، كه بوم باس كرديت. به لام دلشاد به هيچ جورىك

ناوى منى نه برد، منى پى نه ناساند، وهكو نه يه ويت منى پى بناسيئيت.

دالياش دهستى دريژكرد، ته وقهى له گهل كامهراندا كرد. به لام له گهل

من هيچى نه وت. منيش هيچ گويم پى نه يا، به دم قسه كردنه وه له گهل

به ختيار رويشتم. به ختيار يه كيكي تر بوو له هاوريكانمان كه به تايبه تى

منى زور خوش دهويست. منيش هه موو جار پيم نه وت:

- توم زور خوش نه ويت، چونكه له نه وژيني برام نه چيت.

داليا زور به ئاسانى كه وته قسه و پيكنه نين له گهل كامهران. وهكو، هه زار

سال بيت بيناسيئيت. دلشاديش هه ر قسه شيتانه بوو نه يكرد. نه وانيش

پيئكه نين. منيش نه مويست وا خوم پشان بدم كه زور ئاساييم نه و جوره

هه لسوكه وتهى داليا هيچ بيزارم ناكات. كاتيک نه و به ئاشكراو بيئشه رمانه

حه زى خوى بو كامهران ده رنه برى. به لام له راستيدا له ناخدا خهريك

بوو شه قم نه برد. نه وه ندم رق له و كچه بوو حه زم نه كرد هه ر له ويذا

چينيكي باشى لى به م. به لام خوم به خوم نه وت. نا.. بنار وا خوت

دهر خه، كه تو زور له و گرنگتريت. بروات به خوت هه بيت.

ماوه يه ك من بيدهنگ نه رويشتم. ته نها گويم له قسه و پيكنه نينى نه وان بوو.

به ختيار هاته ته نيئتمه وه وتى:

- بنار، سه يرى كه نه ميش به خوا ته واو نيه كه ميک شيته. به ختيار پيئه كه نى

به لام وا ديار بوو هه ستى به من كرد بوو.

منيش وتم:

- بيگومان. نهى خوشكى كيئه؟

هەردو کمان پیکەنین. سەیریکمان کردن. ئەوان چەند هەنگاوێک لە دواوە بوون. لەو کاتەدا کامەرانی بە خیرایی هات. وتی:

- ئێوە بۆ وا خیرا ئەپۆن؟

وتم:

- ئێمە خیرا ناپۆین، تۆ لە گەڵ ھاوڕۆی تازەکەتا لە تاو قسەو پیکەنین هیواش ئەپۆن.

من و بەختیار قاقایە کمان لێدا. کامەرانی وتی:

- ئاخر وایە. ئەی بلێم چی؟ ئەوان قسە ئەکەن من هیچ نەلێم؟ عەیبە. چۆن ئەبییت.

وتم:

- ئی دە باشە برۆ بەردەوام بە، نەوێکا عاجز بن ئەو خوشکو برا شیتە. بەختیار هەر پێ ئەکەنی. ئیتر کامەرانی هیچی نەوت، بۆ یەکەم جار هەستم بە ترس کرد، کە ئەگەر؛ کامەرانی قسە بکات لەگەڵ کەسیکی تر، یان سەیری کچیکێ تر بکات. هەر ئەو رۆژە هەستم بە شتیکی سەیر کرد. دواي ئەو هەموو سالە لەگەڵ کامەرانی. هەر چەند سەیری ئەو کچەم ئەکرد. وەخت بوو سەری هەلکەنم. ئەوەندەم رق لی بوو. ئەوەش دەگەراییەو بۆ خوشەویستی پڕ بە دلم بۆ کامەرانی. هەستم کرد کامەرانی بۆ خۆمە. تەنها بۆ منە، کەس بۆی نیە قسەي لەگەڵ بکات، یان سەیری بکات. لەهەمان کاتدا هەستیکی زۆر خوشو ناخۆشیش بوو. دلشاد هەر ئەهاتە نزیک من، باسی زیرەکی، جوانی، عەقڵی خوشکە شیتەکەي بۆ ئەکردم. بەو بیانۆهوە دالیای بەجی ئەهیشت بۆ کامەرانی. وام هەستم کرد دلشاد دالیای هینابوو بۆ ئەوەي لە کامەرانی نزیک بکاتەو، تاکو خۆي لە من نزیک بخاتەو. وای ئەزانی ئەگەر کامەرانی دلی بچیتە سەر خوشکەکەي ئەو، ئیتر من دلشادم خوش ئەوییت.

ئەو رۆژە من ھەستم بە شتیکی تازە کرد بەرامبەر بە کامەران ئەویش خەلک ناوی ئەنن دلیسی. بەلام من ناویکی تازەم لینا، خۆشەویستی بی سنوور، کە تەنھا ئەو کەسە بۆ خۆت بییت، مولکی خۆت بییت. ئەزانم ئەو ھەستیگە، کە زۆر جار بەرەو لاریت ئەبات، کیشەیی جورا و جورا بۆ دروست ئەکات. ئەتخاتە گیزاوی دوودلی و رقهوہ. بەلام، ئەو رۆژە خۆشبەختانە من توانیم، بە سەر خۆمدا زال بیم، و کاریکی وا نەکەم، کە بەیلیم کامەران ھەست بکات. بەلام لەوہ ئەترسام، کە ئەگەر دووبارە بۆوہ من نەتوانم بەوشیوہیە خۆراگریم. خەریک بوو نزیک ئەبووہینەوہ لە بەشی ناوخو. کامەران ھاتە پیشەوہ لیم وتی:

- بنار هیچت پیویست نییە؟ بە رویەکی خۆشەوہسەیریکم کرد. وتم:

- نەئ سوپاس بەلام، ئاگات لە خۆت بییت... کامەران تینەگەیشت.

وتی:

- لە چی؟

پیکەنیم. وتم:

- لە هیچ خواحافیزتان بییت. بەلام بەختیار گوئی لیمان بوو؟

پیکەنی. ھاتە نزیکمەوہ. وتی:

- بنار گیان ھەقت نەبییت. برات ئاگای لی ئەبییت. بەخوا لە فیلەکەیی دلشاد

تیگەیشتووم ناھیلیم سەر بگرییت.

دوایی زانیم پاش ئەوہی کە من گەرابوومەوہ بەشی ناوخو دالیا داوای

کردبوو بیبەن بۆ سینەما. بە دریزایی کاتەکە قۆلی لە قۆلی کامەراندا ببوو

زانیمان کە ھەولێ ئەوہ بووہ کامەران خۆشی بوویت. بەلام کامەران

نەیویستبوو ھەتاکو ماوہیەکی زوریش دالیا ھەر ئەھات بۆ پەیمانگا بۆ

لای کامەران، بەلام ھەولەکانی بی سوود بوون.

رۆژ ئەهات رۆژ ئەپۆیشت. ھاورپییەتی ئیمە لە پەرەسەندندا بوو. خۆشەویستییمان بۆ یەک بى كۆتایی بوو. من و کامەران خۆشەویستییهکی زۆر پاک و بیگەردمان ھەبوو كە زۆر كەم خەلك ئەیاننوانی وا بن. توانا و شیلانیش ھەر بە ھەمان شیوہ زۆر راست و پاک بوون لەگەل یەكتر. ئەوان بپارییان بە یەكتر دابوو، كە سالی خویندن تەواو بوو یەكسەر ھاوسەرگیری بكەن. بەلام من و کامەران ھیشتا باسی ئەو ھەمان نەكردبوو. تاقیکردنەو ھى بەشى یەكەمى دوو ھەم سالیمان تەواو بوو. لەو كاتەدا پشوو یەك یەك ھەفتەیییمان ھەبوو، كە ئەمانتوانی بگەرپینەو ھى بۆ شار. ھەر لەو كاتەشدا كە ئەگەرپینەو ھى من و کامەران لەو پەری توندی ھاوپییتیدا بووین. جگە لەو ھەموو خۆشەویستییمان. بپاریمان دابوو، كە ھەموو ھەر و ھەكو زۆر جاریتر بە یەكەو ھى بگەرپینەو ھى بۆ شار. ئەو رۆژەى كە گەیشتینەو ھى بۆ سلیمانی ھەموو خواحافییمان لەیەكتر كەرد بەرەو مالى خۆمان بەرپیکەوتین. كە گەیشتمە مالاو ھى دایك لەگەل نازداری خوشكم زۆر بە خۆشحالیو ھى بەخیرھاتنەو ھىان لیکردم. ھیشتا نەگەیشتبوو ھى ژوری دانیشتنەكە نازدار دەستی كەردە مەم وتی:

- بنار، بەیانی چەند ھاوپییهکی تازەو دیرینم یەن بۆ ئیرە بۆ نیو ھەرۆ لەوانە یە شەویش بمینەو ھى، زۆرم پیحۆش بوو كە تۆش لەم كاتەیا ھاتیتەو ھى. وتم:

- بەراست؟ زۆر چاكە منیش پیم خۆشە ھاوپی تازەكانت بناسم. پرسیارم لیکرد ئەگەر من كەسیان ئەناسم؟ نازادروتی:

- ئەیچۆن. تۆش ھەندیکیان ئەناسیت. وتم:

- و ھەكوو كى؟ وتی:

- سەرگول، بههره، تاڤگه چەند جارێکی کەش هاتون بۆ ئێره. کە ناوی سەرگولی هینا یەک خورپە هات بەناوسکما وەکو هەوالێکی ناخۆشی پێتیم ئێتر من هیچم نەوت، بەهێواشی رویشتمە ژوری سەرەوه.
بۆ روژی دوایی بەیانیی هەموو زوو لە خەو هەستاین. باوکم هەر زوو خۆی کرد بە چیشخانە کە دا. سەیرێکی چوار دەوری خۆی کرد. دایکمی بانگ کرد وتی:

- ئەرێ ئافرەت، ئەرێ پاکیزە؟ ئەو فەرتهنەیه چییە؟ ئەلێی لەو مووبەقە قیامەت هەستاوه. ئەو هەموو سلق و پاقلەیه چییە؟ لەو ئەچیت مەولوت کردبیت من نەمزانی بیت!

ئینجا هەر ئەهات و ئەچوو، سەری مەنجەلی هەلئەدایەوه جار جار سەریکی بانهیا ئینجا هەردوو دەستی خستە کە مەری. وتی:

- پیمبلی ئائەمانە بۆ کێ کراون؟ دەوهره پاکیز پیم بلی بزائم ئەمە چییە؟ به تەمای چیبیت؟

دایکیشم هەر لە شەوی پێشووهوه گوشتیکی زۆری لینابوو. لە ناو مەنجەلیکی گەورەش فاسۆلیایەکی زۆری زەرد کردبوو. هەر، کە باوکم کەوتە پرسبیری زۆر پێش ئەوهی توورەبیت دایکم بە پیکەنینیکەوه لێی چوو پێشەوه. وتی:

- ئەرێ پیاوهکە، تۆ بۆ بە هەموو شتیک هەلئەچیت؟ ئەی پێش حەفتهیهک پیم نەوتیت رهفیکه کانی نازدار دەمیکه به تەمان بین؟! ئەی ئەوا ئەمڕۆ یەن یاخوا بەخیر بین. باوکیشم هەر سەیری دایکمی ئەکرد. هەتا لە پرێکدا وتی:

- ئای دایکی ئایین و ئۆین. کە ی تۆ شتی وات بە من وتوو؟! دە وەللا ئیستا لیم بیستوویت!

دایکم وتی:

- ئەى نالین پیری و ههزار عیب!؟ به خوا پیم وتیت. به لام له وه ئەچیت
بیرت چوبیتته وه! ئەگینا من چۆن شتی وا ئەکه م بی ئەوهی به تو بلیم؟
باوکم توزیک بیدهنگ بوو. وتی:

- ده باشه بینه چایه کمان به ری بیخۆمه وهو برۆم.
منیش دواى ئەوهی گویم له هه موو قسه کانیاں بوو خۆم گه یانده لای
باوکم. وتم:

- باوکه گیان ئیستا من به دهستی خۆم یهک هیلکه و روونی جوانیشت بو
دروست ئەکه م. باوکم سهیریکی کردم. وتی:

- نا کچم. هه ر چایهک به سه. به خوا نازانم بو ئەم به یانییه دلم هیچ نابات!
دایکیشم ئاورپکی لیدایه وه وتی:

- ئەترسم له داخی ئەم میوانانه مان دلت گیرابیت؟ ئەیه رۆ پیاوه که، شتی
وانه کهیت. به خوا مال به میوانه وه خوشه. ره بی خوا رزقت بات.

باوکم به لا چاو سهیریکی دایکمی کرد. وتی:

- نا.. نا.. وانیه پاکزه خان. ئینجا ئیمه کهی میوانمان نه بووه؟ ئادهی پیم
بلی کهی؟ ئەری وه لا مال به میوانه وه جوانه.

ئینجا دهستی درپژ کرد، چایه کهی له دایکم وهرگرت که ته واو بوو رووی
کرده من. وتی:

- بنار. کچم. به نیاز بلی؛ که ههستا له خه و، با بیت بو دووکان. نه وژینیش
له گه ل خوی بهینیت، ئیشم پییانه باشه رۆله؟ بیرت نه چیت.

دایکم له و لاهه پرسیاری کرد. وتی:

- ئیشی چیت پییانه؟

- باوکم توزیک رووی خوی گرژ کرد. وتی:

- ئیشی هیچ! ئەى بو هه ر ئەبیت له مال بن؟ بو نایه ن بو بازار یارمه تیبه کی
من به ن؟ به م رۆژگاره نیاز خه ریکی پیاسه و سه رجاده پیوانه. یان جادهی

مهوله وييه، يان تووی مهلیک. بۆ نایهت یارمه تییه کی من بات؟ له وه باشتر نییه جاده بیویت؟ ئەه ی پیم نالییت نهوژین چی ئەکات؟ له م ههوشه یه دا هه ر خه ریکی تۆپ تۆپینه. سهیری که، بزانه په نچه ره ی به م ماله وه هیشتوو ه؟ به خوا ئەبیته به روژانه که ی خوی هه مووی چاککاته وه. رووح ده رچوو به ته نها.

دایکم وتی:

- کوا؟ وه لا نیاز هه ر له ماله وه یه. له ژووری خوی ده رگای له خوی داخستوو ه! زۆر که م بچیته ده ره وه.

ئیترا باوکم به بۆله بۆل رویشته، خوا حافیزیمان لیکرد. له وه ئەچوو باوکم که میک ناساغ بیته. هه ر، که باوکم له مال چوو ه ده ره وه، هه ر یه که مان ده ستمان کرد به ئیشیک. دایکم ده ستیکرد به چیشته لیان، من و خونه که وتینه مال پاککردنه وه، نازدار هه ر له زوو وه که وته ریکه ستنی چیشته خانه که. نه شمیل و نه وژینیش خه ریکی هه وشه و باخ پاککردنه وه بوون. جار جار من ئەرویشتم سه ریکم لی ئەدان بۆ ئەوه ی بزانه باشیان پاککردۆته وه؟ زۆری پی نه چوو، بیری دایکم خسته وه، که باوکم چی پیوتین. دایکم خیرا چوو نیازی له خه و خه به ر کرده وه. هه ر چه نده نیاز زۆری بۆله کرد. به لام دوا جار دایکم به بیانوی ئەوه ی که هاو ریکانی نازدار یه ن بۆ مالمان هه مووشیان کچن له به ر ئەوه؛ پیویست ئەکات ئەو بروات بۆ لای باوکم له مال نه بیته. نه وژینیشمان به هه مان شیوه رازی کرد. ئەوان رویشتن بۆ لای باوکم. پیش نیوه رۆ هه موو له ئیشکردن بووینه وه. مالمان رازانده وه. خواردنمان هه موو ئاماده کرد. ورده ورده کچه کان هه موو ده رکه وتن. کاتیکی زۆر خو شمان هه بوو. هه موو خواردنه کانی دایک میان زۆر به دل بوو. هه موو ده ستخو شی زۆریان له دایکم کرد. چه ند جار یک دایکم لی دوباره ئەکردنه وه سویندی ئەیان که شه رم نه که ن. زوو زوو

به ناو بانگی ئەکردن ئەیوت: توخوا. تاقگه گیان، به هار، سه رگول، ئەری ئەوه که ی خواردن وا ئەبیت؟ دە ی ده تیکه ن. دیمه نه که یان زور ناوازه بوو. کاتیک که له نان خواردن بۆنه وه هەر که سه و هه لسا له جیی خوی دهستی کرد به سفره کوکردنه وه یه کی قاپه کانی لائه برد یه کی سوراحی و په رداخ، یه کی سه وزه ی سه ر سفره که ی کوئه کرده وه، یه کی پارچه ی نانه کان که وردبوو کوی ئە کرده وه. دایکیشم هاواری ئە کرد ئەیوت:

- کچینه که س خواردنی ماوه فری نه یات، هه رچی مایه وه له سه ر سفره که خواردنی مریشکه کانی هاوژینه. هه موو دهستیان کرد به پیکه نین. ئیتر هه ر که سه شتیکی کوئه کرده وه هه تاکو له پریکا له موبه قه که دهنگه دهنگ بهرز بۆوه بوو به شه ر. شه ری قاپشتن دهستی پیکرد. هه ر یه که ئەیوت، من قاپه کان ئە شووم، دوان پالی ئەنا، دوانی تر سوینی ئە خوارد، یه کییک ئەیوت، به خوا ئەبیت هه ر خووم بیشووم چونکه؛ زورم حه ز له قاپ شتنه. دایکیشم له ناوه راستی موبه قه که یا بوو هاواری ئە کرد ئەیوت:

- به وخوایه، که ستان دهستی تیوه نایه ن. ئەیه رۆ... توخوا بۆ حه یامان نابهن؟ دایکم به خوا نایه لم که ستان بیشوون. ده ی.. ده ی.. برۆنه ژوری دانیشتنه که با چایه کی جوانیشتان بۆ بینم، به قوربانان بام، خو ئیوه هه موو رۆژیک لی ره نین. له کوتاییدا دایکم به پاله په ستۆ هه موویانی نارده ژوری دانیشتنه که، ئینجا بانگی منی کرد وتی:

- بنار گیان، ئاده ی به قوربان برۆ له گه ل نه شمیل قاپه کان بشۆ. به هه ر حال ئەوان کاتیک زور خوشیان هه بوو. منیش وهخت بوو ئەمردم له تاو هیلاکی. دوایی ئیمه ش که ته واو بووین له قاپشتن و موبه ق پاککردنه وه، چوینه ژوری دانیشتنه که له گه لیان دانیشتنین. کاتیک زور خوش وکچانه مان به سه ر برد. هه رکه سه سه رگورشته ی خوشی خوی ئەگیرایه وه باسی زانکو باسی خیزان، ژیانی رۆژانه ی خویان ئە کرد.

وادهرئەكەوت ھەموو دلخۆش بن، ھەستم ئەكرد، تەنھا ئیئەین كیشەى زۆرمان ھەیە تاكو روژیكى خۆش ئەبیین، دە روژی ناخۆش بەسەر ئەبەین. ھەندیک جار تەماشام ئەكردن ھەر دوو دوو سەریان بە یەكەوہ ئەنا. بە چرپە قسەیان لەگەل یەكتر ئەكرد. وابزانم ئەوہش ئەو كاتانە بوو كە باسى نەینىھەكى خویان ئەكرد. جار جاریش لەپر ئەیاندايە قاقای پیکەنین. ھەر كەسە باسیكى سەیری لاوو ئەیگپرایەوہ. منیش جار جار بەشداریم ئەكردن. ھەندیک جاریش بەجیم ئەھیشتنو ئەچووم یارمەتیی دایك ئەیا. ئەو شەوہ ھەموو كچەكان لە مالى ئیئە مانەوہ. لەگەل نازدار لەژوری سەرەوہ خەوتن دوانیان لە جیگاكەى مندا خەوتبوون. ھەتا درەنگ ھەر خەریكى قسەو گالتهو گەپ بوون. كەسیان نەیانئەویست بخەون. تاكو دایك بویان چووہ سەرەوہ. وتی:

- كچینە، ئیئە ئەم شەو بە تەمانین بخەون؟

ھەموویان پیکەنین. یەكك لە كچەكان وتی:

- لەوہ ناچیت! ئەمشەو كەسمان حەزبەكەین بخەوین. پاكیزە خان تو ئەمرو زور ماندوو بویت، برو بخەوہ.

نازدار وتی:

- دایكە گیان، تو برو بخەوہ ئەزانم زور ھیلاكیت، ئیئە جارێ خەومان نایەت، چەند وەختە ئەمانەویت شەویكى وەكو ئەم شەوہ دروست بكەین.

ئیتەر دایك بەروییەكى خۆشەوہ سەیریكى ھەموویان كرد ئینجا وتی:

- دەباشە. بەقوربان كەیفی خۆتانە. بەلام ئەگەر ئەتوانن تۆزیک دەنگتان

نزم بكەن، چونكە؛ مامە سالتان بەیانى زوو ھەلئەستیت لە خەو ئەپروات

بو ئیش. بەیانیش ناوساجیتان بو ئەكەم، حەزئەكەم بەگەرمى بیخون.

وا دیار بوو ھەموو قسەكەى دایكمیان بە دل بوو. حەزیشیان لە ناوساجی

بوو. تاكگە، كە ھاوپی نزیكەكەى نازدار بوو، وتی:

- وهى تو خوا به راسته؟ به خوا نواساجى ئەوه ئەهينيت هەر ئيستا بۆى
بخهوين. ئەو شهوه من و خونچه و نهشميل له ژورى دانىشتنه كه جيگامان
بۆ خۆمان داخست له وى خهوتين.

به يانيى رۆژ بۆوه من زوو ههستام له خهوه. رۆيشتمه چيشتخانه كه له گهه
دايكم بۆ ئاماده كردنى بهرچايى دايكم زورى پى خوش بوو. به لام وتى:
- كچى تۆ بۆ وا زوو ههستاي له خهوه؟ خو دويى شهو ئيوه هەر نه خهوتن.
من ههتا درهنگ هەر گويم له دهنگتان بوو.
وتم:

- دايكه گيان به خوا هه موو كاته كه، من دلم لاي تۆ بوو. ئەزانم زۆر
ماندوو بوويت. ئيمهش جيگامان لى گۆرا بوو. بۆيه خهومان لى نه كهوت.
ئيتر له گهه خونچه و نهشميل هەر قسه مان ئە كرد. خوا تۆمان لى نه ستيني.
دايكم باوه شيكى پيا كردم. وتى:

- بنار گيان، ئەزانى ماله كه م به بى تۆ زۆر چۆله؟! كه تۆ ليره نابيت جيگات
زۆر دياره.
وتم:

- به راسته دايكه؟ خو من وامئه زانى تۆ زۆر گوئى به من نادهيت؟ دايكم
ئاورپىكى ليدامه وه كه ميك به تورپه يى
وتى:

- ئەو قسه يه چيه؟ كى شتى واى پى وتيت؟
وتم:

- وه لا كهس. به لام ئەوه ههستى خومه. تۆ زياتر گوئى به نازدارو نياز
نهشميل نه وژين ئە دهيت.

دايكم له و كاته دا نواساجى دروست ئە كرد. به و به يانييه زوو ته شتيك
هه ويرى شيلا بوو. به لام كه من وام پى وت:

- دایکم ناساجیه که ی کرده ناو رونه که وه. زور به توندی شانی راوه شانم.
وتی:

- بنار، جاریکی تر ئه و قسه یه دووباره نه که یته وه. دایک هه موو منداله کانی
خوی وه کو یه ک خوش ئه ویت. به لام هه ندیک جار گوی به یه کی زیاتر
بدات، یان که متر ئه وه له بهر ئه وه نییه یه کیکیانی زیاتر خوش ئه ویت.
هه ندیک جار یه کیک له مناله کان زیاتر گوی ئه گرن. هه ندیکیان که متر.
به لام هه مووتان وه کو یه ک خوشه ویستن. له ناو دلمان. خوی گهوره
ئیوهم لی نه ستینی.

له پریکدا باوکم هاته ژووری چیشته خانه که. وتی:

- ئه ری بهم به یانییه ئه و چه ره دوو که له چیه؟ خو ئه وه سووتا. دهک
له شتان ساغ نه بیت. دوو ژن وه ستاون به دیار تاوه یه که وه. ناساجیه که ش
سووتا. تو خوا ئه وه ئیشه ئیوه ئه یکه ن؟

من و دایکم دامانه پر مه ی پیکه نین. خیرا تاوه که مان برده دهره وه. باوکیشم
هه ر بۆله ی ئه کرد به سه رمانا. دایکم رونی تری گهرم کرد بۆ ئه وه ی
ناساجیی تر سوربکاته وه. ئیتر کچه کانیش یه ک به دوا ی یه کدا هه لسان و
ناساجی و ماستیان خوارد. باوکم رویشته بۆ ئیش.
نازدار هاته لامه وه. وتی:

- بنار؟ توزیکی که هه موو ئه رۆین بۆ مالی په خشان ئه بیت توش بییت.
وتم:

- نازدار گیان بر وا ناکه م.

وتی:

- بۆ؟ په خشان به تایبه تی پیی وتم که توش بییت.
وتم:

- منیش هه ز ئه که م، به لام دایکم ئه بیت به ته نها ئه و هه موو ئیشه بکات؟
ئه زانم دوا یی زور ماندوو ئه بیت. من ئه مه ویت یارمه تی بیه م.

نازدار وتی:

- ئەى خونچە؟ ئەى نەشمیل ئیشیان چییە؟ با ئەوان یارمەتى بەن. تۆش زۆر ماندوو بوویت.

نازدار زۆرى لیکردم. ئیتر ئەو رۆژە مالى ئیمە وەکو بەشى ناوخوی لیھاتبوو. پر بوو لە کچان.

سەرگول یەکیک بوو لە ھاوپی کۆنەکانی نازدار ئەو رۆژە کاتیک ھەموو مەژغولی خو ئامادە کردین بوین بو رۆیشتنمان بو مالى پەخشان، ئەو بە ناو مالەکەدا ئەسوورایەو ھە جارو بارە بە زەردەخەنە یەکەو ھە سەیریکی منی ئەکرد، دوایی لای ژووری دانیشتنەکەو ھە راوہستا. ئینجا خوی نزیکردهو ھە لە من و بە دەنگیکی نزم وتی:

- بنار... راسپاردە یەکم پییە. ئەمە ویت پیت بلیم. بە لام نازانم چۆن؟
وتم:

- راسپاردە ی چى؟ ئەى بو وا هیواش قسە ئەکەیت؟
سەرگول وتی:

- کچی وس بە، با کەس گوئی لیمان نەبییت. خۆت ئەزانیت ئەم باسە لە مالى ئیوہ چەند قورس و گرانە!
وتم:

- دەى، توخوا چییە؟ بیلن. ھەر تو مابوویت باست بو من پیییت.
ھەردوو کمان پیکەنین.

سەرگول وتی:

- بنار گیان، بە خوا من ھەزم نە ئەکرد ھەوالی وات بو بینم. ھەر چەندە پیشووتریش من شتیکی وام لەگەل نازدار باس کرد، بە لام وا بزانم تو گویت پی نەدا.

منیش له و کاته دا دلم که و ته خیرا لیدان. وتم:

- ده به سه. دلم ته قی. خیرا بیلئ.

وتی:

- با بچینه شوینیک که سی لی نه بیئت. با که س گوئی لیمان نه بیئت.

وتم:

- باشه ژووری دایکم و باو کم که سی لی نییه.

که چووینه ئەوی، سەرگول چاویکی به ژووره که دا گیرا. وتی:

- ئەی له م ژووره جوانه! وا دیاره دایکت زه و قی زور جوانه. شته کانی

هه مووی ریکخستوو ه.

هه ر به ده م قسه کانییه وه له سه ر قه راغی سیسه مه که دانیشت. منیش هه ر

له به رده می ئەودا راوه ستام. وتم:

- تو جاری واز له جوانیی ئەم ژووره بیینه. وهره سه ر باسه که!

سه رگول وتی:

- پیشه کی ئە بیئت په یمانم بدهیتی که ئەم شته له نیوان من و تودا ئە بیئت.

ئەگەر نا، ئەوا خوشکم تووشی کیشهی زور ئە بیئت.

وتم:

- خوشکی تو؟ بوچی؟ تو باسی چی ئە که ییت؟ ئە ترسم دیسان وه کو

جاری پیشوو هه ره شه یان بو ناردم!

سه رگول وتی:

- زور به داخه وه. به لی. دایکی کامه ران به خوشکمی وتوو ه، که به تو

بلیت واز له کامه ران به ییت، چونکه کچی پووری خو یان بو دانا وه.

ئە شبیئت هه ر ئەو به ییت. به لام کامه ران به مه نازانیت. وتوو یه تی پی بلی،

که من به هیچ شیوه یه ک ناهیل کم کامه ران کچی کاک سالح به ییت.

وتم:

- باشه بنار گيان، دايكى كامهران بۆچى ئەوئندە رقى له تۆ بوو؟ هيچ
هۆيهك هه بوو، كه جيگاي ئەوه بيٽ وا بهر بهرەكانىي تۆ بكات؟
بنار وتى:

- نا فينك... هه رگيز من نهم دييوو. ئەوئيش منى نه بينى بوو. نه ئەمناسى،
نه ئەو منى ئەناسى. من، هه ر كه سيك له لايەن كامهران بووايه خوشم
ئەويست. به تايبه تى دايكى. چونكه دايكى خوشه ويسته كه م بوو. به لام ئەو
زۆر بى ئاگا، بى ويژدانانه حوكمى منى ئەدا. بى ئەوهى بمناسيٽ. سه ره تا
من گويم به هه ره شه كاني نه ئەدا. به لام دواى ئەوهى، به تايبه تى پوورم،
كه هه نديك راستيى لا باس كردم، هه نديك شتم بۆ روون بووه وه. ئەوئيش
له كاتى خويدا باسى ئەكه م. ئەو كاته تيگه يشتم بۆچى منى لا په سه ند
نه بوو. كه ئەوه ش هيچ گوناھيكي منى تيا دا نه بوو.

بنار دلى پر بوو له قسه و گله يى. زۆر باش ئەمزاني، كه چەند ساله ئەم
ناھەقييەى له كۆل گرتوو. پيوه ي ئەتليتە وه. بۆيه دەرگاي خو شحالى و
دلنيايم بۆ خسته سەر پشت. هه تا ئەهات رووداوه ناخوشه كاني و
به سه ره اته سه يره كاني بۆ ئەگيرامه وه. هه نديك جار دلى پر ئەبوو له
قوولپى گريان. چاو پر له فرميسك. هه ر چەند ئەويوست بيانشاريته وه
به لام كه فرميسكه كاني ئيتير خو يان پى قه تيس نه ئەكرا له گوشه ي چاويدا
به ناچارى به سەر روومه ته زه رده ه لگه راوه كانيدا ئەهاتنه خواره وه.
دوايى به دەم پيگه نينيكي زۆر ناسكو پر له شه رمه وه وتى:

- تو خوا با بۆ تۆزيك بيدهنگ بم. ببوره فينكي دلّم... هه موو كات كه
به سه ره اتيك ت بۆ باس ئەكه م بروام پى بكه ئەچمه وه ئەو كاته و ئەو
شوین و ئەو زه مانه.

بۇ ماوھىيەك ھەردووكممان زۆر بىدەنگ دانىشتىن. بەلام ئاگادار بووم بنار
بىرى لە چى ئەكردهوہ. ھەناسەيەكى قوولى ھەلكىشاو وتى:
- بەردەوامىن؟

وتم:

- بىگومان.

بنار وتى:

- كاتىك سەرگول ئەو قسانەي ئەكرد من ھەزم ئەكرد بلىم برۆ بە
دايىكى كامەران بلى؛ من كامەرانم خۆش ئەويت. ھەزارى وەكو ئەو
ناتوايت خۆشەويستى من راگرىت بۆ كامەران، كاتىك ئىمە يەكترمان
خۆشويست، داواي مۆلەتمان لە كەس نەكرد. ئىمە خۆشمان نەمانزانى
ئەوہ چۆن روويدا. چۆن دروست بوو. ئىمە بريارمان نەدابوو يەكترمان
خۆشبويت بەلام ئەوہ قەدەرى ئىمەبوو. خۆشەويستى كارى خوا كرده.
بە دەست من، تۆ، ئەو نىيە. مەگەر ئەوہى ئەيەويت دەست بخاتە ئىشى
خواوہ؟ ئەوہ ئەيىت شەيتان يارمەتيدەرى بيت. ئەمويست ئەمانەو زۆر
شتى تريشى پى بلىم، بەلام ئەوہندە قورگم پر بووبوو لە گريان، ھىچم بۆ
نەئەوترا. تەنھا فرمىسك بوو، كە بە بىدەنگ بە چاومدا ئەھاتنە خوارەوہ.
سەرگول، كە منى بەو جۆرە بينى، ھەستايە سەرپى، باوہشىكى پيادا
كردم. وتى:

- من داواي لىبوردين لە تۆ ئەكەم. برؤا بكە من نەمئەزانى تۆ ئەوندە دلت
بە كامەرانەوہيە. تكات لى ئەكەم وا لە خۆت نەكەيت ھەموو شت نسيبە.
ئەگەر تۆو كامەران چارەنووستان بۆ يەك بيت كەس ناتوانيت ريگرتان
بيت. برؤا بكە... بنار گيان... من نەمئەويست ئەو قسە ناخۆشە بە تۆ بلىم،
بەلام دايىكى ئەو كامەرانە زۆر كەللە رەقە. خوى ھەموو شتىكە لە مالدا.
كەس بە پياو نازانىت. قسە قسەي خويەتى. ئەوہى ئەو ويستى ببيت، ھەر

ئەوھىيە. بۆيە ويستم ئاگادار بيت، كە ئەو ژنە دەسەلاتى زۆرە لەو مالەدا. بەلام بۆچى تۆى ناويت؟ من نازانم. زۆرىش سەيرە. ھەر چەندە خوشكم ھەر وەكو خۆت، باسى تۆى بۆ كردووھ. كەچى ھەر وتوويەتى من حەزم لىيان نىيە. ئەبيت كامەران كچى پوورى، يان كچى خالى بهينيت. كامەران ئەبيت كچىكى زۆر جوانى وەكو خۆى بالا بەرزو قۆز لە خرمى خومان بهينيت. وتوويەتى من خۆم دەمىكە بۆم دەستنيشان كردووھ. سەرگول زۆرى قسە بۆ كردم. لە ھەمان كاتدا ھەستى بە پەشيمانبوونەوھ كرد. لە كۆتايدا وتى:

- بنار، وازى لى مەھينە. قابيلە چى ئەكات؟! بە خوا ئەگەر كامەرانىش بە راستى تۆى خۆش بويت، ھەر ئەتھينيت. گوى لە قسەى دايكى ناگريت. كەى زەمانى ئەوھ ماوھ بە قسەى دايك ژن بهينريت.

چەند رۆژيکمان مابوو بگهريينهوه بۆ مووسل. پووره بيگهردم تهلهفوني کرد. وتی:

- بۆ نيوهرۆ وهرن بۆ مالي خومان، بريانييهكي زور خوشم ليناوه. ههز ئەكهم بناريش ليى بخوات پيش رويشتنهوهى .

ههموو برياريان دا بچين. ههز زوو خويان ئامادهکرد. دايمک وتی:

- با زوو برۆين و زووش بيينهوه لهبهز باوکتان. خو ئەبيت بۆ ئيواره شتيكى بۆ ليبنيم.

ههموو خهريكي خو ئامادهکردن بوون. بهلام من زور بيتاقهت ئەجوولامهوه. ههزچونيك ههولم ئەداو ئەمويست وا خوم دهرخهم، كه دلخوش و ئاسوودههم، بهلام وا ديار بوو ههستيان پيكردبووم. بۆيه خونچه هاته لامهوه. وتی:

- ئەوه چيته؟ بۆ وا دهموچاوت داوه به يهكا؟ چى بووه ديسان؟ بۆ خوت ئاماده نهکردوه؟

وتم:

- هيچ ههز ناكهم بيم بۆ مالي نهكم. من بيتاقهتم.

نهشميل كه گويى ليماز بوو. وتی:

- بۆ داده بنار؟ ئەتهويت نياز بلیت ئاخو بۆ له مالهوه ئەمينيتهوه؟ گومان بكات بلیت به تهماي چيه؟

وتم:

- ئەوه تو باسى چى ئەكهيت؟ من به تهماي چيم؟

نهشميل وتی:

- دە چوزانم؟ توخوا بە ھەلە تيمەگە. من مەبەستم ھيچ نيبە. تەنھا ترسى
نياز. ئيستا ئەلئيت ئاخو بنار بو ئەيەوئيت لەمالەوہ بيټ؟! بو ئەوہى قسە
بە تەلەفون بکات!

وتم:

- ئەى بە قوربانى ئەقلى ھەمووتان بم. من ئەگەر بمەوئيت قسە لە گەل
كامەران بکەم، تەلەفونم بو چيە؟ ھەر ئەبيټ لە ريگاي تەلەفونەوہ بيټ؟
کچى خو تو ئاگاداريت. ئەزانيت من پيويستم بە تەلەفون نيبە. ھەر بو
زانياريشت، من و كامەران ھەرگيز وازمان لە يەك نەھيناوہو وازيش لە
يەك ناهينين. باشە؟

نەشميل بە ترسەوہ سەيرىكى خونچەى کرد و ئينجا خونچە. وتى:

- کچى وس بە. بە ھيواشى. با نياز گوئى لى نەبيټ. بيرت چوو پار...
چەندى ھەرەشە ئەکرد؟

وتم:

- نەخىر بيرم نەچووە. بەلام نياز خوئى پەيوەندى لەگەل دەيان کچدا ھەيە.
ئەوئيش بو رابواردن و دەست گەرمکردنەوہيە، نەك بو خوشەويستى.
حەز ئەكەم تيبگەن و ھەموو ئەو راستيە بزائن، كە من و نياز جياوازين.
دوو كەسى جياوازين. ھەر كەس بە جوړيک ئەروانئتە پەيوەندى و
خوشەويستى. لەوانەيە نياز لە بوچونى خوئەوہ سەيرى من بکات. کاتيک
ئەو دەست بە کچى خەلک گەرم ئەکاتەوہ، وا ئەزانيت ھەموو کورپک وا
بيرى لى ئەکاتەوہ. نەخىر... وا نيبە. شيوەى پەنجەکانى دەست وەکو يەك
نين. حەز ئەكەم ئەمەش بگەيەنئتە دايکمو ھەموو ئەو راستيە بزائن من و
كامەران بو يەك دروست بووين. ئەو بو من، من بو ئەو. ھيچ ھيزيک نيبە
بتوانيت من بوەسينئت لە خوشەويستيم بو كامەران. ئەزانم ئەوئيش وايە.

با هه موو دنيا ريگرمان بيټ، من هه ر زياترو زياتر ئه وم ئه ويټ.

خونچه، به توور هه يه كه وه وتي:

- به لي، به لي، وايه. به قوربان.. تو دهره قه تي دوو خيزان نايه يت، به تايبه ت دايكي كامه ران. خوشت باش ئه زانيت. منيش هه ربه دهم توره بوونه وه، به نابه دلي خو م ئاماده كرد، بو ئه وه ي دلي ئه وان رازي بكه م. وتم:

- قسه هه زاره و دوواني به كاره. ئيوه ئه گه ر ته واو بوون، با برؤين. دايكم و نازدار چاوه ريمان ئه كه ن.

رؤيشتين. هه ر چهنده من زور دلم ناخوش بوو.

پوورم بريانييه كي زور خووشي لينابوو. دواي نا خواردن، هه موو سفره مان
كوكرده وه. دوايي پوورم بانگي نه شميلي كرد. وتي:

- ئادهي شله خان، وهره ئه و پيالانه بهره بو ژوري دانيشتن به خوا
حه زئه كه م له سهر عهرزه كه دانيشم و چاتان بو تي كه م، خوشم سه ماوهره كه
ئه هينم. زوري پي نه جوو، پوورم چاي بو هه مووان تيكرد. باپيره شم
له ولاوه له سهر تاكيك قه نه فه دانيشتبوو. به ته نيشت نه نه حه لاو چايه كي
به ده سته وه بوو ئه يخوارده وه. له پري كدا پيالاه كه ي داناو وتي:

- ئه ري بيگه رد؟ روله، ئه و چايه بو گهرم نييه؟

پووريشم ده ستي كرد به پي كه نين. وتي:

- باوكه گيان سه ماوهره كه خه ري كه ديته زمان. ئاگات لنيه چون قولپ
ئه يات؟

باپيرم وتي:

- ده وه لا چايه كه ي من سارده! ئه لي ده مي مردوه. خيرا چايه كي گهرم
بو تي كه.

ئيمه ش پي كه نين.

دايكم وتي:

- به و خوايه باوكه، چايه كه ي من ئه وه نه گهرمه! دامناوه تا توزيك سارد
بيته وه. نازانم ئه وه ي تو بو سارده؟

نه نه حه لاو يش به پي كه نينه وه وتي:

- ئه ي حاجي تو له و ساوه خه ري كي ته زيبحاتي، ئيتر سارد بووه.

زياد له نيو كاتژمير گفتوگو له سهر ئه و چايه بوو. دانيشتنه كه مان زور
خوش بوو. من خه ري ك بووم ورده ورده خه فه ته كه م ئه ره وييه وه. پاش
نيوه روويه كي هيشتا زوو بوو. له پري كدا ههر وه ك هيرشي مه غولو ته ته ر

مالی پووره کانم به خویمان و مناله کانیا نه وه خویمان کرد به مالداو هاتن. ئیتر دانیشتنه که مان خوشتر بوو. ئینجا مالی خاله کانم هاتن. ئه وانیش قوسوریان نه کرد بوو له هینانی مناله ورده کانیا ندا. ئیتر له مالی باپیرم بوو به فهرته نه یه ک، کهس ئاگای له کهس نه بوو. هر یه که ی له ئاشیکی لی ئه دا. واته هر کهسه ی باسیکی ئه گیرایه وه. کهس ئاگای له وی تر نه بوو. زور راسته ئه لاین ئه گهر دوو ژن که وتنه یه ک، کهس له کهس تیناگات. به لام ئه گهر بوون به سیان، ئه وه کهس لیان تیناگات. سهر باقی ئه وه هموو دهنکه دهنکه، له پریکا قاقایه ک به رز ئه بووه وه. ئینجا هر له هه مان کاتدا گویت له زریکه ی منالیک ئه بوو، که لی دانی به دست منالیکی تره وه ئه خوارد. ئه وسا ئه بوو به شه ریک، پیایوم ئه ویست خوی رزگار بکات. دایکیشم زور سهر به رزانه دهنکی به رز ئه کرده وه ئه یوت:

- له خوا به زیاد بیت، که من منالی وردم نییه.

ئینجا هر، به دهم پیکه نینه وه جاریکی تر ئه یوته وه:

- سوپاس بو خوا، که منالی من هه موو گه ورهن. وه ک مناله کانی ئیوه شهر ناکهن.

ئیترا ئه وه روژه هه رچهند زور قه ره بالغو دهنکه دهنکی زوری تیا بوو، به لام زور خوش بوو. ئینجا وا بزایم دایکم دوا ی هه موو قسه و پیکه نین باوکمی بیرکه وته وه. له پریکا وتی:

- ئا ده ی کچینه. ده ی بکه ونه خو تان. با ئیمه چولی بکه ین و به ره و مال بکه وینه ری.

هر چهند نه نکم و پوورم داویان لیکرد، که بمینینه وه بو ئیواره، به لام دایکم رازی نه بوو. وتی:

- ئاخر ئه بیت برۆین و ئیمه ش که وچکیک چیشته لینین بو باوکی منالان و نیازیش دایکی بمریت له ماله. ئیستا ئه زانم برسینه تی.

پووریشم وتی:

- ئىنجا دايكى بۇ بمرىت؟ بۇ ئەويش نەھات؟ خۇ بەشى ئەويش خواردن
كرابوو؟!

ئىتر ئىمە خەرىك بوو خواحافىزىمان ئەكرد، پووره بىگەرد ھاتە نزىك
منەوہ. وتى:

- بنار؟ تۇ ئىمشەو لىرەبە. مەرپۆرەوہ. خۇ ھىشتا كاتت ماوہ لىرە بىت.
منىش سەيرىكى دايكم كردو وتم:

- ئاخر دايكم گوناحە.

پورم وتى:

- بۇ گوناحە؟ ئەوہ نىيە ماشەلا سى كچى تى لايە؟ دانىشە... دانىشە.
مەرپۆرەوہ. بە خوا ناھىلم تۇ برۆيت. وا ئەچىت بۇ دوو سال شەويك
نەماويتەوہ لىرە. ئەوہ چىيە؟ ئەلى لى لە خۇت بايى بوويت؟
وتم:

- نەبەخوا... پوورى گيان، وا نىيە. من چەند رۆژىكى تر ئەرپۆمەوہ. ئىتر
خوا ئەزانىت كەى ئەگەرپۆمەوہ. ئەزانم دايكم زۆرم بىر ئەكات.

پوورم وتى:

- كچى گوى بگرە. پوورى گەورەت ئەلىت نارۆيت. ئىتر يەعنى ئەتەويت
قسەم بشكىنىت؟ دواى ئەوہ بە شەويك ھىچ نابىت.

پالىكى پيوەنامو رۆيشت بەرەو دەرگای دەرەوہ. ھاوارى لە دايكم كرد.
وتى:

- باجى پاكيزە؟ ئەوہ من ناھىلم بنار بىتەوہ لەگەلتان. ئىمشەو مىوانى منە.
دايكىشم وتى:

- ئەگەر خوى حەز ئەكات، با لىرە بىت.

منىش خەرىك بوو برۆم. پوورم گەرپايەوہ. وتى:

- دانىشە. تەواو. دايكت رازى بوو.

ھەر بە دەم پىكەننەوہ منىش وتم:

- ده باشه. به لّام با برّوم خواحافيزيان لى بکه م.

که چووم، نازدار وتى:

- دهى باشه با وا بىت.

نه شمیل وتى:

ئهى بیرمان ناکه يت؟

وتم:

- به لى بىرتان ئه که م. به لّام پوره بىگه ردیشم بىرم ئه کات. به يانى زوو
ئه گه رىمه وه.

له و کاته دا زورم حه ز ئه کرد برّومه وه. به لّام له پرىکدا شتىكى زور سهير
به ميشکما هات، که ئه گه ر بىمنمه وه، ئه توانم خوم زانىارى تر له باره ي
مالى باوکى کامه ران وه ربگرم وهى په سهند نه کردنى من له لايه ن
دايکيه وه چييه، چونکه من ئه مزانى، که پوورى گه وره م شت هه يه، که ئه و
ئه يزانييت. ئىتر برىارم دا بىمنمه وه. ورده ورده ميوانه کان رویشتن. هه تا
کات بوو به دهى شه و. که سى تيا نه مايه وه. هه مووى چولى کرد. دوايى
نه نکم و باپىرم مانه وه له گه ل خاله سمايل. وا ديار بوو ئه وانيش خه ويان
ئه هات. زورى نه برد، ئه وانيش شه و باشيان کرد. مايه وه سه ر من و پوورى
گه وره م، که هه ر چه ند جياوازيى ته مه نمان زور بوو، به لّام زورمان يه کتر
خوش ئه ويست. ئه و پووره م کچى گه وره ي مال بوو. بىجگه له دايکم،
خوى هه موو خوشکه بچوکه کانى خوار خوى گه وره کردبوو. ئاههنگى
شووکردن و منالبوونيان هه ر ئه و بوى ئه گىران. ئيشوکارى مال هه مووى
هه ر له سه ر ئه و بوو. گه وره ي مال خوى بوو. دهست و دلى فره وان بوو.
حه زى زورله ميوان ئه کرد. خزمه تى هه موو خوشکو براکانى ئه کرد. له
هه موو بونه کانى ئه و تايافه يه دا هه ر خوى خه مخورى هه موو شتىک بوو.
له به ر خاترى خزمه تکردنى دايکو باوکى، خوى هيشته وه. شووى نه کرد.
ئىتر به کورتبييه که ي. ئه و مالى ئه برد به رپوه.

کاتیک ھەر خۆم و پوورم ماینه وه، زۆری پرسیار لی کردم دهر باره ی شتی جیاواز وه کو؛ خویندنه کهم، چۆنیتی ژیانم له مووسل، توانای خۆپاراستن له پیاوهکانی رژی می به عس که روژانه ههولیان له گه ل ئەداین تاکوو ببینه یه کیک له لایه نگرانی رژی م. ههروهها پرسیار ی تایبته له باره ی هاوړیکانم. زۆرینه ی پرسیارهکانیم به راستی وهلام دایه وه. دوایی کهوته باسی ژیان ی خۆی.. پوره بیگهره، هه ر له منالیمه وه متمانه ی زۆری به من هه بوو، شتی زۆر نهی نی له نیوان من و ئەودا هه بوو، که هه تا ئەوکاته ش هیچ که سیک پی نی نه زانیبوو. تهنانه ت نهی نی ژیان ی خۆی تهنه ا بو من باس ئەکرد. هه موو جار پی نی ئەوتم:

- بنار گیان، ئەم قسانه ی بو تو ی باس ئەکه م، تهنانه ت خوشکه کانیشم نه یانزانیوه.
منیش ئەموت:

- پووری گیان، ئیمه که ی شتی وا له نیوانماندا هه یه؟ خه مت نه بیته. ئەو شه وهش، پورم زۆری باسی خۆی وخه مهکانی دل ی بو کردم، وادیار بوو ده می کبوو چاوه ری شه ویکی وهک ئەو شه وه ی ئەکرد. تاکوو، ئەو هه موو داخانه ی خۆیم بو هه لپریته. منیش زۆر به دلفراوانی گویم بو راگرتبوو به جوړیک، که هه موو گیانم بو کردبوو به هه ستو خۆشه ویستی تا کوو به هه موو دل یه وه خه مهکانیم بو باس بکات. بوئه وه ی هیچ نه بیته توژیک دل ی رهنجای ئارام بیته وه. ئینجا له پرپیکا پورم توژیک وه ستاو وتی:

- بنار، که ی هه ستت کرد خه وت دیت، پی م بل ی. زۆر له خۆت مه که. ئەزانم تو فیریت. شه و زوو ئەخه ویت.

منیش پی که نیم. وتم:

- نا پووری گیان. ئەو جاران بوو. ئیستا زوو بچمه ناو جیگا، یان درهنگ بو من وهکو یه که خهوم نییه.

وتی:

- بو؟ گیانه کهم؟ بو خهوت نییه؟ ئەترسم عاشق بیت!
ئەمویست بلیم بهلی، بهلام من شهرمم زور له پوورم ئەکرد. هه رچهنده ئیمه هه موو قسه یه کمان له گهله یه که ئەکردو زور به میشکی فرهوانه وه باسی خواسته کانمان بو یه کتر ئەکرد. پوورم هه رچهنده تاکو سیی ناوهندی خویندبوو، بهلام زانیاری زوری لابوو. روشنبیر بوو. خوشی به شوپشگیرو سیاسی ئەزانی. من له منالیمه وه ئەمزانی که پوورم به نهینی خهریکی چالاکی سیاسی بوو. به نهینی. خهریکی کو بوونه وه ئەبوو، له گهله چهنده که سانیک له چهنده مالیکی ناو شار. چهنده جاریک منی بو ئەو مالانه له گهله خوی بردبوو. من ئەو سهردهمانه هیشتا منال بووم. بو ئەو مه بهسته منی ئەبرد، که برۆم له وه ده رگای مالان بدهم، که ئەگه ر کردیانه وه، خوی دلنیا بیت. ئینجا له ماله که نزیک بیته وه. ههندیگ جاریش که ئەرۆیشتن، پوورم پیی ئەوتم، که ده رگا که یان لی کردیته وه، ئەو زه رفه یان بده ری. منیش به قسه م ئەکرد، بی ئەوه ی بزانه چیی تیا بوو. به راستی من ئەو کاته تینه ئەگه یشتم. نه مئه زانی پوورم بوچی وا ئەکات! به لام، که گه وه بووم، ئینجا زانیم، مه بهستی چی بووه منی بو له گهله خویدا بو ئەو مالانه ئەبرد. پوورم ئەو شه وه هه ر پرسیا ری لی ئەکردم وه لامم ئەدایه وه. پیم وت:

- پووری، ئیستا سه ره ی منه پرسیا ر بکه م.

وتی:

- ده ی فره موو دللی پووری. چییه پرسیا ره که ت؟

وتم:

- بیرته جاریکیان تو لیت پرسیم ئەگەر من پەيوەندیم ھەيە لەگەڵ کوری
حەپسەخان خو بیرتە ئەزانی باسی کی دەکەم؟
پوورم توزیک وەستا، ئینجا توزیک چاوی کز کرد، وتی:
- بەلێ، بەلێ، بیرمە. بو پرسیار ئەکەیت؟ بنار تو خوا مەترسینە. نەلێیت
ھیشتا لەگەلیام.

وتم:

- دە باشە ھیچ. تەواو.

وتی:

- چی ھیچ تەواو؟ دەی پیم بلێ. باسی بکە. بەلێ بیرمە. ئینجا ئیستا چی
بوو؟ چی تازە روی داو؟

وتم:

- بەراستی؟ پیت بلیم؟ ئەتەویت بزانی؟

وتی:

- ھەرچیھکت لە دلدايە بیلێ. ھیچم لی مەشارەو.

ئیتەر ھەر، کە وای پی وتم، دلّم خووش بوو. وتم:

- پوری گیان، من زور حەز ئەکەم یەکیکی زور دلّسۆز ھەبیت، کە
بتوانیت گویم لی بگریت وەکو تو. یەکیک کە لیم تیبگات. من زور جار
ئەموست ھەموو شتیک بو نازداری خوشکم باس بکەم، بەلام ئەو زور
تووڕە ئەبوو. زور ئەترسا. نەیتوانی یارمەتیم بدات. بۆیە وام لیھات،
کە درۆ بکەم و راستییی پەيوەندییەکەم لە ھەموویان بشارمەو. ئەو ھەش
زوری ئازار یام. من ویستوو مە ئەوان، چ دایکم و چ خوشکەکانم، ھەموو
بزانی. ئاگادر بن. حەزم لیی نەبوو درۆ بکەم، بەلام ترسی ئەوان منی
فیری درۆ کرد.

پوورم وتی:

- ئىستا ئەو گرنگ نىيە، گرنگ ئەو دەيە تۆ چى ھەيە پىمى بلىت؟ چى لە
نيوان تۆو كورپى ئەو مالە ھەيە؟

من ھەموو باسەكەم لە سەرەو ھەتا ئەو رۆژە بۆ پوورم گىرايەو.
پووريشم ھەر زۆر بە راستى گويى بۆ باسەكەم شل كردبوو. من جار
جار دلم پر ئەبوو. ئەگرىام. پووريشم دەستى ئەگرتمو فرميسكەكانمى
بۆ ئەسرپم.

وتم:

- پوورى گيان زۆر دلم شكاو ھەمرو زۆر غەمبار بووم، كە ھاتم بۆ
ئىرە. ئەمەويت پىم بلىت تۆ چى ئەزانيت؟ بە راستى تكيە... ھىچم لى
مەشارەو.

پوورم ھەموو كاتەكە ھەر گويى ئەگرتم، ھىچى نەئەوت. ئىنجا لە پرىكدا
وتى:

- ھەي نەگبەتى بەخت رەش، تۆ بۆ لەم ھەموو كورپى دنيايە كورپى
ئەوانت خووش ويست؟ من زوو پىم وتيت واز بىنە. بەلام خو توى كەلە
رەق بە قسەي كەس ناكەيت؟

وتم:

- پوورى گيان، بۆ كامەران چىيەتى؟ كورپى ئەو مالە عەيبان چىيە؟ من
ئەمەويت ئەو بەزانم. بۆ ئەوان نا؟

لە دلى مندا كامەران تاقانەيە. لە لاي من، خوا ھەر ئەوى دروست
كردوو. من كەسى تر نابىنم لەو زياتر. پوورم وتى:

- من زووتر پىم وتيت.

وتم:

- بەلى ئەو كاتە تۆ پىت وتم:

- بنار جارى زوو بۆ دلدارى. ھىشتا مناليت.

منیش وتم:

- پووری گیان خوشه ویستی سالو ته مه نو جوانو هه ژارو دهوله مه ند نازانیت. ئەی تو نازانیت خوشه ویستی پیوه ری نییه؟

پوورم وتی:

- ئەگەر ئیستا من پیت بلیم بو ئەوان تو یان ناویت، تو واز له کامه ران ئەهینیت؟

وتم:

- نا... به هیچ جوړیک من واز ناهینم. ئەگەر کامه ران که سیکی به د ره وشت، یان مروقیکی خراپ بیت. به لای. به لام کامه ران که سیکی زور چاکه ره وشت به رزه. ئیتر بو وازی لی بهینم؟

پوورم وتی:

- ئەی که واته بو پیت بلیم؟ توی که لاله رهق هه ر له سه ر عه شقی خوت سوور به، هه تا بی ئەنجام ئەتبینم.

وتم:

- نا.. تو خوا وا مه لای. انشالله وا نابیت. ده تو هه ر چونیکه ئیستا بوم باس بکه!

پوورم توژیک بیدهنگ بوو، وهکو شتیکی بیر که وتبیته وه. وتی:

- جاری راوهسته. با بزانه هموو ته واو خه وتن؟ نه با کهس گوئی لیمان بیت. وهکو ئەلین دارو دیوار گوئی هه یه.

ئینجا هه ستاو گه شکه یه کی به ناو ماله که دا کرد، دوایی به ره و ژووری چیشتخانه که رویشته، ئینجا له و سه ر هاته وه سینیه کی پی بوو، قاپیکی له سه ر بوو. چوار پاقلووه ی تیا بوو. دوو په رداخ ئاویشی له سه ر بوو. به ده م پیکه نینه وه وتی:

- فه رموو... کچه عاشقه که ئەو پاقلووه یه. خوم کردوومه. بزانه چونه؟

منیش دەستم برد دانەیه کم هەلگرت. پیش ئەوەی بیخۆم. وتم:

- هەرچی تۆ بیکەیت خۆش و بە لەزەتە.

گازیکی بچووکم لێ گرت. لە راستیدا زۆر خۆش بوو. بەلام لەبەر ئەوەی،

کە من زۆر دوودل بووم، بۆم نەخورا. وتم:

- پووری گیان کاتی پاقلاوە خواردن نییە. درەنگە.

دامنایەو. پوورم وتی:

- ئەو بە تەواوت نەکرد؟

وتم:

- ناتوانم... بۆم ناخورییت.

وتی:

- دە بە خوا ئەگەر نەبخۆیت، هیچت بۆ باس ناکەم. دەی بیخۆ. ئەها

و هەکو من.

دانەیهکی هەلگرت و خستییه ژیر دانی. منیش بە ناجاری پارچەکە ی خۆم

هەلگرتەو. بردم بۆ دەمم. خواردم. بەلام هەر خەیاڵم لای ئەو بوو

ئێستا چیم بۆ باس ئەکات. ئینجا پوورم پەرداخە ئاوەکەشی تەواو کرد.

منیش زۆر بێ ئارامانە چاوەڕیم ئەکرد دەست پێبکات. پوورم وتی:

- بنار گیان. بە قوربان. دلێ من. کچە ئاقلەکە. پاقلاوەکەت بە دل بوو؟

زەر دەخەنە یەک گرتی.

وتم:

- خۆ من وامزانی شتم بۆ باس ئەکەیت!

ئینجا پوورم قاقایەکی لێداو وتی:

- جاری با بچم سەریک بەم لە حاجی و حاجی ژن بزانی هیچیان ناوییت؟

منیش وتم:

- دە بەسە گالتە؟ من وا دلم ئەتەقى. تۆش جارئ خەرىكى گالتەى خۆتى.
بە خوا راستە، ئەلئىن ئەوہى دەستى لە ئاوايە وەك ئەوہ نىيە دەستى لە
ئاگرايە. دەى پىم بلئى. لەوہ زياتر دلم مەتەقىنە.

ئەم جارەش بە پىكەنىنەوہ وتى:

- بە خوا زور جار باوكم ئەم كاتانە خەبەرى ئەبىتەوہ. بابچم سەرىكى تریان
لئى بدەم.

ئىنجا من توورە بووم وتم:

- وا ديارە تۆ بە راستى ھەست بە من ناكەيت! دە ھەر پىم مەلئى. خۆ
ئەگەر تۆش باسى نەكەيت يەكىكى تر ئەبىت بۆم باس بكات. بەلام من
ئەمويست لە تۆوہ بىبىستم. تۆ پوورى گەورەو خۆشەويستىت. ئىنجا
پورم بە تىروانىنىكى قولەوہ وتى:

- كچئى تۆ بۆ ئەوہنە بىسەبرى؟! ئەوہ گالتەم لەگەل ئەکردى... دەى...
دەموچاوت چاككە خۆت تورە مەكە. وتم:

- ئاخر تۆ نازانى من چەند بە پەرۆشم بۆ زانىنى ئەو باسە؟!
پوورم وتى:

- دە باشە توورە مەبە. ئەوہ گالتەم لەگەل كردىت. تۆزىك بە ئارام بە.
ئىستا ھەموو شتىكت پى ئەلئىم. ئىتر ئەوہى مايشەوہ لە سەر خۆت. گوئى
بگرە. كچئى ئەمە، پىشەكى ئەبىت لە نىوان من و تۆ بىت. نە بە كامەران
بلئى و نە بە كەس. باشە؟

وتم:

- بە سەر چاو. برؤا بكە، كەس نازانىت.

پوورم تۆزىك وەستاو بىرىكى كردهوہ ئىنجا ھەناسەيەكى ھەلكىشا وتى:
- چەند سالىك لەمەوبەر، ئەو كاتە لەوانەيە تۆو كامەران زور منال
بووبن، كاتىك خالت يەكەم سالى خوئىندنى بوو لە بەغا بۆ يەكەمجار

چاوی به کچیکی زور جوان ئەکهوئیت، ئەویش له هه مان کوللیه ئەیخوئیند. ههردوکیان لهیه کهم بینینه وه یهکتریان بهدل ئەبئیت. وهکو باسیان ئەکرد کچه که زور جوان ئەبئیت، زورینهی کورانی ناو زانکو که عاشقی ئەبن. بهلام ئەو تهنه خالتهی خوش ئەوئیت. ههردوکیان دوو گهنجی زور جوان ولیهاتو ئەبن. ئەو کچه خوشکی گهورهی کامهران بوو.

منیش وتم:

- ئی... ئی...؟ کام خالم؟ کام خوشکی کامهران؟ ئینجا ئەمه چ په یوه ندییه کی به ئیمه وه ههیه؟

پوورم وتی:

- من ئەلیم تو بی ئەقلیت. کچی چۆن په یوه ندیی پیوه نییه؟ ده تو جارئ گوئ له باسه که بگره. بزانه چی روو ئەدات؟ چیان به سهر دیت؟ زور به پهروش بووم بو گوئ گرتن لهو باسه. بهلام دل له جیی خوی نه مابوو. هه رهلهزو دابهزی بوو.

پوورم وتی:

- بنار گیان، به باشی گوئیگره بابوت باسکه م. کاتیک خاله شوپرشت له بهغداد له کوللیه وهرگیرا، پاش ماوهیه کی کهم، شه ونمی ناسی. وهکو پیم وتیت، له ماوهیه کی کورتدا یهکتریان خوشویست. بهلام چۆن خوشه ویستیه ک! وهکو شیت. که سوکاری ههردوولا ئەمانزانی په یوه ندیه که یان زور توندو شیتانه بوو. هه موو هاوریکانیشیان به هه مان شیوه ئاگادار بوون. لهو کاتو سهرده مه دا کچیکی بهوشیوهیه جوان ودهرکه وتوو توشی کیشهی زور ئەبوو. له بهر ئەوه کاتیک خاله شوپرشت یه کهم سالی کوللیه ی تهواو کرد. هاوینه که ی که گه رایه وه بو سلیمانی، داوای له باپیرت کرد که داخوازی شه ونمی بو بکات.

به لّام باپيرت زور به توندى داواكاريه كهى خاله شورشى ره فز كرده وه. به هيچ جورىك رازى نه بوو. داواى له خاله شورشت كرد كه پيوسته له پيشدا خويندنه كهى ته واو بكات. پاشان بوى داوا نه كات. به لّام خالت هه ر سوور بوو له سه ر نه وهى كه نه بيت نه و هاوينه مارهى بكات، نه گينا شه ونم شوو نه كات، چونكه داواكارى زورى هه بوو. مالى باوكى پييان وتبوو، نه گه ر شورش داواى نه كات، نه بيت شوو بكات. نه و هاوينهى، كه خالت نه بووايه بچووايه ته وه بو دووهم سالى خويندن، زور له باپيرت پارايه وه، كه هه رچونيك بيت بوى داوا بكات. به لّام باپيرت هه ر رازى نه بوو. نيتر كچى داماو چى بكات؟ مالى باوكى به زور دايان به شوو. به كابرايه ك كه نه يئه ناسى ته مه نيشى زور له و گه وره تر بوو. به لّام خاوهنى پارهو ده وله تيكي زور بوو. نيتر خاله شورشيش وازى له خويندن هيناو نه چوو وه بو كولليه كهى. گه رايه وه بو سليمانى. به لّام ماوهيه كى زور نه خوش كهوت به جورىك خهريك بوو نه قلى له دهست نه يا. داواى ماوهيه ك، به ريكهوت بيستان، كه شه ونم خوى سووتاندوه. چونكه تا نه وكاته ش هه ر شورشى خوش ويستبوو.... پورم ته واو بوو له گيرانه وهى چيروكه كهى. منيش به بيستنى نه و چيروكه، زور سه رسام بووم. هه ر دوكممان بو ماوهيه ك بيدهنگ بووين، له دلما هه ستم به نيشوو نازارىكى زور كرد. دلّم پر بوو ده ستم كرد به گريان، هه ستم به نازارى دلشكاندنه كهى شه ونم نه كرد نه بيت چه ند سوييه كى قولى له دلدا هه لكه ند بيت كه سوتانى پيستو گوستو نيسقانى به ده رمانىكى باشت هه لبتزارد بيت له جياتى دورخستنه وهى له شورشى خوشه ويستى. نه بيت كاتيك كه نه و بريارهى دا بيت چه ند له خه ميكي قولو ره شا بو بيت؟ نه بيت چه ند ناؤوميد بوو بيت له ژيانى به خته وه رى. له پريكا هه ستم به ده ستمى پورم كرد فرميسكى بو نه سرپم وتى:

- بنار گیان، بیرت نه چیت هه رکهس نسیبی خوی وهرئه گریت له دنیا.
ئهوان قهدهریان وابوو خهتای کهسی تیا نه بوو. ویستم پورم باسه کهم
بو ته و او بکات.

وتم:

- پورئ گیان، به راستی ئه مه چیرۆکیکی زور ناخۆش و دلته زین بوو.
به لام، ئه وه کهی په یوه ندیی به ئیمه وه هه یه؟ ئیمه گونا حمان چیه؟
پورم وتی:

- ئه زانم ئه مه په یوه ندیی به ئیمه وه نییه، له هه مان کاتیشدا هه یه تی.
چونکه تۆش هه ر له م خیزانه ی. ئه وان تۆله ی شه ونم له بنار ئه که نه وه.
تیگه یشتیت؟ بو ئه وان ئیستا ئه مه باشتترین هه له، که تۆله ی خویان له
ئیمه بکه نه وه به بۆنه ی تۆوه. دایکی کامه ران تاوانی کچه که یان ئه خاته
پال ئیمه. ئه گه ر باپیرت رازی بووایه، ئه وان شوویان بکر دایه به یه ک.
ئه وا شه ونمیش خوی نه ئه سووتاند، هه ر چه نده وه کوو باسم کرد، ئه وه
قهده ری خوی بوو. به لام هه موو کات دایکی کامه ران وا ئه زانیت ئیمه
هۆکاری نه مانی کچه که یان بووین. هه ر چه نده به رای من ئه مه تاوانه
چونکه ئیمه هه یچ گونا حتان نییه. به لام ئه وانیش به م تۆله یه دلخۆش ئه بن.

بنار وتی:

- فینک! که پوورم ئەو چیرۆکهی بۆ گێرامهوه، ئەوسا به تەواوی بروام به قسهکانی سەرگۆل کرد، که هه‌مووی راست بوو که پێی ئەوتم دایکی کامهران هه‌ره‌شه‌ت بۆ ئەنیریت. ئەلێت من ناهیلیم ئەم شته‌ی ئیوه سەر بگریت. زیاتر بروام پێ هینا. به‌لام به خوا ئەوه کاریکی زۆر سته‌م و نارە‌ه‌وا بوو.

وتم:

- بنار گیان، باشه تۆ به قسه‌ی پوورت کرد؟ وازت هینا؟

بنار وتی:

- وازهینانی چی؟ ئەوه تۆ ئەلێی چی؟

وتم:

- باشه بنار، باپیرت بۆ رازی نه‌بوو به شه‌ونم؟

بنار وتی:

- باپیرم کیشه‌ی نه‌بوو له‌گه‌ڵ خیزانی ئەوان یان خودی شه‌ونم. مه‌به‌ستی باپیرم ته‌نها ئەوه بوو که خالم هیشتا سی سالی مابوو زانکۆ ته‌واو بکات. به‌لام ئەوان په‌له‌یان کرد. دایکی شه‌ونمیش زۆر به هه‌له‌ له مه‌سه‌له‌که گه‌یشتبوو. وایزانی بوو باپیرم کیشه‌ی خیزانی باس ئەکات. ئەمانه‌ش بیگومان بوونه‌ته هۆی بی به‌ختی من.

وتم:

- ئەه‌ی باشه بنار، پوورت داوای لی نه‌کردیت واز به‌هینیت؟

بنار وتی:

- نا... چونکه زانی، که من و کامهران چه‌ندمان یه‌کتر ئەویست.

وتم:

- ئەه‌ی باشه به کامهرانت نه‌وت بۆچی دایکت وا ئەلێت؟

بنار وتی:

- نه خیر.. کامهران بهم شتانهی نه ئە زانی. خوشم نه مئه توانی لای هیچ
کهسیک باسی بکه م. کامهران له م شتانه زور بیخه بهر بوو.
وتم:

- بنار به راستی تو له هه موو لایه ک دهورت لی گیرابوو. نازانم چون
ئو هه موو کاته تو توانی بووت بهر بهرکانیی ئو هه موو دوخه بکهیت،
خوشه ویستی کامهران بهوشیوهیه له دلتدا بیاریزیت. به راستی تو زور
بههیز بوویت. خو ئو کاتانه زور گهنجیش بوون. وا بزانه ته مهنان هه
بیست سالیک بووه. وا نییه؟

بنار وتی:

- به لی وا بوو. من یه که م جار ههستم به خوشه ویستی کردبیت، بو
کامهران بوو. هه مووشیان زانیان من چون خوشم ئه ویت. ئیتر وا بزانه
کوئیاندو کهس باسی هیچی له گه ل نه ئە کردم. دواي ته واو بوونی پشووی
نیوهی سال، گه راینه وه بو مووسل. ئو جار هه کهس نه یبردینه وه. هه موو
خومان پاسیکمان گرتو رویشتینه وه. من هیچم لای هاوړیکانم باس
نه کرد. هه ردوو کمان و امان بریار دابوو، که هیچ لای کهس باس نه کهین.
ئو ساله دوخی سیاسیش زور ناخوش بوو. زوو زوو له پرێکدا هه والمان
ئه بیست، قوتابیه ک له زانکو یان په یمانگا ون وبی سه روشوین ئە کران.
که سیش نه یئه زانی چییان لی به سه ر ئە هات، بو کوئیان ئە بردن؟! بویه
گه رانه وه مان بو سلیمانی زور که م کردبو وه وه. به تایبهت، که ئە گه یشتینه
خالی پشکنین له کهرکوک، که ئە یان زانی به ره و سلیمانی ئە رۆین، ئیتر
ئهنو ئینزیبات پرسیارو لی کوئینه وه ی زوریان لی ئە کردین. بر و بیانوی
زوریان پی ئە گرتین. هه ندیک جار یه کیکیان له پاسه که دائه گرت، به
شهق و زله تی بهر ئە بوون، دواي ئە یان برد، که سیش نه یئه زانی بو
کوئی ئە بهن. چی لی ئە کهن. تابلیت سه رده میکی زور ترسناک بوو.

له كۆتاييه كانى قۇناغى دووهم سالدا بووين. زۆرمان نەما بوو خويىندىنمان تەواو بكةين. رۆژىك كامەران پيى وتم:

- بنار حەز ئەكەيت بچين بۇ مالى خوشكم له هەوليرە؟ حەز ئەكەم خوشكەكەم بتبينت، تۆش ئەوان بناسيت.

بەو پرسىيارە زۆر دلم خۆش بوو، چونكە من زۆر دەمىك بوو ئەمويست كەسەكانى كامەران ببينم تاكو باش بمناسن. هەستم ئەكرد بەو شيۆەيه زياتر لەوان نزيك ئەبمەو و كيشەكانمان كەمتر ئەبيتەو. وتم:

- بەلى هەر زۆرىش حەز ئەكەم. چونكە ناسينى كەسانىك له نزيكەو زۆر باشتەرە له باسكردنيان له دوورەو. زۆرم پى خۆشە. بەلام جارى نازانم. دوايى پيت ئەلیمەو.

دواي چەند مشتومرپىكى زۆر لەگەل خۇمدا برپارمدا، كە برۆم بۇ ببينى يەككە له كەسەكانى كامەران. كامەران بە برپارەكەم زۆر دلخۆش بوو. وتى:

- بنار خەمت نەبيت. ميردى خوشكم رۆژى چوار شەممە خۆي يەت بۇ مووسل. چەند ئيشىكى هەيه. رۆژى دوايى، كە ئەكاتە پينج شەممە، ئەگەرپتەو بۇ هەولير. واتە خۆي يەت بە دوامانا بۇ ئيرە. ئەوہى له سەر تۆيه تەنها خۆت ئامادە بكةو ئيمە يەين بە دواتا.

سەر له بهیانی پینجشهممه بوو. میردی خوشکهکهی کامهران به سهیارهیهکی رهنگ رهشی تازهی جوان هات به دواماندا. بۆ بهردهم کافیتیریای پهیمانگا. ههردووکمانی بردو رویشتین. باش بیرم نایهت، دواى چهند سهعاتیک گهیشتینه مالهکهیان. له خانوویهکی کۆنی گهورهدا بوون. هه، که گهیشتین دوو پیاوی تهمن چل سال و گهورهتر، بهرهوپروومان هاتن. پیشوازییهکی زۆر جوانیان له زاواکهی کامهران و کامهران کرد. یهکیکیان هاته پیشهوه وتی:

- بهخیر هاتیهوه کاک یوسفی کویی، ئهدی باشی؟
ئینجا رووی کرده کامهران. دهستی برد تهوقهی لهگهڵ کامهران کرد.
وتی:

- بهخیر هاتی کاک کامهرانی کویی؟ کامهرانیش وهلامی دایهوه. له پریکدا گویمان له دهنگیکی زۆر بهرزی ناخۆش بوو. زۆر به توندی سهرنجی منی بۆ لای خۆی راکیشا. به خیرایی بهرهوپروومان ئههات. که به جوانی دیقهتیم لپی دا، ئافرهتیکى به تهمن بوو. دهستیک جلی کوردیی جوانی لهبهر بوو. بهلام وا دیار بوو ئافرهتیک بوو له ناو خیزانهکهی گرنگی پی درا بوو. به روویهکی زۆر خۆشهوه هاته بهردهممان. وتی:

- کهنگی گهیشتینه ئیرهکانی؟ ئهدی من خهبهردار نهبووم! کامهران؟
ئهتوو کووی گیانی من؟

لهو ناوهدا ههستم کرد کهس رووی نهئهکرده من! هه، کهسیکمان ئهبینی، خۆشی و چۆنی لهگهڵ کامهران ئهکرد. لهو کاتهدا ههستیکى سهیرم لا پهیدا بوو. لهبهر خۆمهوه وتم:

- تو بلی ئهه کهسانه ههز به چوونی من نهکهن بۆ ئهه شوینه؟

به لّام له هه مان کاتدا خۆم وه لّامی خۆم دایه وه وتم:

- جا ئەوان با حەز نەکەن، خۆ من بۆ لای ئەوان نەچووم. ئەوان لای من گرنگ نەبوون. به لّام سەیر لەوه دا بوو، به شیۆه یه ک رهفتاریان ئەکرد، هەر وهکو من نە بینن. هەر چەندە من له دلی خۆمدا خەفەتم خوارد. به لّام له هه مان کاتیشدا له پیشوازیی ئەوان سەرسام ببووم. به هەر حال، چووینه ژووره وه به رهو هۆله که یان. کهس دیار نەبوو. دانیشتین. هۆله که زۆر گهوره بوو. پر بوو له شتومه کی جوان و گران. ماوه ی ده بۆ پانزه دهقه یه ک هەر من و کامه ران بووین. ئەوه ندهم نەزانی، له پرێکدا هەر منال بوو ئەهاتن بۆ لای خاله کامه رانیان ماچیان ئەکرد. ئەویش زۆر دلی پییان خۆش بوو. ماچی کردن و باوهشی بۆ کردنه وه، هەر وهکو زۆر ده میک بووبیت یه کتریان نەدیبت. پاشان بینیم ئافره تیکی زۆر جوان و شوخ و شهنگ ده رکه وت. به رهو رووی کامه ران چوو. باوهشیان به یه کتردا کرد. به خیره اتنیکی گه رمی کامه رانی کرد. ئینجا کامه ران رووی کرده من. وتی:

- بنار ئەمه نەسرینی خوشکمه.

ئینجا کامه ران دهستی راکیشا بۆ من روی کرده نەسرینی خوشکی. وتی:

- نەسرین، ئەوهش بناری هاوپیمه.

نەسرینیش به زه رده خه نەیه که وه وتی:

- بنار خان به خیر بییت، خوشحال بووم.

منیش وتم:

- نەسرین خان، منیش خوشحال بووم.

نەسرین دوا ی ئەوه ی تۆزیک لمان دانیشت. هه لّسایه سه ر پی. وتی:

- به یارمه تی خۆتان. من ئەبیت بچم بزانی یوسف ئاماده یه بۆ نانخواردن؟

کامه ران وتی:

- به لى، فەرموو، وا ئىمە لىرە دانىشتووین. نەسرین پەلەى لى مەكە. سەرەتا من زۆر شەرمم ئەکرد. لە هەمان كاتىشدا زۆر ئەترسام، كە ئەگەر بە جۆرىكى خراپ تەماشای بكرىم. من يەكەم جار بوو بە درىژايى پەيوەندىيەكەم لەگەل كامەران، كە لە شوينىكدا لەگەل ئەودا بە تەنها كۆبمەوه. بەلام من زۆر برىواو متمانەم بە كامەران هەبوو. هەر، لە هەمان كاتىشدا برىوام بە خۆم هەبوو. دواى چەند ساتىكى كەم نەسرین هات وتى:

- كامەران، بنار؟ ئەتەنەوئىت ئىستا نان بخۆن؟ برسیتانە؟
كامەران وتى:

- بە ئىسراحتى خۆتان. كەى وىستان، ئەو كاتە. منىش لە راستىدا زۆرم برسى بوو بەلام شەرمم ئەکرد. بلىم من برسیمە. بەلام وا ديار بوو خۆيان زۆريان برسى نەبىت. لەوه ئەچوو، نانى بەيانيان درەنگ خواردبىت. هەر چەندە كاتژمىر لای دابوو لە دوانزە. كامەران و نەسرین رۆيشتنە ناو باخ، حەوشەكەيان. بەلام زۆرم لا سەير بوو، كە بە منيان نەوت تۆش وەرە لەگەلمان، منىش لەگەل كچە بچووكەكەى، كە ناوى سۆزى بوو، تەمەنى شەش سالان بوو، دانىشتبووم. وینەم بۆ ئەکرد. دواى سى خولەكك كەمەران و نەسرین هاتنەوه ژوورەوه. نەسرین وتى:

- ئەوه بۆ تۆش نەهاتى؟ وىستم باخەكەمتان پيشان بەم.
وتم:

- وامزانی، خۆتان حەزتان كرد بە يەكەوه بن. منىش كاتىكى خۆشم هەبوو لەگەل سۆزى.
كامەران سەيرىكى كردم. بە روىهكى خۆشەوه. وتى:

- دوايي به يه كه وه ئه پوئين. باخه كه يان زور جوانه. هه موو جوړه گوليكي تيايه.

وتم:

- به راست؟ منيش زورم هه ز له باخو گوله. نه سرين بانگي كرد.
- پلكه هه مين؟ خواردن ئاماده يه؟ دهركه وت ئه و ژنه ي بينيمان چيشت
لينه ره كه يان بوو. دواي توژيك پلكه هه مين زور به خيرا يي هات و به دهنگه
ناخوشه كه ي وتي:

- خاتو نه سريني، ئهنگو شيوي ئاماده يه. بفرموون.
من و كامه ران به يه كه وه چووينه سه ر سفره يه كي رازاوه. له ژوريكي گه و ره،
كه ژووري ناخواردنه كه يان بوو. من زور به شه رمه وه دانيشت بووم. چهند
جاريك فهرموويان ليكردم. به لام هه ر له شه رم رزگارم نه ئه بوو. رهنگه
له بهر ئه وه ي يه كه م جارم بوو كه ساني ئه و ماله ببينم. به هه ر حال كه مي
خواردنم خوارد. دواي ئه وه سوپاسي ئه و خوانه يان و ميوانداريه كه يانم
كرد. پاشان من چوومه ژووري ميوانه كه يان كه هه ر دريژكراوه ي ژووري
ناخواردنه كه يان بوو. كامه رانيش به دوامدا هات. توژيك قسه مان كرد.
خوشكه كه ي هات بانگي مناله كاني كرد. نه سرين خان سي كورو يه ك
كچي زور جواني هه بوو. هه موو ته مه نيان له نيوان ده سال بو چوار
سالدا ئه بوو. هه موو زوريان هه ز به قسه كردن ئه كرد له گه ل مندا. زياتر
له چوار دهسته قه له مي رهنگاو رهنگو چهند پارجه لاپه ره يه كيان بو من
هينا بوو. تاكو وينه يان بو بكيشم، هه روه ها زور پرسيا ري جوړاو جوړو
سه ير سه يريان لي ئه كردم. من هه زم به منال نه بوو. به لام له و كاته دا،
چونكه، خوشكه زاي كامه ران بوون، خو شم ويستن. زوري پي نه چوو،
نه سرين بانگي كامه راني كرد، ئه و يش رويشته ژووره كه ي تر. به لام من
وامزاني، كه ئه و بانگي كرد ئيشيكي پييه تي، خيرا ئه گه رپيته وه لاي من،

به لّام من ئيتر كامه رانم نه بينيه وه تاكو كاتيک هاتنه وه ئه و ژووره ی منی
لی بووم نه سرین جلیکی جوانی نووستنی له بهر کردبوو. وتی:
- بنار؟ ئه گهر خهوت هات برۆ ئه و ژووره له گه ل مناله کان بخه وه.
به دهستی ئاماژه ی بو کردم. منیش وتم:
- باشه. سوپاس.

ئینجا من زانیم، که کاتی خهوتنی ئه وانه. من به دريژایی شه وه که له
مناله کان زیاتر، که سیانم نه بیني. ئینجا وتی:
- کامه ران.. جیگای تۆش له ژووری نوستنه که ی سه ره وه یه. که ی ویستت
بخه ویت. هه ر ئه وه نده ی وت رویشت.
کامه ران له ولاره وه ستابوو. وه کو چاره پری من بکات شتیک بلیم. وتی:
- بنار.. هیچت ناویت؟
وتم:

- نه خیر هیچم ناویت.
به لّام وه لّامه که م زور سیمای تووره بوونی پیوه دیار بوو. بویه هاته
ته نیشتمه وه. کورسییه ک له ویدا دانرابوو. له سه ری دانیشت. وتی:
- چیه؟ ئه لئی که به جیمان هیشتیت بیزار بوویت؟
وتم:

- نا.. بیزار نه بووم. مناله کان زور قسه ی خوشیان بو کردم. پرسیاریان
زور لی کردم. ئیمه کاتیکی خوشمان برده سه ر. ئه زانم تۆش له وه ئه چیت
ماوه یه کی زور بیته خوشکت نه دیبیت، بویه هه ر لای ئه و بوویت.
به ساردیه وه زه رده خه نه یه کم بو کرد. ئیتر کامه ران بوی ئاشکرا بوو، که
من تووره م.

وتی:

- تووره بوویت؟

وتم:

- هاتنی من بو ئیره هیچ مانایه کی نه بوو.

کامهران وتی:

- بو وا ئه لئیت؟

وتم:

- هه موو شتیگ له ژياندا یاسای خوی هه یه. یاسای میوان ئه وه یه، که کاتیگ میوانیگت له دوور دیت، ئه گهر نه شیناسیت، ئه بیگت زوربه ی کاتی له گه ل به سه ر به ریت. ئه مه ش ئه وه ئه گه یه نیگت که تو ریگت له میوانه که ت گرتوه.

دیار بوو نه سرین گوئی له قسه کانی نیوان من و کامهران گرتبوو. له هه مان کاتدا وادیار بوو ههستی به هه له ی خوی کردبوو. چونکه زور به خیرایی گه رایه وه، هاته لمان. وتی:

- ببووره. ئیمه وامانزانی تو چه ز ئه که ییت به ته نها بیگت. هه ستم کرد زور نائارام بوویت، زورت شه رم ئه کرد. ئیمه چه زمان کرد، که بانگت بکه یینه ژووری ئه ولا له گه ل خو مان دابنیشیت له گه لمان بیگت.

من وه لامی قسه که ی نه سرینم نه دایه وه. به لام رووم کرده کامهران، وتم:

- من خه وم دیت. ئه مه ویت برؤم بخه وم. ئه توانن ژووره که م پشان بدهن

بی زه حمه ت؟

نه سرین به خیرایی وتی:

- به لی. به لی...

پیش ئه وه ی من هه لسم، نه سرین چوه سه ر کورسییه ک، به رامبه رم

دانیشت. وتی:

- توو کامهران چه نیگه به یه که وهن؟

وتم:

- ئيمسال چوار ساله.

سه يريكي كامه راني كرد. وتي:

- ئەي شەيتان، ئەمەشت لە ژير سەرا بوو؟

ئينجا وتي:

- والله من نەمزانيوہ ئيوہ ئەوہنە دەميکە بەيەكەوہن.

كامه ران زەر دەخەنەيەكي كردو وتي:

- بەلئى، دەميکە... کەس باوەر ناکات، چونکە هەموو شتيک بەيني خۆمانە.

پيوستى نەکردوہ کەس بزانيت.

نەسرین وتي:

- ئەمەويت پرسيارىكى تر بکەم. كامه رانت زۆر خۆش ئەويت؟

ئەو پرسيارەم زۆر لە لا سەير بوو. بۆيە هەر بە زەر دەخەنەيەك وەلامم

دايەوہ. بەلام لەو کاتەدا كامه ران وتي:

- ئەگەر زۆر زۆرى خۆش نەويستمايە، ئەم هەموو کاتە تەحەمولى منو

ئەو هەموو هەرەشەو گۆرەشەيەي نەئەکرد.

نەسرین وتي:

- هەرەشەي چى؟ لە کيوہ؟ نەسرین، پرسيارەكەي بە جۆريک کرد وەکو

ئەوہي ئاگادارى هيچ نەبيت.

من زانيم ئەو ئاگادارى هيچ نيبە! حەزيشم نەکرد هيچى بۆ باس بکەم،

چونکە كامه ران شتيكى زۆرى نەئەزاني. بەلام من ئەگەر بکەوتمايەتە قسە،

شتم زۆر ئاشکرا ئەکرد. لەبەر ئەوہ بي دەنگيەكەم هەلبژارد. شەوباشم

ليکردن.

رۆژی دوايي زوو خۆمان ئاماده کرد، ئەويمان به جيھيشت كه گه پراينه وه، له ريگا هەر بيرم لهو ميواندارييه ساردو سره ئەكرده وه. زۆر په شيمان بووم لهو رۆيشتنه. من له مالى خۆمانه وه سهيرم ئەكرد. وام ئەزاني هه موو كهس وهكو دايكم وايه. كاتيک يه كيک روو ئەكاتە ماله كه مان بيناسيت، يان نه بيناسيت، ئەوهنده ريزي لي ئەگریت، كه ميوانه كه ته ريق ئەبيته وه. به لام من ئەوهم نهدي ئيتر نازانم بو من وابوون، يان خويان بو هه موو كهس هەر وان. هەر چۆنيك بيت، من خوشحال بووم، كه كه متر له بيستو چوار كاتزمير ماینه وه. كاتيک گه پراينه وه، به هه مان ئوتومبيل برديانينه وه بو مووسل. شووفيره كه يان بردينيه وه. به دريژايي ريگا كه من هيچ قسه يه كم له گه ل كامه ران نه كرد. به لام كامه ران بيدهنگيه كه ي شكاند. وتی:

- ئەزانيت نه سريني خوشكم توي زۆر به دل بوو؟! هه روه ها ميرده كه شي!
منيش به هيواشي ئاورم له كامه ران دايه وه. وتم:

- چۆن؟ خو ئەوان دوو رسته قسه يان له گه ل من نه كرد. ئيتر چۆن منيان به دل بوو؟ خو ساحير نين.

كامه ران پيکه نی. وتی:

- پيوست ناکات قسه ي زۆرو پرسيا ري زۆر بكریت، بو ئەوه ي يه كيک بناسيت. هه نديک جار تۆزيک هه لسوکه وت، كه ميک قسه به سه بو ئەوه ي كه سيک بناسيت. به شي ئەوه ي تۆ بناسن، تۆ يانناسي. كامه ران به رده وام بوو له قسه كردن وتی:

- ئەم به يانييه، پيش ئەوه ي ئەوي به جيھيلاين. نه سرين پي وتم:

- تۆ كچيكي زۆر قورسو به نرخيت، زۆر رهوشت به رزو تيگه يشتوو دياريت. له كچي ئەم زه مانه ناچيت. زۆر جوانيشيت.

منیش به لالوتیکه وه وتم:

- باشه. سوپاسیان ئەکه م. خۆم ئەزانم چۆنم.

ئەمجارەش کامەران پیکەنی. وتی:

- منیش ئەزانم بەزەر دەخەنەکهی خۆیه وه وتی:

- تۆ تاقە گولیت.

گەشتینه وه مووسل، کاتژمێر یانزە ی پێش نیوهرۆ بوو. هەر، له دورە وه شیلان و رزگارو جوانم بینی به رهو رووم ئەهاتن پێئه که نین. سەرەتا ویستم خۆمیان لئ گیل بکه م، واخۆم پیشان بدهم، که نه مبینیون. چونکه؛ من ئەمزانی ئەوان به چی پێئه که ن، چیم پێئه لئین. بۆیه زۆر ئەترسام له پرسیاره کانیان. ئەوان هەر چۆنیک بوو، خۆیان گەیانده من. ئیتر منیش نه متوانی له وه زیاتر خۆمیان لئ گیل بکه م. بریارم دا که منیش به رهو روی ئەوان بچم. شیلان هاته پیشه وه. وتی:

- ئەوه دوینی شهو له کوی بوویت؟ هه ی به ره لا!

ئینجا جوان به پیکه نینه خۆشه که یه وه، که هه موو گیانی له گه لیدا پێئه که نی، وتی:

- له بهر ئەوه ی تۆ کچی ئەوه نیت. باشت ئەناسم، لیت ناترسم. بۆیه وه کو شیلان پیت نالیم به ره لا. به لام له کوی بوویت؟ ئیمه زۆر دلمان له مه راقا بوو. ترساین. چونکه؛ تۆ هیچت نه وت.

من چاوه ریم ئەکرد رزگاریش شتیک بلیت. به لام ئەو هیچی نه وت. هه رچه نده زۆر به په رۆشه وه چاوه پروانی وه لامی منی ئەکرد. منیش وتم:

- ئەوه ئیوه چیتانه؟ من دوینی شهو له به شی ناوخوی زانکو بووم، لای کچیکی هاو ریم ما بوومه وه. چیه؟ نابیت؟

شیلان نه یویست ئیتر پرسیار بکات. به لام جوان مه به ستی بوو بزانیته له گه ل کئ بووم. بۆیه دیسان پرسیاری کرده وه. وتی:

- كئى بوو ھاۋرپكەت؟ من ھەموويان ئەناسم.
ئىنجا من خەرىك بووم توورە ئەبووم. وتم:
- لەگەل چنار بووم.

كە وام وت، ھەرسىكيان سەيرىكى يەكتريان كرد، بە يەك دەنگ قاقايەكى
بەرزىان لىدا، جوان وتى:

- ھەي نەگبەت، دوينى شەو چنار لىرە بوو. بە دواى تۇيا ئەگەرا...!
ئىتر من لەو زياتر نەمەتوانى درۆ بكەم. وتم:

- بەسە. ئىو ھەقتان چىيە؟ بۇ ئەو ھەموو پرسىيارە ئەكەن؟ چى بوو؟ وا
رۆيشتم! ئەي بۇ ئىو ھەموو ئەرپون، كەس ناپرسىت لە كوئى بوون؟ بۇ
ھەموو پرسىيار لە من ئەكەن؟ بۇ ئەگەر من جارىك برۆم ئەبىت بە كىشەي
ھەمووتان؟ بەلئى چووم بۇ مالى خوشكى كامەران لە ھەولير. كامەران بە
درىژايى ھەموو كاتەكە لەگەل خوشكى و زاواى بوو. منىش وەكو دايەن
لەگەل منالەكانيان ياريم ئەكرد. شەویش لەگەل منالەكانيان نوستم. ئەو
ھەموو چوونە دەرەوہى من بوو لەگەل كامەران. ئىتر برۋا ئەكەن، يان
نا! ئەو كىشەي خۆتانە، چونكە ئەو ھەموو راستىكەيە. دواى ئەو، من
بۇ ھەر كوئى برۆم پىويستە ئىو لە ھەموو كەس زياتر برۋاتان بە من
ھەبىت، چونكە ئىو لە خوشكەكانم زياتر شارەزاي من بوون. لەوہش
گرنگتر، پىش سى رۆژ من بە ھەمووتانم وت لەوانەيە لەگەل ھاۋرپىيەكما
سەفەرىك بكەم بۇ ھەولير. ئەگەر ئىو بىرتان چووبىت، ئەوا موشكىلەي
خۆتانە. من زۆر بە روونى وتم سەفەر ئەكەم.

ئىتر زۆر توورە بووم. بە دەم گريانەوہ بەرەو شوينەكەي خۆمان
ئەرۆيشتم. لە پرىكدا لە دواوہ جوان باوہشىكى پىادا كردم. وتى:

- بىگومان زۆرىش برۋامان پىتە. بەلام بە خوا چونكە قەت شتى وامان
لى نەبىنيويت، زۆر ترسايين.

وتم:

- ترسان جيايه. گومان كردن جيايه. ئيۋه گوماننتان له من بووه بۆيه من توورپەم.

ئەو رۆژە زۆر گريام. قسەشم لەگەڵ كەس نەكرد. دوايي هەموو هاتنەوێ ژوورەكەي خۆمان. داواي لیبوردنيان كرد. چەند رۆژيكي تری خۆشمان بەسەر برد. هەر لە كافيترياي بەشي ناوخۆ بەشەو كچان ئەيان كرد بە ئاهەنگو گۆرانی. دوايي هەر كەس ئەرويشتەوێ ژووری خۆي. تاقیکردنەوێ كۆتايي سالمان دەستی پيكرد. كۆششي زۆرمان كرد بۆ ئەوێ بە سەرکەوتويي بگەريينهوێ بۆ شاري خۆمان. دلي خۆمان و كەسوکارمان خۆش بكەين. ئيۋارەيهك كچەكان هەموو هاتنە ژوورەكەمان، كرديان بە قسەو پيکەنين و گالتەو گەپ. بەلام من هەر ئەگريام. خۆشم نەمئەزانی بۆ وا ئەگريم. كچيک، كە جارو بار ئەهات سەري لي ئەدام، زۆري من خۆش ئەويست. ناوي مەهتاب بوو. هەموو باسيكي خۆي بۆ ئەكردم، زۆر برۋاي بە من بوو. ئەو ئيۋارەيه هاتە ژوورەكەمان. زۆر جوان خۆي گۆري بوو. هاتە تەنيشتەوێ دانيشت. دەستی كرده ملم. وتي:

- بنار، بەسە گريان. هەستە خۆت بگۆرە، مكياجيكي جوانت بۆ ئەكەم وەرە لەگەڵ ئيمە.

وتم:

- مەهه گيان ناتوانم. دلم زۆر تەنگە.

مەهتاب زۆري ليكردم. وتي:

- خۆت بي ئەقل مەكە. هەستە با برۋين .

ئينجا وتي:

- من ئەزانم بۆ دلت تەنگە!

وتم:

- بۆ؟ من خۆشم نازانم!

وتى:

- چونكى يەك ھەفتە مان ماوھ لىرە، ئىتر دواى دەرچوونمان ھەموو لە يەكتەر دوورئەكەوینەوھ. لە يەكتەر دائەبېيىن. ھەر يەكەمان ئەپوات بە لای ژيانى جىددىي خۆيەوھ.

وتم:

- راستە وايە. ژيانمان قورس ئەبىت.

مەھتاب وتى:

- نەك ھەر قورس ئەبىت. بەلكو ژيانمان ئەگورپت.

وتم:

- بۆكەسوکارمان خۆشە ئەچىنەوھ ناويان.

مەھتاب وتى:

- ئاخىر ئەوھيە، كە ئەلىم، رووبەرووى كۆمەلىك ئەركو لىپرسىنەوھ ئەبىنەوھ، كە لە ژيانى ئىستاو رابردووماندا نەمانكردوھ. ئىتر گەورە ئەبىن. ئەبىت ھەرچىمان كرد، راست بىت. ھەلەكردن نابىت بكرىت. ئەبىت شوئىنىك بۆ خۆمان دروست بكەين لە ناو كۆمەلگا. ئەبىت بىن بە مروقى راستەقىنە. بە واتاى مروقى.

دواى ئەوھى گويم بۆ قسەكانى مەھتاب گرت، لىي تىگەيشتم ئەو مەبەستى

چى بوو. بە زەردەخەنەيەكەوھ وتم:

- مەھە گيان، بۆچى ئىستا مروقى نىن؟

مەھتاب وتى:

- بەلى مروقىن. بەلام مروقىكى كامل نىن، چونكى كۆمەلگاو خىزان چاوەرپى ھەلەمان لى ئەكەن. ئەوھش تا رادەيەك ئاسايىيە. بەلام كاتىك

له خویندکار دەرچوویت، ئەبیت به فەرمانبەرئیک، یان مامۆستایهک، یان هەرچی ئیشیکێ تر بکهیت. واتا تۆ ئەزموونیکێ تهواوت وهگرتهوه تاکو ببیته کهسیک، که ولات، کۆمه‌لگا و خیزانت پشتت پێ ببهستیت. ئەو کاته من ناوی ئەنیم مروۆفی تهواو. مه‌جالی هه‌له‌کردن، هه‌له‌شه‌یی، زۆر ته‌سک ئەبیته‌وه. تۆ ئیتر که‌سیکێ به‌رپرسیاریت.

مه‌هتاب کچیکی روۆشنبیر بوو. زۆر گوئی به‌ خویندنه‌وه‌و مۆسیقا ئەدا. من و ئەو، له‌ په‌یمانگا په‌کترمان ناسی. به‌لام به‌ ماوه‌یه‌کی کورت بووین به‌ هاوڕییه‌کی دلسۆزو خوۆشه‌ویست بو‌یه‌کتر. ئەوه‌ی زیاتر منی رانه‌کیشا بو‌ لای مه‌هتاب، ئەوه‌ بوو، که‌ ئەو هیچ کات خو‌ی به‌ که‌سه‌وه‌ سه‌رقال نه‌ئه‌کرد. کاتیکی، که‌ ئیمه‌ خه‌ریکی گالته‌و گه‌پ بووین. ئەو له‌ سووچیکی راره‌وه‌کاندا کورسییه‌کی دانه‌ناو کتیبیکێ ئەگرت به‌ ده‌ستییه‌وه‌، ئەخوینده‌وه‌. هه‌ر چه‌ند من و ئەو کاتمان هه‌بوایه‌، باسی خه‌میکێ خو‌ی بو‌ ئەکردم. جاریکیان باسی ئەوه‌ی بو‌ کردم؛ کاتیکی، که‌ له‌ ئێران بوون. له‌ سالانی رابردودا باوکیان لێ ون بوو. ئەمان ته‌نها دایکیک و دوو کچ بوون، مه‌هتاب ته‌مه‌نی ته‌نها ده‌ سال بوو، خوۆشه‌که‌شی دوانزه‌ سال. دایکی مه‌هتاب هه‌رچی هه‌بوو، هه‌مووی فرۆشتبوو هه‌ر بو‌ ئەوه‌ی باوکی مه‌هتاب بدۆزیته‌وه‌، چه‌ند سال گه‌ران به‌دوای باوکیدا به‌لام نه‌یان دۆزیه‌وه‌. دوا‌جار بریاریان دا بگه‌رینه‌وه‌ بو‌ سلیمانی، به‌لام، مه‌هتاب هیشتا بی هیوا نه‌بوو له‌ دۆزینه‌وه‌ی باوکی. سه‌ره‌رای کیشه‌ زۆره‌کانی ژیا‌نی خووم هه‌رچه‌ند باسی خو‌ی بو‌ ئەکردم، دلم پێی ئەسوتا، ئەمه‌ وای له‌ من کرد. که‌ زۆر لێی نزیک ببه‌مه‌وه‌. هه‌ستیکی تاییه‌تم هه‌بوو به‌رامبه‌ر ئازاره‌کانی، به‌ هه‌موو دلمه‌وه‌ هیوام بو‌ ئەخواست جاریکێ تر بگاته‌وه‌ باوه‌شی پر سۆزو میه‌ره‌بانی باوکی. مه‌هتاب وه‌کو گه‌نجیک بیری نه‌ئه‌کرده‌وه‌، کیشه‌کانی ئەو جیاواز بوو له‌وانه‌ی ئیمه‌. زۆر جار باسی بیره‌وه‌ریه‌کانی خو‌ی و باوکی بو‌ ئەکردم

کاتیک له تاران بوون، هه موو جار له کوټایي باسه کانیدا. ئاواته خوازی روژیکی ئه کرد، که جاریکی تر باوکی بیینیته وه. ئه و روژه مه هتاب به دم قسه وه جانتاکه ی دهستی کرده وه و کومه لیک مکیاجی نیشاندام که من تا ئه وکاته هیچیم به کار نه هینابوو. توژیکی به ده موچاومدا هینا. وتی:

- بنار. تو بیر ئه که یته وه چون دوا یی کامه ران بیینیت. ئه زانیت مالی باوکت چون؟ مه گهر داوات بکات. ئه وسا بتوانیت بیینیت.

توژیک بیده نگ بوو. ئینجا وتی:

- بنار وایه؟ یان نا؟

وتم:

- راست ئه که ییت. قسه که ت زور ته واوه. به لام ئه ی چی بکه م؟ من له ئیستاوه خه ممه.

وتی:

- برؤ قسه ی له گه ل بکه. پیی بلی با داوات بکات. دوا ی ئه و هه موو خو شه ویستییه چی تر هه یه؟ هه ر ئه بیته هاوسه رگیری بکه ن. شه رم مه که. هه قی خو ته، که پیی بلییت. کاتی ئه وه نه ماوه تو درؤ له گه ل که سوکارت بکه ییت، یان به ترسو و له رز ته له فونیک بکه ییت دایکی بقیژینیت به سه رتا. تو شایسته ی ریژی زوریت. تو کچیکی هه موو که س ئاواته خوازی تویه. من دلنیام تا ئیستا چند که س له کامه ران باشتیریش داوا ی په یوه ندیی لی کردوویت. به لام تو له بهر خو شه ویستیت بو کامه ران ره فزت کردون. ئه بیت ئه ویش تیبگات که تو چی بو ئه که ییت له پیناوی ئه ودا چی قبول ئه که ییت!

قسه کانی مه هتاب هه مووی راست بوون. به لام من چه زم نه ئه کرد ئه و داواکاریه له منه وه بیته به تایبهت له کومه لگای ئیمه دا هه ر وا بووه و هه ر واش رویشتوو، که ئه بیته یه که م هه نگاو له پیاهوه بیته..

ئەو شەوہى، كە ئەبووايە بۇ بەياني ھەموو بەشى ناوخۇ بەجىبھىلەين، ھەموو بېرىمان دابوو بىكەين بە ئاھەنگ. ھەر لە زوہوہ ھەرچى پارەيەكمان پىمابوو، ھەموويمان يا بەخواردن بۇ ئەو شەوہ. تەنھا پارەى تەكسيەكەى، كە گرتبومان بۇ گەرانەوہمان بۇ سلىمانى ھىشتمانەوہ، بېرومان وا بوو ئىتر، كە گەيشتينەوہ مالەوہ، پىويستيمان بە پارە نايىت. ئىوارەكەى لە چىشتخانەى ناوخۇ كەوتينە خواردن دروستکردن. ھەموو ئەمانويست كاتىكى خۇش لەگەل يەكتر بە سەر بەرىن، چونكە؛ ئەو شەوہ دوا شەومان بوو، كە ئىتر بتوانين بۇ ھەتا ھەتايە جاريككە لەگەل ھاورپى و دەستە خوشكە خۇشەويستەكانمان بەو جۆرە كۆبينەوہ. خۇمان گۆرى بوو. جلى جوانمان لەبەر كردبوو. ھەموو كچەكانى سلىمانى چوبووينە كافىترىاكەى بەش جاريك لە سەر گۆرانى كەرىم خەمزەيى ھەلئەپەرىن. جاريكيش لە سەر گۆرانى ميادەحناوى سەمامان ئەكرد. ھەندىك جاريش خۇمان گۆرانيمان ئەوت. بەلام لە پرىكدا ھەموو كزو مات ئەبوينەوہ دائەنيشتينەوہ. ئىنجا ئەكەوتينە باسى كاتە خۇشەكانمان، كە بە يەكەوہ بە سەرمان بردن. ھەر وەكو زۆر جارى تريش كاتى زۆر ناخۇشمان بەسەر ئەبرد. لە گەرمەى پىكەنينا بووين. لە پرىكا يەككە دەستى ئەكرد بە گريان. ئەوانى كەش بەدوايا ئەمانايە ھارپەى گريان. ھەموو وامان ئەزانى كە لە مووسل چووينە دەرەوہ. ئىتر يەكتر نابىنينەوہ. زۆر سەير بوو بەلامەوہ. ئەو شەوہمان ھەرودەكو يەكەم شەومان بوو كە يەكەمجار بۇ كەسوكارمان ئەگرىاين بىرمان ئەكردن، چونكە بەجىمان ھىشتبوون. ئەم شەوہش ئەگرىاين بۇ ھاورپىكانمان چونكە يەكترمان بەجى ئەھىشت. ئەوہش يەك شتى ئەسەلماندا؛ كە ئىمە بەتەواوى وەكو

یهک خیزانمان لیھاتبوو تا ئەو رادەیه یهکترمان خوشویست. ئەو شەو
 ھەتا درەنگ کەسمان نەنوستین، خۆمان کۆئەکردهو، ئەبووایە بەیانی
 سەعات نۆ ھەموو برۆیشتیئایەو بەشی ناوخۆمان چۆل بکردایە. بەیانی
 ھەموو زوو خۆمان ئامادە کرد، کە برۆینە خوارەو، چونکە بریار وا
 بو، کە کامەرانی و توانا کاتژمیر نۆی سەرلەبەیانی بین بە دوامانا.
 ئیمەش پیشتەر چووین مالتاوااییمان لە زۆرینەئەو کەسانە کرد، کە
 ئەمانناسین لە کچە عەرەبەکان و ھەندیکیش لە کوردەکان، کە زۆر نزیک
 نەبوون لیمان و ھاوپییمان نەبوون. ئینجا مالتاوااییمان لە بەریوەبەری
 بەش کرد. ئەو ھەندەئەو پێ نەچوو، توانا کامەرانی بە سواری ئوتومبیلیکی
 سوپەرەو ھەگەشتنە بەر دەرگای بەشی ناوخۆ. خۆمان ئامادە کردبوو.
 وردە وردە بە جانتاکانمانەو ھەوینە خوارەو. ئوتومبیلەکەمان
 پێ کردو سیخناخمان کرد لە جانتا و شتومەکەکانمان. ئەو ھەشی جیی
 نەبوو ھەو، لە بەشی ناوخۆ بەجیمان ھیشت بۆ قوتابیئەکانی سالی
 داھاتوو. کامەرانی و توانا لە بەشی پیئەو ھەو ئوتومبیلەکەدا جیگیان
 بۆ خۆیان گرتو دانیشتن. جوان و رزگارو من و شیلانیئەو چووینە
 دوو دانیشتین. بە دریزی ریگا کە زیاتر لە ماو ھەو دوو کاتژمیر
 بو، کەسمان یەک وشەمان نەوت. دلنیام کە ھەموو لە بەر خۆمانەو
 بیرمان لەو رۆژانە ئەکردهو، کە بە خوشی بە یەکەو بە سەرمان برد.
 ھەموومان زۆر غەبار بووین. خوا خوامان بوو کاتەکە زیاتر دوورو
 دریزتر بیت، بۆ ئەو ھەو زیاتر بە یەکەو بین. گەشتینەکانی وەتمان.
 لەوئ ھەر وەکو ھەموو جارەکانی پیئەو نانمان خوارد ھەر یەکەمان
 سەتلیک ماستی کپی بۆ مالاو ھەو بەلام تۆزیک لەجاران زیاتر لەوئ
 ماینەو. بەو شیو ھەو ئەو رۆژە ریگای گەرانەو ھەمان بری. من ئەمویست

دەرفەتیک بەهینم بە کامەران بلیم، لە یەکتەر دانە بریین و بەردەوام هەوالی
یەکتەر بزانی. بەلام سەخت بوو. کامەران کە لە پیشەوێ لە ئوتومبیلە کە دا
دانیشتبوو. گویم لی بوو وتی:

- من و تۆ ئەبیت برۆین بۆ عەسکەری. وانیه توانا؟
توانا وتی:

- کورە جاری با ئیمە بگەینەوێ بۆ سلیمانی. بزانی چی چاوەرمانە.
کامەران وەلامی دایەو. وتی:
- هەزار شت... یەکەم عەسکەری.

منیش وتم:

- ئینجا بەتەمان بچن؟
توانا وتی:

- جاری نازانی.
جوان وتی:

- کورە ئیوێ کە کوری عەسکەرین؟

هەموو پیکەنین. ئیتر ئەوەندەمان نەمابوو بگەینەوێ سلیمانی، بەرە بەرە
خەموو بیدەنگی گرتینی. کابرای سایەق بردینی بۆ گەرچو دایبەزاندین.
لەوی باوکی کامەران وەستابوو. چاوەرمانی کامەران و توانای ئەکرد بۆ
ئەوێ بیانباتەوێ بۆ مالهو. منیش باوکم لەوی چاوەرمانی ئەکردم.
کاتی، کە جانتاکانمان لە سەیارە کە داگرت، کامەران لە نزیکمەوێ بوو،
زۆر بە دەنگی نزم وتی:

- بنا؟ دەنگت هەبیت خۆت مەشارەو، باشە؟ منیش زۆر بە خیرایی وتم:
- تۆش هەروەها، خۆت ون نەکەیت.

ئیتر ئەو رۆژە مالتاواایمان لە یەکتەر کرد. ئەو رویشت بۆ لای باوکی،
منیش بۆ لای باوکم.

چەند روژيک بوو گەرابووینەوہ بو شار. من دلم زور کرایەوہ، کہ لە ناو دایکم و باوکم و خوشکو براکانمدا بووم. هەستم ئەکرد ژيان لە مالی ئیمەدا تا رادەیهک گوپانی بەسەرھاتبوو. گوپانیکی کہ دلی هەموومانی خوشرکدبوو، بە هوی ئەوہی، کہ نازداری خوشکم بە نمرەیهکی بەرز زانکوی تەواو کردبوو. ئەوہش هەلیکی باشی بو رہخساندبوو کہ لە هەمان کۆلیجەکەهی خوی دابمەزیتەوہ. وەکو مامۆستایەک کہ وانەهی تیادا بلیتەوہ. بەلام نیازی برام ئەو سالە نمرەیهکی باشی نەھینابوو، تاکوو بتوانیت پیی بچیتە زانکو. لەبەر ئەوہ خوی هیشتەوہ بو سالی داھاتوو. خونچە، نەشمیل نەوژین، هاوژین هەموو دەرچوون بو پۆلی سەروتر بە نمرەهی باش. دواي چەند هەفتەیهکیش. ئەنجامی تاقیکردنەوہی منیش دەرچوو. من بە نمرەیهکی باش دەرچووم. دایکم و باوکم زور دلیان خوشر بوو. ئیتر خەمی منیشیان نەما. ریگای هاتووچوی مووسل داخرا. کیشەیهکی گەورە بوو بو من و هاوپیکانم تا بتوانین ئامادەبین لە ئاھەنگی دەرچوونمان لە پەیمانگا. هەموو هاوپیکان خویمان ئامادە کردبوو کہ ئامادەبین بەیهکەوہ بگەریینەوہ بو مووسل تاکوو نامەهی دەرچوونمان وەربگرین. بەلام بو بی بەختی ئیمە ئەوکاتە باری سیاسی بەجوړیک ترسناک بوو کہ نەمان توانی ئەو سەفەرە بکەین. ئیتر لەوکاتەوہ زورینەهی هاوپیکانمان نەبینیەوہ. زوری نەبرد خولیای ئەوہم بوو هەوالی کامەران بزنام. بو ماوہیهکی کہم دەنگو رەنگی نەبوو. ناچار تەلەفونیکم بو شیلان کرد. پرسیارم لی کرد، کہ ئەگەر ئەو هەوالی توانا بزانی، یان نا؟ شیلان وەلامی دامەوہ، پیی وتم:

- بەلی بو نا، من هەموو روژيک قسەهی لەگەل ئەکەم.

كامهران هر دهنكي نه بوو. ناجار بووم خوم ته له فونى بو بكم. كه بوم
كرد، برايه كى وه لامى دامه وه. وتى:

- كامهران ئيستا له گه ل باوكم ئيش ئەكات.

ليم پرسى:

- ئەى چون ئەتوانم قسه ي له گه ل بكم.

وتى:

- ئەوه ژماره ي ته له فونى دووكانى باوكمه.

ژماره كم وهرگرت، داوام كرد. كهس وه لامى نه دامه وه. ئەمه چه ند جار يك
دووباره بووه وه. كامهران روژيكيان خوى ته له فونى بو كردبووم. من له
دوره وه بووم. كه دوايى من بوم كرده وه، ئەو له دوره وه بوو. كه واته
به هيچ جور يك يه كترمان نه ئەگرت. هه تا روژيكيان رويشتم هاوارم بو
شيلان برد، پرسيارم لى كرد ئەگه ر ئەو هيچ ئەزانيت؟

شيلان وتى:

- ئەى خوت بو قسه ي له گه ل ناكه يت؟ هه تا كه ي ئەم مه سه له يه له
ماله وه تان ئەيشاريته وه ؟

به راستى كهس له حالى مالى ئيمه ي نه ئەزانى. هر كهس له خويه وه
سه يرى ئەكرد. مالى ئيمه، نه ك هر كامه رانيان ره فز ئەكرد، به لكو هر
كه سيكى كهش ئەهات بو داواكاريمان، باوكم، يان نياز هر جاره ي
بيانويه كيان ئەگرت. نازدارى خوشكم چه ند جار يك داواكارى باشى
ئەبوو. باوكم به دايكمى ئەوت، پييان بلئى ئيمه كچمان نييه. ته نانه ت دواى
دەرچوونى له زانكو باوكم هه مان قسه ي ئەكرد. ئيتر به هه رچى بيانويه ك
بوايه پالى پيوه ئەنان. رازى بوون به كه سيك. لاي باوكم زورشتيكي
قورسو گران بوو.

شیلان وتی:

- بنار تو ترساویت. تو ئەبیت بە روونی باسی خۆت و کامەران بو دایکت بکەیت.

وتم:

- شیلان. من باسی مالی خۆمانم بو کردیت. بەلام تو دیارە بە تەواوی لە وەزەکەمان تیناگەیت، کە ئیمە چەند چەوساوەی دەستی باوک و براین. خەلک هەموو وا ئەزانن ئیمە زۆر دلخۆش و بی کێشەین لە مالهۆ. بەلام لە راستیدا وا نییە. تو قسەکانت راستە، بەلام لە مالی ئیمە ئەو جۆرە قسانە ناخوات. ئەوەی نیازو باوکم ئەیلین، هەرئەوێ، رەدکردنەوێ نییە. من لە نیوان دوو ئاگردام. نازانم چی بکەم. لەلایەک عەشق و خۆشەویستی بیسنورم بو کامەران. لەلایە کیش رینومایی بیرو بوچونی چەوتی خیزانەکەم.

شیلان وتی:

- برۆ هەرەشە بکە لە کامەران. پێی بلێ ئەرۆم شوو ئەکەم، یان لای دایکت باسی بکە با ئەو بزانییت. پێویستە ئاگادار بیت، چونکە دایکە. هەر دلی پیت ئەسووتییت. بە خوا من، کە بە دایکم وت توانام خۆش ئەوێت، یەکسەر وتی کەی دیت بو داوات، با بیت. مالی ئیمە زۆریان پێ خۆشە، چونکە ئەزانن من دلەم بە تواناوەیە. ئەوانیش خۆشیی منیان ئەوێت. لەو برۆایەدام دایکی تۆش هەر وا بیت.

وتم:

- شیلان گیان دایکم هیچی بە دەست نییە، تەنها قسەکانی باوکم و نیاز جیبەجی ئەکات. منیش ئەزانم ئەگەر پێی بلیم، پێی خۆش ئەبیت. بەلام خەم ئەخوات، کە ناتوانییت یارمەتیم بدات. منیش حەز ناکەم دایکم خەفەت

بخوات له بهر من.

شىلان وتى:

- ده باشه.. من ريگايه كى ترت بۇ دائه نيم.

وتم:

- دهى توخوا ميشكت بخه ره كار بوم. به خوا هه ر تو هه يت بتوانيت

يارمه تيم بده يت.

شىلان وتى:

- بنار گوى بگره. ئەمه زور گرنگه. ئەگەر به قسه م بكه يت. برؤ خوت به

دايكي كامه ران بناسينه. باسى خوت و خوشه ويستى خوتى بۇ بكه، كه

ئيوه چهند ساله يه كترتان خوش ئەوييت. پيى بلئ تو چون كه سيكيت. لهو

بروايه دام، كه دلئ پيتان ئەسووتيت و به خوا خوشيشى ئەوييت. كچئ

هه يه تو بناسيت و خوشى نه وييت؟ به قسه م بكه. روژيك برؤ به ميوانى.

ئەويش ئافره ته. هه ستت پئ ئەكات. دلئ نه رم ئەبيت. له وانه شه زور به

ئاسانى رازى بيت.

ئەو رۆژە منو شیلان زۆرمان ریگا دانا، هەتا ئیوارەیهکی درەنگ لەوی بووم. هەرچیه کمان ویست بیکهین، هیچی سەری نەئەگرت. لە کۆتایدا گەر پامەوه مالهوه. زۆر بە دل شکاوی. بەلام که گەیشتمە مالهوه مالی ئیمە کهسی لی نەبوو. زۆر سەیرم لیھات چونکه؛ شتی وا لەوهو پیش قەت رووی نەدابوو. منیش بە هەلم زانی. دەمیک بوو خوا خوی رۆژیکی وا بووم. بیرم کردەوه لە پیشا ئەبیت بزانی دایکم و خوشکەکانم لە کوین؟! چووم دەستم دایە تەلەفۆنەکه. تەلەفۆنەکه زرنگی هات. خیرا وەلام دایەوه، چونکه لە خەیاالی دایکدا بووم. هەر. که وەلام دایەوه، وتم:

- دایە!؟

دەنگیکی گر وتی:

- دایە... دایە چی؟ بنار.. من کامەرانم.

ئیتەر خەریک بوو لە خۆشیا بزریکینم. وتم:

- کامەران گیان، ئەوه تۆ بۆ دەنگت نییە؟ خۆ من شیت بووم ئەوهندەت

بیر ئەکەم. ئەی تۆ بیرم ناکەیت؟

کامەران وتی:

- کچی چۆن بیرت ناکەم! بە خوا شەو رۆژ لە خەیاالمای. بەلام چی بکەم؟

بنار گیان ئیستا من لەگەل باوکم ئیش ئەکەم. بەیانی زوو ئەرۆم شەو

ئەگەر پیمەوه. تۆش منت ترساندوو، که تەلەفۆنت بۆ نەکەم. بەلام ئیستا

لە دلی خۆمدا وتم، هەر چۆنیک بیت هەر قسەی لەگەل ئەکەم. باش بوو

خۆت وەلامت دایەوه.

وتم:

- كامهران گيان، مالءوه. كهس ليړه نين. به لام ئەمهويټ به خيرايي شتيكت
پي بليم.

وتى:

- ده بيلى.. خيرا، تا نه هاتوونه ته وه.

وتم:

- ئەمهويټ هرچونيك بيت هموو ههفته يه ك جاريك قسه بكهين.

كامهران واديان بوو قسه كهى منى به دل بوو. وتى:

- زور چاكه، به لام من ئەمهويټ بتبينم. وهره بو مالى خومان. ئەوسا

ته گيبرى هموو شتيك ئەكهين. بنار گيان، خه مت نه بيت خوشكمو دايكم

هموو له مالن ئەبن. ئەزانم تو وات پيخوشه.

كه واى وت دلم خوش بوو. وتم:

- واته تو ئەتهويټ منيان پي بناسينيت؟

وتى:

- نا.. به داخه وه، جارى ناتوانم ئەوه بكه م.

پيم وت:

- من ئەمهويټ قسه له گه ل دايكت بكه م به لكو دلى نه رم بيت بومان.

وتى:

- نا.. بنار گيان جاري دايكم قسه قسه ي خو يه تى. نه تناسيت با شتره.

وتم:

- تو هه قى ئەوه ت نه بيت من خومى پي ئەناسينم.

كامهران وتى:

- ده تو جاري وهره... با من بتبينم، كه هاتيت ئەوسا بزاني چون ئەبيت.

به لام من سووربووم له سهر ئەوه ي كه دايكى ببينم.

رۆژیکمان دانا، که بچم کامهران ببینم. ئەو رۆژه رۆژیکی زۆر میژوویی بوو له ژیانمدا. هەر چەندە زۆر دلم خۆش بوو. بەلام زۆر نا رەحەت و نا ئارام بووم. دوودلی، ترس زۆر شپرزەیان کردبووم. هەر چەند دلم ئاواتەخوازی ئەو رۆژه بوو، بەلام ئەقلم پێی ئەوتم نا... مەرۆ. ئەو رۆژە ی که ئەبووایە برۆیشتمایە لە مەلانییەکی زۆر ناخۆشدا بووم. هەرگیز خۆم نەئەبینی لەو ماله لهگه‌ڵ دایکی کامهران دابنیشم یان قسە بکەم. بەلام من بریاری خۆم دابوو که بچم بۆ ئەوی ئەبیت دایکیشی ببینم. چونکه ئەو زۆر بێ بەزەبیانە حوکمی دابوو. لهگه‌ڵ ئەو هەموو ترسەدا که بیرم لە کامهران ئەکردهوه هەمووی ئەرەویەوه. ئەبوو بە کات و ساتیکی ئەوەندە خۆش که لهوانەیه بەرگە ی نەگرم. ریگایەکی زۆر ئاسانمان دانا که بچم بۆ مالیان. کاتیک که خوشکو براکانیشی لەوی ئەبن. بەلام من ئەوهم بە هەلیکی زۆر باش داناوو بۆ ئەو هی یه‌کتر بناسین له نزیکه‌وه ئیتر نەتوانن خویان گیل بکەن. خۆشەویستییه‌که‌مان بە درۆو گالته تی بگەن. ویستم ئیتر ئەوەندە چیرۆکی درۆ دروست نەکەم. ئەمویست ئیتر ئاشکرا بیت لای هەمووان. تەنانەت لای کچی خال و کچی پووریشی بۆ ئەو هی بزانی ئیمە یه‌کترمان خۆشەویتی. بەلام تۆزیک ئەوەستام. ئەموت ئاخۆ چی رووبدات؟ دیسان جاریکی تر بەخۆم ئەوتەوه؛ ئینجا له‌وه زیاتر چی رووئەدات؟ خۆ ئیمە چوار ساله دلمان تەقی. ئەمەنه ئەم خۆشەویستییه‌مان شاردهوه ئەمەنه درۆمان کرد. بەسه ئیتر. جگه له‌مانەش خۆ من هەتا ئیستا بە جوانترین شیوه ریزو رەوشتی خۆم و خیزانه‌که‌مم پاراستوووه. ئیتر منیش مروقم. پێویسته ئەوانیش ریز له خواست و ئارەزووی منیش بگرن. لهگه‌ڵ هەموو داواکارییه‌کانی

ئەوان لە من، تەواوکردنی خویندن، پاراستنی رەوشتی خۆم و خیزانەكەم بە باشتەرین جوانترین شیوه من کردم. ئینجا ئیستا سەرەوی خیزانەكەم، كە بتوانن خواستی من بەجی بهینن. من وا بیرم لی ئەكردەوه. ئەوهش پراویر راستییهكەیه.

ئەو رۆژە پیمنا لە جەرگی خۆم، هەموو ترسم بەزاند. بەرەو مالی كامەران رۆیشتم. بەلام پیش ئەوهی برۆم تەلهفونیکی زۆر نهینیم بو شیلان كرد. پیم وت:

- شیلان زۆر پیویستم پیته. ئەمهویت قسهكەیی تۆ بە جی بهینم. شیلان لە وهلامدا وتی:

- چۆن؟ بە تەمای چیت؟
وتم:

- تۆ هیچم بو مهكە، تەنها درۆیهکی بچكۆله. ئەزانم درۆ خراپه بەلام ئەم درۆیه لهوانهیه كیشهیهکی زۆر گوره هل بكات. وتی:

- بە سەر چاو!

ئینجا بە پیکه نینهوه وتی:

- چیه؟ كە من بیکەم؟ بو ئەبیت درۆ بکەین؟ ئەوه درۆی ناویت. من زۆرم پی وتیت برۆ بە راستی باسی بکە. وتم:

- شیلان گیان تکیه تۆ له مالی خۆتانهوه سەیر مهكە. ئیمه زۆر جیاوازین. تۆ شوکور تا ئیستا هیچ كیشهیهكت نهبووه. نه له مالی خۆتان نه له مالی توانا. ئیستا ئەتهویت یارمهتیم بدهیت یان نا؟

شیلان زۆر بە پهله وتی:

- بەلئى.. بەلئى من ئەمەۋىت يارمەتت بدم، بەلام تۆ تاوان ناكەيت تا بيشارىتەۋە. داۋاي ھەقى خۆت ئەكەيت. ئەگەر ئەوان خۆشى تۆيان ئەۋىت پۈيۈستە دەست نەخەنە خۆشى تۆۋە. كەسوكار بۆ خۆشى و ئاسانكردنى ژيانمانن. نەك بۆ قورسكردنى ژيانمان يان تىكدانى دوا رۆژمان و دوورخستنهۋەمان لە بەختەۋەرى. ئەبىت مالى باوكت ئەۋ ئەۋ پرسىيارە لە خۆيان بكن. بزائن بۆ بە كامەران رازى نابن؟ كامەران عەبىي چىيە؟ باشتىن كورە. ھەموو كەس لىي رازىيە. مالى باوكت چىيان ئەۋىت؟

وتم:

- ئەي كەسوكارى منىش ئەلئىن بنار عەبىي چىيە؟ ھەموو دنيا خۆشى ئەۋىت. چاوت لىيە كىشەكە لە كەسوكاردايە؟ خەتاي ھەردوو لايە؟ دايكى منىش ھۆي زۆرە كە رازى نەبىت. شىلان وتى:

- بنار؟ بۆ دايكت ئىستا ئەزانىت بە مەسەلەي تۆۋ كامەران؟ وتم:

- لەۋ بروايەدام بزانىت. چونكە چەند جاريك قسەي بۆ ھەليام و ھكو خەسوو گويى بگرە بوكى لەگەل تۆمە. ئىتر ئىمە گوناھمان نىيە.

شىلان وتى:

- دە باشە ئىستا پىم بلى درۆي چىت بۆ بكم؟

وتم:

- من بە دايكم ئەلئىم لە مالى دايكى شىلان دەعوەتم بۆ نانخواردنى نيوەرۆ. تۆش ئەگەر دايكم ھەۋالى پرسىم يان ھەر شتىك بوو بلى لىرە بوە. ئىتر خۆت شتىك بكم.

شىلان وتى:

- باشە ھەر چەندە من ھەزم بەم شاردنەۋەيە نىيە، بەلام خۆت باشتىر

ئەزانىت لە حالى مالى خوتان. من حەز ئەكەم يارمەتت بەدەم بەلام وانا.
وتم:

- راست ئەكەيت. منيش ئاواتەخواز بووم هەموو شتتكم بە ئاشكرا
بكردايه پيوستى بە دروو شاردنەو نەبوايه. بەهەموو دلەمەو حەزم
ئەكرد دايكى منيش وەكو دايكى تو ئاگادار بوايه، بيزانيايه كە كچەكەي
خوشەويستيهكى پاكو راست ئەكات. جيگاي شانازيه نەك جيگاي تەريق
بونەو وەو شەرمەزاري بيت. بەلام سەيركە وەكو ئەيبينيت هەموو ئانجاميكي
ترساندن، هەرەشەو گورەشە بيروابوون ئەتگەيەنيتە ئەنجاميكي خراپتر
كردنى دروو كاري نابەجى. كەواتە؛ وەكو ئەيبينيت ئىستا ئەو تەنها
ريگايە. دوعام بو بكة سەركەوتوو بم.

چوومە ژوورەكەي خومان لە نهۆمى سەرەو. دلەم لە خوشيياندا ساتيک
ئەلەرزى ساتيک پيئەكەنى. ساتيکيش لە ليدان ئەكەوت. ئەو دلەم خەريک
بوو ئەهاتە دەرەو. هەموو هەستەکانم پەشوکا بوون. لە خەيالى زور
شتى سەيردا بووم كە لەوانەيه روو بدات. بەلام... كاتيک بە خۆم زانى
كاتى روښتتم زور نزيكە. ئينجا بە پەلە دەرگاي كەنتۆرەكەم كردهو.
دەي ئەبيت چى لەبەر بکەم؟ كام رەنگ جوانە زور خۆم جوان كەم؟
سوور لەبەرکەم، يان سەوز لەبەرکەم؟ ئەي ميکياج زور بکەم يان كەم
بکەم؟ كام پيلاو لە پي بکەم؟ كام جانتاي دەستى لەگەل خۆم بەرم؟
هەزار هەزار پرسيار بە ميشکما ئەهات و ئەرۆيى. لە کوتايدا بريارم
دا لەسەر کراسيكي مۆرى كال گولي وردى سپى تياوو بە تازەترين
ديزاین دوررابوو. تازە تەواو بووبوو خيرا لەبەرم كرد. زور جوان بوو
لەگەل جووتيك پيلاوى سپى. سووراويكى پەمەيى بە لاي مۆردا ئەيروانى.
ئەويشم كرد. بە كورتى زور جوان خۆم رازاندەو. هەندىك موتو موروم

به خۆمدا کرد چەند جارێک له بهر دەم ئاوێنەى کەنتۆره کەماندا هاتم وچووم سەیری خۆم ئەکرد. زۆر جوان خۆم ئەهاته پێش چاو ئەموت، ئاخۆ حەپسەخان منى لا جوان بێت؟ ئاخۆ رەنگى جله کانى به دل بێت؟ ئەوکاته چەند دل خۆش بوو دووئەوهندهش دوودل بووم. ئەترسام له کەسەکانى کامهران ئەگەر منیان بەدل نەبێت. زۆر له سەر خۆ بهقادر مەکاندا چوومه خوارەوه. له بهر خۆمه وه دوعام ئەخویند، خوايه گيان خوشکەکانم کەسیان نەمبینن پرسىارم لى نەکەن بۆ کوى ئەچم. سەلامەت چوومه خوارەوه تاكو گەيشتمە لای دایکم. خۆ نابیت هەروا برۆم. هەر ئەبێت به دایکم بلیم بۆ شوینیک ئەرۆم. کە گەيشتمە ژوورى چىشتخانه کە. دایکم پشتى له من بوو. وىستم دەرگا کە بکەمه وه زۆر به دزییه وه تاكو فریا نەکە ویت سەیری دەموچاوم بکات چونکە له روژانى ئاسایى زیاتر ئارایىشتم کردبوو. بەلام دایکم له پریکدا ئاورپىكى لى دامەوه. بینیمى. وتى:

- يا ئەللاه... خیر. ئەوه بۆ کوى؟ بنار خان؟

وتم:

- ئەى پىم نەوتیت ئەمرو له مالى دایكى شىلان دەعوەتم؟

دایکم وتى:

- نا وهللا، هیچت پى نەوتووم. ئىستا پىم ئەلئیت؟

وتم:

- دە باشه دایکه گيان، ئىستا ئەرۆم بۆ مالى شىلان.

دایکم سەیریكى کردم. وتى:

- ئەى بۆ وا خۆت جوان کردوه؟ ئەلى ئەچیت بۆ حەفله؟

وتم:

- ئەي دايكه گيان، من خۆم هەر جوانم. به خوا هيچى زيادم نه كردوو.ه.
دايكم وتى:

- با.. با.. شتيكت زياد كردوو. ده برۆ ئاگات له خۆت بيت. زوو بيتتهوه.
تاقه تي موشكيه مان نيه. باشه؟
وتم:

- باشه دايكه گيان. خوا حافيز.

ديسان دايكم بانگى لى كردم. ليم هاته پيشهوه. وتى:

- ئا وه ره كچم، بزانه ئه و په له په له ت له چيه؟

ئاوړيكم له دايكم دايهوه. به لام زور به توورهي و تم:

- دايكه؟ به سه... ته مه نم بيست ساله. هه تا كهى بروام پى ناكهيت؟ من
ئاگام له خومه. هه زار جارم پى وتوووت خه مى منت نه بيت.

دايكم وتى:

- باشه كچى شيرينم؟ بو تووره ئه بيت ده برۆ خوات له گه ل بيت.

خيړا ده رگاي هه وشه م كردهوه. به خوا وا بزانه به يه ك چركه گه يشتمه
سه رجاده كه. خيړا ده ستم له ئوتومبيليكى كرى راگرت و خوم فريدايه
ناوى.

له ريگا له ناو ئوتومبيله كه دا دلم هەر زور خيرا لي ئه دا. ههزار شتي ناخوش ئه هاتنه خه يالم، ئه هاتنه پيش چاوم. ئه بييت چي روو بدات؟ كاتيک دايكي ئه مبينييت، ئه بييت چي بلّيت؟ ئه ي خوايه گيان. من بو وام کرد؟ ئينجا كه وتمه گومان يكي زوره وه. ئه بييت خوشكه كاني چي بلّين؟ ئه ي براكاني؟ كاتيكم زاني گه يشتمه به رده مي ماله كه يان. خيرا دابه زيم. سه يريكي ئه ملاو ئه ولاي خوّمم کرد. كه س ديار نه بوو. ده رگاي ماله كه يان كراوه بوو. هەر چه ندم ئه کرد نه مويرا له ده رگا بدهم. به لام بينيم كامه ران له وديو ده رگا كه وه راوه ستابوو. وا ديار بوو چاوه پيي مني ئه کرد. خيرا چوومه ژووره وه. سلاوم له كامه ران کرد. بينيم چه ند قالد رمه يه ك له ويدا بوو. ريك رويشتم. ويستم به قالد رمه كاندا برومه سه ره وه. به لام كامه ران قولّي راكيشام. زور به هيواشي. وتي:

- وه ره.. بنار؟ ئه وه بو كوي ئه رويت؟ ئه ته ويّت باوكم بتبينييت؟
وتم:

- نا... ئه مه ويّت دايكت بمبينييت!

كامه ران وتي:

- كچي راوه سته، جاري با باوكم بروات، ئه وسا خوّم ئه تبه م بو لاي دايكم. جاري وه ره ئه م ژووره. دانيشه. دوايي...

منيش وتم:

- باشه. باوكت كه ي ئه روات؟

وتي:

- تو زيكي كه.

كه چوومه ژووره كه دوو براي له وي دانيشتبوون. واديار بوو له خوي بچووكتر بوون. هەر، كه منيان بيني هه ستانه سه ر پي به خيره اتنيان لي

کردم. دانیشتم. دوو براكه‌ی تۆزیک دانیشتن ئیتر رویشتن. به‌لام من و کامهران هەر دانیشتین. شپرزهی گرتبوومی. هەر به‌و شپرزیه‌وه رووم تیگرد. پیم وت:

- کامهران... من هاتووم دایکت ببینم!

کامهران تۆزیک لیم هاته پیشه‌وه وتی:

- بنار، تکایه.. تۆزیک ته‌حه‌مولت هه‌بیت. به‌راستی من جارێ نامه‌ویت که‌سیان تۆ ببینن. هیشتا کاتی ئه‌وه نه‌هاتووه.

کامهران هەر ئه‌و قسه‌یه‌ی کردو بیده‌نگ بوو. ئینجا سه‌یریکی تری کردم. وتی:

- بنار، ئه‌مرۆ زۆر جوانیت. من هیچ کات هه‌زم له‌ ره‌نگی مۆر نه‌کردووه. به‌لام تۆ ره‌نگه‌که‌ت جوان کردووه. روژ به‌ روژ تۆ جوانتر ئه‌بیت. منیش شه‌رمیک گرتمی، به‌ پیکه‌نینیکه‌وه وتم:

- به‌ راسته‌؟

وتی:

- بیگومان به‌ راسته‌، تۆ جوانترین کچیت لای من. نه‌ک هەر رووکه‌شت به‌لکو دلێشت جوانه‌.

منیش دیسان پیکه‌نیم. وتم:

- سوپاست ئه‌که‌م، تۆش هه‌میشه له‌ لای من تا‌قانه‌ی.

هه‌ردوو‌کمان تۆزیک بیده‌نگ بووین. دیسان کامهران سه‌یریکی تری کردم به‌ زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌که‌وه وتی:

- بنار، به‌خوا بیرم ئه‌کردیت! شه‌و روژ له‌به‌ر چاوم لاناچیت. منیش به‌زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌ک جوابم دایه‌وه. ئینجا وتم:

- ده‌ی، کامهران مه‌سه‌له‌که‌م بیر مه‌به‌ره‌وه، من بۆ لای دایکت هاتووم. کامهران ده‌ستی کرد به‌ پیکه‌نین.

وتی:

- بنار گیان، برّوا بکه ئیستا هیچ باش نییه دایکم ببینیت. جارّی با چاوه‌رّی بین. ماوه‌یه‌کی‌تر.

دیشان بیده‌نگ بووین. وا دیار بوو کامه‌ران چاوه‌رّی وه‌لامی من بوو. بوّیه وتم:

- ئە‌هی من بوّچی لی‌ره‌م؟ تو پیتّ وتم؛ ئە‌توانم دایکت ببینم؟ چی بووه؟ ئە‌ترسم حه‌پسه خان حه‌ز نه‌کات بمبینیت! کامه‌ران گیان ده پیم بلی تو قسه‌ت له‌گه‌ل دایکت کرد؟ کامه‌ران هه‌ر سه‌یری ئە‌کردم. دیشان پرسیارم لیکرد وتم:

- دایکت وتی، نامه‌ویت بنار ببینم؟ وانیه؟ ده پیم بلی لیم مه‌شاره‌وه. ئە‌گه‌ر وایه با بزانه‌م!... تکات لی ئە‌که‌م هه‌رچی هه‌یه بوّم باس که. من هه‌موو روژیک ناتوانم درّوی جوّراو جوّر بکه‌م بوّ ئە‌وه‌ی یه‌کتر ببینن. ئایا ئە‌زانی ئە‌گه‌ر مالی ئیمه بزانه‌ن من لی‌ره‌م چیم لی ئە‌که‌ن؟ تو ئە‌زانی ئە‌م برّیاره‌م چه‌ند قورس بوو؟ به‌لام من له‌ پیناوی عیشقی تو پیم نا له‌ هه‌موو بنه‌ماو یاساو نه‌ریتیکی کوّمه‌لایه‌تی. چونکه ئیمه خوّشه‌ویسته‌یه‌کی راسته‌قینه‌مان له‌ نیواندایه، به‌لام له‌گه‌ل ئە‌وه‌شدا هاتنی من بوّ ئیره، لای هیچ که‌سیک په‌سه‌ند نیه. به‌ تاییه‌ت خیزانه‌که‌ی من... هه‌موو کاته‌که کامه‌ران چاوی برّیبوه دیواره‌که‌ی به‌رامبه‌ری به‌ وریایی گویّی له‌ قسه‌کانی من ئە‌گرت. کامه‌ران سه‌یریکی کردم به‌ روخساریک که پر بوو له‌ به‌زه‌یی، هه‌ستم پیکرد دلی پرّه له‌ قسه. به‌لام نایه‌ویت هیچم بوّ باس بکات. وتی:

- ئە‌زانه‌م. زور چاک ئە‌زانه‌م... هاتنت بوّ ئیره شتیکی ئاسان نیه. منیش ریژی لی‌ئه‌گرم. خوّشه‌ویستیشم بوّ تو هه‌موو روژیک زیاد ئە‌کات. به‌لام،

من ئەمەوئیت جاری چاوەرێبین، تاكو پێویستمان بەكەس نەبێت. بنار
من تۆم خۆش ئەوئیت. تەكایە هەر ئەوەت لە یاد بێت، كەهەتا مابم تۆ لە
دڵمایت. چاوم پڕ بوو لە فرمیسك. لەو كاتەیا هەستم كرد كامەران لە
ئاستی كەسوکاری بێدەسەلاتە. وتم:

- بەلام، من ئیتر نامەوئیت ئەم پەيوەندییە بشارمەو. هیچ نەبێت با
كەسوکاری هەردوو لا بە پەيوەندیەكەمان بزائن. من لە درۆكردن هیلاك
بووم. كامەران سەیركە. هاوڕێكانمان وەكو ئیمەش نین وا خەریكن
هاوسەرگیری ئەكەن. شیلان و توانا بڕیاریان داو بەم زوانە ئیشەكەیان
ببڕیننەو. تۆش تازە پیم ئەلیت با كەسوكارم نەتبیین! نازانم بۆ! هەتا
كەئێ؟

كامەران وتی:

- ئەوان هەلەن. هیشتا زوو. توانا ئەبێت بچیت بۆ عەسكەری. ئەبێت ئیش
بكات. دواوی چۆن ئەتوانیت مال و منال بە خێو بكات!
وتم:

- مەبەستت چییە؟ كەواتە تۆ بە تەمانیت هاوسەرگیری بكەیت بەم زوانە؟
وتی:

- ئەو تۆ بەراستتە بنار؟

وتم:

- دە باشە پیم بلی، كەئێ؟ كەئێ ئامادە ئەبیت؟ ئیمە چوار سالە بەیەكەوین.
خویندەمان تەواو كردوو، ئیتر چی ماو؟
كامەران وتی:

- شتی زۆر ماو. ئەبێت عەسكەری بكەم. ئەنجا ئیش. من پارە وەرناگرم
لە باوكم ژنم بۆ بهینیت.

وتی:

- بنار... ئەبیت زۆر خۆراگر بیت. ئیّمە وەکو توانا و شیلان نین. ئەوان چى ئەكەن كەيفى خۆيانە. من ئەمەوئیت خۆم دروست بکەم، ئەوسا بئیم داوات بکەم.

بەردەوام بوو لە قسەکانى. وتى:

- بنار، من بە راستى زۆرم خۆش ئەوئیت، بەلام... ئیستا ناتوانین هیچ بکەین.

قسەکانى كامەرانم هیچ بە دل نەبوو. بۆ ماوەیەك هەردووكمان بئیدەنگ بووین. هەردووكمان خەيالمان روئيشت. هەريەكەمان بە لایەكدا. لە پرىكدا يەكئك هاتە ژوورەو. وتى:

- كامەران؟ وەرە سەرەو. خواردن ئامادەيە. كامەران وەلامى براكەى نەدایەو. بەلام سەيرىكى منى كرد. وتى:

- بنار تۆ ليرە بە. من تۆ نابەم بۆ نان خواردن بۆ سەرەو، بەلام بۆت ئەهينمە ئيرە. من وەكو پئیم وتیت دايكم با نەزانیت تۆ ليرەيت. من حەز ناکەم جارى بزانیّت.

من زۆر دلّم پىر بوو. چاوم فرميسكى گرت. وتم:

- تۆ برۆ گيانى من. نانى خۆت بخۆ. عافيتت بيت، منيش ئەرۆم؛ چونكە مانەوهم ليرە هیچ مانايەكى نيبە.

كامەران وتى:

- نابيت برۆيت. ئیستا خواردن بۆ ئەهينم. تۆزىك خۆت بگرە. هەر ئیستا يەمەو بەلام، با نەزانن تۆ ليرەيت. بنار، برۆا بکە جارى وا باشتەرە.

زۆرى لى كردم. بەلام من سوور بووم لە سەر ئەوہى برۆم. وتم:

- ناتوانم هیچ بخۆم.

كامەران بۆ جارىكى تر لى دووبارە كردمەو. وتى:

- بنار ئەزانم برسیتە، ئيتىر بۆ ليرە نان ناخويت؟

وتم:

- نانی چی بخوم؟ کی ئه توانی نان بخوات دواى ئه و قسانه؟ تو ئیستا ناتوانیت هیچ پهیمانیکم بدهیتی. ناشزانیت کهى ئاماده ئه بیت. تو مهسه له کهت زور دوور خسته وه. له وانیه چه ند ماوه یه کی که می بویت. به لام. کامه ران نه یه یشت قسه که م ته واو بکه م. وتی:

- من نازانم چیت پی بلیم، کات به دهست من نییه!

وتم:

- ئه ی به دهست کییه؟ ئه گهر خوت بریار بدهیت؟

کامه ران دیسان قسه که ی پی بریم. وتی:

- بنار تو وا ئه زانی من چه ز ناکه م هه موو ژیانم له گه ل تو بم؟ له وه ئه چیت تو گومانته له من هه بیت؟ من ته نها تو م خوش ئه ویت. ته نها تو شم ئه ویت. ئیتر بو په له ته؟

وتم:

- پیم وتیت هیلاک بووم له درو، ئیتر به سه. تاکه ی؟ ئیمه حه قی خو مانه ئاشکرای کهین.

کامه ران وتی:

- ئی چون ئاشکرای کهین؟ هه ر ئه بیت داوات که م، ئه وه ش جارئ نابیت. که س له گه لم نییه.

وتم:

- مه به ست کییه؟

سه یریکی کردم. هه ناسه یه کی هه لکیشا. وتی:

- که س. بنار، تو خوا... جارئ واز له م مه وزووعه بهینه. من خوشم ئه ویت. بیرت نه چیت.

لەو کاتەدا لە جیژی خۆم هەستام بە دلشکاوی بەرەو دەرگای دەرەو
چووم پیش ئەوەی ئەوی بە جیژی بهیلم. پیم وت:

- لەوەتەئێستە هاتووینەتەووە بۆ شار تۆ زۆر گۆراوویت. هەست ناکەم
کامەرانهکەئێستە خۆم بیت. من ئەرۆم. بە دۆعا.

کامەرانیشت لە جیژی خۆی هەلسا هاتە پیشەووە. وتی:
- بنار؟ جارێ مەرۆ. تۆ بوەستە.

وتم:

- بۆچی بوەستم؟ من ئەزانم تۆ گۆراوویت. برۆ نانهکەت بخۆ.

وتی:

- بەیانی تەلەفۆنت بۆ ئەکەم. دلگران مەبە. برۆا بکە خۆشم ئەوییت، بەلام
ئێستا ناتوانم هیچ بکەم. لیم تێ بگە. بنار گیان.

وتم:

- تۆ هیچ کاتێک ناتوانیت هیچ بکەیت.

ئێتر دەرگای هەوشەکەیانم بە دواي خۆمدا داخست. رویشتم. خیرا
دەستم لە ئوتۆمبیلیکی کرێ راگرت، ریک چوومەووە بۆ مالهووە.

هەر، که گه‌یشتمه ماله‌وه، رامکرده ژووره‌که‌ی خۆم ده‌ستم کرد به گریانیکی زۆر. هیچ هیوام به کامهران نه‌ما. هه‌ستیکم لا دروست بوو، که ئیتر له یه‌ک دابراین. له‌و کاته‌دا نازدار هاته ژووره‌که. ته‌ماشایه‌کی کردم. وتی:

- ئه‌وه چییه؟ دیسانه‌وه خیره؟ هەر ئه‌م جاره نه‌گریایت؟ چی بووه؟ بۆ ئه‌گریت؟ ئه‌ها ده‌تۆ جاری پیم بلی تۆ له‌کوی بوویت؟
منیش له‌داخی کامهران بیرم چووبوو، که به‌دزی ئه‌وانه‌وه رویشتووم. ئه‌وان نه‌یان زانیوو من له‌مالی کامهران بووم. به‌لام نازدار، که ئه‌و پرسیارانه‌ی یه‌ک به‌دوای یه‌کای لی کردم. وتم:

- له‌مالی کامهران بووم.

نازدار لیم هاته پیشه‌وه. وتی:

- چی؟ له‌کوی بوویت؟

وتم:

- گویت لیم بوو؟ ئه‌زانم باش گویت لیم بوو.

وتی:

- به‌لی. به‌لام وا بزنام تۆ گالته ئه‌که‌یت. وا نییه؟

وتم:

- نه‌خیر، زۆر به‌راستمه. له‌وی بووم.

وتی:

- باشه چۆن؟ بۆ؟ بۆ چوویت؟

پیم وت:

- له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ویستم دایکی ببینم. بزنام بۆ. رقی لیمه؟ من چیم

لیکړدووه؟ بُو ئه وهی... بزنام، که کامه ران ئایا دیته پیښه وه، یان نا؟ که ی
خوښه ویستیه که مان ئاشکرا بکه یین؟ هه تا که ی وا بین؟ ئیتر بهس نییه؟
نازدار وتی:

- ئی.. چیترا؟ تُو به خوا له وه ئه چیت شیت بووبیت. کچ هه یه له دنیا دا
بچیت بُو مالی کور بلیت داوام بکه؟
وتم:

- ئه ی بُو نابیت؟ چیه؟ غه له ت له کویدایه؟ پیم بلی، که دووان یه کیان
خوشویست و خویندنیان ته واو کرد، ئیتر چی ئه مینیت؟ بُو هاوسه رگیری
نه که ن؟ تا که ی درو بکه یین؟ تاکه ی خو مان بشارینه وه؟ ئه وه ی من
داوام کردووه راسته. ئیمه هیچمان له بهر دهما نه ماوه، هیچ ریگریه ک
نییه، تاقه ریگر چه پسه خانی دایکی ئه وه. له گه ل نیازی برامان. ئه وانیش
هیچ هو یه کی راست و دروستیان نییه، جگه له خو په رستی. خو به زل
زانین نه بیت. به تایبه ت ئه وه ی نیاز ئه یه ویت، ته نها ئه وه یه، که ئیمه
حسابی بُو بکه یین. خو ی زل بکات به سه رماندا. بُو به خته ره شه که ی
منیش باو کم و دایکم بی ده سه لاتن له به رده م ئه ودا. وه کو ته نها ئه ویا ن
هه بیت. ئیمه شیان دوزیبت ه وه. حساب بُو دل و هه ستی من ناکه ن. نازانم،
نازانم تاکه ی درو زن له پیښتره نه ک راستگو؟ بُو هه موو شت بُو ئیمه ی
کچ تاوانه، گوناچه. ئه ی ئیمه به شه ر نین؟ نازانم تاکه ی ئه م جیاوازییه؟!
نازدار وتی:

- بنار گیان برُو ده موچاوت بشو، با دایکم نه زانیت که گریا ویت. دیسان
توشی پرسیا ری زور ئه بیت. نازدار دیسانه وه وتی:

- له هه ندیک له قسه کانتا راست ئه که ییت، به لام چی بکه یین؟ هه رچی
بلیین، ئه بیت به ناخوشی، به شه ر ته واو ئه بیت. دوا یی په شیما ن ئه بینه وه.
خه مه که ش دوا یی هه مووی بُو دایکمان به جی ئه مینیت. بنار گیان... سه بر

بگره. جارئ کات زوری ماوه. ئەو هتا منیش دەرچووم، چەند مانگیکیشه ئیش ئەکەم. خو داواکاریشم هەیه، بەلام باوکم هیشتا هەر بیانو ئەگریت. ئەلئیت کچم نییه بو شوو. هیشتا بە چاوی منال سەیرمان ئەکەن. خو ئەگەر کامەرانیس جارئ داوات نەکات، زور ئاساییه. هیشتا زوو. تو چاو لە شیلان مەکە. ئەوان جیاوازن. هەر مالهو هەر خیزانهی یاساو کلتوری خو هەیه. لە مالی ئیمه یاساکه ئەوهیه، که ئەبیت بە دلی باوکو برا شوو بکەین. ئیمه دەنگمان نییه. هەر چی ئەوان وتیان، هەر ئەوهیه. بەلام نیاز بە ئارەزووی دلی خو، چیی بویت، ئەیکات. هەر لەبەر ئەوهی کورە! ئیتر هەقی خو یه تی. چی ویست، بیكات ئەیکات. ئەمەش تەنها لە خیزانی ئیمه دا وانیه، بەلکو زورینهی کۆمەلگەیی ئیمه وا بیر ئەکەنەوه..
وتم:

- نازدار، من ئیتر بریارم داوه هەموو شت بە دایکم بلیم. ئیتر درو ناکەم. تەواو. نە کفرم کردوو، نە دزی. نە مالی کەسیشم خواردوو. هەموو گوناحەکەم ئەوهیه کەسیکم بە پاکی خو ش ئەویت؟ بە خوا من موستەهەققی ئەوه نیم.

نازدار وتی:

- خوشکم جارئ واز بینه.. چی بە دایکم ئەلئیت؟ ئەو چیی پی ئەکریت؟ بە خوا باوکم گوئی لی ناگریت. ئیتر خوشت کەشف مەکە. دانیشه بە رەحەتی. هیچ پەلە مەکە، هەموو شتیکی خو چاک ئەبیت. ئەگەر ئیستا خیزانی کامەران بە تو رازی نەبن دایکم چی بکات؟ بە دەم گریانەوه وتم:
- ئەی تو نازانی دایکیشم بەوان رازی نیه؟ نازدار تو زیکی دەنگی نرم کردەوه بە هیواشی وتی:

- دایکم؟ بو رازی نیه؟ تو چوزانی؟ وتم:

- چونکە گویم لە دایکم بوو لەگەل پورم بەتەلفون قسەیان ئەکرد.. زانیم

دایکیشم مالی ئهوانی به دل نیه. خوشی چند جاریک به ته علیقه وه پیی وتووم، ئه وه دهسته له ژیر سهرت دهر بهینه. نازدار وتی:

- من ده میکه ئه زانم. بویه هه موو جار پیم ئه وتیت تو دهره قه تی دوو خیزان نایهیت! هه ردوولا که لله ره قن. تو ی دامو ماندوو ئه بیت. ئه وان گو ی به خوشه ویستی تو نایه ن، هه ر ئه یانه ویت قسه ی خو یان زال بیت. باشه تو بلیی کی شه کان چی بن؟ وتم:

- به خوا مه سه له که هه ر شتی کونه، له وان هیه دایکیشم قسه کان ی حه پسه خانی بیستبیته وه بویه تور هیه. نازدار وتی:

- ده ی خوشکم گو ی مه یه ری که س نازانیت به یانی چی به سه ردیت. نازدار ویستی بر واته خواره وه له پریکا وه ستا، سه یریکی کردم وتی:

- ئه وه کراسه تازه که ته؟ زور جوانه. کونی مه که با منیش جاریک له به ریکه م. حه فته ی داها توو هه موو کچه کان ئه چین بو مالی تا قگه شه کراو خوار دنه وه یه تی توش وه ره. نازدار رو یشته خواره وه.

منیش خیرا جله کانم دا که ند خوم گو ری چوومه خواره وه بو ئه وه ی ته له فونیک بو شیلان بکه م. نه مزانی دایکم له و ژووره دانیشتوو ه چا ئه خواته وه. له گه ل خونچه و نه شمیل، هه رسیکیان دانیشتبوون. سه یریان کردم. دایکم وتی:

- بنا ر؟ ئه وه که ی ها تیته وه؟

وتم:

- تو زی که. له سه ره وه بووم. له گه ل نازدار قسه مان ئه کرد.

رو یشتم به ره و ته له فوننه که. خیرا ته له فونیکم بو شیلان کرد. به لام باش بوو دایکم له گه ل خونچه خه ریکی قسه کردن بوو. که سیان گو ییان له من نه بوو. کاتیک من قسه م له گه ل شیلان کرد هه موو شتیکم بو گیرایه وه. ئه ویش زوری پی ناخوش بوو. وتی:

- کچم گوی مهیرهی. که واته جاری هه ر ئه بیته چاوه ری بکهیت. دیاره
خوی ئه زانیته، که خیزانه که ی یارمه تی نایه ن.

که له ته له فونه که م ته واو بووم، دایکم هاته لاهمه وه. هه ر سهیری ئه کردم
وه کو بیه ویته پرسیاریکم لیبکات. وتی:

- بنار؟ باشه تو بو وا زوو هاتیه وه؟ چی بوو؟ تو بلی شه رتان بووبیت؟
وتم:

- دایه تو باسی چی ئه که یته؟ شه ری چی؟ له گه ل کی؟
وتی:

- تو بو وازوو هاتیه وه له مالی شیلان؟ خو کاتی تر که ئه چیه لای
شیلان بیرت نیه بگه ریته وه. ئه ی ئیستا بو وازوو هاتیه وه؟
وتم:

- نازانم. تاقه تم نه بوو. میوانیان هه بوو.

هه ر ئه وه ندهم وت، به ره و چیشته خانه که رویشتم. گه یشتمه موبه قه که
دایکیشم به دواما هات من خه ریک بووم سه ری مه نجه لکانم هه لئه دایه وه،
دایکم هاته پیشه وه هه ر ته ماشای ئه کردم. وادیار بوو ئیتر له وه زیاتر
خوی پی رانه گیرا. جاریکی تر پرسیاری لیکردم. وتی:

- بنار؟ چیه؟ ئه وه برسیته؟
وتم:

- به لی دایکه، برسیمه.

دایکم هه ر هیچ تینه گه یشت. ئه و برسیتیه ی من، گومانی زوری لای دایکم
دروستکرد! خوشم ویستم شتیکی بو دایکم ده ربخه م. به لام له هه مان
کاتدا په شیمان بوومه وه. له پریکا نازدار هاته چیشته خانه که. سهیری من و
دایکمی کرد. دایکم به سه رسوورمانه وه رووی تیکردو وتی:

- من هیچ له م خوشکه ی تو تیناگه م!

نازدار وتی:

- دایکه؟ بۆ لئی تیناگهیت؟ بنار هزی له هه موو جوړه خوار دنیك نییه. مالی شیلانیش ماسی سووره وه کراویان هه بووه. بناریش هزی له بۆنی ماسی نییه. ته واو. ئیتر ئه میش خیرا ئه ویی به جیهیشت و گه رایه وه. سه یریکی نازدارم کرد. له بهر خومه وه وتم:

- من ویستم دایکم بزانی، که چووم بۆ کوئی؟ له مالی کی بووم؟ به لام تو نه تهیشت.

به نابه دلی قاپیک چیستم بۆ خۆم تیکردو رویشتم له ژووری دانیشتنه که له گه ل خونچه و نه شمیل دانیشتم، خواردم. به لام نه مزانی تامی چیی دا. هه موو کاته که بیرم له قسه کانی کامه ران ئه کرده وه.

بۇ چەند رۆژىك خۆم گرت. هيچ پەيوەندىيەكم بە كامەرانه وه نه كرد. به لّام زورم بير ئەكرد. بيتاقەتى بووم. چەند كتيبيكى تازەم كرپبوو، خۆم به خویندنه وه يان سەرقال كرد، بۇ ئەوهى بير له كامەران نه كه مه وه. چەند رۆژىكم به و شيويه به سەر برد. تاكو رۆژىكيان زەنگى تەله فون لييدا. رامكرد بۇ ئەوهى خۆم وه لّام بده مه وه، چونكه ههستم لا دروست بوو كامەران بيت. به لّام پيش ئەوهى من بگه مه لاي تەله فونكه، نياز هه ليگرت و وه لّامى دايه وه. به لّام كهس نه بوو. نياز سه يريكى منى كرد. به مۆرەيه كه وه وتى:

- بۆ من نه بوو! حەزيان له دەنگى من نه بوو. له وهش ئەچوو ئەو پەيوەندىيه بۆ تۆ بووبيت... خانم.

ئىنجا به تەوسىكه وه وتى:

- ئەگەر بزنام كه سيك ههيه له ژيانتا به تايبەت ئەو كه سهى، كه خۆم ئەيزانم كييه، ئەوه ههردووكتان ئەكوژم. ناهيلىم به سەر دنياوه بن. چونكه؛ كچى ئيمه بۆينيه خوشه ويستى بكات. ناييت شتى وا له خيزانى ئيمه دا روبات. هيچ وه لّام نه دايه وه.

من ئيتر رۆيشتم. ئەو ناوهم به جيھيشت. له دلى خۆمدا ئەموت:

- ئەى كى تۆ بكوژيت؟ هەر ههفتهى له گه ل كچيكداي! هەرچى خوا پيى ناخوش بيت له گه لياندا ئەيكه يت.

ئەمويست پيى بليم:

- ئەو پيسى و به دره وشتييهى له تۆدا ههيه له كامەراندا نييه. تۆ وا ئەزانيت هه موو كورپك وهك تۆ وايه؟ يان هه موو كچيک وهك ئەو كچانهيه، كه دین بۆ خوشيى خويان له گه ل تۆ كات به سەر ئەبهن؟ خو له بهر ئەوه نييه تۆيان خوش ئەويت. ئەمويست پيى بليم من و كامەران خوشه ويستيمان

له گول پاكتره. ههسته كانمان له په پووله ناسكترو جوانتره. ئيمه
خوشه ويستيبه كه مان بوني به هه شتي لي ديت. به لام ئاخ، سه د ئاخ، بارو
دوخي خيزانه كانمان يارمه تيمان نادن. ويژدانه كان نوستون. نازانم
كه ي به خه بهر دين؟

ئەو رۆژە نیاز ھەر لە مالاھوہ بوو. نەینئەویست بچیتە دەرەوہ بۆ ئەوہی
ئاگاداری تەلەفۆنەکە بیئت. بزانیئت کئی پەییوہندی ئەکات. خونچە ھات بۆ
لام بۆ ژوورەکەہی سەرەوہ. من لەوئ بە تەنھا دانیشتبووم. وتی:
- بنار... ماوہیەکە زۆر کزوماتی، بەلام ئەگەر من خوشکی خۆم بناسم
ئەزانم پەریشانی چیت!

وتم:

- دەی پیم بلی، پەریشانی چیم؟

وتی:

- بۆ ھەوایی کامەران. بەلام بە خوا نیاز بە تەما نییە برواتە دەرەوہ. ئەہی
بۆ ناچیت بۆ مایی شیلان لەوئوہ قسەہیەکی لەگەل بکەیت؟
وتم:

- منیش وا بە تەما بووم. بەلام زۆر ئەترسم نیاز بەوہش بزانیئت. ئەوسا
گومان ئەخاتە سەر شیلان. دوور نییە ئەویش بە ھۆی منەوہ تووشی
کیشە بیئت.

زۆر جار کہ ئەمویست شتیک بکہم، جارئ بیرم لە ھەموو کەسیک
ئەکردەوہ ئینجا ھەنگاوم ئەنا. حەزم نەئەکرد کەس بە ھۆی منەوہ
تووشی ھیچ کیشەہیەک بیئت. من ھیشتا خەریکی دارشتنی ریگایەک بووم
کہ بیدۆزمەوہ بۆ ئەوہی ھەوایی کامەران بزنام. گویم لە دەنگی دایکم
بوو بانگی ئەکردم. وتی:

- بنار... بنار... ئەوہ بۆ وەلامم نادەیتەوہ؟

کاتیکم زانی دایکم گەیشتە ژوورەکەہی ئیمە. منیش لە سەر جینگاکەم
راپەریم. وتم:

- ئەوہ چییە بۆ وا بانگم ئەکەیت؟

دایکم وتی:

- ئەرى رۆلە، ئەللى مسيان کردۆتە گویت؟! ئەزانیت چەندم بانگ کردیت؟!
وہ لامت نہ بوو؟ ئەوہ لەگەل خونچە خەریکی چین؟ ئیستا شیلان تەلەفۆنى
بۆ کردیت. وتی، بە بنار بللی با قسە یەکم لەگەل بکات. دە ھەستە برۆ.
بزانه ئەو کچە ئیشی چیی پیتە؟

منیش سەیریکی خونچەم کرد. وتم:

- ئای لەوہ؟ خو ئیمە ئیستا باسی ئەومان ئەکرد. کەچی خوئی پەیوەندیی
کرد. بە خوا سەیرە!

خیرا ھەستام دایکم و خونچەم بە جیھیشت، چوومە خوارەوہ. پەیوەندیم بە
شیلانەوہ کرد. شیلان زۆر بە پەلە وبی سەرەتا. وتی:

- بنار گیان، ئەگەر ئەتوانیت، حەز ئەکەم بەیانى بییت بۆ مالى خۆمان.
ئەمەوئیت بتبینم.

بیگومان من زیاتر ئەمویست ئەو ببینم، تاکوو داخی دلمی بۆ ھەلپژم.
بەلام ئەو زۆر بە کورتی قسەى کرد. منیش ئیتر ھیچ پرسیاریکم نہ کرد.
بەلام زۆرم پى خوش بوو، کە ئەو خوئی داواى کرد، کە من بچم بۆ
لاى. منیش مەبەستم لە چوونەکەم تەنھا ئەوہ بوو، کە پەیوەندی بە
کامەرانەوہ بکەم، چونکە زیاتر لە دوو ھەفتە بوو ھەوالیم نہ ئەزانى. ئەو
چەند جاریک پەیوەندی کرد، بەلام من نہمتوانى وەلامى بدەمەوہ. بە
دریژایی کاتەکە من لە ژیر چاودیریى نیازدا بووم. بە جۆریک چاودیریى
ئەکردم تەنانەت کە قسەم لەگەل پوورەکانمدا ئەکرد، ئەو لە ژوورەکەى
خوئی گوئی لى ئەگرتم بۆ ئەوہى بزانییت باسى چی ئەکەم. ئەو رۆژە
رۆیشت. بەلام رۆژى دواى رۆژى ئەوہ بوو، کە دلم پر بوو لە خوشى.

به لئینیک بوو، که بتوانم بۆ جاریکی تر گویم له دهنگی خوشه ویسته کهم بیت. بویه هر زور زوو له جیگا کهم راپه ریم، به چالاکییه کی زوره وه خوم ئاماده کرد بۆ ئه و روژه پر له هیواو خوشییه. ئه و روژه، خوشترین روژم بوو له دواى ئه وهی، که بۆ دوا جار کامه رانم دیبوو. زور به دلخوشی خوم ئاماده کرد. زور جوان خوم رازانده وه. به دلئیکى زور خوش. هه موو پیکه نینیکى کامه ران ژيانى تازه ی پی ئه به خشییم. هر قسه کردنیک له گه لی، هیواو گه شبینینی پی ئه دام. وام هه ست ئه کرد زیندوو ئه به مه وه. ئیتر گرنگ نه بوو هه رچییه ک بلئیت. هه رچی ئه وت له و کاته دا وه کو ئاوازی ژیان بوو بۆ من، که هه ستم پی ئه کرد. زور جار ته نها گوئ گرتن له دهنگی وای لی ئه کردم، که بیه بالنده یه ک له ئاسمانی به ریندا بفرم. نازانم بۆچی من تا ئه و راده یه کامه رانم خوش ئه ویست. ئه و خوشه ویستییه بۆ من ئه فسوون بوو. هه رچونیک بیت، زور دلخوش بووم. ته نانه ت دایکم و خوشکه کانم هه ستیان پی کردبووم. زور به سه رسوورمانه وه تییان ئه روانیم.

خونچه به به رده وامی تیبینی ئه کردم. به ده م پیکه نینیکه وه وتی: - ئه وه چییه بنار؟ که س له تو تیناگات؟ روژیک ئه وه نده غه مباریت، ئه لئیت هه موو دونیا به سه ر تودا رووخاوه. هه ندیک جاریش ئه لئیت هه موو دونیا هینى خوته ئه وه نده دلت خوشه. ئیمپوت له و روژانه یه. منیش پیکه نیم. وتم:

- ئه چم بۆ لای شیلان. خوتان ئه زانن، که هه ر ئه وه هاوړی دلسۆزم بیت ئاگای له خه مه کانم بیت. هه ر ئه وه هه ز بکات یارمه تیم بدات. به بی ترس له نیاز. ئه وه ش زور گرنگه. خونچه پیکه نی. وتی:

- خوا ئەو ھاوړې د لسوزەت لى نه ستينيت. ئەى ئيمه چيمان ليھات؟ خو
ئيمەش خو شمان ئەوييت! حەز بە خو شيت ئەكەين.
وتم:

- راست ئەكەيت خونچە گول. بەلام ئيوه له بەر ترسى نياز ناتوانن
يارمەتيم بدن. منيش نامەويت بتانخەمە كيشەوہ. دە باشە... ئيستا وازم
لى بهينه... با برؤم بو لاي ئەو ھاوړې خو شەويستەم. بزائم ئيشى چىي
پيمە؟

خونچە ديسان ويستى گالته بكات. وتى:
- ئەوہ چييه؟ ئەليى ئەچيت بو بينينى كامەران!
وتم:

- خو زگه! ئينجا كوا؟ بە خوا ئەوہندەى بير ئەكەم وەختە سويم ببينهوہ.
ئينجا كوا خوا ئەوہى بگردايەو بمبيناية.
خونچە بە روويهكى زور كەساسيهوہ وتى:
- بە خوا بنار گيان من زور حەز ئەكەم يارمەتيت بدەم. بەلام وەك خوت
باست كرد، لەبەر نياز ناويزم هيچ بكەم. خوت ئەزانيت چۆنە.
وتم:

- خوشكم.. گوى مەدەرى. ئەمەش ھەموو ھەلەكانى دايكم و باوكم، كە
نەيانزانى باش تووى خو شەويستى بروينن لە نيوانماندا. سەيركە، چونكە
كاتيك، كە منال بووين، باوكم زور جياوازى لە نيوانماندا كرد. ھەقى
زورى ئەدا بە دەست نياز. ھەر چىي بووتايە، ھەر چىي داوا بگردايە، بوى
جيبەجى ئەكرا. هيچ شتيكى رەت نەئەكرايوہ. تاكو گەورە بوو، ئەويش
ئيتر خوى بە گەورە زانى، بە سەرماندا، بە سەر باوكيشماندا زال بوو.
من بيرمە، كە منال بووين، زور جار شەرمان ئەكرد، ھەر وەكو ھەموو

منالیکى تر. به لام باوكم، له جياتى ئه وهى ريكمان خاتو ئاموژگاريمان بكات، هەر يه كه مانى ئه خسته ژووريك، پى ئه وتين نابيت قسه له گه ل يه ك بكن. ئيتر ئيمه ش وا راهاتين چونكه ئه وه باشترين، ئاسانترين ريگا بوو بو باوكم. ئيستاش سه ير نيه كه نياز له گه ل كه سمان ريك ناكه ويٽ. نه شمیل له گه ل نازدار ريك ناكه ويٽ. توش زور جار له گه ل نه شمیل و نازدار به يه كدا دین. ئيتر قسه دابرين. هەر چه نده ئه وه شتيكى زور ناريكه له نيوان خوشكو برادا. پيوسته ئيمه زور له وه زياتر يه كترمان خوش بوويٽ.

هەر به دهم ئه و قسانه وه خوم ريكخست، خوم ئاماده كرد. ئينجا وتم: - خوشكى خوشه ويستم، من ئه بيت برؤم. خوشكه جوانه كه م. له خوا بپاريره وه، به لكو بتوانم قسه له گه ل كامه ران بكه م. گرنگ نيه بيينم. به س گويم له دهنگى بيت. هيچى ترم ناويٽ. من به نيازم له مالى شيلانه وه په يوه ندى پيوه بكه م.

خونچه وتى:

- ئى... ده وا... بلئ. ئه مه بويه وا دلٽ خوشه. ده برؤ خوات له گه ل. ئينشالله گويت له دهنگى ئه بيت.

كراسيكى زهردى رهنك ليمويم له بهر كردو جووتيك پيلاوى سوورم له پى كرد. سوراويكى سوور. ملوانكه يه كى مووروو. ئه ويش سوور بوو. ئه و كاته باوى بوو. هيشتا له ژووره كه نه چووبوومه دهره وه. نازدار هاته به رده مم. وتى:

- خيره وا خوت جوان كردوه؟ ئه لئى ئه چيت بو ئاههنگ. ئه وه به ره و كوئ؟ له گه ل كى ئه رويت؟ دوايى نه يه يته وه بگريت! ده ستى كرد به پيكه نين. له راستيدا من زور بيزار ئه بووم به پرسيار كردن. هەر كاتيكيش من

بچوومايه ته دهره وه، هه زار پرسيارم لي ئه كرا. ئه مهش له وان هيه
هوكاره كه ي بگه رپته وه بو ئه وه ي كه من زورينه ي كات له ماله وه بووم.
زور كه م برپويشتمايه ته دهره وه. هر كاتي كيش ئه رپويشتم به جوانترين
شيوه خوم ئه رازانده وه. ئه و كاته سه رنج راکيش ئه بووم. كه نازدار ئه و
قسه يه ي كرد منيش قاقايه كم ليداو وتم:

- ئينشائهللاه خير ئه بيت.

دەرگای ژووره كه م لي پيوهدان. دايكم هاواري كرد. وتي:

- كچي زوو بيته وه.

منيش هاوارم كرد. وتم:

- خه مت نه بيت دايكي خوشه ويست.

کاتیک گه‌یستمه مالی شیلان سه‌یرم کرد مالیان پر بوو له خه‌لک. له خوشکو براکانی و براژنو و برازاو هه‌موو خوشکه‌زا زور قه‌ره‌بالغ بوون. ئە‌چوویته هه‌ر کوی هه‌ر خه‌لکی لی بوو. به ناو یه‌کدا ئە‌هاتن و ئە‌چوون. منیش له راستیدا سه‌رم سوور‌مابوو. تووشی شله‌ژان و شه‌رمیکی زور سه‌یر بووم. نه‌مئه‌زانی ئە‌و ماله‌ بو و شله‌ژابووون. به یه‌کدا دین و ئە‌چن. له سه‌ره‌تادا ترسام. وامزانی دایکی شیلان نه‌خوشه یان که‌سیکی‌تریان. به‌لام، که سه‌رنجم ئە‌دا ئە‌مبینی روخساری شیلان زور دلخوش دیار بوو. خوشکه‌کانیشی به هه‌مان شیوه هه‌موو جوان خوییان رازاندبووه‌وه. من زور که‌وتمه گومانه‌وه که ئە‌بیت ئە‌م خیزانه چاوه‌ریی چی بن؟ یان چی روویدابیت؟ به تایبه‌تی که چوومه ژووره‌وه هه‌ر هه‌موو هاتن و باوه‌شیان پیدا کردم، ماچیان کردم. کاتیکیش که چوومه لای دایکی شیلان. پیی وتم: - یاخوا به‌خیر بییت رۆله گیان. به خوا که ئە‌تبینم و ئە‌زانم یه‌کیکی له کچه‌کانم. تو خوا بنار گیان پیمان لی مه‌بره. زوو زوو وهره سه‌ردانمان بکه. که ئە‌تبینم و ئە‌زانم شیلانیت.

له راستیدا من زور سه‌رم لی‌شیواو بوو. نه‌مئه‌زانی بو و ئە‌لیت؟ وتم: - بیگومان وایه. منیش زورم خوش ئە‌وین. نا... چون پیتان لی ئە‌برم. به‌لام من تینه‌ئه‌گه‌یستم مه‌به‌ستی چیه! هه‌ر ئە‌مویست شتیک تیبگه‌م، به‌لام هیچم بوو روون نه‌ئه‌بووه‌وه. هه‌ر سه‌یری ئە‌م لاو ئە‌و لای خۆم ئە‌کرد له پرێکدا شیلان په‌لی راکیشام و بردمی‌ه ژووره‌که‌ی خوی. وتی: - دانیشه.

سه‌یرکی شیلانم کرد. وتم:

- ئە‌وه چیه؟ ئیمرو هیچ شتیک ئاسایی نایه‌ته به‌ر چاوم! ئە‌م که‌سانه‌ی لی‌ره‌ن که‌سیان به ئاسایی نابینم! چی بووه؟ تو خوا شیلان پیم بلی.

خیرا دەی. قسه کانی دایکیشیت هەر زیاتر دوودلی کردووم. هه موو زۆر
په شوکاون. وا نییه؟ من راستم، یان نا؟

له پرێکدا روخساری شیلان گۆراو زۆر په شوکاوو مات بوو. به
غه مبارییه وه وتی:

- تۆ راستیت. به لام جاری واز له وانه بهینه. باسی خۆتم بۆ بکه. گه یشتیته
کوئی؟

وتم:

- باسی چی؟ به خوا نه گه یشتوو مه ته هیچ کوئی. برۆا ناکه م بشگه مه هیچ
کوئی. کامه ران هیشتا بریار نادات هیچ بکات. ئەلێت هیشتا زووه.

شیلان وتی:

- تۆ که ی کامه رانت بینیه؟

وتم:

- ئەو روژه ی که به تۆم وت ئەچم بۆ مالیان بۆ ئەوه ی دایکی ببینم و
که سیشیانم نه دی. ئەوه دوو ههفته زیاتره هیچ هه والێکی نازانم.

شیلان وتی:

- باشه بنار گیان، ئیستا خواردن ئاماده یه. با جاری برۆین نانێک بخۆین.
دوایی باسی ئەکه یین.

دوای ئەوه ی نانمان خوارد شیلان بردمییه وه بۆ ژووره که ی خۆی. به
خوشکه گه وره که ی وت:

- داده نه رمین؟ دوو چامان بۆ ئەهینیت؟ ئەمانه ویت له گه ل یه ک به ته نها
بین. لێره دائه نیشینین. نه رمین وتی:

- ئای به سه ر چاو. هه ر ئیستا بۆتان دینم.

که چوومه ژووره که ی شیلان، سه یرم کرد له سووچیکی ژووره که دا
جانتایه کی وه کو کۆله پشت له گه ل جووتیک کاله و ته رمۆزیک ئاو دانرابوو.

زۆرم سەير لىھات. ئەو شتانه چىن؟ بۇ لەوئىدان؟ كەمىك سەرنجيان راکىشام. بەلام زۆر گرنگ نەبوو لە لام تابزانم. دواى كەمىك نەرمين لە سەر سىنىيەك دوو چاى بۆھىناين و دوو پەرداخ ئاويشى لە سەر بوو. وتى:

- دەى فەرموون گولە باخەكان.

شىلان وتى:

- دادە نەرمى، بى زەحمەت دەرگاگەشمان لى داخە دواى خۆت. من زياترو زياتر سەرسام ئەبووم. رەفتارەكانى شىلان زۆر نامۆ بوون، چونكە ھەر كاتىك من بچوومايە بۇ ئەوئى، من لەگەل خىزانەكەياندا بە يەكەوہ دائەنىشتىن بەلام ئەو جارە وا نەبوو. وتم:

- شىلان؟ خىرا پىم بلى؟ زۆر سەير ئەتېنم! دلم ئىتر بەرگە ناگرىت!

شىلان وتى:

- بنار تكات لى ئەكەم تۆزىك بە ئارام بە. ئىستا ھەموو شت ئەزانىت. وتم:

- چىيە؟ بۇ پىم نالىت؟ كامەران چىيەتى تو خوا؟ دەى دەى چىيەتى؟

شىلان وتى:

- بنار ئەوہ چىتە؟ بە خوا كامەران ھىچى نىيە. ئەوہ تو بۇ وا شىتى؟ تۆزىك بە ئارام بە. بە خوا ئەگەر وا بکەيت، ھىچت پى نالىم. وتم:

- كەواتە شت ھەيە؟ وا نىيە؟

لەو كاتەدا ھەستم كرد شتىك ھەيە. شىلان ئەترسىت پىم بلىت. دلم زۆر خىرا لى ئەدا. وا ديار بوو رەنگم تىكچووبوو. بۆيە شىلان پەرداخە ئاوەكەى دايە دەستم، وتى:

- دە تۆ جارى تۆزىك ئاۋ بخۆرهۋە. بنار گيان تۆزىك له سەرخۆ به. تكات لى ئەكەم. هيچ نەبوۋە. من تۆم بانگ كردوۋە شتىكت پى بلىم پەيوەندىي به من و تواناۋە هەيە. ئەۋەش نەيىيەكى زۆر گەورەيە. ئەو كەسانەي، كە لىرەن كەسيان نايزانن تەنھا دايكم و برا گەورەكەم و لەگەل تۆ. ئىستا پىت ئەلیم. ئىنجا باش گوى بگرەو دلى خۆتم بۆ توند بکە. من ئەزانم تۆ ئىنسانىكى زۆر بەھىزىت. بەرگەي زۆرت گرتوۋە. بەرگەي زياترىش ئەگرىت. جگە لەۋەش تۆ ھاوپرى و خۆشەويستى منىت، دلسۆزىت. من ھەموو كات تۆم بە خوشكى خۆم داناۋە. ئەزانم تۆ ھەرگىزاو ھەرگىز كاريك ناكەيت كە زيان بە من و بە خىزانەكەم بگەيەنىت. باش ئەتناسم. ھەرگىز من لە پاكى و دلسۆزىي تۆ گومان و دوودل نەبووم.

كە گويم لەو قسانەي شىلان بوو بە ئەندازەي ئەو ستايشكردنەي بۆ من كە چۆن ھاوپرىيەكى بووم. دلم خۆش بوو. بە ھەمان ئەندازە توشى ترسو دوودلىي كردم كە ئەبىت چى ھەبىت لە دواي ئەو وشانە. شىلان ھەر بەردەوام بوو لە سەر سوپاسكردنى من، كە چەند ھاوپرىيەكى خاۋەن رەوشتى بەرزو پاك و زۆر شتى ترى وت، كە ئىتر من خۆم پى رانەگىرا. پىموت:

- باشە گيانەكەم تۆش بە ھەمان شىۋە دلسۆزو خۆشەويستى لاي من. ئىستا پىم ئەلئىت چى ھەيە؟ چونكە بە راستى ئىتر خۆم پى ناگىرىت. وا دلم خەرىكە ئەتەقىي.

شىلان تۆزىك ھاتە پىشەۋە ھەردوو دەستى گرتم و ھەناسەيەكى زۆر قوولى ھەلكىشا. وا ديار بوو زۆرى لە خۆي ئەكرد، كە پىم بلىت. بەلام، ھەر چەند سەيرى بارو دۆخى نائارامى منى ئەكرد، ئەترسا قسە بكات. بۆيە زۆر دوودل و پەشوكاۋ بوو.

وتم:

- شیلان من زۆر باشم. ئاوا دلّی خۆم توند گرتووه. هەرچییه که، بیلّی. مه ترسه. خۆ کامه ران و توانا سه لامه تن. وا نییه؟
وتی:

- به لّی ههردووکیان سه لامه تن. من پیم وتیت مه ترسه. زۆر باشه خه مت نه بیّت.

ئینجا شیلان دهستی خۆی له یهک ئالاندو په نجه کانی کردن به ناو یه کدا. زۆر به ئاسانی ترسو دودلّی پیوه دیار بوو. منیش هه ر ئه وهنده مابوو بقیژینم به سه ریداو بلّیم ده بیلّی... ده بیلّی. جاریک سه یری ئه کردم و جاریک لیوی خۆی ئه لسته وه، نه یئه زانی چون قسه بکات. منیش هه ر چاوه روان بووم. توزیک وه ستاو ئینجا سه یریکی تری کردم. ئه م جار هه ش ده سی گرتم. وتی:

- دوینی من و توانا ماره بریمان کرد.

هیشتا قسه که ی ته واو نه کردبوو، باوه شم پیا کرد. وتم:

- وهی قوربانتم بم. یا خوا پیروزت بیّت. خۆشتین خه به ره.

من باوه شم پیا ئه کرد، به لام سه یرم کرد ئه و به خور ئه گریا. هه ر به دم گریانه که یه وه وتی:

- به لام. به یانی زوو ئه بیّت برۆین بو ئیران. ئینجا بو آلمانیا. برای توانا یارمه تیمان ئه دات بو ئه م رویشتنه.

من له کوتوپریی هه والی دووه می، ئیتر هیچم پی نه وترا. بیده نگ بووم. دمم کرابووه وه. ههردوو چاویشم بریبووه شیلان. هیچم بو نه وترا. ته نها فرمیسه که کانم، که به بیده نگی به روومه تمدا ئه هاتنه خواره وه. شیلان هه ر باوه شی پیا دا ئه کردم و ئه گریا. منیش زیاتر. ئه و ئه گریا و من ئه گریام بو ماوه یه ک ههردوکمان بیده نگ بووین. که سمان هیچمان بو نه وترا جاریکی تر شیلان باوه شیکی پیا کردم وتی

- بنار گیان، بهسه مهگری، توخوا مهگری. بهسه... ئاخر بویه نه مئه ویست پیټ بلیم... ده بهسه.

که سمان نه مانئه توانی بیدهنگ بین. گریانمان بو راگیر نهئه کرا. شیلان تهنا هاورپی نزیکم بوو. له خوشکه کانم نزیکتر بوو له منه وه. ئه و تهنا دلخوشکه ری من بوو. بروام نهئه کرد شیلان برپوات، میشم قبولی نهئه کرد تهنا هاورپی دلسوزم برپوات له وانیه ئیتر ههتا ههتایه نه بیبنمه وه. نه مویست کاریکی وا بکه م له وه زیاتر شیلان خهفته بارپیټ وتم:

- شیلان گیان با دهموچاومان بسرپین، با نه گرین. گریان باش نییه. هیوای خوشی و سه رکه و تنتان بو ئه خوازم. هاورپی ئازیزم. تو خوا له یادم مه که. ئاگات له خوت و له توانا بیټ.

به لام من هیشا له شوکا بووم، نه مئه زانی چی ئه لیم. جاریک پیئه که نیمو جاریکش ئه گریام.

شیلان وتی:

- به خوا بنار گیان ئه م کاره زور به پهله پهله کرا. خوت ئه زانیت توانا عهسکه ره، شوینه که ی لپی بوو، زور خه ته ربوو. نزیکی شه ربوو. باوکی و دایکی نایانه ویټ بگه ریته وه بو عهسکه ری. که واته ئه بیټ را بکات. ئه وهش هه ر باش نییه. جا له بهر ئه وه، پیش دوو روژ خیراو به پهله زور به نهینی برپاری رویشتمان دا. دوینیش چووین ماره بریمان کرد. بویه هه ردوینی په یوه ندیم پیوه کردیت بو ئه وی بیټ بو ئیره، بتبیم پیش رویشتم. توش ئه بیټ ئه م نهینییه لای خوت بپاریزیت ههتا ئه گهینه شوینی خومان. بنار... به راستی من زور ئه ترسم له و ریگایه. خوت ئه زانیت، که چهند کهس له و ریگایه کوژراون یان دهست بهسه ر گه راونه ته وه. ئه لپن هه ر ئه و ریگایه ش هه یه. ئیتر چی بکه م؟! به خوا من هیچ دلم پیوه نییه. له گه ل

ئەوئەشدا زۆر دلم لای دایکمه. ئەترسم نەیبینمەوہ. تو خوا بنار گیان زوو زوو وەرە سەری لی بدە. دایکم توی زۆر خوش ئەویت. دلی بیٹ ئەکریتەوہ.

من ئەگریام بو لەدەستدانی نزیکتترین ھاوریم. بو خۆم، کە ھاوریم نامینیت کە دلم پیی خوش بوو. ئەمزانی کە تەنھا شیلانە دلی بە من بسووتیت. ئەویش ئەپوات بو چارەنووسیکی نادیار. لەوانە یە بگات لەوانە شە نەگات ھەرگیز نەیبینمەوہ.

وتم:

- وا چاکە ئیتر من برۆم. ئەو کاتە ی ماوتە لەگەل خیزانە کەت بیبەیتە سەر. بەلام شیلان منی بەرنەئەدا. ھەر باوەشی پیا ئەکردم، ئەیوت:
- تو خوا جار ی دانیشە. مەرۆ. لەوانە یە ئەمە دوا جار بیٹ. ئیتر نەتیبینمەوہ. شیلان ئەگریا. منیش بە دوایدا ئەگریام. وتم:

- شیلان گیان ئاگات لە خۆت و لە توانا بیٹ. پشتی بگرە.
وتی:

- دلنیا بە توانا لەناو چاو رووحمایە. بنار گیان، تۆش ئاگات لە خۆت بیٹ. ھەستام برۆم. باوەشم پیاکرد. لە پریکدا شیلان وتی:
- ئە ی زانیت بو کامەران؟

وتم:

- چی...؟! چی بزنام!؟

شیلان لە وەلامدا وتی:

- ھیچ... ھیچ ھەروا پرسیم ئەگەر قسەت لەگەل کرد بیٹ.
وتم:

- ئە ی پیمنەوتیت دوو ھەفتە یە قسەمان نەکردووە؟ ویستم لیروە قسە ی لەگەل بکەم؟ بەلام خۆت ئەزانیت ھەموو خیزانە کەت لیروەن. ناتوانم

په یوه ندى بکه م. به لام بو پیم نالییت چیه تی؟ من ئە زانم شتیك ئە زانیت.
تو خوا لیم مه شاره وه.

شیلان وتی:

- نا... هه ر ویستم بزانه که ی قسه تان کردووه؟ هیچی که.

که شیلان وای وت، دانیشتمه وه. وتم:

- ئە گه ر ئیستا پیم نه لییت من نارومه وه. ئە بییت ئیستا پیم بلییت.

شیلان وتی:

- ئە ی خویه گیان، من ئیستا چی بکه م؟ من نامه وییت ئاوا تو به جیبه یلم

به م شیوه یه. ئە زانم زور دوودلیت. چیت پی بلیم؟ وامزانی خوت قسه ت

له گه ل کامه ران کردووه. من ناتوانم پییت بلیم. با خوی پییت بلییت.

وتم:

- چیم پی بلییت؟

وتی:

- راوه سته. ئە چم ته له فونه که ت بو ئە هیتم. خوت قسه ی له گه ل بکه.

شیلان چوو ته له فونه که ی بو هیتم. له و کاته دا ئە وه خوشتترین هه وال بوو

بو من. خیرا ژماره که ی مالی کامه رانم لیدا. دوا ی چه ند جه ره سیك، دایکی

وه کو هه موو جاره کانی تر وه لامی دایه وه. وتم:

- چونی. کامه ران له مالّه؟ ئە توانم قسه ی له گه ل بکه م؟

زور به توره ییه وه وتی:

- کامه ران لی ره نییه.

وتم:

- ئە ی له کو ییه؟

وتی:

- نازانم.

تهلهفۆنه که به سه رمدا داخرايه وه. واتا هيچم دهست نه کهوت. دووباره
داوامکرده وه. هه ر دايکی وهلامی دامه وه.

وتم:

- کامه رانم ئه ويئت.

وتی:

- کامه ران رویشته. ته واو.

تهلهفۆنه که ی بو دووهه مجار به سه رما داخسته وه.

ئيتر من هيچم پي نه کرا، دامه پر مه ی گريان. وتم:

- شيلان ئه مه مانای چي؟ ده.. تو... پيم بلي شيلان گيان؟ ئه مه مانای چي؟
ئه ليئت کامه ران رویشته!

وا ديار بوو شيلان زوري به زه یی پیامدا هاته وه. به لام له هه مان کاتدا
نه يئه ويست هه والی ناخوشم پي بليته. گريان و دوودليم ناچاری کرد پي
به جه رگی خویدا نا. وتی:

- بنار گيان، مه رج نييه له ژياندا ئيمه هه رچييه کمان ويست بومان بيته.
هه نديک جار گه يشتن به شتيک، که زور ئه مانه ويت، زور گرانه. هه نديک
جاريش زور ئاسانه. ئيتر هه ر که سه و خوی و به ختی خوی. ژيانيش پره
له شتی سه يرو چاوه پروان نه کراو. وه کو ئيمه پيش دوور وژ نه مانئه زانی
ئه بيته برۆين بو ئيران، وا ئيستا به ته ماین برۆين. خواش ئه زانيت له و
ريگايه چيمان به سه ر ديته!

وتم:

- ئيستا پيم بلي. چي ئه بيته و چي نابيته چيته؟ ئه م فه لسه فانه چيه تو
ئه يليته؟

بو جاری دووه م ئه و روژه شيلان دلمی کوت کوت کرد. له ناو دلما
هه ستم به ئازار ئه کرد. وتی:

لهوانه يه كامهران ئيمرؤ رۆيشتبيت. ئەگەر نا، ئەوه به يانی ئەپرات. وتم:

- چى؟ بؤ كوي؟ ئەوه تۆ باسى چى ئەكهيت؟ كامهران بؤ كوي ئەپرات؟ ئيتىر هەر ئەوهنده ئاگام له خۆم بوو. كه چاوم كردهوه، له ناوهپراستی ژووره كه ياندا راکشابووم. هه موو جلو به رگو دهموچاوم تهر بوو. تهنانهت قزيشم له ئاودا بوو. كاتيك، كه شيلان ئەو هه والهى پيدام، من له هوش خۆم چووبووم. ماوه يه كى زۆر بى ئاگابووم. شيلان و خوشكه كانى نه يانته زانى چى له من بكن. من كاتيك به ئاگا هاتمه وه، زۆر گريام؛ دنيا م لى بووبوو به شه وه زهنگ. نه مئه زانى چى بكم. ئەمويست هه نديك هيژو توانا به خۆم بدهم. به لام زۆر قورس بوو. ئەمويست هيچ نه بيت، له بهر ئەوهى له مالى ئەوان بووم تۆزيك خو راگر بم. به لام نه مئه توانى. هه ستم ئەكرد هه موو دنيا به سهر مندا رووخواه. وامئه زانى كۆتايى ژيانمه. له و كاته دا زۆر گران بوو بؤ من، كه بروا بكم. ژيان لاي من له وانه يه هيشتا به رده وام بيت. شيلان زۆر ترسا. ده ستمى ئەگوشى و له گه لمدا ئەگريا. وتم:

- شيلان؟ تۆ بليت راست بيت؟ تۆ له و بروايه دايت وا بيت؟ كامهران بروات و به من نه ليت؟ نا... نا... بروا ناكم. شتى وا نابيت. مه حاله. هه رگيز نابيت. نا...

من هەر ئەموت و ئەموتته وه. شيلانيش به دەم گريانته وه وتى:
- نا.. منيش بروا ناكم رۆيشتبيت بى ئەوهى به تۆ بليت. له وانه يه داىكى نه يه ويت راستى به تۆ بليت بؤ ئەوهى نه چيت. به لام من ئيمشه و پرسيارت بوئه كه م، دلنيات ئەكه مه وه. بنار گيان. ئەگەر كامهران رۆيشتبوو به و شيويه، ئەوه موسته هه قى يه ك فرميسك نيبه له تۆوه. به لام ئەگەر نه رۆيشتبوو ئەوا من ته له فونت بؤ ئەكه م. به يانى برو بؤ لاي به لكو بتوانيت په شيمانى بكه يته وه.

من هەر ئەگريام. هەموو گيانم بە شيوهيهكى زۆر نا ئاسايانه ئەله رزى. شيلان و خوشكه كانيشى هەر قسه يان بۆ ئەكردم و دلخوشيان ئە دامه وه. جنيو بارانى كامه رانيان ئەكرد، كه چى من پيم ناخوش بوو. ئەموت:
- وای پى مه لىن تو خوا.

نه رميني خوشكى وتى:

- بنار گيان تو بۆ وا ئە كه يت؟ ئە گهر ئەو به و شيوهيه بروات، تو به جيبه يلىت، هيچ گوى به تو نه دات، هه قه توش پشتگويى بخه يت. يهك سات بيرى لى نه كه يته وه. ئەوه دياره كابرايه كى ده سبره.

من هەر ئەگريام بۆ ماوه ي كاتزميريك زياتر شيلان هه ولى ئە دا په يوه ندى به كامه رانه وه بكات، يان هەر چونيك بيت، هه والى بزانيت. به لام هيچى ده ست نه كه وت. پاشان توانا هات بۆ مالى دايقى شيلان. زۆر سه رى سوورما، كه منى بينى به و شيوهيه. شيلان هه مووى بۆ گيرايه وه. ئە و يش زۆرى پى ناخوش بوو. هاته لامه وه دانىشت. وتى:

- بنار گيان پيوست ناكات وا له خوت بكه يت. من ئە زانم تو ئە وت چه ند خوش ئە ويىت. ئە زانم كامه رانىش توى چه ند خوش ئە ويىت. به لام ئە گهر ئەو بروات، تو نابيت به و شيوهيه له خوت بكه يت. وا دياره ئەو رويشتنه بۆ ئەو باشه. به لام من ئە زانم ليره يه. هيشتا نه رويشتوووه. كى به ئيوه ي وت رويشتوووه؟ من ئەم به يانيه له گه ليا بووم.

كه گويم له و قسانه ي توانا بوو، تو زيك ئارام بوومه وه. وتم:

- ده باشه من ئىستا ئەرۆم بۆ ماليان.

توانا وتى:

- نا ئىستا مه رۆ. خوت بگره تا به يانى بزاني چى ئە بيت. با من قسه يه كى له گه ل بكه م. بزنام دايقى بۆ وای وت؟

وتم:

- ده باشه. من ئەبیت ئیستا برۆمهوه بو مالی خۆمان. خەریکه کات درهنگ ئەبیت.

توانا وتی:

- بنار گیان من سه یاره م پییه خۆم و شیلان ئەتگه یه نین. حەز ناکە م بە م شیوه یه به سه یاره ی کرئ برۆیت. تۆ زۆر بی هیزو لاواز دیاریت. کاتیش به ره و ئیواره ئەروات. با مالی باوکت کیشته بو دروست نه کهن. منیش پیشنیاره که ی توانام به دل بوو. ئیتر خواحافیزیم له دایکی شیلان و خوشکه کانی کرد. له گه ل شیلان و توانا به ره و مالی خۆمان رویشتمه وه. به لام من به و ریگایه وه تا گه یشتمه ماله وه هه ر ئەگریام ئەوانیش دلخووشیی منیان ئەدایه وه. که گه یشتینه به ر ده رگای ماله وه خواحافیزیم لیکردن بو دوایین جار، که ته نها خوا ئەیزانی که ی جاریکی تر ئەیانبینمه وه.

که چومە ژوورەو، بینیم دایکم و نازدار دیار بوو چاوه‌رپیان ئەکردم، چونکه خیرا بەرەو پرووم هاتن. دایکم یەكسەر وتی:

- زۆرت پێ چوو!

وہ لآم هیچ نہ دایەوہ. بەرەو ژووری دانیشتنەکہ چووم. نہ شمیل ہاتہ بەردەم. لە ژووری دانیشتنەکہ بوو. وتی:

- ئەوہ چییہ؟! دیسان گریاویت؟ خو تو، کہ رویشتیت، لە خوشییاندا خەریک بوو ئەفریت. ہەر ئەوہندە مابوو بال بگریت. ئەی ئیستا چی بووہ؟ خۆزگە من بمزانییایە تو بو وا ئەکہیت؟!

وتم:

- نہ شمیل... ہەموو شت تەواو.

بە دەم گریانەوہ، بە پلیکہکاندا بەرەو ژوورەکہی خۆم سەرکہوتم بو ئەوہی بە ئیسراحتی خۆم بگریم؛ پر بە دلای خۆم ہاوار بکہم؛ کہس هیچم پێ نہ لیت. بە لآم کاتیک گەیشتمە ژوورەکہم، دەمەو روو بە قولپی گریان خۆم یا بەسەر جیگاکہما. نہمئەزانی چی بکہم. نہ شمیل ہاتہ پیشەوہ. وتی:

- تو خوا دە پیم بلای. بو وا ئەکہیت؟ چی روویدا لە مالی شیلان؟

وتم:

- تەواو... ہەموو شت تەواو.

وتی:

- چی تەواو؟

وتم:

- برۆ. وازم لی بہینہ. نامەویت کہستان ببینم.

وتی:

- ئیستا پیم نه لییت، نه چم دایکم بانگ نه که م.

وتم:

- نه پرویت؟ یان نا؟ تاقه تی قسه م نییه. وازم لی بهینه.

نه شمیل هر سهیری نه کردم. وهکو له ناوه پراستی ژووره که دا روا بیت، هیچ نه نه جوو لا. نه یئه ویست به جیم بهیلت. ئیتر نه یویست پرسیاریشم لی بکات. هر به رامبه رم وهستا بوو ههردوو چاوی تیبریووم، ته ماشای نه کردم. له وکاته دا ههستم کرد ژووره که زور گهرمه. ویستم جله کانم بگورم، به لام نه متوانی ههستمه سهر پی. نه وهنده ئاگام له خوم بوو، دهستم بهرز کرده وه بو نه شمیل، که یارمه تیم بدات. نه شمیل زانی باری ته ندروستیم به ره و خراپی نه روا ت، خیرا هاواری دایکم و نازداری کرد.

وتی:

- وهرن... فریای بنار بکه ون. وا مرد. دایکه... دایکه... خیرا... بنار... بنار

گیان؟ نه وه چیته؟ بو وات لیها ت؟ بنار گیان تو خوا قسه بکه؟ چیته؟
نه شمیل خیرا خیرا بانگی نه کردم، بانگی دایکی نه کرد. من هر نه وهنده ئاگام له وه بوو. کاتیک چاوم کرده وه، له نه خوشخانه له سهر جیگایه کی سپی راکشابووم. دایکم و نازدارو نه شمیل له دهورم بوون له گه ل چهند پزیشکو په رستیاریک. هر نه وهنده م ههست نه کرد زورم خه و دیت. داوام نه کرد بمبه نه ماله وه. لیان نه پرسیم:

- چی بووه؟

به لام نه وهنده بی هیز بووم، نه مئه توانی هیچیان پی بلیم. نه مویست چاوم بکه مه وه. هیزی نه وهشم پی نه بوو. به لام یه کیک له دکتوره کان پی و تم:
- ناتوانین ئیستا بهیلین برپویت. جاری نه بیت توزیک پاله په ستوی خوینت

رېكبيتهوه، چونكه زور دابه زيوه.

دواى دوو كاترمير، منيان بردهوه بؤ مالهوه. دهرزيبهكى خهويان ليدابووم
بؤ ئهوهى ئيسراحت بكه م. ئيتر بير نهكه مهوه. ئه وشهوه خهويكى باشم
ليكهوت. به لام بهياني، كاتيک خه بهرم بووهوه، كاترمير ههشتو نيو بوو.
خيړا ههستامو رويشتمه خوارهوه. دايكم بهرهو رووم هات. وتى:

- چوني كچم؟ ئه توانيت برؤيت؟ بي هيز نيت؟
وتم:

- نا... باشترم، به لام هه ز ئه كه م برؤمه هه وشه كه. توزير له وييم به ته نها.
باوكم سهريكى كيشايه دهرهوه له ژووره كهى خويان. وتى:
- بنار خان چيته؟ دوينى شهو بؤ بوورايت هوه؟ ئه گهر خه ميكت ههيه وه ره
لاى دايكت، يان لاي خوشكه كانت باسى بكه. خراپه شت بخه يته وه ناو
دلى خوت. پيش خواردنه وه خراپه. ئه وه نازانيت؟
وتم:

- به لى باوكه، ئه زانم.

ويستم برؤم. باوكم هاواريكى لى كردم. وتى:
- بنار... وه ره پيشه وه.

منيش گه رامه وه. زور به بي تاقه تانه وتم:

- به لى بابيه؟

وتى:

- هيچ باش نايه يته بهرچاوم. چيته؟ ئه گهر نه خوشيت، با بته م بؤ دكتورى
باش. رهنگت زور زهرد هه لگه راوه. ماوهيه كه زور بيتاقت ئه تبينم. ته مهنى
تو ئه بيت زور رهنگو رووت ئالو جوان بيت.
دايكيشم له و لاوه هه ليدايه. وتى:

- ئەم دەم نووقاوه هيچ به كەس نالیت. هەر ئەیخاتەوه ناو دلای خوی. به
خوا خواردنیش هيچ ناخوات. نازانم بو چی ئەیهویت زەعیفتەر بیت؟
منیش خوا خوام بوو برۆمه حەوشەکه تۆزیک به تەنها دانیشم، دوور
له هەموو كەسیك. ئەوان نەیانئەزانی هەموو باسەكان زۆرتەری خەتای
ئەوانە. ئەوانیش وا باس ئەكەن، كە ئاگیان له هيچ نییه. رویشتمە حەوشە.
بو زیاتر له كاتژمیریک به تەنها دانیشتم. چاوه‌ریم ئەكرد باوكم بروات.
ئینجا كات ببیت به دە، یان یانزە. ئەوسا برۆم بەرەو مالى كامەران. باوكم
نانی بەیانی خوارد. خوی كۆكردەوه رویشت بەرەو ئیشوكار. دایكیشم
هەر ئەهاتوو ئەچوو به ناو ماله‌كه‌دا سەری لیشیوابوو نەى ئەزانی چی
دروست بكات بو نیوه‌رۆ. هەرچەندە ئەوه خەمی هەموو روژیکى بوو.
پرسیارم لیکرد. وتم:

- دایكه گیان چی ئەكهیت؟

وتی:

- هيچ ناكەم. جارێ زوو به بو چیشت لینان. ئاگام له تو ئەبیت. دابنیشە بو
خۆت ئیسراحت بكە.

وتم:

- حەز ئەكەم یارمەتیت بەم.

دایكم وتی:

- یارمەتیم بو چیه به قوربان؟ ئەمرو هیچمان نیه بیکهین. مال پاکوتەمیزه؟
وتم:

- دایكه.. ئەگەر پێویستت به من نییه، من ئەچمه دەرەوه.

بەسەرسورمانیکەوه سەیریکی كردم. دوایی وتی:

- ئەچیتە دەرەوه؟ بو کوی ئەچیت؟ هيچ وهلامی دایكم نەدایهوه

چووم خیرا جلهکانم گۆری. زۆر به په له بی ئەوهی گوی بهمه ئەوهی چی له بهر کهم. خیرا کراسیکی رهنگ سهوزی کالم له بهر کرد. گولی وردی په مهیی تیادا بوو. زۆر جوان بوو. بی ئەوهی هیچ ئاراییشیک بکه م جووتیک پیلاوی رهشی ناسکی جوانم هه بوو له پیم کرد. خیرا بی ئەوهی هیچی تر به دایکم بلیم، به رهو ده رگا که رویشتم. دایکم وتی:

- ده باشه. تو دوینی ئەوهنده بیتاقت بوویت ئیستا بو کوی ئەرۆیت؟ هیچ نه بیت با خونچه هه لسیتم له خه و با له گه لتا بیت.

بی ئەوهی هیچ وهلامی بدهمه وه رویشتم. ده رگا که م زۆر به هیواشی داخست. هیچ ترس له دلدا نه بوو. هه ر کهس چی ئەلێت و چی ئەکات. ئیتر له وه زیاتر چی ئەبیت، با ببیت. خو کهس گوی به من نادات. ئیتر من بو گوویان بدهمی؟ کاتیک گه یشتمه بهر مالی کامه ران، ده رگا که خوی کرایه وه. زۆر سه یرم لیها ت. به لام یه کێ بوو له براکانی کامه ران ئەرۆیشته ده ره وه. ئەویش، که منی بینی سه یری لیها ت. منی ناسییه وه. وتی:

- بنار خان بو لای کامه ران ها توویت؟

وتم:

- به لێ له وئییه.

ها ته وه ژووره وه له گه لم. وتی:

- به لێ ئەوه تا له و ژووره نوستوه.

وتم:

- ده باشه بۆمی خه بهر که ره وه.

وتی:

- من ئەرۆم با شتره خۆت خه بهری که یته وه، ئەو رویشت. منیش هه نگاوم نا به ره و ژووره که ی کامه ران، که گه یشتمه ناو ژووره که، بینیم ته نها دوو

سیسەمی تاکی و کەنتۆریکی دوو تاکیی تیادا بوو. کامەران لە سەر یەکیک
لە سیسەمە تاکەکان لە سەر دەم نووستبوو. منیش زۆر بە نەرمی لێی
نزیك بوومەو. بانگم کرد. وتم:

- کامەران... کامەران، هەلسە من بۆ لای تۆ هاتووم. کامەران تۆزیک
جوولایەو. ئینجا هەلساو لە سەر جیگاکی خۆی دانیشتم. وتم:
- کامەران چۆنی؟ باشی؟ وتی:

- من باشم. چیه؟ چی بوو؟ بۆ هاتوویت؟ منیش هەر لە سەر خۆ لە
تەنیشتی لە سەر جیگاکی دانیشتم. بەلام کامەران زۆر توورپەو مۆن و
مرچ بوو. وتی:

- چیه؟ بۆ هاتووی؟

دیسانەو هەمان پرساری لیکردم. وتم:

- بۆ لای تۆ هاتوم. بیدەنگی گرتمی. ئەویش چاوەرپی ئەکرد پێی بلیم
بۆچی هاتووم. بەلام، هەر چەندم ئەکرد من لەو کاتەدا بە دەمدا نەئەهات
پێی بلیم بۆچی هاتووم. زۆر لە سەر خۆ، بی ئەو هی سەیرم کات، سەری
لار کردەو. وتی:

- پیم بلی بۆ هاتوویت؟ چی هەیه؟

زۆر بە ترسو دلەراوکییەکی سەیرەو، قورگم پڕ بوو لە گریان. وتم:
- کامەران چیتە بۆ وا قسەم لەگەڵ ئەکەیت؟ هاتوم بزنام راستە... ئەلین...
بە تەمایت برۆیت؟ من دوینی لە شیلان و توانام بیست، کە تۆ بە تەمایت
برۆیت بۆ ئێران. راستە ئەو قسەیه؟ چونکە من لە خۆتم نەبیستووه.

پاش تۆزیک وەستان. کامەران بیزاری و دوودلییەکی زۆری پێوه دیار
بوو. هەردوو دەستی نووسان بە یەکەو، ئینجا خستییه بەینی هەردوو
ئەژنۆی بی ئەو هی رووم تیبات هەناسەیهکی قولی هەلکیشا. وتی:

- به لئی وایه. به تهمام برۆم بو ئیران. دوايي بو ئەلمانیا.
منیش هەر وهکو چهکوشیکی ئاسن بدن به سهرمدا، لال بووم. بو چهند
ساتیک ئەمویست شتیک بلیم. به لام قسه م بو نه ئەکرا. سهرم دانه واندبوو
چاوم بریبوه ئەرزه که. ئاواتم ئەخواست، که ئەوه خه و بیته، نهک راستی.
ئینجا کامهران ئاوریکی لیدامه وه. وتی:

- ته له فونم بو کردیت چهند جاریک تو وه لامت نه بوو. ئیتر چی بکه م؟
وتم:

- منیش تلفونم بو کردیت. توش وه لامت نه بوو. ئەهی... باشه که ی ئەم
برپارته دا؟ چون برپارت دا؟ ئەو روژه ی که هاتم تو هیچت باس نه کرد!
چی بوو؟ چی رویدا؟ ئەهی تو بیرت له من نه کرده وه؟ من چیم به سهر
دیت دوا ی تو؟

وتی:

- به لئی بیرم لیکردیته وه. زوریش. به لام من هیچم پی ناکریت. ئەبیته بچم
بو عهسکه ری. ئەوهش به من ناکریت.

وتم:

- ئەهی تو خوت نهتوت عهسکه ری ئەکهیت و دوايي ئیش ئەکهیت؟

وتی:

- به لئی من وا به ته ما بووم. به لام عهسکه ری مانای ئەوهیه ئەبیته بچیت بو
شهر. منیش نامه ویت برۆم بو شهر. ئەگەر رابکهیت له عهسکه ری دین و
ئەتبهن و ئەتکوژن. ئەهی که واته ئیمه چی بکهین؟ ژیان لیره بو ئیمه نه ماوه.
گهنج ناتوانیت لیره بمینیتته وه. هه موو ورده ورده ئەبیته برۆین.

وتم:

- ئەهی بو وهکو تواناو شیلان نه کهین؟ من ئاماده م له گهلتا بم، ئەگەر بو

جەھەنەمیش برۆیت. من ژیانم نابیت بە بی تو. تو نازانیت من چەندم
خۆش ئەوئیت؟

زۆر بە بیتاقەتی وەلامی ئەدامەوہ. وتی:

- بەلی باش ئەزانم. بەلام وەکو پیم وتیت، ئەم ولاتە بەکەلک نایەت. من
نامەوئیت تو بەرم بو شوینیک، کە نازانم چیمان بەسەر دیت. کی ئەلئیت
ئیمە سەلامەت ئەبین؟ لەوانە یە بەکەوینە کەمینەوہ. بکوژریین. تو گوناحت
چیئە؟ من نامەوئیت تو تووشی شتی ناخۆش بەم.

وتم:

- کامەران گیان، لەگەل تو بم، چیت بەسەر هات، با بەسەر منیش بیت.
بەلام مانەوہم لیڤە زیندە بەچالکردنە. من ناژیم بە بی تو. جیم مەھیئە.
بەیانى وەرە بو داوام. ئەچینە لای مەلا. مارەم بەکەو بە یەکەوہ ئەرۆین.
من ئەمەوئیت یەک چارەنووسمان هەبیت. لەگەل تو بژیم. لەگەل تو بمرم.
کامەران وتی:

- بنار هەستە برۆ. قسە کەلکی نییە. من بەیانى زوو ئەرۆم. بریارم داوہ
ئەبیت برۆم. بەلام تکایە با کەس نەزانیت.

ئەمویست خۆم بگرم نەگریم. بەلام ئەوہندە گریابووم، چاوم بە تەواوی
بو نەئەکرایەوہ. هەموو گیانم ئەلەرزى. بروام نەئەکرد ئەوہ کامەرانە بەو
جۆرە بی هیوا قسە ئەکات.

وتم:

- دە باشە. پیم بلی ئەگەرەموو ژیانم چاوەرئیت بەم، برۆا بەکە چاوەرئیت
ئەکەم. پەیمانم بەرئى کە دئیتەوہ. پیم بلی چیبکەم بوئى ئەکەم. بەس وا
مەرۆ.

وتی:

- نازانم بنارا! من نازانم چیم به سهر دیت. ناتوانم بلیم تا که ی؟
وتم:

- کامهران تکات لی ئەکه م جیم مه هیله. یان بمبه له گهل خوت. جاری
مه پۆ. بیریک بکه ره وه.

کامهران قورگی پر بوو له خه فهت. وتی:

- بنار، ته واو. ناتوانم لی ره بمینمه وه. من رامکردوو له عه سکه ری. ههر
کاتیگ بمگرن ئەمکوژن.

وتم:

- ده باشه، به یه که وه ئە پۆین. چیت به سهر هات، با به سهر منیش بیت، من
ژیانم به تووه بهنده. من ناژیم به بی تو. تو برۆیت منیش ته واو ئە مرم.
کامهران تو خوا مه پۆ. په له مه که. ئە گریام دلم ببوو به هه زار پارچه وه،
هه ستم ئە کرد رۆحم له جه ستم دیته دهره وه. هه ستم ئە کرد ورده ورده
ئه تویمه وه. لی ئە پارامه وه. که نه روات زورم له گهل وت. به لام ئەو گوی
لی نه گرتم.

منیش ئیتر زانیم ئەو هه موو ریگاگان له من دانه خات. قسه کردنیش
له گهلیدا که لکی نییه. بویه هه ستامه سهر پی. به زور خوم راگرتبوو.
سه یریکم کرد. بو دوا جار پیم وت:

- وا دیاره تو بریاری خوت له ده میکه وه داوه. هیوادارم سه رکه وتوو بیت.
زور به خیرایی له ژووره که ی هاتمه دهره وه. کامهران هیشتا له جی
خوی نه جوو لآبوو. به دریژی کاته که ههر سه ری هه لئه بری، غه مباری و
په ریشانی زور به سه ریدا زال ببوو. به لام من ئاگام، نه له خوم و نه له
هه نگاوه کانم بوو. به جیم هیشت بو ئە زهل. بو رۆژگاری نادیار.

بنار ھەر، که تەواو بوو له قسەکانی، روخساری سوور ھەلگەپابوو. فرمیسک بە چاویدا ئەھاتە خوارەوہ. منیش وتم:

- بنار. ئەوہ بە راستە؟ ھیشتا بۆی ئەگریت؟ کەسیکی وەکو کامەران نابیت یەک فرمیسکی بۆ بریژیت. ببورە کہ وا ئەلیم. بەلام ھەر وەکو خوشکی شیلان پیی وتیت، ئەو کەسیکی خو پەرست بوو. ھیچ بیری لە تو نہ کردەوہ. بنار سەریکی ھەلبەری و بە دەسرەکە ی چاوەکانی سەری و وتی:

- فینک! بیرتە لە سەرەتای باسەکەماندا من چیم پی وتیت؟

وتم:

- تو زورت شت پی وتم. نازانم کامەیان باس ئەکەیت.

بنار وتی:

- کە پیم وتیت خوشەویستی من بۆ کامەران ئەفسوون بوو. خوشەویستیەکی ئاسایی نەبوو. ناتوانم لەوہ زیاتر بۆت باس بکەم، کہ وەکو سحر لیکردن بوو. ھەر چەند دووری نیوانمان دریژ ئەبوو. خوشەویستی ئەو لای من زیاد ی ئەکرد. بۆیە پیت ئەلیم لە دەست خۆمدا نەبوو. زۆر جار ئەمویست بیری خۆمی بەرمەوہ. بەلام روژ لە دوای روژ بیرکردنم بۆی بەھیزتر ئەبوو. ئەو ھەستە لە ژیر دەسەلاتی خۆمدا نەمابوو. زۆر جار ئەمویست رقم لیی بیت و بیری نەکەم، گویم لە دەنگی نەبیت و ئیتر سەیری وینەکانیشی نەکەم. ئەمویست لە خۆمی دوور بخەمەوہ، ناوی نەبەم. لای ھیچ کەسیکیش ئیتر باسی نەکەم. بەلام، ھەر کاتیک کەسیکم ئەبینی شیوەی لەو ئەچوو. یان ناوی کامەرانم گوئی لی ئەبوو. بیگومان ئەمزانی کہ ھەموو کاتەکە من درۆ لەگەل خۆم ئەکەم. دلی من تەنھا بە دلی کامەران ئاشنا بوو. تەنھا ئەوی خوش ویست. تۆش ئیستا وەکو ئەوکەسانە قسەم لەگەل ئەکەیت، کہ پیش سی و پینچ سال کردیان. تو ھەست ئەکەیت ئەو خوشەویستیە تەواو بووبیت؟

وتم:

- نه خيږ به داخه وه.

بنار وتی:

- نا... وا مه لئ. هه نديک شتی وه کو ئەم خوښه ويستيه ديارى خوايه. من زور بروام به کرداره جوانه کانی خودايه. هيچ شتيک بئ هو نابيت. له دواى ئەو هه موو ناخوشي و نازاره وه شتيک هه يه نازانم چيه.

وتم:

- بيگومان وايه. ده باشه. پيم بلئ ئەو روژه، دواى ئەوه ي کامه رانت به جيهيشت، چيت کرد؟ چي روويدا؟

بنار وتی:

- نازانم چون گه يشتمه ماله وه؟! بيرمه که چوومه سهر جيگا که م ئيتر نه چوومه خواره وه بو نانخواردن. دهنگو رهنگى کامه ران له بهر چاوم لانه ئه چوو. ته نانهت قسه ناخوشه کانيشى. به جورىکى تر نازاريان ئەدام. من خوم نازانم چون بهرگه ي ئەو هه موو نازارهم ئەگرت؟!

دلَم زور به بنار ئە سووتا. له و کاته دا بنار له پرمه ي گرياندا بوو که پيم وت:

- تو خوا ئەو که سه شايه ني ئەوه يه تو بوى بگريت؟ ئەو رويشت به بئ هو تو ي جيهيشت. هيچ گويى به تو نه دا. نه يئە زانى تو چه ندت ئەو خوشه وييت. تو خوا به سه بنار. من ئيستا خه ريکه دلَم ئە ته قبييت به ده ست تو وه. ئەم هه موو خوشه ويستيه و ئەو يش هه ر وا بئ هو بروات؟ بو؟ تو کامه رانت ئە په رست. له خوشه ويستى تپه رت کرد. ئاه چه ند گونا ه بوويت؟!

هه ناسه يه کى ساردو قوولم هه لکيشا. وتم:

- خوشكى خوم، زور به داخه وه م بو. خوژگه ئەو کاته هاوړيت بوومايه و بمتوانيبايه يارمه تيت بدهم.

بنار وتی:

- زور سه يرم ليها ت، که چاوم کرده وه له نه خوشخانه دايکم و نازدارى خوشکم له گه ل دوو پزيشک له ده ورم بوون پرسياريان لئ ئە کردم چي

بووه ده يان ويست بزنان بۇ چى وام ليھاتووه؟ ئەوان كاتيك منيان دۆزيبووه، له ناوه پراستی ژووره كەى خۆمدا كهوتبووم بى ھۆش و بى ئاگا. ھەر ئەو رۆژە منيان گەياندبووه نەخۆشخانە. منيش، كه به ئاگا ھاتمەو، زۆر ترسام، كه ئەگەر ھيچ شتيكم دركانديت! بەلام خواو راستان ھيچم نەوتبوو، چونكه دايكم ھەر پرسيارى لى ئەكردم و ئەيوت:

- رۆلە گيان دە قسە بكه. چى بوو؟ بۇ وات ليھات؟

منيش زمانى خۆم خستبووه كليلەو ھيچم نەئەوت. بەلام ھەر ئەگريام. گريانه كەم بۇ رانەئەگيرا. ئەو ھش زياتر دايكمى غەمبار كردبوو. كەس نەيئەزانی چى له ناخمدايە. ئاگر له ناو دلم بەر بووبوو. فينك گيان ھەر خۆم ئەزانم ئەو رۆژە چيم بەسەرھات. كامەران خۆشە ويستی ژيانم بوو، ھەموو ھيوو ئاواتى دلى من بوو. تاقە رووناكى دلم بوو. بيرم ئەكردەو ھەموو ھيوو ئاواتى دلى من بوو. تاقە رووناكى دلم بوو. بيرم ئەكردەو چۆن بتوانم دواى ئەو بژيم؟ كى بيت ھەموو رۆژو شەو چاوه پروانى بم؟ ھەوالى پرسم؟ من بۇ كى بژيم ئيترا؟ بۇ كى خۆم جوان بكەم ئيترا؟ ژيان لای من مانای نەما. ھەر ئەو كاتەى، كه پيى وتم ئەبيت برۆم، ئيترا من ئارەزووى ژيانم نەما، چونكه چاك ئەمزانی، كه دواى رویشتنى ئەو، من چيم بەسەر ديت. خۆشە ويستی بەلينيك بوو له نيوان رووح و دلما. كامەران ھەرگيز نەيئەزانی من ئەو نەدم خۆشئەويت. ھەر بۆيە ئەو رۆژە كه گەرامەو بۇ مالەو ھەر پريارمدا ئيترا كۆتايى بە ژيانى خۆم بەينم. ھەر بۆيە يەك چنگ ھەبم خستە ناو دەمم و خيرا پەرداخيك ئاوم كرد بەسەرداو ھەلم قوراند. ئيترا نازانم چيم بەسەرھات.

وتم:

- بەلام تۆ چۆن ماويت؟ تۆ چنگيك ھەبت خواردو. وا نيبه؟ بنار تۆ بە راستى ويستت خۆت بكوژيت؟ بۇ؟

بنار وتى:

- بەلى وام كرد ژيانم كۆتايى بيت، چونكه من بيزار بووبووم لەو ژيانەى تيادا بووم. چيترا بەرگەى ژيانم نەئەگرت. نەمئەتوانى بژيم. ھيزم پى

نەمابوو. رویشتنی کامەران بە جارێک روخانمی. بە هیچ جوړیک بە بی
بوونی کامەران، ژيانی خۆم پێ قبول نەئەکرا.

وتم:

- پیم وتیت تو زور بی عهقلیت. بە خوا ئیستا ئەوەندە حەز ئەکەم تو زیکت

لی بدهم. ئاخ بناڕ ئاخ. دەی باشە ئیستا پیم بلی، تو چۆن نەمردیت؟

بناڕ کەمیک بی دەنگ بوو. هەردوو چاوی پر بوون لە فرمیسک. ئینجا وتی:

- کاتیک، کە لە نەخۆشخانە بووم، گویم لی بوو یەکیک لە پەرسیتیارەکان

پرسیاری لە دایکم ئەکرد، کە ئایا چەند جار رشاومەتەو؟

دایکم پێی ئەوت:

- والله زور... بە قوربان... بە خوا هەموو دنیای تینابوو وا بزنام خواردنی

پیش هەفتە یەکی هینابوو وە.

یاریدە دەری دکتۆرە کە بە دایکمی وت:

- زور باشە. ئیمەش ئیستا دلنیاين، کە مەترسی لە سەر ژيانی نەماو.

کچە کەتان زور بەختە وەرە. لە سەر قازانج ماو تەو.

دایکم وتی:

- ئە یەرۆ! بو وا ئەلیت؟

دکتۆرە کە وتی:

- دایە گیان، بناڕ خانی کچت خۆی دەرمان خوارد کردوو. ویستوو یەتی

خۆی لە ناو بەریت!

دایکم و نازداری خوشکم هەردووکیان چاویان زەق بوو بوو.

دایکم پێی وت:

- نا... نەخیر.. شتی وا نییە. کچی من شتی وا ناکات.

بەلام هەمان کات بە ئەسپایی هاتە لام وە. چرپاندی بە گویمدا. لی پرسیم.

وتی:

- بناڕ؟ چی بوو؟ بوچی وات لیھات؟ پیم بلی. لیم مەشارەو.

بنار وتی:

- من نەم ویست لای ئەوان با سی هیچ شتیک بکەم، چونکە ئەمزانى ئەوان هیچیان پى نه ئەکرا. به هەر حال من نەم ئەزانى شەوو روژ چۆن دیتو ئەروات. به جۆریک بووم که ئاگام له کەس نەمابوو. وهک ئەوهى له دنیاىهکی تر دا بم. بهو جۆره ژيامو ژيانى من بهو جۆره مایه وه. زیاتر له مانگیک خواردم کهم بوو. نوستم هەر زۆر کهم تر بوو. به هیچ جۆریک نه ئەرویشتمه دەر هوه. روژ له دواى روژ ههستم ئەکرد زیاتر بى هیزو لاواز ئەبم. ههتا روژیکيان له ژوورهکەى خۆمدا دانیشتبووم به تهنها سهیری وینهکانى خۆم و کامه رانم ئەکرد. کامه ران به دريژايى ئەو روژه له بهرچاوم لا نه ئەچوو. زۆرم بىر ئەکرد. دلم ترسابوو ئەگەر خوا نه خواسته تووشى شتیک بوو بیت. هەر ئەو روژه له نیوان سى کاتژمیردا دوو جار له هۆش خۆم چووم. دایکم به باوکمى وتبوو، که پيوست ئەکات من بهرن بۆ پشکين له لای پزیشکيکی زۆر شارهزا. باوکم و دایکم بریاريان دابوو بمبهن بۆ لای پزیشک له بهغدا.

- زۆرى نه برد. برديانم بۆ لای پزیشکيکی شارهزا له بهغداد. کاتيک پزیشکه که پشکينى بۆ کردم بۆى دهرکهوت که دوو پارچهى گويچکه له وسکولهى لای چهپی دلم زۆر به هیواشی ئیش ئەکەن. ئەمەش خەفەت و مەترسییهکی زۆرى خسته دلى دایکم و باوکم. به لام من خۆم زۆر بیباک بووم. دلم هیزی کهم بوو. دلم ئیتر ئارهزوی ئیشکردنى نەمابوو. دووری کامه ران به جاریک شکست و ماندووی کردبووم. خۆم له خۆم بیزار بووبوم. زۆر جار ئەمویست کۆتایی به ژيانى خۆم بهینم. به لام، کاتيک بىرم له دایکم ئەکرده وه، ئەترسام له دواى من زۆر پهريشانی من بیت، بهرگهى خهفەت نه گريت. شەوو روژ من دەست به دۆعا بووم بۆ کامه ران. له خوا ئەپارامه وه، که به سهلامهتى بگاته شوینی خوی. هه موو ویستی من له و کاته دا تهنها زانینى هه والیکی کامه ران بوو.

دوو مانگ بوو هيچ هه واليكي شيلان و تواناشم نه ئه زاني. له راستيدا زور دوودلي ئه وانيش بووم. به يانيه ك، هه ر وه كو شيت له ناو جيگا كه مه وه راپه ريم. زور به په له رامكرده خواره وه بو لاي ته له فونه كه. دايكم له ژووري چيشخانه كه بوو. خه ريكي ئاماده كردني به رچايي بوو. ئه ويش خيرا هاته لاي منه وه. وتي:

- ئه وه چيه كچم؟ بو وا زوو هه ستاويت؟ چي بووه؟ بو وا شپوزه دياريت؟

توزيك بيدهنگ بووم. پاشان وتم:

- نازانم. به خوا له وهش ئه چيت خه وم بينيبت.

دايكم هه ر سه يري ئه كردم و چاوه ريي من بوو شتيكي پي بليم. به لام من هيشتا له خه يالي خه ونه كه مدا بووم. وتم:

- دايه. ئيستا گويم له دهنگي ته له فونه كه بوو جه ره سي لي ئه دا.

ئه مجاره دايكم زور به سه رسورمانه وه ته ماشايكردم. گوتي:

- روله گيان. به خوا به م به يانيه زوو كه س ته له فوني نه كردوه.

دايكم كه واي پيوتم من زور نائوميڊ بووم. به ناچاري به ره و ژووري چيشخانه كه رويشتم. له پريكا گويم له زهنگي ته له فونه كه بوو. هه ر

نه مزاني چون رامكردو دهسم دايه ته له فونه كه. وتم:

- به لي فه رمووو.

دهنگيكي زور نه ناسراو وتي:

- به يانيت باش.

وتم:

- به ياني خوت باشتر. فه رمووو.

وتى:

- بنار خان. من ئەمەۋىت ئىمىرۆ تۆ بىنىم لە مالى دايكى شىلان.

وتم:

- تۆ كىيت؟ من شىلان نانسىم.

وتى:

- بنار. من ھەۋالى شىلانم پىيە بۆت.

وتم:

- من نازانم تۆ باسى كى ئەكەيت!

لیڙه دا بنارم وهستاند. پرسیارم لی کرد. وتم:

- بنار بۆ وات وت؟ خو شیت نه ببوویت؟ تو زور دهمیک بوو چاوه پئی
هه والیکت ئە کرد له کامه ران، یان له شیلان.
بنار سه ریکی راوه شان دو وتی:

- نه خیر شیت نه ببووم. به لام ئە ترسام. له به رباری سیاسی ئەو کاته وا
بوو. ترسناک بوو. پیویستی ئە کرد زور وریا بین. متمانه مان به کهس
نه بوو. بۆیه زور گومانم هه بوو، که یه کیک بیت و بیهویت زانیارییهک
له من وه ربگریت، چونکه من تاقه هاو پئی شیلان بووم، که ئە مزانی به
رۆیشتنه که یان.
وتم:

- زور راسته بنار گیان. ببوره من ئەوهم بیر چوو. ئەی دوا یی چیت کرد؟
رۆیشتیت بۆ مالی شیلان؟
بنار وتی:

- هه ر چهنده دایکم شتیکی که می ئە زانی له مه سه له ی شیلان و توانا.
هه روه ها بۆ کامه رانیشی ئە زانی. به لام هه رگیز نه یدایه رووم. ئەو رۆژه
زورم بۆ هات. هه ر ئە بووایه پیی بنیم له جه رگی خۆم. داوای یارمه تی
له دایکم بکه م، تا کو ریم بدات بچم بۆ مالی شیلان. دایکم زور دوودل
بوو، که ئە گه ر به یلیت برۆم. له دوا یدا تووشی گرفتیک بيم. به لام من زور
پارامه وه. دایکم ئیتر نه یتوانی ریگریم لی بکات. کاتیک، که گه یشتمه مالی
شیلان، خوشکه که ی چاوه پئی ئە کردم. زور به په له منی برده ژووره وه.
له ناو جانتا که یا کاغه زیکی ده رهینا. دایه ده ستم. وتی:

- ئەوه له شیلانه وه بۆت هاتووه. به خوا نه مان خویندۆته وه. برۆا بکه.
منیش زور به په رۆشه وه کاغه زه که م کرده وه و خیرا ده ستم به خویندنه وه ی

کرد. شیلان تهنه ئه وهندهی نووسی بوو که وا به سه لامه تی گه یشتوونه ته شوینی خویان. کامه رانیش باشه. خویان نا به لام هاوریه کیان بینویه تی ئه لیت سه لامه ته. دلم زور خوش بوو. وامزانی ئاویکی سارد کرا به دلمدا. ههستم کرد قورساییه کی زور له سهر دلم لاچوو. دایکی شیلان بانگی لیکردم وتی:

- بنار گیان، قوربانتم بم ئه وه بو نایه یته ژووره وه؟ من له راستیدا نه مئه ویست ئه و ببینم، چونکه ئه مزانی ئه بمه هوی سوئییه کی یه کجار زور بو ئایشه خان؛ ئه مزانی به بینینی من ئه و برینی ئه کولیتته وه خه فته ئه خوا. به لام له گه ل ئه وه شدا پیم له دلی خوم نا، رویشتمه ژووره وه سلاوم لیکرد دهستیم ماچکرد. وتم:

- ئایشه خان گیان بویه نایه م بو ئه وهی ئازارت نه ده م. ئه زانم زور بیرى شیلان ئه که یته، به لام بر وا بکه منیش ئه گهر له ئیوه زیاتر بیرى نه که م ئه وه که متریش نییه. شیلان تهنه هاوریم نه بوو، خوشکیکی دلسوزم بوو. ئایشه خان سه ری ماچ کردم و وتی:

- بنار گیان وه خته شیت بم بوی. نازانم، دوریی شیلان بو ئه وه نه قورسه؟ به خوا ئه مکوژیت. دوریی شیلان مردنه. ههر دوعا ئه که م نه مر م تا کو یه ک جاری تر ئه ببینمه وه. ئاخو شوینیان چون بیت؟ له کوی بنویت؟ تو بلین نان هه بیت بیخوات؟ ئه ی ئاخو توانا باش بیت بوی؟ وتم:

- ئایشه خان، ئه وه تا له نامه که یا ئه لیت زور باشین. خه متان نه بیت. گرنه ئه وه یه سه لامه تن. ئایشه خان وتی:

- به و خوا یه بنار، که ئه تبینم، وا ئه زانم شیلانی. کچم زوو زوو وه ره، دلم به تو ئه کریتته وه...

وتم:

- ئىنشائەللا. زياتر يەم بۇ لات، تۆش خۆت بىتاقەت مەكە.
ئىتر نەمويست لەویدا بمىنمەوہ. ھەر چەندە زۆريان ئەکرد کہ بۇ نيوہرۆ
لاى ئەوان قاوہلتي بکہم، بەلام من ئەمويست زووتر برۆمە مالہوہ. ئەو
رۆژہ دلم خۆش بوو. شەو حەزم کرد لەگەل خوشکہکانم دابنیشم بۇ
سەيرکردنى زنجيرە درامايەک، سوورى بوو. بە ناوى (سارى) ھەر
ھەفتەيەک شەويک دەرئەكەوت. بەلام پيش ئەوہ، گويمان لە ھەوالہکان
ئەگرت. لە پريکدا لە تەلەفيزيونەكەدا ناوى خۆم بينى. زۆر سەرسام بووم.
تەنھا من و چەند كەسيكى كەم ناومان دەرچووبوو بۇ دامەزراندنمان لە
بەرپوہبەرايەتتى ئاوو زيئاب. بە ھەر حال دايكم و باوكم زۆريان پى خۆش
بوو. ھەر بۇ ھەفتەيەك دواى ھەوالہكە، چووين بۇ بەغدا بۇ چاوپيکەوتن
لەگەل سەرۆكى ئەو بەشەي كە بەرپرسیار بوو لە دامەزراندنى ئيمە.
دواى دوو ھەفتە دەستم بە كار کرد.

وتم:

- باشە بنار گيان. ئەوہش وا بزنام شتيكى زۆر خۆش بوو بۇ تۆ. وا نيبه؟
تۆ لەو كاتەدا پيوستيت بە گۆرانكاريبەك ھەبوو.

بنار وتى:

- زۆر راستە. من لەو كاتەدا ھيچ شتيك لە ژيانمدا نەبوو بيچگە لە
كامەران. ژيانى خيزانەكەشمان ھەر زۆر نالەبار بوو. ھەموو شەو شەرو
دەنگە دەنگو ناخۆشى. ھەتا ئەھات زيادى ئەکرد. باوكم تەواو بىتاقەت
ببوو لەگەل نياز. ھەر جارە لە سەر شتيك ئەيانکرد بە شەپ. ئيمەش
ببووين بە قوربانى لە نيوان ئەو دووانەدا. ھەموو رۆژ ئەچووم بۇ ئيش.
خەلكەكانى ئەويى زۆر باش بوون. ريزيان زۆر لى ئەگرتم. خۆشيان
ئەويستم. منيش ئەوانم زۆر خۆش ويست.

سالیک ته واو بوو، هیچ هه والیک کامه ران نه بوو. دوو سال ته واو بوو، هیچ هه والی نه بوو. من هر چاوه ری هه والیکم نه کرد له دوو بیت یان له نزیك. چهند شهوو به خه والی کامه ران روژم نه کرده وه. چهند روژ دانه نیشتم به دیار وینه کانمانه وه. به فرمیسکم هه موویم شتبووه وه. ئاخ فینک. ئاه، که زورم بیر نه کرد. نه زانیت چیم نه کرد؟

لیم پرسى:

- چیت نه کرد دل که م؟

بنار وتى:

- روژانیک که من و کامه ران قوتابی بووین هر، کاتیک نزیك کامه ران بوومايه، نهو بوئیکى تاييهت به خوئى هه بوو. وا دیار بوو دواى ریش تاشین به کارى نه هیئا. زور خوئى بوو. بوئه که ناوى (برووت) بوو. منیش زورم هز لی نه کرد. بو نهو کاته نهو بوئه تاييهت بوو. روژیک چوم شووشه یه کم لهو بوئه کړی. هه موو جار سه ری شووشه که م نه کرده وه، تیر تیر بوئم نه کرد. ئینجا توژیکم به جله کانی خوومه وه نه کرد. بو نه وهی تاكو ماوه یه ک بوئه که بمینیت. نه وسا هه ستم نه کرد کامه ران له گه لما دانیشتووه. هر باش بوو، هیچ نه بیت بو ماوه یه کی که م دلّم توژیک سه بوورى نه هات. جاریکى تریش له لایه ن شیلانه وه نامه یه کی ترم بو هات. زورم دل پی خوئى بوو. تیایدا باسى نه کرد، که گه یشتوونه ته نه لمانیا. بارى ژیانیا ن به رهو باشی نه پروات. له راستیدا من هر نامه که م نه خوینده وه، چاوه پروانى نه وه م نه کرد، که باسى کامه رانى تیادا بیت. به لام شیلان هیچ باسیکی نه کرد بوو. زور دلخوئى بووم. بو شیلان و توانا. به لام نهو نامه یه وای لی کردم، تا رادایه ک له کامه ران هیوام ببرم. له دلی خوئدا ئاواته خواز بووم. هر چوئیک بیت هه والیکى بیستم. ته نها هه والیک. به لام سى سال ته واو بوو.

هیچ هه والیم نه زانی. هه ر ئه و ساله، نازداری خوشکم شووی کرد، به که سیکی زور باش. ژیانی ئاسووده و خوش ئه پویشت. بوو به خاوهنی کورپکی ئیسک سووک. نیاز وازی له خویندن هینابوو. له گه ل باوکم که وتبوه ئیشکردن. به لام روژ له دوای روژ په یوه ندییان به ره و خراپی ئه پویشت. تاکو باوکم بریاریدا واز له ئیشکردن بهینیت. پاش ماوه یه ک نیاز که لکه له ی ژنهینان که وته سه ری. کچیکی دوزیه وه. به دلی خووی. هینای. زوری نه برد خونچه شووی کرد به یه کیک له ماموستاکانی خووی. هه ر چه ند هیشتا قوتابی زانکو بوو له به غداد. له کولجی درمانسازی. نه شمیل قوتابی پۆلی شهش بوو. زور خووی ماندوو ئه کرد، که له تاقیکردنه وهی به که لوری نمره ی بهرز بهینیت. چه زی ئه کرد له کولجی پزیشکی بخوینیت، به لام شهرو کیشه ی مالی ئیمه ریگه ی ئه وه یان نه ئه دا. نه وژین و هاوژینیش هه ر خه ریکی خویندن و کوششی خویان بوون. دایکیشم به رده وام به و په ری دلسۆزی و میهره بانی خزمه تی هه موومانی ئه کرد.

روژیکیان، هاوین بوو. له ئیش ئه گه رامه وه بو مالله وه، بینیم، که ئوتۆمبیلکی زور جوان له به رده رگای مالله که مان راوه ستابوو. له دلی خوودا وتم:
 - ئه بیته ئه و که سه ده ولله مهنده کی بیته ئه و ئوتۆمبیلله جوانه ی هه بیته؟
 هه ر که سیکه ئه وه دیاره میوانی ئیمه یه. با بچمه ژووره وه بزانه کییه؟
 کاتیک گه یشتمه ناو چیشته خانه که، بینیم دایکم راوه ستاوه چاوه ری من ئه کات. به ره و رووم هات. وتی:

- ده وه ره کچم ئه وه تو له کویت؟ بزانه کی میوانمانه؟

منیش له جی خووم وه ستامو وتم:

- دایکه گیان، ئه مرۆ پاس هه ر نه بوو. بویه دواکه وتم. له وه ئه چیت دیسان پاسه کان مانیان گرتبیت. کی هاتوو؟ کی میوانمانه؟
 دایکم وتی:

- برؤ ژووری دانیشتنه که. ئەو له وساو دانیشتوو چاوه ری تویه. ئەلێت هه ز ئە که م بنار ببینم.

منیش له بهر خۆمه وه وتم: ئە بییت کی بییت؟ خۆ کامه ران نییه. هه ناسه یه کی قوولم هه لکیشا. وتم:

- کییه؟ ده پیم بلی؟ من هه زم له شتی کوتوپر نییه. هه ر له و قسانه دا بووین، من هیشتا له چیشته خانه که بووم. سه یرم کرد کورپکی بالا به رزی سمیل رهش، ده ستیک جلی جوانی له به ردایه، هاته به رده م. وتی:

- بنار خان، به خیر بیته وه. له شت ساغ بییت.

منیش سه یرم کردو وتم:

- ئەو هه توی میوانه که مان؟ قاقایه کم لیداو وتم:

- خۆت به خیر بییت. خۆ من وامزانی قانید فرقه هاتوو هه بۆ مالمان.

هه ر پینئه که نیم. دایکیشم هه ر چاوی لی زه ق ئە کردمه وه. وتی:

- به سه کچم. ئەو هه بۆ پینئه که نییت؟

منیش به هیچ شیوه یه ک به بیرمدا نه ئە هات، که جاریکی تر چالاک ی هاورپی نیازی برام ببینم! زۆر سه رسام بووم بۆ دوا ی ئەو هه موو ساله هاتوو هه بۆ ئیره! شیوه ی زۆر له بهر چاوم گوڤا بوو. له پیاویکی ماقوول ئە چوو. به لام من هه ر وه کو جارن سه یرم ئە کرد. بینینی له دوا ی ئەو چه ند ساله، شتیکی سه یر بوو.

دایکم زۆر به په له خواردنی بۆ ئاماده کردین.

وتی:

- ده ی فه رموو چالاک گیان، یاخوا به خیر بییت.

منیش سه یریکی دایکم کرد. هه ستم کرد دایکم زۆر دلی خۆشه. ئە لینی کورپکی خۆشه ویستی بینیه ته وه، زۆر به په رۆش بوو بۆ هه والی چالاک. هه ردوو کمان له سه ر میزی نان خواردن دانیشتین. من سه یرم

پى ئەھات لەو ھاتنەى چالاك چونكە ئەو بۆ ماوھى چەند سالىك شارى بەجىھىشتبوو. ھىچ ھەوالىكىمان نەئەزانى. دەستم بە نان خواردن كرد. وتم:

- چالاك؟ كەى ھاتىتەوھ؟

وتى:

- چوار رۆژە. بەلام زۆرم ھەز ئەكرد زووتر بىم سەردانتان بكەم. منىش پىكەنم وتم:

- ئەوھ نىيە ھاتووت؟ ئەوھ نىيە سەردانت كردووين؟

دايكم جاريكى تر چاوى لى زەق كردمەوھ. واديار بوو ئەو جارەش قسەكەى منى بە دل نەبوو. دوايى لىم پرسى. وتم:

- ئەى لە كوى دابەزيويت؟

وتى:

- لە مالى مامم. خوت ئەزانى تەنھا ئەوان لە خىزانى من لىرە ئەژىن. چالاك ھىچ كەسوكارى نەبوو تەنھا دايكىكى پىرى ھەبوو. ئەویش پىش چەند سالىك ئەمرى خواى كردبوو. ھەر كاتىك ئەگەرايەوھ بۆ سلىمانى، ئەچووھ مالى ئەو مامەى. وتم:

- ئەى بەتەماى چىت؟

وتى:

- جارى نازانم. من زۆر ھەز ئەكەم بىمەوھ بۆ سلىمانى، لىرە بژىم. دواتر چالاك كەوتە پرسىار كردن لە من. يەك لە دواى يەك. ئىنجا باسى خوى بۆ كردم. وتى:

- من خەرىكى ئىشكردنم، لە شوينىكى زۆر باش، لە ھەولير. پارەيەكى باشم پاشەكەوت كردووه.

وتم:

- پىم خۆشە. لەش ساغ بيت.

وتی:

- ئیستا من ئەمەوئیت ژن بهینم. بۆ کچیکی باش ئەگەرپیم.
منیش ناوی یەك دوو کەسم پئی وت، لە کچانی ھاوړیکانی خۆمان.
ئەو هیچیانی بە دل نەبوو. ئینجا باسی چەند کچیکی تریشم بۆ کرد، کە
ھاوړی خۆم بوون زۆر لە دەمیکەوہ ئەمناسین. بەلام چالاک ئەوانیشی
بە دل نەبوو.

منیش پیم وت:

- من ھەر ئەوہندە کچی باش ئەناسم، تۆش هیچیان ت بە دل نییە. کەواتە
خۆت برۆ بیدۆزەرەوہ.

چالاک تاکو پاش نیوہرۆیەکی درەنگ مایەوہ. دوایی ھەستاو مالئاوایی
کردو رویشت. چالاک وای لیھاتبوو روژانہ ئەھات سەریکی ئەدا لە
باوکم و دایکم. خو ئەگەر نیازیش لەوئ نەبووایە ئەو ھەر ئەھات. ھەر
جارە ی بە بیانووی شتیکەوہ. تەواو خۆی لە سەرانسەری خیزانەکەمان
نزیك کردبووہوہ. زۆرجاریش ئەھات بۆ لای من بۆ سەر ئیشەکەم.
کە ئەھات هیچ ھۆیەکی تاییبەتی نەبوو. منیش چاک ئەمزانی چی لە ژیر
سەردایە بەلام خۆم لئ گیل ئەکرد. کاتیک کە من لە پەیمانگا بووم ئەو
قوتابی بوو لە زانکۆی مووسل، ئاگاداری من و کامەران بوو؛ ئەیزانی بە
پەيوەندیەکەمان. منیش ئاگاداری ئەو بووم، کە دلی بە کچیکەوہ بوو.

ھیشتا کامەران ھەر لە خەيالدا بوو. وام بیر ئەکردهوہ، کە روژیک
ھەر ئەبیت بگەریتەوہ. چونکە ئەولە ناخی مندا چەسپیوو. چاوہرپکردنی
کامەران بۆ من زۆر ئاسایی بوو. وام دانا بوو. کە ھەتا ماوم لە ژیاندا
چاوہرپی بکەم. بیرۆکە ی شووکردن بە هیچ جوړیک لە میشکی مندا
نەبوو. چوار سال تەواو بوو. زۆربە ی ھاوړیکانم چوونە مال و حالی
خۆیان. خوشکەکانم ھەر کەس شووی کردو چووە مالی خۆی. منیش
بەم روژگارە داواکاری باش ئەھاتن داویان ئەکردم شوو بکەم. بەلام

هه موو جار هه مان وه لامم هه بوو بو هه موویان. چالاکش هه ر ئه هاتو
ئه چوو. خوئی کردبوو به دوستی هه موو تایه فه کهم هه ر بو ئه وهی دلی
من نه رم بیئت. منیش دلم له ئاستی هه موو پیاویکدا ببوو به به ردی رهق.
روژیکیان له سه ر ئیش، یه کیک له هاوړیکانی ئیشم که ناوی شلیر بوو.
پی و تم:

- بنار؟ پیس چه ند روژیک کورپکی خالم لیږه توی دیوه. زوری به دل
بوویت. هه ز ئه کات بیئت بو ئیره، بو ئه وهی خویت پی بناسیئیت.
منیش له راستیدا خوا خوام بوو کهس باسی ئه و قسانه م له گه ل نه کات،
چونکه ئه و باسانه زور ئازاریان ئه دام. به لام خو کومه لگای ئیمه شتی
وا نازانیت. وا ئه زانن کچ هه ر ئه بیئت شوو بکات. ئه و کچه زور ستایشی
خزمه کهی خوئی کرد. زور به شان و بالیدا هه لی دا. منیش هه ر گویم لی
گرت. تاکو له قسه کانی ته واو بوو. له دوایدا پیم وت:

- شلیر گیان، که رویشتیته وه ئیمرو، به خزمه کهت بللی من زور سوپاسی
ههستی ئه که م. به لام من شوو ناکه م.

ئهمیره، یه کیک بوو له و ئافره ته چاکانه ی که له ژووره که دا پیکه وه
ئیشمان ئه کرد. ماوه یه کی زور بوو یه کترمان ئه ناسی. چه ند سالیک له من
گه وره تر بوو. خاوه نی دوو کچی جوانکیله بوو. رووی کرده شلیر وتی:
- شلیر گیان، گوئی له بنار مه گره. به خزمه کهت بللی با به یانی بیئت بو ئیره
له گه ل بنار قسه بکات. با ئه میش ئه و بناسیئیت. ئهمیره ئه مجاره پرسپاری
له شلیر کرد. وتی:

- شلیر؟ کورپی خالت ئیشی چییه؟ ناوی چییه؟

شلیر وتی:

- کورپی خالم ناوی دارایه. ئه وه بو دوو سال ئه چیت زانکوئی ته واو
کردووه. به لام هیشتا ئیش ناکات، چونکه عه سکه ری را کردووه. به لام
له گه ل خالم ئیش ئه کات. زور دهوله مهن دن پیویستی شی به وه زیفه نییه.

ئەمىرە وتى:

- شىۋەى چۆنە؟ جوانە قۆزە؟ لە چى ئەچىت؟

شلىر وتى:

- ئەرەولالا... ماشالاي لىيىت، كورى خالم زور قۆزە.

منىش ھەر سەيرم ئەكردن، گويم لى ئەگرتن. ئىنجا وتم:

- ئەمىرە گيان، ئىستا تو ئەو پرسىارانە بو ئەكەيت؟ من وتوومە شوو

ئەكەم؟

ئەمىرە وتى:

- بەلى ئەبىت شوو بکەيت، ئەبىت ئەو كورەش ببىنيت. بەيانى ئەبىت بىت.

منىش وتم:

- نەخىر ھىچ با نەيەت. من برىارم داوہ شوو نەكەم. ئىتر ئەو بو بىت بو

ئىرە؟

ئەمىرە ئىنجا لە سەر كورسىيەكەى خوى ھەستا بەرەو مىزەكەى من

ھات. وتى:

- بو شوو ناکەيت؟ چىتە؟ ماشەللە ئەلىنى گوليت. تو بزانه چەند كەس لەم

ماوہ كەمەدا داواى كرديت؟ تو نازانیت كچ، كە ماوہيەك بى ھو دانىشت

ئىتر كەس داواى ناكات؟ خەلكيش ئەكەونە پرسىار؟ من تىناگەم تو بو

وا ئەكەيت؟

منىش ھەر چاوہرپم ئەكرد قسەكانى تەواو بكات. كە لە قسەكانى لىبۆوہ

توزىكى ترىش سەرى نزيك كردهوہ. وتى:

- دە پىم بلى بو؟ بو شوو ناکەى؟

وتم:

- من تاقەتى شووكردنم نىيە. تەواو.

ئەمىرە وتى:

- نەخىر. ئەبىت ھويەك ھەبىت. ئەشبىت پىم بلىيىت.

وتم:

- نا... هیچ نییه. خو مه‌رج نییه هه‌موو کچیک شوو بکات. به‌لام ئەمیره
بروای نه‌کرد به قسه‌کانم. وتی:

- دیاره که‌سیکت خوش ئەوێت. وا نییه؟

بێده‌نگ بووم. له‌به‌ر ئەوه‌ی نه‌مویست درۆ بکه‌م. له‌هه‌مان کاتدا نه‌مه‌ویست
نوکی له‌ خو‌شه‌ویستی کامه‌ران بکه‌م. به‌لام ئەو روژه ئەمیره وازی
نه‌هینا. هه‌ر ئەیویست بزانی‌ت من بو ئەو هه‌موو که‌سه ده‌ست پێوه ئەنیم!
شلیر هه‌ر چاوهرپیی وه‌لامی منی ئەکرد. ئینجا وتی:

- بنا‌ر؟ له‌و روژه‌ی کورپی خالم تۆی دیوه بر‌وابکه هه‌ر با‌ست ئەکات.
هه‌ر شه‌ویک که ئە‌رۆمه ماله‌وه تلفونم بو ئەکات با‌سی تۆم لی ئە‌پرسی‌ت.
دیاره تۆی زۆر به‌ دلّه. ده‌ی... کچم... ئیستا ئە‌لیت چی؟ به‌ خالۆزاکه‌م
بلیم بی‌ت یان نا؟

وتم:

- نا... پیی بلی با‌ نه‌یه‌ت.

ئەمیره وتی:

- با بی‌ت.

دوا جار بر‌یاریندا، که با بی‌ت.

کاتر‌می‌ریک پیش ئەوه‌ی بر‌ۆینه‌وه، ئەمیره هاته‌وه نزیکم. دانیش‌ت. وتی:
- ئیستا ئە‌بی‌ت پیم بلی‌ت هۆکاری ئەم ره‌ف‌زکردنه‌ی تۆ چیه‌؟ ئە‌گه‌ر
یه‌کی‌تر هه‌یه له‌ ژیان‌تا، پیم بلی. له‌وانه‌یه من بتوانم یارمه‌تیت بده‌م. هه‌ر
له‌و کاته‌دا شلی‌ر هه‌ستاو رویش‌ت. ئەمیره دیسان زۆری کرد که ئە‌بی‌ت
بیرله شوکردن بکه‌مه‌وه.

زۆر هه‌ول‌مدا که هیچی پی نه‌لیم به‌لام ئەمیره زۆر پید‌ا‌گ‌ربوو ئەیویست
بزانی‌ت بو؟ له‌ کۆتاییدا وتم:

- ئازیزه‌که‌م. به‌لی من ئەوه ئە‌چیت بو هه‌شت سا‌ل کورپیکم خوش ئەوێت.

ئەمىرە وتى:

- ئى؟ ئەى كەى ئىشەلا بەتەمايە بىتە داوات؟

وتم:

- جارى.

وتى:

- يەنى چى جارى؟ داوى ھەشت سال خۇشەويستى ھىشتا ئەلئىت جارى؟
خەرىكى چىيە؟ بۇيە تۆ وا بە بەردەوامى عاجزو ماتى؟ ھەناسەيەكى زۆر
قوولم ھەلكىشا.

وتم:

- لىرە نىيە. چوار سالە سلېمانىي بەجىھىشتوۋە.

ئەمىرە ھەردوۋ چاۋى زەق كردهوۋ وتى:

- چىيى؟ ئەى جەنابى لە كوئىيە؟

وتم:

- ئىستا نازانم، بەلام يەكەمجار پىيى وتم ئەچىت بۆ ئەلمانيا.

ئەمىرە وتى:

- ئەى بە تەمايە كەى بىتەوۋە؟ يان نايەتەوۋە؟ داۋاى كىردوۋىت؟ ھەۋالى
ئەزانىت؟ ھىچ پەيوەندىت پىۋە ئەكات؟

پىرسىيارەكانى ئەمىرە زۆر بوون. نەمەتوانى ۋەلامى بدەمەۋە، چونكە ئەو
شتىكى زۆر گرنگى بىر چوۋ، ئەۋىش ئەۋ پىرسىيارە بوۋ، كە من چەندم
خۇش ئەۋىت؟ بە ھەر حال ۋەلامەكان ھەموۋى بە (نا) بوون. ئەمىرە زۆر
بىتاقەت بوۋ لە ۋەلامەكانم. ئىنجا بە تورەيەكەۋە سەيرىكى كىردم.

دوآجار وتى:

- من بۆ خوا ئامۆزگارىيەكت ئەكەم. باش گوى بگرە بە قوربان. من
تۆم زۆر خۇش ئەۋىت. ئەزانم تۆ چەند كچىكى چاكىت. ھەز ئەكەم
زۆر بەختەۋەر بىت. ئەۋ كورە پەيوەندىت پىۋە ناكات. وا ديارە تۆى
مەبەست نىيە. ھىچ ھەۋالىشى نازانىت. چوار سالە بە جىيى ھىشتوۋىت.

به بئ پرسيار. واته رويشتوو به بئ باكي؛ بئ ئه وهى گوى به تو بات. ئينجا ناشزانيت له كوييه! بنار گيان، تكايه به خوتا بچوره وه. ئه مه ژيانى خوته. به لام باشتهر ئه مجارهش بير بكه يته وه. ئه و كوره ئيستا هه ر خوا ئه زانيت له كوييه، خه ريكي چييه، له گه ل كئييه شه و، يان روژ، چه ند كه س ئه ناسيت؟ بنار گيان تو پيوسته ئاگادارى خوت بيت. زياتر خه مى خوت بخو، نه ك ئه و. ئه و كه سه به خوا توى هه ر بير نييه. ئيستا دلنيا به له گه ل كچى ئه لمانى رائه بويرييت. له باخه لى ئه واندايه. تازه ئه و كوره به كه لكى تو نايه ت. دلگران مه به. ئه زانم قسه كانم زور ره قن. به لام راستين. ببوره ليم. به لام من دللم بو تو ئه سووتيت. نامه و يت چييتر تو بينم به غه مبارى. بنار گيان، ژيان زور كورته ئه وه نده به قورسى وه رى مه گره. ژيان ئه و ساته يه كه تيايدا ئه ژيت. رابردوو رابردوو وه، به هه موو ساته خوشى و ناخوشييه كانيه وه. توژيك بير له خوت و دوا روژى خوت بكه ره وه.

ئهميره هيشتا قسه كانى ته واونه كردبوو پيم پچراند. وتم:

- تو كامه ران نانسيت. قهت كامه رانت نه ديوه. چون ئه توانيت وا باسى بكه يت؟ ئه و خو شه ويستى هه موو ژيانمه. تو باسى زور شتت كرد، به لام له بيرت چوو، كه من بئ ئه و ناژيم؟ روژيك ئه بيت هه ر يه ته وه. خوم ئه زانم يه ته وه. تكايه پيم ناخوشه ئاوا به و جو ره باسى خو شه ويستى من ئه كه يت.

ئهميره سه يريكي كردم، به جوژيك وه كو پيم بلت به خوا زور بئ ئه قليت. ئيتربو توژيك بيدهنگ بوو. هه ستا بروات به هيواشى هاته لامه وه وه ستا. وتى:

- من به شليرم وت، كه به يانى خزمه كه ي به نييت. توش خوت جوان بگوره. باشه؟

ئه وه نده ي وت. ويستى بروات. منيش له وه لامدا وتم:

- من بهیانی روخسه تم وەرگرتوو له کاک وریا. تو میوانداریی ئه و
کهسه بکه. من لیږه نابم.

ئهمیره گه رایه وه بانگی کردم. وتی:

- چی؟ کچم ئه وه تو شیئی؟ روخسه تی چی؟ ئه بیټ بهیانی لیږه بیټ.
وتم:

- ئینشائهللاه دوسبهی ئه تبینم. قسه کهم ته واو کرد، رویشتم.

قسه کانی ئهمیره هه ر چهنده راست بوون به لام زور له دلی دابووم.
هه ر چهند بیرم لی ئه کردنه وه، هه ستم ئه کرد چه قویه کی زور تیژ ناو
دلَم پارچه پارچه ئەکات. ئەو روژە زور ناخۆش بوو. من هه ر گریام،
هه ر گریام. کاتیک گه یستمه ماله وه، دایکم و نازداری خوشکم هه ر زوو
هه ستیان پیکردم. نازدار پرسیاری لیکردم. وتی:

- بوچی دیسان وا ده موچات داوه به یه کا؟ ئه لی پاپوره کهت غه رق بووه؟
منیش هه ر به بیتاقه تی هه موو قسه کانی ئهمیره م بو گپرایه وه. ئه ویش له
وه لامدا وتی:

- له بهر ئه وه بیتاقه تیت؟

وتم:

- به لی. جا ئه وه کهمه؟ ئهمیره راسته هه ز به خویشی من ئەکات، به لام
خویشی من له وه دا نییه که شوو بکه م به که سیک که خویشم نه ویت که
هه ر نه شیناسم. من له هه موو ژیانم هه ر کامه رانم ناسیوه. هه ر ئه ویشم
خویش ویستوووه. ئیتر بو واز له من ناهینن؟ من هیشتا په له م نییه بو هه ر
ئه بیټ شوو بکه یین؟ من تیناگه م خه لک هه قی منیان چیه؟ به لام نازدار دیار
بوو قسه کانی ئهمیره ی زور به دل بوو. بویه ئه ویش وتی:

- بنار، ئهمیره راست ئەکات. ئەو کورپه ئه وه چهنده ساله توی بیرچوته وه.
ده گوئ بگره. با منیش شتیکی ترت پی بلیم.

وتم

- نا.. هیچم پی مهلی. تکایه بهسه. میشکم تهقی. ئیتر هیچی تر هه لئاگریت. بهسه بهس. تو خوا بهسه. تۆزیک بهزهیی. من خۆم هه مووی ئه زانم. بهلام چی بکهه؟ زۆرم خوشئهوئیت. ناتوانم له میشکمی ده رکهم. ناتوانم له دلمی ده رکهم. ئه و تازه ئیتر چۆته ناو خوینو رووحمه وه. بووه به گه وره ترین پارچه له ژیانم. ئه و له ناو مندا ئه ژی. نازانم بو تیناگهن؟ بو؟ کامه ران نه بیته، من ناژیم. به خوا نازانم چیی تر هه یه بتوانم وه سفی بکهه بو تان تاکو لیم تیبهگهن. من شه و بویه هه ز ئه کهه زوو بیته، بو ئه وهی بنووم تاکو خه و به کامه رانه وه ببینم. به خوا هه ز ئه کهه ئیستا رووحم ده رچیته له گیانم هه ر بو ئه وهی سه ره به ست بمو بچم بو لای کامه ران. ئاخ. ئیوه کهی له من تیبهگهن؟ من بی ئه قل نیم. ئه زانم ئه وهی ئیوه ئه یلین رهنگه وا بیته. به لام من تازه ته واو. دلم مولکی خۆم نییه.

من له ناخمدانه کولام. به لام کهس گوئی نه ئه دا به من. هه ر کهس ئه یویست خۆی له من بکات به فه یله سوووف. نازدار وه کو بیه ویت به جاریک هه موو ئازاره کان بکات به دلما هه ر بو ئه وهی راستیه کانم پی بلیت. ئه گه ر چی تالیش بن. قسه کانم ئه کردو ئه گریام. وه کو منالیک چۆن له دایکی دابرابیته. له پریکدا دایم بانگی نازداری کرد. وتی:

- نازدار.. نازدار.. کچم وه ره خواره وه. کوره کهت هه ستاوه له خه و. ئه گری.

نازدار هه ر گوئی پینه دا. وتم:

- نازدار؟ گویت له دایکم نییه؟ ئه لی کوره کهت ئه گری. ده برۆ بزانه چییه تی.

وتی:

- نارۆم تاکو گویم لی نه گریته. ئینجا نازدار وتی:

- بنار سه یرکه. با پیت بلیم. پیت خوشه، یان نا، هه ر کاتیک کامه ران گه رایه وه، برۆا بکه ئه گه ریته بو کچیکی گه نچ ترو منال تر. ئه وه بزانه. حالی

گه نجه کانی ئیمه ئاوايه. ههر به دواي کچی جوانترو گه نچتر ئه گه رین. شتیکی تریش بزانه. خوشه ویستی لای پیاو وهک ئافرته نییه. ئه وان بهو جوره بیرى لى ناکه نه وه.

وتم:

- چۆن؟ مه به ستت چیه؟

وتی:

- مه به ستم ئه وه یه، پیاو بهو جوره ناسووتیت بو خوشه ویسته که ی. ههر کاتیک ویستی چی بکات، ئه یکات. رانه بویریت. ژن دینیت. ژيانی خوی ناوه ستینیت.

وتم:

- کامهران وا نییه. من ئه زانم کامهران ئیستا منی له دلایه. ههر کاتیک هاته وه، منی ئه ویت.

- نازدار وتی:

- برپوا بکه، کامهران ئیستا زیاتر له ده په یوه ندی هه یه. چونکه گه نجه. له ولاتی غه ربییه به مافی خوی ئه زانیت وهک پیاو. توش لیڤه خوت کوشتووو چاوه ری ئه که ییت. ئه م کورپه باشانه له ده ست خوت مه ده. دواي کچ، که چوو ته مه نه وه، زور گرانه کوریک وهک ته مه نی خوی داواي بکات. ئه وسا ئه بییت شوو بکه ییت به پیاویکی زور له خوت گه وره تر.

وتم:

- به سه. به س. من ههر نامه ویت شوو بکه م. نه گه نچو نه پیر.

ههر چه نده قسه کانی ئه ویش زور له قسه کانی ئه میره نه رمتر نه بوو. به لام من له وان تیئه گه یستم باسی چی ئه که ن. کیشه که له وه دا بوو ئه وان له من تیئه ئه گه یستن. به ههر حال، ئه و روژه دلایان کردم به خویناو. من ئه گریامو نه مه زانی چ وه لامیک بده مه وه. ئه ترسام قسه کانی نازدار راست بییت! ئاواتم ئه خواست کامهران له زووترین کاتدا بگه ریا ته وه وه هه موویانی به درو بخستایه ته وه.

دوای دوو روژ، گه پامه وه بو ئیش. ئەمیره زور به مۆن و مرچی به یانی باشی لیکردم. منیش هەر وهکو خوی وه لامم دایه وه. دوایی هاته لامه وه. وتی:

- بنار، من چاکه ی تۆم ئەوئیت. بۆیه ئەو روژه ئەو قسانه م پئی وتیت. له کو تاییدا ئەوه ژیا نی خو ته. چی ئەکه ییت، چی ناکه ییت. منیش وتم:

- ئەزانم. سوپاست ئەکه م. به لام حه ز ئەکه م بزانی ت که من به ده ست خو م نییه. ناتوانم درۆ له گه ل خو م بکه م. هه روه ها نامشه وئیت درۆ له گه ل خه لک بکه م چونکه من هه ر شه وئیک، که سه رم له سه ر سه رینه که م دانه نیم پرسیار له خو م ئەکه م ئەگه ر ئەو روژه دلێ که سیکم ئازار دابئیت؟ من هه رگیز حه ز به ئازاردانی دلێ که س ناکه م. بۆیه نامه وئیت به درۆ که سیک به ئینه ژیا نی خو مه وه. حه ز ئەکه م بزانی ت له رابردودا به بۆنه ی ئەم خو شه وئسته وه زۆرم درۆ کرد. به لام بریارم دا که ئیتر بو هیچ که سیک درۆ نه که م هه رچی راسته ئەوه بلیم. ته نانه ت با سی هه سته کانی خو شم به رامبه ر هه موو که سیک به راستی با سکه م. چونکه درۆ ته نها ون و سه رلیشیواوت ئەکات. له به ر ئەوه دامه زرابدنی ژیا نیک له گه ل که سیکا پئویست ئەکات راست و پاک بی ت له قولایی دلّه وه هه لقولابئیت. خو به ستنه وه له گه ل که سیک ته نها بو رازی کردنی که سانی ک، ئەوه لای من تاوانه.

له وه ئەچوو ئەمیره برۆای به قسه کانم کردبئیت. زور به شیوه یه کی برۆا پیکراو سه یریکی کردم. به زه رده خه نه یه که وه وتی:

- راست ئەکه ییت دلّه که م. ئینشا الله خوا به دلێ خو تت له گه ل بکات. دوینی

كۆرۈ خالەكەي شليريش هاتبوو.

وتم:

- ئى چۆن بوو؟

ئەميرە پيگەنى. وتى:

- ئىنجا خۆ تۆ شووناكەيت، ئىتر بۆ ئەپرسىت؟ هەردووكمان كەوتىنە
پيگەنين.

وتم:

- بىگومان، نا.

چەند ھەفتەيەكى تر تىپەرى. رۆژيكيان لە ئىش نزيكى نيوەرۆ بوو. كاتى
پشوومان بوو. من و ئەميرەو شلير برىارى ئەوهمان دابوو، كە كاك
نادرى فەراش بنيرين بۆ بازار. كەبابمان بۆ بهينيت. من خەرىكى چا
لئان بووم. لە پريگدا كاك ورياي بەريوہەر زەنگيكي ليدا. لەو كاتەدا
من چووم بۆ لاي بزائم چيى ئەويت؟ چونكە كاك نادر لەوي نەبوو. كە
چوومە ژوورەوہ، پيگەنى. وتى:

- بە خوا كچى باوكى خۆتى. من تۆم ئەويست. بەلام وا خۆت هاتيت.
باشتر.

منيش وتم:

- كاك نادر ليرە نييە. من ناردم كەبابمان بۆ بهينيت.

وتى:

- وەرە ژوورەوہ. من ئىشم بە تويە. كاك نادرم بۆ چيىە؟ ئىستا كاتى
ئەو نييە. هەردووكمان پيگەنين. منيش وتم:

- فەرمووو كاك وريا. ئىشى چيت پيم بوو؟ خيره؟

وتى:

- به لای. ئینشالله خیر ئه بیئت. جاری فەرموو دانیشه. منیش به شه رمیکی زۆره وه دانیشتم له سه ر کورسیه ک. من نه مزانی کاک وریا میوانی لایه. به لام، که دانیشتم، بینیم به رامبه رم پیاویکی ته مه ن سی سال دانیشتبوو. به شیوه یه کی زۆر جوان و سه رنج راکیش خۆی گۆپی بوو. زۆر به وردیش ته ماشای منی ئه کرد.

کاک وریا وتی:

- بنار خان، ئه مه کاک شوانه به ریوه به ری نه خوشخانه ی منالانه له که رکوک.

منیش به خیره اتنم لای کرد. جاریکی تر رووم کرده وه کاک وریا. وتم:

- کاک وریا؟ چی بوو ئیشه که ت؟

کاک وریا وتی:

- بنار؟ ده تو جاری په له مه که. ئه وه کاک شوانه ئه یه ویت تو بناسیت. من باسی تووم بو کردوو. ئه میش هه زی کرد خۆی بتیینیت. به لام پیویست ناکات ئیستا هیچ بلئیت. خۆت بیری لای بکه ره وه. دوایی وه لام بده ره وه. زۆرم شه رم کرد. تووشی سه رسورمانیکی سه یر هاتم. نه م ئه زانی چی بلیم! هه ستام برۆمه ده ره وه. هه رئه وه نده توانیم بلیم کاک شوان خوشحال بووم. خیرا زۆر به په له ژووره که م به جیهیشت. ئه و رۆژه نه مه ویست که س قسه م له گه لدا بکات. زۆر تووره بووم. زۆر خه فه ت بار بووم. ئه مزانی درامایه کی تر چاوه پروانم ئه کات. به هه موو شیوه یه ک ئه مویست خۆم له و باسانه دور بخه مه وه. به لام زۆر سه یر بوو. که س له من تیئه ئه گه یشت. نازانم بو؟ له وه ئه چوو که س خوشه ویستی نه کرد بیئت! یان که س هه ر دلای نه بوو بیئت!؟

چەند رۆژیک تیپەری. هیچ دەنگو باس نەبوو. دلم خۆشبوو، که وا کاک وریا هیچ پرسیاریکی لی نەکردم بۆ زانینی وەلامەکهەم! رۆژیکیان که چوومەو ماله‌وه، دایکم بینی. بەر دەرگای ئەشت. سۆندەهی ئاوی بە دەستەو بوو. دنیاش زۆر گەرم بوو. من ئەو کاتە هەموو رۆژ سەعات سیی پاش نیوەرۆ ئەگەیشتمەو ماله‌وه. سەرم سورما دایکم بۆ بەو گەرمایه بەر دەرگا ئەشوات! هەر، که گەیشتمە بەر دەرگا سلاوم لی کرد.

بینیم زۆر رووی خۆش بوو. وتی:

- بەخیر بیته‌وه کچی جوانم. برسیتە؟

وتم:

- زۆر. بۆ چیت لیناوه دایکه گول؟

وتی:

- کفته. ئەزانم تۆ زۆرت حەز لێیه.

وتم:

- یاخوا دەستت خۆش بیت دایکه. ئەوه بۆ بەم گەرمایه تۆ حەوشەو بەر

دەرگا ئەشویت؟ خو ئەزانیت ئەوه ئیشی منه؟

دایکم وتی:

- ئاوه‌که زۆر بوو. ئەمرۆ نەبراو. تهنکی سەربان و حەوشە هەمووی

پره. منیش وتم با فرسەت بینم.

وتم:

- باشە دایکه گیان دەستت خۆش بیت.

هەتاکو من چووم دەستم بشۆم و هاتمه‌وه، دایکم سەر میزی جوان رازاند

بۆوه وەکو میوانیکی تازه بۆ یه‌که‌م جار هاتبیتە ماله‌که، سەیریکی دایکم

کرد وتم :

- ئەو چاوەرپى كەسكىت بىت دايە گيان؟
دايكم وتى:

- نا رۆلە گيان. بۆ وا ئەلئيت؟ خو ئيمە هەموو كات شتى باشمان هەيه.
له خوا به زياد بىت، لەشى باوكىشت ساغ بىت.
وتم:

- راستە. بەلام ئيمرۆ تۆزىك زياترە. دەى. چى هەيه؟ بىلئى؟ مەيشارەو.
دايكم كەوتە پىكەنين. خەرىك بوو قسە بكات. لەو لاوه نازدار هات.
وتى:

- نا... جارى با نانهكەى بخوات.
ئاورپىكم له نازدار دايەو به پىكەنينىكەو و تم:
- ئەرى تۆ لەو ناچىت مال و مىردى خۆت هەبىت؟ ديسان چى ئەكەيت
ليرە؟

دايكم وای زانى به راستمە. خيرا وتى:
- بنار؟ ئەو بۆ وا ئەلئيت؟ ئەيه رۆ!
نازدار پىكەنى وتى:
- ئىشم چىيه هەموو رۆژىك يەم بۆ ئيرە هەر بۆ ئەوئى تۆ بىزار بکەم.
خەمت نەبىت تۆزىكى تر خونچەش يەت.
وتم:

- بۆ ديسان؟ چىيه؟ خيره؟ دە وازمان لىبينن. خو نايەلن رۆژىك به تەنها
بين!

هەموومان پىكەنين. دايكم وتى:
- بەخوا مالەكەم به ئيوەو خو شو جوانە.
منيش وتم:

- بە تۆشەو ئەو دانە دايكە گيان. خوا تۆمان لى نەسىنى.

رووم کرده نازدارو وتم:

- چیه؟ بۆ ئیستا پیم نه لیت؟ بۆ دواى نان خواردن هیچ شتیکی خراب روویداوه؟ دایکم وتی:

- نا... نا... نه شوکور. هیچی خراب رووی نه داوه.

وتم:

- ئەیی بۆ ئیستا نه بیئت؟ دەى چی بووه؟ قسه بکهن؟ ئەگینا نان ناخۆم.

نازدار وتی

- هیچ نه بووه. ئیمرو میوانمان یهت.

منیش به پیکه نینه وه وتم:

- ئینجا چیه؟ به خیر بین. کى یهت؟ میوانی تون نازدار خان؟

ئەویش وتی:

- نا... میوانه و ته واو.

وتم:

- باشه، هەر که سیکه به خیر بیئت. با من جارئ گفته کهم بخۆم.

گفته کهى دایکم زۆر خۆش بوو. هەر به دەم قسه کردنه وه، دانه یه کی گه وره م ته واو کرد.

وتم:

- دایکه گیان دهسته کانت خۆش بیئت. گفته کهت زۆر خۆش بوو. له و

گفتانه یه، که من به دلّمه. ناوه کهى پرّه له قیمه. تویکه که شى ته نکه. نه

رهقه نه زۆریش نه رمه.

پاش توزیک له ده رگای هه وشه درا. نازدار رویشته ده رگاکه ی کرده وه،

نه شمیل و خونچه ی خوشکم هاتنه ژووره وه. یه ک سینی پاقلاره ی جوان و

چهند زه رفیک خواردن و شتی سهیر سهیریان پی بوو. له راستیدا ئەو

رۆژه من شتی سهیرم ئەبینی. ئەمزانی که شتیکی جیاواز روویداوه.

به لّام نه مه زانی چیه.

ههردوکیان به بیدهنگ خویان کرد به ژووری میوانه که دا.

دایکم وتی:

- دهستی لی مه یه ن. پاکه به خوا ئیمرۆ خۆم خه ریکی بووم. جوان پاکم کردۆته وه. هه ر قابیل به میوانه لیی دانیشیت.

منیش ئیتر خۆم پی رانه گیرا. وتم:

- ئه وه به راستی؟ کی یه ت بو مالمان؟ بو وا مه شغوولن؟

دایکم وتی:

- والله رو له به خوا نایاناسم. ئه لین خه لکی که رکوکن.

وتم:

- چی؟ خه لکی که رکوک؟

وتی:

- به لی به قوربان. یه ن بو داخوازی تو. شهش که سن. کاک وریای

به ریوه به رت تو ی بو هه لداون. مالی ئاوا بییت. ئه وهش چاکه و پیاوه تی

خویه تی. ئه شلین کوره که دکتوره. خویان ئه سلیمان خه لکی سلیمانیه.

به لّام باوکی له عه سکه ریدا بووه ئیتر چه ند ساله هه ر له وئ ماونه ته وه.

رو له گیان توخوا ئه مجاره بیریکی لی بکه ره وه. ئه وه نه مه لی شوو ناکه م.

له وه ئه چیت مالیکی باش بن.

منیش نه مویست قسه کان به دایکم بپرّم و توورهم. وه ستام تاکو دایکم له

قسه کانی بووه. ئینجا وتم:

- من هه زار جارم وت نا... به سه. وازم لی بینن.

دایکم وتی:

- کچی خۆم. به قسه ی یه کیک بکه.

هه ستام برۆمه سه ره وه. وتم:

- که میوانهکان هاتن، من بانگ مه‌که‌ن. من لیږه نیم.

دایکم وتی:

- کچی تووشی عه‌یبه‌مان مه‌که. حه‌یامان ئه‌چیت.

وتم:

- بو؟ بو حه‌یاتان ئه‌چیت؟ خو من پیم نه‌ووتون بین. خو من ئاگام لی نییه تو پیتووتون. باشه با بین به‌خیر بین. ئیتر خو ت میواندارییان بکه. ئه‌گه‌ر تو باست بکرده‌یه پیم ئه‌وتیت با نه‌یه‌ن عه‌زیه‌ت نه‌کیشن. دواى ئه‌وه جه‌نابی به‌ریوه‌به‌ر هیچی به من نه‌وتوو. من دلم خوش بوو، وامزانی شوکور ته‌واو منی به دل نه‌بووه!

دایکم وتی:

- حه‌دی چیه توی به دل نابیت! وه‌لله وتوویه‌تی یه‌کسه‌ر دلم گرتوویه‌تی کچیکی زور جوان و خان و مانه. وتوویه‌تی هر چی ویست داواى کرد بلین به سهر چاو. به خوا بنار گیان هه‌فته‌یه‌که پرسیارمان کردوو. هه‌موو کهس باسی باشییان ئه‌که‌ن. خوشت بزانه کوره‌که چونه بیناسه. به‌لکو به دلت بیت. قسه‌کانی دایکم وای لیکردم که به‌زه‌ییم به دایکمدای بیته‌وه. وا دیار بوو زور خه‌می منی بوو. به‌لام من نه‌مئه‌توانی به قسه‌ی ئه‌وان بکه‌م. دلم زور بریندار بوو. من توانایی ئه‌وه‌م نه‌بوو دلی خوم خوش بکه‌م! ئه‌ی چون ئه‌توانم دلی پیاویک خوش بکه‌م؟ ئه‌مزانی ئه‌وه‌ کهسه تووشی زور ئه‌شکه‌نجه ئه‌بیت به ده‌ستمه‌وه. به‌لام ئه‌وان ئه‌وه‌ تینه‌ئه‌گه‌یشتن. به هر حال ئه‌وماله‌شمان پال پیوه‌نا. ته‌نها هویه‌کیش ئه‌وه‌ بوو، که من نامه‌ویت کهس بیته‌ ژیانمه‌وه. ژیانی من رووناکیی لی برابوو. به‌رده‌وام له به‌ربه‌ره‌کانیی ده‌روونیدا بووم بو ئه‌وه‌ی نه‌رووخیم. خوشی ژیانم ته‌نها بیره‌وه‌ریه‌کانم بوو له‌گه‌ل کامه‌راندا.

چەند مانگىگ تىپەرى. نەشمىل داواكارى ھات. باوكم و دايكم كورەكەيان پەسەند كرد. نەشمىل ئەگەر چى ھىشتا ھەر قوتابى بوو، بەلام برىاريان لەسەردا نىشانەيان كرد بۆ ھىوا. باوكم برىارى وا بوو كە تاكو خۆى لە ژياندا مابىت، ھەول بەدات كچەكانى ژيانيان دابمەزىت، ھەر يەكەيان شوو بكات و بچىتە مال و مىردى خۆى. دواى ئەوھى كە ژيانى من ھىواى لىبرا. لە دوا نيوەپۆيەكدا، من تازە لە ئىش گەرابوومەوھ بىنيم نەشمىل خۆى رازاندبووھو لە سەر كورسىيەك لە ھەيوانەكەدا دانىشتبوو، ديار بوو بە پەرۆش بوو. چاوەپىي ئەكرد ھىوا بىت، بىيات بۆ بازار. ئاگای لە من نەبوو. ديار بوو بىرو خەيالى لای ھىواكەى بوو. من خۆم كرد بە مالەوھو چوومە ژوورى سەرەوھو خەرىكى خۆ گۆرپىن بووم. لەپر نەشمىل ھاتە سەرەوھو بۆ لام. وتى:

- دادە بنار تاقتەت ھەيە بەيەكەوھ بۆ بازار پۆيىن؟
وتم:

- بۆ؟ ئەى ھىوا نايەت؟ وتى:

- ھىوا ئىشىكى لە پرى بۆ دروست بوو، ناتوانىت بىت.
وتم:

- دەكەواتە بىخەرە بەيانى، لەگەل ھىوا بەيەكەوھ پۆن.
وتى:

- نا.. توخوا.. زۆر زەرورم. ئەبىت ئەمپۆ بچم.

ناچار دلم نەشكاند. بە داواكەى رازى بووم. خۆم گۆپى، پىكەوھ رۆيشتىن. من ھەموو كات وام لىھاتبوو خۆم لە ھەموو كۆبۆنەوھو چوونە ناو خەلكانەوھ بە دوور ئەگرت. تاقتەتى كەسم نەمابوو. لە پرسىارەكانيان سلم ئەكردەوھو ئەترسام. خەلك وازيان لە پرسىارى تايبەت نەئەھىنا. من

وازم له هه موو دنيا هينا بوو چونكه كهس له من تينه ئه گه یشته. زور جار
خوم به تاقانه ئه بينى. حهزم زور له ته نهايى ئه كرد. ئه گهر چى كه سيكى
گوشه گير نه بووم دوخه كه م واى لى كرد بووم، به ره و گوشه گيرى برؤم.
له مال دوور كه وتينه وه. هيشته نه گه یشته بوو ينه كو تا يى كو لانه كه، هه ستم
كرد ئو تومبيليك له سه ر خو ليمان نزيك ئه بيته وه. منيش زور له سه ر خو
ئاوريك لى دايه وه بو ئه وهى بزانه كيه. كاتيك كه ليمروانى پيش ئه وهى
من هيج بلیم، ئه و وتى:

- چيه؟ ئه لى نامناسيته وه؟

منيش وتم:

- ئينجا چون بتناسمه وه؟ تو له ناو سه ياره و منيش به پى ئه رؤم. له
راستيشدا سه يرم نه كرديت.

هه ر به دهم رو یشته وه ئه م قسانه م كرد. سه ياره كهى وه ستاند. وتى:

- ئه وه بو كوئى ئه رؤن؟ سه ركه ون. با بتانگه يه نم.

منيش وتم:

- نا... سو پاس.. پيوست ناكات. تا بازار ئه چين. ئيستا له ويذا سوارى پاس
ئه بين.

چالاك زورى كرد.

وتى:

- به خوا هه ر ئه بيت من بتانگه يه نم. دهى. فه رموو سه ركه ون.

ئيمه ش سه ركه وتين. له گه لى رو یشته ين. له ريگا زورمان قسه كرد. ئه و

باسى ئيشوكارى خوئى ئه كرد، كه چند مه شغووله. زور حه ز ئه كات

بيته وه بو سليمانى و خيزانىك دروست بكات.

وتى:

- هه ول ئه دهم كچيكى جاكى وه كو تو بدوزمه وه.

منیش وتم:

- پشت به خوا ئهیدۆزیتتهوه.

له دلی خۆمدا گالتهم به قسهکانی ئههات، چونکه ئهمزانی باسی چی ئهکات. نزیک بووینهوه له بازار. پیش ئهوهی دابهزین.

وتی:

- حهز ئهکهه ئیواره بيم سهریک بدهم له مالتان. بهیانی ئهروم بو بهغا. بزانه کاک سالح هیچی پیویسته؟

منیش وتم:

- بهخیر بییت. نیازیش دوینی شهو باسی ئهکردیت. ئهیوت چالاک دیار نییه.

ئیتتر خواحافیزیمان کردو رویشتین. نهشمیل له ریگا وتی:

- بنار؟ ئهزانی چی؟ به خوا ههست ئهکهه چالاک دلی پیتهوه بییت! بنار تو ئهلی چی؟ ههستی پی ناکهیت؟ زور بهخیرایی پیش ئهوهی نهشمیل قسهکهی تهواو بکات، زور به تورهیییهوه.

وتم:

- بهسه... توخوا... نورهی ئهومانه؟ نهخیر هیچ وا نییه. من ههست به هیچیش ناکهه! ئهویش کهیفی خویهتی.

نهشمیل وتی:

- بنار به خوا راست ناکهیت. منیش و توش ههموو ئهزانین چالاک دهمیکه ههولی تویهتی. خوشکی خۆم. به خوا چالاک زور کوری چاکه. بزانه! ههموو خۆشمان ئهویت. نازدار شوی کرد، خونچه شوی کرد، وا هههرکهس چۆته مالی خوی. منیش ئهوا چهند مانگیکی ترئهروم. ئیتتر تاکهی بیریک له خۆت ناکهیتتهوه؟ لهوهئهچیت چالاک توی خوش بویت.

وتم:

- ئینجا من خۆشم ناویت. من ههر وهکو هاورییهک سهیری ئهکهه. زیاتر نا.

دەنگو باسى كامەران ھەر نەبوو. ھەر چەند ھاورپىكانم ئەبىنى، ئەوان ھەواليان لى ئەپرسىم. من ھەموو جار ئەموت:
- نازانم چۆنە. نازانم لە كوئىيە. بەلام گرنگ ئەوھىيە سەلامەت بىت. روژىك ھەر ئەگەرپىتەوھ.

من ھەموو كات ئەو ھەستەم ھەبوو، كە ئەبىت كامەران بىتەوھ. ئىتر كەى دىتەوھ؟ نازانم!.. جارپىكان، شىرىن، كە يەكك بوو لە ھاورپىكانى خوئىندم لە پەيمانگا، بە رىكەوت لە مالى يەكك لە ھاورپىكانم يەكترمان بىنى. زور نەبوو دانىشتبووين. قسەمان ئەکرد. ھەر كەس باسو گلەيى لە بەختى خوى ئەکرد. زور كەم گويم لىبوو، كە باسى خوش بەختى ژيانى خويان بكن. وا ئەھاتنە بەرگويم، كە، كەس لە بەختى خوى رازى نەبىت. ھەر كەس بە جورىك لىكدانەوھى بو ژيانى ناو خىزانى خوى ئەکرد. باسى ھوكارى كىشەكانيان ئەکرد. لەھەمان كاتدا ئەيانويست چارەسەرى بو بدۆزنەوھ. يەكك ئەيوت، دل و دلخواز، نان و پياز. يەكك ئەيوت خوشەويستى پيش زواج. يەككىش ئەيوت نەخىر حب بعد الزواج. من سەرسامى گرتبوومى. ژيانى خوم و كامەرانم ئەھىنايە پيش چاوى خوم، كە ئەگەر من و ئەو بو يەك بين، ژيانمان چون ئەبىت؟ تو بلى روژىك بىت من گلەيى يان نارەزايى بەرامبەرى دەربرم؟ ھەرگىز پروا ناكەم. لەم خەيالانەدا بووم لەبەر خومەوھ زەردەخەنە گرتى. لە پرىكدا شىرىن ھاتە نزىكم، دانىشت. وتى:

- بنار؟ زانىوتە كامەران لە ئەلمانىايە؟

وتم:

- نازانم.

وتى:

- ئەى زانیوته داواى له كه سوکارى کردوه، كه ژنى بو بنیرن؟!

به سه سامییه كه وه سه یرم کرد. وتم:

- ئەوهشیان نازانم!

من چاوه پروانى پرسىارى وام نه کردبوو. به تاییه تی له شیرین، چونکه زور چاک ئەیزانى من چیم لى دیت! ئەگەر کامه ران شتی وا بکات. هەر له و ساته دا موچرکه یه کی زور به هیژ سه رتاپای گیانمی گرته وه. ههستم کرد دلم بیهویت له سینگم بیته دهره وه. رووحم له جهسته م جیا بیته وه. ههستم کرد هه ناسه م نایه ته دهره وه. قسه م بو نه کرا. جاریک ته زووی سارد، جاریک گهرم، به دل و گیاندا هات! ههستم به دهسته کانم کرد شل ئەبوون. نه مزانی شیرین بوچی وای پى وتم؟ داواى ئەوهى زورم له خوّم کرد به سه ر خوّمدا زال بم، خوّم به به هیژی رابگرم، که نه هیلم هیچ نیشانه یه کی بیتاقه تیم پیوه دیار بیت. پیم وت:

- شیرین، ئەو قسانه ی تو راست نین. شتی وا نییه. درۆیه. کامه ران شتی وا نالیّت. خوّم ئەزانم کامه ران منى خوښ ئەویت. کهس نازانیت ئەو له وى چون ئەژی. داواى ئەوه من ئیستا له م کاته دا نامه ویت بیته وه. ئەگەر بیته وه، سه ددام هه لى ئەواسیت. کهس ناتوانیت بیته وه. منیش هیچ په له م نییه. ژنیش بووکه شووشه نییه بوى بنیرن. من ئەزانم ئەو قسانه دروستکراون.

شیرین سویندى بو خواردم، که له که سیکی زور باوه پیکراو بیستوو یه تی. به لام من هەر بروام نه کرد. له گه ل ئەوه شدا قسه کانى زور کارى تیکردم. داواى خوّم پرسىارم له خوّم کرد، تو بلایى ئەم هه موو کاته من هه لّخه له تابم؟ تو بلایى ئەوان هه موو راست بن؟ تو بلایى قسه که ی شیرین راست بیت؟ کامه ران داواى ژنى کرد بیت؟ ئەو روژه زیاد له هه موو روژه کانى رابردوو بیرم له قسه کانى شیرین کرده وه. هه رچه ند دهنگى شیرین ئەهاته وه

ناوگويچكەم تەزويەكى سارد بە ناو دالما تىپەر ئەبوو. ھەستم ئەکرد
دلم ھەز بە ھەستان ئەكات، ھەستم ئەکرد دلم زور ماندو، بى ھىزە،
خەرىك بووم تەواو بىھىوا ئەبووم. تەنھا بىرکردنەو،م، خۆشەويستىم بۆ
خىزانەكەم ھىزو ئاراميان بە من ئەبەخشى. خۆشەويستىم بۆ دايكم منى
ھىشتەو ھە تا ئەم كاتە. زور ئەترسام قسەكانى نازدار، ئەمىرە، شىرىن
ھەمووى راست دەربچن. لە كۆتاييدا من ھەلە بم!

ئەو رۆژە برىنىكى قولتر لەناو دالما ھەلکەندرا. ناسۆرىكى تر لە ژياندا
تۆمار كرا، كە ھەموو ژيانمى بۆ ھەتاهەتايى ژەھراوى كرد. بە جۆرىك، كە
لە مروفىكەو ھەمگۆرپىت بە مروفىكى تر. خۆ ئەگەر بە راستىش نەبووبىت،
بە روالەت ئەو بەرگەم داكەند، كە ھەموو ژيانم بۆ كامەرانم پۆشيبوو، كە
برىتیبوو لە خۆشەويستى ھەتاهەتايى. خۆشەويستىيەك، كە تەنھا مردن
بىرم بەرىتەو.

بنار وتی:

- فینک گیان، من تهنه کیشهم له خوشه ویسته که مدا نه بوو، به لکو له گهل نیازی براشما بوو. کیشه یه کی ئه زه لیمان هه بوو. نیاز هه ر له مندالیمه وه زور حه زی به ئازاردانی من ئه کرد. منی به هیچ جوریک خوش نه ئه ویست. کاتیک، که منال بووین، به جوریک بیزاری ئه کردم، کاتیک گهنج بووین، ته مهنی هه رزه کاری بوو به جوریکی تر. کاتیکیش گه وره بووین. ئه و ژنی هینا به جوریکی جیاواز تر. به لام له ئه نجامدا هه مووی وه کو یه ک بوو. هه موو کات هه ر هیچ نه بووایه کیشهی خوی و ژنه که ی ئه هینا بو مالی باوکم. ئه ی کرد به کیشهی ئیمه. من ئه مزانی ئه و مه به سستی چی بوو. ئه یویست برۆم تا کو ماله که یان بو تهخت بیت. هه ر کاتیک بیزانیایه دلّم خوشه، ئه چوو شتیکی ئه کرد، که من خه فته تی پی بخۆم. زور جار تو وره و بیزاری ئه کردم. به بی هو. به زور شه ری پی ئه فرۆشتم. به لام هیچ ده سه لاتیکم نه بوو. باوکم حه زی به وه نه ئه کرد، به لام نیاز گوئی به هه رده شه و گوره شه ی باوکم نه ده یا کیشهی نیوان باوکم و نیاز به رده وام بوو. زور شه و هیوام ئه خواست، که بی کیشه و شه رو ناخوشی سه ر بکه مه سه ر سه رین. شه ویک بی خه م خه وم لی بکه ویت. به لام ئه وه زور مه حال بوو، زور به ده گمه ن ده ست ئه که وت. ناچار بووم بریاریک بده م، که له ناخی دلّمه وه ئه یسووتاندم. قرچه ی له ناوی دلّم ئه هینا. ئه و بریاره وه کو حوکی له سیداره دانی خۆم دابیت وا بوو. بریاریک که بو هه تاهه تایی ژیانم له تاریکدا بیت. ئیتر جاریکی تر دل و چاوو هه ستم رووناکي نه بینیت. ئه و بریاره ژووریک بوو له به ندینخانه یه ک بو خۆم گرت که هه رگیز بو جاریکی تر دلّم نه توانیت خوشه ویستی تیادا سه وز

بیت. برپاریک بوو که هرگیز نه گهر بو چرکه یه کیش بیت به میشکمددا نه هاتبوو. به لام له گه ل خومدا برپارم دا. برپاره که م بو که س باس نه کرد. به لام په یمانم به خوم دا، که هه تا دوا چرکه ی ژیانم، من که سم خوش نه ویت. دلم داخست به کیلونیکی گه وره. کیلی کیلونه که شم فریدایه ناو قولترین زهریای نه دنیا یه وه. به جوریک که هرگیز نه دوزریته وه. برپارمدا هر که سیک داوای کردم، بی نه وهی هیچ پرسپاریک بکه م رازی نه م شووی پی بکه م!

پاش نه م قسانه ی بیدهنگی گرتی. سه ری داخست. چاوی پر بوو له فرمیسک. هه ناسه یه کی قولی هه لکیشا. وتم:

- بنار؟ تو بو برپاری وات دا؟

وتی:

- فینک... نه وه به راسته نه و پرسپاره نه که ییت؟ من نه و برپاره م دا، یه که م شت بو رازیکردنی خیزانه که م. بو رازیکردنی خه لکی. هه موو روژیک من دوو چاری قسه ی ره قو ره شو ناخوش نه بوومه وه، له ماله وه و له دهره وه و له هر کوئییه ک نه بووم. من برپارم دا بو نه وهی ئیتر که س هیچ پی نه لیت. که س پرسپارم لی نه کات. من له ده میکه وه خوم به مردوو دانابوو. ئیتر هیچ نه بیت با دلی زیندوو هکان خوش بکه م. دایکم زوری خه فته نه خوارد. نازانم بوچی شووکردنی من ببوو به ئاواتی زور که س!

پیم وت:

- توخوا بنار، تو داوای نه و هه موو خوشیویستییه چون توانیت برپاری وا بدهیت؟ به راستی تو کچیکی به هیزو به توانا بوویت. نه و برپاره ی تو دات

تاوان بوو به حەقی خۆت. تۆ به دەستی خۆت خۆت فری دایه زیندانه وه.

دوای ئەوه چیت کرد؟ تۆ هەر کامه رانت نه دییه وه؟ ئیتر هیوات بری؟

بنار سه ریکی بهرز کرده وه. فرمیسک به چاویدا ئەهاتنه خواره وه، به لام
به زهرده خه نه یه که وه وتی:

- له گه ل ئەو هه موو ئەشکه نجه و نائومی دیه دا هه رگیز هیوام نه ئە بری.
به لئ بینیمه وه!

وتم:

- به راست؟ له کوی؟ چون؟ که ی؟ دوای چهند سال؟ شووت کردبوو؟
بنار وتی:

- یه ک یه ک فینک گیان. جاری با توژیک پشوو بدهم.
لیم پرسی. وتم:

- ئەته ویت بچینه دهره وه؟ چونکه هه ستم ئەکرد بنار زور بی تاقهت بوو.
چهند جاریک لیم پرسی:

- بوچی وا بی هیزو بی رهنگ دیاریت؟
تهنها یه ک وه لامی دامه وه. ئەویش هه ر ئەوه بوو، وتی:

- هیلاکم. ئیشم زور کردووه. توژیک سه رم ئیه شیت.
من زور جار بروام پی نه ئەکرد. به لام ئەو روژه زیاتر له جارن بیتاقه تر
بوو. نه یئه توانی زور بیر بکاته وه.

دوای جهند روژیکی تر بنار ته له فونى بو کردم. وتی:

- فینک گیان زور بیتاقهت بووم. ئەبیت دیسان بچم سەردانى پزیشکه تایبه ته کهم بکه م له بهر ئەوهی سەرئیشه کهم زیادى کردوه. له راستیدا من زور دلم لای بوو، داوام لیکرد، ئەگەر پيوستى به یارمه تى من هەبیت، من ئاماده م. به لام ئەو وتی:

- نا. جارئ پيوستم به کهس نییه. به لام هەز ئەکه م، که توژیک باش بووم، چیرۆکه که ته واو بکه م. شتیکیش ههیه ئەمه ویت پیتی بلیم.

وتم:

- بنار گیان پشت به خوا به زووترین کات چاک ئەبیته وه. توش چیت له دلدايه، پیم بلئ. به ئەوپه رى خووشییه وه گویت لئ ئەگرم. خوشکی نازدارم.

بنار بۆ ماوهى چەند مانگىك ھەر خەرىكى ھاتوو چۆى پزىشك بوو. چەند جارىك تەلەفونم بۆ ئەكرد. ئەمويست لە ھەوالى ئاگادار بم. زۆر خەمم بوو. بەلام ھەموو جار ئەيوت:

- توخوا بەس تۆ ئەو ھەندە خەمى منت بىت. من زۆر باشم. بەلام من بە ھىچ جۆرىك ھەستم بە دۇنيايى نەئەكرد. تاكو رۆژيكيان، بى ئەو ھى تەلەفونى بۆ بكەم، چووم بۆ مالەو ھە بۆ لاي. ماوهى دە دەقەيەك من لە ھەرگام دا تاكو ھەرگام لى كرايەو ھە. بەلام چىم بىنى؟ ئاقرەتئىكى رەنگ زەردى زۆر بە تەمەن، كە بە ئاستەم لە بنار ئەچوو. لە لاوازيدا چەمابوو ھەو ھە. كە ھەرگام كردهو ھە، بە راستى نەمزانى ئەو ھە بنارە، يان نا؟ ھەر ئەو ھەندەم توانى باوھشئىكى توندى پيادا بكەم و بلىم:

- چىتە؟ بۆ وات لىھات ھاورى بى بەختەكەم؟ بۆ وات لىھات ئەى لە پەرەى گول ناسكتر؟ بۆ وات لىھات؟ ئەمويست خۆم رابگرم نەگريم. بەلام خۆم پى رانەئەگىرا. لە پرىكدا دامە پرمەى گريان. بە ھەموو ھىزى خۆم باوھشم پيادا كردو ھوارم كرد:

- بۆ.. بۆ..؟ بۆ لىم ئەشارىتەو ھە؟ بۆ ناھىلىت خزمەتت بكەم؟ خوشكى من؟ تو خوا بۆ پىتنەوتم؟ دە با منىش لەگەلت ئەو ئازارو خەمانەم ھەلبگرتايە؟ بنار تا ئەو كاتەش ھەر نەيئەويست ھىچم پى بلىت.

وتى:

- فىنك گيان بەسە. تۆ بۆ وا ئەكەيت بە قوربان؟ بەسە. من ھىچم نىيە. باشم.

وتم:

- ئەمە باشىيە؟ ئەى خراپ چىيە؟

بنار وتى:

- سهيركه تو چي ئەكەيت و چي ئەلبيت، بۆيه به تۆم نهوت. ئەمزاني وا ئەكەيت. من نامەويت كهس بزانيت. كهس. تڪايه به كهس مهلي. پشت به خوا چاك ئەبمهوه. هەر وهكو خۆت ئەزانيت من تهنها خوام ههيه و ئەو تاقه كچهش. به خوا ههتا بتوانم ناهيلم ئەويش بزانيت. تهمهني كورت و دريژ به دهست خوايه. تو ئەزانيت من بروام زۆر به هيزه. من له مردن ناترسم، چونكه مردن كۆتايي نيه، بهلكو دهستيكردنهوهي ژيانكي تره. هەرچي خوا بيكات ئەبيت. دواتر دلي خۆت تهنگ مهكه فينكهكهي دلم. بنار له و كاته دا دل خۆشيه مني ئەدايه وه. ئەو هيزي ئەدايه بهر من! كاتيک من غهرقى گريان و بي دهسهلاتي ببووم، نهم ئەزاني چي بكم. هاوار بو كى بهرم؟ وام ههست ئەكرد ئەوه ئيتر كۆتايي ژيانه. من زۆر بي وره بووم له كاتيكا من ئەمزاني بنار ئافرهتيكي زۆر بههيزه. بهلام هيشتا بهو جوړه نه مديبوو. به راستي ئەو روژه ههنديك شتي تازه له بناره وه فير بووم. من به شيويهك چووم بو لاي. يهكه م ساتي بينيني بنار، هه مووي دوودلي و ترس بوو. ترس له شتيكي ناديار. من نه مئه زاني بنار نه خۆشيهكي واي ههبيت بهو جوړه ترسناك بيت. بهلام، كه بينيم، زانيم بنار ماوهي ژياني زۆر كورته. له گهال ئەوهشدا هەر ئەو ئەيويست هيز به من ببه خشيت. ئەيويست پيم بلت رازيم به چاره نووسي خوم. هەرچونيك بيت بنار هه موو ژياني زۆر به برواوه بهر بهر هه كانيي كو سپه كاني ئەكرد. به ئەوپهري هيزو تواناييه وه مامه لهي له گهال گيرو گرفته كاني ژياني ئەكرد.

ئەو روژە، کاتیک بنارم بەجیھیشت، ھەستم کرد بپوام بە ژیان و مردن گۆرا. بنار شتیکی وت زۆر پئی سەرسام بووم. ھەرگیز لە کەسی ترم نەبیستبوو. پئی وتم:

- فینک، ژیان ھەمووی بریتیە لە درۆ. بەلام درۆیەکی زۆر خوشە. مردنیش راستیە. بەلام راستیەکی زۆر ناخوشە. گرنگ ئەوەیە ھەتا لە ژیاندا بیت، دلێ کەس نەرنجینیت. دلێ پاک بیت. راست بیت لەگەڵ خۆت و چوار دەورت. بۆ خۆت بژی. ھەقی کەست نەبیت. ئەگەر توانیت، یارمەتی خەلک بدە. ئەگەر نەتوانی، کەس سەرزەنشت مەکە. ئەزانی ژیان لە چی ئەچیت؟ وەکو گەردەلوولیک وایە؛ جاری وا ھەیە تیکوپیکت ئەشکینێ. یان ئەتبات بە ناخی ئەرز، یان جاری وا ھەیە لە ناخی ئەرزەو ھەلتەدات بۆ ئاسمان. ئیتر ئەمە یاسای ژیانە. بە ئیمە ناگۆریت. بەلام ئیمە ئەبیت پئی رازی بین. بە ھەموو شیوەکانییەو ھەسەندی بکەین. نەک ھەر ئەو ھەش بەلکو پیویست ئەکات خۆشمان لەگەڵیا بگونجین.

من زۆرم ھەول دا کە ئەو شەو ھەلای ئەو بمینمەو. بەلام بنار ھەزی نەکرد. وا دیار بوو پیویستی بە ئیسراحت و تەنیاپی بوو. توانای قسەو دانیشتنی نەبوو. بەلام داوام لیکرد بەیلاپت ھەموو روژ بچم بۆ لای. سەریکی لی بدم. بەلام ئەو وتی:

- نا.. کە ی وستم، پیت ئەلیم. پیویست ناکات خۆت ھیلاک بکەیت. تۆش خاوەنی مال و میردی خۆتیت. ئەوانیش پیویستیان بە تۆیە. فینکی دلیم. بە خوا پەیمان بیت، کە وستم، بانگت ئەکەم. خەمت نەبیت.

بنار دلنیاپی کردم، کە خۆی ئەتوانیت ئاگای لە خۆی بیت. ئیتر منیش لای نەمامەو، چونکە کاتی میوانداری نەبوو. زۆر ھەولمدا بزاتم نەخۆشییەکی چییە؟ بەلام وا دیار بوو ئەو ھەزی نە ئەکرد پیم بلیت.

من پيم له بنار نه بری. هه موو روژ هه والم نه پرسى. زور جاريش نه چووم
بو سهردانى. جار به جار ته ندروسى به رهو باشى نه پوښت. نه مهش
زور دلخوشى نه كردم. شه ويكيان منو چهند كه سيكى تر له هاورپيكاني
بنار بريارماندا بچينه دهره وه بو نانخواردنى ئيواره. زور جار نهو جوړه
چوونه دهره وه يه مان دروست نه كرد. ههر له بهر خاترى نه وهى بنار دلى
خوش بيت. نه وهنده له ماله وه نه بيت. نهو شه وه بنار له ته نيشته منه وه
دانيشت. ده مى له گوچكه م نزيكرده وه. وتى:

- فينكه كه م، نه مه ويته شتيكت پى بلیم، بزانه تۆ نه لى چى؟
منيش خيرا وتم:

- چيه؟ ده ئيستا پيم بلی، چيه؟
بنار وتى:

- كچى توژيك خوت بگره... بهس په له بکه! ئيستا ناتوانم. نه لیم. به يانى
وه ره نه گهر فهرهاد ئيشى بيت نه بوو.
وتم:

- قور به سهر فهرهاد، بو نهو نه گبه ته من نه بينيت؟
بنار پيکه نى. وتى:

- فينك، تو خوا ئاگادارى فهرهاد به، به خوا زور پياويكى باشه. توى زور
خوش نه ويته.

وتم:

- به لى. به لى. وايه... خوشه ويستى چى؟ كوره بابو نه ماوه.
بنار پيکه نى. وتى:

- با. باوى قهت ناروات. له گهل كه سيكى راست، قهت باوى ناروات. نه گهر
به راستى يه كترتان خوش ويست، هه موو كات خوشه ويستى باويتى.

وتم:

- بنار، سهيرم ليديت تو هيشتا بروات به خوشه ويستيه!

به یانی هەر زوو روژ بووهوه، چووم بو مالی بنار. خیرا، هەر گه یشتمه جی، وتم:

- دهی وهره دانیشه. ئەتەویت چیم پی بلیت؟

بنار هات به نهرمی لامهوه دانیشت. وا دیاربوو زور دوو دل بوو. هەر سهیری ئەکردم. خوئی ئەهیناو ئەبرد. هیچی نه ئەوت. منیش وتم:
- بنار.. ئەگەر ناتەویت باسی بکهیت، زور ئاساییه. هیچم پی مه لی. هه تاکو به تهواوی ئاماده ئەبیئت.

بنار وتی:

- به خوا، که نه خوش بووم، زور بیرم لی ئەکردهوه. ئینجا نازانم، راسته، یان نا؟

بنار نهیویست ئەو شتهی، که ئەیهویت باسی بکات بلیت. منیش وازم لی هینا. وتی:

- چهز ئەکهیت، با جاری باسی بریاره کهم بکهم، چون بوو؟ دوایی ئەوی تریشت له گه ل باس ئەکهم.

وتم:

- فهرموو بنار خان.

بنار وتی:

- له و ماوهیه دا، که من بریاره کهم دهرکردبوو، کهس نه هات بو داوام. زور سهیر بوو له لام. زوریش دلخوش بووم. پاش نیوه پرۆی روژیکی هاوین بوو. دنیا زور گهرم بوو. رویشتمه چهوشه که مان. هه تا تاقه تم بوو ئاوی گول و باخه کهم دا چهوشه کهم پاک شت. دایکیشم هەر له بهر هه یوانه که راوهستا بوو. خیرا خیرا ئەیوت:

- ده به سه... کچم ئەوه ئاوی ته نکیه. به خوا ئیستا هیچی تیا نامینیت. ده

به سه ئەم چهوشه شتنه چیه؟

منیش خۆم لئى كردبوو به كه رهى شه ربه ت. هيچ جوابم نه ئه دايه وه. كه ته واو بووم. پيم وت:

- دايكه گيان، ده وه ره ئيستا دانيشه، بزانه چهند فينكو خوشه؟
من و دايكم له ناوه راستى باخه كه ماندا، چهند كورسييه كى نايلوني رهنگاو
رهنگمان داناو، ته پله كيگمان خستبووه به رده مى ههردووگمان به ته نها
دانيشتين. ده ستمان به قسه كردن كرد. دايكم وتى:

- ئه وه دوو روژه نازدار دهنگى نيه. تو بلئى نه خوش نه بيت؟
وتم:

- ئه ي بو قسه يه كت له گه ل نه كرد؟
وتى:

- كچى چوو زانم، به خوا بيرم چوو وه وه، خو نه وژين و هاوژين ئيستا
ئه ركيان له جاران زياتره.
وتم:

- ئى دايكه گيان خوت فيرتكردن. تو ئيستاش ئه بيت خواردنه كه بخه يته
به رده ميان. كور بوو به چى؟ له خوتان كرد به چى؟ به سه. به س با ئه وان
ئيتر خزمه تى ئيوه بكهن. ههفته يه كه هاوژين هه ر تاچه تى نيه بجيت له
دوكان يارمه تيه كى باوكم بدات.

له و كاته دا يه كيگ به نه رمى له ده رگاي هه وشه ي دا. هه ستم ده رگام
كرده وه. بينيم چالاك بوو. ده ميگ بوو ديار نه بوو. فه رمووم لئى كرد.
دايكم هه ستم به ره و پيرى. به خيره اتنى لئى كرد. پيى وت:

- چالاك به خيره يت. فه رموو. رو له ئه وه بو ديارنيت؟
چالاك هاته ژووره وه. وتى:

- به خوا پاكيزه خان زور سه رقالى ئيشوكارم. مامم ئيشى زورى پى
راسپاردووم. منيش مه جبوورم زور به چاكي بوى ته واو بكه م.

دایکم وتی:

- چیی پی راسپاردووی؟ وه کو چی؟

به خیر هاتنی چالاکم کرد. وتم:

- چالاک چۆنی؟ باشی؟ به خیر بییت. ئه وه چیه! دیار نه ماییت!

ئینجا رووم کرده دایکم. وتم:

- دایکه، پرسپاری لی مه که. ئه وه ئیشی خویانه. بو ئیمه بزانی؟

چالاک وتی:

- بنار خان. زور ئاساییه. بو نا؟ من خه ریکی دروستکردنی بازاریکم له

هه ولیر.

منیش به پیکه نینیکه وه وتم:

- له که یه وه بویت به موهه ندیس؟

وتی:

- بنار، تو ئاگاداری من نیت. من به ریوه به ری کومپانیایه کی گه وره م له

هه ولیر! ئیشم زور باشه. موهه ندیسی زور ئیشم بو ئه که ن.

منیش زور بی باکانه وتم:

- نه وه للا ئاگاداری کهس نیم. دهی باشه سه رکه وتووبیت.

وتی:

- من زور هه ز ئه که م، نیازیش بییت له گه ل من ئیش بکات.

وتم:

- ئه وه ئه بییت پرسپاری له خوی بکه ییت. برپاری نیاز به دهست ژنه که یه تی.

هه موومان پیکه نین. دایکم له و کاته دا رویشته ژوره وه. ئینجا چالاک وا

دیار بوو به هه لی زانی، روویه کی تیکردم. به زه رده خه نه یه که وه وتی:

- بنار خان؟ ئه توانم چه ند پرسپاریکت لی بکه م؟

وتم:

- ئەترسم لەو پرسىارانەم لى بکەیت، کە حەز ناکەم لىم بکرىت. چالاک
تۆزىک وەستاو بە سەرسورمانىکەو سەرىکى کردم، وتى:
- ئەبىت ئەو پرسىارانە چى بن؟

وتم:

- ھەرچى پەيوەندى بە ژنو ژنخوازىيەو ھو بە گشتى زەواجەو ھو بىت.
چالاک ئەمجارەش ھەلوئىستەيەكى کرد. ئىنجا وتى:
- ئەو ھو پىي ئەوترىت سوننەتى ھەيات. يەئنى شتىکە ئەبىت بىت.

وتم:

- نا ھىچ وا نىيە. مەرج نىيە.

چالاک وتى:

- يەئنى تۆ بەتەما نىت شوو بکەيت؟

وتم:

- نازانم. لەوانەيە، لەوانەش نىيە. بەلام مەرج نىيە.

ھەر، کە وام وت، چالاک دەستى بە باسى خۆى کرد، کە چەند سالە
منى خۆش ئەويت. بەلام، ھەر چەند ئەيوەيست پىم بلت، شتىک دروست
ئەبوو. ئەو ئەچوو ھو دواو ھو. وەکو باسى لى ئەکرد. کاتىک، کە من لە پۆلى
سىيەمى ناوہندى بووم، ئەو منى خۆشوئىستبوو. ھەموو شەو لە خوا
پاراوہتەو ھو، کە من بىم بە نىيى. منىش ھەر گويم گرتبوو. دوايى لە دلى
خۆمدا وتم:

- تۆ بلت ئەمە بىت بە نىيىم؟ ئەى خوا بۆ پارانەو ھەکانى منى قبول
نەئەکرد؟ بۆ ھىنى ئەو قبول ئەکات؟ خۆ من زۆر بە راستى و بە پاکی
کامەرانم خۆشوئىست. ئەى خوايە گيان!

چالاک ھەر زۆر بە راستى باسەکەى خۆى ئەگىرايەو ھو. منىش، جارىک
پىکەنىم ئەھات. جارىکىش گريان. خواو راستان کردى خونچەى خوشکم

هاته دهره وه. دوو چای خستبووه سهر سینییهک. ههندیك کولیچه و
پاقلووهی هینا. وتی:

- کاک چالاک، به خیر بییت، فهرموون بخون.

منیش وتم:

- دهستت خوش بییت. ده توش فهرموو دانیشه له گه لمان.

خونچه وتی:

- نا.. من ئه بییت برؤم. سامان توزیکی تر ئه گاته ماله وه.

وتم:

- ده باشه. به سامان بلئی با بییت بو ئیره.

خونچه وا دیار بوو هزی نه ئه کرد بمینیتته وه. وتی:

- به خوا بنار گیان. داوای لیبوردن ئه که م من ئیستا ئه بییت برؤم.

خونچه رویشت. له گه لمان دا نه نیشت. به لام من پر به دل هزم ئه کرد

یه کیك له و کاته دا بییت لامان دانیشیت. زورم ههست به نار ههستی ئه کرد.

دایکم بانگ کرد. دایکم هات لامان دانیشت. من ههستام رویشتم. ئاگادار

بووم که چالاک ههندیك قسهی بو دایکم هاویشت. به لام دایکم هیچی نه دا

به دهسته وه. چالاک خواحافیزی کرد رویشت.

دوای چهند جاریکی تریش چالاک ههر ئه هات. باسی خوی ئه کرد. من ههر

گالته م پی ئه هات. هه موو کات ئه و باسی خوشه ویستی خوی بو ئه کردم.

زور جار پیی ئه وتم:

- بنار، برؤا بکه کچ زور زوره. ئه گهر داوای ههر کهس بکه م، به ئاسانی

پییم رازی ئه بن، چونکه من کورپیکم له هیچم که م نییه.

منیش له وه لامدا پییم ئه وت:

- ئی ده برؤ. به خوا پییم خوشه، هز ئه که م باشتترین، چاکترین کچ شووت

پی بکات. ئه ویش له وه لامدا ئه یوت:

- ئاخر من تۆم به دلّه، من تۆم ههلبژاردووّه. من تۆ به تهنه ئه بېنم له ناو هه موو كچى دنيا دا. من چاوه پى ئه و رۆژهم بېن به هاوسه رى يه كتر. به لام من هه ر گالته م به قسه كانى ئه و ئه هات. تا جاريكيان وتى:

- بنار، من ئه زانم تۆ چه ند ساله كامه رانت خو ش ئه وي ت؛ بو يه به من رازى نابيت. به لام من په يمانت ئه ده مى، كه ئه توانم ئه وت له بېر به رمه وه. زور پيم خو ش بو، كه چالاك باسى ئه وهى كرد. حه زم كرد به راستى باسى هه ستى خو مى بو بكه م. نه مه ويست هه ليبخه له تينم.

وتم:

- چالاك بزانه، كه من له هه موو ژياندا تهنه كامه رانم خو ش ويست. ئه و، تهنه پياو بوه له ژياندا. هه موو خه ونه كانم بو ئه و بوون، هه موو پلانه كانم له گه ل ئه و بو، تهنه كه س ويستم بيت به مي ردم هه ر ئه وو بو. تهنه كه س بيت به باوكى منالم ديسان كامه ران بو. خو زگه مان خواست كچي كمان بيت ناوى بنين (نزا). كه وام وت، دل م پر بو له گريان. ئيتر بي دهنگ بووم.

دواى تو زي ك، ديسان وتم:

- ئه گه ر وازم لي به ينن، من هه رگيز بېر له وه ناكه مه وه، كه ژيانى خو م ببه ستم به ژيانى يه كي كى تره وه. من به لين ناده م به كه س، كه به ختيا رى بكه م. من نامه وي ت ژيانى تازهم به درو ده ست پي بكات، له گه ل هېچ كه س. هېچ كه سي ك شايسته ي ئه وه نييه.

چالاك وتى:

- بنار، من هه موو شت زور باش ئه زانم. ئه زانم تۆ چه ند به پاكي و دل سو زى ئه وت خو شو يست. به لام چاره نووستان بو يه ك نه بو. كامه ران ئه وه پي نچ ساله دووره له تۆ. له و پروايه دام تازه به ته ما نييه بگه رپ ته وه.

کاتیکیش گه رایه وه خوا ئەزانیت چەند گۆراوه. سهیرکه. ئیمه سال به سال
گه وره ئەبین.

وتم:

- چالاک؟ تازە من خۆم یاوه ته دەست چاره نووس، من ئیتر رازیم به وهی
که بۆم دانراوه ئەوهی بۆم کیشراوه. من خۆم هیچ پلانیکم نییه. به لام
چاوه ریی که سیش ناکه م. من خوشه ویستی ناکه م. دلێ من ته واو داخراوه.
له بهر ئەوه باسی خوشه ویستیم بۆ مه که. له وانیه هاسه رگیری بکه م.
ئه گهر که سیک دایکم و باوکم به دلایان بیته. له وه زیاتر ناتوانم به کهس
بلیم. خوشم ئەویته.

وه لامی چالاک ئەوه بوو، وتی:

- کاتی خۆی، که دایکو و باوکی هه موومان شویان به یه کتر کردوه،
که سیان هه ر یه کتریشیان نه دیوه. تاکو کاتی گواستنه وه نه بیته. هه موو
ژیانیشیان به یه که وه بوون. ئەها سهیرکه... دایکو و باوکت، بزانه چەندیان
یه کتر خوش ئەویته! له و بر وایه دام پیشتر یه کتریان هه ر نه بینییته.

وتم:

- ئەوهی تو باسی ئەکهیت، سی چل سال له مه و پیش بووه. ئیستا زه مانیکی
که یه. به لام هه ر چۆنیک بیته، خوشه ویستی پیش هاسه رگیری پیویسته.
چالاکش وتی:

- ده باشه بزانه چەند زوو ئەکه ویته خوشه ویستی منه وه. من کات
ئەدهمی و په له م نییه.

من زۆرم له خۆم ئەکرد، که چالاکم به دل بیته، به لام دلێ ته واو داخرابوو.
هیچ مه جالیکی تیا نه مابوو. چالاک روژیکیان خۆی باسه که ی لای دایکم
کردبووه وه. وتبووی:

- به بنار بلی، به لکو رازی بیټ. دایکیشم رازیوونی خوئی و باوکمی پی
راگه یانډبوو. ئیتر دایکم که لای من باسی کرد.

من وتم:

- ئەو شووکردنه ئەبیټ به لام خۆتان چیتان بریاردا، با وا بیټ. چی ئەکهن
بیکهن. من هیچی تیانالییم. یهک ههفتهی نهبرد هه موو شت ته واو کرا.
خوازینی کرام. له ماله وه نه بووم. جلی بووک هه لگیرا. خۆمیان له گه ل
نه بووم. ئالتون هه لگیرا. ئاگادار نه بووم. شه کراو خورایه وه. کاتیکم زانی
ئه لقه کرایه په نجه م. هه موو شت زور به خیرایی رویشت. منیش هه رچی
تروسکایی خوشی هه بیټ، له دلما نه بوو. هه ستم وا بوو، که ئەمبه ن بو
ئه و به ندنخانه. به لام له هه مان کاتدا ئەبوو بو هه موو که سی ده رببرم،
که من چه ند دلم خوشه چه ند به ختیارم. هه ندیک جار زور به زه ییم به
خۆمدا ئەهاته وه. ئەبیټ من هه تا کوتایی ژیانم ته مسیل بکه م؟ بو خه لک
بژیم؟ دواي چوار مانگ چالاک خانوویه کی خوشی بو کریم. پری کرد له
ناومالی جوان. هه رچی شتی جوان هه بوو بو کریم. هه ر چیم بو یستایه
خیرا بو ئەهینام. مالمان دانا. هه موو شت ریخرا. ته نها ئەوه مابوو
کاتی گواستنه وه دابنیین.

- ۸۹ -

له ماوهی ده زگیرانیدا هه ندیک جار وا به خه یالما ئه هات، که پیویست ئه کات من واز له و شوو کردنه بهینم. هه ستم به هیچ جوریک نه بوو بۆ چالاک. هه رچه نده له و رۆژهی ماره بری کرام، بریارمدا، که کامه ران بییت به چیرۆکیکی خوشه ویستی رابردوو. به لام زۆر جار من و چالاک له سه ر هه ندیک شتی بی نرخ کیشه یه کی گه وره مان ئه بوو. نازانم بۆ هه ندیک جار هه ستم به و خوشه ویستی نه ئه کرد، که ئه و به و جوره باسی لی ئه کرد. زۆر جار لای دایکم باسم ئه کرد. بۆ هه ست به خوشه ویستی چالاک ناکه م؟ دایکیشم هه موو جار له وه لامدا ئه یوت:

- کچم.. ئه م ماوه یه دانراوه بۆ ئه وهی ئیوه زیاتر یه کتری بناسن. ئه و جوره شتانه ش هه ر روو ئه دات. ئه بییت زۆر به سه بر بییت. به هه ر حال کاتی گواستنه وه م نزیک بووه وه. که رۆژی گواستنه وه مان دانا بچین بۆ مانگی هه نگوینی، چالاک باشتترین شوینی هه لبژارد. کاتمان دیاری کرد.

- ۹۰ -

رۆژیکیان له ئیش، کاک سه عید به ریوه به ری به شه که مان، بانگی لیکردم. وتی:

- بنار خان، کچیک داوات ئه کات له سه ر ته له فۆن چاوه رپه ته. ئه وسا ته نها یه ک ته له فۆن له شوینی ئیشه کانماندا هه بوو. ئه ویش له ژووری به ریوه به ر بوو.

که چووم وه لامی ته له فۆنه که بده مه وه، گویم له ده نگیک بوو، ئاشنای نه بووم. نه م ئه ناسی. نه مه زانی ده نگی کییه. به لام ئه و منی زۆر چاک ئه ناسی. پیی وتم:

- بنار چۆنی؟ چه ز ئه که م بتبینم.

پرسیارم لی کرد:

- تو کی؟ ناتناسم!

وتی:

- که هاتم بو لات ئەمناسیت.

ناوی خوی نهوت. داوای لیکردم به کەس نه لیم. ویستی نیوان هەردو کمان بیټ، واته نهینی بیټ. منیش په یمانم دا، که تهنه نیوان منو ئەو بیټ. هەرچه نده نه م ئەزانی کییه و باسی چی پییه! روژی هاتنه که یشی پی نه وتم. منیش زور گرنگیم پی نه دا. وام دانا گالته پیکردنیکه. هەر چه نده له دلی خومدا ئەموت: له وانیه یه کیک بیټ له لایه ن کامه رانه وه! له وانیه هه والی کامه رانم بو بهین. خه یالم ئەرویشته بو زور شتی جیا جیا. جاریک دلم له خو شیدا خه ریک بوو ئەفری، جاریکیش ئەموت نا، تازه کامه ران ته واو. دلم ته نگ ئەبوو. خه موو په ژاره ئەبوونه میوانم. پاش چه ند روژیک، سه ر له به یانییه ک، روژیکی دوو شه ممه بوو، من له ژووری ئوفیسه که ی خوم دانیشتبووم، زور مه شغوولی ئیشکردن بووم له گه ل ئەمیره و شلیر. کچیکم بینی له دووره وه ئەهات به ره و ژووره که ی ئیمه. من ئەوم ناسی. به لام له دلی خومدا وتم، ئەم کچه بوچی هاتوو بو ئیره؟ ئەبیټ بو لای کی هاتیټ؟! من هەر له و بیرکردنه وانهدا بووم، ئەو گه یشته به رده م ده رگا که. ده رگای ژووره که مان کرابوو وه. به لام پیش ئەوه ی هه نگاو بنیته ناو ژووره که م، ته قه یه کی له ده رگا که داو وتی:

- به یانیت باش بنار خان!

منیش خیرا هه ستامه سه ر پی. وتم:

- به یانی توش باشته ر چوپی خان. فه رموو وه ره ژووره وه.

ئەو خه ریک بوو ئەهاته ژووره که. من پرسیارم کرد:

- ئەگه ر هیچ ئیشیکت هه یه لی ره، من بتوانم یارمه تیت بده م؟

له وه لامدا وتى:

- بهلى من ئىشم ههيه بويه ليرهم.

منيش وتم:

- به سهر چاوم من چى بتوانم يارمه تيت ئدهم.

چۆپى خهريك بوو دائه نىشت. ههر به دهم دانىشتنه وه. وتى:

- به راست؟ چى داوا بكه م بوم ئه كه يت؟

منيش له پرسىاره كه ي تۆزىك سلهميمه وه. وتم:

- ئىشى چيت ههيه ليره؟ چونه خوت به تهنها هاتوويت

چۆپى وتى:

- ئاخر من بو لاي تو هاتووم، ئىشم به تو ههيه.

منيش وتم:

- ئه مرکه.. فهرموو.

ههر لهو كاته دا خوشبه ختانه ئهميرهو شليز ژووره كه يان چول كردو

رؤيشتن.

چۆپى سه يريكى كردم. وتى:

- ئه بيت په يمانم بده يتى، كه ئه م باسه لاي كه س نهدر كينيت.

وتم:

- به سهر چاو. په يمانت ئه دهمى باسى نه كه م لاي كه س.

وتى: تهنانه ت چالاکش؟

وتم:

- تهنانه ت لاي چالاکش. به لام چالاک بو؟ هيچ په يوه ندى ههيه به وه وه؟

چۆپى زور نزيك بو وه، زوريش به وردى سه يرى ئه كردم. تۆزىك وه ستاو

ئىنجا وتى:

- راسته کهن. تۆ زۆر جوانیت، به لّام وا بزّانم منیش ناشرین نیم. ئەمه ویت بزّانم، چالاک بۆ تۆی ئەویت و منی ناویت؟ چیت له چالاک کردووه؟ تۆ چۆن توانیت چالاک له من هه لگيرپه وه؟ تۆ نازانی من چالاکم خۆش ئەویت؟ تۆ نازانیت من چەند ساله له گه ل چالاک په یوه ندیی خۆشه و یستیمان هه یه؟ نازانیت باوکم، دایکم، هه موو خوشکه کانم ته نانه ت برابچوکه کانیشم ئەزانن؟ بهس تۆ نازانیت!؟

من هه ر واقم ورمابوو. هه چي لی تینه ئەگه یستم. ئەویش هه ر قسه ی ئەکرد. دیسان وتی:

- به خوا... ئەگه ر واز ئەهینیت، باشه، ئەگه ر نا خۆم، یان چالاک ئەکوژم، ناهیلّم ئەم هاوسه رییه تان سه ربگریّت!

چۆپی کچی مامی چالاک بوو. من هه ر بیدهنگ ببووم. هه رگیز له هه یچ که سیکم نه بیستبوو شتی وا هه بیّت، چونکه چالاک هاوړی نزیکی نیازی برام بوو.. جگه له وهش چالاک متمانه یه کی زۆری لای من په یدا کردبوو. به هه یچ جوړیکیش من هه ستم نه کردبوو، که چالاک که سی خۆش ویستبیت. ئیمه زۆر ده میک بوو هاوړی بووین. هه موو شتیکی یه کترمان ئەزانی. له دلّی خۆما ئەموت له وانیه ئەمه شیت بوو بیّت! یان رقی له چالاکه نایه ویت من شوی پی بکه م. بیدهنگ نه ئەبوو. قسه ی زۆری کرد، به لّام من زۆر به ئارام بووم. پیم وت:

- ئەتوانیت تۆزیک راوه ستیت بۆ ئەوه ی لیّت تیگه م؟ به راستی من نازانم تۆ باسی چی ئەکه یت! ئەگه ر تۆو چالاک په یوه ندیتان هه بوو بیّت، ئەه ی چۆن داوای من ئەکات؟ پیم ئەلیّت خۆشم ئەوییت؟ ئەگه ر تۆی خۆشی ویستبیت، چۆن به من ئەلیّت ساله هایه تۆم خۆش ئەویت؟ ئەه ی که ی تۆی خۆشو یستوو ه؟ من له مانه تیناگه م. ئەبیّت ئەمشه و تۆو چالاک بیّن بۆ

مالی باوكم. هه موو شت روون بكهينهوه، چونكه من خوښه ويستی كهس نابهم بو خوّم. ئەگەر تۆ راست بكهیت، ئەوا من هه موو شت ئەخه مه روو.

هەر، كه وام پيوت، كچه كه له خوښيا خهريك بوو بفریت. وتی:
- به لام، من ناتوانم به باوكم بليّم. هه روه ها چالاكش، چونكه دوایي توووشی كيشه ی زور ئەبم له گه ل باوكم.
منیش وتم:

- ئەي كهواته تۆ راست ناكهیت.

وتی:

- هه رچيم پي وتیت راسته. به خوا بروام پي بكه، تاكو پيش ماره برينيشتان هه ر پيي ئەوتم، كه چه ندي خوښ ئەويم.
وتم:

- ئەي باشه بو زووتر قسه ت نه كرد؟ من ئيستا چي بكه م؟ تازه بو پيم ئەليّت؟ تۆ نازانيت من ماره بری ئەوم. به واتا من ژني ئەوم؟ ئەي ئيستا من چي بكه م؟ ئەگەر تۆ راست بكهیت، من شوی پي ناكه م. ئيتر ئەوسا چي له گه ل تۆ ئەكات ئەوا كيشه ی خوته.

ئهو روژه چالاك نه هات بولام. زوربه لامه وه سهير بوو. روژاني تر ئەگەر دوو جار نه هاتايه، جاريك هه ر ئەهات. خواردني بو ئەهينام، يان ته له فوني بو ئەكردم. به لام ئەو روژه هيچ دهنگي نه بوو. كه رويشتمه وه بو ماله وه، كهس له مال نه بوو. منيش خوّم زور بيزار بووم. بيم ئەكرده وه كه چالاكم بيني چون باسي ئەو به سه رهاته ی له گه ل بكه م چي پي بليّم؟ چون ده ستيپي بكه م. هه ر چه نده من په يمانم به چوپي دا كه باسي نه كه م، به لام بيگومان ئەوه شتيكه كه ئەبيت باس بكریت، به تايبه ت له گه ل چالاك، بو ئەوه ی بزائم ئەو كچه قسه كاني راسته يان خه و ئەبينيت؟ چالاك هيچ

دەنگى نەبوو. كات گەيشتە نۆى شەو. دايكم چەند جارېك ھەوالى چالاكى
لى پرسیم. وتم:

- نازانم. ئىمىرۆ ھىچ دەنگى نەبوو.

كات بوو بە دەى شەو. لە پرىكدا چالاك زۆر بە شپىرزەيى خۆى كرد بە
مالدا. من زۆر بە ساردى چووم بەرەو رووى. وتم:

- خىرە وا بەم درەنگە ھاتوويت؟

وتى:

- بۆ ھەزت نەكرد ھاتم؟

وتم:

- نا.. خۆت ئەزانىت كات درەنگە. منىش ئەپرۆم ئەخەوم.

وتى: دەباشە. كەواتە منىش ئەپرۆم.

من خەرىك بووم خواحافىزىم لى ئەكرد، بەلام باوكم لەو لاوہ ھات. وتى:

- بۆ ئەپرۆويت؟ دە با بنار بىروات بخەوئىت، تۆ وەرە دانىشە. كورم ئىمىرۆ
بۆ ديار نەبوويت؟ چالاك وتى:

- كچى مامم تۆزىك بىتاقەت بوو.

منىش، كە گويم لەوہ بوو، خىرا گەرامەوہ. وتم:

- كچى مامت نەخۆش بوو؟

وتى:

- بەلى.

وتم:

- كاميان؟

چالاك سەيرىكى كردم.

وتى:

- تۆ كەسيان ئەناسىت؟

وتم:

- به لى.. هه موويان ئە ناسم.

وتى:

- چۆپى تۆزىك نەخۆشه!

وتم:

- چۆپى چىيەتى؟ من ئىمپرو بىنىم. زۆر باش بوو.

چالاک هيچى نەوت. هەر سەيرى كردم ووتى:

- تۆ برۆ بخەوه به يانى ئىشت هەيه. منىش ئەرۆم... خواحافيز.

منىش رۆيشتمە سەرەوه بو ژوورى خۆم. ئەو شەو دەش وەكو هەموو

شەو دەكانى رابردوو كە بە بىركردنى كامەران ئەمبەردە سەر. هەروا بوو.

هيچ خۆشيبهكو گۆرانكارىيەكم نەئەبىنى، تەنها جۆرىكى تر لە دوو دللى و

شتى چاوەرەوان نەكراو. ئەمويست به يانى زوو رۆژ بىتەوه هەر بو

ئەو دەى بزەنم چۆپى و مەسەلەى چۆپى تاكو، چ رادەيهك راستە، چونكە

من بە راستى زۆر گومانم لە چالاک پەيدا كرد. لە هەمان كاتدا برۆام

بە قسەكانى چۆپىش نەبوو. بەلام هەستم ئەكرد شتىكى نارىك هەيه،

من نايزەنم. به يانى هەر، كە گەيشتمە سەر ئىش، خىرا تەلەفۆنم بو مالى

مامى چالاک كرد بو ئەو دەى هەوالى چۆپى بزەنم. بزەنم راستە نەخۆشه؟

بەلام، كە داىكى چۆپى وەلامى دامەوه، زۆر بە پەشوكاوى قسەى ئەكرد.

ئەيوت:

- تۆ چۆن زانىوتە؟ بە خوا چۆپى هيچى نىيه. زۆر باشە.

منىش داوام كرد، كە ئەگەر باشە، با قسەى لەگەل بكەم. بەلام داىكى وتى:

- نا.. لىرە نىيه.. چۆتە دەرەوه.

من ئىتر بۆم دەرکەوت، كە ئەم مەسەلەيه زۆر گەرەيه، نايا نەويت من

بزەنم. زۆرم هەول دا لە چالاک ببىستم چى بووه؟! بۆچى باسى ئەو

کچه له من ئه شاريتته وه؟ به لام ئه وه هر ئه يوت ئه وه کچه کيشه ي خوي هه يه وه ته واو نيهه. من بروام پيکرد. به لام هه نديک جار له ناخدا هه ستم ئه کرد شتيک هه يه! چالاک هه موو جار سه ري له من تيک ئه دا. هه ر چه ند ئه مويست چوي بييم دا يکي و چالاک نه يانئه هيشته. کاتيک که باسي هاتنه که يم بو کرد. چالاک وتي:

- ئه ي من پيت ناليم شيته؟ ئه وه به ميشکي خوي شت دروست ئه کات. منيش زور سه رم لي شيوا بوو. ئه مويست يه کيک راستيم پي بلت. به لام کهس وه لام يکي ته واوي به من نه ئه دا. هه موو ئه يانوت:
- ئه وه کچه مناله له وان هه يه چالاکي خوشوستييت. به لام چالاکي داماو چي بکات. ئه وه توي خوشويستوه.

رۆیشتین بۆ به غداد بۆ مانگی ههنگوین. چهند رۆژیک لهوئ ماینه وه. من لهو کاته دا زیاتر که سایه تی چالاکم بۆ دهرکه وت. له هه موو کاتیگ زیاتر. چهند رۆژیکمان برده سه ر. کاتیگ که گه پاینه وه بۆ سلیمانی سی رۆژ دوا ی گه پانه وه مان له مانگی ههنگوین من ئه و رۆژه چاوه پئی میوانی پاشتهیلانه بووم. دایکم و نه شمیل و خونچه لای من بوون، به هه موومان خواردنیکی زۆرمان دروست کردبوو. چاوه پئی خزمان و که سوکار بووین، که بین بۆ پیرو زبایی. زۆر به بی ئاگا کاتیگم زانی له ناوه راستی ژووری دانیشتنه که ماندا چۆپی راوه ستاوه. دایکیشم به ره و رووی رۆیشت پیشوازیی لی بکات. وایزانی یه کیکه له میوانه کانم. به لام من فریای که وتم. وتم:

- دایکه، ئه وه کچی مامی چالاکه.

رووم کرده چۆپی. پیشوازیم لی کرد. وتم:

- فه رموو چۆپی. به خیر بییت. ئه وه چۆن هاتیه ژووره وه؟ دهرگا که مان

کرا بو وه وه؟ چۆپی به پیکه نینیکه وه سه یریکی کردم وتی:

- بۆ؟ که منت بینی ترسایت؟

وتم:

- نه خیر. نه ترسام، به لام داچله کیم. هاتنه که ت زۆر له نا کاو بوو. منیش

چاوه ری میوان ئه که م.

چۆپی سه یریکی دایکمی کردو وتی:

- ئه وه کییه؟

وتم:

- ئه وه دایکه م. نایناسیته وه؟ خو له ئاهه نگه که ماندا بوو. ئه زانم بینوته.

وتی:

- من ئەوانە لام گرنگ نین. من بۆ لای تۆ هاتووم. ئەمەوئیت چەند
پرسیاریکت لی بکەم.

منیش وتم:

- فەرموو. با بچینە ژووری میوانەکە.

سەیریکی مالهەکی کرد، چاویکی بە ناومالەکەدا گێرا. دیسان پیم وت:

- فەرموو جاری دانیشە پشوویەک بەدە. چی ئەخۆیتەوہ بۆت بەینم؟
دایکیشم دوامان کەوتبوو. وا دیار بوو سەیری لە هاتنەکە ی چۆپی ئەهات.
چۆپی سەیریکی کردم. بە زەردەخەنە یەکەوہ. وەکو گوئی لە پرسیارەکە ی
من نەبووبیت. وتی:

- مانگی هەنگونییەکەت چۆن بوو؟ خۆشبوو بە لاتەوہ؟ چیتان کرد؟ بە
دلت بوو؟

زۆر بی شەرمانە پرسیاری ئەکرد. منیش، کە ئاورم دایەوہ، دایکم بینی
لە پشتەوہ راوەستا بوو. شەرم گرتمی کە ئەو لە بەردەمی دایکەدا ئەو
پرسیارانە ی لی ئەکردم. چۆپی نە هاوتەمەنی من بوو نە هاوڕیشم بوو.
زۆر بە توورەییەوہ منیش لی چوومە پیشەوہ. وتم:

- جەنابت بۆ ئەو پرسیارانە هاتوویت بۆ ئیرە؟ ئەوہ کیشە ی تۆ نییە.
خۆش بووبیت، یان ناخۆش. هیچی موشکیلە ی تۆ نییە. ئیستا تۆ بۆ چی
هاتوویت؟ تۆ چیت ئەوئیت لە من؟

وتی:

- پەلە مەکە. ئیستا ئەرۆم. بەلام حەز ئەکەم شتیکت پی بلیم. چەند
پرسیاریکت لی بکەم.

وتم:

- پرسىارى چى؟ ھىچ پرسىارىك مەكە. ھىچ شتىك پەيوەندىي بە تۆۋە نىيە. منو چالاک پىت خۇشبىت يان نا، ژنو مىردىن. ئىتر ھەز ئەكەم تىبگەيت.

چۆپى لە سەر پرسىارىكردنى خۆى بەردەوام بوو. وتى:

- ويستم بزنام چۆن بوو بە لاتەۋە؟

ئەمجارە بە دەنگىكى بەرز قاقايەكى لىداو وتى:

- ئەگەر تۆ لات خۇش نىيە، ئەتوانىت بىنيرىتەۋە بۆ خۆم. من زۆرم بە دل بوو. زۆرىش لام خۇشبوو. شەش سالە منو چالاک ھەر خەرىكىن. ئىستاش نەمدەيتەۋە ھەر ئەبىت خۆت وازى لى بەينىت. ناھىلم ئىسراحتى لى بگەيت.

منىش وتم:

- ئەگەر چالاک تۆى بوىستايە، داۋاى منى نەئەكرد شووى پى بگەم. تۆ ۋەك خۆت وتت شەش سال لەگەلتا بوو. من ئاگام لەمە نىيە. كى ئەلىت تۆ راست ئەكەيت؟

بنار بۆی گيرامه وه. وتى:

- من هر ئه وهندهم وت، ئه وه دهستی کرد به گريان. سویندی خوارد، که شهش ساله چالاک به هه موو شیوهیه که له گه لیا بووه. هه موو شتیکیشی له گه ل کردووه. ئه گهر من وازی لی نه هیئم، ئه وه خوی ئه کوژیته! من نه مه زانی چۆن برۆای پی بکه م! چالاک سویندی ئه خوارد، که قسه کانی چۆپی هه مووی درۆن. هیچ شتی که له نیوانیاندا رووی نه داوه. چالاک ئه یوت چۆپی منی خوش ئه ویت. به لام من هیچ هه ستیکم نه بووه بۆ ئه وه. زۆر که وتمه گومانه وه له چالاک. ته نانه ت نه مئه ویست دهستی بهر دهستم بکه ویت. ته نانه ت سه یری ناوچه وانیشیم نه ئه کرد. چالاک زۆر جار سویندی بۆ ئه خواردم، که شتی وا نه بووه و نییه.

هه ستم ئه کرد بنار زۆر له خوی ئه کات که چیرۆکه که م به شیوه یه کی ئاسایی بی هه لچوون بۆ بگیریتته وه. به لام، وا دیار بوو توانای به سه ر تووره بونه که ی خۆیدا نه بوو. بۆیه پیموت:

- بنار؟ ئه لئی چی ئه گهر لی ره دا تو زی که بوه ستین؟ چونکه من هه ست ئه که م شته کانم به تووره یی بۆ ئه گیریتته وه. هه ست ئه که م ئه وه ئیش و ئازارانه ی جارانت هیشتا له ناخدا ماون. ئازارت ئه دهن. بنار تو له منالیتته وه له ناو خیزانیکدا گه وره بوویت، جیاواز بووه. باوکت توندوتیژ بووه. دایکت بی ده سه لات بووه. تۆش له خوشه ویستی دابراوایت. خوشه ویستیه کی بی سنور هه تا ئه وپه ری ناخت. کاتیکیش ویستووته به قسه ی خیزانه که ت، هاوړیکانت و کومه لگا بکه یت. تووشی که سیکی ده سپری بی ویژدان بوویت، که به درۆ ئه وهنده ی تر ژیان ی تال کردوویت. حه زم ئه کرد تو زی که بیره وه ری خوش له ژیان تا روویبایه بۆت بگیرامایه ته وه. به لام به سه ره اته کانت هر هه موو پرن له نه هامه تی بی به ختی. ژیان لای

هەندیک کەس زۆر بە سادەیی و ئارامییە. بەلام لای تو پر بوون لە ئازارو ئەشکەنجە. بنار گیان، کاتی ئەوەت هاتوو پشوویەک بەدەیت. با جارێ تۆزیک بوەستین. باشە؟

بنار وتی:

- بە خوا راست ئەکەیت فینک گیان. ئەلیم با تۆزیک هەر لێردا سەرخەویک بشکینم. لە سەر ئەم قەنەفەییە. باشە؟ بە خوا وا هەست ئەکەم زۆرم خەو بیّت. نازانم بۆ؟

وتم:

- بە دلی خۆت بە قوربان. منیش ئەچم چایەکی جوانت بۆ لی ئەنیم. لەگەڵ هەندیک لەو شیرینیانەی فەرهاد لە کوردستانەوه بۆی هاتوو. بە خوا بنار گیان قابیل بە خۆتە بیخۆیت.

بنار هەر زوو خەوی لیکەوت. من هیشتا قسەکانم بۆ ئەکرد. ئیتر من رویشتم بۆ چیشخانەکە چای بۆ دروست بکەم. بنار لە خەویکی خوشدا بوو. کاتیک بانگم لی کرد. وتم:

- بنار کچی دە هەستە ئەوه من دوو جار چایەکەم گەرم کردەوه. خۆ ئیستا تۆ بە تەمای چەند کاتژمێر بنوویت؟

بنار خیرا راپەری و هەستایە سەر پی. وتی:

- ئەوه کاتژمێر چەندە؟ خۆ ئەبیّت من بچم لانه گیان هەلبگرم لە ئیستگەیی شەمەنەفەرەکەو بگەرینمەوه بۆ مالهوه. بە خوا بیرم چوو بووهوه ئەو کچەم ئەمرو ئەگەریتەوه.

پیم وت:

- بنار گیان تۆ پیشتەر لەگەڵ مندا باست کرد، بەلام هیشتا کات زۆری ماوه لانه بگات، خەمت نەبیّت. هەردوو کمان بە یەکەوه ئەرۆین بە دوایدا. ئیستا چایەکەت بخۆرەوه. کە تەواو بوویت، ئەرۆین.

دوای چەند روژیک بنار تەلەفونیکى بۆ کردم. وتى:
- فینک. وەرە مالى خومان. لیره دائەنیشین و هەندیک وینەى کونیشت
پیشان ئە دەم.

منیش لە راستیدا حەزم ئە کرد بچم ئە و وینانەش ببینم، چونکە زۆر
مەبەستم بوو.

کە گەیشمە لای بنار، دلى خوش بوو. ئەمەش شتیکی زۆر دەگمەن بوو.
نەموست پرسىاری لى بکەم بۆچی دلى خوشە؟ بەلام خوی پىی وتم:
- دلم خوشە... ئاواتیکم هاتە دى. لە خوا بە زیاد بییت.

وتم:

- چىیه؟ حەزت لىیه پىمبلیت؟

وتى:

- بىگومان. جا ئەگەر بە تۆ نەلیم، بە کى بلیم؟

منیش وتم:

- دەى... دلى منیش خوش بکە.

وتى:

- لانه گيان ئەمسالى بە نمرهيه کى باش تەواو کرد. ئاهەنگى دەرچوونى
مانگى داهاوو بۆ ئەکەم تۆش ئەبییت ئامادەبییت. خو بە ناشکوری نەبییت،
ئیمە لەم غەریبایەتییه کیمان هەیه؟ کچەکەشم تەنهاو بى کەسە. چاوی
پرکرد لە فرمیسک.

وتم:

- دەى بەسە. ئەى من چیم لیھات؟ منیش پووریم. خوا لە یەکمان نەکات.

پیموت:

- بەخوا بنار گيان کەسى زۆریش باش نییه. هەمووی خەمە، هەوالی هەر

كەسك ئەپرسىت، ھەر باسى خەم و پەژارەى خۆيت بۇ ئەكات. كەس كاتى نىيە گۆى لە كەس بگريت. دەى وەرە.. با دەست بە باسى رابردوو بگەين. پيم بلى بزائم چالاک ھەر دانى نەنا بە وەى، كە لەگەل كچى مامەكەيدا شتيكى ھەبووبيت؟

بنار وتى:

- دواى ئەوەى چالاک ھەر سوور بوو لە سەر ئەوەى ھىچى نىيە لەگەل چۆپى. منيش دەسەلاتم نەما. خۆمم رازى كرد، كە ئەبیت برواى پى بگەم. سالىك بە سەر ھاوسەرگيريماندا تىپەرى. زياتر لە شەش مانگ بە ساردى پىكەوہ لەگەل يەكتر ئەدواين. وەك دوو كەسى نامۆ پىكەوہ لە ناو يەك مالدا ئەژيائين. بەلام، من ھەر ئەمويست پەيوەندى خۆمى لەگەلدا چاك بگەم، بە تايبەت ھەر لە سەرەتاوہ، كە زانيم سكم پره. بە ناچارى ئەمويست ھەموو شتيك ئاساىى ببیتەوہ. بەلام چالاک زور رەفتارو ھەلسوكەوتى خراپى لەگەلم ئەنواند. زوربەى جار شەپو دەنگە دەنگى لەگەل ئەكردم بى ھىچ ھۆكارىك. ئەمەش واى لە من ئەكرد زور جار بروم بەجىى بەيلم. چەند جارىك ئەمە دوبارە ئەبووہ. بەلام، دايكم ريگر بوو لە بەردەمم. ھەموو جار بە قسەكانى ئەو ئەگەرەمەوہ بۇ مالەوہ. بەلام ئەوەندەى پى نەئەچوو، ديسان خراپتر دەستى پى ئەكردەوہ. سالىك تەواو بوو. لانە گيانمان بوو. ئينجا شەرەكانمان زيادى كرد. بە ھەموو چەشنيك بوو. ئەو بە جۆرىك ئەيويست لانە پەرورەدە بكات. من بە جۆرىكى تر.

- باشە بنار تو ھەولت نەدا بزانيت چالاک بوچى بەو جۆرە رەفتارى لەگەل تو گۆرا؟ بنار وتى:

- بەلى، زور جار پرسىارم لى ئەكرد. ھەموو جار ئەيوت ھىچم نىيە. ئەيوت تو خوت زور بە گەرە گرتووہو لووتت بەرزە.

وتم:

- بنار ئىنجا وابووه؟

بنار وتى:

- فىنك گيان، ژنو مىرد، كه به يه كه وه بوون، لووت به رزى كوا ئەمىنيت؟
دواى ئەوهش من له هه موو ژياندا لووت به رزىم نه زانيوه. به لام چالاك
وا ديار بوو خووى به كه متر ئەزاني. جگه له وهش، خووى باشتتر خووى
ئەناسى. ئەزاني، كه دروى له گەل من ئەكرد. بىرته، كه پىموتيت، كه پيش
ئەوهى شووى پى بكه م، هه موو راستىيه كانم پىوت! ئەو قبوولى كرد.
په يمانيشى دامى، كه ئەوهنده پياويكى راست، دلسون، پاك بيت؛ وام لى
ئەكات، كه تهنه ئەوم خووش بويت. بىرته فىنك؟

وتم:

- بىر مه. به داخه وه، كه وا نه بوو!

وتى:

- ئيمه هه موو روژ بو شايى له نيوانمان زيادى ئەكرد، هه ستم ئەكرد روژ
به روژ له يه كتر دوور ئەكه وتينه وه.
- ئەو چالاكهى، كه شيت ئەبوو بو من. له من بوو بوو به شه يتان و ديوو
درنج. نازانم بو؟ بوچى وا گوڤا بوو؟ لانه گيان ته مهنى گه يشته شهش
سال، هيشتا هه ر له باوكى ئەترسا. نه يئە ويڤا قسه له گەل باوكى بكات.
هه موو جار پىمئەوت:

- لانه گيان له باوكت مه ترسه. ئەو تووى زور خووش ئەويت.

لانهش ئەيوت:

- ئەى بوچى هه موو كات باوكم توور په يه؟

وتم:

- باشه بنار تو ئىتر هىچت نه بىست له لايه ن چوپپيه وه؟

بنار وتی:

- دواى سالیك، كه به سهر هاوسه رگیری منو چالاكدا تیپه ری، زانیم، كه نهو رۆژهی چۆپی هات بو لام بو شوینی ئیشه كه م. پیی وتم؛ كه نهو چالاكى خوش ئه ویتو ئه بیته من بو نهو واز له چالاك بهینم. دواى نهو، ههر نهو رۆژه، كه رۆیشتبوووه بو ماله وه، شه ریكى گه وره ی له گه ل دایكیدا بووبوو. هه ولی دابوو خوی دهرمان خوارد بكات. بویه، نهو رۆژه چالاك دیار نه بوو. نهو كاته له منیان شارده وه، كه چۆپی شتیكى وای كردوو، بو نه وه ی من هیچ شتیك نه زانم. رۆژ به رۆژ شتی تازه م ئه بیست. نه مه ش وای لیته كردم بروام به چالاك نه مینیت. ژیان سه ختو قورس نه بوو بو پیکه وه بوونمان. به لام دواچار هه والم زانی، كه چۆپی شووی كردبوو به كابرایه كی زور دهوله مه ند. به لام ته مه نی له چۆپی زور گه وره تر بوو. دواى شه ش مانگ لی جیابوو. من په یوه ندیم نه بوو له گه ل مالی مامی چالاك. جاریکیان كچیكى خزمی خویان پیی وتم، كه چالاكى دیوه له مالی نه وان. به لام، كه من پرسیارم لی كرد، وتی: سالیكه كه سیانم نه دیوه! نهو شتانه زور منیان نه خسه گومانه وه. هه موو رۆژیک په شیمان نه بوومه وه، كه شووم كرد، به لام دواى چی؟ له هه مووی گرنگتر، په كه م جارم بوو، كه گه رامه وه بو كوردستان. دواى نهو هه موو ساله، چۆپی منی دۆزییه وه، هات بو لام، پیی وتم: كه هه تا ئیستاش ههر چالاكى خوشه ویت. زور شتی پیی وتم، كه هه تا ئیستاش بروا ناكه م راست بیت! بروا ناكه م چالاك شتی وای كرد بیت! به لام دهنگی چۆپی هیشتا له میشكدا نه زرنگیته وه. نه لیم بو چالاك منی ویست؟ بو پیی وتم، كه خوشی نه ویم؟ خو نه گه ر نهو وازی لیبهینامایه، له وانیه من، یان ههر شووم نه كر دایه، یان شووم به كامه ران نه كرد. به لام نهو بوو به ملۆزمی ژیانم. بوو به سزای ژیانم. ههر چه ند نه م ویست ریگیه ك بدۆزمه وه بو

ئەوھى ژيانى خۇمى پىي رىك بىكەمەوھ، شتىكى ترم بۇ دروست ئەبوو. رىگرىكى تر پەيدا ئەبوو. ھەموو رۆژ لە خوا ئەپارامەوھ، كە ئىتر بەسە، ئەمەوئىت ئىسراحت بىكەم. زۆر ماندوو بووم.

وتم:

- بنار؟ تۆ بە كورتىيەكەى خۆت كرد بە قوربانى كۆمەلئىك خەلك. دەى با بىئىنە سەرباسى وىنەكان. بىرتە تۆ بە منت وت وىنەى كۆنت ھەيە؟ ئەتەوئىت پىشانم بدەيت؟

بنار پىكەنى. وتى:

- وەللا راست ئەكەيت. خۆ من بىرم چووەوھ. ئىستا ئەچم بۆت ئەھىنم. بنار ھەستا بىروات بۆ ژوورى نووستنەكەى وىنەكان بەئىت. زۆر كەمى پىچوو، ھاتەوھ. بە دەم پىكەنىنەوھ وتى:

- سەيركە فىنك جاران چەند جوان بووم!

وىنەكەى ھىنايە پىشەوھ. منىش لىم وەرگرت. وتم:

- پىم مەلئى كامەيان تۆيت. بزائم ئەتناسمەوھ!

ھەر، كە سەيرى وىنەكەم كرد، پەنجەم خستە سەر وتم:

- ئەمە تۆى؟

بنار وتى:

- بە خوا زىرەكيت. بەلام من بىروام نەكرد بمناسىتەوھ، چونكە من زۆر گۆراوم.

پىم وت:

- ھىچ وا نىيە بنار گيان. با يەك شتت پىي بلىم. تۆ ئىستا لە جاران جوانترىت. جارانىش زۆر جوان بوويت. بەلام بە راي من ئەو جوانىيەى جاران وەك ئىستا نابىت، چونكە ھەموو كچىك لەو كاتەدا جوانە، گەنجە. ئەوھ پىي ئەلئىن جوانىي گەنجىتى. بەلام جوان ئەوھىيە، كە تا بچىتە

تهمه نه وه هر جوان و ناسكو رووچ سووك بيت. توش بيگومان جگه له وهی دهموچاويشت جوانه. ناخيشت جوانه. نه وهش وای كردوه هه موو كهس هه ميشه به جوانی بتينن.

بنار پيگه نی. وتی:

- دهی رابويړه. جوانی چی.

وتم:

- بنار به سه. به خوا ماشه للات ليبيت. ئيستاش ئه ليی گولیت. نه وه به راسته وا به خوټ ئه لييت؟ كچی به سه به س. دهی بابينه وه سهر باسی وينه كه. نه وانه كين له گه لتا؟ كوا كامه رانی تيايه؟

بنار هه ناسه يه كي هه لكيشا. په نجهی خسته سهر. وتی:

- نه وه من. نه وه كامه ران. نه وهش شيلان. نه وه شيان توانا. جوان.. رزگار..

وتم:

- بنار؟ چند پرسياركت لي نه كه م. راست وه لامم بده ره وه.

بنار وتی:

- باشه فهرمووو.

وتم:

- بیری كامه ران ناكه يت؟ حه ز ناكه يت بيبييت؟ نه گهر بيبييت چی

نه كه يت؟ چند ساله نه تبينيوه؟

بنار وتی:

- فينك گيان جاري با پيت بليم چند ساله من كامه رانم نه ديوه. سی و

پينج ساله نه مديوه.

وتم:

- چی؟ چند سال؟ سيوپينج سال؟

بنار وتی:

- بهائی زوریشی بیر ئەگەم. زوریش حەز ئەگەم ببینم. بەلام نازانم چی ئەگەم ئەگەر ببینم!

وتم:

- یه عنی دواى ئەوهى، که رویشت، تو ئیتر هیچ نەتیبینی؟ هیچ هەوالت نەزانى؟ ئیتر نەترانى ئەگەر هاتۆتەوه، یان نا؟

بنار وتی:

- کاتیک کامەران رویشت، دەنگی نەما، من هیچ هەوالیکم نەئەزانى. چەند جاریک هەولمدا دەنگو باسیکی بزەنم. بەلام کەس بە راستى نەئەویرا هیچ باس بکات. ئەو کاتە سەردەمى سەددام بوو، لەوهلاتر چیت. هەرچی کەسى کورپىکی برۆیشتایەتە دەرەوه. بەعسییهکان بە پیشمەرگە لە قەلەمیان ئەداو دواتر ئەو خیزانە تووشى کیشەى زور ئەبوون. لەبەر ئەوه ئەترسان باسى بکەن. مالى باوکی کامەرانیس دوو هۆی گەرەیان هەبوو، کە بیشارنەوه. یەکەمیان ئەترسان لە حکوومەت بیزانیت کورپەکەیان لە دەرەوهیه. دووهمیان لە منیان ئەشاردەوه. حەزبان ئەکرد کامەران لە من دوور بیت.

وتم:

- بنار... ئەى تۆ نە تزانىبوو، كە ئەو گە پراو تەو ه؟

بنار وتى:

- ئەو رۆژەى ئەو گە پرايەو ه، من هەر بىست و پىنج رۆژىك بوو شووم
كردبوو بە چالاك.

وتم:

ئەو بە راستە؟ ئەى خوايە!! باشە بنار؟ چۆنت زانى؟ كى پىي وتيت؟

بنار وتى:

- يەكك لە هاوړىكانم پىي وتم، كە چەند رۆژىك بوو هاتبوو ه. بە
رىكەوت لە بازار بينىبووى. يەكەم پرسىار هەوالى منى پرسىبوو.

وتم:

- ئەى هاوړىكەت چى پىي وتبوو؟

بنار وتى:

- هاوړىكەم پىي وتبوو كامەران، زۆر دواكە وتيت. بنار مانگى لە مەو
پىش گواسترايەو ه. شووى كرد. ئىتر كامەرانىش رەنگى تىكچوو بوو. هىچ
پرسىارى تر نە كردبوو. يەكسەر رۆيشتبوو.

وتم:

- بنار؟ ئەى كە بينيت دواى ئەو هەموو سالە چاوه پوانى و لىك دابراڼه،
هەستت چۆن بوو؟

بنار تۆزىك بىدەنگ بوو، چاوى برىبوو ه سەر مېزەكەى بەردەمى. ئىنجا
سەيرىكى وىنەكەى دەستى كرد. هەناسە يەكى قوولى هەلكىشا. وتى:

- نازانم چۆنت بۆ باس بكەم؟ باسكردنى ئەو جۆرە بارو دۆخانه، ئاسان

نین، چونکه هه‌موو هه‌سته‌کان تیکه‌ل ئه‌بن. چه‌ند وشه‌یه‌ک به‌ته‌ن‌ها ناتوانیت ئه‌و هه‌موو هه‌سته‌نیشان بدات. ئینجا نازانیت کامیان زاله‌ به‌سه‌رتا، خوشه‌ویستی؟ یان رق؟ هه‌ستکردن به‌توورپه‌بوون و غه‌درلیکردن، یان لیبورن و به‌خشنده‌یی؟

من له گهل بنار دانیشتبووم. ئەمەى بۆ ئەگپرامەوه. وتى:

- روژيكيان من له ئيش ئەگەپرامەوه. كاتى نيوەرۆ بوو. هاوینیکی زۆر گەرم بوو. ئەمویست له جادهکه بپەریمەوه. سهیری ئەملاو ئەولای خۆم ئەکرد. له پریکدا یهکیک هاته بهر چاوم. زۆر له کامهران ئەچوو. نه مزانی ئەوه کامهرانه. وامزانی یهکیکه لهو ئەچیت. جاریکی تر ئاورم لیدایهوه. بهلی ئەوه خۆیهتی! بۆم دهرکهوت ئەوه کامهرانه. بهلام ئەو منی نه بینی. له گهل کابرایه کدا وهستا بوو قسهی ئەکرد. پاشان رویشتن به رهو خواری جادهکهی بهرامبهرم. ئیترمن هەر سهیرم ئەکرد. ههتا له چاوم ون بوو. ئەوه دوا جار بوو، که من کامهرانم بینی. تاكو ئیستا. بهلام باسی ههستم لی ئەپرسیت؟ به ئەندازهی خۆشهویستیم بۆ کامهران، هەر بهو ئەندازهیه تووره بووم لی. بیریشی ئەکه م. هه موو ساتیکی ژیانم من خۆشم ویست. قهت نه متوانی رقم لی بیت. بهلام لهو کاته دا خۆزگه م ئەخواست ئەو جار ههش نه م بینایه. من چاوهریی ئەوه م ئەکرد بيم به دایک. خۆشیی مناله که م خۆشییه کی جیاواز بوو. ئەو روژهی هاوسه رگیریم له گهل چالاک کرد، سویندم خوارد، که بۆ یهک چرکه بیر له کامهران نه که مه وه. بهلام درۆزنیی چالاک، بی ویزدانیی، یارمه تیی ئەوهی نه دام. بۆیه زۆر جار بی ئاگابووم، که لهو په ری رقو توندی هه لویستمدا به رامبه ر کامهران هیشتا بیرم لی ئەکرده وه. خۆزگه م ئەخواست جاریکی تر... ته نها یهک جاری ترپیش مردنم بیینمه وه.

پیم وت:

- ئەهی ئەگەر ئیستا بیت و بیینیت، چی پی ئەلییت؟ گله یی لی ئەکه یت؟

بنار وتی:

- فینک گیان، ئیستاش برّوا بکه، ئەو خۆشەویستییهی کامهران له دلی مندا شتیکی زۆر جیاوازه. هەر له دلمايه. هەر چهنده زۆرم ههولدا، که له دلما بمریت، بهلام نامریت. به راستی ئەو کاتهی، که زانیم بۆ جاری دووم هاتۆتهوهو بریاری داوه ژن بهینیت. ئیتر لهو کاتهدا هیچ شتیکی گرنگ نهبوو. من پیم خۆش بوو، که زانیم ژنی هیناوه. بهلام ئەمزانی ئەو ژنه وهک من خۆشی ناویت. زۆر باش ئەمزانی ژیانی خۆشو بهختهوهر نابیت، چونکه ئەو غهدری له من کرد. بیگومان گلهیی لی ئەکه. بۆ رویشت؟ بۆ بهجیی هیشتم؟ وهکو رویشت، بۆ هیچ جوابیکی بۆ نهاردم؟ پرسیار زۆره لیی بکه. بهلام تازه هیچ له ژیانی من ناگوریت، ئەوهی رویشت ناگهپریتهوه. تهنروستی جارنم بۆ ناگهپریتهوه. جوانی و دلخۆشی تازه دروست نابنهوه. ئەگهەر ئەو نهرویشتایه، من وام بهسه نهئهات. بیگومان ئەو ههموو ناخۆشییهم نهئهینی.

بنار زۆر خهفتهی له دلدا بوو. له هەر کات و قوناغیکی ژیانیدا پرسیارت لی بکردایه، ئەو فرمیسی ههلهپرشت. دوا جار چووینهوه سهه باسی میردهکهی. پرسیارم لیکرد. وتم:

- بنار، دواي ئەوهی هاتنه دهرهوه بۆ ئەمریکا، ژیانت چۆن بوو لهگهڵ چالاک؟ باشتتر نهبوو له جارن؟

بنار سههریکی راوهشاندو وتی:

- ئەگهەر جارن چالاک تۆزیک ترسی ههبوو له کهسوکارم، که هاتینه دهرهوه، به تهواوی خوی دهرخست، چ جوّره کهسیکه! ئەگهەر جارن ههفتهی دوو جار شهپرمان ئەبوو، لیّره ههموو شهویک شهپرمان ئەکرد. ئەیزانی هیچ شوینیک نییه بۆی برۆم. ئەیزانی ئەگهەر هههچي بلیت و بیكات، من ناتوانم له مالهکه بچمه دهرهوه. بۆیه وای لیّهات دهستی لی

ئەكردمەوہ. بىرتە چەند جار تۆ ھاتىت فرىام كەوتىت، فىنك گىان؟ خۆت
بىرتە؟ تۆ ھاتىت بردىنت بۆ مالى خۆتان؟ بىرتە؟
وتم:

- بەلى چاكم بىرہ. من ھەرگىز ئەو شتانەم بىر ناچىتەوہ. بەلام ئەو بۆ
واى كردد؟ بنار من ئىستاش نەمزانى ئەو پىاوہ شىتە بۆ واى كردد؟
بنار وتى:

- چالاک خۆى ھەر وابوو. سروشتى ئەو وابوو. بە ھەموو شتىك توورہ
ئەبوو. ئىمە خۆشەوىستى نەبوو لە نىوانماندا. بە ھەمان شىوہ، من ھەر
لە زووہوہ برۋاو متمانەشم پىي نەمابوو. زۆر جارىش كاتى زۆرم
ئەدايى، كە خۆى بىسەلمىنىت، كە مىردىكى دلسۆزہ. بەلام من ھەموو
كات پىچەوانەى ئەوہم ئەبىنى. دواتر، خۆم زۆر ماندوو بووم. رۆژگار
زۆرى غەدر لى كردم. ئىتر نەمئەتوانى ھەلگىرى ھىچ درۆو ناپاكيەكى
بم. ھەتا تەواو بىزار بووم. ئەموىست جىابىنەوہ. ئەو ھەزى نەئەكرد،
لەبەر خۆى بوو، نەك لەبەر من، يان ھىچ نەبىت لەبەر كچەكەمان. جگە
لە ھەموو خراپى و رەفتارە بەدەكانىشى، زۆر جار دلشى پىس بوو؛
نەيئەھىشت كەس بە مالماندا بىت. نەيئەھىشت بۆ ھىچ شوينىكىش بچم.
ئەموىست كار بكەم. بەوہش رازى نەئەبوو. ھەموو شتىكم قبوول كردد.
ئەوہى چالاک ئەيوىست، پراوپر بۆى جىبەجى ئەكرا. ئىمە غەرىب بووین
لیرہ. لەم ولاتە ئەبووايە لە جىي ھەموو كەسوكارى يەكتر بىن. بەلام
بە داخەوہ. چالاک زۆر بە پىچەوانە تىگەشىتبوو. زۆر چاوہرپىم كردد
پەيوەندى نىوانمان بەرہو باشى برۋات. بەلام رۆژ لە دواى رۆژ بەرہو
خراپى ئەرۋىشت. تاكو ناچاربووم برىارى جىابوونەوہ بەدم. ئەگەر چى
زۆرىش دواكەوت. بەلام كاتىك ھەستم كردد نەخۆشى زۆرى بۆ ھىناوم،
چىتر ناتوانم گويم لە قسەى ناخۆش و بىرىزىكردن بىت. جگە لەوہى

لانه گه وره بوو. له هه موو بارو دؤخه كان تيگه يشت. زاني مانه وهى من و باوكى تاريكه شه ويكى بى كوتاييه. پيوست نهكات كوتايى بيت. ويستم نه وهى ماوه له ژيانم، به خوشى. به ئاسووده يى، بى نازاردانى هه ستم بيهم به ريوه. چيتر وزه ي نه وهم پى نه ما خه تابار بكرىم و شالاوم بكرىته سهر، بى خه تا. سوپاس بو خوا. ئيستا ژيانم زور له جاران باشته. به هه موو شتيكدا تپه ريم. كه مم بينى له خوشى. زورم بينى له ناخوشى. له دهوله مهندي، له هه ژارى، له غه ريبي. له كوتاييدا جيا بووينه وه. تهنروستى باشو تهنروستى خراپ. به لام من ههر ده ستم بهر نه دا له ژيان. هه موو كات وره م به رز بوو. ههر چه نده، كه تووشى ناخوشيه كه نه بووم، چاوه رى خوشيه كيشم نه كرد. ژيان پره له هه موو شت. به راستى من به هه موو جورىك ژياوم. به لام هه موو كات وانه يه كم وهر گرتووه له و ناخوشيه يانه ي ديومه. گرنگترينيان نه وه يه، كه زانيومه ژيان كورته. له بهر نه وه، به خوشى بژى. هه تا نه توانيت كه لك له هه له كانت وهر بگره. ژيان قوتابخانه يه. ژيان فيرى كردم، كه بگه مه نه و بر وايه ي، كه خوشه ويستى راسته قينه زور كه مه، هاورييه تى راست زور كه متره، مروقه چا كه كان بيره وه رى خوشت پى نه به خشن، به لام مروقه خراپه كان نه زمونى تال پى نه به خشن. ژيان فيرى كردم نه وه ستم؛ چه ند كو سپى گه وره بيته ريگام، نه كه وم. نه گه ر ژيان ويستى جاريكى تر بمگريينيت، من پييكه نم. ههر كاتي كيش هه ستم به دلته نكي كرد، دلى خوم خوش كه م.

پاش نه م قسانه، بنار هه لوسته يه كي كرد. ئينجا وتى:

- نه زانيت چى فينك؟

وتم:

- چى بنار گيان؟

وتی:

- ههندیك جار ههست ئەكەم زۆر پیرم. من زۆر له تەمەنی خۆم زیاتر ژیاوم. كارەساتم زۆر بەسەر هاتوو. بەلام خۆشبهختانه كهكەم لئى وەرگرتوون. زۆر حەزم ئەكرد ببوومايه به يهكك له كهسانه، كه كيشهه خهك چارهسەر ئەكەن به بى پاره، تەنها خزمەتى خهك بكەم. ريگيان پيشان بدهم. ئەزانم ئەتوانم يارمهتیی خهك بدهم. ئەگەر كيشهكانيان هەر چۆنيك بێت، بەلام داخهكەم ژيانم ئەوهندهى تيا نهماوه. بنار زۆر حەزى ئەكرد يارمهتیی خهك بدات. هەر چەنده خۆى كيشهه تەندروستى ههبوو، بەلام دللى به خۆى نهئەسووتا به قەد ئەوهى بۆ خهك ئەسووتا. بۆيه پيموت:

- بنار. منيش حەز ئەكەم يارمهتيت بدهم.

بنار وتی:

- يارمهتیی چى فينكهكەم. ئەى ئەوه نيهه تۆ يارمهتيم ئەدهيت؟ چى ماوه بيكهيت؟ تۆ خوشكى شيرين و دلسووزيت.

وتم:

- نا.. يهك شت ماوه بيكهەم. زۆر گرنگه ئەبیت بيكهەم. چەند روژيک ماوه بدهرى، ديمهوه بۆ لات.

كاتيک گه رامهوه ماللهوه، هەر ئەو روژه كهوتمه گه پان به دواى كامه راندا له سەر هه موو ميدياكان، به جو ره ها ناوى جياواز. هەر بۆم نه دوزرايه وه. كاتى خۆى له بنارم پرسىبوو، كه ناوه كهى باوكى چيهه؟ بەلام بىرم چووبوو وه. ئەو شهوه تاكو به يانى نه نوستم. به يانى تهله فونم بۆ بنار كرد. وتم:

- بنار گيان چۆنى؟

بنار وتی:

- خیره به م به یانییه زووه ته له فون ئەکەیت؟ فینک گیان خو هیچ نه بووه؟
وتم:

- نه خیر به قوربان. ئەوه بوچی تو هه موو کات دلت بو شتی خراپ
ئەروات؟ کابرایهک داوی هاورپییه تم لی ئەکات له سه ر فه یسبوک. له
کامه ران ئەچیت.

بنار وتی:

- چی؟ کامه ران؟ فه یسبوکی چی؟

وتم:

- ئەلیم له و ئەچیت.

بنار وتی:

- باوکی ناوی چیه؟

من له خو مه وه ناویکم وت.

بنار وتی:

- نا... ئەو نییه. ئەو باوکی ناوی قادره.

منیش وتم:

- دهی باشه ئەو نییه. کهواته خوا حافیز.

خیرا ته له فون که م داخست، دهستم کرده وه به گه ران به داوی ناوی
کامه ران قادر. دووهم کهس بوو، که دوزیمه وه. نامه یه کم بو نارد. ته نها
سلوو بوو. چاوه روان بووم بو وه لام. به لام هیچ نه بوو. زور سه یرم لی
هات.

رۆيشتم بۇ مالى بنار. زۆر بە خيراىى و بە پهله. كه چووم. بنار زۆر ترسا.
وتى:

- فېنك؟ ئەو چىيە؟ بۇ وا تىكەل و پىكەل بوويت؟ زۆر سەير ئەتتىنم؟
هيچم نەوت. ئەوئندە نەبىت، كه وتم:

- بنار؟ ئەھىلىت بىمە ژوورەوہ؟ كهسى لىيە؟ لانه له مالہ؟

بنار ھەر زۆر بە سەر سوورمانەوہ سەيرى ئەكردم. وتى:

- نا... بە ناشكورى نەبىت كى لىبىت؟ من ھەموو كات ھەر خۆم نىم؟ لانه

گيانىش رۆيشتوہ بۇ بازار ھەندىك شتم بۇ بىرپىت. دەى فەرموو وەرە

ژوورەوہ بزىنم چىت پىيە؟ بە خوا شتىك ھەيە. من ئەتناسم فېنك گيان.

دەى ئەمجارە چىت له ژىر سەرايە؟ بىلى.

بنار پىكەنى.

منىش وتم:

- وەرە لامەوہ دانىشە، خەبەرى خۆشم پىيە بۆت.

بنار خىرا ھاتە لامەوہ. وتى:

- خەبەرى خۆشى چى خوازبىنىت بۇ دۆزىومەتەوہ؟ بۇ خۆم يان بۇ

كچەكەم؟

بە پەكەنىنىكەوہ وتم:

- نەگبەت، باسى چى ئەكەيت؟ خوازبىنىى چى؟ زۆر لەوہ گرنگترە!

بنار چاوى كرايەوہ. زياتر لىم نىك بووہوہ. وتى:

- چىيە؟ دە بىلى. شەقم برد.

وتم:

- كامەرانم بۇ دۆزىتەوہ.

بنار ھەر سەيرى كردم. ۋەستا ھىچى نەوت، بۇ ماۋەيەكى كەم ھەر سەيرى ئەكردم، ھىچى نەئەوت.

منىش وتم:

- ئەۋە چىيە؟ بۇ وات لىھات؟ ئەمە ماناى چىيە؟ پىت خۇشە، يان نا؟
بنار ئەيويست قسە بكات. بەلام ھەۋالەكەى من چاۋەرۋان نەكراۋ بوو.
بۇيە ھەستم كرد قسەكەم زۆر كوتوپر بوو. بنارى سەرسام كرد.
ئەمجارەش لىم پىرسىيەۋە. وتم:

- چى بوو بنار؟ ئەگەر پىت خۇش نىيە. ئەتوانىن بىخەينە پشت گوى.
ھەر باسشى ناكەين. بەلام كامەران خۇشەويستى ھەموو ژيانت بوو. تۆ
ھەموو كات ئاۋاتەخۋاز بوويت يەك جارى تر لە ژيانتا بىيىنىت. گلەيەكانى
خۆتى لى بکەيت. ئەم ھەموو سالە تۆ ويستوتە ئەۋە بکەيت. بە تايبەت
ئىستا، كە خۆت ھەز ئەكەيت. پىش ئەۋەى خۋانەخۋاستە شتىكت لى بە
سەر بىت، بىيىنىت. ئەۋەش مافى خۆتە. كەس ناتوانىت ئەۋ مافەت لى
زەوت بكات. كاتى خۆى زۆر كەس ھەبوون رىگر بوون لە نىۋان تۆو
كامەران. مافى ئەۋەشت نەبوو بە دللى خۆت كامەرانت خۇش بویت.
مافى ھىچ شتىكت پى نەدرابووۋ بىكەيت. ۋا بزنام ئىتر بەسە. تۆ كاتى
ئەۋەت ھاتوۋە، كە ھىچ نەبىت قسەى لەگەل بکەيت. ئەۋ پىرسىارانەى
لى بکەيت، كە ساللاھايە ۋەلامى نىيە. تۆ ھەموو ژيانى خۆتت بە فىرۇدا
لەبەر قسەى كەسوكارو خەلكو چۋاردەۋرەكەت. پىم بللى. كى بەكەلكت
ھات؟ دەبا ئىستا يەكىكىان بىن ئەۋ نەخۇشى ۋ ئازارانەى تۆ لابەرن، يان
كەمى بکەنەۋە. بىگومان كەس ناتوانىت. بۇيە پىت ئەلىم ئەۋەى لە دلتايە
لە گلەيى، قسەى خۇش، يان ناخۇش، پى بللى. با دلتو گىانت ئارام بىت.
بنار گىان. من زۆر ھەستو سۆزم لە لاي تۆيە. ئازىزم. تۆزىك بەزەبىت
بە رۆحى خۆتدا بىتەۋە. تۆ بەرپىرسىارىت لە ھەستو سۆزى خۆت. ئىتر

مههیلله له وه زیاتر پیشیل بکریت. هه ر هیچ نه بیئت بو کاتیکی که میش بیئت. توژیک خوئت خوش بوویت. بیر له خوئت بکه ره وه.

زورم له قسه ی رهق، قسه ی نه رم، به بنار وت. هه ر بو ئه وه ی وای لی بکه م بچیئت قسه له گه ل کامه ران بکات. به لام هه ر هیچ گوئی به قسه کانم نه دا. له جیی خوئی دانیشت بوو بی دهنگ گوئی لی ئه گرتم خه یالی رویشتبوو. له پریکدا وتی:

- ئه زانی چی؟

وتم:

- چی بنار گیان؟

وتی:

- بیرته ئه و شه وه ی، که له دهره وه بووین، پیم وتیت ئه مه ویت شتیکت پی بلیم، به لام نه موت؟

وتم:

- به لی بیرمه. ئه و شته چی بوو؟

وتی:

- ئه مویت پیئت بلیم بیرم کردوته وه، ئه گه ر بو هه والی کامه ران بکه ریم، چی ئه بیئت؟ شتیکی خراپو چه وت نابیئت؟

پیم وت:

- هه رگیز نه خراپه، نه چه وته. وه کو پیم وتیت، ئه وه حه قی خوته.

وتی:

- باشه، به لام ئیستا نا. با توژیک باشتر بم. ئه م ماوه یه کاتی دهرزیه کانم هاتوته وه ناتوانم.

دوای چه ند روژیک بنار تلفونی بو کردم پیی وتم:

- که حەز ئەکات بچین بۆ دەرەوہ بۆ بازار، چونکہ بەم زوانە بە تەمایە بچیت بۆ مالى نازدارى خوشكى لە فەرەنسا. ئەيەويّت هەندىک ديارىيان لەگەل خويدا بۆ بەريّت.

ئەو رۆژە من هەندىک مەشغوول بووم، بەلام پيم وت:
- زۆر باشە، چاوەريّم بکە. ديّم بە دواتا. هەلت ئەگرم.

بنار ئەو رۆژانە زۆرلاواز بوو ئەبووايە هەميشە کەسيكى لەگەلدا بوايە. رۆيشتين. لە گەرانه وەدا بووين بنار. وتى:

- فينک حەز ئەکەم بچينه وە مالى خۆمان ئيمشەو لە لام بە ئەگەر فەرهاد رازى ئەبيّت.

وتم:

- بنار گيان فەرهاد توى زۆر خوش ئەويّت. وەکو خوشكى خوى هەموو جار ئەليّت ئاگات لە بنار بيت. لەبەر ئەوہ خەمت نەبيّت فەرهاد گيان، کيشە نييە. ئەمشەو لات ئەبم.

بنار زۆرى پيخوش بوو. کە گەيشتينه مالەوہ، لاپتوپەکەى خوى هيناو خستيه سەر کوشى من. وتى:

- کوانى؟ دەى کامەرانم بۆ بدۆزەرەوہ!

خيّر. بى ئەوہى هيچ بلیم، وتم:

- بە سەر چاو هەر ئیستا، بەلام ئەبيّت قسەى لەگەل بکەيت. بنار وتى:

- قسە؟ نا...نا. تۆ جارى بۆم بدۆزەرەوہ. خوا گەرەوہ.

دواى تۆزيک گەران، وتم:

- وەرە ئەوہتا، ئەوہ ئەو نييە؟ ئەو رەسمە ئەوہ، وانبيە؟

بنار هەر سەيرى وينەکەى ئەکرد. وتى:

- نا.. بە خوا ئەو نييە. ئەترسم ئەمە يەککى تر بيت لەو بچيت. ئينجا خۆ حەيامان ئەچيت.

دواى تۆزىك، وتى:

- وهللا له وىش ئەچىت. بەلام زۆر گۆراوه. بەخوا ئەلېم با دۇنيابم. جارى
بزانم ئەوه؟

ئىتر بنار ھەر زۆر دوودل بوو. لەكۆتاييدا وتم:

- شتى واناكرىت. نازانم تۆبۇ ئەوهندە دوودلىت؟ ئەگەر ئەو نەبوو، چى
ئەبىت؟ بلى كاكە داواى لىبوردين ئەكەم، ھەلە بووم. خۇ ناتكوژىت.

پاشان وتى:

- باشە بلېم چى؟ چى بۇ بنىرم؟

وتم:

- تەنھا سلاوى بۇ بنىرە. ھىچى تر مەنوسە.

بنار دەستەكانى ئەلەرزىن. يەكەم وشەى تايپ كرد، وهستا. سەيرىكى
منى كرد. وتى:

- بينىرم؟

وتم:

- بنار، بەس ئەوهندە دوودل بە. تۆ ھەوالى ئەپرسىت. خۇ، كفر ناكەيت!
بنار چاوى پر لە فرمىسك بوو ھەموو گيانى، ھەردوو دەستى ئەلەرزى.
يەكەم نامەى بۇ كامەران نارد، ئەوىش تەنھا سلاو بوو. دواى سى و پىنج
سال داپران. قسەنەكردن لەگەل يەكتر. بنار باوھشىكى كرد بە مندا وتى:
- فىتك.. فىتك.. ناردم. تۆ بلىت وەلام بداتەوه؟ تۆ بلىى بمناسىتەوه؟ ئاخۇ
چى بلىت؟

بنار ئەو ساتە زۆر بە پەروۆشەوه چاوهرىى وەلامى ئەكرد. بەلام ئەو
شەوه، تا درەنگ، ھىچ دەنگ نەبوو. جار جار سەيرىكى تەلەفۇنەكەى
ئەكرد. دواىى بە روخسارىكى خەمناكەوه وتى:

- سەيركە، وەلامى نىيە.

منیش پیم وت:

- دلە که م.. ئیستا ئەو کابرایه خوا ئەزانیت له کوییه؟ ئیمه هیچ شتیک له باره ی ژیا نی ئەوه وه نازانین. ئەبیت به ئارام بیت. دوا ی ئەوه، ئەو نازانیت ئەم نامه یه کئییه! له کئوه نیڕاوه.

بناریش وتی:

- راسته. وایه. به لام خۆزگه نه م ناردايه. ئەترسم نه یه ویت وه لام بداته وه. ئەترسم بزانی ت منم. بۆیه بی وه لامه. هه مووی خه تای تو بوو. خۆزگه م به قسه م نه کردیتایه.

بنار خه ریک بوو تو وره ئەبوو. وتم:

- بیدهنگ به و سه یریکی تلفونه که ت بکه. وا بزانه نامه ت بۆ هات.

- خیرا دهستی دایه ته له فونه که ی. سه یری کرد نامه ی بۆ هاتوه. نامه که ی کرده وه. پر به ژووره که قیزان دی و وتی:

- کامه رانه ئەلیت سلاو. چونی؟

بنار هه موو ئەندامه کانی له شی وه کو شو ره بی ئەله رزین. چاوی پر بوو له فرمی سک. جاریک پیئه که نی جاریک ئەگریا. نه یئه زانی چی بکات. ئەمبینی هه موو ههسته کانی تیکه ل ببوون. خوی پی راگیر نه ئەکرا له ههست ده برپین. ساتیک دلخوش ئەبوو. ساتیک خه مبار. ساتیک تو وره. ساتیک ئاسووده. ته نانه ت توانایی زالبوونی به سه ر جووله ی خویشیدا نه مابوو. جاریک دائه نیش ت، جاریک هه لئه ستایه سه ر پی. به ناو ژووری دانیشتنه که یاندا له هاتوو چۆدا بوو. من ئەو کاته ئیتر زانیم، که بنار هیشتا خو شه ویستییه که ی بۆ کامه ران وه کو جار ان ماوه. به لکو زیاتریش بووه. کامه ران توانای لی بریبوو. له پریکدا هاته به رده مم. وتی:

- فینک؟ ئاخو تو بلی ئەوه کامه ران بیت؟

هه ر خویشی وه لامی خوی دایه وه. وتی:

- نا... برّوا ناکه م. ئەو نییه.

منیش وتم:

- بنار من ئەلیم ئەوه. دەی پئی بلی بزانه ئەتناسیته وه؟

بناروتی:

- بلیم چی؟ پرسپاری چی بکه م؟ وتم:

- بنار پئی بلی ئەزانیت کییت؟

بنار پرسپاری لیکرد. وتی:

- ئەگەر ئەزانیت کییه؟

کامهران وتی:

- بهلی ئەتناسمه وه. هەر وهکو جاران جوانیت؟

بنار سهیریکی منی کرد. وتی:

- نه. ئەو نییه، من برّوا ناکه م ئەوه ئەو بیته.

بنار هیشتا دوو دل بوو. وتی:

- ئەبیته پرسپاریکی لی بکه م، که هەردوو کمان وه لامه که ی بزانی.

منیش وتم:

- ئەبیته ئەو پرسپاره چی بیته؟

وتی:

- ئیستا لیی ئەپرسم ناوی هاوریکانمان چی بوو؟

کامهران تۆزیک وهستا. دواوی له پریکدا نامه یه کی نارد. وتی:

- شیلان، توانا، دلشاد، جوان

بنار ئینجا هه ناسه یه کی هه لکیشاو به هیمنی وتی:

- سهیرکه فینک، ناوی هاوریکانی برد. که واته ته واوه خویه تی. من قسه

له گه ل کامهران ئەکه م. دواوی سی و پینچ سال. توانیم به نامه گورینه وه.

به بۆنه ی کۆمپیوتەر وه. سهیرکه دنیا چهند سهیره!

بنارو كامهران هەر بهو شیوهیه که وتنه نامه گۆرینه وه. به لام بۆ ماوهیه کی کورت. بنار هه موو گیانی ئە له رزی. زۆر تیکچوو بوو. نائارام بوو. منیش پیم وت:

- گرنگ ئە وهیه تۆ دۆزیته وه. ئیستا ئە توانیت هه والی بزانیته.
بنار له خوشیدا، ئە و شه وه که ئیتر هه والی کامهرانی زانی، جاریک ئە گریا، جاریک پینئه که نی.

- ۹۷ -

به یانی له خه و هه ستاین. بنار ته ماشای ته له فۆنه که ی خۆی کرد. نامه ی له لایه ن کامه رانه وه بۆ هاتبوو. داوای لى کردبوو قسه ی له گه ل بکات. به لام بنار دوو دل بوو، که چون بتوانیت داوای ئه و هه موو ساله جارێکی تر گوێی له دهنگی ئه و بیته؟! نه بووریته وه؟ منیش له و کاته دا ترسم لى نیشته. پیم وت:

- نا.. جارێ چاوه پڕی بکه. چه ند روژیکێ تر قسه ی له گه ل بکه. من رویشتمه وه. بنارم بۆ چاره نووسی خۆی و روژگار به جیهیشت.

- ۹۸ -

بنار وتی:

- کامه ران به رده وام له و کاته وه نامه ی لى نه بریم. ئیتر هه والی یه کترمان زانی. ئه گه ر چی من پیش ئه وه. له و کاته وه ی، که له یه کتری به ته واوی دا براین، ئیتر هیچم له باره ی ژیا نی ئه وه وه نه ئه زانی. به لام ئه و هه ندیک شتی له باره ی منه وه ئه زانی. به تاییه تی له باره ی جیا بوونه وه که مان له گه ل چالاک. به بۆنه ی هاو ریکانمانه وه، زانیبووی له چالاک جیا بوومه ته وه. پیی وتم:

- ئه زانم هه مووی خه تای من بوو. ئه گه ر من نه رویشتمایه، تۆش وات به سه ر نه ئه هات.

زۆر داوای لیبور دنی لى کردم. له هه موو نامه کانیدا بۆی نووسیوم، که هه ر شتیک، که به سه ر تۆدا هات، هه مووی خه تای من بوو. من خه جاله تی تۆم. من نازانم چی بکه م تا کو هه قی تۆ بده مه وه. زۆر جار که قسه ی له گه ل ئه که م، ئه گری. ئه لیت هه ست به ئازاری ویژدان ئه که م. پیم ئه لیت شه و خه وم لى ناکه ویت. هه موو کات می شکو بیرو هه موو هه ست و نه ستیکم لای تویه. هه موو جاریک ئه لیت ئیستا له جار ان زیاترم خۆش ئه ویت. خۆزگه له با وه شی تۆدا ئه مردم. خۆزگه ئه وه ی له ژیا نمدا ما وه له گه ل تۆ به سه رم ئه برد.

به کورتی، به سهرهاته که وایه، له و کاته وهی بنار که وتۆته وه قسه کردن له گه ل کامه ران. کامه ران ژیانی لی تیکچووه. ماوهی چهند مانگیک قسه کردن به ته له فۆن له نیوان بنارو کامه راندا به رده وام بووه. کامه ران زۆر ده میک بووه، که گه پراوه ته وه بو کوردوستان. به لام بنار ئه وهی نه زانیوه. کاتیک کامه ران بنار جی ئه یلیت، ئه پروات بو ئیران. دواهی بو ئه لمانیا. چهند جاریک هه والی بنار ئه پرسیت له که سوکاری. ئه وان هیچی پی نالین. چهند سالیک له وی بووه. دواهی ئه وهی، که مالی باوکی زانیویانه، بنار شووی کردووه، هه والیان ناردووه بو کامه ران، که بگه ریته وه، چونکه باوکی زۆر نه خو شه. کاتیک کامه ران گه پراوه ته وه، ویستوویه تی بنار ببینیت. به لام پییان وتووه، که بنار شووی کردووه. ئه و کاته ئیتر کامه ران بیته وهی خوی ئاشکرا بکات له بنار پاش ماوهیه کی که م بو جاریکی تر له رقا ئه گه ریته وه بو المانیا. چهند سالیک تر له وی ماوه ته وه، تا کو ته واو بیزار بووه. دیسان گه پراوه ته وه بو سلیمانی به یه کجاری. دواهی ئه وه ئیتر دایکی و که سوکاری پییان وتوه ئیستا ئه بیت کچی پورت بهینیت. چونکه ساله هایه بو تویان داناوه هه ر له ده میکه وهیه داواکراوه. ئه ویش ناچار بووه ژن بهینیت. به لام له گه ل ئه وه شدا هه ر بیر لای بنار بووه. هه ر له میشکی نه چۆته ده ره وه. بویه هه ر هه ولیداوه بنار ببینیت. به لام بنار زۆر لیوهی دوور بووه. کامه ران زانیویه تی بنار له ده ره وهی کوردوستان ئه ژی.

- ۱۰۰ -

بنار وتی:

- فینک گیان. زور به پهروشم بوئی. زور حهز ئەکه م به جهسته جاریکی تر بیبینمه وه. خۆزگه یه ک جار ئەمبیینیه وه. دواى ئەوهش ئیتر بمردهمايه قهیناکه.

- ۱۰۱ -

هه موو جار بنار ئەو قسه یه ی ئەکرد. من زور سه رسام بووم له و خۆشه و یستیه، که تهنه جارن له چیرۆکی خورشیدو خاوهرو مه م و زیندا ئەمانبیسستو ئەمانخوینده وه و بروامان نه ئەکرد. به لام ئەوه تا له م سه رده مه دا، له م کاته دا، خۆشه و یستیه ک به دریزایی زیاتر له سیوپینج سال به رده وام بووه. له گه ل، ئەو هه موو ناحه زو به دکارو ئەو هه موو گیره شیوینی و به ربه ره کانیا نه دا، که هه موو به رامبه ریان وه ستاوون، ئەوان هیشتا ئەو خۆشه و یستیه یان هه ر به رده وام بووه. ئەو هه موو ساله دوورو دریزه، چونکه خۆشه و یستیه که له دلوه بووه. تهنه له دلایانه وه بووه و به س. ئیتر هه یچ مه به ستیکی تری له دواوه نه بووه خۆشه و یستی گیان بو گیان.

- ۱۰۲ -

بنار وتی:

- فینک، به خوا بو یه که م جار، که قسه م له گه ل کامه ران کرد، دواى سیوپینج سال، وامزانی ئەو کاته یه، که بو یه که م جار یه کترمان بینى و بو یه کتر نیگامان ئەکرد. ئەگه ر له سه ر کورسییه که دانه نیشتمایه بیگومان به ئەبوورامه وه. ئەو خۆشه و یستیه وه کو خوی ماوه. ئەو خۆشه و یستیه ئیستا ته مه نی هه یه وه کو خۆمان. ره گی هه یه، هه رچه نده گه لای نه گرت. به لام له ناخماندا هه مشه سه وزه، قهت وشک نابیت.

- ۱۰۳ -

بنار نهیئه زانی چۆن به کامهران بگاته وه. تهنه ریگا ئه وه بوو برواته وه، بو کوردستان. به لام له بهر نه خوشییه که ی زۆر ئه ترسا کامهران پیی بزانیته، خه فه ته ی بو بخوات. بویه بنار نهیئه ویست به و جۆره خوی پیشانی کامهران بدات.

بنار وتی:

- کاتیک بریار ئه ده م برۆمه وه بو کوردستان بو ئه وه ی کامهران ببینم، که پزیشکه کانم پیم بلین، که به ته واوی چاک بوویته ته وه. ئیتر به هیچ شیویه که پیویستت به چاودییری پزیشکی ئیمه نابیت.

- ۱۰۴ -

به لام. له دوا جاردا بنار هه ر بریاریدا برواته وه. کاتیک زانی پزیشکه کان به هیچ جۆریک ئه و بریاره ناده ن. چونکه بنار پیویستی به چاودییری به رده وام بوو. ئه و رۆژانه بنار، شه وو رۆژ خه وو خواردنی نه مابوو. ئاگای له دنیا نه مابوو. هه موو قسه و باسی ببوو به کامهران. زۆر جار پیم ئه وت:

- بنار ئه وه چییه؟ بو خاتری خوا؟ و اشمان نه وت.

- ۱۰۵ -

بنار سەفەرى رېڭخست بۆ ئەوھى بىرۋاتەوھ بۆ كوردستان. زۆرى ھەز ئەكرد من لەگەلیدا بچم. بەلام من، لەبەر زۆر شت نەمتوانى لەگەلى بپوم. زۆرى نەبرد بنار رۆيشت، گەيشتەوھ كوردستان. يەكەم رۆژ قسەم لەگەل کرد، وتى:

- زۆر ماندووو نەخۆشم.

بەلام دووھم رۆژ، كە قسەم لەگەل کرد، وتى:

- دلّم خۆشە گەراومەتەوھ. ھەر ئەبیت كامەران ببينم. بەلام چۆن؟ لە راستیدا بىرم لەوھ نەكردەوھ چۆن كامەران ببينم.

- ۱۰۶ -

بنار دوا رووداوەکانى بەم جۆرە بۆى گىرامەوھ. بە نامەيەك ھەمووى بۆ گىرامەوھ. بەم جۆرەى لى ھاتبوو. نووسىبووى:

- كامەران ژنى ھىناوھ. منالى گەورەى ھەيە. ھەر چەندە لە لای من زۆر ئاساييە، ئەگەر خىزانەكەشى ببينم، بەلام وەكو زانيم، كاريكى سەختە. بۆيە بىرمان كردهوھ، كە رىگاوشوئىنىكى باش دابنئىن بۆ ئەوھى يەكترى ببينن. بەشيوھيەك، كەسمان تووشى ھىچ كيشەيەك نەبين. ئەوھى من زياتر گويم پى دا، ئەو بوو. خۆشەختانە زانيم، كە ھەندىك لە ھاورپىكانمان، كە ئەوانيش ئاوارەى ھەندەران بوون، ئەو كاتە گەرابوونەوھ بۆ كوردستان. يەكەك لە ھاورپىكانم، كە زۆر دەمىك بوو نەمبىنبوو، ئەويش گەراوھتەوھ بۆ كوردستان. چەندىن سال بوو خۆزگەمان ئەخواست يەكتر ببىنەوھ. من پەيوھندى ھاورپىيەتيم لەگەل ھىچ كام لە ھاورپىكانەم نەپچراندبوو. جار جار ھەوالم ئەپرسين. ھەر لە خۆمەوھ تەلەفونىكم بۆ جوانەى ھاورپىم کرد. تۆزىك قسەمان كردو ھەوالى ھاورپىكانم لى پرسی. ئەويش وتى:

- ئەى نازانیت شیلان لە کوردستانە؟

منیش لە خۆشیدا وەخت بوو بفرم. وتم:

- من دوو رۆژە گەراومەتەو. بە راست؟ ئەى چۆن شیلان ببینم؟ خۆ ئەگەر بزانییت من لیرەم، ئەویش لە خۆشیا شیت ئەبییت. من بروام نە ئەکرد، کە لەم کاتەدا شیلانیش گەراوەتەو. خیرا تەلەفۆنم بە سەر جوانە داخست و تەلەفۆنم بۆ شیلان کرد. وەلام نەبوو. بەلام خۆم بە خۆم وت:

- دەى.. قەیناکا. لەوانەیه لە دەرەو بەبییت. دواى خۆى تەلەفۆنم بۆم ئەکاتەو. زۆرى پى نەچوو، تەلەفۆن لىیدا. کە وەلامم دایەو، کامەران بوو. وتى:

- بنار، من لەو زياتر خۆم ناگرم. تو لىرە بییت، من نەتبیینم، هەر ئیستا دیم بۆ مالى باوکت. چاره کىکی تر لەوى ئەبم.

منیش وامزانى گالتەم لەگەل ئەکات. بە پیکەنینیکەو، وتم:

- فەرموو.. بەخیر بییت!

کامەرانیش پیکەنى. وتى:

- بنار بەراستەم. گالتە ناکەم.

منیش زۆرم حەز ئەکرد. بەلام لەو بینینە زۆر ئەترسام. لە دواى ئەو هەموو سالە. لە کاتیکیشدا هەردوو کمان وەکو دوو منالى گەنج یەکترمان خۆش ئەوییت. بە لای منەو شتیکی زۆر سەیر بوو. لە هەمان کاتدا زۆر شتیکی سەخت و گران بوو لام. بۆیە پیم وت:

- نا.. مەیه. هەول ئەدەم بە جۆریکی تر لە شوینیکى تر بتبینم.

وتى:

- باشە بنار خان بەدلى خۆت. ئەى زانیوتە شیلان و توانا لیرەن. لە کوردستان؟

وتم:

- بەلى ئەمرو زانیم، چاوهرى شیلانم. تەلەفۆنم بۆ بکات. بەلام تکایە حەز

ناكهم بييت بو مالى باوكم.

وتى:

- باشه بنار گيان، پيم وتيت، به دلى خوت ريگايهك بدوزه ره وه. چونكه له وه زياتر تهحه مول ناكهم ههر ئه بييت بت بينم. وتم:
- كامهران گيان ئه وه موو ساله خومان گرت، ئه م چند روژهش خوت بگره.

وتى:

- چى؟ روژى چى؟ به خوا ئه گهر به يانى ريگ نه كهوت، ئه وه من يه م بو مالتان. زوريش ههز ئه كه م پاكيژه خان بينم، دهستى ماچ كه م، ئه مه وييت گهر دن ئازايى لى بكه م، توخوا بنار زور ههز ئه كه م بينم. وتم:
- به خوا منيش ههز ئه كه م، به لام دواى ئه وه ي، كه يه كترمان بينى.
چاره كيكي پى نه چوو. شيلان ته له فونى كرده وه. وتى:
- ئه وه چييه؟ ئه وه موو قسه يه؟ له گه ل كى قسه ت ئه كرد؟
وتم:

- زور ههز ئه كه يت بزانيت؟

شيلان پيكه نى. وتى:

- قابيله له گه ل كى قسه ئه كه يت؟ ههر لانه يه.

وتم:

- نا وه لالا.. له گه ل كامهران؟

شيلان توزيك بيدهنگ بوو. وه كو ئه وه ي ههست بكات به هه له تيگه يشتبيت.

وتى:

- كى؟ كامهران؟ كامهران كييه؟

وتم:

- كامهران، بيرت چوو؟ خوشه ويسته كه م، كه به جييه شتم!

شىلان ھەر زۆر بە سەرسورمانەوہ پرسیاری لى ئەکردم. ئەيوت:

- كامەران؟ چۆن؟ كەي؟ بۆ؟

پرسیاری زۆر. منیش ھەندىك شتم بۆ گىرايەوہ. زۆر بە كورتى. بەلام،

شىلان وەكو بېروا نەكات وا بوو. ھەر لە بەينى قسەكاندا ئەيوت:

- ئەي خوايە گيان.. دواي ئەو ھەموو سالە ئيوہ قسەتان كرد؟ بەخوا بنار

بەسەبريت. بەخوا سەيرە!

شىلان زۆرى پى خوش بوو. وتى:

- ئەي باشە ھىشتا يەكتريتان نەديوہ؟

وتم:

- نەخىر، نازانين چۆن يەكتر ببينين! من ئاسايە لام، ئەگەر بچينە ھەر

شويئىكى دەرەوہ. بەلام ئەو پى خوش نىيە بەو جۆرە. منیش بە راستى

نامەويت تووشى كيشە بيت.

شىلان وتى:

- ئەي بنارى داماو، دواي ئەو ھەموو سالە. ئىستاش خەمى خەلكتە. دە..

بەسە.. ھەتا كەي؟ ژنەكەي كەيفى خويەتى سىو پىنج سالە تو لىت ونە.

ئىستا لە بەردەستدایە ناتەويت ببينيت لە بەر خاترى يەك، كە نايناسيت؟

ئەو ھەموو سالە لەگەل خوشەويستەكەي تو ژياوہ؟ ھەموو جوانى و

گەنجىتىي بردووہ! تو ھىشتا خەمى ئەوتە؟ دواي ئەوہ، تو خۇ نايبەيت

بۆ خۆت، داگىرى ناكەيت. خۇ ئەگەر ھەر وەكو ھاوپرئىيەكيش بتەويت

ببىنيت، مافى خۆتە. ئەو ژنە حەقى چىيە.

وتم:

- شىلان گيان من نامەويت كامەران بخەمە گىژاوى خەم و كيشەوہ لەگەل

ژنەكەي. من راستە ئىستاش ھەر وەكو جاران خوشم ئەويت. بەلام تازە

درەنگە. كاتمان تەواو بوو. تەنھا ببينىك. تۆزىك گلەيى روو بە روو.

ئىتر من ھىچم لەو ناويت.

شىلان وتى:

- كهواته بۇ ئاسايى نايىت ئەگەر كامەران بىينىت؟ ئەترسم ژنەكەى ژان

بىت! وتم:

- يەنى چى؟

وتى:

- يەنى بەلا بىت. لە ژنە خراپە دلپىسەكان بىت.

وتم:

- من نازانم. هيچ پرسىيارم لە بارەى ئەوئەوئە نەکردوو.

شىلان وتى:

- بنار گيان، كهواته جارئ واز لەو باسە بهيئە. ئەگەر حەز ئەكەيت

ئەمشەو وەرە بۇ مالى خومان، توانا ئەنيرم بە دواتا. شوقەيەكى زور

خوشمان هەيە. بۇ خومان دانيشنيكى خوش ئەكەين. ئەگەر حەزىشت

کرد، ئەچينە دەرەوئە دائەنيشين.

وتم:

- باشە.. من زور حەز ئەكەم ئيوە بىينم. ئيتەر لە هەر كوئى بىت گرنگ نىيە.

من ئەو رۆژە ميوانىكى يەكجار زورم هەبوو. بە هيچ جورىك نەمئەتوانى

بە هيچ لايەكدا برۆم. بۆيە تەلەفونم بۇ شىلان کردو داواى ليبوردم

ليکرد. داواى لە سەر رۆژيكي تر ريککەوتين. ئەو کاتەى دياريمان

کردبوو. بە هەمان شيوە ميوانم زور ئەهاتن، چونکە زور دەمىک بوو

من نەگەر ابوومەوئە بۇ کوردوستان کەسوکارو هاورپىکانم بە پەرۆشەوئە

حەزيان ئەکرد سەردانم بکەن. منيش خوشحال ئەبووم بە بىينيان. ئەو

ئيوارەيە شىلان وتى:

- من ميوان و شت نازانم من يەم بە دواتاو ئەرۆين لە دەرەوئە نانىک

ئەخوين من و تواناش سالەهايە نەمانديويت هەقى خومانە بتفرپينين.

وتم:

- باشه. ئىستا خۆم حازر ئەكەم. زۆرى پى نەچوو، هەردووکیان بە ئوتومبیلیکی زۆر تازەو جوان گەیشتنە بەردەرگای مالی باوكم. له خوشییاندا باوهشمان بە یهكتردا کرد. بە راستی هەستیکی زۆر خوش بوو، که دواى ئەو هەموو ساله هاوری خوشهویستت ببینیت، هەموو گۆرابووین. بەلام لای یهکتر هەر جوان و خوشهویست بووین. من وامئەزانی خوشکو برای خۆم بینی بوو. ئەوانیش بە هەمان شیوه زۆر دلایان خوشبوو. له گەلیان سەرکەوتم. بەلام نەمپرسی بۆ کوی ئەرۆین! من مەبەستم ئەو بوو ئەوان ببینم. باسی کات و بیرەوهرییه کۆنەکانمان بکەین. له ریگا توانا وتی:

- بنار، حەزت له کوییه بچین؟ منیش وتم:

- بە دلی خۆتان... هەر کوی بیت... من هاتووم.

وتیان:

- دە باشه، ئیمه نادى کۆمه لایه تیمان هەلبژاردوه.

منیش وتم:

- زۆر چاکه، منیش بە دلّمه.

گەیشتینه دەرگای یانهی کۆمه لایه تی. کابرایهک راوهستابوو. وتی:

- فەرموون؟ بەرئیزت؟

توانا چوو ه پیشه وه، وتی:

توانا.

کابراکه وتی:

- کاک توانا شوینت گرتوو ه به ناوی خۆت؟

توانا وتی:

- بەلی.

کابراکه به خیرایی سهری دانه واندو ته ماشایه کی دهفته ریکی کرد له سهر میزیکي به رده می خوی. ئینجا سهری هه لبری و وتی:
- فه رموون.

پیشمان کهوت. ئیمه ی برده شوینیکی زور تایبهت. بو لای میزیک زور جوان ریکخرا بوو. من زور لام جوان بوو. له دلی خومدا وتم:
- به خوا شوینیکی جوان و پاکه. خوزگه پیم ئه وتن، به کامه رانیش بلین ئه ویش بهاتایه. به لام دهی. پیویست ناکات. سالانی خایاند با روژانیش بخایه نیت. کیشه نییه. ئه م چند روژهش چاوه ری ئه که م.
شیلان دانیشتم و توانا به رامبه ری. منیش له ته نیشتی شیلان دانیشتم. زوری نه برد، کوریکی ئیسک سووک هاتو به خیره اتنی لیکردین. ئینجا پرسیری کرد. وتی:

- فه رموون چی داوا ئه که ن؟

من وتم:

- جاری من ئاو.

شیلان وتی:

- جاری من پیسییه ک.

توانا وتی:

- من جاری هیچم ناویت.

رووی کرده من و وتی:

- بنار. بزانه ئه و کابرایه کییه له دواته وه، بزانه ئه یناسیت؟

منیش وتم:

- کابرا کییه؟

به نه رمی ئاوریکم دایه وه. بینیم پیاویکی بالا به رزی شوخوشه نگ له پشتمه وه راوه ستاوه. نه مزانی کییه! به لام له هه مان کاتدا دلم خورپه یه کی کرد، وه کو پیم بلیت ئه وه نیوه ی پارچه که ی تویه، خیرا ویستم هه ستمه

سەرپىي. لەو كاتەدا دلم يەك خورپەي تری كرد. خەريك بوو لە ليدان بوەستيت. هەر وەكو يەكەم جار بوو، كە بينيم. پيش چل سال. نەمزانی چى بكەم، يان چى بليم؟ خيرا دەستم بە كورسييه كەوہ گرت. نەمئەتوانى بە تەواوى خۆم رابگرم بە پيوە. ئەگەر هەستامايە، بيگومان ئەكە وتم. هەموو گيانم ئەلەرزى. ئەمويست خۆم وا دەرخەم زۆر ئاسوودەم. بەلام تواناي زال بوونم بە سەر دل و هەستەكانمدا نەبوو. نەمئەتوانى هيچيان بشارمەوہ. ئەويش لە من خراپتر بوو؛ ئەيويست قسە بكات. نەيئەتوانى. هەردووكمان وەكو دوو منالى ون بوو وا بووين. زۆر بە يەكتر نامۆ ديار بووين. بەلام دلان، هەر وەك خوى ھۆگرى يەك بوو، چونكە هەردووكمان دلان لە يەك دانەبراو بوو. ئەگەرچى بە جەستە لە يەكتر دوور بووين.

توانا وتى:

- ئەوہ چييه؟ فەرمووو كاكە دانيشە، ئەوہ دادە بنارە. كامەران زۆر شلەژا بوو وتى:

- شتيكى كوتوپرو چاوەرپوان نەكراوہ. بويه منيش لە خوشيدا نازانم چى بكەم.

توانا وتى:

- من و شيلان ويستانم ئەم ھەلەتان بۆ برەخسینين بۆ ئەوہى بە ئاسوودەيى يەكترى ببينو كەستان تووشى كيشە نەبن.

كامەران بەرامبەرم دانيشت بى ئەوہى هيچ بليت. منيش ئەوہندە شلەژابووم، هيچم بۆ نەئەوترا. هەر سەيرى يەكترمان ئەكرد. هەردووكمان قورگمان پرى گريان بوو، كەسيشمان قسەمان نەئەكرد. لەپريكدە كامەران ھەلسايە سەر پى. ھاتە لامەوہ. وتى:

- بنار؟ ھەلسە.. ھەلسە..

منیش هه موو گیانم ئە لە رزی، بە لām هەر چۆنیک بوو، هه ستامه سەر پی. کامه ران باوه شیکی پیا کردم. وتی:

- بنار گیان نه مردم و بینیمیته وه.

منیش باوه شیکم به کامه راندا کرد. چاومان پربوو له فرمیسک، خۆمان نه گرت هه ردوو کمان گریاین، زۆر گریاین. تواناو شیلانیش له جیی خۆیان سست بوون.

توانا ته ماشای هه ردوو کمانی کرد. وتی:

- ئیستاش هەر باشه. به س نییه ئیستاش توانیتان یه کتری ببینه وه.

کامه ران له جیی خۆی دانیشته وه، رووی له من کرد. وتی:

- بنار، گه ردنم ئازادکه. من هه له بووم. زۆریش هه له بووم.

منیش هه موو کاته که هەر سهیرم ئە کرد. قسه م بیر چوو بووه وه. سهیری ناو چاوم ئە کرد. کامه ران هەر قسه ی ئە کرد منیش وتم:

- کامه ران، گیان من ده میکه گه ردنم ئازاد کردوی، خۆشه ویستی راست

لیبوردنه، منیش لیت بوراوم. سهیری چاوت ئە که م هەر وه کو خۆیه تی.

ئیت بروام هینا، که ئە لین سی شت هه رگیز له مروّفا ناگۆرپی. چاو،

رووح، دهنگ. هه ست ئە که م هه رسیکی له تۆدا وه ک خۆی ماوه.

ئهو شه وه من و کامه ران خۆشترین کاتمان به سەر برد له گه ل شیلان و

توانا باسی هه موو شتیکی خۆشمان کرد. هه موو یاده وه ریبه خۆشه کانمان،

به لām کامه ران نه یه یشت من هیچ گله ییه کی لی بکه م، چونکه خۆی

ده ستپیشخه ری له ده ربړینی هه ست و سۆزی بۆ من کرد. له رابردودا له و

کاته شدا. هه روه ها ناره زایی ده ربړینی به رامبه ر به جۆره هه لسوکه وته

منالانه یه ی، که له گه ل مندا کردی له رابردودا، دوا ی ستاییشکردنی، که من

به جۆریک خۆشمویست، به لām ئە و بی باک بوو. زۆر سه رزه نشتی خۆی

ئە کرد. من زۆر دلم خۆش بوو، که زانیم ئە و چه ند په شیمانه له وه ی، که

کردی. هەر چه نده ئە وه تازه هیچ له ژیانمان ناگۆرپیت، به لām په شیمان

بوو.. له دله وه پەشيمان بوو. له گەل هەموو ئەو شتانه دا، که روویدا، من له دلمه وه هیوای خۆشبه ختیم بۆ کامه ران ئەخواست.. هیوای تەمەن درێژی بۆ خۆی و خیزانی. کامه ران دواى ئەو بینینه زیاتر خۆشه و یستیی له لای پەرهی ئەسه ند. پێی ئەو تم:

- من ئیستا زۆر له جار ان زیاترم خۆش ئەوییت. ئەیوت خۆزگه کات برۆیشتایه تەوه دواوه هەموو هەله کانم چاکبردایه تەوه. دواى ئەو بینینه کامه ران به جۆریک پەشیمان بوو، که من هەرگیز بروام نه ئەکرد، که ئەو ئەوه ندە منی خۆشو یستیی.

کامه ران له کۆتاییدا دانی پیا دا نا، که دایکی هەموو جار پێی ئەوت، که نابیت پەیه ندیی به منه وه هەبیّت. هەموو هەوله کانیش هەر ئەو بوو، بۆ دورخستنه وهی له من. کاتیکیش کامه ران، که بۆ یه که مجار گه راپه وه بۆ کوردوستان، بریاری دا بوو دواى من بکات. به لām دایکی هەرگیز رازی نه بوو که من داوا بکات. هەموو هەوله کانیشی بۆ تیکدانی پەیه ندیه که مان بوو. دواى یه کتر بینیمان هەردوو کمان زانیمان، که ئیمه یه ک گیان بووین، یه ک دل بووین، هیچ کاتیکیش له یه ک نه پچراوین، چه ند دووربووین به لām، رووحمان نزیکبوو. هەردوو کمان ئەمانزانی، که ئیمه تازه به یه ک ناگه یین. بۆ یه ک نابین. جار ان خیزانی ئەوو خیزانی من کۆسپ بوون. به لām ئیستا ژنو منال و هەموو کۆمه لگا لیمان بوون به کۆسپ. خۆشه و یستیی ئیمه رووناکیی نه بینى. خۆشه و یستیش له تاریکیدا ناژی؛ هەر بۆیه دواى زۆر گفتوگو له گەل یه ک، بریارماندا، که ئیمه ناتوانین یه کترمان خۆش نه ویّت. به لām له هەمان کاتیشدا ناتوانین بۆ یه ک بین. له بهر ئەوه خۆشه و یستیی ئیمه تەنها له دل و رووحماندا بی کۆتایی و بی سنووره. به لām له راستیدا هەرگیز به یه ک ناگه یین. من ئەوهی ویستم، هەر بینینیک بوو. تەنها جاریک بیبینم. سوپاس بۆ خوای گه وره. سوپاس بۆ تۆش فیئک گیان. سوپاس بۆ تۆش شیلان گیان.

بنار کاتیک گه پراهه وه له کوردستان، زۆر دلی خووش بوو. منیش به راستی زانیم شتیکی چاکم کرد له گه ل بنارو خزمه تیکی باشم کردووه. به لام روژ له دواى روژ، بنار بیتاقت ئەبوو. کاتیک چوو بو لای پزیشکه کهى، پیى وتبوو:

- زۆر به داخه وه. دیسان نه خووشییه کهت بو گه پراهه ته وه. ئەمجاره به شیوه یه کی سه ختتر. چاره سه ری ئاسان نییه. به لام ئییه ئەبیت هه ولئى خویمانته له گه ل بدهین.

بنار له گه ل ئەو هه موو ئازارو ئەشکه نجه یه ی، که به بو نه ی نه خووشییه که یه وه هه یبوو، هه ر باسی کامه ران و بینینی کامه رانی ئەکرد؛ خوژگه ی ئەخواست منیش له وئى له گه لئى بوومایه. هه ر شتیکی زیاتر له دووسى جار بو ئەگیڕامه وه، هه ر بو ئەوه ی باسی بکات. زۆر هه ولم له گه لدا، که قسه له گه ل کامه راندا بکات. په یوه ندی له گه لدا نه بریته. به لام که لکی نه بوو. هه ر ئەیوت:

- ئیتر به من چی؟ تازه کامه ران مولکی ئافره تیکی تره. میردی ژنیکه. هه ر چه نده ئەزانم به قه د من خووشی ناویته، به لام تازه له ژیانى ئەودایه. ئەزهل ناهیلئیت بو یه ک بین. ئەگه ر ژنیشى نه بیته، مردن به پریوه یه و نزیکه..

کوئایى

